PAPAIOAN PAULII
KAROL WOJTYtA
în mâinile Domnului
însemnări personale -1962-2003

Karol Jozef Wojtyla, devenit, în 1978, Papa Ioan Paul II, s-a născut la 18 mai 1920 la Wadowice (în apropiere de Cracovia). A fost cel mai mic dintre copiii lui Karol Wojtyla şi ai Emiliei Kaczorowska. După absolvirea liceului Marcin Wadowita, în 1934, s-a înscris la Universitatea Jagiellonă din Cracovia şi la o şcoală de teatru. în 1939, când naziştii au închis universitatea, şi-a întrerupt studiile şi, pentru a nu fi deportat în Germania, a început să lucreze, întâi într-o carieră de piatră, iar apoi la fabrica de produse chimice Solvay. În 1942, a frecventat clandestin seminarul din Cracovia. După cel de-al Doilea Război Mondial şi-a continuat studiile la Facultatea de Teologie a Universităţii Jagiellone. A fost hirotonit preot în Cracovia, la 1 noiembrie 1946, şi a slujit în mai multe parohii din oraş. A obţinut doctoratul în teologie în 1948, cu o teză despre lucrările Sf. Ioan al Crucii. Apoi a devenit profesor de teologie morală şi de etică socială la seminarul major din Cracovia şi la Facultatea de Teologie din Lublin. La 4 iulie 1958 Papa Pius XII l-a numit episcop titular de Ombi şi auxiliar de Cracovia. Pe 13 ianuarie 1964 a fost numit arhiepiscop de Cracovia de către Papa Paul VI, care l-a creat cardinal pe 26 iunie 1967. A avut o importantă contribuţie la Conciliul Vatican II (1962-1965). A fost ales papă în Conclavul din *16* octombrie 1978 — al 263-lea succesor al Sfântului Petru şi primul papă de altă origine decât cea italiană de la Papa Adrian VI (1522). Cifrele legate de pontificatul Papei Ioan Paul II (de aproape 27 de ani, unul dintre cele mai lungi din istoria Bisericii) sunt impresionante: vizite la aproape toate parohiile Romei şi sute de vizite pastorale în Italia şi în întreaga lume, întâlniri cu zeci de milioane de pelerini, sute de audienţe şi întâlniri cu şefi de stat şi de guvern în timpul vizitelor oficiale. A iniţiat mai multe proiecte: Zilele Mondiale ale Tineretului, întâlnirile Mondiale ale Familiilor,

întâlniri de rugăciune pentru pace cu reprezentanţii altor religii, Marele Jubileu al Anului 2000 (la care au participat peste 8 milioane de pelerini), Anul Răscumpărării, Anul Marian şi Anul Euharistie. A acordat o mare importanţă canonizărilor şi beatificărilor, pentru ca exemplele sfinţilor şi fericiţilor să le fie de folos contemporanilor săi. A emis numeroase documente apostolice (enciclice, exortaţii, constituţii şi scrisori), a promulgat Catehismul Bisericii Catolice, a modificat Codurile de Drept Canonic răsăritean şi apusean şi a reorganizat Curia Romană. A publicat cinci cărţi: *Trecând pragul speranţei* (1994), *Dar şi mister, la a 50-a aniversare a hirotonirii mele* (1996), *Tripticul roman* (2003, meditaţii poetice), *Mdicaţi-vă, să mergem* (2004) şi *Memorie şi identitate* (2005). A supravieţuit unui atentat grav (13 mai 1981, Roma) şi altor câteva încercări de atentat. A avut un rol important în căderea regimului comunist (nu numai în Polonia, ci în întreaga Europă) şi o deosebită contribuţie spirituală în promovarea valorilor creştine, a toleranţei religioase, a dăruirii misionare şi a păcii. S-a stins din viaţă pe 2 aprilie 2005, în Duminica Milostivirii Divine. A fost beatificat de Papa Benedict XVI pe 1 mai 2011, iar pe 27 aprilie 2014 a fost trecut în rândul sfinţilor de Papa Francisc.

PAPA IOAN PAUL II
KAROL WOJTYLA
În mâinile Domnului

ÎNSEMNĂRI PERSONALE 1962-2003

Traducere din polonă de Constantin Geambaşu

Traducerea fragmentelor din latină şi italiană de Mariana Băluţă-Skultety

HUMANITAS

Editura mulţumeşte părintelui profesor Wilhelm Dancă, decanul Facultăţii de Teologie Romano-Catolică a Universităţii din Bucureşti, care, prin sfaturile sale avizate, a sprijinit editarea acestei cărţi.

Redactor: Marieva Ionescu Tehnoredactor: Manuela Măxineanu
Corector: Cecilia Laslo DTP: Radu Dobreci, Dan Dulgheru

Karol Wojtyla — Ioan Paul II
Jestem bardzo w rţkach Bozych. Notatki osobiste 1962-2003

Copyright © by Archidiecezja Krakowska

This translation is published by arrangement with
Spoleczny Instytut Wydawniczy ZNAK Sp. Z o.o., Krakow, Poland.
All rights reserved.
Credite foto:
p. 15: Laski Collection /EAST NEWS p. 68: Fot. PAP
p. 528: Jan Skarzynski/ REPORTER p. 556: L'Osservatore Romano

© HUMANITAS, 2015, pentru prezenta ediție românească ISBN

978-973-50-4986-7 (pdf) EDITURA HUMANITAS

Piața Presei Libere 1, 013701 București, România tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51
www.humanitas.ro

Comenzi online:
www.libhumanitas.ro
Comenzi prin e-mail:
vanzari@libhumanitas.ro Comenzi telefonice:
0372.743.382;
0723.684.19

4Cuvântul introductiv al cardinalului Stanislaw Dziwisz, mitropolitul Cracoviei

„Nu las în urma mea nici o proprietate care să fie administrată. Obiectele de uz cotidian vă rog să le distribuiţi după cum credeţi, însemnările personale să fie arse. Rog ca aceste chestiuni să fie supravegheate de părintele Stanisiaw, căruia îi mulţumesc pentru colaborarea şi ajutorul lui de-a lungul atâtor ani. Toate celelalte mulţumiri le port în inimă în faţa lui Dumnezeu, fiindcă e greu să le exprim aici" (Ioan Paul II, *Testament, 6* III 1979).

Acestea au fost dispoziţiile pe care Sfântul Părinte Ioan Paul II le-a lăsat în testamentul său. Am îndeplinit întocmai voinţa Sfântului Părinte după moartea sa, în anul 2005, distribuind toate lucrurile pe care le avea, îndeosebi obiectele personale. Totuşi nu am avut curajul de a arde hârtiile şi caietele cu însemnări pe care le-a lăsat, deoarece ele conţin informaţii importante despre viaţa sa. Le vedeam mereu pe biroul Sfântului Părinte, dar nu m-am uitat niciodată în ele. Când am citit testamentul, m-a emoţionat faptul că Ioan Paul II, căruia i-am fost alături aproape patruzeci de ani, mi-a încredinţat toate lucrurile lui.

Nu am ars însemnările lui Ioan Paul II, deoarece constituie o cheie pentru a înţelege spiritualitatea lui, adică tot ce este mai profund într-un om: relaţia sa cu Dumnezeu, cu semenii şi cu sine. Ele dezvăluie într-un fel o altă latură a persoanei pe care am cunos- cut-o ca episcop al Cracoviei şi al Romei, succesor al lui Petru, Păstor al Bisericii universale. De asemenea, ne arată cum era viaţa lui cu mult înainte, în anii în care a fost consacrat şi a intrat în slujba episcopiei Cracoviei. Sunt, în acelaşi timp, o mărturie despre relaţia lui intimă cu Dumnezeu Creatorul, Stăpânul şi învăţătorul. Şi, mai ales, dezvăluie izvoarele spiritualităţii sale, ale forţei sale interioare şi ale voinţei neclintite de a-l sluji pe Cristos până la ultima suflare.

Când mă întorc la însemnările lui Ioan Paul II, am în faţa mea figura Sfântului Părinte, pe care îl văd în capela de pe strada Fran- ciszkariska, adâncit în rugăciune în faţa lui Dumnezeu şi a Preasfântului Sacrament, sau îi aud oftatul din capela mică a Palatului Apostolic de la Vatican. Chipul lui luminos nu-i trăda niciodată trăirile. Privea întotdeauna plin de curaj crucea şi icoana Maicii Domnului din Czştochowa. De la Ea a învăţat dăruirea totală

faţă de Dumnezeu, repetând cuvintele lui Ludovic-Maria Grignion de Montfort: *Totus Tuusegosum, o Maria, et omnia mea Tua sunt*— „Sunt în întregime al Tău, o, Maria, şi toate ale mele îţi aparţin". Dăruirea totală în faţa lui Dumnezeu după modelul Fecioarei Maria şi îndeplinirea voinţei divine până la sfârşit au fost trăsăturile caracteristice ale acestui Om al rugăciunii, care în relaţia cu Dumnezeu a descoperit o comoară, o întreagă lume a spiritului.

Fie ca lectura însemnărilor personale ale lui Ioan Paul II să ne ajute pe toţi să descoperim profunzimea spirituală a omului secolului XXI şi să ne ducă la o şi mai mare iubire pentru Dumnezeu şi pentru semeni.

^Um*.'^ (ftUUifll, (Vilului
La Sărbătoarea Intrării în Biserică a Maicii Domnului, Patroana parohiei din Wadowice
Cracovia, 21 xi 2013

Taina însemnărilor spirituale ale părintelui Karol Wojtyla – Ioan Paulii (de pr. Jan Machniak)

Însemnările personale ale părintelui Karol Wojtyla — Ioan Paul II au stârnit un imens interes chiar de la moartea sa. În testamentul său, papa cerea ca părintele Stanislaw Dziwisz, secretarul şi colaboratorul lui cel mai apropiat, care l-a însoţit aproape patruzeci de ani în serviciul episcopal din Cracovia şi în cel apostolic de la Roma, să le ardă. Din respect faţă de autor, mitropolitul de astăzi al Cracoviei nu le-a distrus, ci le-a prezentat Congregaţiei pentru Cauzele Sfinţilor, care se ocupa de viaţa Suveranului Pontif în vederea procesului de beatificare. încă de la prima examinare, fugitivă, a însemnărilor, s-a confirmat că autorul lor dusese o bogată viaţă spirituală, cuprinzând toate dimensiunile activităţii sale.

Însemnările spirituale ne arată profunzimea vieţii în Dumnezeu a lui Karol Wojtyla — episcop, apoi arhiepiscop al Cracoviei, cardinal şi papă —, pe parcursul câtorva decenii (1962—2003). Ele dezvăluie taina inimii unui Petru al timpurilor noastre, care în perioada grea a comunismului a fost episcop al Cracoviei, iar apoi, timp de aproape douăzeci şi şapte de ani, a condus Arca lui Petru pe valurile învolburate ale secolului XX şi ale începutului de secol XXL însemnările personale cuprind reflecţii asupra trăirilor

interioare, decizii, rugăciuni, cugetări şi consideraţii cu privire la propriul progres spiritual. în primul rând, ele exprimă relaţia personală a autorului cu Dumnezeu, centrul vieţii sale interioare.

1. Două caiete

însemnările spirituale sunt cuprinse în două caiete: în „Agenda 1962" şi „Agenda 1985". Ambele au fost editate în Italia de Arhidie- ceza din Milano.

în primul caiet, autorul a numerotat el însuşi paginile de la 1 la 220. Ordinea însemnărilor nu este însă cronologică: primeleinformaţii se referă la zilele de reculegere la care arhiepiscopul Karol Wojtyla a participat între i şi 4 septembrie 1971 laolaltă cu Episcopatul Poloniei, la Jasna Góra. În paginile următoare apar însemnări cu privire la anii anteriori — începând cu anul 1962 —, care se împletesc cu reflecţii despre zile de reculegere desfăşurate ulterior. Autorul şi-a ordonat însemnările potrivit unei cronologii proprii, corespunzătoare trăirilor sale spirituale din diverse momente.

însemnările din acest caiet privesc în primul rând perioada în care părintele Karol Wojtyla a ocupat scaunul de episcop auxiliar şi apoi de mitropolit al Cracoviei. Ele cuprind reflecţii din zilele de reculegere personală desfăşurate la Kalwaria Zebrzydowska, la mănăstirea bene- dictină din Tyniec, la Zakopane pe Jaszczurówka, la Surorile Ursuline ale Inimii lui Isus în Agonie, la paulinii din Bachledówka, la Cracovia – Pr^dnik, la Surorile Albertine, în aşa-zisa „colibă" (clădirea situată în grădina de lângă Casa Generală a Surorilor Albertine de pe strada Woronicz, nr. 10), precum şi la albertinele din Rz^ska şi, de asemenea, din zilele de reculegere anuale desfăşurate laolaltă cu Episcopatul Poloniei la Jasna Góra şi la Gniezno. Primul caiet conţine şi însemnări din primii şase ani de pontificat şi se încheie cu consideraţii referitoare la zilele de reculegere de la Vatican, din perioada 11—17 martie 1984, conduse de cardinalul Alexandru do Nascimento.

Cel de-al doilea caiet a aparţinut iniţial secretarului papal, monseniorul Emery Kabongo, dovadă fiind adnotaţia ştearsă de pe prima pagină, alături de urma uscată a ştampilei. în centrul ştampilei se află abrevierea „E K", înconjurată de cuvintele „Library of Emery Kabongo" [„Biblioteca lui Emery Kabongo"]. Aceste însemnări se referă la anii 1985—2003. Ele încep pe pagina cu data de 5 ianuarie şi continuă pe următoarele 315 pagini. Unele pagini nu cuprind însemnări.

însemnările cardinalului Wojtyla — Papa loan Paul II pot fi aşadar ordonate astfel:

Primul caiet cuprinde însemnările din anii 1962-1984, cu privire la următoarele evenimente:

- zilele de reculegere dinainte de plecarea la Roma (8 iulie 1962), în cartea de faţă la p. 17

- zilele de reculegere de după sosirea la Roma la prima sesiune a Conciliului Vatican II (9 şi 14 octombrie 1962), p. 18
- zilele de reculegere cu ocazia aniversării hirotonirii, la Roma, la Surorile Feliciene (31 octombrie-4 noiembrie 1962), p. 21
— zilele de reculegere de la Tyniec (19—23 august 1963), p. 30
— zilele de reculegere dinainte de intrarea solemnă în Catedrala Wawel (5-7 martie 1964), p. 39
— zilele de reculegere de la Jasna Gora, conduse de episcopul Kazimierz Jozef Kowalski (31 august-3 septembrie 1964), p. 42
— zilele de reculegere de la Tyniec (18-20 august 1965), p. 51
— zilele de reculegere de la Kalwaria Zebrzydowska (31 octombrie-i noiembrie 1966), p. 60
— zilele de reculegere la Surorile Albertine (19-21 decembrie 1966), p. 61
— zilele de reculegere de la Tyniec (12—14 septembrie 1968), p. 69
— zilele de reculegere de la Bachledowka (10—12 august 1969), p. 77
— zilele de reculegere de la Tyniec (4—7 noiembrie 1970), p. 87
— zilele de reculegere de la Jasna Gora, conduse de episcopul Lech Kaczmarek (1—4 septembrie 1971), p. 95
— zilele de reculegere de la Kalwaria Zebrzydowska (5-6 iulie 1973), p. 104
— zilele de reculegere de la Bachledowka (9-12 august 1973), p. 106
— zilele de reculegere de la Gniezno, conduse de episcopul Jerzy Ablewicz (3-6 septembrie 1974), p. 119
— zilele de reculegere de la Bachledowka (4—8 iulie 1975), p. 133
— zilele de reculegere de la Jaszczurowka (21—25 septembrie 1976), p. 143
— zilele de reculegere de la Kalwaria Zebrzydowska (5—9 iulie 1977) , p. 155
— zilele de reculegere de la Kalwaria Zebrzydowska (26-29 iunie 1978) , p. 166
— zilele de reculegere din timpul serviciului pontifical în Scaunul Sfântului Petru, conduse, în anii următori, de:
— fratele Faustino Ossana OFM (4-10 martie 1979), p. 180

— arhiepiscopul Moreira Neves OP (24 februarie—1 martie 1981), p. 194
— episcopul Jerzy Ablewicz (8—14 martie 1981), p. 216
— fratele Stanislas Lyonnet SJ (28 februarie—6 martie 1982), p. 240
— cardinalul Joseph Ratzinger (20—26 februarie 1983), p. 259
— cardinalul Alexandru do Nascimento (11-17 martie 1984), p. 278.
Al doilea caiet cuprinde însemnări din anii 1985-2003 şi evocă zilele de reculegere conduse de:
- arhiepiscopul Achille Glorieux (24 februarie—2 martie 1985), p. 294
- părintele Egidio Vigano SDB (16-22 februarie 1986), p. 309
- fratele Peter-Hans Kolvenbach SJ (8-14 martie 1987), p. 329
- arhiepiscopul James A. Hickey (21-27 februarie 1988), p. 351
- cardinalul Giacomo Biffi (12—18 februarie 1989), p. 369
- fratele Georges Cottier OP (4-10 martie 1990), p. 389
- arhiepiscopul Ersilio Tonini (17-23 februarie 1991), p. 407
- cardinalul Ugo Poletti (8-14 martie 1992), p. 423
- episcopul Jorge Arturo Medina Estévez (28 februarie-6 martie i993)> P- 443
- cardinalul Giovanni Saldarini (20—26 februarie 1994), p. 462
- fratele Tomás Spidlík SJ (5-11 martie 1995), p. 482
- arhiepiscopul Christoph Schönborn (25 februarie—2 martie 1996), p. 490
- cardinalul Roger Etchegaray (16—22 februarie 1997), p. 512
- cardinalul Jăn Chryzostom Korec SJ (1-7 martie 1998), p. 529
- episcopul André-Joseph (Mutien) Léonard (21-27 februarie i999)> P- 547
- arhiepiscopul François Xavier Nguyên Văn Thuân (12-18 martie 2000), p. 557
- cardinalul Francis Eugene George OMI (4—10 martie 2001), P- 573
- cardinalul Cláudio Hummes OFM (17—23 februarie 2002), p. 583

- episcopul Angelo Comastri (9-15 martie 2003), p. 589

însemnările privitoare la zilele de reculegere, atât din primul, cât şi din cel de-al doilea caiet, sunt în limba polonă. Deseori însă autorul folosea expresii în limba latină sau în limba italiană, îndeosebi în timpul zilelor de reculegere de la Vatican. Predicile acestor zile de reculegere la Vatican pentru Sfântul Părinte şi Curia Romană erau rostite întotdeauna în limba italiană.

2. Structura zilei de reculegere Planul activităţilor deţinea un rol important în cadrul zilelor de reculegere. Aceste perioade cuprindeau, pentru Karol Wojtyla, arhiepiscop al Cracoviei: trei conferinţe, *Lectio spirituális* – Lectura spirituală, *Corona Rosarii* — Rozariul, *Via cruciş* — Calea crucii, *Adoratio* — Adoraţia, *Matutinum, Lectio* — Lectura, *Sacrum* sau *Offi- cium Eucharisticum* — Liturghia sau Jertfa euharistiei, *Vesperae* — Rugăciunile de seară (Vesperele), *Adoratio Sanctissimi Sacramenti* — Adoraţia Preasfântului Sacrament, *Completorium* — Completoriul.
Părintele arhiepiscop Karol Wojtyia îşi organiza zilele de reculegere după metoda Sfântului Ignaţiu, învăţată la seminarul teologic sub supravegherea atentă a duhovnicului său, părintele Stanisiaw Smoleriski, care a devenit mai târziu episcop auxiliar al Arhidiecezei de Cracovia. Această metodă impunea întotdeauna alegerea unei anumite teme pentru reflecţii şi pentru lecturile spirituale. În perioada serviciului episcopal din Cracovia, părintele arhiepiscop Karol Wojtyia conducea el însuşi zilele de reculegere şi de învăţătură, consultându-se în chestiunile duhovniceşti cu episcopul Stanisiaw Smoleriski sau cu părintele Tadeusz Fedorowicz, care, în anii *'60* ai veacului trecut, a fost părintele spiritual al Seminarului Teologic din Kalwaria Zebrzydowska, iar apoi tutore spiritual în Laski lângă Varşovia. Mai târziu, părintele Fedorowicz mergea şi la Roma pentru a-l ajuta cu sfaturi pe Sfântul Părinte.
Metoda ignaţiană i-a permis părintelui Karol Wojtyia să organizeze întreaga zi de reculegere sau de învăţătură după un plan bine stabilit. Ritmul zilei era dat de breviar, rostit mai întâi după metoda dinaintea conciliului, cu *Matutinum, Laudes,* terţă, sextă şi nonă. Aproape fiecare zi cuprindea:
- *Laudes* – Laudele

- *Meditatio ante Sacrum* – Meditaţia dinainte de Liturghie
— *Sacrum* — Sfânta Liturghie
— *Gratiarum actio* — Rugăciunea de mulţumire
- *Lectio S. Scripturae* – Lectura Sfintei Scripturi
- *Meditatio* – Meditaţia
— *Via cruciş* — Calea crucii
— *Vesperae* — Rugăciunile de seară (Vesperele)
- *Adoratio* – Adoraţia
- *Rosarium* – Rozariul
— *Lectio spiritualis* — Lectura spirituală
- *Meditatio* – Meditaţia
- *Matutinum anticipatum* – Matutinum anticipat
— *Lectio S. Scripturae* — Lectura Sfintei Scripturi
— *Rosarium* — Rozariul
— *Completa* — Completoriul
— *Hora Sancta (Sacra)* — Ora Sfântă (Sacră)
- *Lectio* – Lectura.

Episcopul Karol Wojtyia a rămas credincios acestei structuri a zilelor de reculegere şi de învăţătură toată viaţa, dovadă fiind însemnările ulterioare, îndeosebi cele de după ce a devenit papă.

3. *Conţinutul însemnărilor*

însemnările din timpul zilelor de reculegere reflectă starea de spirit a episcopului Karol Wojtyk, a Papei Ioan Paul II, precum şi preocuparea lui pentru problemele Bisericii din Polonia şi ale Bisericii universale. Autorul lor se străduia să pregătească singur temele zilelor de reculegere individuale. Iar pe parcursul zilelor de reculegere desfăşurate împreună cu Episcopatul Poloniei recurgea la ideile celor care predicau învăţăturile pentru a-şi dezvolta apoi propria reflecţie asupra relaţiei sale cu Dumnezeu şi a modului în care împlinea îndatoririle de episcop, esenţa vieţii sale.

însemnările ne dezvăluie o persoană foarte ordonată şi organizată, care se concentrează mai ales asupra problemelor spirituale. Autorul lor nu se risipeşte în descrierea stărilor emoţionale ori a detaliilor referitoare la întâmplările cotidiene şi la persoanele care iau parte la ele. îşi concentrează întreaga atenţie asupra gradului în care viaţa lui reflectă viaţa lui Cristos – Preotul Suprem. Papa încheie deseori însemnările cu abrevierea: *AMDGIUIOGD -Admaio- rem Dei gloriam / Ut în omnibus glorificetur*

Deus (Spre mai marea slavă a lui Dumnezeu/Pentru ca Dumnezeu să fie preamărit în toate).

O trăsătură caracteristică a însemnărilor este Cristocentrismul. Preotul Karol Wojtyk şi-a raportat toate trăirile la Cristos, Preotul Suprem. Cu El s-a străduit să stabilească o legătură personală prin rugăciune sistematică, prin meditaţie asupra Cuvântului lui Dumnezeu şi prin slujirea pastorală. Spre Cristos şi-a îndreptat întreaga viaţă, cu toate problemele care l-au preocupat ca episcop, cardinal

în centrul fiecărei zile se afla Sfânta Liturghie. Autorul însemnărilor se pregătea în acest scop prin meditaţia matinală, prin rugăciunea de mulţumire de după Sfânta Liturghie şi pe parcursul întregii zile, apoi prin Ora Sacră seara, în faţa Preasfântului Sacrament. Euharistia era pentru Karol Wojtyla o modalitate de a trăi Jertfa lui Cristos şi totodată de a-I dărui lui Dumnezeu viaţa sa prin acest sacrificiu. Era un stil de viaţă care consta în uitarea de sine, la fel cum Cristos s-a jertfit pe Sine pe cruce. Prin Euharistia zilnică, se unea cu sacrificiul unic al lui Cristos, intrând astfel într-o relaţie personală cu Dumnezeu în Sfânta Treime: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh.

O altă trăsătură importantă a însemnărilor este spiritul marial, având ca sursă de inspiraţie teologia Sf. Ludovic-Maria Grignion de Montfort *(Despre adevărata evlavie faţă de Preasfânta Fecioară Marid)*. în aceste rugăciuni şi meditaţii, Maria este Cea care a acceptat şi a împlinit perfect voinţa lui Dumnezeu. Autorul însemnărilor subliniază măreţia Măriei, care a devenit, prin harul lui Dumnezeu, Mamă a Cuvântului întrupat. Maria era totodată pentru Sfântul Părinte o persoană foarte matură în credinţă, care, luând hotărârea *fiat* („fie") – fie mie după cuvântul Tău —, a participat la planul mântuitor al lui Dumnezeu.

4. Fidelitate până la sfârşit

în ultimii ani, însemnările din zilele de reculegere sunt din ce în ce mai puţin consistente. Sfântul Părinte nota doar tema şi programul zilei. Observaţiile proprii sunt tot mai rare. Se vede că scrisul, tot mai neregulat, îi crea dificultăţi din ce în ce mai mari.

în anul 2005, zilele de reculegere de la Vatican au fost conduse de episcopul Renato Corti din Novara: în perioada 13—19 februarie, acesta a rostit învăţăturile, potrivit obiceiului, în capela „Redempto- ris Mater". Tema a fost: „Biserica în slujba noii şi veşnicei alianţe" („La Chiesa a servizio della nuova i eterna alleanzd'). Sfântul Părinte Ioan Paul II a participat la ele pe calea comunicării prin radio. A ascultat toate conferinţele şi a făcut exerciţiile spirituale în particular. Pentru acestea era însoţit de secretarul său personal, arhiepiscopul Stanislaw Dziwisz, şi de ceilalţi ai casei. Sfântul Părinte nu a notat în caiet decât programul zilelor de reculegere, din broşura pe care o ţinea în mână în timp ce asculta învăţăturile episcopului Corti. Ioan Paul II a rămas astfel fidel tradiţiei zilelor de reculegere desfăşurate în fiecare an. Pe ultimele le-a completat cu suferinţa sa, devenită un semn aparte în jurnalul său spiritual.Nota ediţiei polone

Punem la dispoziţia cititorilor, în această carte, transcrierea conţinutului celor două agende în care Karol Wojtyia, întâi episcop, apoi Papa Ioan Paul II, şi-a strâns însemnările personale şi reflecţiile referitoare la zilele de reculegere la care a participat între anii 1962 şi 2003.

Textul este reprodus în întregime şi ne-am străduit totodată să păstrăm structura paginilor din agende, precum şi alte elemente: sublinierile, chenarele etc.; adnotările marginale sunt reproduse, de asemenea, exact ca în original.

Cuvintele pe care nu am reuşit să le desluşim au fost marcate prin: [ilizibil].

Intervenţiile redacţiei au constat în:

— ordonarea cronologică a însemnărilor din primul caiet;

— adăugarea traducerii expresiilor şi propoziţiilor notate în limbi străine (îndeosebi în latină şi italiană); traducerea numelor rugăciunilor, adăugată la început, la prima ocurenţă;

— corectarea greşelilor de literă şi de punctuaţie;

— desluşirea abrevierilor folosite în textul reflecţiilor, pentru înlesnirea lecturii; abrevierile greu de descifrat au fost reproduse în forma originală.

Toate elementele pe care le-am adăugat au fost marcate prin paranteze pătrate.

La sfârşitul cărţii (p. 597) se află lista abrevierilor folosite de autor,

întregirea şi lămurirea lor.

/Ml -

||

■ÍO T^CéwÁ. fir*} ■

-J" ■• fto

„ V. I V

¿m. . Wj J'AA+UA-,'* st-eÁ y^Lt^Ai*. „ JUy

S/y!

YA /-¿vi ' -

/Uc I

U^irrni'

APPUNTAMÉNTI

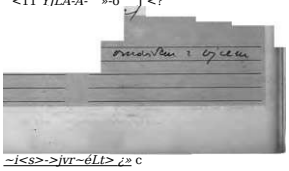

~i<s>->jvr~éLt> ¿» c

/rvuhn^tj ' -

I*Recollectio (inter.)* [Recolegere (lăuntrică)] 1962
Praenotanda [Introducere]
8 VII
Au fost formulate principalele teme ale reculegerii lăuntrice, discutate cu părintele:
1) moartea
2) puterea
3) creaţia
4) persoanele
2 IX
Trecutul acestor teme şi *novum* [noutatea] (necesitatea de a găsi un numitor comun pentru toate experienţele şi reflecţiile): mă simt întru totul în mâinile Domnului – conţinutul acelui *Jotus Tuus*' [„al Tău în întregime"] şi-a găsit parcă un nou loc. Când orice problemă „a mea" o încredinţez Măriei, o pot rezolva, ce-i drept, nu iară riscuri (nu trebuie pentru asta să bravezi, ci să-ţi păstrezi omenia, să te pregăteşti cum se cuvine). Totuşi la un moment dat trebuie să renunţi la calculele omeneşti şi să conştientizezi într-un fel sau altul dimensiunile divine ale oricărei probleme dificile. Se conturează aici o bizară *iunctio* [legătură] între problemele 4^0 şi 2^0.
Am vorbit despre toate acestea cu părintele.
18 IX
Dies recollectionis (sequ.) [în urma zilelor de reculegere] 1962 după sosirea la Roma la prima sesiune Yat. II [Conciliul Vatican II]
[9 ˣ]
1. *Sacrum, Laudes, Prima* [Liturghia, Laudele, Prima]
2. Am participat în „*capellapapalis*' la o celebrare solemnă pontificală pentru cea de-a patra comemorare a morţii lui Pius XII, căruia îi datorez episcopatul. Idei: A) trecând de la viziunile exterioare la cele interioare, mi-am dat seama că pe toţi cei de faţă îi uneşte un singur spirit, spiritul lui Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Am trăit această unitate în diversitate cu o uriaşă claritate,

ţinând seama totodată de gradul diferit de participare. Nu adunarea mai multor indivizi separaţi, ci unitatea Conţinutului. A unui Conţinut în gândire, doctrinar – asupra lui veghează papa şi Conciliul. Dar şi a unui Conţinut de viaţă, moral, pe care îl realizăm în cadrul unei singure Biserici mai ales prin *mysterium* (sacrament): atitudinea sacrifi- cială a unirii cu Cristos, pecetluită de Comuniune. B) o idee secundară a fost adevărul despre preoţie şi episcopat, care într-un anumit fel au fost puse deoparte şi pentru mine din Cristos Preotul, prin înlocuitorul Lui pe pământ (*Vicarius Christi* [Vicarul lui Cristos]).

2. [sic] Adoraţia. Cristos este întreg în Biserică şi Biserica este întreagă în Cristos. Nb. Trebuie să veghez permanent asupra unui lucru: să doresc un bun păstor pentru capitala Sf. Stanislaw [Cracovia] şi, înainte de toate şi în mod categoric, să nu aleg pe nimeni dintre „*med*' [„ai mei”]. S/y-y y .

p – M y^^

' *oUJL* yUt<,'o

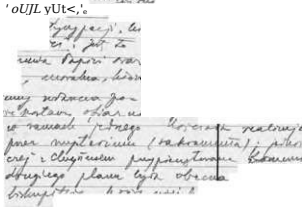

„ujusr (U /C-Ă-i-ritA ÍOj^Â-„i Tm'Ţ rr ~ ^ .
A TV T.ÚI j .1 -<*» – ..i.»',

T^Ur'r umJkjvu r
4
Vt'vyi.

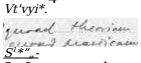

3. Lectura schemei *„de castitate, matrimonio, familia, virginitate”* [„despre castitate, căsătorie, familie, feciorie”].
4. Reflecţie *{meditatio)-*. 1) *quoad theoriam*
[în ceea ce priveşte teoria] 2) *quoad practicam* [în ceea ce priveşte practica] (Problema unui anumit demers în acest domeniu este doar schiţată, „în perspectivă”.)
[14 x]
Meditaţie. 1962
Este vorba de întâlnirea, cea mai fericită, dintre spiritul uman şi spiritul lui Dumnezeu. Domnul Cristos a creat pentru fiecare om baza acestei întâlniri, precum şi a acţiunii Spiritului lui Dumnezeu în spiritul omului. (Virtuţi teologale: forme de adaptare a spiritului uman la cel al lui Dumnezeu; darurile Sfântului Duh: într-un fel forme de adaptare a Spiritului lui Dumnezeu la „dimensiunile” spiritului uman). Este necesar să ne orientăm spre deschiderea şi supunerea spiritului uman Spiritului lui Dumnezeu, mai ales în timpul conciliului. Nu poate fi vorba doar despre exprimarea sinelui şi a spiritului uman, ci trebuie în primul rând să exprimăm ceea ce se revarsă din Spiritul lui Dumnezeu pe calea virtuţilor şi a darurilor. O abordare fundamentală în această lumină: 1. necesitatea permanentă de a subordona adevărului creaţia, 2. *experimentum divinum, non humánum* [trăirea divină, nu umană], 3. smerenia.
[31 x—4 xi] 1962 Roma, la Surorile Feliciene Tema: Misterul Răscumpărării
Deus, Redemisti nos Domine

în sanguine Tuo ex omni
tribu et populo et natione
et fecisti nos Deo nostro regnum
[Dumnezeule, ne-ai răscumpărat, Doamne,
prin sângele Tău – pe noi – din fiecare
trib şi popor şi neam
şi ne-ai făcut împărăţie pentru Dumnezeul nostru. (Cânt gregorian)]
31 x
H. 19 incipiunt Recoll. [La ora 19 încep zilele de reculegere] *Ador.* [Adoraţia]
Mat. [Matutinum]
Meditatio introductivă: a 16-a aniversare a hirotonirii — *recapitulatio, ut ita dicam, histórica* [recapitulare, ca să spun aşa, istorică] *Lectura:* Rahner K., *XX siècle – siècle de grâce? / opus Creationis – opus Redemptionis*
[SecolulXX-secol de har? I opera Creaţiei – opera Răscumpărăriz]
(La Rédemption au Cœur de Marie [Răscumpărarea în inima Mariei]).
Completoriul
I XI

Ros. (imprec.) [Rozariul (invocare)] *Laude*

*sAM**

Metí;. yp^JUyyv.* */(,'.*

/-.VuA/V, —"' A
K. SMfjl»1 , C^L _

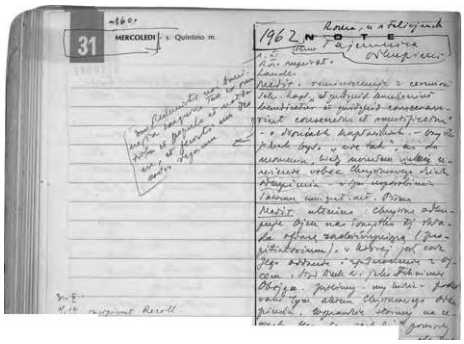

/¿*. AhAUjSiW AM¿»to*. *<U /
ÚX,' » iot» /^rtÌ.'
./WW«/ . ^WoC

Í4 t' ' /W
«Uft&l ¿u/v^'tMfk. i
(AUyt.4fjr>|) i**»***. y>|, rt^i
Aiyi'ti^'r t-tarr^^y-M^"
, < ÍWÍLwí^. i. ¿u* '

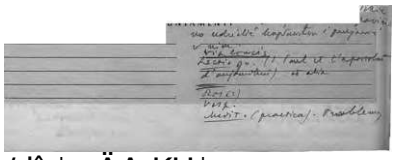

/ iî * ¿ÄA KU*

i*Meditatio*: amintiri de la ceremonia hirotonirii *„utquidquid benedixerint, benedicatur, et quidquid consecraverint, cotise ere tur et sanetifieetur*" [„pentru ca tot ce vor fi binecuvântat să fie binecuvântat şi tot ce vor fi consacrat să fie consacrat şi sfinţit"].
- despre mâinile preotului. – Totuşi nu a fost totul „cum trebuie" până când am simţit o mare smerenie în faţa lucrării de Răscumpărare a lui Cristos – în această stare de spirit *Sacrurn cum, gr.ut. act. Prima* [Liturghia, cu mulţumiri, Prima].
Meditatio ulterius [meditaţie în continuare]: Cristos ne răscumpără pe toţi şi totul în faţa Tatălui, adică aduce o jertfa *(propitiatorium*), în care se regăsesc întreaga Lui dăruire şi unire cu Tatăl. De aici Sfântul Duh ca Suflu al Celor Doi. Noi – oamenii – suntem înălţaţi prin gestul de răscumpărare al lui Cristos. E drept, ne situăm în afara a ceea ce „se petrece" între Persoanele Preasfintei Treimi, dar purtăm în noi consecinţele acestei extraordinare Fertilităţi Spirituale şi ale acestei Iubiri rodnice. în impulsul de răscumpărare al Domnului Isus preoţia constituie culmea atitudinii sacrificiale, care nu este străină omului ca fiinţă creată. Răscumpărarea *{Redemp- tio)* duce şi la o revalorizare a tot ce este creat, mai ales a ceea ce

este omenesc – sacerdoţiul ar trebui să fie impregnat în mod fertil de această atitudine.
Via Crucis [Calea crucii]
Lectio spir. (S. Paul et l'apostolat d'aujourd'hui) [Lectura spirituală *(Sfântul Pavel şi apostolatul de astăzi)] et alia* [şi altele] *Ros.* (2) [Rozariul, Misterele de durere] *Vesp.* [Vesperele]
Meditatio ('practica) [Meditaţia (asupra aspectelor practice)]. Probleme a) Atenţia acordată mai degrabă problemelor „personale", deşi trebuie lucrat asupra unei sfere mai ample, în mai multe domenii b) anumite bilanţuri cu privire la proporţia „preoţi-laici" şi alte sarcini a.) căutarea de formule concise şi abstracte *versus* realitatea umană şi preoţească („toţi" şi „cei diferiţi"), îndeosebi cei mai nevoiaşi. Adoraţia: în Euharistie Domnul Cristos ne îngăduie să fim cel mai aproape de El – mai ales prin preoţie: cel mai aproape de Cel Care este El, [ilizibil] şi de ceea Ce împlineşte. *Mat. (def.)* [pentru cei morţi]
Lit. Sanct. [Litania tuturor Sfinţilor]
Ora sacră: un moment personal pentru Cristos, o dorinţă personală – îşi aşteaptă răspunsul. *Propitiatio pro peccatis meis* [Jertfa pentru ispăşirea păcatelor mele].
2 XI
Ros. Imprecat. Laudes
Meditatio a) fiind foarte angajat în sarcinile vremelnice, în creaţia artistică, să fii în acelaşi timp mereu pregătit: să nu pierzi perspectivele. „Revalorizarea" constituie doar unul dintre aspectele Mântuirii şi, într-un anumit sens, aspectul suprem (când este vorba despre valori „conforme") b) şi cu acest sentiment să înţelegi şi cuvintele liturghiei: *„quia în inferno nulla est redemptio"* [„pentru că în infern nu există răscumpărare (mântuire)"]. *Sacrum 3-plex* [Liturghia de trei ori] *Grat. actio* [Rugăciunea de mulţumire]
Lectio (L'Eglise dans le monde qui vient [Biserica în lumea ce vine]) Via Crucis
Meditatio „copiosa apudEum Redemptio „ [„la El/se găseşte/ din abundenţă Mântuirea"]: izvorul este sfinţenia. în Cristos

sfinţenia absolută a lui Dumnezeu este unită ipostatic cu sfinţenia Omului. Sfinţenia lui Dumnezeu (ca iubire a binelui şi ură a răului), dar înainte de orice ca iubire a binelui în toate, chiar şi în ceea ce este rău (*per accidens* [accidental]). Orice bine (totalitatea valorilor) exterior lui Dumnezeu îşi are modelul în Dumnezeu. Dumnezeu iubeşte pe unul în celălalt – în aceasta constă sfinţenia Sa. Această sfinţenie constituie baza Răscumpărării – înţeleasă şi ca „revalorizare" a tuturor lucrurilor: valorile tuturor lucrurilor Dumnezeu le readuce în Omul care este unit cu El în mod personal. Acesta este Cristos – *Redemptor* [Mântuitorul]: sfinţenia Omului constă în întreprinderea Binelui pe care îl iubeşte Dumnezeu – în felul acesta, Cristos reprezintă un model de sfinţenie. în El sfinţenia se identifică întru câtva cu Mântuirea (*Redemptio*). în noi, ea trebuie să constea i° în convertirea la Dumnezeu, şi 2° în revalorizarea tuturor lucrurilor, potrivit valorii pe care o deţin ele în Dumnezeu şi pe care ne-a arătat-o Domnul Cristos. *Ros. Ador. Vesp.*

Meditatio super experimentam, [Meditaţie pe tema trăirii] (elementul riscului). Totul trebuie să fie mereu în mâinile Domnului şi să se sprijine pe ajutorul Domnului. De aici, nu psihologizarea, ci orientarea morală şi, înainte de toate, religioasă (adică în mâinile Măriei). Convorbire cu M.W. a) elementul misionar-apostolic b) Dumnezeu se foloseşte de diferiţi oameni. *Psalmipoenit.* [Psalmii penitenţiali]

Meditatio. Convertirea *în actu quolibet* [în fiecare acţiune] trebuie să constea în găsirea rolului lui Cristos Domnul

.Nu există altă metodă pentru a te opune diverselor impulsuri ale vanităţii umane/problema puterii, a criticismului, a zavistiei, chiar şi în cazul unei temelii a smereniei „transcendente" în raport cu Domnul Dumnezeu.

Mat. (u BMV [în cinstea Preasfintei Fecioare Maria])
XI
Ros. imprecat. Laudes
Medit. [Meditaţie] Răscumpărarea a început cu „ *Totus Tuus": prae- paratio ad Sacrum* [Pregătirea pentru Liturghie] *Sacrum Grat. Actio*
Lectio spir. (L'individu dans l'Eglise [Individulîn Biserică])

Meditatio

Mântuirea a început cu „ *Totus Tuus*' [„Al Tău în întregime"] : singura fiinţă umană, omul nou, căruia Dumnezeu i s-a încredinţat pe Sine, pentru totdeauna. Dumnezeu-Fiul avea nevoie de Ea pentru realizarea lucrării Sale. Dumne- zeu-Fiul putea să I Se încredinţeze pe Sine pe calea acestei lucrări, deoarece mai întâi a realizat-o în Ea şi a pregătit-O pentru acel *Totus Tuus*. Maria a acceptat această dăruire a lui Dumnezeu în toată forţa ei mântuitoare, în toată dinamica ei. A extras şi încă mai extrage din ea ceea ce conţine pentru fiecare om: i° convertirea, 2º revalorizarea. Şi în oricine I se încredinţează înfăptuieşte şi una, şi alta, în măsura potrivită. // Aici problema mea îşi găseşte rezolvarea: în ultima vreme m-am simţit în întregime în mâinile Măriei şi aproape de Domnul Dumnezeu prin două situaţii curente. Dar oare ordinea nu a fost răsturnată? Oare nu „mă folosesc" de acest sentiment pentru a săvârşi ceva ce este „numai al meu"? îmi păstrez de aceea toată smerenia. Iată rezolvarea: în mâinile Măriei,

lucrarea Mântuirii trebuie să se realizeze şi în mine, pe principiul „ *Totus Tuus*| păstrând proporţia cuvenită între i° şi 2°.
Via Cruciş (cum Maria [împreună cu Maria])
Litt. past. [Scrisoare pastorală]
Vesp.
Ros.
Meditatio. Cea mai elocventă consecinţă a Mântuirii în om sunt faptele sale – fapte înrădăcinate în Cristos, prin Maria, prin faptul că îi aparţinem (*Tuus*), şi totodată în concordanţă cu legea lui Cristos, cu Evanghelia Lui, concordante la maximum. Şi aici, printre altele, problema pr. W. (trei posibilităţi: doar să mă smeresc şi să valorific ceea ce este adevărat, chiar şi în mod indirect – să bagatelizez: se va corecta, pentru că e încă tânăr – „să veghez" la formarea lui din punct de vedere intelectual, precum şi „moral". înainte de toate, trebuie să mă rog pentru el şi pentru a proceda cum se cuvine). *Ador.*
Medit. finalis recapitulatio [Meditaţia finală, recapitulare]
(Problema geloziei)
Matut. (corn. S. Caroli [comemorarea Sf. Carol]) *Ros.*
4 xi
Sacrum ad reliquias cordis S. Caroli durante capellapapali
[Liturghia la moaştele inimii Sf. Carol în timpul unei celebrări în capela papală]
Medit. ad instar S. Caroli afferre se ipsum ad bonum com- mune Ecclesiae et în domicilio et în Dioecesi, participans hoc modo în opere Redemptionis
[Meditaţia după modelul Sf. Carol, să contribui la bunul comun al Bisericii, şi în casă, şi în Diecezâ, participând în acest fel la opera Mântuirii]. *Ador.*
[i XII 1962]

Missa ad intentionem satisfaciendi S. Cordi BMV
[Liturghia în cinstea Sfintei Inimi a Fericitei Fecioare Maria]
[2 xii 1962] Prima duminică a Adventului
Există într-un fel două planuri: un plan Divin: iubirea Fiului-Cuvânt pentru Tatăl, şi un plan omenesc: setea oamenilor după Dumnezeu cel adevărat, după revelaţia lui Dumnezeu în Cuvântul-Fiu. Aceste două planuri se apropie şi se întâlnesc – spiritul Adventului.

Adventul meu (amintire de anul trecut): dorinţa fierbinte ca Dumnezeu-Cristos să fie prezent în toate acţiunile de zi cu zi. în acest context şi semnificaţia trăirii: mereu *în fieri* [în procesul devenirii] în mine, în ceilalţi, în mod obiectiv şi pentru totdeauna.Kalwaria – Sanctuarul Măriei 6/7 iulie 196? [probabil 1963]
Scopuri: 1. să mă rog pentru pacea şi binele Bisericii din Cracovia, eficienţa acţiunilor, a vocaţiei
2. să pregătesc terenul pentru ziua de reculegere
3. să încep unele lucrări
în general: mai degrabă caracterul unei zile de reculegere (= reculegere îmbinată cu alte sarcini de lucru). *Confess.* [Spovada] *Sacrum, Medit. Via Crucis,* Cărările
a) mai multe linii directoare
ideatice şi „existenţiale". Toate trebuie aduse aici şi adunate în mâinile Maicii Domnului, potrivit principiului *„ Totus Tuus*" [„Al Tău în întregime"].
b) se cristalizează tema principală a zilei de reculegere „între trecut şi prezent".
Zilele de reculegere de la Tyniec (19) 20, 21, 22, (23) [august] Tema: îndreptăţirea – Harul
19.8
Complet. [Completoriul] *Ador. Medit.*
20.8.
Laudes, Prima
Meditatio ante sacrum [Meditaţia dinaintea Liturghiei]
1. Liturghia conferă vieţii noastre ritmul lui Cristos, ritmul Fiului lui Dumnezeu.
2. (rolul de integrare a conştiinţei
- dezintegrarea senzorialului)
Sacrum
Grat. actio

Lectio S. Script. [Lectura Sfintei Scripturi]
schematis Conc. [schema Conciliului]
Medit.
Via Crucis [Calea Crucii]
în legătură cu zilele de reculegere anterioare, de la Roma, din 31 X-3 XI 62. Misterul îndreptăţirii *(justificatio)* constituie o temă dogmatică actuală, care îşi aşteaptă aprofundarea în cadrul zilelor de reculegere. Omul nu poate fi „drept” în raport cu Dumnezeu, ci faţă de El poate fi doar „îndreptăţit”. Prima aserţiune se bazează pe faptul că omul nu este egalul lui Dumnezeu, Creatorul său, iar cea de-a doua, pe Cristos şi pe întreaga ordine a Harului. Nici o făptură nu poate fi în raport cu Creatorul său în poziţie de dreptate. Omul este, într-un fel, sinteza creaturilor.

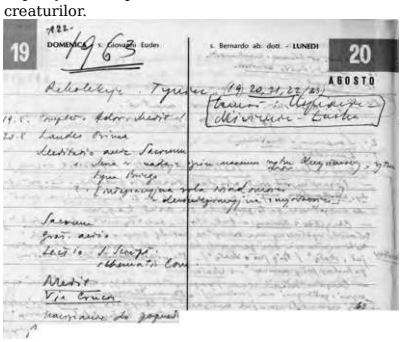

v xÁ. rnÁ^Cu*^'/ 'i*-..-.
/l/]TVjt^U««. C^u yvi uy

P

/ //
L/?. '.-* . />. r-k . . t/u^u.^]
¿rwnjb*ᵥ LA»

-M-r^ -Ci, ;

e vJ tw-y Jr
Tut.]*- .HÄl? ' <-.<_–

' j i t V-cs^UJl-u.i*

^De aceea, el este în general absolut dependent de Creatorul său, în existenţa şi în natura sa, şi, din această raţiune, incontestabil subordonat. Ca fiinţă înzestrată cu viaţă senzorială, el este supus legii vieţii şi morţii *{generatio et corruptio* [generaţie şi dispariţie]), după chipul celorlalte creaturi. Ca fiinţă spirituală -persoană, dispune de o asemănare mai specială cu Creatorul, care îl obligă să menţină ordinea dreptăţii, adică să dea fiecăruia ce i se cuvine în mod just (inclusiv lui Dumnezeu veneraţia religioasă). Personalitatea omului nu-i anulează latura senzorială şi *animalitas* [animalitatea], de aceea faţă de Creatorul său el este „praf şi ţărână". Ca persoană, el poate să intre într-o legătură personală cu Creatorul său, dar această legătură trebuie să fie iniţiată de Creator, iar odată stabilită, ea se manifestă ca act de milostivire (la fel ca actul creaţiei), căci omul este o fiinţă dependentă şi subordonată. El are nevoie în special de îndreptăţirea din cauza păcatului său, care, ca ofensă adusă lui Dumnezeu, loveşte chiar în esenţa legăturii personale, înţeleasă aşa cum o înţelege şi o doreşte Creatorul – şi tocmai El trebuie să definească esenţa legăturii cu creatura sa raţională.

Îndreptăţirea se realizează prin Cristos, Fiul lui Dumnezeu, care stabileşte această legătură esenţială şi îi conferă oarecum trăsăturile propriei legături cu Tatăl. Aşadar, îndreptăţirea se exprimă în noi ca un un nou *eşşe* [a fi] – *„esse adPatrem*' [„a fi la Tatăl"] (adică Harul de sfinţire), continuarea acestei legături personale fiind credinţa, speranţa, iubirea. *Vesp.*

Ador. Domnul Isus s-a adăpostit în pântecul Mamei Sale, din care a ieşit în lume ca om – şi în sânul Mamei-Biserici, pentru ca din ea să se nască fiii lui Dumnezeu. *Ros.*

Lectio spir. (G. Vann)

Meditatio. Notez concis: pe de o parte, puterea şi vocaţia episcopului necesită generozitate şi curaj, iar pe de alta, el trebuie să fie în slujba tuturor, să dovedească iubire universală şi mai ales iubire faţă de preoţi. Faţă de toate aceste puncte: rezerve. „*Episcopatum desiderare*" [„A dori episcopatul"] – dar acesta nu poate fi „*propter se*" [„pentru sine"]. Multe lucruri trebuie să se „coacă" şi să se maturizeze. Providenţa este blândă. Reflecţii foarte utile şi de aici o oarecare liniştire.

Matut. anticip. [Matutinum anticipat]

Şi încă un lucru: valoarea deosebită a suferinţei pentru cauză, ea face pentru această cauză mai mult decât toate eforturile, /pr. Pr./

Lectio Ros. Compl. Lectio

21.8.

Laudes, Prima Ros.
Reflecţie
Sacrum. Meditatio

Astăzi mi-a revenit misiunea de a celebra Liturghia pentru îmbrăcarea veşmintelor duhovniceşti şi depunerea voturilor la Fiicele Iubirii lui Dumnezeu. Acest lucru mi-a permis în mare măsură să apropii tema de ieri – misterul îndreptăţirii – de misterul Bisericii. Biserica – Trupul Mistic al lui Cristos – constituie un fel de „*esse adPatrem*" [„a fi la Tatăl"] din punct de vedere social. Surorile care prin jurăminte îl aleg pe Cristos drept Mire pătrund într-un mod deosebit în acest „*esse ad Patrem*" nu doar personal, ci punând oarecum amprenta acestui „*esse*[1] [„a fi"] asupra întregii vieţi sociale. De aceea sunt atât de necesare Bisericii şi în Biserică, formând întru câtva coloana ei vertebrală. în acelaşi timp, trebuie să

afirmăm că vocaţia lor deosebită şi angajarea decurg din misterul îndreptăţirii şi rămân în cadrul lui, fiind totodată rodul şi realizarea îndreptăţirii. *Via Crucis*
Meditatio

Deşi ieri s-a spus că omul-creatură nu poate fi *stricto sensu* drept faţă de Dumnezeu, ci trebuie să fie îndreptăţit de El, totuşi această îndreptăţire tinde să creeze relaţia de dreptate dintre om şi Dumnezeu, în orice caz să pună bazele elementelor şi condiţiilor ei. Dumnezeu vrea ca omul să fie în raport cu El „drept" intrinsec, şi nu doar „îndreptăţit" (în exterior – extrinsec). Arată acest lucru prin contrast realitatea păcatului, care este „o ofensă adusă lui Dumnezeu". Dacă Creatorul ar plasa fiinţa sa raţională, omul, absolut în afara graniţelor relaţiei de dreptate, păcatul ar fi imposibil: căci păcatul este într-o anumită măsură violarea dreptăţii faţă de o persoană (şi a iubirii). Creatorul i-a dat omului prin Har dreptatea originară, iar după păcat nu i-a luat posibilitatea acestei relaţii. Această posibilitate trimite la ordinea supranaturală, ordinea Harului, dar se bazează pe ordinea naturii: pe faptul că omul este persoană.

Domnul Cristos a săvârşit îndreptăţirea omului, adică l-a ajutat şi îl ajută pe om să fie drept în raport cu Dumnezeu. Omul este drept faţă de Dumnezeu prin *„esse ad Patrem",* adică prin Har. Biserica, Cristos Mistic, îl ajută pe om în continuare în aceeaşi direcţie, sarcina Ei fiind să-l prelungească pe Cristos şi opera Lui. Făcând acest lucru, Cristos şi Biserica contribuie în acelaşi timp la împlinirea personalităţii umane. Căci atunci când este „îndreptăţit", adică drept faţă de Dumnezeu, omul este pe deplin persoană. Altfel – se

poate spune – personalitatea lui rămâne incompletă, neîmplinită.
Omul a fost îndreptăţit, deoarece a putut fi (poate fi) şi a fost (este) nedrept în raport cu Dumnezeu. Iar Dumnezeu vrea – şi vrea acest lucru prin Cristos – ca omul să fie drept faţă de El şi, indirect, să fie „egalul" lui Dumnezeu, desigur prin Har. Se pare că aceasta este latura etică cel mai personal revelată (revelată în mod esenţial) şi totodată latura cel mai personal etică (etică în mod esenţial) a întregii Revelaţii (teologia!).

Vesp. Cristos ascuns la sânul Bisericii
Ador. pentru a se revela omenirii
Ros. Harul maturizării
Meditatio
casus [cazul] „W" (T, I) *separatim* [separat]
lectio-. De statibus perf. [lectura: *Despre gradele perfecţiunii]*
S. Script. [Sfânta Scriptură] G. Vann
Mat.
(II) *Mat. S. Cordis BMV* [Matutinum în cinstea Sfintei Inimi a Fericitei Fecioare Maria]
Complet.
în plus: idei despre moarte!
22 VIII
(Cordis BMV)
Laudes, Prima
Medit.
Sacrum
Grat. Actio Ros.
Coli. cum s. Aug. [Convorbire cu s. Aug.]
Lectio S. Script.
schema De clericis [schema decretului *De clericis]*

Meditatio

1. Misterul îndreptăţirii dă naştere unei conştiinţe a nedreptăţii omului-creatură faţă de Dumnezeu-Creatorul. Această conştiinţă se amplifică şi, împreună cu ea, nevoia de recompensă: a-I

mulţumi lui Cristos – Celui care îndreaptă totul în locul nostru şi „ne îndreptăţeşte” pe toţi.

2. Mai departe: dreptatea ce decurge din îndreptăţire, adică prioritatea Harului, ne pune în poziţia de dreptate faţă de Dumnezeu: aceasta este dreptatea pe care Domnul Dumnezeu o vrea de la noi şi pe care o vrea în noi.
3. Prioritatea Harului în existenţă – şi ca urmare prioritatea Harului în acţiune. în ultimul an, acest lucru mi s-a conturat foarte clar pe terenul cunoscut. Adică, încrederea totală în Dumnezeu. Exemplu: Sfântul Petru pe lac – când privesc în direcţia omului, mă cuprinde pesimismul, când privesc în direcţia lui Cristos, îmi revine credinţa. Totuşi credinţa şi încrederea nu pot fi trufaşe. Chiar şi aici trebuie păstrată o anumită măsură a dreptăţii.
4. Dreptatea în legătură cu funcţia pe care o deţin. Episcopul are o deosebită responsabilitate faţă de Biserică – şi această responsabilitate face parte din îndreptăţirea lui si din dreptatea în raport cu Unicul si Supremul Păstor al sufletelor. Pentru aceasta sunt necesare mărinimie şi smerenie totodată, într-un cuvânt bărbăţie supranaturală, şi nu doar „instinctul importanţei”.

Via Crucis

AdS. 12. Curajos este cel care e pregătit pentru cruce!

Vesp.

Ador.| La Cina cea de Taină Domnul Cristos i-a adunat lângă el pe Apostoli şi a pus bazele Euharistiei. A luat cu sine oameni absolut obişnuiţi.

Ros.

Medit.Problema „*successio*" [„succesiunii"] — *separatim* [separat]
harul umilirii
alte chestiuni: preoţii
familia (W şi alţii) cei de dinainte
Mat.

Coli. cum jr. Michele [Convorbire cu fratele Michele] – foarte folo-

Compl.

Ora sacră. îndreptăţirea noastră a rezultat oarecum din însăşi nedreptatea noastră, fiindcă Domnul Isus a săvârşit-o prin moartea Sa, pe care a suportat-o în modul cel mai nedrept. Au decis în acest caz chiar actul intrinsec al Mântuitorului, actul iubirii şi al dăruirii ca reparaţie şi totodată ca îndreptăţire.
23 VIII
Via Cruciş Laudes
Sacrum cum homilia [Liturghia cu omilie]
Grat. act. (Ros.)
Prima
Meditatio

Toate gândurile zilelor de reculegere sunt cuprinse într-un fel în rugăciunea din această săptămână (ii *Post. Pent.* [a 11-a /duminică/ după Coborârea Duhului Sfânt]).

Omnipotens sempiterne Deus, qui abundantia pietatis Tuae et merita supplicum excedis et vota – effunde super nos misericordiam Tuam, ut dimittas quae conscientia metuit
et adicias quod oratio non praesum.it Per Dominum...
[Dumnezeule atotputernic şi veşnic, Care prin generozitatea iubirii Tale depăşeşti şi meritele, şi rugăminţile

celor ce te imploră – revarsă asupra noastră mila Ta, ca să îndepărtezi cele de care se teme

conştiinţa şi să dai ceea ce rugăciunea /nici/ nu îndrăzneşte
/să ceară/. Prin Domnul /nostru/...][5-8] **III** 1964
înainte de intrarea [în biserică]
5 **III**
joi
a) Funeraliile răposatului pr. Decan J. Sliwa la Wieliczka
meditaţie despre moarte, din moarte se desprinde în mod deosebit realitatea preoţiei lui Cristos: în faţa Tatălui stă El ca preot veşnic, iar noi, cu ceea ce avem în noi din preoţia Lui
b) convorbire cu Surorile Ordinului Vizitaţiunii
c) încheiere la abaţia Tyniec
D) **III**
vineri
e) ora sfântă
f) Laudes, Sacrum, Prima
g) meditaţie despre legătura „preot—păstor" în Cristos Domnul şi în fiecare dintre noi
h) Lecturi
„Der Bischof Priester undHirt seiner Diozese"
Danielou: *Temple* [ilizibil]
Estreicher: [ilizibil]
[Zarewicz]: *Episcopatul din Cracovia*
i) meditaţie: „despre rădăcinile" faptelor mele în tainele Domnului *{praepar. adconfess.* [pregătirea pentru spovadă])

Via cruci

Ş

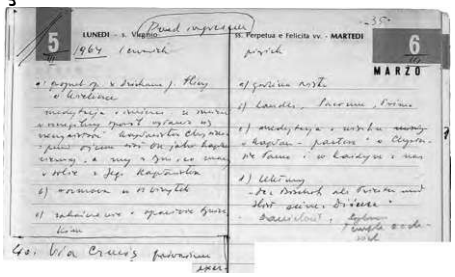

íuy^Cv Ft

4./. Mr -ken^-- (A-Á^t«-/-

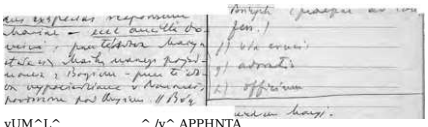

yUM^L^ ^/y^ APPHNTÄ_____
if <Ú j by i, ^ t-,x/i , ^ dj^a^ry ^
g/ci^

MUa. jy^L. c«»^ *ccK^i^uj^*

j) yadoratio
k) officium
L) **III**
sâmbătă

m) Sacrum

n) *meditatio „Domine Deus, în simplicitate cordis mei laetus obtuli universa; et populum tuum, qui repertus est, vidi cum ingenti gaudio: Deus Israel, custodi hanc voluntatem „* [Doamne Dumnezeule, în sinceritatea inimii mele bucuros Ţi le-am oferit pe toate; am văzut cu uriaşă bucurie /că Ţi se oferă/ şi poporul Tău, care a fost regăsit: Dumnezeul /lui/ Israel, păstrează/-i/ această dorinţă/!/]

d) *meditatio*-. Preotul şi păstorul

e) *confessio* [spovada]

f) vesp.

g) *peregrin, adsepulchr. B. Vincentii Kadiubek, epi. cracov.* [pelerinaj la mormântul preafericitului Vincenţiu Kadiubek, episcop al Cracoviei].

8 **III**
duminică
intrarea [în biserică]
Zile de reculegere 31 vm-3 ix 1964 EPISCOPUL K[AZIMIERZ] J[ÖZEF] KOWALSKI
31 VIII

1. Conferinţă: zilele de reculegere sunt orientate spre tema Preasfintei Naturi umane a lui Cristos *(ergo: Mater Eius* [aşadar: Mama Acestuia]) = *sileant doctores... unus est magister: Chrystus... recedant creaturae... Tu mihi loquere solus* [să tacă învăţaţii... unul este învăţătorul: Cristos... să se îndepărteze creaturile... Tu singur vorbeşte-mi /numai/ mie]: tocmai, doresc şi implor cu căldură să capăt de aici răspuns în diferite chestiuni. = în sfârşit: despre „*kenosis*', adică distrugerea iubirii de sine – condiţie a ascultării (întru câtva a dialogului) în timpul zilelor de reculegere.

1IX

Mat. Laud. Prima
Sacrum participatum [Participare la Liturghia]
2. cum Meditatione [cu Meditaţie]
pe tema *„humilis Tuae Cruciş Sequela* [„urmarea smerită a Crucii Tale"] (ep. Bronislaw)

Conferinţ

ăMisiunea şi adoraţia sau mai degrabă misiunea adoraţiei lui Dumnezeu. Temelia acestei adoraţii în ordinea creaţiei (creaţie *ex nihilo* [din nimic] şi creaţie *adDeurn* [întru Dumnezeu]): Tu eşti cea care nu este, şi mai departe: temelia în ordinea Harului care este absolut şi exclusiv *ex benevolentia et misericordia Divina* [din bunăvoinţa şi milostivirea Divină]. = De aici omul şi mai mult preotul/episcopul este *„doulos"*, robul lui Dumnezeu.

Analiza atitudinii faţă de ateism: exprimarea semnificativă a card. Mercier despre Kant: *„leplus grand malfai- teur du monde contemporain*' [„cel mai mare răufăcător al lumii contemporane"] (de vreme ce susţine că *feno- mena* şi *noumena* nu spun nimic despre Dumnezeu). Atitudine bazată pe enciclicele papei Paul VI *„Ecclesiam suam*' (dialog cu ateismul) = ateismul şi aspectele sale colaterale: statolatria, materialismul şi cultul propriului „eu" (idoli).

4. Conferinţă

Predicatorul consideră că unul dintre cele mai fericite momente ale spiritului uman a fost momentul în care Platón a formulat noţiunea de *„participatio"* (participare). Cu ajutorul acestei noţiuni, gândirea umană, luminată de Revelaţie, a putut să găsească realitatea lui Dumnezeu şi misterul lui Dumnezeu. Căci Dumnezeu este Cel care se dăruieşte (antiteză a

„pumnului strâns"). Predicatorul vorbeşte minunat despre participarea la existenţă a creaturilor, a căror bogăţie devine tot mai vădită pentru om – fiinţele: vegetativitatea, viaţa senzo- rial-afectivă, viaţa spirituală – trepte sau mai curând sfere incomparabile. Şi mai presus de toate, viaţa supra- naturală: Harul.

Acum să trecem la participarea pe care noi, preoţii, o avem de la Cristos în ceea ce are El mai personal: în preoţia Lui. Şi mai deplin în episcopie: oferim toate lucrurile naturale şi supranaturale creştinilor noştri din diocezǎ. Deosebit de frumos vorbeşte conferenţiarul despre
felul în care în episcopii ar trebui să aibă loc îmbinarea paternităţii şi a maternităţii: participarea Inimii Divine a lui Isus şi a Inimii Măriei. Acest lucru transpare în grija faţă de cei care au nevoi ale sufletului şi ale trupului.

Lectio spirit, (enciclica *Ecclesiam suam)*

5. Via Crucis Rosarium 1
Vesperae] „mmunis [m comun]

6. Conferinţă

Episcopul participă la puterea lui Cristos. Este vorba despre felul în care foloseşti această putere. Există o utilizare pe care învăţătorul însuşi o defineşte ca fiind proprie „regilor acestei lumi": ei domnesc în aşa fel încât cei supuşi să le simtă puterea, ba chiar să fie nevoiţi să-i considere binefăcători. „Dar voi nu procedaţi aşa" – spune Cristos. Stilul de putere propriu Bisericii trebuie să fie cel de păstorire a sufletelor, ceea ce a subliniat pregnant Ioan XXIII. „*Caritatem facientes în veritate*' [„Cei ce oferă iubire în adevăr"]. între adevăr şi iubire trebuie să existe o

strânsă legătură, aşa cum între Persoanele Preasfintei Treimi *veritaspraecedit* [adevărul precedă].)
frază foarte interesantă: Despre tema importanţei adevărului în viaţa şi activitatea episcopului.
naşteTateliţi fubirea lui Adevărul cuvântului rostit, adevărul judecăţii enunţaţe despre ceilalţi: *audiatur et alterapars* [să fie ascultată Dumnezeu ^ cealaltă parte]. Problema consilierilor.

Despre tema iubirii: ea trebuie să fie universală, nu poate fi particulară şi nu poate crea departajări. Mai departe: trebuie să fie dispusă să slujească, disponibilitatea de a sluji exprimă cel mai bine iubirea. în sfârşit: trebuie să fie iertătoare. – Toate acestea trebuie să le învеţi la Inima lui Isus prin Inima Măriei.

7. Mat. anticip. (S. Steph. [pomenirea Sf. Ştefan]) *Adoratio Sacrum (vespert.) h.* 19 [Liturghia (de seară), ora 19] *Lit. SS-rum* [Litania Sfinţilor] *Benedictio.* [Binecuvântarea] *Complet.* [Completoriul]
2 IX
8. Ros. Medit.
Sacrum {mat. h. 7.30) [Liturghia de dimineaţă (matutinum ora 7-30)]
Laudes Prima
9. Conferinţă

Despre sfinţenie şi iubire pe firul vocaţiei şi vieţii Sfântului Ioan Evanghelistul. Exegeza unor locuri din Evanghelia Lui, mai ales asigurarea din partea Mântuitorului (iubirea se deschide, iar prin această deschidere îi aprin- de pe ceilalţi). Tocmai despre acest foc, despre acest impuls apostolic este vorba. Oare eu am aprins pe cineva?

Multe lucruri pe tema atitudinii faţă de Euharistie: să O păzim cu cea mai mare grijă (şi în *bened.* de ieri a fost vorba despre acest lucru), dar să O facem cât mai accesibilă posibil.

Iubirea se aprinde lângă Inima Domnului Isus şi spre El se îndreaptă îndreptându-i pe ceilalţi.

(Horae minores [Orele minore])

10. Acum pe firul Sfântului Petru, care nu era nicidecum perfect şi nici nu se considera ca atare, „fiindcă sunt un om păcătos". = Fiecare dintre noi este un om păcătos, dar şi episcopii, o colectivitate (vremurile arianismului, revoluţia franceză, d'Herbigny) //Să scapi de „*acceptatio personae propriae*" [„acceptarea propriei persoane"] şi astfel să te prezinţi în faţa lui Cristos Domnul. // Pentru că suntem chemaţi la o mai mare iubire, şi păcatul este pentru noi o povară mai mare, în primul rând el poate produce „prăbuşirea" întregii Biserici, mai ales a propriei dieceze. De aceea este necesară *odium peccati* [ura păcatului]. Există, de asemenea, focul: trebuie să numim binele bine, iar răul rău. //în ceea ce priveşte lupta cu păcatul propriu şi al celorlalţi, nu este de ajuns doar să mustri şi să nimiceşti, ci trebuie să oferi totdeauna un exemplu pozitiv // întrebare: ce beneficiu obţinem din propria noastră spovadă? Alegerea duhovnicului corespunzător, nu neapărat a unuia singur, care este Domnul nostru Cristos iertătorul. Mai mult, să-i preţuim pe cei care ne mustră. Afară cu linguşitorii! Şi să nu dăm înapoi în faţa persecuţiilor: fiindcă

atunci se strecoară păcatul. – Să evităm ocazia ce duce spre păcat. // Să nu abordăm probleme „satanice" (ispita Domnului Cristos: *apage satanas* [piei, satana]). Discuţia cu satana este posibilă atunci când suntem foarte uniţi cu Cristos şi „adânciţi în Maica Domnului". // Iar fiecare izbândă asupra satanei ar trebui să fie un impuls pentru o şi mai mare smerenie şi vigilenţă.

Atitudinea episcopului faţă de păcătos: inima deschisă, să accepte umilirea chiar din gura păcătoşilor, iar când va veni vremea – *fortiter agere* [să acţioneze ferm]. în sfârşit, să creadă în izbânda Harului asupra păcatului *iubi abundavit delictum, superabundavit gratia* [unde a fost din plin păcatul, acolo s-a revărsat într-o şi mai mare măsură dumnezeiescul har]). Sarcina noastră este: să aducem Harul. Să nu capitulăm în faţa nici unui păcat *{delictum). Misericordia = summa christianitatis* [milostivirea = esenţa creştinătăţii].

. *Via crucis* [ilizibil]'

Rosarium (comm.) [Rozariul recitat în comun] *Vesp.*

12. Conferinţă

Mergem pe urmele Sfântului Pavel *„douloijesu Christt:* sclavii lui Isus Cristos – să nu slăbim aceasta! = Conferenţiarul vorbeşte despre ritmul vieţii interioare: între perioadele cenuşii, în care trebuie să ţinem veşnic aprinsă lumina credinţei şi a iubirii, şi perioadele de creştere. Este vorba de supunerea permanentă în faţa lui Isus şi a o urmăm pe Măriei. Aceasta ar trebui să urmeze într-un ritm uni- Maica
r 1 t> 1 a a 1 . . a . 1 . Domnului
form accelerat. = Progresul în înţelepciune şi în iubire, Cristos ceea ce rămâne în legătură cu crucea

(*stultitia cruciş* misterele de [prostia crucii]). = Să nu ne dezgustăm de cruci. Crucea bucurie este o zestre – înainte de toate a fost zestrea Măriei. = Domnul Isus de trei ori a trecut prin Chin: sacramental, misterele spiritual şi sângeros (prima oră sfântă a Maicii Domnu- de durere lui Cristos în timpul agoniei şi în Grădina Raiului), iar apoi prezenţa Ei lângă Cruce. Când celebrăm Sfânta Liturghie, suntem *„en Christo*" [în Cristos] – şi în acelaşi timp o răpim de la Cristos pe Mama Sa „iat-o pe Mama Ta"..... Influenţa spiritului matern al Măriei prin Sfânta Liturghie. Celebrând Liturghia, putem să fim „în Cristos", să intrăm în El laolaltă cu Mama Sa Preasfântă ca sclavi ai Lui. Fericirea ce decurge din celebrarea Liturghiei: suntem aici la izvoarele harului preoţesc. Isus nu refuză niciodată Bisericii harul preoţesc în suficientă măsură. Dacă această măsură e mică, în noi trebuie să fie cauza, nu în Cristos. Moartea noastră înseamnă încheierea jertfei noastre *„en Christo"*. = Participarea la misterele învierea Domnului Isus pe tot drumul vieţii noastre în- de slava terioare. în mâinile Preasfintei Fecioare urmează să ne schimbăm într-atât, încât nivelul Bisericii din Polonia să se ridice veacuri de-a rândul.

13. *Ador. Matut.*
Bened. [ilizibil] *Psalmi poenit. Compl.*
3 IX
14. *Laudes* (Sf. Pius X) *Ros.*
Via Cruciş
Prima
Sacrum
Meditatio „instaurare omnia în Christo" [„a reînnoi toate în Cristos"]
„ Terrena non metuit" [„Nu s-a temut de cele pământeşti"] (S. Pius)

Conferinţ

ăCredinţa. Domnul Isus cere credinţă în El, în persoana Sa *(în Me veritas* [în Mine /se află/ adevărul], cere credinţă puternică (rezistentă şi victorioasă), fără reţineri (*modicaefidei* [/proprii/ puţinei credinţe]). Credinţa vine de la Tatăl *(Pater revelavit* [Tatăl a dezvăluit]), este lumină Divină şi adevăr Divin, inoculat în mintea noastră. = Un exemplu de credinţă: vestirea lui Zaharia în comparaţie cu vestirea Preasfintei Fecioare Maria (o analiză foarte frumoasă). Cât „trup şi sânge" mai există încă în virtutea noastră teologică a credinţei? Exemplul de credinţă al Preasfintei Fecioare. Sf. Grignion de Montfort spune: credinţa Preasfintei Fecioare este depusă în Sfânta Biserică. Participarea întru credinţă a Mării este singura cale în faţa primejdiei si a ameninţării credinţei. // Credinţa beneficiază şi ar trebui să beneficieze de serviciile raţiunii, „să analizeze şi să păstreze adevărul Divin în inima sa". Aceasta este funcţia de profunzime: „*ancilla*" [„slujitoare"]. Splendoarea credinţei Măriei pe parcursul întregii Sale vieţi [30 de ani, Golgota, coborârea Duhului Sfânt]. Apostolii s-au hrănit cu această credinţă a Măriei. Aşadar şi noi, pentru a-i hrăni la rândul nostru pe ceilalţi. în acest scop trebuie să fim „*douloi*" [„sclavi"]. – Oare tot ce există în mine „trăieşte din credinţă"? Trebuie să crezi cu puterea episcopului. Exemplul Sfântului Părinte Paul VI: pe ce ton vorbeşte despre Preasfânta Sa Mamă! Construirea Bisericii prin credinţă universală şi totodată prin aportul nostru autohton.
16. Conferinţă *{uit.* [ultima])

Sfântul Pavel ca model al speranţei creştine, dar el a fost cetăţean roman. Altfel, *„.Ancilld' (Virgo Marya* [Fecioara Maria], nici un fel de conexiuni umane, nici un fel de puncte de sprijin umane. Şi de aceea speranţa Ei este minunată. în toate etapele vieţii Sale. Sub cruce, dar mai ales ulterior: prin speranţa Ei a susţinut Biserica începuturilor. Şi această speranţă a Ei este depusă în Biserica Sfântă. în ce măsură participăm la speranţa Măriei? Biserica din Polonia se află în situaţia de *„ancilld',* adică de sclavă. Domnul Dumnezeu permite acest lucru pentru a întări speranţa noastră. *Stabat Mater — stabat episcopus sub Cruce Christi* [Stătea Maica – stătea episcopul sub Crucea lui Cristos]. Oare trăim cu speranţa? Oare ne bizuim în esenţă si exclusiv pe harul lui Dumnezeu? în ce stare se întorc oamenii după ce intră în contact cu noi? Dacă ei stau în picioare, molipsiţi de optimismul episcopului, înseamnă că neam îndeplinit slujba speranţei. – „Dă-mi, Maică, speranţa Ta, fii bună şi lasă să pătrundă în inima mea speranţa Ta" (*nostra conversatio în coelis est* [locuinţa noastră este în ceruri]). Nimic nu poate fi ameninţător pentru noi, nici satana, nici lumea, nici păcatul, dacă în noi există puterea lui Cristos în ipostaza marială. - Iar iubirea Divină potrivit modelului Măriei a revărsat-o însuşi Sfântul Duh în inimile noastre în timpul acestor învăţături.

I, 2, 3 XI [PROBABIL 1964]
vizitarea sanctuarelor
Montevergine – S. Giovanni Rotondo – S. Michele în Gar- gano – Lanciano (!)

4 XI
(Sf. Carol)

La Surorile Feliciene – *quaedam reasumptio* [o oarecare recapitulare] .

i8.19. 20. [viii] 1965 Tyniec Tema: îndreptăţirea

Virtuţile teologale

17 VIII

Missa lect. ads. Hyacinthum (OP) [Liturghia pentru Sf. Hyacint (OP)] *post adventum în Tyniec* [după sosirea la Tyniec]: *Vesp. Ador. Compl.*

18 VIII

Preces matut. [ilizibil] *(Ros.) – Laudes. Sacrum. Grat. actio. Matut. Prima. Actus oblationis MBV* [oferirea de sine Sfintei Fecioare Maria]

Meditatio. Revenind la zilele de reculegere din anul 1963, doresc să dezvolt tema „îndreptăţirii", o temă atrăgătoare pentru mine din punct de vedere ştiinţific (teologic) şi totodată deosebit de importantă lăuntric, în viaţa mea. Această temă se extinde în analiza virtuţilor teologale, adică Divine.

Credinţa. Definiţia catehetică: „recunoaşterea drept adevăr a ceea ce Dumnezeu a revelat şi a ceea ce Biserica oferă spre credinţă" poate fi diferit interpretată, chiar diferit trăită. Interpretarea intelectualistă (filozofică) este altceva decât interpretarea personalistă (caritologică). Nu este vorba doar de ansamblul de adevăruri (afirmaţii) pe care intelectul le acceptă datorită autorităţii lui „Dumnezeu Revelatorul" – mai direct: a lui Cristos, a Bisericii (*cf. motiva credibilitatis* [motivele credibilităţii]). Este vorba de raportarea specifică, supranaturală, a omului-persoană la Dumnezeu Personal *(Trinitas SS* [Sfânta Treime]. Raportare a cărei bază mai apropiată este intelectul (raţiunea). Aşadar, acea facultate din om al cărei obiect propriu

este adevărul. Credinţa este disponibilitatea, actul raţiunii pregătite să accepte adevărul Divin ca pe un adevăr al său. *Communicatio în veritate cum Deo* [împărtăşirea întru adevăr cu Dumnezeu]. Este acesta probabil un act suprem – unul dintre actele superioare – al relaţiei persoanei faţă de Persoană. Disponibilitatea pentru împărtăşirea întru adevăr se concretizează într-un mod special datorită Revelaţiei şi în general cu ajutorul ei (- în prelungire se află aici teologia). Credinţa constă în acceptarea Revelaţiei, dar acest lucru este posibil datorită disponibilităţii intelectului, pe care [Revelaţia] o preconizează şi în acelaşi timp o realizează pe deplin.

Via Cruciş-, principalul motiv *„viator-comprehensor'* [„pelerin-omnis-

Horae min. / Lectio schem. [Lectura suportului schematic] *Vesp.f. IV*

Ador:-. îmi sugerează oarecum teme pentru *Medit. postmeridianae* [Meditaţia de după-amiază]

Medit. de rebuspracticis [Meditaţia despre lucrurile practice]: dialogul, Biserica dialogului, *cetera separ,* [celelalte în mod separat] *Matut. Lectio spir. Compl.*

19 VIII

Laudes, prima în choro [prima parte în cor]

— Sacrum cumprecationibus ante etpost. Scribuntur quaedampastora- lia [Liturghia cu rugăciuni înainte şi după. Se scriu câteva scrisori pastorale].

Meditatio. Continuând tema de ieri, mai întâi se cuvine să afirm că

problema credinţei ar impune o analiză mai amplă

‚la fel problema ateismului (a necredinţei) şi a atitudinii faţă de acesta. (Biserica dialogului este, de fapt, obiectul virtuţii speranţei.) Speranţa în sine constituie o virtute foarte bogată si complexă. în momentul de faţă nu este posibil să faci o analiză multilaterală, ci doar a unor momente. Speranţa conţine în sine ceva din credinţă si ceva din iubire. în esenţă ea înseamnă să doreşti ceea ce ne propune Dumnezeu în Revelaţie şi ceea ce intelectual acceptăm prin credinţă. Aşadar, ea este dorinţa, alegerea lui Dumnezeu şi a întregii lumi de bunuri supranaturale. în acest lucru există un moment personalist, speranţa ne îndreaptă spre Dumnezeu ca spre un ţel, speranţa fiind dorinţa după „munţii cei veşnici". Dar tocmai aici se dezvăluie un alt moment al acesteia, care ar putea fi numit „momentul forţei". Oare voi face faţă? O oarecare evaluare a forţelor proprii în funcţie de ţel. Iar în urma acestei estimări, încredinţarea: Dumnezeu Singur îmi va da forţă pentru aşa ceva. *„Deus adiuvabit* [Dumnezeu va ajuta]. Ca urmare, raportarea şiaid *"timor"* persoanei la Persoană are în speranţă două momente: în [teama] primul rând, disponibilitatea de a dori ceea ce doreşte Dumnezeu (prin acest moment speranţa ne eliberează de lipsa de ideologie şi de sens al vieţii), în al doilea rând, încredinţarea (prin acest moment speranţa ne eliberează de deznădejde). Primul moment se produce datorită celui de al doilea şi viceversa. Prin întreaga virtute a speranţei în cele două momente semnificative ale ei se realizează un element esenţial si indispensabil al îndreptăţirii omului în faţa lui Dumnezeu. Speranţa este o asemenea atitudine a omului în raport cu Dumnezeu (a persoanei faţă de Persoană), în care el este „drept", adică aşezat corect în raport cu ceea ce este Dumnezeu. Această atitudine decurge din Har şi totodată predispune spre el.

(Nb. Morala personalistă şi totodată revelată într-un anumit fel se reduce la analiza unor asemenea atitudini.)

Virtutea speranţei este îndreptată spre veşnicie si totodată spre vremelnicie. Este vorba de faptul că Dumnezeu, ajutându-ne să atingem veşnicia în vremelnicie, ne ajută în acelaşi timp să realizăm în vremelnicie planul său îndreptat spre veşnicie. Este vorba doar ca acest plan al Lui să devină planul nostru. Speranţa nu acceptă ficţiuni, nici „interpuneri". Ea pătrunde în diferite sarcini ale noastre vremelnice, pe care le întreprindem prin voinţa Domnului. Fără speranţă – fără a ne încredinţa Lui şi iară încrederea că El ne va ajuta, acest lucru ar fi categoric imposibil. *Via Crucis.*

Principalul motiv: mântuirea se leagă de trudă, speranţa ia în considerare şi acest lucru.
Lectio schem. XIII
Vesp.f. V
Ros. în continuo
Adoratio SS-mi, ubi Xristus tamquam fons et stabilis mensura vitae humanaepraesens adest [Adoraţia Preasfântului Sacrament, unde Cristos este prezent ca izvor şi măsură constantă a vieţii omeneşti]
Medit. postmeridiana depracticis, de quibus separatim [Meditaţia de după-amiază despre subiecte practice, despre fiecare separat]
Matutinum anticipatum
Lectio (despre preoţia celor credincioşi părintele Przybylski) *Complet.*
Ora sacră — ca principală temă preoţia — despre preoţi şi pentru preoţi

20 VIII
S. Bernardi [Sf. Bernard]
Laudes, Prima
Ros. prec. (preparatio ad Sacrum) Sacrum. Grat. actio
Scribuntur quaedam iuncta cum 5IX et sequentibus [Se scriu câteva texte în legătură cu 5 septembrie şi cu următoarele]

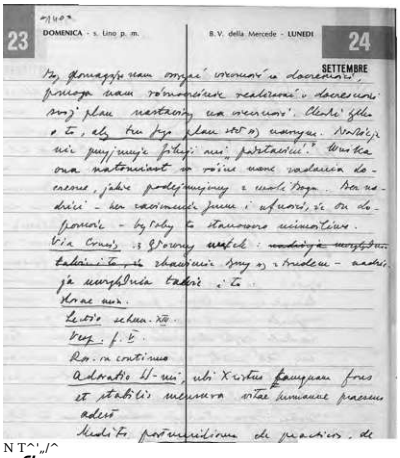

N T^','/^

/ fi « /UVA —

Meditatio. Iubirea, virtutea iubirii, constituie o temă şi mai amplă decât cea anterioară. Mai întâi faptul în sine că Dumnezeu este iubire o aşază înaintea a toate şi o face centrul spre care se îndreaptă întreaga participare. Iubirea este „împlinirea îndreptăţirii". Este mai mult chiar decât „*plenitudo legis*' [împlinirea legii]. Prin ea se stabileşte cel mai deplin şi mai matur contact al

persoanei cu Persoana – acela pe care credinţa şi speranţa l-au reliefat. Se pare că ambele virtuţi au în sine ceva din dragoste, predispun la ea şi te îndreaptă spre ea. Nu ne mirăm că iubirea fără ele nu poate exista (deşi ele fără ea – da). în acelaşi timp iubirea, prin esenţa sa, trece dincolo de ceea ce sunt credinţa şi speranţa, în ea există mai mult şi prin acest „mai mult" rămâne ireductibilă la celelalte. Este greu să exprimi acest „mai mult". Se pare că iubirea decide totdeauna unirea cu persoana în bine si unirea cu binele în persoană. Natura ei este parcă bipolară, fiind în acelaşi timp „personalistă" şi „axiologică", în raport cu Dumnezeu, care este plenitudinea binelui, trebuie să fie o iubire „mai presus de toate", în raport cu creaturile, mai precis cu oamenii, după măsura binelui pe care ei îl reprezintă. Iubirea nu este într-atât legată de persoană, încât să nu poată trece dincolo de ea (acolo unde acest lucru este posibil) în direcţia binelui. în acelaşi timp propria ei relaţie faţă de bine îi permite totdeauna să se îndrepte în direcţia persoanelor, nu doar a uneia anume, ci în general a persoanelor. Iubirea posedă acele atribute despre care scrie Sf. Pavel (Cor. 13). Esenţa ei este dincolo de atribute, fiind o participare în Dumnezeu, care umple veşnicia.

Via Crucis-, cu continuarea acestor gânduri, de exemplu st. II *„ubi amatur, iam non laboratur, etsi laboratur, etiam laboramatur”* [unde există iubire, nu mai este suferință, și dacă se suferă, chiar suferința este iubită]. St. VIII forța iubirii rezidă, de asemenea, în a spune unei stări care nu este iubire, deși pare, ce anume este.*Ador. (Verba DNJC în Cruce)* [Adorația (Cuvintele Domnului nostru Isus Cristos pe Cruce)] *Ros. Vesp.*
Medit. postmeridiana depracticis (separatim).

Continuatio [Continuare]: 26 IX, 28 IX [probabil 1965]

7/8x1

Dies recol. [Zi de reculegere]
Idei principale: a) *participatio în sacerdotio Christi – în summo sacerdotio* [participarea la sacerdoțiul lui Cristos – la cel mai important sacerdoțiu], b) în mod semnificativ în viața mea se adună laolaltă preoția și zilele morții (1… 2 XI), c) revin atunci gândurile *„de redemptione”* [„despre răscumpărare”] (*redemptio* – răscumpărarea = reatribuirea valorii depline omului și creaturilor în general), d) completarea considerațiilor cu privire la virtuțile teologale: iubirea este participarea la persoana în sine, deosebindu-se de credință și de speranță prin faptul că oferă participare la persoana însăși, adică unire, e) la fel ca în timpul exerci- țiilor spirituale, și aici se face simțită mobilizarea spre sarcini (pe care în această etapă le-am ordonat cumva).
[19] 64 (65?)
7/8x1
A fost un fel de anticipare a zilei de reculegere (împletită cu alte preocupări). Principalele idei ale zilei i° realitatea Preasfintei Treimi (prefață) 2^0 problema „sens-misiune/ slujire”.
2 XII
Matut. Sacrum, Laudes, Prima

Meditatio /: Biserica – mijloc spre Ţelul care este Dumnezeu: unirea cu El a persoanelor – sufletelor. în acelaşi timp, aceeaşi Biserică – *Sponsa* [Mireasă]: ordinea Divină este ordinea Iubirii.
Meditatio 2: Dumnezeu conferă „sens" omului şi activităţii sale. în acelaşi timp, în om există impulsul spre „sens". Acest impuls devine misiune atunci când omul acceptă sensul pe care i-l conferă Dumnezeu. „Sensul" este totdeauna mai mare decât omul. îl depăşeşte. *Vesp.*
Via Crucis (asocieri cu *Gen.* [Cartea Genezei])
Meditatio 3: Actuală pe tema „pastor-auctor" [„păstor-cre- ator"]
Concluzii: a ordona/organiza potrivit sensului pe care Domnul Dumnezeu îl conferă şi totuşi problema revine
Meditatio 4: Lit. Sanct. Modus procedendi [Modul de a proceda] în cazul I
Adoratio
[conferinţă pentru Surorile Feliciene]
Lectio spir. (F. Wulf SJ, *La vie spirituelle dans le monde d'aujourd'hui [Viaţa spirituală în lumea de astăzi*|
Matut. Ros.
Psalmi poenit.
Complet.3i x-i xi 1966 (20 de ani de preoţie)
a) Kalwaria. Cărările. Ciudată îmbinare teologică între calea crucii lui Cristos şi calea Mamei Sale. // Sacerdoţiul lui Cristos a fost inoculat, semănat, depus în Poporul lui Dumnezeu ca o moştenire trainică. Din această moştenire a Poporului lui Dumnezeu s-a născut şi propria mea preoţie.
b) *Sacrum ad altare BMV* [Liturghia la altarul Preasfintei Fecioare Maria]
c) *colloquium de quibusdam actualibus* [convorbire despre unele probleme de actualitate]
d) (1 XI) Liturghia de hirotonire a subdiaconilor în catedrală

e) *Via Crucis*
f) *sufragia defunct,* [rugăciune pentru cei morţi]
g) *medit. I „1 de curriculo sacerdotii mei* [despre cursul *medit. II*] misiunii mele sacerdotale

]Zile de reculegere la Surorile Albertine 19, 20, 21 xii 1966 tema: *iustificatio-restitutio-iyocatio)* [îndreptăţire-restituire-(vocaţie)]
19 XII
Praepar. adSacrum „Ordine-graţie" (*Meditatio 1) Sacrum, grat. act Laudes, Prima*
Meditatio 2. Vocaţie şi escatologie. Urmând să reflectez asupra unor probleme mai concrete, legate de vocaţia mea, caut un context mai amplu. Vocaţia omului este escatologică, îndreptată spre Dumnezeu prin participare la viaţa şi veşnicia Lui. Această vocaţie escatologică mi s-a asociat de curând cu noţiunea de *„restitutio"*: restituirea creaţiei Creatorului. Restituirea este într-un fel principala funcţie a Fiului-Cuvânt: a lui Cristos. în acest punct, Adventul pe pământ îşi depăşeşte graniţele istorice. Totul în Cristos tinde spre *„restitutio"* [„restituirea stării originare"], către Tatăl. Omul participă la aceasta în mod conştient prin credinţă. Participarea conştientă la această *„restitutio*' a lui Cristos converge cu îndreptăţirea lui *(justificatio)* ca motiv principal al existenţei întru Har.

Al doilea element escatologic – judecata. Şi sub acest aspect îl aşteptăm pe Cristos: mai întâi, istoric, în rolul de Cuvânt întrupat, Cuvânt, adică adevăr: adevăr – normă ex-primată în Evanghelie. Pe de altă parte, în rolul de Cuvânt- Judecată („Tatăl nu judecă pe nimeni, întreaga judecată lăsând-o Fiului"). Ca urmare a întrupării şi Răscumpărării, judecata

prin Cuvânt va deveni oarecum o „autojudecată" specială a omului şi a umanităţii: judecata în lumina Cuvântului.

Aşadar, escatologia se conturează ca o asociere deosebită a celor două elemente: „*restitutio*" şi „ *Verbum-Iudicium*' [„Cuvânt-Judecată"]. Moartea este doar o graniţă dinspre partea omului.

Via Crucis (text de E. Krajewska, din închisoarea Pawiak)
Horae min.

Lectio spir. (pr. Granat, *dogm.*| problemele finale ale

omului şi ale Steinmann: *Pavel din Tars*

Burke: despre Sf. Pavel de pe Cruce (Vânătorul de suflete)
3. *Coronae Rosarii BMV* [Rozariul Preasfintei Fecioare Maria]
Meditatio 3. De quibusdam particularibus în vocatione mea [Despre câteva probleme particulare în vocaţia mea]: în continuare despre tema „sensul pe care Dumnezeu îl conferă omului" – în aceste limite este cuprins harul stării, să colaborezi cu el, să-i fii credincios. *Medit. 4 De apostolatu laicorum* [Despre apostolatul laicilor] *Vesp. Ador. SS-mi* [Rugăciunile de seară. Adoraţia Preasfântului Sacrament]
Matut. diei sequen. Lit. Sanct. [Matutinum al zilei următoare. Litania sfinţilor] *Compl.*
20 XII
Praep. ad sacrum, Medit. I brevis: recapitulatio [Pregătirea pentru Liturghie, Meditaţia 1 scurtă: recapitulare]; rugămintea de a dezvolta
Laudes Sacrum. Grat. act. Prima Lectio spir.
Meditatio 2. Vocaţia noastră (a tuturor oamenilor întru Cristos). Cristos este mai întâi

o mare Chemare care pătrunde vremelnicia, dar arată spre veşnicie. Pătrunde vremelnicia şi se străduieşte să o organizeze prin „*restitutio*", adică prin restituirea către Tatăl. De acest lucru se leagă semnificaţia dublă a Crucii şi dubla „*elevatio*" [înălţare] în Liturghie. Crucea ca jertfa – distrugere recompensatoare. Şi crucea ca trudă a căutării permanente a adevăratelor valori (a punerii în valoare), a valorilor pe care le-a conceput şi întemeiat Creatorul – Tatăl. Isus este îndrumătorul pe calea acestei căutări, iar Crucea Lui este semnul legat de această trudă. (Reflecţie despre Sf. Ioan al Crucii şi despre constituţia „*Gaudium etspes*" [Bucurie şi speranţă].)

Vocaţia este o consecinţă a chemării, a glasului lui Dumnezeu prin Cristos. Este o consecinţă în toţi oamenii, dar în fiecare alta, deosebită. O privire asupra vocaţiei mele. Ea are (ca fiecare alta) o semnificaţie socială şi carismatică. Calea crucii, de Episcopul Wl. Bandurski *Horae minores Lectio spirit.*

Meditatio i. departicularibus [despre probleme particulare]: în întreaga raportare la Biserică trebuie să-mi urmez propria vocaţie, pe cea pe care mi-a dat-o Domnul Dumnezeu. Să nu o depăşesc, deoarece de ea este strâns legat harul stării. Respectând propria vocaţie, sensul ei potrivit şi limitele ei, îţi regăseşti forţa necesară pentru a respinge „reacţiile interioare". Colaborarea cu harul stării va constitui baza îndeplinirii acestei vocaţii cu toată dragostea şi credinţa. *Vesp. Ador. SS-mi*

Matut. feri. s. ThomaeAp. [Sf. Toma Apostolul] *Medit. 4 de apostolatu laicorum (în scriptispraeterea* [mai mult, în scris]) *2 coronae Rosarii BMV*
Lectio S. Script. (adRom.) [Lectura Sfintei Scripturi (Epistola către Romani)]DICEMBRE
*UM. ¿JiWtA**

.«t's H.tAty^iu,
c. *e¿uv*

r − « ^ ' , ' *1/oduM,*
- ≤
ZitJh'e
L(Aw' »

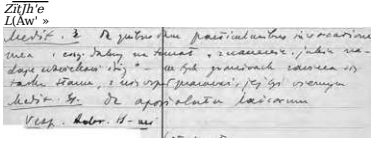

/\KűUTuX Jiu' âjfrsjA ■
. ¿ry*tv> ■ 5-t eo^'-W.cV)".

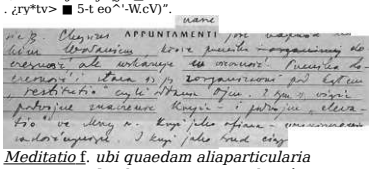

Meditatio f. *ubi quaedam aliaparticularia assumuntur* [unde sunt asumate alte câteva probleme particulare]:
„linia paternităţii" – dialog – TP – conciliul – *ad ulterio- rern considerationem* [pentru o cercetare ulterioară]

Psalmi poenit. Compl.
21 XII
S. ThomaeAp [Sf. Toma Apostolul]
Praeparatio ad Sacrum. Meditatio i: ieri acumulare de probleme — azi judecarea lor. Mă rog pentru harul judecăţii *Laudes, Sacrum, Grat. act. Prima Lectio spirit.*
Meditatio i. Reflecţie cu privire la vocaţia mea. Elementele ei (Const. *Lumengentium* – [Lumina neamurilor]): Tatăl – păstorul, învăţătorul – „consfinţitorul" merită un studiu aparte cu caracter contemplativ. în noţiunea „tatăl" se află începutul, conceperea vieţii şi grija permanentă de a-şi menţine în viaţă propriii copii. Este vorba de viaţă în sens material şi spiritual. La acesta din urmă se referă paternitatea spirituală. „Păstorul" este şi el tatăl, căci se îngrijeşte de menţinerea vieţii (în sens strict), şi în acelaşi timp „îndrumătorul turmei", cel care conduce şi guvernează. învăţătura şi consacrarea sunt incluse de asemenea în funcţia de tată şi de păstor.

Revine mereu rugăciunea pentru înrădăcinarea treptată şi tot mai temeinică în propriul Popor (*crescere în plebem suam* [a creşte în poporul său]). Aceasta înseamnă totodată pătrunderea tot mai deplină în elementele vocaţiei despre care am vorbit. Verificarea acestora. Vocaţia indică, de asemenea, o anumită ipostază interioară şi exterioară a vieţii.
Via Crucis potrivit coment. pr. W. Smereki *Lectio spir.*
Meditatio i. Gânduri despre persoane: „W" – caracter mai presus de orice aspect religios. Acesta este specificul lui. Apartenenţa organizează însăşi atitudinea faţă de Dum-

nezeu: în prima etapă a eliminat principalul impediment în această direcţie, în etapele ulterioare va susţine şi va sprijini această atitudine (concluzia: probabil nu pot fi eliminate şi nici schimbate, în esenţă, formele acestei apartenenţe). „T” şi „M”: apartenenţa are înainte de toate sens moral, serveşte organizării sinelui în ordinea moralităţii – oarecum în doi poli diferiţi ai vieţii. „T”: este mai degrabă ataşament decât apartenenţă; se desfăşoară un anumit gen de luptă pentru apartenenţă, mai ales pentru consecinţele ei morale. *Vesp. Ador. SS-mi Matut. d. s.*

Meditatio 4. *De apostolatu laicorum*

Apoi: lectura a trei texte legate de încredinţarea de sine în mâinile Sfintei Fecioare Maria.

Vizitarea expoziţiei Br. Albert.

Meditatio s. Cele trei motive se integrează într-unui singur. Motivul „dialogului” şi motivul „TP” cu oferirea de sine Maicii Domnului. în anul curent în mod deosebit „reînnoiesc şi confirm în prezenţa Ei făgăduinţele Botezului Sfânt”, în aceste făgăduinţe sunt cuprinse vocaţia mea de astăzi şi misiunea. Este o misiune dificilă, deoarece prin ea trebuie să consolidez protecţia şi dialogul. Cu atât mai mult, ca urmare a Botezului meu Sfânt, trebuie să o încredinţez Măriei în spiritul robiei sfinte. Pe linia acestei încredinţări, realizarea dificilei misiuni care omeneşte e greu de realizat devine obiect al speranţei. *3. coronae Rosarii BMV Compl. Lectio S. Script*

.29 II1968 *{în via* [pe drum])
Zi de reculegere
Meditaţia I pe tema: a) *„dinumerare nos doce dies nostros, ut perveniamus adsapientiam cordis”*
[„învaţă-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile spre înţelepciune”] (Ps 89) b)
nos confitentes poscimus Te, iuste Index cordium
Imărturisindu-ne Te implorăm pe Tine, Judecător drept al inimilor].
Meditaţia a Il-a pe tema ansamblului problemelor „romane”.
Psalmi poen. / Lit. SS. Ora Sacră

(die hesterna: Via Crucis [ieri: Calea Crucii])

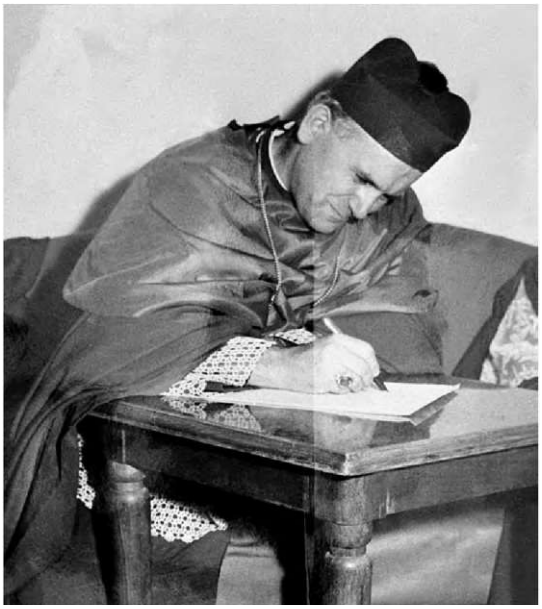

Zilele de reculegere de la Tyniec. 12,13,14 ix 1968
Tema: Unirea şi respingerea
Pregătire în continuare: Kalwaria Zebrzydowska 9 şi 10 VII
a) (problema realizării Conciliului în Polonia)
b) Cărările, rugăciunea pentru binecuvântarea Domnului, pentru
11 **IX**
încheierea pelerinajului Maicii Domnului în decanatul Myslenicki (Glogoczow) şi începutul pelerinajului în decanatul Bolechowicki (Zielonki): prezenţa, Cuvântul lui Dumnezeu.
Studierea notiţelor din zilele de reculegere anterioare – conturarea tematicii.
12 **IX**
(Preasfântul nume al Măriei)
Laudes, Prima
Missapriv. Grat. act. [Liturghia particulară cu rugăciunea de mulţu-
„în me omnis spes vitae et virtutis” [„în mine /se află/ întreaga speranţă a vieţii şi a virtuţii] – un fel de deviză marială a zilelor de reculegere.

Meditaţie 1.10 ani de la consacrare şi de la zilele de reculegere dinainte de consacrare, de la Tyniec. Timpul mă îndepărtează foarte

repede de acest fapt
central din viaţa mea

.Fapt care va avea o importanţă decisivă pentru moartea şi veşnicia mea.

Timpul şi veşnicia, nu în sens abstract, ci ca participare a uneia şi aceleiaşi persoane. Perspectiva de participare în veşnicie, adică în Dumnezeu. Un reazem pentru ea este realitatea Persoanei – „de partea" lui Dumnezeu şi de partea omului.

Realitatea persoanei umane ca unitate înzestrată cu transcendenţă specifică şi nemurirea sufletului (această chestiune are nevoie de o gândire mai profundă): experienţa îmi relevă nu doar unitatea existenţei, ci şi complexitatea ei. Transcendent = spiritual; baza transcendenţei este spiritul. Conştiinţa indestructibilităţii esenţiale a ceea ce este spiritual şi transcendent în persoană (= din esenţă decurge şi faptul că nu poate fi distrusă), de exemplu valoarea morală sau intelectuală. De aici concluzia i° despre existenţa unei cauze imanente în om, care, la fel, este indestructibilă. în acelaşi timp, evidenţa destructibilităţii trupului: propriul „eu" ca trup – destructibil, ca spirit – indestructibil. *Horae min.*

Colloquium cum jr. Aug. [Convorbire cu fr. Aug.] despre problemele guvernării în Biserică.

Vesp.

Adoraţia. Conceptul de *transsignificatio* [schimbarea sensului] şi cel de *transfinalisatio* [schimbarea scopului] în mod categoric nu ajung în sine – *trans-substantiatio* [transsubstanţierea] reflectă profunzimea misterului. „Dincolo" de realitatea Euharistiei există realitatea lui Dumnezeu-Omul, care ne este „dat în întregime". *Rosarium (3)*

Meditaţie 2.

Despre probleme care ocupă un loc considerabil în conştiinţa mea morală. Mai întâi caracterizarea lor *„în se"* [„în sine"]: diferenţierea, binele – oare fără un adaos de subiectivism? – pe de altă parte *„per accidens"* [„accidental"]: confesionalul – asemănător şi totuşi diferit – „o nouă etapă". O rugăminte

fierbinte de a duce toate acestea la bun sfârşit cu ajutorul Domnului. *Matut.*

Ora sacră. Cristos faţă în faţă cu Tatăl: Voia Ta — chemare la veghe *(Humanae vitae)* – trădarea sau slăbiciunea? (preoţilor). *Compl.*

13 IX
(vineri)
Laudes (în choro)
Missa concelebrata [Liturghia concelebrată] *Grat. actio. Prima (priv.)*

Meditatio 1. *(potius Consideraţii)* [mai degrabă Cercetare]) despre funcţia Episcopului, despre „complementaritate" – ce anume este important acum în legătură cu pregătirea problemei şi a planului de realizare a Conciliului în Polonia. Şi aici în timpul zilelor de reculegere adun şi ordonez ideile în această direcţie şi încep să scriu. *Ros. (1)* Rugăciuni pentru darurile Sfântului Duh. *Ros. (2).*

Meditatio 2. Continuare a reflecţiilor legate de problemele ultime. Omul este chemat la unirea cu Dumnezeu. Această unire finală este o taină a credinţei: cerul la fel ca iadul şi purgatoriul. *Excedit intelligentiam* [Depăşeşte puterea de înţelegere]. Dacă dintr-o anumită ordine putem extrage aici o analogie, aceasta este relaţia dintre persoane. în această lumină unirea i° este „personală" – adică este o unire în adevăr şi iubire, bazată pe cunoaştere (vedere) şi voinţă – şi 2° unirea persoanelor: unirea persoanei umane cu Persoanele Preasfintei Treimi: cu Tatăl prin Fiul în Sfântul Duh.

Respingerea, adică ne-unirea din lipsa temeiurilor „personale" în adevăr şi iubire – ceea ce are drept urmare respingerea persoanei.

în sfârşit: maturitatea pentru unire în raport cu lipsa de maturitate.

Via Crucis: reflecţiile din timpul opririlor s-au îndreptat parţial spre motivul anterior. Crucea este, pe de o parte, drama respingerii lui Dumnezeu de către poporul ales, iar în acelaşi timp, dincolo de drama respingerii, aceeaşi Cruce creşte prin puterea jertfei de răscumpărare, de recompensare şi de ridicare //

cf. întreita cădere şi ridicare din eroare şi slăbiciune – din greşeală şi viciu – din minciună şi ură. Participă la acest lucru Maria, care totodată ne ajută să depăşim ceea ce este căderea noastră. *Horae min.*

Colloquium cum f. Michaele (quasi [ilizibil] *conferenţia ase.)* [Convorbire cu fratele Michaele (*quasi* [...] conferinţă ase.)] pe tema: apostolatul consolidat prin rugăciune şi jertfă. *Vesp.*

Ador. SS-mi sub semnul înviorării credinţei în Prezenţa aceluiaşi Cristos care a agonizat pe Cruce: „transformarea" – începutul prezenţei şi temeiul ei permanent. Este prezent pentru a se oferi omului. Aici iarăşi ajută mult înţelegerea ordinii „personale".

Meditatio {consideratio [cercetare]). Continuare a problemelor de dimineaţă. în plus, problema iubirii vrăjmaşilor. *I* . ¿¡rW *S**

– – – – *puuj riXXf\«^*
»/«Jî^-*tv* ' »-'H«.. – '

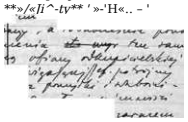

«/'«-At^-írví •u-^'tt«. */i-JUL^'j fW-á-mu^'*

^■Vtù<i7». ^rJ^t^a y „ ⁴ O yU^WV^. , '
yii' – Tf- *C^ÍOL. ¿¿^.'LSI SJ^* -

-ÜA^tt-í-f Ifr'^ ¿uccc/j ;
Ary- /^LÍ- ¿"-et
cJsi
*¿C<Jj*ì ' lyt-d^r«. z*^
, ir.
''b-fl-Jy – i /

ţ-rv-^^yK IU4CU. p.* *'M ^, -*

^f^^PUNTAMENTI

*i^'u^* /■ *^AjtJiUUt. /¿S*.* .....r

V
OTTOBRE
eJw
Este necesară mărturia întru adevăr arătată cu curaj şi consecvenţă. Apărarea necesară a Bisericii şi a justeţei. Rămâne atitudinea faţă de oameni: cu atât mai mult să ne rugăm.
MessageduS. Celelalte manifestări ale „atitudinii negative": când do-
Pen\îfres resc cu fervoare binele, de exemplu, pentru cei din jur, tre-

[Scrisoarea buie să fiu atent ca această „fervoare" să nu se preschimbe *Sfântului* într-un fel de ostilitate faţă de ceilalţi.

Părinte către *Ins* *Ut* *Offic. deprec.*
prep] (la *R 1* *Jl f*
Încheierea anului *Com* **P**^{x} credinţei)

14 IX

(Exaltatio s. Cruciş) [înălţarea Sfintei Cruci]

Laudes

Participatio în Missa concelebr. etsimul [Participare la Liturghia con- celebrată şi în acelaşi timp:]

Meditatio i. (Consideratio): continuare a reflecţiilor de ieri, pe seară. Trebuie să veghem, pentru că şi aici am auzit despre unele frământări. Trebuie să existe o dorinţă fervent a binelui, apărarea curajoasă a Bisericii, a dreptăţii şi a adevărului, dar trebuie să fim atenţi ca acestea să nu treacă într-o „înverşunare" firească. Maicii Domnului (sâmbătă!) trebuie să-I încredinţăm îndeosebi acest punct dificil în munca asupra noastră.

Prima

Participatio în Missa lecta et simul [Participare la Liturghia citită şi în acelaşi timp:] *Ros. (1)' Ros. (2)*

Meditatio 2. Oarecum continuarea celei de ieri, înainte de prânz, pe tema unirii cu Dumnezeu. Astăzi cercetez „structura respingerii". Damnarea este o taină a credinţei, la fel ca mântuirea, unirea cu Dumnezeu. Dar dacă putem recurge *peranalogiam* [prin analogie] la structuri personale, apar totuşi diferite trepte. Una este lipsa de întâlnire întru adevăr şi iubire, generată de vreo slăbiciune sau eroare, şi altceva respingerea lui Dumnezeu, fiindcă este piedică, de exemplu, în calea propriei vanităţi.

De fapt, cunoaştem doar ipostaza îngerului damnat („... care este pregătit diavolului şi îngerilor săi").

Iar Cristos spune: „cine nu va crede va fi condamnat" şi „Duceţi-vă de la Mine, blestemaţilor, în focul cel veşnic, căci... ceea ce nu aţi făcut unuia dintr-aceşti foarte neînsemnaţi fraţi ai

Mei, Mie nu Mi le-aţi făcut”... – trebuie să cercetez în continuare aceste taine: Structura respingerii se leagă strâns de structura conştiinţei *{quod non est exfide, peccatum est* [ceea ce nu este /făcut/ din credinţă păcat este]): problema bunei şi relei credinţe *(.bonae et malae fidei*). îngerul respins este cu siguranţă de rea-credinţă, îl urăşte pe Dumnezeu, deşi ştie că El este plenitudinea binelui, şi nu vrea să-L slujească, deşi ştie că ar trebui să-L slujească.

Problema „convingerii”: conştiinţă sigură – conştiinţă îndoielnică (nu avem voie să acţionăm cu o asemenea conştiinţă). Probleme *„ad cautelam”* [pentru precauţie]. Calea Crucii (în unire cu Maica Domnului)

Colloquium cumf. Ludov. (et Marian.) — de vocatione [Convorbire cu fratele Ludovic (şi Marian) — despre vocaţie].

Vesp.

Ador. SS-mi: mulţumire pentru întreaga realitate minunată a Euharistiei, la care particip de atâţia ani ca preot, iar de io ani ca episcop!

Consideratio super sacerdotio et de sacerdotibus [cugetări despre sacerdoţiu şi despre sacerdoţi]: în timpul zilelor de reculegere am citit o dare de seamă în urma discuţiilor dintre preoţii Arhidiecezei de Cracovia la conferinţele decanale şi interdecanale consacrate acestei problematici. în legătură cu nevoia convocării Consiliului preoţilor şi clerului.

La sfârşitul zilelor de reculegere am participat la încheierea pelerinajului Maicii Domnului din Giebukow şi la începutul pelerinajului din Modlnica. în mod special, Maicii Domnului îi adresez şi îi încredinţez neîncetat cei io ani de episcopat şi de slujire în continuare, cât timp Providenţa Divină îmi va permite. în mod deosebit Ei îi adresez şi încredinţez întreaga înnoire a *presbyterium* [preoţilor]. Liturghia de seară *ad int. Monicae et Hyacinthi* [pentru Monica şi Hyciant] la io ani de căsătorie.

UIOGD

[UtIn Omnibus GlorificeturDeus — Pentru ca Dumnezeu să fie prea-
Zilele de reculegere de la Bachledowka io. II. 12 VIII 1969 „Binele în izvorul său Divin şi în verificarea umană”
9 VIII
După-amiază: pregătirea pentru zilele de reculegere a) *Sacrum. Poenit.* b) lectura notiţelor din zilele de reculegere anterioare c) căutarea temei *{Myst. SS Trinit., myst. Ecclesiae: sacerd. Populi regal., mysterium iniquitatis: tri- plex concupisc.* [Misterul Preasfîntei Treimi, misterul Bisericii: sacerdoţiul poporului împărătesc, misterul nedreptăţii: întreita poftă]) d) în afară de aceasta – o privire asupra Bisericii pe care mi-a încredinţat-o Sfântul Duh.
10 VIII
Dominica XIpost. Pent. [Duminica a Xl-a după Rusalii]
Intentio, praeparatio ad Sacrum
Laudes
Sacrum
Grat. actio et preces imprecat. [Rugăciunea de mulţumire şi rugăciunile de implorare]
Dona Spiritus S. Imprecantur [Sunt solicitate darurile Sfântului Duh]
Meditatio I
Vaticanum II, şi mai ales Constituţia cu privire la Biserică, acceptă ca punct de plecare iubirea veşnică a lui Dumnezeu pentru om *(„filantropia divina”).* în perspectiva acestei iubiri se justifică Misterul Preasfintei Treimi (*missio- nes Div. Person.* [Misiunile Persoanelor Divine]). Trebuie aprofundat acest punct de pornire, în care se manifestă înainte de toate imanenţa lui Dumnezeu („Dumnezeu pentru om, Dumnezeu pentru creaţie”), către transcendenţa lui Dumnezeu. Iubirea veşnică a lui Dumnezeu „pentru om” se bazează şi se explică prin faptul că „Dumnezeu este dragoste”.

(Contemplarea Misterului Divinităţii.) Gândindu-ne la creaturi, ne gândim la Dumnezeu. Deşi îi atribuim infinitele

perfecţiuni pe care le constatăm în lumea creată (*per viam eminentiae* [pe calea eminenţei]), totuşi Divinitatea, Natura Divină, a Tatălui, Cuvântului şi Sfântului Duh nu constituie doar o însumare a perfecţiunilor extrase din lume. Divinitatea în sine este transcendentă în raport cu tot ce este creat. Prin asemănare şi *„per viam eminentiae*', Dumnezeu este „complet Altul" decât lumea.

Un aspect deosebit al contemplării Divinităţii – a lui „Dumnezeu în Sine" – este misterul binelui. Se pare că în lume binele este legat întotdeauna de o anumită nevoie, corespunde unei anumite necesităţi şi prin aceasta se dezvăluie şi poate fi verificat. Gândirea umană şi sensibilitatea umană fac mari eforturi să se îndrepte spre *„bonum în se"* [binele în sine]. Contemplarea binelui dincolo de orice nevoi, aspiraţii şi dorinţe este totuşi cea mai profundă nevoie şi dorinţă a sufletului uman, în care se reflectă acea trăsătură a asemănării cu divinitatea, care îi este proprie.

Dumnezeu, ca şi Binele, se află – dacă ne putem exprima astfel – dincolo de orice nevoie. Este Absolutul, adică Plenitudinea binelui şi laolaltă cu aceasta plenitudinea slavei. Nu are nevoie de nici una dintre creaturi, nu are nevoie nici de om în acest scop, pentru a adăuga ceva la perfecţiunea Lui Divină, la fericirea şi Slava Sa. Şi de aceea „filantropia" Divină, iubirea omului şi în general a fiinţelor – situată dincolo de orice nevoie sau utilitate – ne introduce în ordinea propriu-zisă a binelui. Şi ea singură constituie şi garantează această ordine.

Lăsat în seama lumii, unde binele se explică în măsură covârşitoare prin nevoie, folos sau utilitate – de altfel această interpretare este o trăsătură principală a axiologiei materialiste –, omul ar fi condamnat la deznădejde în aspiraţia lui spre *„bonum în se"*. Prin aceasta ar fi condamnat la înăbuşirea celei mai profunde dorinţe care trăieşte în sufletul său, a dorinţei binelui dezinteresat şi a dorinţei dezinteresate a binelui.

Dumnezeu, care condiţionează şi totodată eliberează această dorinţă – creează astfel şi temeiul iubirii în lumea umană. „Am venit să aduc focul în lume.” Căci iubirea preconizează binele ca atare, *„bonum în se”*.

Adoraţia. Izvorând din nevoia inimii, adoraţia lui Dumnezeu, a binelui care întrece orice şi care s-a apropiat de om – prin Sacramentul Prezenţei sale: Euharistia –, rămâne mereu în noi. Sacramental şi de asemenea personal. *prandium*

Lectura pr. Jaworski „Despre cunoaşterea filozofică şi [P[ranzul]] prefilozofică a lui Dumnezeu”

Lectura pr. Macharski „Consideraţii cu privire la organizarea comisiei pastorale a episcopiei” – si reflecţii asupra sarcinilor în dieceză. Zilele de reculegere trebuie să slujească totodată aprofundării iubirii faţă de Biserica pe care Mirele cel Veşnic mi-a încredinţat-o. Pe marginea acestor consideraţii apar notiţe cu titlul Realizarea Conciliului şi structura diecezelor.

Corona ss. Ros. Vesp.

Meditatio II. „...întreaga Biserică se prezintă ca un „popor unit prin unitatea dintre Tată, Fiu şi Sfântul Duh..." (LG 4)OTTOBRE
m ì,-
¿^vi • . ¿r
/Ci

I—. .. «r<i<aujAt<u. W 7/—-7V ,

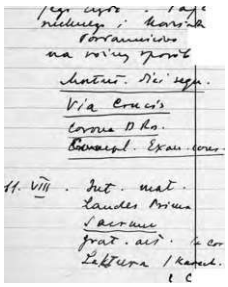

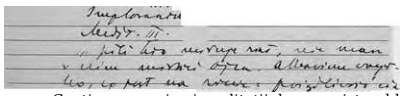

Continuarea primei meditaţii despre misterul lui Dumnezeu, orientată spre realitatea Bisericii (*Myst.; Ecclesiae* [Misterul Bisericii]), în consens cu intenţia zilelor de reculegere (: *„filantropia")* Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh în unitatea Divinităţii şi în taina nerostită a unirii personale a Treimii dăinuesc concomitent în acea admirabilă misiune care modelează realitatea Divină a Bisericii. Biserica se naşte şi trăieşte pe baza acestei misiuni,

oarecum pe temeiul ei. Prin ea şi în ea omenirii i se împărtăşeşte unitatea Divină, care în Biserică şi prin Biserică determină comuniunea oamenilor. Mai întâi comuniunea interioară a omului prin adevăr şi iubire, iar apoi principiul comunităţii dintre oameni.

Biserica întreagă – cu fiecare parte a ei – primeşte această unitate prin misiunea Persoanelor Divine. Taina Bisericii universale şi a Bisericii particulare.

Misiunea lui Dumnezeu devine în Biserică, în diverse feluri, comuniune a oamenilor. *Matut. Diei sequ. Via Crucis Corona SS Ros. Compl. Exam. cons.*
II VIII
Int. mat. [Intenţia pentru Matutinum]
Laudes, Prima
Sacrum
Grat. act. (et Cor. ros.) Lectura (cateh).
(Congr. pro Clericis [Congregaţia pentru Cler])
Implorantur dona Spiritus S. [Sunt implorate darurile Sfântului Duh]

Meditatio III

„Dacă cineva iubeşte lumea, iubirea Tatălui nu este întru el. Tot ce este în lume, adică pofta trupului, pofta ochilor şi trufia vieţii nu sunt de la Tatăl, ci sunt din lume. Şi lumea trece, şi pofta ei; dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac" I Ioan 2,15-17.

De la Tatăl, de la Dumnezeu sunt şi omenescul „eu" – demnitatea persoanei, şi trupul omenesc, şi orice trup – orice bunuri materiale. De la Dumnezeu este şi întreaga ordine a ţelurilor şi nevoilor cărora aceste bunuri le corespund. în schimb, cele trei pofte sunt din lume. Dumne- zeu-Tatăl garantează (cum s-a spus ieri) binele, valoarea oricărei fiinţe *(bonurn în se* [binele în sine]). Organizată în jurul unor nevoi adecvate, creaţia nu-şi pierde valoarea pro- priu-zisă. Poftele – fiecare în alt fel – pierd din vedere această valoare (de exemplu, valoarea „eului" uman, a trupului sau a altor creaturi vizibile). Se pierde totodată organizarea în raport cu nevoile adevărate, se pierde ordinea

ţelurilor. Drama poftelor (inclusiv trufia vieţii) rezidă în faptul că – pierzând această ordine – ele diminuează totodată valoarea creaturilor, spre care tinde oarecum „orbeşte".

Favorizante în această direcţie sunt energiile senzualităţii umane (neorganizate), precum şi perspectiva limitată a gândirii care are ceva din „spiritul decăzut" în trufia vieţii. Totuşi şi ea (trufia) este „din lume". în ansamblu: lipseşte capacitatea de a vedea creaturile şi pe sine, trupul, bunurile materiale din perspectiva lui Dumnezeu. Vederea din această perspectivă le măreşte valoarea şi înnobilează însăşi aspiraţia spre ele, echilibrează şi dă profunzime nevoii şi dorinţei de bunuri create.

Analiza arată că „întreita poftă" constituie o categorie strict teologică, proprie Revelaţiei. Ea nu poate fi redusă la categorii psihologice sau similare, de exemplu nu putem identifica „pofta trupului" cu „sex-appealul" sau trufia vieţii cu instinctul importanţei.

Adoraţia. Adoraţia Celui care este *„Primogenitus omnis creaturae... în Quo omnia constant..."* [„Mai întâi născut decât toată făptură (Col. i. 15) ... în Acesta au fost făcute toate (Col. 1. 16)"] Privirea aţintită spre El transformă întreaga atitudine faţă de creaturi şi ne ajută să ieşim din perspectiva limitativă a întreitei pofte şi să pătrundem în perspectiva lui Dumnezeu.

Lectură Gilson, *Noţiunea de Dumnezeu în filozofia Sf. Toma pmndhim*
„Realizarea Conciliului şi structura diecezelor" continuare [prânzul]
Via Crucis (iuxtapsalmos) [Calea Crucii (potrivit cu psalmii)] *Corona ros.*

Meditatio IV

în lumina reflecţiilor cu privire la întreita poftă – autoreflecţie şi judecată lăuntrică.

a) „o asemenea importanţă pe care Domnul Dumnezeu mi-o conferă" – încredinţare, dorinţă de a sluji, dar şi... impulsuri
b) încă o dată, analiza trăirii *(experimentum) în se et quoad alios* [faţă de sine şi faţă de ceilalţi]

c) realizarea „Bisericii celor sărmani", ce se poate face în această direcţie?

în acest context, evaluarea propriului caracter: capaci-' tatea de reflecţie, complementaritatea, problema „personalităţii" etc. *Matutinum dieisequ. (,S. Clarae)* [Matutinum al zilei următoare (Sf. Clara)] *Corona ros. {de die* [în legătură cu ziua respectivă]) *Psalmi poen. Imploratur sinceritas conscientiae et rectum de omnibus iudicium* [Se imploră onestitatea conştiinţei şi judecata dreaptă cu privire la toate] *{de Dom. XI:...ut dimittas, quaeconscientia metuit, etadicias, quod oratio nonpraesumit* [Cu privire la Duminica a Xl-a: ...ca să îndepărtezi cele de care se teme conştiinţa şi să dai ceea ce rugăciunea /nici/ nu îndrăzneşte /să ceară/]). *Veni S. Spiritus* [Vino, Duhule Sfinte] *Complet.*

12 VIII
(S. Clame) [Sf. Clara]
Int. mat. Laudes, Prima Sacrum
Grat. actio (cor. ros.)
Lectura *(S. Congr.pro Clericis respons. [Răspunsul Sfintei Congregaţii pentru Cler])*

Meditatio V

Dumnezeu-lumea. De la Dumnezeu este iubirea, din lume, pofta. Iubirea semnifică relaţia faţă de „*bonum în se*", care situează fiecare lucru în ordinea adevărată a ţelurilor şi nevoilor. Pofta transformă această ordine în ordinea pu- rei „utilităţi" (plăceri), diminuând astfel „*bonum în se*" [„binele în sine"] (valoarea) omului şi a fiecărui lucru creat, în acest context se explică opera Mântuirii ca lucrare a lui Dumnezeu întreprinsă de Biserică. Mântuirea constă în introducerea iubirii în „lume". Căci dacă în lume, în crea- ţie, ar rămâne pofta în sine, atunci lumea, iar în ea omul, ar fi condamnată la un fel de „autodistrugere" a valorilor, inclusiv a valorii proprii, a valorii creaturilor.

Această tensiune pe de o parte şi opera Mântuirii pe de alta constituie cel mai profund principiu al legăturii Bise- rică-lume.

Mântuirea este lucrarea lui Dumnezeu, înfăptuită de Om, Fiul lui Dumnezeu prin Cristos. Faptul că Cristos a fost Proroc, Preot şi Rege nu este doar o cumulare istorică de atribute şi de funcţii, ci indică aspecte şi proprietăţi esenţiale ale operei Mântuirii. Şi de aceea, în Biserică – Popor al lui Dumnezeu – aceste proprietăţi trebuie să dăinuie mai departe, de vreme ce ea este şi semnul, şi sacramentul mântuirii „lumii" (înainte de toate mântuirea omenirii).

Prorocirea înseamnă exprimarea adevărului lui Dumnezeu. Adevărul despre Dumnezeu şi adevărul despre făpturi. Adevărul „axiologic" care defineşte valorile. Opera Mântuirii se bazează pe acest adevăr, datorită lui poate să introducă iubirea şi să învingă pofta în lume.

Preoţia înseamnă puterea de a jertfi Creatorului tot ceea ce este creat. Ea are o funcţie dublă: „profeţia" – arată relaţia de valori între Dumnezeu şi creatură şi transformă orice valoare trecătoare spre una perenă, creaţia – şi mai ales îl conduce pe om spre Dumnezeu. Preoţia are sens escatologic.

împărăţia înseamnă o ordine rezultată din slujirea lui Dumnezeu, atât în om – stăpânirea de sine –, cât şi, prin intermediul omului, în toate lucrurile.

Aceste trei proprietăţi ale operei mântuirii sunt totodată – în omul concret – proprietăţi ale credinţei vii.

(profeţia = cunoaştere, sacerdoţiul = jertfire întru Dumnezeu, împărăţia = fapte ce decurg de aici)

Opera mântuirii are un sens şi o direcţie „escatologice": constă în unirea ultimă cu Dumnezeu, dar are şi un sens şi o direcţie „cosmologică", fiind totuşi „mântuirea lumii". în plus, primul sens şi prima direcţie se realizează prin cel de-al doilea.

Adoraţia. Toate acestea conduc la o şi mai fervent㠹 adoraţie a Mântuitorului euharistie, adoraţie îmbinată cu rugămintea de a participa cât mai rodnic la opera Lui.

Lectura: pr. Kamiriski: *Probleme metodologice legate de filozofia lui Dumnezeu* continuare „Realizarea Conciliului şi structurile diecezelor" *Corona ros.*

Meditatio VI **(reconsiderarea tuturor acestor zile de reculegere, în legătură cu cele din trecut).**

Văd sarcina mea ca participare la lucrarea Mântuirii, constând în transpunerea proprietăţilor acestei lucrări în viaţa mea şi a celorlalţi. în ceilalţi – în alt fel decât altădată, când puteam să fac lucrul acesta într-un mod mai direct (prin preoţia nemijlocită). Astăzi trebuie să fac acelaşi lucru în mod indirect (cu anumite excepţii), dar în acelaşi timp pe o rază mai întinsă. Aici raportarea la anumite elemente concrete („mediul"). Trebuie să tind şi să învăţ să acţionez eficient pentru a merge în direcţia potrivită, pentru a colabora cu cei care acţionează în cel mai bun mod.

Şi aici gândul se îndreaptă către Maria. Opera Răscumpărării a început cu „ *Totus Tuus*" – în timpul zilelor de reculegere din 1962. în această etapă a participării la opera mântuirii, în aceste condiţii şi pentru aceşti oameni, trebuie să repet acelaşi lucru. Pornind de la principiul „*totus Tuus",* să găsesc calea, rezolvarea, răbdarea, perseverenţa, curajul, unitatea.

Domnul Isus a ascuns-O pe Mama Sa în propria lucrare, dar a ascuns-O în aşa fel încât să O găsească acolo toţi cei care doresc să participe autentic la această lucrare.

Via Cruciş (oratio cordis [rugăciunea inimii]) *Matut. diei sequ.*

multe probleme care constituie permanent tema rugăciunilor mele şi acum, şi în continuare: zilele de reculegere orientate spre Biserică, pe care Domnul mi-a încredinţat-o.

13 VIII

Corona ros. Lit. Sanct. L Complet. ⌋

Sacrum. Grat. actioİ$_{97}$O

Zile de reculegere – Tyniec 4, 5, 6, 7 xi „Semnificaţia triplă a episcopatului”

Pregătire în continuare 18 V (a 50-a aniversare a naşterii), 2 VII Kalwaria Zebrzydowska – meditaţie în incinta sanctuarului.

4 XI

Horis vespertinis [în orele de seară] *Horae minor.*
Vesperae.

Meditatio 1: Conturarea temei: episcopatul: înrădăcinarea *{episkopein* [a privi, a cerceta]) = privire cuprinzătoare – desfăşurare. *{Corona SS Ros.)*

Meditatio II: conturarea temei – continuarea „problemei”

Matut. / Ador. SS-mi / Complet.

Lectio: pr. Stefan Schudy, *Sacerdoţiul lui Isus Cristos (Coli Theol)* 5XI

Laudes (Prima)

Sacrum – concelebratio (Colloquium cum P. Augustino) [Liturghia – concelebrare (convorbire cu pr. Augustino)]

Mysteria gaudiosa SS. Ros. [Misterele de bucurie ale Preasfântului Rozariu]

Lectio-. pr. H. De Lubac – *La foi chrétienne. Essai sur la structure du Symbole des Apôtres [Credinţa creştină. Eseu despre structura Simbolului Apostolilor] Via Crucis*] asociere la Evanghelia din Cana Galileii

Meditatio: **despre înrădăcinare. Realitatea de bază a Revelaţiei şi a credinţei este „înrădăcinarea” Fiului lui Dumnezeu în natura umană, în umanitate, în familia umană, în fiecare om. Este înrădăcinarea prin Biserica-Mireasă şi „Soţia Mielului”. Prin această legătură de iubire Biserica „permite” Mirelui său să se înrădăcineze mereu în umanitate, de-a lungul generaţiilor, iar prin aceasta „naşte” mereu noi oameni pentru Dumnezeu potrivit asemănării supranaturale cu Cristos. Procesul elementar al înrădăcinării lui Cris- tos în oameni prin Biserică se realizează prin puterea Duhului, care acţionează în sufletele umane în felul său propriu. Slujesc acestui scop Sacramentele, care semnifică şi realizează totodată**

înrădăcinarea lui Cristos în om. în Sacramente Cristos ne acceptă: prin Euharistie, când noi îl acceptăm pe El, prin Botez, când Cristos ne acceptă pe noi prima dată. „înrădăcinarea" lui Cristos în om constituie baza îndreptăţirii şi unirii. Cristos este totodată *„Consubstantiabilis"* **[„Consubstanţial"] şi** *„Missus"* **[„Trimisul"]: rămânând potrivit Divinităţii sale consubstanţial Tatălui, potrivit Divinităţii sale ca Fiu strâns unit cu Tatăl, este în acelaşi timp Trimis: Tatăl L-a „dat". Misiunea Lui dăinuie: se continuă, înrădăcinându-se în omenire şi în fiecare om. Această înrădăcinare constituie în sine baza „ontologică" a îndreptăţirii faţă de Dumnezeu şi a unirii fiecărui om cu Dumnezeu. Ea este, de asemenea, realitatea primă; ori de câte ori ne gândim la înrădăcinarea noastră în Cristos. Căci aceasta din urmă este doar secundară şi derivată. Ne înrădăcinăm în Cristos după principiul „înrădăcinării" Lui în natura umană, în umanitate, în familia umană şi în fiecare om.**

înrădăcinarea noastră în El se produce *ex opere operato* **[prin opera realizată] (adică prin puterea acţiunii Lui, în Biserică şi dincolo de Biserică prin Biserică). în acelaşi timp se deschide un câmp larg pentru** *„opus operantis"* **[opera**
celui care acţionează]. Trebuie oarecum să-ţi „înfaptuieşti" temeinic înrădăcinarea în Cristos prin întreaga conştiinţă şi atitudine. înrădăcinarea prin Botez, prin Sacerdoţiu şi Episcopat. Ea este totodată implicare în Misiunea lui Cristos, căci Cristos este *„Consubstantiabilis"* şi *„Missus". Horae min.* „Problemele" *Vesperae*

Meditatio. Lumen gentium ne învaţă în mod foarte semnificativ că, adorat în cer, Cristos este prezent totodată în episcopii Bisericii sale şi acţionează prin ei pentru a-i îndrepta pe oameni spre Adevăr şi Izbăvire. „înrădăcinarea" în Cristos trebuie înţeleasă prin toate formele şi treptele implicării în comuniunea

Bisericii, mai ales în comunitatea episcopală: *„communio Ecclesiarum – communio episcoporum'* [„comuniunea Bisericilor-comuniunea episcopilor"], cum a amintit Conciliul de anul trecut. Acţionând în această direcţie, adoptând o atitudine adecvată, angajându-ne şi acceptând angajarea, trebuie să fim atenţi la:

1. Intenţia cu care întreprindem orice sarcină (*Cons. de Laicis, Congr. pro clero, Congr. pro Eccles. Orient., Congr. Pro Cultu Div. – Synod* [Consiliul Pontifical pentru Laici, Congregaţia pentru Cler, Congregaţia pentru Biserica Orientală, Congregaţia pentru Cultul Divin – Conciliul]).
2. Episcopatul, Provincia: complementaritatea dezvoltată cu hărnicie şi temeinicie – Conciliul: pregătirea problemelor, atitudinea faţă de D.K. (HB). Comisia Episcopiei
3. Capitolul: K.E.
4. Dieceza: acţiunile sunt probabil juste şi necesare: temeinicie şi gradare.

Ador. SS-mi: „fără Mine nu puteţi face nimic". Euharistia = „Cu „Problemele"
Conferinţa pr. Augustino despre „adâncirea în moartea lui Cristos" potrivit Sf. Pavel *Corona Ros. Matut.*
Ora Sacră – „oră sacerdotală" *Complet.*

Lectio Pr. H. de Lubac, continuare 6 xi
Laudes (Prima) Sacrum – concelebratio Grat. actio

„Problemele" — *Lectio* Pr. de Lubac (continuare) *Meditatio* „privirea-*episkopein".*

Tema este credinţa în esenţa ei supranaturală: participarea la cunoaşterea cu care Dumnezeu Singur cunoaşte. Trebuie să ne rugăm pentru o asemenea participare, pentru că ea este darul Persoanei pentru persoană.

Trebuie să ne rugăm pentru ea şi în acelaşi timp să o aprofundăm (problema îmbogăţirii credinţei) în două direcţii concomitent: i° în direcţia împlinirii escatologice (evenimentele actuale ne împing într-acolo). Credinţa este principala consecinţă a înrădăcinării lui Cristos în noi şi expresia înrădăcinării noastre în El. De aici relaţia: înrădă- cinare-vedere, 2° trebuie să ne rugăm pentru o viziune, prin credinţă, asupra Bisericii universale şi a problemelor sale, precum şi asupra Bisericii „locale". Acesta este sensul deosebit al lui *„episkopeirî"*, o viziune întru credinţă a Bisericii universale-locale ca parte a Poporului lui Dumnezeu, pe **care Cristos, prin Episcop, îl conduce spre Tatăl. Pe de altă parte, trebuie să-i privim pe oameni, pe fiecare în parte, din această perspectivă.**

Via Crucis: **raportare la conferinţa de ieri: participarea la Moartea şi învierea lui Cristos: „doar învierea lui Cristos are semnificaţie escatologică – odată ridicat dintre cei morţi, încetează a mai muri /moartea urmaşului Adam, naşterea întru Cristos/".**

Horae minores Ros.

(în timpul Liturghiei de dimineaţă m-a înviorat încrederea în acţiunea lui Dumnezeu în timpul zilelor de reculegere, în pofida lipsurilor şi piedicilor dinspre latura omenească)

Vesp.

Ador. SS-mi (juxta consuetudinem feriae VI [conform obiceiului de vineri])

Meditatio (pract.)

a) **„experienţa" are un sens comun: există în om o forţă care îi dirijează trăirile într-un anumit domeniu. Trebuie ca omul să dirijeze aceste trăiri şi această forţă. Este totodată „o încercare a Harului", căci doar cu ajutorul lui omul poate să facă acest lucru. în acelaşi timp, este vorba de o reconsiderare a valorilor: latura obiectivă a „experienţei". O marjă de**

eroare sau de vină? De imperfecţiune? *Peccatum leve* **[păcat uşor] ?**

b) **<u>întrebarea</u> dacă necazurile oamenilor dragi care s-au petrecut în ultimul timp pot fi considerate pedeapsă. Semn? Ce indică oare?**

c) **muncă îndreptată în direcţii diferite, îndeosebi activitatea creatoare: intensă, problema necesităţii.**

Numeroase idei pe tema Harului, a semnificaţiei lui propriu-zise şi a interpretării.

în privinţa punctelor a b c) este necesară prezenţa Harului i° Harul în sens obiectiv = binele dorit de Dumnezeu 2° Harul ca ajutor

Lectio pr. de Lubac (continuare) *Lit. SS. Psalmi poen.*

<u>Consideratio</u> a) *occasione anniv.* [ilizibil] [Cercetare a) cu prilejul aniversării]

= Episcopus debet esse „homo videns”? [Episcopul trebuie să fie „omul care vede”?]

b) *videns în multis* [cel ce vede în multe „situaţii”]

c) este nevoie de o sporită conştiinţă escatologică – pe măsura trecerii anilor – laolaltă cu angajarea tot mai profundă în treburile Bisericii.

Ros.

Matut. anticip. Compl.

7x1

{De BMV în sabbato: Sacrum horis postmeridianis [în cinstea Prea- sfintei Fecioare Maria în ziua de Sâmbătă: Liturghia de după-amiază]) *Laudes Ador. SS-mi*

<u>Meditatio</u>: în timpul Sfintei Liturghii concelebrate, la care am participat. Tema: Născătoarea de Dumnezeu: *quern totus non capit orbis, în Tua se clausit viscera, factus homo — lumen aeternum mundo effudit* [/Cel/ pe care nu îl cuprinde întregul glob pământesc a fost închis în pântecele Tău, făcut om – a dat lumii lumina veşnică].

Sfânta Liturghie mi s-a revelat ca *Sacramentum Messiae* [Sacramentul lui Cristos], ca act al Răscumpărării, în care este El însuşi cu Tatăl şi în faţa Tatălui. în acelaşi timp, Născătoarea de Dumnezeu a făcut posibil acest Act – creează aşadar, întru câtva, cadrul în care acest Act se realizează. Ea participă cel mai profund la el de la primul *„fiaf* [„fie"]. îl „completează" şi „îl foloseşte" din plin. *Totus Tuus* [Al Tău în întregime]. Maria ne poate ajuta în modul cel mai simplu şi mai profund să participăm la Actul de Răscumpărare, *Sacramentum Messiae. Totus Tuus.*

Ros.

Preces implor. [Rugăciunile de implorare] *Coli cum P. Priore* [Convorbire cu Pr. Prior] 2. Scrisori — 2 probleme

a) *ad W.* [către W.]

b) pentru sărbătoarea Regelui Cristos ca sărbătoare a iubirii pentru toţi

Ros.

Meditatio 3) îndrumare. Episcopul trebuie să fie îndrumătorul Bisericii sale. Aceasta este o sarcină specială, care nu poate fi înţeleasă separat de „înrădăcinare" şi „privire". îndeplinirea acestei sarcini capătă o dimensiune care-l are ca bază, început şi ţel pe Cristos – Bunul Păstor. în meditaţia de faţă, această problemă esenţială este doar marcată şi schiţată. Va trebui să mă întorc la ea. îndrumarea Bisericii de către Episcop trebuie să se încadreze în buna „păstorire" a lui Cristos.

Este o sarcină dificilă. Se bazează pe funcţia şi pe carisma episcopatului. Va trebui să mai reflectez la această chestiune. Se conturează următoarele probleme: îndrumarea prin gândire/îndrumarea prin exemplu – un model, o ascendenţă a inimii şi rezolvarea smerită a tuturor treburilor prin rugăciune. *Horae min. Via Cruciş-.* În jurul motivelor mariale şi al textului *Magnificat Ros. II usque ad Vesp* [până la Vespere]

completare 19 XII [probabil 1970]

horis matutinis [în orele de dimineaţă] *Mat. Laud. Prima*

Meditatio: reflecţie asupra întregii tematici a înrădăcinării-privirii – îndrumării: îndeosebi a acesteia din urmă. îndrumarea oamenilor în toate problemele prin gândire, exemplu, poruncă şi mai ales prin conduită, prin rugăciune. Reflecţii despre probleme „de graniţă". *Ros.*
Via Crucis (advent.) Lectio
Adoraţia
în decursul ultimelor luni, care au fost pline de încercări'„ * răspuns omeneşti, s-a accentuat nevoia unei şi mai depline expresii *{T adb■)}* a dăruirii de sine în faţa Domnului Dumnezeu. ªpentma Devotamentul s-a manifestat prin consacrarea întru arăta că Preasfânta Inimă a Domnului Isus şi prin actul „robiei sfinte": «„ftd Safil „•••miPL1' sufletul meu, toate bunurile interioare şi exte- pregătit rioare, chiar şi valoarea faptelor mele bune... lăsându-Ţi Ţie (Maria) dreptul total şi deplin de a dispune de mine şi de tot ce îmi aparţine întru preamărirea lui Dumnezeu în viaţa aceasta şi de-a pururi.

în cadrul acestui esenţial act de consacrare doresc i° să fiu în totalitate la dispoziţia Domnului Isus, în privinţa serviciului şi a modului de a sluji Poporul lui Dumnezeu în Biserică 2^0 să accept toate încercările pe care, după gândul şi voinţa Lui, mi le scoate în cale 3^0 să nu cer decât Harul de a rezista mereu: de a accepta, de a înfăptui, de a sluji.Zilele de reculegere ale Episcopatului Poloniei la Jasna Gora, i până la 4 septembrie 1971 **episcopul l[ech] kaczmarek**

1 IX

Introducere i) *Dinumerare nos doce dies nostros, utperveniamus ad sapientiam cordis* [Învaţă-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile spre înţelepciune] (Ps)

2) *Voluntas Tua -pax mea* [Voinţa Ta – pacea mea] (Sf. Grigorie de Nazianz)

3) Dumnezeu este atotputernic — omul este atotslab? (pr. Primat)

2 IX

Ros. impraec.

Oratio ad Spiritum Sanctum [Rugăciune către Sfântul Duh] *Participatio Sacri Eminentiae Primatis Excellentiae Ştefani* [Participarea Eminenţei Sale Cardinalul Primat Ştefan]

et Meditatio [şi Meditaţia]: mă adresez Maicii sufletelor, a sufletului meu! Maicii conştiinţei, Maicii Harului lui Dumnezeu, Maicii omului interior, Maicii misterului interior – în ajunul zilelor de reculegere, în timpul cărora îmi cercetez sufletul. Lui îi încredinţez problemele mele (teologice, legate de Conciliul diecezei, personale).

2. Conferinţă. *Episcopus — imago Patris* [Episcopul – imaginea Tatălui]. Cum să arăţi această „imagine”? (*paura* [teamă], *prudenza* [prudenţă], *pazienza* [răbdare]). Să nu iei o decizie iară rugăciune. Adevăratul sens al dialogului cu preoţii. Bunătate şi fermitate.

Reflecţie despre: Confruntarea paternităţii ca valoare ce vine de sus, de la Tatăl, cu concepţia contemporană, de jos, a vieţii sociale, în care nu prea există loc pentru Tatăl. Rugăciune fierbinte pentru ca în pofida acestor circumstanţe să se realizeze paternitatea în Biserică – deşi, aşa cum a spus predicatorul,

„sacerdoţiul (aşadar şi episcopatul) va fi din ce în ce mai dificil” (Malraux). *Horae min.* (cuvânt pentru Săptămâna Milosteniei)

3. Conferinţă. „Fericit cel pe care l-ai ales şi îl îngădui în preajmă (Ps.) – problema vidului, cauză a plecării preoţilor. Preotul, episcopul: *formagregis* [modelul turmei]. Convorbiri cu preoţii, care au păşit pe calea iară de ieşire – convorbiri formative, menite să reînnoiască sacerdoţiul fiecărui preot. Grija faţă de preoţi şi faţă de pastorala lor. – Episcopul ştie ce anume îi ameninţă pe preoţii contemporani (neomodernismul, Bultmann, Kiing) – materialismul practic, pesimismul („viaţa vremelnică nu este valoarea supremă” – cuvintele pr. Kolbe). Lipsa rugăciunii, rutina, lipsa pasiunii pentru studiu – Episcopul ştie că preoţii au nevoie de unitate, de iubire, de deschidere spre lume (*Ecclesia semper reformanda* [Biserica trebuie reformată mereu]). Reflecţie a) rugăciune pentru priceperea de a merge în întâmpinarea valorii, aflată deasupra valorilor vieţii vremelnice b) ([ilizibil] – martor [ilizibil] al devotamentului meu faţă de Dumnezeu).

c) tema: tot ceea ce slujeşte unirii dintre episcopi şi ce anume o împiedică (*de affectu collegialitatis* [despre sentimentul de colegialitate])

(Episcopul, parohul parohilor şi tatăl taţilor de familie). Sf. François de Sales

Lectio *spir.* 1) *Sacramenta [Sacramentele]* Bisericii după Conciliu 2) semnul despre pr. M. Kolbe 3) *Corona Rosarii (longior* [forma mai lungă]) ***Via*** *crucis (brevior* [forma mai scurtă])

4. Conferinţă. *Episcopus – homo doloris* [Episcopul – omul suferinţei]. Tânjirea după cer, gândul la moarte şi la veşnicie / să nu ne fie teamă de moarte, dar să ne temem de răspunderea pentru viaţă / răspunderea „pentru oiţele noastre”/

Suferinţele vieţii de episcop *falşi fratres* [fraţi falşi] şi altele – este nevoie în confruntarea cu ele de o adâncă încredere în Cristos, suferinţa posedă însemnul sfinţirii deosebite, de aici privirea în sus, „dincolo de transversala crucii". Filozofia suferinţei se înţelege odată cu conştiinţa fragilităţii vieţii şi cu smerenia. / Trebuie să te pregăteşti pentru suferinţă, fără a cădea în suferinţă // A fi creştin şi a nu dori să suferi este o blasfemie (Tertulian) // Suferinţa ne apropie / pe noi / de Dumnezeu mai deplin, mai repede şi mai sigur / Este o condiţie a maturităţii spirituale.

Rugăminte la Mama-Biserică de a rezista în suferinţă *(Stabat Mater)* şi de a nu cădea, de a păstra acel *„Magnifica f.*

Ador. (ad mentem 4. confi) [Adoraţia (cu privire la cea de-a patra conferinţă)]
Matut. (anticipatum) *Sacrum concelebratum în sacello BMV*
[Liturghia concelebrată în capela Prea- sfintei Fecioare Maria] *Lectio (sequitur)* [Lectura (continuare)]
Ofjicium eucharisticum [Rugăciune euharistică] (pr. Primat: teme: sacerdoţiul autentic în timpul Conciliului, supunerea întregii Biserici în faţa Mamei Bisericii, beatificarea Pr. Maximilan, unitatea colegială a Episcopatului.) Ora sacră (de seară) *Complet.*

3 ix
Ora sacră (de dimineaţă)
Rosarium impraec.
Laudes, Prima
Sacrum Concelebratum

5. Conferinţă. *Episcopus – custos fidei – custos moruni* [Episcopul – păzitorul credinţei – păzitorul moralei]. Descrierea situaţiei în lume şi în Polonia [teocentrism – comunocentrism – antropocentrism – antropoteism]. Noutăţi, progres (*ejfrenata novitas* [dorinţa de neînfrânata noutate]). Atitudinea faţă de teologi – cu deplinul sentiment al responsabilităţii Episcopului, responsabilitate proprie doar lui pentru credinţă, „întăreşte-i pe fraţii tăi întru credinţă"! (Ev.). A apăra legea şi adevărul până la moarte! (ep. Fischer). în acelaşi timp este nevoie de reînnoirea

teologiei şi kerygmei, de schimbarea limbajului odată cu păstrarea identităţii conţinutului.

Omul contemporan traversează o criză proporţională cu dificultatea problemelor pe care le are de rezolvat şi cu preţul pe care îl plăteşte pentru greşeala făcută.

Biserica durează întru adevărul lui Dumnezeu prin puterea garanţiei lui Cristos – aceasta este deosebita misiune şi responsabilitate a Episcopilor.

Problema răspândirii Cuvântului lui Dumnezeu într-un mod care să ajungă la fiecare (*pateat* [să fie accesibil], *placeat* [să placă], *moveat* [să impresioneze]). Primejdia ca unele adevăruri ale credinţei să nu se afle la margine.

Reflecţie: oare în acest domeniu nu am nimic să-mi reproşez? Mă rog pentru lumină *(opus fac evangelistae, ministe- rium tuum imple* [fa munca unui evanghelist, îndeplineşte-ţi slujirea]).Scrisoare către tineri despre pr. Maximilan K.

6. **Conferinţă.** *Episcopus — vir orationis* **[Episcopul – omul care se roagă]**

Sf. François de Sales Izbăvirea aproapelui este şi o părticică din izbăvirea ta. Cel mai bun mijloc de a atinge perfecţiunea este răspândirea Evangheliei / *Delectatio contemplationis* **[Desfătarea contemplaţiei] (evanghelice) ar trebui să fie însoţită de fervoarea duhovnicească** *sacrificare* **[a aduce jertfe]**

orare **[a te ruga] „] toate sarcinile episco-**
docere **[a-i învăţa pe alţii] > pilor sunt condiţionate** *visitare* **[a vizita]] de rugăciune**

Pietatea euharistică şi marială. Evlavia perseverentă şi credincioasă şi în timpul diferitelor preocupări, şi al oboselii. Celorlalte *„non est applicandum, toturn cor* **' [nu trebuie să le fie dată întreaga inimă]. Să-ţi extragi puterea de muncă din rugăciune. Să fii Maria şi Marta în acelaşi timp. [rugăciunea lui Copernic v. Beethoven] Sentimentul apropierii de Domnul Dumnezeu. Trebuie să promovăm rugăciunea de adoraţie, de mulţumire. Să jertfim totul rugăciunii. „Rugăciunea este dialogul cu Dumnezeu, deşi deseori facem din ea un monolog." Kierkegaard: a te ruga înseamnă a asculta – cu cât rugăciunea devine o chestiune interioară, cu atât am mai puţin de spus în ea. Să lăsăm în seama Mamei Biserici priceperea noastră de a ne ruga – celei care a dăinuit în rugăciune cu apostolii în camera de sus.** *Lectio spir. (sequitur)*

Via Crucis în incinta sanctuarului de la Jasna Gora (la fiecare oprire a predicat alt episcop) *Corona Ros. Vesp.*

7. Conferinţă. *Episcopus – vir praedicationis* [Episcopul – omul care predică]. în slujirea Cuvântului să te conduci totdeauna după adevăr, *nulla acceptio personarum* [iară să ţii seama de persoane]

– în acelaşi timp ar trebui să dovedeşti înţelegere (omenie, moralitate), dar înainte de toate esenţa vieţii tale trebuie să fie Cristos [reevaluarea] căsătoria <-► celibatul orizontalitatea <-► verticalitatea O viziune justă asupra omului şi a fericirii lui, dispariţia vieţii interioare – virtuţi înnăscute. Principiul „cultul omului" / – în afară de asta, înclinaţia pentru viaţa interioară, dar în izolare faţă de semeni. Or, adevăratul creştin este acela care are o dragoste supranaturală pentru semeni. Reflecţie: *quando munuspraedicationis adimpleam?* [când să îndeplinesc datoria predicării?] *Matut. Ador. SS-mi*
(Film despre Jasna Gora) Apelul de la Jasna Gora *Lit. SS-mi Complet.*
4 IX
Meditatio pe tema actului jertfirii Maicii Domnului (faptul că Isus Cristos ne-O oferă pe Mama Sa drept Mama noastră – este o parte importantă din ordinea Harului şi a întregului dar).
Sacrum concelebratum, Grat. actio

(despre ce să selectiv?)
Ros. imprecat. Oratio ad Spiritum SS-mum
Laudes, Prima

8. Conferinţă (despre liturgie / Episcopul – Liturgia) Episcopul trebuie să fie promotorul adevărului în vremuri de restrişte (iubirea potrivnică

urii). Trebuie să acorzi

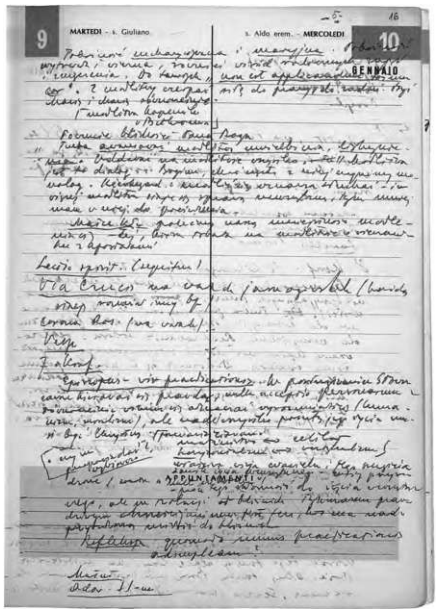

mare importanţă liturgiei. Episcopul trebuie să stea în faţa tuturor. Realizarea Conciliului: să facă să se înţeleagă *mysterium salutis* [misterul mântuirii], mai bine decât oricând. Totul se înfăptuieşte prin liturgie (chiar prin ecumenism şi dialog). „Sarcina mea este de a fi slugă a Domnului Cristos" – iată temelia atitudinii liturgice. Biserica nu îşi afirmă niciodată mai bine identitatea decât în liturgia oficiată de Episcopi. După modelul Maicii Domnului, care l-a păzit, l-a îngrijit şi l-a arătat pe Isus.

Horae min.
Scrierea unui comunicat despre edificiile sacre

9. Conferinţă. (Despre aspiraţia la fericire)

Legea armoniei. Legea luptei. Legea dezvoltării – toate aceste trei legi guvernează aspiraţia spre fericire, între toate trebuie să te bizui permanent pe milostivirea lui Dumnezeu, pentru ca harul lui Dumnezeu să nu fie în tine zadarnic. Ferrari (matematician italian) – creştinismul se înţelege mai bine în genunchi. Fervoare şi mare încredere în Maica Domnului. Să ai încredere mai ales în clipe de tristeţe şi de apăsare. (Nu există şi nu poate exista episcop fără frământări.) *Mihi vivereXristos est er mori lucrum* [Pentru mine a trăi este Cristos, iar moartea, un câştig]. Pe toate căile care au fost schiţate aici, episcopul lucrează pentru propria mântuire. Se îndreaptă spre ea, conducându-i spre ea şi pe ceilalţi.

Bucuria care poate umple în totalitate sufletul omului este doar Dumnezeu. *Solus Deus* [Dumnezeu Singur] . De aici şi modelul Măriei.

după-amiază
Recapitulatio
Confessio, Ioan 15
concentratio în sacello [meditaţie în capelă

]*Via Crucis*

ultimum autem officium coram SS. în capella BMV: ubifestivitas diei sequentis ferventerpraeparata est [ultima rugăciune în faţa Preasfântului Sacrament în capela Preasfintei Fecioare Maria: unde a fost pregătită cu ardoare sărbătoarea zilei următoare]. *Vesp. Compl. Matut. Ps. Pen. Cor. Ros.*

în această ultimă zi m-a însoţit conştiinţa unei prezenţe deosebite a lui Dumnezeu în transcendenţa Lui personală în raport cu lumea creată: conştiinţa Creatorului şi a Tatălui, care este Unicul Dumnezeu laolaltă cu Fiul şi Duhul Sfânt. în acelaşi timp, conştiinţa imanenţei inedite a lui Dumnezeu în lume, în primul rând în umanitate prin puterea Răscumpărării înfăptuite de Fiul, de aici consacrarea întru Duhul Sfânt. Conştiinţa lui Dumnezeu care ţine lumea şi pătrunde în lume. Maria este prezentă în această Taină într-un mod special, deosebit de aproape contopită cu Răscumpărarea şi Consacrarea, iar <u>prin aceasta</u> cu Biserica însăşi. Adoraţia de seară în capela de la Jasna Gora: pregătirea pentru încredinţarea în mâinile Mamei Biserici (părintele Primat: „conducându-ne după o credinţă nebună”).

5 IX
(duminică)
încredinţarea în mâinile Mamei Bisericii: Liturghia concelebrată, ora 11. După-amiază: încoronarea icoanei Maicii Domnului Mân- gâietoarea la Wieluri (ora 17).

5/6 vii 1973 Kalwaria Zebrzydowska

Dies recollectionis **[Zile de reculegere] cu dublă semnificaţie: rugăciunea de mulţumire şi de implorare a avut ca scop recapitularea diferitelor probleme, precum şi pregătirea pentru vacanţă.**

5 **VII**
Meditatio legată de zilele de reculegere de anul trecut
Adoratio
Liturgia horarum [Liturgia orelor]
Ora sacră / Preoţia şi jertfa sunt înscrise în modul cel mai profund în realitatea creaţiei: a lumii şi a omului. Cu cât, pe de o parte, exprimă dependenţa faţă de Creator în ceea ce priveşte existenţa a tot ce există, cu atât, într-un mod deosebit, exprimă şi actualizează relaţia de dăruire de sine, proprie omului ca persoană. Această relaţie este „introdusă" de Cristos în dimensinuea Trinitară, adică definitivă.
6 **VII**
Laudes Sacrum Horae mediae Ros.
Meditaţie: Cărările Domnului Cristos – în contextul reflecţiei principale de ieri, analiza problemelor *pro praeteritio et pro futuro* [din trecut şi din viitor], legate de rugăciunea de implorare.
Via Cruciş
Lit. SS-mi, Ps. Poenit. Ador.

(Lectura prof. G. Labuda „Faptele Sf. Stanisiaw" — observaţii)1973 Zilele de reculegere de la Bachledowka

9, io, **ii,** 12 august **(viii)** Tema: *SS-ma Trinitas* [Preasfânta Treime]
9 **VIII**
de la ora 15 *Vesp.*

Ador. SS-mi: X-tus praesens nobis în Patre, X-tus dans nobis cum Patre Spiritum SS-um. – Homo – ager expectans [Adoraţia Preasfântului Sacrament: Cristos e prezent pentru noi în Tatăl, Cristos, împreună cu Tatăl, ne dă Duhul Preasfânt — Omul — ogor în aşteptare] *Ros. Cor. IIIimprecationes* [Rozariul III rugăciuni de implorare) *Leguntur varia* [se citesc diverse texte]: Scrisoarea

Episcopatului din 26 VIII, Informaţii despre Anul Sfânt: *Reconciliatio* [Reconcilierea] .
înde post Viam Crucis, în qua mysterium Cordis Xti praecipue contemplabatur, fit. [Apoi, după Calea Crucii, în timpul căreia am contemplat mai ales misterul Inimii lui Cristos, urmează:

]*1.* *Meditatio vespertina* [Meditaţia de seară]: zilele de reculegere vizează întreaga încrengătură de probleme şi sarcini ale Bisericii universale şi poloneze. Trebuie să fie ancorate cumva în ele. Nu pot să-l îndepărteze pe episcop de la sarcinile sale, ci să-l ajute în îndeplinirea lor. Printre aceste sarcini, pe primul plan se află problema educaţiei catolice. în faţa ameninţării este necesară o afirmare mai puternică a acesteia. Ea se regăseşte atât în tema Anului Sfânt, iniţiat de Paul VI sub dezideratul „*Reconciliatio*" [„Reconcilierea"], cât şi în contextul apropierii Sinodului Episcopal pe tema „*Evangelisatio*" [„Evanghelizarea"]. Aceste teme se completează şi se rânduiesc reciproc. Trebuie să le conturăm în strânsă

legătură cu nevoile Bisericii în Polonia şi în Arhidieceză.

De asemenea, trebuie să facem legătura cu toate problemele culturii catolice în Polonia şi mai ales să subliniem contribuţia învăţăturii catolice (şi ecleziastice: teologia) la ştiinţa poloneză (comemorarea Sfântului Ioan de Ketv: 500 de ani de la moarte).

Ros. cor. I (Legitur quoddam caput e libro) [Rozariul I (se citeşte un capitol din carte)] „Maria, modelul nostru" pr. Fr. Ziebura *Post cenam fit: Matutinum S. Laurentii* [După cină se face Matutinum pentru Sf. Laurenţiu]

2. *Hora Sancta: contemplatio Xti în Monte Oliveti sec. misteria ros. cor. II: ubi veritas iustificationis invenitur sub diversis aspectibus. Complet.* [Ora sfântă: contemplarea lui Cristos pe Muntele Măslinilor conform misterelor de durere ale Rozariului: în care se găseşte adevărul îndreptăţirii sub diferite aspecte. Completoriul]

Ultime legitur art. [La sfârşit se citeşte articolul] „Conştiinţă şi autoritate" pr. dr S. Rosik (*Studia theol. varsav. [Studii teologice varşoviene\).*

10 VIII

Festum S. Laurentii, diaconi martyris [Sărbătoarea Sf. Laurenţiu, diacon martir]

ca h. 6 surgitur et primae fiunt orationes post intentionem matut. [deşteptarea în jurul orei *6* şi se fac primele rugăciuni conform intenţiei matutinum ului].

3. *ante Sacrum praevia meditatio (brevis) super lectiones Breviarii de S. Laurentio etpraeparatio adMissam* [înainte de Liturghie meditaţia (scurtă), care precedă lecturile Breviarului despre Sf. Laurenţiu, şi pregătirea pentru Liturghie].

Sacrum de S. Lauren. (adpeccata remittenda et conversionem semperpleniorem obtinendam infra haec exercitia). Post grat. ac- tionem [Liturghia pentru Sf. Laurenţiu (pentru iertarea păcatelor şi obţinerea unei

convertiri tot mai profunde în timpul acestor exerciţii spirituale). Apoi, rugăciunea de mulţumire].
Laudes
Ros. cor. I (imprecat.)
Oratio ad Spiritum SS-mum [Rugăciunea către Sfântul Duh]
Lectio [Lectura] *„Die Mitte der Botschafi. Jesu TodundAuferstehung"*
Jacques Guillet *în ephem.* [în revista] *Communio (Inter. Theol. Zeitschrift).*

4. *Meditatio de mysterio Patris* [Meditaţia în legătură cu misterul Tatălui] *(cfr. Mystère du Père* [vezi *Misterul Tatălui* părintele Guillou, citită în vacanţă). Analogia paternitate/părinte, care ne este dată în lumea creată, este bogată din multe puncte de vedere şi în acelaşi timp foarte săracă şi disproporţionată faţă de realitatea „Tatălui" în Dumnezeu. într-un anumit sens, Dumnezeu se identifică cu Tatăl şi în acelaşi timp depăşeşte tot ceea ce putem gândi pe tema „tatăl" la dimensiunile creaţiei, mai ales la dimensiunile realităţii umane. Tatăl este cel care dă viaţă, care transmite umanitatea şi condiţionează dezvoltarea ei, este punctul de reper pentru copil, cel care-i asigură existenţa şi binele.

Domnul Isus să vorbească

Tatăl – Dumnezeu este, de fapt, de nepătruns în funcţie de categoriile lumii şi ale creaţiei. Este Taina care se află dincolo de tot şi care condiţionează totul. Această Taină se revelează într-o singură relaţie: relaţia lui Cristos – „nimeni nu cunoaşte pe Tatăl decât numai

Fiul şi cel căruia Fiul vrea să-i reveleze". Datorită lui Cristos îl „cunoaştem" oarecum pe Tatăl şi avem acces la El. în conştiinţa lui Cristos şi în misiunea şi în cuvântul Său Tatăl acoperă complet „Absolutul", deşi în acelaşi timp îl absoarbe într-un anumit sens. Tatăl este şi Creator, şi Stăpân („îţi mărturisesc Ţie, Tată, Stăpân al cerului şi al pământului, că..."). Este Plenitudinea existenţei şi a binelui, este începutul, Sprijinul ultim. Certitudinea şi Realizarea tuturor împlinirilor. Pentru a putea să-L gândească în categoriile Absolutului, omul trebuie să accepte adevărul lui Cristos despre Iubire. Tatăl este Plenitudinea Existenţei Adevărului şi a Binelui, acceptând într-un mod propriu numai Lui lumea, începând cu realitatea creaţiei, până la omul pe care îl creează „după chipul şi asemănarea Sa" pentru a-l înzestra cu participarea la Divinitatea Sa. în toate acestea, El este mereu dincolo de raza imaginaţiei şi gândirii noastre create, fiind prezent în modul cel mai profund în creaţie şi mai ales în om. în acelaşi timp, doar El este reazemul certitudinii şi condiţia dezvoltării oricărui lucru, mai ales a omului *(cf.* educaţia). în afara „tainei Tatălui" nu există evoluţia omului întru adevăr şi iubire *(cf* teza lui Guillou).

Via Crucis (vineri), axată pe contemplarea patimilor lui Cristos: El este mereu în faţa Tatălui şi, pe temeiul acestei relaţii, se adresează diferit şi semnificativ mai multor oameni, persoane şi grupuri întâlnite în calea Sa. *Hora media (III, VI, IX) Postprandium — pausa. Lectiones* [După prânz — pauză. Lecturile] *Cor. Ros. II, Cor. ad Vulnera Redemptoris* [Rozariul II, pentru Rănile Mântuitorului]

Ador. în spiritu ultimorum verborum X-ti [Adoraţia în spiritul ultimelor cuvinte ale lui Cristos] *Vesp.*
Leguntur textus decr. Synodi Episcoporum [Se citeşte decretul Sinodului Episcopal]
„De evangelizatione în mundo hodierno" [„Despre evanghelizare în lumea de astăzi"]
5. *Meditatio vespertina. Super munera mea episcopalia* [Meditaţia de seară. Despre îndatoririle mele episcopale]. Continuarea reflecţiilor de ieri după-amiază. Este nevoie de iniţiative şi de ordonarea lor. Fiecare dintre aceste sarcini include multe altele, mai detaliate şi concrete (de exemplu, atitudinea faţă de fraţii preoţi, faţă de laici, faţă de diferitele instanţe ale episcopatului, TP etc.). Munca episcopului trebuie să fie concretă, pastorală, nu poate rămâne doar generală, teoretică (participări la reuniuni, deşi, neîndoielnic, este nevoie în continuare de consfătuiri, şedinţe şi întâlniri).
în primul rând însă toată această activitate a episcopului trebuie să se conducă permanent după următoarele premise
i° „Tatăl meu acţionează până aici si eu acţionez" ( )
2° „Fără mine nu puteţi face nimic" (Cristos) 3° „Orice vă spune, faceţi" (Maria) Se urmăreşte permanent ca Dumnezeu-Tatăl, Domnul Cristos şi Mama Lui să poată acţiona prin mine. Astfel, întreaga activitate a episcopului se sprijină pe rugăciune şi pe devotament (jertfe).
Cor. Ros. ///(începutul scrierii Declaraţiei despre educaţia creştină) în sfârşit
6. Meditatio conclusiva intra devotionem Eucharist. [Meditaţia concluzivă în timpul expunerii Sfântului Sacrament]: *Ros. Lit.*

etc. în această meditaţie, pe de o parte roadele reflecţiilor precedente ale zilei, iar pe de altă parte dezvoltarea motivului marial. Mama lui Dumnezeu rămâne într-o relaţie deosebită cu „Taina Tatălui”. Ea, dintre toate fiinţele, acceptă în mod deplin ceea ce El dăruieşte din Sine lumii, omului – Harul. De aici, primul cuvânt rostit către Maria: „plină de har”. De asemenea, ea conferă acestei legături, Harului, formă umană. în această misiune a sa devine permanent şi este mereu Mamă a Bisericii. Dar reflecţia asupra acestor taine trebuie să fie precedată şi de reflecţii despre Fiul lui Dumnezeu, potrivit cuvintelor „cine Mă vede îl vede şi pe Tatăl” (În).

Legitur S. Script. (Paralip. II) [Se citeşte Sfânta Scriptură (Cartea a doua Paralipomena)]
Matutinum anticipatur (BMV în Sab.) [Matutinum anticipat (Liturghia în cinstea Preasfintei Fecioare Maria)] *Legitur Directorium de pastorali ministerio episcoporum* [Se citeşte Directoriul pentru ministerul episcopal]

Dicuntur Psalmipoenit. secundum intentionem diei, qui dies fuit poenitentiae (cfr. Sacrum) [Se spun Psalmii penitenţiali conform intenţiei zilei, care a fost zi a căinţei] *Complet.*

Legitur adhuc de ephem. [Se citeşte până acum din revistă] *Trecutul Nostru,* „Amintiri despre cardinalul A. Sapieha” Pr. Zóhowski

II VIII

De BMV în Sab. [În cinstea Preasfintei Fecioare Maria, Liturghia de sâmbătă] *Ca h. 6 surgitur etprimae fiunt orationes intentionem diurnam sequentes* [Deşteptarea în jurul orei *6* şi se fac primele rugăciuni conform intenţiei zilei]

7. *Ante Sacrum Meditatio brevior super lectiones Breviarii (de Ma- lach. Proph.: Dies Domini — et de Lumen*

Gentium VIII: Maria figura Ecclesiae). Tune sequitur Sacrum (adint. meorum în episco- patu et presbyteratu fratrum atque fi lio rum, etiam eorum qui defecerunt). Posteagratiarum actio (duranteMissa Patris General. Ord. Sti. Pauli Primi Eremitae) et Laudes matutinae [înaintea Liturghiei Meditaţie mai scurtă cu privire la lecturile Breviarului (despre profetul Malachias: Ziua Domnului — şi despre Lumina Neamurilor VIII: Maria figură a Bisericii). Apoi urmează Liturghia (pentru fraţii şi fiii mei întru episcopat şi sacerdoţiu, chiar pentru cei care au renunţat). Apoi rugăciunea de mulţumire (în timpul Liturghiei, rugăciune de mulţumire pentru Superiorul General al Ordinului Sfântului Pavel Primul Eremit) şi Laudele matutine].

Post ientaculum Ros. Cor. I imprecatoria et orationes ad St. Spiritum [După micul dejun Rozariul I cu implorările şi rugăciu- nile către Sfântul Duh]

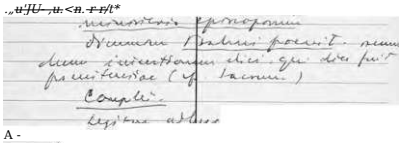

A -

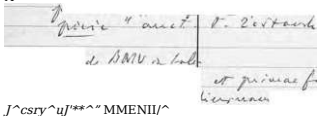

J^csry^uJ'**^" MMENII/^

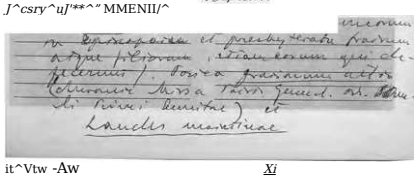

it^Vtw -Aw Xi

^ -te_____

te *L £ kV^-yr^Lk^*

-AlcJT/ a

Tune scribitur [Apoi scrierea] Declaraţiei cu privire la educaţie (cd.) *post aliquod tempus incipit* [începe după un timp].

8. Meditatio matutina *(longior): de mysterio Filii* [Meditaţia matutină (de lungă durată): despre misterul Fiului]. Domnul Isus a spus „cine Mă vede pe Mine îl vede şi pe Tatăl”, iar altădată „Eu şi Tatăl suntem una”. Aceste cuvinte constituie motivul director al meditaţiei. Fiul este într-un fel „vizibilitatea” Tatălui, nu doar Imaginea Sa nevăzută sau Cuvântul

Consubstanţial, ci şi „prezenţa" lui în istoria omenirii, în care pătrunde devenind Om. Dumnezeu – Omul: Dumnezeul istoriei marchează întreaga istorie a mântuirii şi o concentrează în jurul Său. în această apropiere maximă faţă de om, de umanitate, de istorie, Isus – Fiul lui Dumnezeu acţionează înainte de toate fiind Consubstanţial Tatălui. în acelaşi timp pune temelia lucrării viitoare a Bisericii. Această lucrare Divină care rezultă din Persoana Lui marchează toate evenimentele omeneşti, de la Betleem până pe Golgota. înainte de orice marchează evenimentul Crucii, al jertfei cu putere de răscumpărare.

însă aspectul omenesc al întâmplărilor, al vieţii şi al morţii, nu-l ascunde pe Dumnezeu-Fiul. Meditaţia mi-a arătat cu o forţă deosebită realitatea Lui, în care Tatăl a devenit (şi devine în continuare) vizibil. Profunda taină a naşterii Fiului-Cuvânt. Aici analogia naşterii omeneşti „după trup" este extrem de înşelătoare. Fiul este veşnic Consubstanţial, iar Tatăl – veşniciei – îi dă naştere. Nu există aici o dependenţă, naşterea fiind expresia consubstanţialităţii Fiului cu Tatăl, precum şi cu Sfântul Duh întru unitatea Divinităţii.

Via Crucis-, noi idei, noi asociaţii între cuvintele Sfintei Scripturi – pe baza reflecţiilor de până acum.

Ad prandium legitur [La prânz se citeşte] „Maria modelul nostru", şi mai ales „Culegerea de documente ale catedralei şi diecezei din Cracovia" (Sf. Kuras).
Hora media Ca h. 15 în sacello legitur „Die Christuserfahrung des Ignatius *(III)* v. Loyola" *auct.* Robert Stalder (*Communio Zeii)* [în jurul orei 15 se citeşte în capelă „Experienţa în Cristos a lui Ignaţiu de Loyola" autor Robert Stalder (*Revista Communio)] Ador. SS-mi Cor. Ros. II* [Rozariul II] *Hora media {VI, IX)*

Tune legiturfolium a Congr. pro Doctrina Fidei „Declaratio circa doctrinam catholicam de Ecclesia contra nonnullos errores hodiernos tuendam „ (Mysterium Ecclesiae) [Apoi se citeşte fragmentul de text de la Congregaţia pentru Doctrina Credinţei „Declaraţie în legătură cu doctrina catolică ce trebuie apărată de Biserică împotriva unor greşeli contemporane" (Misterul Bisericii)].

9. *Meditatio postmeridiana [circa aliquos aspectus personales (uti adhuc: methodus procedendi în oratione fundetur). Praecipue commendantur* [ilizibil] *successivi cum sacerdo- tibus* [în legătură cu câteva aspecte personale (ca până acum: modul de a acţiona să se bazeze pe

rugăciune), în special sunt recomandaţi *I...I* succesivi împreună cu preoţii] (!)

Cor. Ros. III [Rozariul III] *(/ Vesp. Dom.)*

10. *Meditatio vespertina recapitulatio diei totius* [Meditaţia de seară recapitularea întregii zile]: *mysterium* [misterul] Fiului, „vizibilitatea" lui Dumnezeu, „caracterul istoric" al Lui sunt în legătură strânsă cu Maria, cu Maica Domnului. Ea este prima care condiţionează cumva această vizibilitate şi istoricitate. Şi de aceea întreaga noastră legătură cu Dumnezeu cel vizibil, cu Fiul – şi prin El cu Tatăl Invizibil – se face prin Maria. în orice caz, Ea

nu poate fi ocolită, şi se ştie că datorită Ei această legătură e deplină şi eficientă.

în acelaşi timp, în timpul reflecţiei revenea mereu o idee: trăind în fiecare zi pe deplin „vizibilitatea" şi „isto- ricitatea" lui Dumnezeu în Fiul Său-Omul, Maria a trebuit să trăiască totodată transcendenţa Lui Divină. O viaţă uimitoare şi de neînţeles.

(;medit. infra ojf. euchar. et ros. [meditaţia de după Oficiul euharistie şi Rozariul])

Matut. Dom. anticipatur [Matutinum de duminică anticipat] *Legitur „Directorium [de]past. ministerio episcoporum"* [Se citeşte „Directoriul pentru ministerul episcopal"] *Lit. SS-um et aliae* [Litania Tuturor Sfinţilor şi altele] *Compl.*

Ultimo legitur liber [La sfârşit se citeşte cartea] *Polonezii în Australia [si Oceania] i/p0—ip40,* autor L. Paszkowski *(în contextu ultimi excursus Congr. Euch. în Melbourne* [în contextul ultimei călătorii pentru Congresul Euharistie din Melbourne])

12 VIII

Dominica XLXper annum [a XIX-a duminică de peste an]

h. 6 surgitur, intentio, orationes consuetae [deşteptarea la ora *6,* intenţia /zilei/, rugăciunile obişnuite] *În sacello Laudes* [Laudele /au loc/ în capelă] *11. Meditatio ante Sacrum, cum praeparatione Liturgiáé verbi et ho- meliae, fuit iam ad mysterium SS-mi Spiritus initialiter directum* [Meditaţia dinaintea Liturghiei, cu pregătirea Liturgiei Cuvântului şi a omiliei, iniţial îndreptată către misterul Preasfântului Duh]

Ador. SS-mi

h. 8 Sacrum cum populo, homelia [ora 8 Liturghia împreună cu poporul (credincioşii), omilia]

Leguntur quaedam ex officio [Câteva lecturi conform oficiului zilei]*Meditatio (longior) de mysterio SS-mi Spiritus* [Meditaţia (de mai lungă durată) despre misterul Preasfântului Duh]. „Dumnezeu este Duh, şi cei care îl adoră în Duh şi adevăr trebuie să-l adore (În)". Felul în care înţelegem spiritualitatea lui Dumnezeu se bazează pe experienţa săracă a spiritualităţii noastre omeneşti. Realitate „pur" spirituală şi „pur" personală totodată. Spiritul este Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh. „Duhul pătrunde în toate, pătrunde în profunzimea lui Dumnezeu." Ştim că „provine" de la Tatăl şi de la Fiul ca Iubire. Dumnezeu este Iubire. Sfântul Duh este iubirea Tatălui şi a Fiului. Tocmai de aceea este „Sfânt", deoarece sfinţenia constă în iubire. „Descendenţa" lui din Tatăl şi Fiul este totodată dăinuirea lui întru unitatea Tatălui şi a Fiului şi – oarecum – dăinuirea în comuniune. Dincolo de aceasta însă, relaţia de dăruire reciprocă a Tatălui către Fiu şi a Fiului către Tatăl în Sfântul Duh, precum şi „respiraţia" comună a Duhului este misterul suprem al credinţei. Sfântul Duh este „Dumnezeul ascuns" (*Deus abscon- ditus).* Dacă este un dar interior, prin care se unesc Tatăl şi Fiul, înainte de toate acestea a fost revelat oamenilor ca Dar. Revelat de către Cristos, care, prin Patimile Sale şi prin Moartea Sa, a stabilit preţul acestui Dar pentru om: „Dacă Eu nu mă duc, Mângâietorul nu va veni la voi. însă dacă mă duc, îl voi trimite la voi" (În).

Aici trecem de la „ *Trinitas theologica*" [„Treimea teologică"] la *"Trinitasoeconomica"* [„Treimeaeconomică"]: acţiunea Persoanelor în lucrarea mântuirii omului. Sfântul Duh – cu preţul Patimilor şi al Morţii Fiului – devine un dar pentru suflete: „El vă va învăţa orice adevăr...", „Iubirea lui Dumnezeu se revarsă în inimile noastre prin Sfântul Duh, care ne este dat": Sfântul Duh este izvorul sfinţeniei omului, iar sfinţenia constă în adevăr şi iubire. în ele se exprimă însăşi esenţa „spiritualităţii" şi a sfinţeniei, de asemenea a sfinţeniei omului. într-un anumit sens ştim mai multe despre Sfântul Duh în ordinea „economică" decât în ordinea „teologică". Şi în ordinea economică El este, totuşi, *„Deus ab- sconditus*". Dacă Fiul – Cristos constituie „vizibilitatea" lui Dumnezeu şi „istoricul" Lui, Sfântul Duh ne face să revenim la „invizibilitatea" Lui. El este înainte de toate Lucrare, este Eficienţă şi Rod – iară a pătrunde în sfera vederii noastre. Lucrarea lui în suflet, atât de eficientă şi de elementară, este totdeauna lucrarea Nevăzutului în nevăzut.

ora 13 prânzul şi mulţumirile la Bachledowka în drum spre Cracovia, lectură: Biblia (Cartea a doua Parali- pomena, *finis* [sfârşit]) – *Directoriumpost. episcoporum* [Directo- riul pentru serviciul pastoral al episcopilor] – pr. Wciorka,yzVzM [sfârşitul], cărţile pr. Teilhard de Chardin.

Vesp. Dom. [Vesperele de duminică] ora *16* Bachledowka participare la vizitarea sanctuarului Maicii Domnului de la Jasna Gora. Sfânta Liturghie, seara: *Ros. Cor. II, III Matut. anticip. Completa*

Deo Gratias! [Să mulţumim lui Dumnezeu!]
De Maria numquam satis [Despre Maria, niciodată destul]
7 xi / 8 xi [PROBABIL 1973]
După-amiază, Tyniec, *recapitulatio* [recapitulare] i° trinitar 2^0 bunul Păstor
Grat. actio. Via cruciş Lit. SS-m Ps. pen.
1974 *ante exerc. spir.* [înaintea exerciţiilor spirituale]
4/5 VII
Kalwaria
23/24 VIII
Rz^ska (Surorile Albertine)
1. (pr. Granat: Spre Dumnezeu şi om întru Cristos)
2. reamintirea zilelor de reculegere din trecut, mai ales din anul 1973
3. *off. s. Barthol. (Via Cruciş /Ador.)* [Liturghia pentru Sf. Bar- tolomeu (Calea Crucii / Adoraţia)]
4. tema „evanghelizarea" (Conciliul; CRIS)
5. *quaedam leguntur* [se citesc câteva texte]
6. *Sacrumparticipatur* [Participare la Liturghie]
7. *Ros. Coronae*

Reflecţiile tind spre reluarea – în contextul vechilor reflecţii – a principalelor probleme şi sarcini ale vieţii spirituale (1) personale (2) în Arhidiecezã şi în Polonia (3) în Biserica universalã (Conciliul), pentru a interpreta bine gândul lui Dumnezeu şi a te supune credincios acţiunii Sfântului Duh prin intermediul Preasfintei Fecioare. Numai în felul acesta îţi poţi păstra echilibrul spiritual, rămânând, în faţa tuturor acestor probleme şi sarcini, în iubire, curăţenie şi smerenie.Zilele de reculegere la Gniezno [3-7 ix] 1974, Anul Sfânt **monseniorul j[erzy] ablewicz** în Cristos Dumnezeu a împăcat lumea cu Sine în numele lui Cristos împăcaţi-vă cu Dumnezeu (Sf. Pavel)'

3 IX

Wrocfaw

1. înhumarea mons. A. Wronka. Concelebrare, Cuvântul Domnului – un *„memento"* în drum spre Gniezno

Gniezno

2. începutul zilelor de reculegere / *(absens)* [absent] / *separatim* [separat]

Veni Creator (Vino, Duhule Creator)

îl voi ruga pe Tatăl pentru voi, alt Mângâietor vă va da – Duhul adevărului. El vă va învăţa orice adevăr, pentru că va lua de la mine şi vă va spune vouă.

Lectura de seară

4 IX

3. Intent. matutina. Ros. imprecat. Laudes

Concelebratio ad alt. s. Adalberti [Concelebrare la altarul Sf. Adal- bert]

grat. Actio

Conferinţă 4. Raportare la Efes.

a) Cristos, semnul lui Dumnezeu Cel nevăzut, imaginea Lui vizibilă (portretul lui Dumnezeu pictat pe chipul Omului) Exemplu: Panin – Soljeniţîn

b) Creştinul – preotul – Episcopul sub semnul lui Cristos

c) Episcopul, semn al lui Cristos, datorită faptului că vesteşte lauda Tatălui // Oare eu îl vestesc pe Dumnezeu care este iubire sau iubirea care „este Dumnezeu"? – verticalitate <-► orizontalitate

d) Episcopul, semn al lui Cristos – bunul păstor. De aici prioritatea păstoririi sufletelor în viaţa episcopului. Oare nimic nu-mi umbreşte, oare nimic nu mă distrage de la acest unic serviciu?

e) Păstorul îşi cunoaşte oile (oare îi cunosc pe preoţii mei? Pe alumnii mei? Pe credincioşii mei? Oare fac totul pentru a-i câştiga pe cei care sunt departe?) Noi iniţiative – *creativitas* [creativitate] în sensul bun al cuvântului.
f) Episcopul – semn viu al lui Cristos. Inima lui, sângele lui (exemplul Sf. Ianuarie), mâinile lui (exemplul preotului de lângă Brzozow) totdeauna gata de a da, niciodată de a lua şi de a-şi însuşi.

5. *Medit.*

6. Conferinţa a Il-a. Despre breviar *„Jesus Christus oratpro nobis ut Sacerdos noster, orat în nobis ut caput nostrum, oratur a nobis ut Deus nobis" (s. Aug.)* [„Isus Cristos se roagă pentru noi ca preot al nostru, se roagă în noi în calitate de cap al nostru, ne rugăm lui ca Dumnezeu al nostru" (Sfântul Augustin, *Enarrationes în Psalmos 85, /)].*

a) Despre rugăciunea lui Cristos, pe care a facut-o de atâtea ori, în atâtea locuri şi în atâtea momente.
b) Despre breviar: imnul Slavei lui Dumnezeu, transpus în viaţa pământească a Bisericii.
c) Pentru că în breviar Cristos se roagă în noi, trebuie să avem inima largă precum inima lui Cristos.
d) Psalmul cântat de toţi episcopii (vezi Faptele Apostolilor) poartă în el stigmatul Duhului Sfânt, puterea Lui. Trebuie să despărţim Vesperele şi să introducem Laudele comune.
e) Rugăciunea comună şi rugăciunea continuă. Trebuie să avem credinţă în forţa rugăciunii neîncetate. *Status ora- tionis* [Statutul rugăciunii], rugăciunea existenţială.
f) Breviarul slujeşte acestui lucru: liturgia orelor. Adevărul orelor.
g) Apogeul lucrării pastorale şi totodată izvorul, căci tocmai atunci Cristos se roagă în noi.
h) Alte cuvinte despre noul breviar.
i) Cum arată breviarul meu? În pofida preocupărilor, mă străduiesc să respect adevărul orelor?
j) Rugăciunea – suflul Trupului mistic (Paul VI) – nu este doar rodul sentimentului religios al fiecărui om, ci înainte de toate rodul lucrării

Duhului Sfânt în noi *„qui orat în nobisgemitibus inenarrabilibus*" [„care se roagă în noi cu suspine negrăite"] (Sf. Pavel) – aşadar „să ne rugăm în Duh" (Sf. Pavel). k) – şi atunci liturgia orelor ne va conduce spre liturgia cosmică (vezi Isaia, Apocalipsa)

7. *Medit. brevior. Angelus*
8. *Examen consc. (superpraedicat.)* [Examen de conştiinţă (în raport cu predica)]
9. *(Postprandium) lectura* [(După prânz) lectura]: Pr. Granat „Spre Dumnezeu şi om în Cristos" *et alia* [şi altele].

10. Via Crucis

Un text minunat, rugăciune către Sfântul Duh, care este „făuritorul Euharistiei".

Calea crucii, în întregime în legătură cu Sfânta Liturghie, fiecare oprire, raportare la alte cuvinte, la alt sens, la altă problemă, de exemplu:

I la cuvintele de întâmpinare

III la *confiteor* [mărturisesc] / despre păcatele neglijenţei în viaţa preoţilor şi a episcopilor/ IX /despre celibat/
XII /despre ansamblul celebrării Preasfintei Jertfe/ Ar fi bine să avem textul integral!

11. Scrisoare către tineri
12. Conferinţa a III-a

Despre moarte ca *exspectatio* [aşteptare]
a) *sit mors pro doctore* [să ne fie moartea învăţător] (Sf. Au- gustin)
b) (lipseşte pregătirea viitorului omului /prof. Rzepecki/ interviu în *Kulturd)*
c) *teologia exspectationis* (teologia aşteptării) şi spiritualitatea aşteptării Domnului
Mupă Sf. Ioan / după Sf. Pavel Epistola către Romani 8; Epistola către Filipeni. „aşteptăm venirea Ta întru slavă" ₜ aşteptarea Domnului şi pregătirea pentru moarte Exemplul lui Pius XI.
d) *Christus – metiiendus Pastor* [Cristos – Păstor de temut]// aşteptarea Domnului este înrădăcinată în subconştient şi ne verifică pe fiecare dintre noi mai ales în momente dificile „spune-mi, tu ce aştepţi?".
e) Mărturie escatologică

aşteptarea lui Cristos este o asemenea mărturie – iar această mărturie este dată de celibat *„propter regnum coe- lomm* [„pentru împărăţia cerurilor”] pentru sine şi pentru ceilalţi.

f) Este vorba de curăţie, care nu se limitează la problemele legate de sex. Toate renunţările noastre, precum şi întreaga trudă etc. sunt o mărturie a aşteptării Domnului.

g) Teologia şi spiritualitatea aşteptării ne oferă ştiinţa morţii, ca să murim oferind totul lui Dumnezeu şi Bisericii. Ep. Loziriski: „nu vă rugaţi să mă fac sănătos, rugaţi-vă să nu irosesc harul suferinţei”

h) Maranatha!

i) „.. .şi îi voi sluji!”... Viaţa veşnică constă în faptul că ne va sluji Cristos: *Auctor et consummatorfidei nostrae* [începătorul şi plinitorul credinţei noastre] //

j) *Re-capitulatio în Xto* [Recapitularea în Cristos]: totul se întoarce la Cristos, totul se va găsi la picioarele Lui, în El se va produce recapitularea tuturor lucrurilor, „pentru ca Dumnezeu să fie totul în toţi”... – Şi exact acolo Cristos „ne va sluji”... prin adevăr (!)

si prin iubire părintească (!) *Pater futuri saeculi* [Tatăl veacurilor viitoare] bucuria de a vedea chipul Tatălui k) „nu vă mai numesc slujitori, ci prieteni” – aşa a spus *Xtus* [Cristos] la prima consacrare – aşadar îi va sluji pe episcopi prin adevăr şi iubire prietenească, frăţească. 1) „cred că suferinţele timpului prezent nu se pot compara

cu gloria viitoare care ni se va revela” (Rom. 8). m) De aceea merită să-l urmăm pe Cristos, merită să considerăm orice altceva „un gunoi”.

13. Vesp. Adorat io

Matut. (anticipatum) Corona rosarii (I,II,III)

14. Complet.

Benedicio Ss-mi: reassumptio totius diei (Spiritus S — Calor Verbi) [Binecuvântarea Preasfântului Sacrament: rezumatul întregii zile (Sfântul Duh — Căldura Cuvântului)]

(vehiculum Spiritus S. [purtător al Sfântului Duh] – Sângele lui Cristos)

15. *Lectura, dormitio* [Lectura, somnul]

5 ix

Surgitur [Deşteptarea]

16.Orationes matutinae [Rugăciunile de dimineaţă] *Laudes*

17. Sacrum concelebratum ad alt. S. Adalberti grat. actio [Liturghia concelebrată la altarul Sf. Adalbert, rugăciunea de mulţumire]

18. Conferinţa a IV-a.

Ecclesia non est relinquenda, sed regenda [Biserica nu trebuie să fie părăsită, ci călăuzită]

a) (Exemplu „lumea iară cheie")

Biserica – puterea cheii, puterea lui Petru, puterea Epis- copilor (Mat. 16), Vat. II LG III. Cheile lui Petru nu se opun cheilor Episcopilor, cheile lui Petru confirmă puterea Episcopilor şi o susţin // Vat. I: reacţia semnificativă a lui Bismarck, discursul semnificativ al Episcopilor germani, pe care Pius IX l-a confirmat de îndată.

b) „încetează să te mai temi – eu am cheile" (Apocalipsa). Cheile lui Petru – cheile spre fericire, legate de depozitarea credinţei si a harului. „Cheile care descuie în aşa fel încât nimeni nu mai încuie, şi care încuie în aşa fel încât nimeni nu mai descuie" (Isaia). în lume există dorul după asemenea chei, după siguranţă, după temelie.

c) Puterea episcopală se uneşte cu crucea (*cf.* Cuvântarea Sf. Pavel în Milet). Guvernarea Bisericii pe baza întregii Voinţe a Domnului – trebuie să se lege de purtarea crucii. (Dovadă: pontificatul lui Paul VI). Aceasta este înainte de toate o confruntare inevitabilă cu satana *{IIPapa e ildiavolo [Papa şi diavolul]).*

- Şi de aceea se poate naşte în episcop ispita

fugii de putere (Sf. Bonifaciu: *Ecclesia non est relinquenda sed regenda / Veritas fatigari potest, sed vinci et falii non potest*

[Biserica nu trebuie să fie părăsită, ci călăuzită / Adevăruln

yi t ¿¿u

NOTE

poate să fie istovit, dar nu poate să fie biruit şi înşelat]). Duhul Sfânt ne-a uns pentru a-l învinge pe satana în trudă, deşi uneori ni se poate părea că el câştigă. „Ungere aveţi de la Cel Sfânt” (I Ioan).

) Cârja (*Baculum* de la *battero* = a lovi) trebuie să poarte două stigmate: stigmatul paternităţii şi stigmatul Euharistiei. (Biserica este din voinţa Domnului monarhie, nu va fi niciodată democraţie), dar este o monarhie părinteasc㠖. Paternalismul este o greşeală, paternitatea, un adevăr (I Cor... 15: căci de aţi avea zeci de mii de învăţători în Cristos, totuşi nu aveţi mulţi părinţi. Eu v-am născut prin Evanghelie în Isus Cristos). Ce se împotriveşte paternităţii episcopului? – permisi- vitatea – protecţionismul, – /campanilismul/ – pandolorismul (pendularitatea) – festivismul /vorbăria/, supraproducţia dialogului // Calitatea de părinte a episcopului trebuie să fie plină de iubire şi de grijă.

g) Stigmatul Euharistiei: trebuie să-l imităm pe Cristos Cel Euharistie – pentru Dumnezeu trebuie să fii ostie, iar pentru oameni pâine (*imitamini quod tractatis* [imitaţi ceea ce lucraţi]): Teologia pâinii. în timpul zilelor de reculegere, să reflectăm la cele pe care trebuie să le punem pe patenă si la cele pe care nu trebuie să le punem acolo.

(Oare nu am putea să le oferim oamenilor mai mult?) Teologia pâinii Fr. Albert: să imităm comuniunea euha- ristică.

19. Meditatio

20. Conferinţa a V-a despre spovadă în timpul zilelor de reculegere, despre Sacramentul Pocăinţei.

Iubirea lui Dumnezeu Tatăl, harul Domnului nostru Isus Cristos şi darul unităţii în Duhul Sfânt.

a) Iubirea Tatălui este iertătoare – Lc 15 – despre fiul risipitor. Calea spre fericire trece prin confesional – orice *Tatăl nostru* este o minunată psihoterapie – sacrament al pocăinţei; a reface în tine iubirea lui Dumnezeu totală [nu „aproape”].

b) Harul Domnului nostru Isus Cristos este cu noi în Sacramentul Pocăinţei. *În amplexu Cruciş* [în îmbrăţişarea Crucii] putem să obţinem toate harurile şi să ne curăţăm de toate păcatele. Catehismul Bisericii Catolice: „Prin Sacramente sărbătorim existenţa noastră”. Prin Sacramentul Pocăinţei se împlineşte în sufletul meu intervenţia personală a lui Cristos cel milostiv.

Exemplu: Slujitorul Domnului fr. Balicki şi Slujitorul Domnului card. Mercier. *bene, Domine quia humiliasti me* [Doamne, e bine /pentru mine/ că m-ai umilit]

– în spovadă, regretul pentru irosirea harurilor lui Dumnezeu – mărturisirea trebuie să fie însoţită întotdeauna de o lucrare asupra sinelui, o continuă reconstrucţie, deoarece Episcopul *„positus în Ecclesia quasi în stătu perfectionis acquisitae' (S. Th.)* [„este aşezat în Biserică de parcă ar fi dobândit deja perfecţiunea" (Sfântul Toma d'Aquino)]

c) darul unităţii în Duhul Sfânt; în mărturisire Duhul Sfânt este în mod sigur cu noi (Serafim din [Sarov]: ţelul vieţii creştine este de a primi Duhul Sfânt – „pace vouă" – reconstruind unitatea cu Duhul Sfânt, reconstruim unitatea cu Biserica, cu aproapele)

acesta este ţelul spovadei noastre în timpul zilelor de reculegere

21. *Medit. brevior. Cor. ros.*

22. *Exam. consc.* [Examen de conştiinţă]

23. *Postprandium – lectura* [După prânz – lectura]

24. Confessio / Ador. / Vesp.

35. *[sic\ Peregrinatio Anno S. ad sepulchrum S. Adalberti: indulgentia iubilati ditata* [Pelerinaj în Anul Sfânt la mormântul Sf. Adalbert: îmbogăţit de iertarea jubiliară]

Concel. / Proemium Emin. Card. Primatis [Concelebrare / Introducere /făcută/ de Eminenţa Sa Cardinalul Primat]

(VI) *Contio* [Predică]: la cuvintele Evangheliei Sf. Ioan despre sămânţa care după ce a căzut pe pământ... aduce rod. Trei seminţe – prima, Isus Cristos, a doua, Sf. Adalbert, a treia, noi. Şi pe această urzeală se desfăşoară întreaga teologie a sărbătoririi Anului Sfânt. *Processio et Bened. euchar.* [Procesiune şi binecuvântare euharistică] în cadrul ei: Ora Sacră în spiritul răscumpărării *Ps. Poenit. / Lit. SS-rum*

Compl. /Lectură//

6 ix

36. *Surgitur, preces mat.* [Deşteptarea, rugăciunile de dimineaţă] *Laudes, prima*

37. *Concel. ad. sep. S. Adalberti, Grat. actio* [Concelebrarea la mormântul Sf. Adalbert, rugăciunea de mulţumire]

38. Conferinţa a VII-a. Slavă Ţie, Cuvânt al lui Dumnezeu

a) Frumuseţea Cuvântului Divin /reflecţie asupra primu

lui cuvânt uman / Mo- drzejewska / [ilizibil] *(cf.* Parandowski, *Alchimia cuvântului)*

b) Cuvântul lui Dumnezeu este puterea Divină pentru mântuirea omului *{per Evangelica dicta deleantur nostra delicta...* [prin cuvintele Evangheliei să se şteargă păcatele noastre...]) Doamne, spune doar un cuvânt şi sufletul meu va fi mântuit... Cuvântul lui Dumnezeu are o deosebită forţă terapeutică. Din *instrumentum laboris* [instrumentul muncii] al Sinodului Episcopal: *vi Spiritus Sanctipraedicatio Verbi Dei semper efficax est* [prin forţa Sfântului Duh predicarea Cuvântului lui Dumnezeu este întotdeauna eficientă]. Deşi uneori nu vedem imediat aceste rezultate. – *Verbiim – Sacramentum* [Cuvânt – Sacrament]

c) *Rex regum metiiendus Censor* [Regele regilor – judecător aspru de temut] (!) ne cere să predicăm întreg Cuvântul lui Dumnezeu /Faptele Apostolilor – cuvântarea Sf. Pavel în Milet/: prin întreaga Voinţă a lui Dumnezeu. Conform cuvintelor Sf. Pavel, încălcarea acestui întreg este asemănătoare uciderii (Pavel spune: nu sunt vinovat de sângele nimănui, pentru că /... / am predicat întreaga Voinţă a lui Dumnezeu).

Doctrina credinţei este întreagă sau nu mai este (1 *bonurn ex integra causa, malurn ex quovis defectu* [lucrul bun reiese dintr-o poziţie integră, cel rău din orice lipsă]). Episcopul trebuie să aibă *„sensum limitis"* [simţul limitelor] .

Cum este în Polonia? Mai bine decât în Occident, dar au apărut unele cărţi şi reviste care n-ar trebui să aibă *."imprimatur"* – Unde mă situez eu? -

d) Ţelul predicării Cuvântului lui Dumnezeu, al evanghelizării, este mântuirea. Calea obişnuită a mântuirii este Cristos în Biserică. Implicarea în lume (preevangheli- zarea) nu poate fi o antimărturisire, adică un sfârşit, trebuie să fie în acelaşi timp mărturisirea lui Dumnezeu şi a realităţii escatologice.

e) *Metuende Censor* [Judecătorule de temut]: Cristos este, de asemenea, *metiiendus Censor* [Judecător de temut] al limbii noastre. Limba Evangheliei este o limbă care nu îmbătrâneşte. Este o limbă care ne cheamă să ne angajăm de partea lui Cristos. – Ca urmare, trebuie să ne

străduim să găsim un limbaj contemporan corespunzător, dar în acelaşi timp să nu ne îndepărtăm de limbajul biblic.

Care este limbajul cu care mă adresez eu oamenilor?' Oare predic Evanghelia cu deplină convingere, cu deplină trăire? (Să mănânci cartea aceea.) Sau predic pentru a fi pe placul lui Dumnezeu, nu al oamenilor? Vrăjmaşul evanghelizării se ascunde în cuvântul „aproximativ". , [idol – păcat, idol – greşeală]

39. *Meditatio*: evaluarea generală a zilelor de reculegere — *scrutinium* [examinarea] spiritului (episcopal).

40. *Via Crucis privatim super quaedam verba exercitiorum spir.* [Calea Crucii în particular, reflecţie la câteva cuvinte ale învăţăturilor spirituale]

41. Conferinţa a VIH-a *{De Beata* [Despre Preafericita])

a) s. Bernardus: *totus mundus exspectat responsum Mariae — ecce ancilla Domini* [Sf. Bernard: întreaga lume aşteaptă răspunsul Mariei – iată slujitoarea Domnului]: prin aceste cuvinte Maria a devenit Maica împăcării noastre cu Dumnezeu – prin aceste cuvinte rostite în Nazareth, repetate sub Cruce. // Dumnezeu a împăcat lumea în Cristos prin mijlocirea Mariei.

b) Maria îşi revelează Imaculata Concepţiune acum, când se naşte o lume nouă – o nouă lume subminată de războaie. Ea vine să-i unească pe oameni cu Dumnezeu.

Trebuie să o ajutăm, să conlucrăm cu Ea // ce s-ar fi întâmplat dacă Maria ar fi răspuns „nu"? //

c) cele trei „*aperi*" [„deschide"] ale Sf. Bernard răspunsul inimii deschise spre credinţă – credinţa Mariei a fost răscumpărată prin jertfe. Credinţa presupune jerfa *(cf.* analiza icoanei Maicii Domnului a Ajutorului Perpetuu – la Răsărit, o „Viziune cumplită") – doar printr-o asemenea credinţă putem veni în ajutorul Mariei, precum părintele Kolbe. O asemenea credinţă capătă dimensiuni profetice.

Oare un asemenea răspuns de credinţă îi ofer lui Dumnezeu în fiecare zi laolaltă cu Maria?

d) Sf. Bernard: Maria deschide gura pentru a-L adora pe Dumnezeu: *confitere!* mărturisește! Maica Domnului este Maica mărturisirii curajoase. Dovadă: părintele Kolbe

Oare răspunsul pe care îl dau lui Dumnezeu în fiecare zi este răspunsul mărturisirii, indiferent de împrejurări, laolaltă cu Maria?
e) Sf. Bernard:
suscipe! [acceptă!] Maria l-a învăţat pe părintele Kolbe acceptarea lui Dumnezeu prin iubire. Maria ne vindecă de răceală (numele satanei – „răceală"), pentru a putea să lucrăm împreună cu Ea la împăcarea oamenilor cu Dumnezeu // minunatul „mulţumesc" al sfintei Ber- nadeta Soubirous.
f) poporul, lumea, Biserica, cerul aşteaptă „da"-ul nostru – al episcopilor polonezi –, permanent, împreună cu Maria. De acest lucru depinde viitorul, şi nu de altceva. *Amen.*
42. *Magnificat*
încredinţare în mâinile Sfintei Fecioare Maria (Pr. Primat) *Benedictio Eucharistica*
/după-amiază Consiliul Principal al Episcopatului/
Breviárium
Adorat io
Ros.
7 ix
43 .*Meditatio synthetica*

Pentru a răspunde „da" lui Dumnezeu, împreună cu Preasfânta Fecioară Maria, trebuie să fim semnul lui Cristos prin rugăciune (breviarul), prin celebrarea Euha- ristiei, prin spiritualitatea aşteptării, autoritatea puterii, serviciul

cuvântului, spiritul de pocăinţă... *Deo gratias!* [Să mulţumim lui Dumnezeu!

]Zile de reculegere 1975 (Bachledowka) (4), 5, 6, 7, (8) iulie

4 VII
Aniversarea consacrării catedralei

1. (vineri) pregătirea „terenului", sosirea la Bachledowka, în jurul orei 21. *Ador. SS-mi. Compl.*

5 VII
Preces matutinae [Rugăciunile matutine]

2. (sâmbătă) *Meditatio introductoria (I), în qua invenitur thema* [Meditaţia introductivă, în care se expune tema]: Creatorul – Judecătorul — Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Isus Cristos *Leguntur priora.*

3. Laudes

4. Sfânta Liturghie, *Grat. actio*

Lectura „Analecta Cracov." 1975: Noua interpretare a dogmelor *Corona ros. (imprec.) Ad Spirit. S.*

5. *Meditatio ante meridiem* [Meditaţia dinainte de amiază] (II) „Laudă Ţie, Tată, Domn al cerului şi al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri în faţa înţelepţilor şi le-ai arătat copiilor" – Adevărul despre creaţie şi adevărul despre Dumnezeu-Creatorul este primul pas al minţii omeneşti spre Dumnezeu. Acest prim pas pare astăzi multor oameni foarte greu, din cauza unor premise ale cunoaşterii care s-au impus în ştiinţa modernă despre lume. Această ştiinţă este lipsită de transcendenţă. „înţelepţii" devin oarecum robii acestei ştiinţe. „Copiii" descoperă în aceeaşi realitate existenţa, frumuseţea, binele, descoperă întâmplarea, creaţia, tot ceea ce a obiectivat minunat Sf. Toma. Este absolut indispensabil omului acest prim pas în creaţia (= lumea) văzută pentru a ajunge la Creatorul nevăzut *(cf.* înţelepc., Rom.).

Descoperirea Creatorului nu este doar convingerea cu privire la Prima Cauză, care este *Esse Subsistens* [Actul spontan al Existenţei]. Este totodată – înainte de orice – descoperirea Iubirii. A crea înseamnă nu doar a manifesta

puterea, atotputernicia asupra a toate, ci: a le dărui existenţa, fiinţa şi binele, aşadar a le îndrăgi!

6. Via Crucis

în quam verba Mariae vel de Maria introducuntur (XII Misit Deus Filium suum natum ex Muliere... Signum magnum appa- ruit... et verba e Magnificat, ex Annuntiatione [Calea Crucii în care sunt introduse cuvintele Măriei sau despre Maria (XII Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său născut din Femeie... A apărut un semn mare... şi cuvintele din *Magnificat,* din *Annuntiatio),*

7. Interim [între timp] *Horae mediae III, VI, IX* Lectura *(ut supra* [ca mai sus])

8. *Adoratio:* Euharistia face ca viaţa noastră să se desfăşoare mereu „la dimensiunea lui Dumnezeu cel Viu".

9. Vesp.

Coronae ros. imprec.

10. *Meditatio* (III)

Potrivit Sf. Ioan, omul este deturnat de pe drumul spre Dumnezeu, Creatorul şi Tatăl, din cauza poftei, care nu este „de la Tatăl", ci „din lume". Ea ne răpeşte totodată adevărata şi deplina bucurie a creaţiei şi diminuează perspectiva trăirii.

În acest context am reflectat la cazul A.T. în ansamblu, încercând să înţeleg cum trebuie şi înainte de toate implorând ajutorul pentru a urma paşii potriviţi. (întru câtva şi A.P.) şi alte cazuri, la care m-am gândit mai demult.

11. Matut. diei Dom. (anticip.) infra Sacrum [după Liturghie]

12. Enciclica lui Paul VI despre bucurie

13. Meditatio conclusiva diei (IV)

Maria ca plenitudine a trăirii Creatorului, a creaţiei şi a propriei creativităţi: *fecit mihi magna...* [a făcut pentru mine lucruri mari...]. Căci plenitudinea creaţiei este Harul: Dumnezeu doreşte să creeze, dar mai mult decât a crea „lucruri" doreşte să Se ofere pe Sine în persoană. Maria este în această privinţă cea mai deschisă. Maria ne învaţă deschiderea spre lucrarea Domnului. Fie să o imităm iară cusur! Apel de la Jasna Gora.

14. *Compl.* (Lectura)

6 vii

Duminică *(XIVper Annum* [aXIV-a duminică de peste an], a VH-a după Coborârea Duhului Sfânt)

15. Preces matutinae, Intentio

În conspectu Div. Praesentiae (inchoatio meditationis) [Sub privirile Prezenţei Divine (începerea meditaţiei)]: Dumnezeu şi Tatăl Domnului nostru Isus Cristos *Laudes*
16. Sacrum, Grat. Actio Cor. ros.
17. Lectura *Anal. Crac.*
18. Imploratur Spiritus Sanctus

Meditatio (V)

Contemplarea misterului Creaţiei se concentrează asupra chemării la viaţă a omului, care este după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. în lumea creaturilor văzute pătrund conştiinţa şi libertatea. Odată cu conştiinţa se revelează Dumnezeu-Creatorul ca Dumnezeu-Judecător. Totuşi acest motiv al zilelor de reculegere îl vom lăsa pentru mai târziu. Trebuie să pătrundem mai mult în dinamismul creaţiei, care se manifestă odată cu momentul în care omul prinde viaţă. Trebuie să interpretăm în toată complexitatea Protoevanghelia (Cap. l-3).

Esenţa misterului creaţiei nu rezidă doar în insuflarea existenţei din nimic. Mult mai mult, ea rezidă în oferirea unui dar: existenţa este un dar, în creaţie ea devine un dar. Şi ca dar ajunge la om. Tocmai în el creaţia semnifică dinamismul dăruirii din partea Creatorului, care nu se epuizează în existenţă, în viaţă sau în asemănarea de natură spirituală. Prin toate acestea, mai presus de orice, Dumnezeu se oferă omului ca dar pe Sine, printr-un gest de adevărată prietenie. Dinamismul creaţiei atinge harul. în acelaşi timp, prietenia capătă proprietatea unei alianţe: nu poate exista prietenie fără exigenţe. Totuşi omul creat rămâne în plenitudinea dinamicii dăruirii şi este implicat el însuşi în comuniunea cu Dumnezeu-omul (Adam-Eva), iar comuniunea presupune dar şi dăruire reciprocă. Păcatul – încălcarea alianţei – aduce după sine îndepărtarea din această ordine. Poftele anulează întru câtva darul.

Structura creaţiei ca dăruire gratuită (din nimic) şi dinamismul ce decurge de aici ne permit să introducem în reflecţia noastră asupra misterului motivul evoluţionist (creaţia cuprinde în sine aspiraţia imanentă spre plenitudine). Dar în primul rând întreg dinamismul creaţiei (vezi Geneza l-3) ne permite să vedem în el efuziunea iubirii cu care Tatăl îl învăluie veşnic pe Fiul-Cuvânt. „Fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut.” Misterul Creaţiei are o

configurare trinita- ră şi cristologică în perspectivă mai îndepărtată: „Dumnezeu
şi Tatăl Domnului nostru Isus Cristos". „Prin El, cu El, în El", Tatăl acţionează prin atotputernicia Sa, creând pentru ca „prin El, cu El, în El" întreaga creaţie – şi înainte de toate omul – „să se întoarcă" la Tatăl. 19. *Via Cruciş* – motivul trinitar şi cristologic.

Hora media III, VI, IX 21. *[sic*\ Lectura etc. *Cor. ros. 11. Vesp.*
Adoratio SS-mi. Isus cel prezent acţionează: să nu irosesc nici un cuvânt şi nici o suflare a Duhului Lui.

23. Meditatio (VI)

De la lume, nu de la Tatăl, trufia acestei vieţi (trad. BT), iar lumea trece cu trufia ei, însă cel care face voia lui Dumnezeu dăinuie în veci.

Reflecţie: a) cu privire la buna înţelegere a problemelor concrete în spiritul smereniei, adică al adevărului şi al mărinimiei, b) cu privire la fidelitatea formulei elaborate (în legătură cu aşa-numitul instinct al însemnătăţii): să doresc această însemnătate pe care mi-o conferă Dumnezeu – şi să colaborez cu El, în sfârşit c) să nu renunţ la cea mai mare „ambiţie", şi anume la dorinţa de sfinţenie.

24.Lectura, *Matut. dieisequ. / ss. Cyrilli et Methodii / anticipatum* [Ma- tutinum al zilei următoare / Sfinţii Chirii şi Metodie / anticipat] *Corona ros.*

2t. Meditatio conclusiva diei (VII)

Maria se află în plenitudinea dinamismului creaţiei: plină de Har. Cu ajutorul Ei mă străduiesc să rezolv problemele de tipul a) şi b). De Ea îmi leg, de asemenea, „am-

biţia” sfinţeniei: *Totus Tuus. 16.* Lectura (encicl. despre bucurie)

Complet
, vy \n-- '* *y*
If f” ! /

u

t ^rs^JU:
. . . A R Z 0 ”
L, «/ *H) nnr*
(/ / . .2 ¿O)

LUNEDI – s. Giuseppe s CJjudia

L ¿O] *b*

. /VLiO

lJ. ^ • ^ *.Cvyn-CLr-*

i f ■ *r* *

—¡¡nœc:
• iv^y *¡Ml*—*
t ** -y^ '^VxliÉN rd^^tt^fÜÉíi*
tu—¿u-cy . -w-«
1
' *r* / „ <>

7 vii

SS. Cyrilli et Methodii [Sfinţii Chirii şi Metodie]
27. *Preces matut.*
Inchoatio Meditationis diei: coram Ipso [începutul Meditaţiei zilei: în faţa Lui Dumnezeu] creaţie – împlinire
28. *Laudes*
29. *Sacrum (can. IV) Grat. actio*
30. Lectura/ *Cine este pentru mine Isus Cristos – Anal. Cracov.l*
31. *Meditatio (VIII)*

Dinamismul creaţiei tinde spre împlinire. Tocmai fiindcă creaţia este dăruire din partea Creatorului, ea trebuie să aibă în planul Lui propriu (Providenţa) un sens definitiv. Acest lucru este legat de finalitate. Creaţia se realizează neîncetat la nivelul „naturii", când este vorba de fiinţe lipsite de transcendenţă. Realizarea constă în faptul că ele există, trăiesc, dăinuiesc ca specii, sunt supuse evoluţiei. împlinirea lor face parte din „lume", iar din partea Creatorului constă în faptul că toate aceste fiinţe, şi prin ele întreaga lume, exprimă existenţa Lui, înţelepciunea Lui şi Puterea Lui „în exterior", oarecum în afară de Dumnezeu.

Relaţia dintre creaţie şi împlinire se configurează altfel când este vorba de entităţi înzestrate cu transcendenţă. Acesta este cazul omului în lumea văzută (şi în lumea spiritelor pure de dincolo de el). împlinirea omului este legată imanent de judecată. Căci judecata este un act de transcendenţă. Aceasta se realizează în vocile conştiinţei, trebuie să fie un fel de sinteză a lor. în această judecată, omul-conştiinţă se întâlneşte cu Dumnezeu-Ju- decătorul Cel drept. Judecata corespunde transcendenţei „întru adevăr". Totuşi ea constă în manifestarea adevărului despre iubire („în amurgul vieţii te vor judeca în temeiul iubirii") şi a adevărului pentru iubire.

Omul este chemat să se împlinească prin participarea în Dumnezeu care este Iubire. Dumnezeul Treimic este Plenitudinea imanentă, dincolo de orice împlinire a lumii şi a inimii umane. în acelaşi timp, Plenitudinea desemnează finalul împlinirii întregii creaţii în om. La sfârşitul vieţii sale omul este judecat cu privire la felul în care a slujit împlinirea lumii, al cărei final transcendent este Dumnezeu ca Plenitudine. Această împlinire se concretizează prin participarea în Dumnezeu; ea face ca Dumnezeu să fie totul în toate. Baza împlinirii nu este numai transcendenţa persoanei, ci Harul, care, în această transcendenţă, revelează viaţa lui Dumnezeu, adică Plenitudinea.

(rămân aici multe motive de analizat)

32.Via Cruciş

Horae mediae (III, VI, IX)

După-amiază intrăm în ultima etapă a zilelor de reculegere (odihnă, lectură).

33. Adoraţia Preasfântului Sacrament: constatare bucuroasă şi mulţumire pentru faptul că Cristos există şi totodată rugămintea fierbinte de a fi cu mine în tot ceea ce doresc să înrădăcinez în El şi să culeg din El – în pofida întregii mele slăbiciuni; deşi *„conscientia metuif* [„conştiinţa e tulburată de teamă"]: mă rog ca El să scoată ce e mai bun din mine, dincolo de slăbiciunea şi neputinţa mea.

Meditatio (IX

)Raportare la problemele concrete – încă o dată la 1 În despre întreita poftă care este „din lume". Pofta ochilor se poate manifesta nu numai prin aspiraţia spre bunuri materiale, ci şi prin satisfacerea vizibilă a amorului propriu în orice domeniu. De aici nevoia de privire critică a faptelor.

întreita poftă este o piedică în calea împlinirii creaţiei. Dacă urmăm diferite impulsuri, reacţii, sentimente, uneori este greu să ne orientăm şi să înţelegem bine. Domnul Cristos ne-a dat o metodă şi ne-a învăţat o anumită atitudine care pare să constituie cel mai simplu remediu pentru întreita poftă. Acestea sunt atitudinea si metoda slujirii. Trebuie să le urmăm, tăind oarecum de-a curmezişul întregul câmp complicat al tensiunilor interioare, care nasc în noi dorinţa ochilor, pofta trupului şi trufia vieţii.

34. *Matut. dieisequ. (de S. Elisabeth) anticipatum* [Matutinum al zilei următoare (despre Sf. Elisabeta) anticipat]

35. *Lectura e litterae* [Lectura şi scrisorile]

36. *Psalmipoenit. Litaniae Sanctorum* [Psalmii penitenţiali. Litaniile sfinţilor]

Corona ros. [Rozariul]

37. *Meditatio conclusiva (X).* Maria a pornit cel mai repede şi cu cea mai mare simplitate pe calea creaţiei, până la împlinirea ei. Aşa se explică răspunsul pe care l-a dat în momentul Bunei Vestiri: iată slujitoarea lui Dumnezeu. Atitudinea de slujire se manifestă în mod spontan, depăşind natura umană, câmpul întreitei pofte. Ea este aşadar – cum aminteşte Vatican II – împlinirea a ceea ce năzuieşte întreg poporul lui Dumnezeu în Biserică. De la Ea trebuie să aşteptăm lucrul cel mai simplu şi totodată cel mai profund înrădăcinat – soluţia.

38.Compl.l\jtCL.

8 vii
încheierea zilelor de reculegere de la Kalwaria Zebrzy- dowska
39. Cărările Maicii Domnului — *Cor. ros.*
<u>Meditaţie</u> (XI)
Poporul lui Dumnezeu reflectează adesea asupra misterului Creaţiei şi al împlinirii, unindu-i în inima sa pe Cristos şi pe Maria.
La rându-mi, vin aici pentru a împărtăşi cu ei conţinutul şi intenţiile zilelor mele de reculegere şi a mă ruga pentru harul micilor împliniri pe calea spre marea împlinire.
40. *Sacrum în Capella Sanct. coram Imagine miraculosa* [Liturghie în Capela Sfântă în faţa Icoanei făcătoare de minuni]

(după-amiază: înhumarea pr. prelat Stan. Slonki la Zywiec-Za- blocie)

.Zile de reculegere 1976, 21 până la 25 septembrie Zakopane – Jaszczurowka la Surorile Ursuline *Sacerdos — Propheta — Rex* [Preot – Profet – Rege]
21IX
Sf. Matei
ora 16.30 *Vesperae*
1. <u>Meditaţie introductivă</u>
Părintele W. a vorbit dimineaţă despre „chemarea păcătosului” – cu referire la Patronul zilei. Orice vocaţie este triplă, conţinând ipostaza de preot, profet şi rege. Aşa a fost şi vocaţia lui Matei în cercul celor Doisprezece. Vom încerca, în timpul exerciţiilor spirituale, să urmăm această triplă ipostază a vocaţiei. Şi orice vocaţie către urmarea lui Cristos este chemarea din partea Mielului Celui Drept către un „păcătos”. Chemarea are în ea o dimensiune a îndreptăţirii proporţională cu păcatul. Vom încerca să reflectăm asupra acestei teme în timpul exerciţiilor. Prima revelaţie.
2. Matut. anticip. Devotio euchar. Lectura (Znak) şi altele
3. D.M. Stanley SJ, *Cuvântul lui Dumnezeu – lumină şi cale* (Sfânta Scriptură la izvoarele reînnoirii zilelor de reculegere potrivit Sf. Ignaţiu) Capit. II.
Complet

.22 IX
(feria) [zi lucrătoare, a patra a săptămânii, miercuri]
(4) [*sic*] *1. Preces. Praepar. ad Sacrum* [Rugăciuni. Pregătire pentru Liturghie]
(5) 2. *Meditatio (brevis* [de scurtă durată]) *„o pia Deitas, o tremenda Maiestas,*
ego miser, inter angustias deprehensus, ad Te, fontem misericordiae, recurro…" (S. Ambrosius) [„O, divină Bunătate, o, Măreţie de temut, nenorocitul de mine, prins în nevoi,
alerg din nou la Tine, izvor al milosteniei…" (Sf. Ambrozie)]
(6) 3. *Sacrum*
Grat. actio
Laudes
(7) 4. Lectura
a) *Ateneum Kapi* (despre spiritualitatea preoţilor)
b) „Semnul, căruia se vor împotrivi" (zile de recul, la Vatic.)
(8) 5. *Ros. Cor. Implor. Spiritus*
Via Crucis, Horae min.
(scrisoare către preoţi şi invitaţia la pelerinajul din Kalwaria)
(9) *6. Meditatio {longa* [de lungă durată])

Preoţia. Cristos, mare preot. Sf. Pavel *(Hebr.* [Evr.]) oferă o interpretare „sacerdotală" a misiunii lui Cristos şi înainte de toate a patimilor şi morţii Lui. Cu toate că Isus nu s-a numit preot, totuşi a dezvăluit până la capăt sensul preoţiei şi înainte de orice profilul „preoţesc" al existenţei umane.

Preoţia este înscrisă în lume şi în om ca poli ai existenţei profund legaţi. în preoţie, creaţia este exprimată în strictă dependenţă faţă de Creator, dar în acelaşi timp raportată şi orientată către Creator. Omul este capabil de

această raportare şi orientare deoarece a fost instituit „stăpân” al creaţiei. De asemenea, a fost dăruit cu stăpânirea de sine. Şi de aceea, ca stăpân al creaţiei şi stăpân al său, se poate oferi pe sine, adică poate aduce în mod activ darul Creatorului: dar din întreaga creaţie şi înainte de toate din sine însuşi. în acest sens, preoţia este o sinteză deosebită a existenţei create, care se exprimă şi se articulează în om şi prin om în deplinătatea sensului ei. Preoţia se naşte din dragoste şi aprofundează dragostea ca liant al creaturilor şi liant între creaturi şi Creator.

Isus Cristos a arătat sensul preoţesc al creaţiei şi al existenţei umane prin toate cuvintele şi faptele sale. înainte de toate prin patimi şi prin moartea Sa, care a fost un act de jertfe. Acest sens strict preoţesc îl regăsim în Euharistie ca Sacrament al morţii şi al învierii transformate în pâine şi vin, sinteză a creaţiei şi totodată hrană. Cristos – Mare Preot. Sacerdoţiul lui este pentru toţi oamenii care participă la el. Este participarea tuturor celor botezaţi, care în acest prim Sacrament primesc capacitatea de a aduce „ofrande spirituale”, de a aduce lui Dumnezeu – Creatorului şi Tatălui – darul întregii creaţii şi darul propriu, în numele lui Cristos. Cei care vor ajunge la Sacramentul preoţiei au puterea de a celebra Euharistia, de a reînnoi expresia preoţiei lui Cristos şi de a o face să devină veşnică. Au această putere pentru binele celorlalţi, pentru construirea Bisericii.

Marele Preot... este drept. Preoţia lui Isus Cristos nu doar exprimă sensul existenţei creaturilor şi a omului, ci concretizează totodată dreptatea faţă de Creator.

(10)7. *Ador. SS-mi* (rugăciunea de mulţumire pentru Euharistie şi pentru harul preoţiei) *Vesp.*

(12)8 *Cor. ros. (II, III)*

Meditatio. Am devenit preotul lui Isus Cristos în Biserica sunt de peste din Cracovia (acum 31 de ani), al cărei Episcop zece ani. Acest episcopat înseamnă nunta cu Biserica craco- viană: participarea la nuntă şi la iubirea ca dăruire de sine, care-L leagă pe Cristos de întreaga Biserică pentru a fi „iară pată sau zbârcitură". Iubirea ca dăruire de sine faţă de Biserica din Cracovia este vocaţia mea: totala dăruire de sine.

Din acest unghi analizez diferite probleme, diferite domenii ale activităţii mele de episcop în Arhidieceza de Cracovia, pastorala către tineri, către familii, vocaţia, seminarul şi facultatea de teologie, conciliul, relaţia cu preoţii. Despre acest aspect „*numquam satis*" [„niciodată de ajuns"]. După diferite activităţi în afara Bisericii mele (în total, în jur de 3 luni), doresc să mă întorc la aceste chestiuni cu cea mai mare dăruire. Sunt o părticică a moştenirii de la Domnul Cristos – Bunul Păstor. (12) 9. *Matut. (anticip.)*

(14) *[sic]* 10. *Meditatio (brevis* [scurtă])

Maria este Mama Bisericii, este şi Mama Preoţilor. Ea poartă în sine o deosebită plinătate şi o deosebită maturitate a „preoţiei

regale". Ceea ce este semnificativ pentru preoţi se află în Ea din belşug. Pe acest temei este şi Mama preoţilor, şi Mama iubirii lor pentru Biserică, pe care, după modelul lui Cristos, ar trebui s-o trăiască orice episcop.

Notă: 1) o lumină (revelaţie) deosebită în timpul reflecţiilor asupra misterelor de slavă (misterul divin-ome- nesc [ilizibil])
2) Prima configurare (dar destul de clară) a reflecţiei pe tema: ce înseamnă „mântuirea".

(15) 11. *Litaniae SS-rum*
„Cuvântul lui Dumnezeu – lumină şi cale" cap. III
Complet.
(Lecturi)

23 **IX**
{feria V) [joi]
(16) 1. *Preces mat. Praepar. ad Sacrum* [Rugăciunile matutine. Pregătire pentru Sfânta Liturghie]
(17) 2. *Medit. (brevis) „Deus cui omne cor patet et omnis voluntas loquitur, et quem nullum latet secretum – purifica per infusionem Sancti Spiritus cogitationes cordis noştri..."* [„Dumnezeule, în faţa căruia se deschide orice inimă, căruia îţi este cunoscută orice dorinţă şi de care nu ascundem nici un secret — purifică gândurile inimii noastre prin insuflarea Sfântului Duh..."]
(18) 3. *Sacrum Grat. actio Laudes*
(19) 4. *Lectura*
a) /Zi de recul. Vatican/
b) *Ateneum* sacerd. (ca mai sus)
(20) 5. *Ros. cor. (III) recit. Ad Spiritus S. dona imploranda septiformis oratio* [Lectura cu glas tare. Rugăciunea de implorare pentru cele şapte daruri ale Sfântului Duh (Isaia 11, 2-3)]
(21) 6. *Horae mediae Via Crucis*
Scribitur ad WP [Scrisoare către WP]

*(22)*7. *Meditatio (longa în deambulando)*
[Meditaţie de
lungă durată în timpul unei plimbări]
Profetismul. *Christus profeta magnus* [Cristos mare profet]. într-un anumit sens, putem vorbi despre structura „profetică" a realităţii noastre, la fel cum am vorbit ieri despre cea „preoţească". Dumnezeu este Plinătatea Existenţei, dar şi a Adevărului. Omul prin firea sa este orientat spre adevăr şi spre Dumnezeu ca Plenitudine a Adevărului. Acest sistem constituie baza structurii „profetice" a realităţii în care existăm şi lucrăm. Dumnezeu ca Plenitudine a Adevărului se oferă omului. Nu doar că este, în Misterul său interior, Cuvânt, ci prin Cuvânt
stabileşte legături cu omul. Această iniţiativă a Lui este absolut liberă. în acelaşi timp ea corespunde orientării spre Adevăr, proprie naturii umane, spiritualităţii sale.

Profet (Proroc) este cel care vorbeşte în numele lui Dumnezeu, transmite în limbaj omenesc adevărul Lui, cel puţin în anumite limite. Aşadar, profetismul se îmbină cu Revelaţia şi credinţa. „*Multifarie multisque modis loquens Deus olirn în Profetis, novissime locutus est nobis în Filio*"
[„Dumnezeu vorbind odinioară în multe şi diverse feluri prin profeţi, iar în vremea din urmă ne-a vorbit prin Fiul Său"].

Cristos este plenitudinea Revelaţiei, „ultimul cuvânt" al Cuvântului. Acesta se

„încheie" cu El şi cu Apostolii Lui. în acelaşi timp, Cristos îşi împarte „profeţia" *(mu- nusprofeticum* **[misiunea profetică]) cu cei care acceptă cuvântul Lui. Unul dintre principalele atribute ale Poporului lui Dumnezeu este participarea** *„în munere profe- tico"* **[„la misiunea profetică"] a lui Cristos.**

Aşadar, profeţia este o proprietate a credinţei mărturisite şi chiar mai mult, a credinţei predicate prin învăţătură, dar şi prin faptele care dau mărturie credinţei. Conciliul Vatican II a arătat amploarea şi profunzimea acestei participări. Pentru Episcopi o importanţă deosebită o are predicarea Evangheliei, care este de asemenea o misiune a preoţilor, a călugărilor şi a laicilor. în structura profetică a Bisericii trebuie coordonate credinţa, învăţătura, ştiinţa (teologia) şi conştiinţa. Căci există un profetism al conştiinţei şi acesta este important pentru toţi, chiar şi pentru cei care nu cred, dar „caută Adevărul cu inima sinceră".

întreaga structură profetică a Poporului lui Dumnezeu îşi are reazemul nu doar în Cuvântul lui Dumnezeu, ci şi în orientarea spre Adevăr, atât de importantă pentru om. împreună, acestea formează *munus profeticum* **în plinătatea ei. O problemă esenţială rămâne modul în care omul înţelege realitatea ca purtătoare a**

Cuvântului lui Dumnezeu, pentru a-i aduce mărturie.

(23) 8. *Ador. SS-mi* (Aici este Punctul în care mă regăsesc pe mine în plenitudinea Adevărului şi a Iubirii. Aici caut reazemul pentru intenţiile şi faptele mele. De aici provine Harul).

Vesp.

(24) 9. *Cor. Ros. (I, W*

Meditatio de themate **[Meditaţia cu privire la temă] (T.C.) Reflectez asupra acestor lucruri, analizând ce este aici chemare şi ce este ispită. Contemplu darurile Sfântului Duh. Cu siguranţă la bază se află darul temerii faţă de Dumnezeu. Aceasta este teama de păcat (în măsura în care acesta îl poate ofensa pe Dumnezeu) şi teama de degradare. Pe temeiul acestor temeri, sprijinindu-mă pe rugăciune, pe sfat şi pe ascultare, am convingerea că ele conţin un folos deosebit, pe care nu-l observăm şi nu-l cunoaştem. Aici acţionează darul pietăţii** *(donumpietatis).* **Acest folos este exprimat în cuvintele din Cor. „Oare nu ştiţi că trupurile voastre sunt templu al lui Dumnezeu şi că Duhul Sfânt locuieşte în voi" (spiritualizarea trupului şi a ceea ce este trupesc). Este starea conştiinţei înainte de faptă şi în timpul faptei. Dar conştiinţa în urma săvârşirii faptei? îţi impune să perseverezi în rugăciune pentru a identifica întotdeauna intenţia bună, pentru bărbăţie în împrejurările cunoscute. Şi din nou aici, darul sfatului. A distinge consecinţele**

benefice ale unor hotărâri de neimaginat (situaţia WP: unele sugestii).

*(25)*10. *Cuvântul lui Dumnezeu — lumină şi cale* (Cap. IV)
Matut. anticip. (infra Missam [după Liturghie])
Lecturi
(26)11. Ora sacră

după modelul zilelor de recul, de la Vatican -contemplare — Maria — Cea care îndreaptă *Complet.* (Lectură)
24 IX
[feria VI) [vineri]
(27) 1. *Preces mat.*
Medit. (brevis) „ Ure igne Sancti Spiritus renes nostros et cor nos- trum, Domine, ut Tibi casto corpore serviamus et mundo corde placeamus" [„Doamne, arde cu focul Sfântului Duh şalele şi inima noastră, ca să te slujim cu corpul neîntinat şi să te iubim cu inima curată"]
(28) 2. *Sacrum*
cum grat. actione [cu rugăciunea de mulţumire] *Laudes*
(29) 3. *Leguntur* [Se citeşte]
a) *At.* sacerd.
b) Zi de recul. Vatican
scribitur Introductio [se scrie Introducerea]
(30) 4. *Ros. cor. (I) / Ad Spiritum S. oratio septiformis* [Rugăciunea pentru cele şapte /daruri/ ale Duhului Sfânt]
(31) 10. *[sic\ Via Crucis (Vaticana)*
Horae mediae (III, VI, IX)
(32) 11. *Meditatio (longa în deambulando)* [Meditaţie de lungă durată în timpul unei plimbări]

Munus regale [Misiunea regală].

Regalitatea ca stăpânire este înscrisă în opera creaţiei. Creatorul este Stăpân. Şi Creatorul-Stăpân le spune oamenilor: „fiţi stăpâni". Acest sistem dăinuie neclintit de-a lungul istoriei omului. Stăpânirea naturii se leagă totuşi de muncă *(cf.* concepţiile marxiste), în care omul nu doar „stăpâneşte" materialul de creaţie şi se foloseşte de el, ci „se implică în el". Stăpânirea nu înseamnă doar „supremaţie", înseamnă **dreptul de a comanda şi de a dispune. în acest sens, stăpânirea a devenit o legitate**

a vieţii sociale (puterea şi diversele regimuri). înainte de toate însă ea rezidă în structura omului însuşi, lăsat să stăpânească, inclusiv asupra sa. Şi în aceasta se exprimă cel mai deplin „regalitatea" lui, deşi GS include aici şi ansamblul stăpânirii naturii, pe baza principiilor moralităţii.

Experienţa istorică ne învaţă că structurile sociale şi economice ale dominaţiei modelează într-un sens diferit „împărăţia din această lume".

Domnul Cristos în faţa lui Pilat a spus „împărăţia Mea nu este din lumea aceasta". Care este specificul „împărăţiei" pe care o predica şi pe care trebuie să o realizăm, participând *„în munere regali' Christi* **[„la misiunea regală" a lui Cristos] ? Ea este clădită pe temelia iubirii. Cristos Fiul lui Dumnezeu a venit pentru a duce la îndeplinire în lume o altă ordine a stăpânirii decât cea care se bazează pe „împărăţia" firească a omului (deşi şi pe aceasta o cuprinde şi o include** *„în munere regal?).* **Noua ordine se realizează atunci când Fiul oferă Tatălui totul şi pe toţi, astfel încât Tatăl să fie „totul în toţi". Aceasta este „regalitatea" dăruirii şi a iubirii, regalitatea slujirii, datorită căreia Dumnezeu, fiind Stăpânul a toate, poate să se reveleze ca Iubire în toate şi în toţi.**

Astfel, Cristos-Regele schimbă – sau mai curând completează – sensul de bază al regalităţii. Ea nu mai constă numai în

stăpânire (nici chiar în stăpânirea de sine), ci şi în dăruire. în acest sens, „a sluji înseamnă a domni".

(33) 12. *Ador. SS-mi* (Cuvintele Domnului Isus pe cruce) *Vesp.*

Leguntur et scribuntur quaedam [Se citesc şi se scriu câteva /texte/]

13. *Cor. Ros. (II, III)l^fi]^y*

/k

r'

. 0 V fviA u*

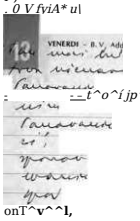

:

onT^v^^l,

/WS? S

I

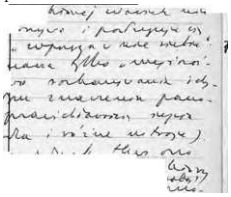

y M" *1/tsr+iS^*I L

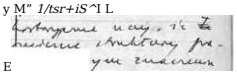

E

*-tA-c ' 3s¿L*_____ .

A. ¿C yS „

4 V T A/>W"

/^K/iy I

-----T^t- -rfyQ-yj-jT / AA^tU-t^-y '

~~*jUt^to^y- t tX*~~ /~~ObOU~~.i.a.~~^ hfyäu/* „ r/IA·Cf*~~ L

i*ajUJY* , 7S ' *AJ^L/^J_*

Meditatio (longa) **despre moarte. Aceasta este o meditaţie despre viitorul necunoscut. Aşa trebuie să fie. Ar trebui să rămână o dimensiune a Harului/a încrederii. Cu certitudine va fi o misiune/o încercare. Trebuie să nu încetezi să te rogi pentru a o înfrunta.**

Moartea în sine este „o situaţie de graniţă". Omul trăieşte agonia. Această experienţă trebuie să se raporteze la felul în care trăim „acum" (urmează o analiză a lui „acum", a unor motive, de exemplu a motivului „prietenie" – şi încercarea de a înţelege situaţia din această perspectivă). Moartea va fi un „acum", ultimul din viaţă. Enorm de multe depind de el. Dar el depinde de întreaga viaţă. Nu ne alegem singuri momentul şi felul morţii. Este ales pentru noi. îl alege Dumnezeu. Oare nu se poate spune că Dumnezeu a ales momentul şi felul morţii pentru Părintele Jozef? Să ne rugăm mult pentru acest ultim „acum".

(34) 14. *Matut. anticip. (de B. Wladislao de Gielniowo) infra Missam* [după Liturghie]
Meditatio (brev.): Despre Inima Domnului Isus prin Inima Mamei Lui. În acest an are loc cea de-a 25-a aniversare a dăruirii Poloniei acestei Inimi. Dăruirea are loc întotdeauna în inimă -
(35) 15. *Leguntur et scribuntur quaedam Cuvântul lui Dumnezeu — lumină şi cale* (cap. V)
(36) *16. Psalmipoenit. Litaniae Complet.*
25 IX
(.sabbato B. Wladislai de Gieln.) [sâmbătă, fericitul Wladyslaw de Gielnow]
(37) . 1. *Preces. Laudes*
Ador. (Cristos, viaţă a sufletului — mai ales în timpul zilelor de
reculegere)
Sacrum, Grat. actio

.2 *6* IX
Duminică
Medit. matut. Phil [Fii.] i, 9, io *cf6*

Caritas vestra magis ac magis abundet în omni scientia et în omni sensu. Ut probetis potiora, ut sitis sinceri et sine ojfensa [Iubirea voastră să crească din ce în ce mai mult în cunoaştere şi în discernământ în toate. Ca să distingeţi ceea ce este mai bun, încât să fiţi curaţi şi neprihăniţi] .

Confido quia, qui coepit în vobis opus bonum, perficiet usque în diem Christi Jesu [Am încredere că cel care a început în voi această lucrare bună o va duce la îndeplinire până în ziua lui Isus Cristos].Zile de reculegere 1977 Kalwaria Zebrzydowska (5, 6, 7, 8, 9) iulie

5 **VII**

1 (după ora 20) *Vesp. – Ros. – Matut. anticip.* (Blag. M.T. Ledochowska) *– Ador. SS-mi – Complet. Lectio invenitur thema: Peccatum* [se găseşte tema: Păcatul]

6 **VII**

2) (*ab ha 6* [de la ora 6]) *Preces mat. — imprecationes*
Meditatio I (brevis [de scurtă durată]): *Deprofundis =*
din adânc Te strig: din adâncul celui creat – al celui păcătos – al responsabilităţii, dar şi din adâncul încrederii al
cărei semn este cea Imaculată.
3. *Sacrum cum grat. act.* [Liturghia cu rugăciunea de mulţumire]
4. Laudes mat.
5. *Lectura-*. a) Card. Garrone „*Mărie hier et aujourd'huf* [„Maria ieri şi astăzi”]

b) Pr. Teofil Wilski: „Problema «diferenţierii» personale în unitatea acţiunii creatoare şi mântuitoare a Sfintei Treimi” (*Studia Gnesnensia,* 2)

6. *Ros. I. Preces adSpiritum S. Tertia* [Rozariul I. Rugăciunea către Sfântul Duh. Terţa]

7. *Meditatio II: depeccato originali* [despre păcatul originar] încercarea de a privi misterul în ansamblu.
a) ca Eveniment între Dumnezeu şi om (mai general: creaţie). Păcatul originar constă în faptul că omul, ca mai
înainte îngerul, „s-a rupt" de darul suprem al operei Creaţiei. Nu poţi înţelege păcatul originar iară raportare la acest dar suprem – Iubirea. El este refuzul participării la Iubire, la bunurile creaţiei provenind din Iubire şi înainte de toate la binele Iubirii înseşi. În acest sens el este pierderea Harului.
b) ca Fapt interior (*actus humanus* [act uman]) caracterul păcătos al păcatului originar se explică prin motive exterioare. Şi anume, ispita: promisiunea care nu se împlineşte. Duhul rău spune „veţi fi ca Dumnezeu, cunoscând binele şi răul". Această cunoaştere înseamnă ieşirea din stiuaţia „binelui pur" (adică a darului iniţial), în schimb cunoaşterea în sine nu oferă omului (după cum nici satanei nu i-a dat) puterea de a decide ce anume este bine şi ce este rău.
c) ca fapt interior *(actus hum.),* păcatul originar este neascultare, ceea ce a subliniat clar Sf. Pavel. Este vorba nu doar despre opunerea voinţei umane voinţei lui Dumnezeu, ci totodată despre respingerea de către om a „justeţei lui Dumnezeu": a lumii valorilor dorite de Creator.
d) în acest context, păcatul originar constituie pierderea celui mai mare dar, adică a participării la natura şi la viaţa lui Dumnezeu.

e) atras în viaţa „lumii”, omul începe să se supună întreitei pofte.

f) păcatul originar este momentul din care „economia” lui Dumnezeu cu privire la Creaţie cedează în faţa economiei Răscumpărării. Restaurarea dimensiunii şi semnificaţiei darului pentru om şi lume va urma o altă cale, mai grea: calea crucii.

8. *Via Crucis*: crucea înseamnă că lumea este preluată de Dumnezeu din locul în care a adus-o omul /*Sexta, Nonal*

9. [După prânz şi odihnă lectura „*Relatio quinquennalis*” („Raportul de cinci ani”)] *Vesp.*

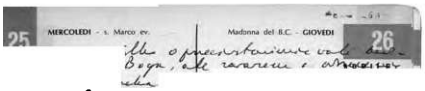

. /

y ^

,\L»ULy. -----*-<-- *lA^Ay*

juu- ^

Vi jK^J-^SL^y. c /U io/'*.

4}

*-r^-J** *Jt-tr-riA-L*

h'L tr-u^ş,

y . i a S . / f^rx,

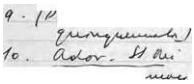

*h^* ■

A^-yU^ AAA ¡S- .

: 'U

*ObUu, ¿il/y!**

- /La - /^¿-O oi^-

10. T*Ador. SS-mi coram Imagine BMV]*Adoraţia Preasfântului Sacrament în faţa Icoanei Preasfintei Fecioare Maria]
Se evidenţiază în ea în mod deosebit sensul Divin al Comuniunii.
11. *Meditatio III*
cărările **despre** *Relatio S'Cilis* **[Raportul de cinci ani] cu privire la**
₃rïimh!i Biserică
despre Biserică – s-a dezvoltat din comunitatea Euharistică a Cinei celei de Taină în Duhul Sfânt
- **are structură ierarhică**
- *Relatio yalis* **ca act de ascultare, credinţă şi solidaritate – de unitate cu Succesorul Sf. Petru**
Cor. Ros. II
12. *Meditatio IV*
cărările **Problema intenţiei. Intenţia şi realizarea. Puterea de trans- jmnului formare a intenţiei. Transparenţa faţă de Dumnezeu.**
Faţă de oameni. Cere har şi lumină pentru „teologia trupului".
Cor. Ros. III
14. *[sic\ Matut. anticip. de SS Cyrillo et Methodio în sacello „ Grobek MB"* [Matutinum anticipat al Sfinţilor Chirii şi Metodie în capela „Micului mormânt al Maicii Domnului"]
15. După cină — Introducere şi observaţii la *Relatio quinquennalis (scribitur* [în scris])
16. *Meditatio V (Brevis)*
despre cea Imaculată – în contextul *Medit. I-* ca *Origo mundi melioris* [începutul unei lumi mai bune]
17. *Complet.*
7 vii
(,SS Cyrilli et Methodii) [Sfinţii Chirii şi Metodie]
1. *Surgitur, actus mat., orat. consuetae* [Deşteptarea, activităţile de dimineaţă, rugăciunile obişnuite]
Meditatio VI: **Despre teama de Dumnezeu:** *(brevis)*
„pentru ca predicând altora

eu însumi să nu fiu respins”
Praeparatur Sacrum [Se pregătește Liturghia]
2. *Sacrum în Sacello coram Imagine BMV* [Liturghia în Capelă în fața Icoanei Preasfintei Fecioare Maria]
Grat. 'actio
3. Laudes, Prima
4. Lectura: continuantur [Lectura: se continuă]
a) card. Garrone
b) pr. T. Wilski
5. Cor. Ros. III, Preces ad Spir. S. Tertia
6. *Meditatio VII (longior) în deambulando* **[Meditația a VII-a (de mai lungă durată) în timpul unei plimbări],** *Cd. depeccato originali* **[continuare despre păcatul originar] –** *postea: de peccato personali* **[apoi: despre păcatul personal] a)** *Invenitur mysterium* **[Se găsește misterul]. Când ne întâlnim cu misterul, trebuie să prevedem diferite reacții umane. De aici nevoia de a diferenția bine misterul (ceea ce depășește înțelegerea noastră) de dificultăți sau de contradicții. Misterul este ceea ce rămâne dincolo de bariera înțelegerii noastre, dar putem să încercăm să-l înțelegem. Să-l înțelegem sau cel puțin să-l chestionăm.**

Misterul păcatului originar este și va rămâne relația dintre voința liberă și Har, iar prin aceasta relația însăși dintre înțelepciunea și iubirea veșnică a lui Dumnezeu și împotrivirea creaturii.

Prin mister „se vede” și mai bine că Dumnezeu a avut în intenție pentru om o viață la nivel suprauman. Această problemă transpare mai clar în lumina întrupării și a Răscumpărării. Prima și esențiala măsură a faptei omului (așadar și ultima) este determinată de participarea la înțelepciunea și Iubirea care vin de la Dumnezeu.

b) Trecând la păcatele personale ale omului, trebuie să ac- *Video* ceptăm *status naturae lapsae* [starea de decădere a natu-

melwra... etc. Hi], adică păcatul originar şi consecinţele sale. Aceasta pe Iele „scade" cumva măsura posibilităţilor umane de a păcătui bune... etc.] (în raport cu starea dinaintea păcatului originar), dar nu le anulează. Dacă voinţa este înclinată mai mult spre rău decât spre bine, aceasta nu înseamnă totuşi că nu este „înclinată" în general spre bine. Omul poate săvârşi păcate – chiar păcate de moarte. El lucrează toată viaţa la propria mântuire sau damnare. Totuşi proporţia darului, concretă şi proprie fiecărei persoane, a bunei sau relei-vo- inţe, a discernământului, a diferitelor atavisme etc. face ca judecata vinovăţiei să treacă iarăşi în sfera misterului. Doar Dumnezeu poate fi Judecătorul omului.

c) Trebuie totuşi să trăieşti cu frică de Dumnezeu, să-ţi şlefuieşti sensibilitatea conştiinţei. De asemenea, trebuie să ai necontenit în minte legea lui Dumnezeu, poruncile şi misterul îndreptăţirii în Cristos. Dumnezeu a luminat conştiinţa umană *în stătu naturae lapsae* [în starea de decădere a naturii] cu lumina Decalogului, aşa cum a făcut şi Cristos, vorbind despre Iubire. Aşadar, după cum ne învaţă Ps. 118, trebuie să reflectăm necontenit asupra legii morale, analizând fiecare poruncă în parte, şi chiar sfaturile, cu ajutorul unei Porunci cuprinzătoare.

/ Sexta / Nona /

7. *Via Crucis / în spiritu mariano* [în spiritul marial]: analiza diferitelor opriri prin cuvintele Născătoarei de Dumnezeu, oarecum în inima Ei/

8. După masă şi odihnă, lucru la scrisoarea către Sf. Părinte (*scribi- tur* [se scrie])

Actus conscientiae [Examen de conştiinţă] ([ilizibil])

9. *Vesp. Ador. SS-mi:* întreaga Biserică a crescut şi creşte permanent din Euharistie, cu toate problemele sale.

10. *Meditatio VIII* pe tema Scaunului Apostolic şi Episcopatului Poloniei: pentru a aborda această temă în spiritul credinţei vii, al iubirii, ascultării şi deplinei iresponsabilităţi.

11. Cor. Ros. I, II cărările

12. *Matutinum / anticipatum / în sacello* [în capela] „Micului Mor- Domnului
mânt al Maicii Domnului". Cristos
13. Ora sacră (*meditatio IX)*
a) *invenitur Cor* [se regăseşte Inima]: cu această Inimă cărările
trebuie să stabileşti o legătură vie, să simţi singurătatea
Domnului Lui în Grădina Ghetsimani, chinul interior din
cauza nedreptăţii pe care o suportă „de la prindere până la
agonie" în faţa lui Ana, Caiafa, Pilat, Irod, precum şi în
misterul nedezlegat al Răscumpărării tuturor păcatelor:
a celui originar şi a celor personale.
b) a simţi în mod deosebit pe calea crucii patimile biciuirii
sângeroase şi ale încoronării cu spini şi a mărturisi tot ce
înseamnă pentru mine aceste mistere.
14. 7 *Psalmipoenitentiales Lit. BMVI S.Joseph*
15. *Post coenam continuatur scriptio* [După cină se continuă scrierea]
16. *Meditatio X (brevis)*

post Lit. ad Christum Sacerdotem et Victimam **[după Litaniile pentru Cristos, Preot şi Victimă] despre Mama Preotului Veşnic a preoţiei melea tuturor preoţilor mei (Maximilian!) a tuturor chemărilor la preoţie**
17. *Complet.*
8 vii
(.S. Elisabeth reginae) [a Sf. Elisabeta regina] (vineri)
surgitur [deşteptarea] *Int. / Preces consuetae /*
1. *Meditatio XI(brevissima* **[de foarte scurtă durată])**
„ Tempus recollectionis mane instaf **[„Timpul reculegerii începe în zori”]**
- acest lucru este totdeauna adevărat *„quam mercedem reddet mihijustus Index?”* **[„ce plată îmi va da Judecătorul Cel Drept?”]**
Praeparatio ad Sacrum [Pregătirea pentru Liturghie]
2. *Sacrum coram Imagine BMV* [Liturghia în faţa Icoanei Preasfintei Fecioare Maria]
Grat. actio
3. Laudes
4. După prânz *leguntur* [se citeşte]
a) Card. Garrone *(uti prius* [ca mai înainte])
b) Pr. T. Wilski (-//-)
et quaedam scribuntur [şi se scriu câteva /texte/]
5. Cor. Ros. I. Preces adSpir. S., Tertia
Praeparatur meditatio [Se pregăteşte meditaţia]
6. Meditatio XII (loma **[de lungă durată])**
(De peccato etscandalo **[Despre păcat şi păcătuire]) a) Creatorul, dându-i viaţă omului ca persoană şi comunitate totodată, i-a arătat calea spre mântuire, adică spre împlinirea binelui şi modelarea unei „lumi a binelui” tot mai mature. Această cale trece totodată prin inima (conştiinţa) omului şi prin comunitate. Binele are dimensiunea lui socială, iar această dimensiune se arată atunci când „după asemănarea Preasfintei Treimi oamenii, copii ai lui Dumnezeu, se unesc în adevăr şi iubire”. O**

asemenea unire slujeşte binele şi într-un fel îl înmulţeşte şi-l răspândeşte.

b) în opoziţie cu binele există şi dimensiunea socială a răului. El merge mână în mână cu ceea ce numim păcatul străin. De fapt, primul păcat (cel originar) a fost un păcat străin: a început de la ispita duhului rău şi a trecut apoi de la om (femeie) la om (bărbat). Păcatul străin presupune diferite forme de păcătuire.

c) Cristos a spus „vai de cei care păcătuiesc" şi i-a blestemat pe cei desfrânaţi. Lumea de astăzi este plină de tot felul de păcate. Păcătuirea a devenit cumva un program al vieţii sociale. în acelaşi timp păcătuirii i se ia sensul moral adevărat: răul nu este numit rău. Şi astfel răul înregistrează victorii şi mai mari. Sunt absolut necesare în lumea contemporană comunităţi ale creştinilor – copii ai lui Dumnezeu – unite întru adevăr şi iubire pentru a „curăţa atmosfera" (acest gând a fost însoţit de imaginea unei oaze). Misiunea episcopului-păstor este de a crea asemenea comunităţi, de a le însufleţi pe cele existente. A se opune răului, a-i răpi, în măsura posibilităţilor, dimensiunea socială.

d) Astăzi este subliniată dimensiunea socială a păcatului: el nu distruge doar binele din individ, ci şi din comunitatea Bisericii. Principala dimensiune a răului şi a păcatului este şi va fi „ofensa adusă lui Dumnezeu". în aceeaşi măsură, este adevărat că el distruge viaţa spiritului şi că este cauza morţii morale nu doar a indivizilor, ci a întregii societăţi. Păcatul şi moartea!

e) Desfrânarea ca formă variată a păcatului străin obligă la o mai mare responsabilitate în faţa binelui şi a fraţilor noştri.

7. *Via Cruciş Crux fidelis*
Popule meus [Popor al meu] Misterul Răscumpărării 8) După prânz şi odihnă
scribitur [se scrie] (scrisoare către Scaunul Apostolic)
et legitur [şi se citeşte]
9. în jurul orei 15 *Adoratio SS-mi* (analiza celor 7 cuvinte ale Domnului Isus pe cruce).
10. *Meditatio XIII* pe tema Episcopatului Polonez şi a Sfântului Scaun.
cărările Această temă acoperă întreaga realitate a vieţii creştine, jviaicii Este, de asemenea, rodul Răscumpărării, la care cugetăm pe Drumurile Calvarului – al acestei credinţe şi al acestei vieţi.
11. Vesp.
Litaniae SS-rum (lângă „Irod")
12. *Meditatio XIV:* ca în fiecare an, în pragul vacanţei, încredinţez Maicii Domnului Arhidieceza pe timpul absenţei mele – şi al odihnei. Mă gândesc la diferite etape şi persoane, motive, atitudini, comportamente. *„Dabitur vo- bis în illa hora"* [„Se va da vouă în ceasul acela"].
în afară de aceasta analizez pe scurt „TP".
13. Cor. Ros. II
Rugăciune până la 5 dimineaţa *Cor. Ros. III*
14. Matut. anticipatum (de BMV în Sabato)
15. După masa de prânz: *scribitur idem, legitur* [se scrie acelaşi lucru, se citeşte]
16. Lit. SS-Cordis, BMV, S. Joseph
Meditatio XV (brevis)
recapitulatio **[recapitulare] a tuturor motivelor din zilele de reculegere, a celor mai importante: toate ţin de Simbolul Calvarului: semnul prezenţei Măriei în viaţa Poporului lui Dumnezeu, în viaţa mea. Revin întotdeauna la el cu bucurie.** 17. *Complet.*
9 VII
(De BMV în Sabato)

Medit. XVI: *Maria — Origo mundi melioris* **[Maria – începutul unei lumi mai bune]: această nouă, minunată lume, pe care Dumnezeu a creat-o în Ea, cea Imaculată, care durează şi luminează, în a cărei sferă intrăm pentru a deveni oameni noi. Zilele de reculegere slujesc şi acestui scop.** Concelebrare pentru oaza Bisericii Vii. Cuvântul lui Dumnezeu *Grat. actio*Zile de reculegere 1978 Kalwaria Zebrzydowska 26. 27. 28. 29 iunie tema: *martyria — diakonia — koinonia* [mărturie – serviciu – comunitate]

26 vi

(mane Cracoviae visitatio ecclesiae S. Joseph — uti praeparatio remota [dimineaţa vizitarea bisericii Sf. Iosif din Cracovia – ca pregătire suplimentară]) în jurul orei 17 sosirea la Kalwaria şi începutul zilelor de reculegere *1. (coram SS-mo et Deipara* [în faţa Preasfântului Sacrament şi a Maicii Domnului]): dimensiuni principale

Zilele de reculegere te ajută să te apropii de Adevăr şi de Iubire *recit. Vesp. de feria II* [lectura vesperelor de luni] *Corona Ros. (I)*

2. *Meditatio (longior)* [Meditaţia (de mai lungă durată)]

a) se conturează tema principală a zilelor de reculegere *„martyria – diakonia – koinonia”* (mărturie – serviciu – comunitate)

b) zilele de reculegere trebuie să se sprijine mai ales pe ascultarea Duhului Sfânt (ascultarea Cuvântului în Duh)

c) zilele de reculegere trebuie să însufleţească iubirea pentru Cristos – Domnul şi învăţătorul, Răscumpărătorul şi Mirele

d) zilele de reculegere trebuie să se desfăşoare într-o unire deosebită cu Maria (sanctuarul! tradiţie personală şi comunitară)

e) zilele de reculegere ca *scrutinium cordis (reple cordis intima!)* [examen al inimii (umple-ţi inima!)]

f) zilele de reculegere – în pragul jubileului Sf Stanislaw (1979)

3. *Celebratur Sacrum (în capella BMV)* [Se celebrează Liturghia (în capela Preasfintei Fecioare Maria)]

Grat. actio. Lit. BMV
Cor. ros. (II, III) Lit. SS-mi Cordis
4. *Leguntur quaedam* [Se citesc câteva /texte/]
27 VI
(peri martyrias – despre mărturie)
5. *Surgitur; praeparatio. Intentio et orat. consuetae* [Deşteptarea; pregătirea. Intenţia/zilei/ şi rugăciunile obişnuite]
Meditatio matutina nt.
„în El este totul" (Rom.) – acel „totul" se referă la Dumnezeu în Realitatea Lui nevăzută şi acel „totul" se referă şi la Cristos: Dumnezeu-Omul, care a unit în Sine şi uneşte întreaga creaţie, împlinind-o. Prin El se revelează pe deplin „lumea valorilor". Aceasta este într-un fel a doua dimensiune a teologiei.
6. *Laudes et aliae orationes* [Laudele şi alte rugăciuni]
7. *Sacrum în capella BMV* [Liturghia în capela Preasfintei Fecioare Maria]
Grat. actio Tertia
8. *Leguntur quaedam* [Se citesc câteva/texte/] („Isus", „Manualul ONZ [Oaza Vieţii Noi]")
et scribuntur [şi se scrie]
9. *Meditatio antemeridiana (longior)* [Meditaţia dinainte de amiază (de mai lungă durată)]
în centru se află Cristos ca *„testis fidelis*" [„martor credincios"] – Cel care dă mărturie adevărului. Dă mărturie Nevăzutului în văzut şi auzit; dă mărturie prin cuvânt şi faptă; dă mărturie prin Sine! Aceasta este o cu totul altă dimensiune a cunoaşterii lui Dumnezeu, precum şi a cunoaşterii lumii în Dumnezeu. Diferită de orice „cercetare" umană, care se ocupă în mare măsură de terenul experienţei şi de regulile raţionamentului. Mărturia este, din partea Lui, strâns legată de experienţă. Martor este cel care a experimentat (şi experimentează). De aceea în centrul mărturiei rămâne Cristos „Unul-născut, care este la sânul Tatălui" (În). El „duce" lumea spre Dumnezeu (Absolut). El stă mărturie.

Pe de altă parte, Cristos cheamă martori, îi caută pe cei care „îi vor fi martori". Mărturia lor este întreprinderea

prevestirii, a promisiunii. Este continuarea Profeţiei. Biserica este clădită pe temeiul Apostolilor şi Profeţilor (cele două dimensiuni ale mărturiei).

Martorii sunt chemaţi pentru i° a da mărturie despre Cristos (cel răstignit şi înviat, învăţător şi binefăcător), 2° a participa la mărturia lui Cristos, mărturia pe care El o dă Tatălui, Fiului, Duhului Sfânt, Bisericii şi lumii.

În centrul „mărturiei" – una dintre principalele dimensiuni ale existenţei creştine – se află cuvintele: „iar El (Duhul Sfânt, Duhul Adevărului) va da mărturie despre Mine – şi voi veţi da mărturie, pentru că sunteţi cu Mine de la început". Mărturia noastră îşi are începutul în mărturia Lui şi numai Lui îi datorează identitatea sa Divină.

Mărturia se dă i°) prin cuvânt (cuvântul nu este doar informaţie, este vestire şi profeţie). Pe de altă parte, 2°) prin faptele care provin din cuvântul profeţiei (faptele dau mărturie în sine şi constituie reazem şi acoperire pentru mărturia cuvintelor). Prin cuvinte şi fapte mărturia cuprinde 3^0) întreaga existenţă a omului-martor; aşadar, este o mărturie a vieţii; dacă la aceasta se adaugă mărturia deosebită a morţii, atunci moartea este – exact în acest punct – înainte de toate împlinirea vieţii, pecetea ei credibilă.

10.Via Crucis

a constituit dezvoltarea în continuare a acestor idei principale despre mărturie, căci Cristos, care a dat mărturie întru adevăr (staţia I), a mărturisit totodată că nu există iubire mai mare decât cea care se exprimă în moartea pentru fraţi (s. II şi următoarele). Iar în timpul drumului crucii a devenit în diferite locuri martorul slăbiciunii umane (al căderilor) inimii umane (s. V, VI). Prin distrugerea sa, *kenosis* (s. IX, X, XI, XII), a devenit martor deosebit de semnificativ şi de „fidel" al sfinţeniei lui Dumnezeu. În sfârşit, a dat mărturie definitivă în privinţa sensului existenţei umane prin

moartea şi prin învierea sa (s. XII, XIV). Toate acestea au fost păstrate în cel mai deosebit mod în Inima Maicii Domnului (s. IV, s. XIII) – la începutul Bisericii este Mărturia Măriei.

11. (ora 15) *Adoratio SS-mi* [Adoraţia Preasfântului Sacra- (masa) ment] (Sacramentul, mărturie trainică a iubirii cu care ne-a iubit Domnul nostru, este exersat necontenit, dăinuie, pentru ca noi să putem să-L primim pe El, dăinuie în toţi cei care îl primesc pe El: dimensiunile Euharistiei).

12. Vesperae

Continuatur lectio [Se continuă lectura] „Manualul ONZ" (A)
13. Cor. ros. (II)
Meditatio (longior) cărările

i° Sf. Stanislaw: episcop – martir – patron (martor al lui Cristos, episcop al Bisericii, patron al Patriei: dimensiunile aniversării)

2^0 în serviciul episcopal se îmbină şi se completează reciproc mărturia – serviciul – comunitatea; de la episcop Biserica şi lumea aşteaptă mărturie şi această mărturie este prima lui slujire şi condiţia oricărei slujiri; iar slujirea episcopului se exprimă în mod deosebit în comunitate (multe comunităţi diferite pe care le slujeşte): „comunitatea": unitatea verifică într-o anumită măsură slujirea lui.

Mărturia episcopului este mărturie „din oficiu", dar „oficiul" este şi izvor al carismei lui. 3° pornind de la aceste premise, încercarea de a privi diferite acţiuni şi diferite întreprinderi, mai ales pe cele legate de moştenirea Sf. Stanislaw şi de jubileul Sf. Sta- nislaw.

4° a avea grijă de „spiritul" potrivit al acestor acţiuni: ele trebuie să fie măsurate cu măsura mărturiei, a slujirii şi a comunităţii (unităţii) – a avea grijă să nu se aplice alte măsuri!

14.Cor. ros. (III). Psalmipoenit.
Matut. anticipatum / la Micul Mormânt al Maicii Domnului *Lit. BMV, S. Joseph, Lit. SS-mi Cordis*

15. *protrahitur lectio* [se prelungeşte lectura]
16. *Meditatio (brevis)* „în El este totul." De la El şi prin El La acest „totul" al lui Cristos raportez micul meu „totul", atunci când îi spun Mamei Lui *„omnia mea Tua sunt"* [„toate ale mele sunt ale Tale"]. Aşadar, îi supun totul şi pentru toate mulţumesc; pentru darurile lui Dumnezeu.
17. *Complet.*

28 VI

(peri diakonias – despre serviciu)
18. *Surgitur: intentio, orationes consuetae* [Deşteptarea, intenţia, rugăciunile obişnuite]
praeparatio ad Sacrum celebrandum [pregătirea pentru celebrarea Sfintei Liturghii]
Meditatio matut. (brevis)

„în casa Tatălui meu multe lăcaşuri sunt – mă duc să vă pregătesc loc..." Acel „să vă pregătesc" devine cumva sinonim pentru *„diakonia"*, pentru slujirea cu care Cristos însuşi slujeşte pe fiecare şi pe toţi. Fie să nu-I stăm în cale în această slujire, ci să-L ajutăm.

19. *Eucharystia coram imagine BMV* [Euharistia în faţa Icoanei Prea- sfintei Fecioare Maria]
Grat. actio Laudes
20. Leguntur quaedam
(Martelet: *„16 theses de christologie sur le sacrement du mariage" et alia)*
[Martelet: „I*6* teze de cristologie despre sacramentul căsătoriei" şi altele]
— *et scribuntur* [şi se scrie] (în legătură cu vizita la Episcopatul R.F. Germania).
21. Cor. ros. (I) Tertia, sexta, nona
22. Meditatio (longior)

Pornim de la cuvintele „nu am venit ca să fiu slujit, ci am venit ca să slujesc" – căci ele se află în centrul existenţei creştine, care are ca nume *„diakonia"*. Această dimensiune vine direct de la Cristos, există în El şi de la El. în această dimensiune Dumnezeu vine în lume: devenind om. Ca om-fiinţă devine slugă, căci omul este sluga lui Dumnezeu. Aceasta este rânduiala creaţiei, rân-

duiala dreptăţii. Cristos vine s-o îndrepte (fiindcă omul a respins slujirea) şi de aceea, înainte de toate, o acceptă singur.

în acelaşi timp însă El revelează un alt sens al slujirii, ascuns în Dumnezeu Tatăl. Iată, în El, în Cristos, Dumnezeu îl slujeşte pe om, slujeşte mântuirea lui. îl slujeşte şi nu va înceta niciodată să-l slujească: această „slujire a lui Cristos întru mântuirea omului" dăinuie în Biserică, în sacramente şi, înainte de toate, în Euharistie. Totuşi, aparenta răsturnare a rânduielii slujirii şi stăpânirii (a Stăpânului şi a Slugii) are o acoperire profundă. Căci altceva înseamnă să slujeşti din dreptate şi altceva să slujeşti din dragoste. Cristos revelează acest al doilea sens al slujirii şi îl introduce în viaţa Bisericii şi în istoria umanităţii.

Slujirea la dimensiunea dreptăţii înseamnă doar dependenţă şi subordonare, fiind supusă măsurii lucrurilor slujite. Slujirea din iubire relevă suveranitatea persoanei, „regalitatea" ei: a-L sluji pe Dumnezeu înseamnă „a domni".

Potrivit acestor premise se configurează acea dimensiune a existenţei creştine numită „*diakonia*". Este o dimensiune esenţială, „cristo-formatoare". Prin această dimensiune se produce o semnificativă „*metânoid*" [„transformarea spiritului"], o cotitură a umanităţii în direcţia creştinismului. Raza acestei revoluţii este cât mai întinsă, atingând sfera politică („eu guvernez aici"... „eu slujesc aici"), viaţa socială, relaţiile interumane. Ea are o importanţă uriaşă pentru comunitate, în special pentru comunitatea Bisericii. Căci dacă singurul punct de referinţă, adecvat, personal, pentru om în ceea ce priveşte slujirea este Dumnezeu, într-un alt sens acest punct este comunitatea ca loc al mai multor servicii, loc al împlinirii omului prin slujire multiplă. Carisma arată importanţa acestui serviciu, îi modelează teologia.

Aşadar, „*diakonia*" ca dimensiune a întregii existenţe creştine trebuie să fie o temă şi un scop al formării conştiente a

oricărui creştin, în special a preotului, a episcopului. Pentru această formare un sens elementar îl deţine teologia slujirii, dar şi psihologia ei (atitudinea slujirii şi
instinctul importanţei: însemni atât cât slujeşti), caracterologia, asceza slujirii, legată de iubirea faţă de comunitate.

Spre Cristos-Slujitorul ne conduce Mama Lui: Slujitoarea Domnului.

23. Calea crucii. în continuare reflecţii cu privire la acelaşi izvor. Slujitorul lui Iahve în faţa lui Pilat (nu ai fi avut nici o putere...), sub cruce (nu ai o iubire mai mare...), căzând în genunchi (învăţaţi de la mine) – „purtaţi povara altuia" (Simon Chirineanul, Veronica) – „ascultător până la moarte... şi a fost moartea pe cruce...", iar toate acestea pentru „a ne pregăti nouă locul în casa (în inima) Tatălui" – printre toate acestea şi rugămintea: învaţă-mă ascultarea, care este inima şi forţa cârmuirii.

24. *Ador. SS-mi*: misterul slujirii euharistice – Sacramentul necontenitei slujiri – continuarea sacramentală a Slujitorului lui Iahve: „luaţi şi mâncaţi..." cumva o permanentă distrugere în consens cu natura hranei – şi în acelaşi timp semnul unirii personale.

Vesp.

25. Cor. Ros. (II) Lit. SS-rum

26. Meditatio (longior)

a) Doresc ca unele probleme importante pentru serviciul meu să încolţească, cel puţin, aici (astfel, de pildă, călătoria la Episcopatul german) şi, firește, înainte de toate întreg anul Sf. Stanisfaw

Doresc ca celelalte probleme pe care le consider, de asemenea, „*diakonia*” mea să cunoască aici o anumită lămurire şi rânduială. Este bine când Domnul îţi scoate în cale momente de curăţire. Trebuie să le vezi cu ochiicredinţei, cu ochii spiritului. Trebuie să păstrezi răbdarea şi gândirea pe termen lung.
înainte de toate trebuie să le fixezi şi să le înrădăcinezi în rugăciune profund şi neîncetat.
Dev. SS-Cordis Jesu [Devoţiunea în faţa Preasfintei Inimi a lui Isus] *Cor. ros. (III). Lit. BMV. Lit. S. Joseph*
ţ. *Recapitulatio* **(trecerea în revistă a zilelor de reculegere precedente)** *et Meditatio (brevis)*
Cristos spune: mă duc să vă pregătesc locul în casa Tatălui Maria: mă duc să vă pregătesc locul în Inima Fiului. Şi acesta este cel mai de preţ dintre toate lucrurile importante: *mysterium solius Christi — mysterium totius Christi – culmen caritatis* **[misterul unic al lui Cristos – întregul mister al lui Cristos – cea mai înaltă iubire]** 28. *Complet.*
29 VI

[deşteptarea, intenţia şi rugă- [Rugăciunile de implorare a
Sărbătoarea Sf. Petru si Pavel
[ilIyI[1] ol! {Pperi koinonias ~ desPros»'
în urma [2]9·[sur]*gitur, intentio etpreces* unei vizite ciunile obişnuite].
Preces ad dona Spiritus im darurilor Sfântului Duh]
3) Scrisoare [ilizibil] 4) Document

[ilizibil] *Meditatio* *(brevis)* *„Communio Sanctorum'* **ca** *terminus ad quem* **[„Comunitatea sfinţilor”**

ca limită până la care /se ajunge/]. Pe drumul acesta Cristos îi alege pe Petru (şi pe Pavel)...

„Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos..." *„sufficit tibigratia mea..."* **[„îți este de-ajuns harul meu..."] pe această Temelie voi clădi Biserica și îți voi da ție cheile.**

l/J"JL^ixy , ' *f^-y* —

---y---*C)*

A. - *JAwi]J^r/l^r*' Í) f^ts-yu^. , /CX^JU,-«^ IA

V----------

, ^^U^a ¿¿It ^

f ps-HIvjju^y. nrt^ui—O^lujUj „

flut/V^. ^ ÙJJ/¿cx-tyS' /C7I '« / 6y-c 1

¿¿üj.

30. *Laudes defesto* [Laudele în legătură cu sărbătoarea]

31. *Ador. SS-mi.* Cristos este „Comuniunea". A instituit Sacramentul Trupului Său și al Sângelui pentru a ne introduce în Comuniunea care este El însuși.

32. *Quaedam leguntur et scribuntur* [Se citesc și se scriu câteva /texte/] . „Manualul ONZ" *et alia*

33. Corona ros. (III)

Tertia, sexta, nona (în via [pe drum])

de festo [pentru sărbătoare]

34. Meditatio (longiorj

„Koinonia" **comunitatea ca a treia dimensiune de bază a existenţei creştine. în primul rând, „comunitatea" noastră este polisemantică şi nu întru totul adecvată. Foarte frecvent este folosită alternativ cu „societatea" sau „comunitatea socială". în ceea ce priveşte existenţa creştină, ea începe de la Isus Cristos, care constituie în sine „comuniunea". înainte de toate, El însuşi este unitatea dintre Dumnezeu şi Om, având în Sine întreg Harul, adică întreaga Putere de a-l uni pe om cu Dumnezeu. Căci în El Dumnezeu se oferă pe Sine omului înţeles totodată în mod personal şi comunitar. în acest sens, Cristos este „Comuniune" – El însuşi este comuniune. Şi El însuşi formează Comuniune cu Tatăl în Duhul Sfânt. Dimensiunea „comuniunii" este oarecum transpunerea misterului trinitar în realitatea umană diversă**

.Căci omul este fiinţă socială şi de facto trăieşte în mod social, alcătuind diferite comunităţi, cu toate acestea societăţilor şi comunităţilor umane le lipseşte profunzimea adevărului şi a iubirii pe care o constituie realitatea „Comuniunii" lui Dumnezeu: Viaţa lui Dumnezeu. Aici se impune necesitatea unei analize a tot ceea ce se încadrează în noţiunea de „social", „propriu comunităţii" (precum şi în noţiunea de „comunism", atât de aparent apropiată de *„Communio"***). Toate acestea sunt supuse într-un mod diferit limitărilor proprii omului şi constituie în acelaşi timp o limită a omului. Viaţa socială în variate condiţionări este redusă la existenţa maselor disciplinate. Omul nu împacă uşor în inima sa caracterul său individual cu pluralitatea. îi lipseşte ceea ce este** *„communio'.*

Totuşi lăsăm deoparte această analiză filozofic-sociologică. în continuare, meditaţia se concentrează asupra rugăciunii pentru ceea ce trebuie să numim „carisma comuniunii" (comunităţii). Deosebit de importantă este

această carismă pentru episcop: omul care trebuie să constituie cheia comunităţii şi care cu toată fiinţa sa trebuie să clădească această comunitate. Este vorba aici nu doar despre sensul „interior-bisericesc" al construcţiei, ci şi despre cel „exterior": cu poporul, cu societatea, cu diferite medii, uneori chiar şi cu adversarii... Rugăciune pentru carisma „comuniunii". Via Crucis. Această rugăciune se prelungeşte pe calea crucii, pentru că tocmai pe acest drum Isus „a unit", a instituit cea mai profundă Comuniune, fiindcă a răscumpărat. Sunt multe probleme pentru care în aceste popasuri ale drumului merită să ne rugăm şi să implorăm, având în vedere toate experienţele şi, la sfârşit, moartea însăşi.

36.(ora 13.30). Liturghia în capela Sfintei Fecioare, cu un scurt cuvânt către candidaţii din anul I al Seminarului Teologic.

37.Lectura „Manualului ONZ") (A) *Corona Ros. (I)*

38. Ora sacră *coram imagine BMV* [în faţa icoanei Preasfintei Fecioare Maria]

a) referire la Grădina Ghetsimani

- rugăciune pentru răscumpărare

b) răscumpărare din partea Maicii Domnului, care cunoaşte cel mai bine Inima Fiului Său şi inima mea

c) răscumpărare în raport cu greşelile din domeniul: mărturie —

d) răscumpărare în raport cu întreita poftă

e) Maica Domnului ştie cel mai bine când şi cum anume rugăciunea de răscumpărare se transformă în rugăciune de mulţumire

f) Litania lui Cristos-Preotul *Lit. SS-Cordis/Lit BMV* încheiere

(Cor. Ros. II)

39. Matut. dei sequentis (anticip.) (în drum spre Cracovia)

40. Cracovia: biserica Sf. Petru [şi Pavel]: concelebrare şi cuvântul lui Dumnezeu pentru Sf. Părinte Paul VI

Te Deu

m[x 1978]

în ziua de 13 X 1978 prietenul meu drag, ep. Andrzej Deskur, a suferit un atac neaşteptat care i-a adus o paralizie

parţială. în pofida tratamentului la Policlinica Gemelli, iar ulterior în Elveţia, paralizia nu s-a vindecat.

în ziua de 14 X l-am vizitat pe Andrzej la spital, în drum spre conclavul pentru alegerea succesorului după moartea lui Ioan Paul I (26 VIII-28 IX1978).

îmi vine greu să nu fac o legătură între faptul că în data de 16 X am fost ales acel succesor şi evenimentul care a avut loc cu trei zile înainte de alegere. Jertfa Fratelui meu, Andrzej, întru episcopat mi se pare într-un fel pregătirea pentru acest fapt. Totul a fost înscris prin suferinţa Lui în misterul Crucii şi al Răscumpărării săvârşite de Cristos.

Găsesc o anumită analogie cu un eveniment petrecut în urmă cu 11 ani, când în timpul şederii mele la Roma, pentru consistoriul în urma căruia am fost convocat în colegiul cardinalilor, prietenul meu, pr. Marian Jaworski, şi-a pierdut o mână într-un accident feroviar lângă Nidzica.

Andrzej, lucrând de cincizeci de ani în Comisia Pontificală pentru Mijloacele de Comunicare în Masă (ultima perioadă în calitate de preşedinte al acesteia), mi-a expus multe probleme esenţiale ale Scaunului

Apostolic. Ultimul cuvânt al acestei iniţieri a devenit crucea Lui. *Debitor factus sum...* [Am devenit datornic...

]Zile de reculegere – Roma 4, 5, 6, 7, 8, 9, io **iii** 1979
capela Sf. Matilda **[pr. faustino ossanna ofm]**

4 III
Prima Duminică a Postului Mare
ora 18.30
1. Vesp.
2. Conferinţa I
a) raportare la „*.Angelus*' [„îngerul”]
b) prefigurarea temei „A te deschide pentru Cristos”
c) nevoia de rugăciune
3. Mat. medit. compl.

5 III
4. *Surgitur. Preces matut.* [Deşteptarea. Rugăciunile matutine]
Medit. mat.: Sacrificium Deo spiritus contribulatus. Cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies [Jertfa /plăcută/ lui Dumnezeu: duhul umilit; Dumnezeule, nu vei urgisi inima înfrântă şi smerită]
5. Sacrum, grat. actio
6. Laudes
7. Conferinţa a Il-a
Cristos trăieşte în noi *(cur Deus homo?* [de ce Dumnezeu /s-a făcut/ om?])
a) mărturii /sf. Pavel – Augustin – altele/
b) mai importantă decât formulele dogmatice este experienţa; contactul cu Cel care trăieşte în noi în modul cel mai real.
c) Viaţa Lui în noi, prezenţa, contactul este forţa: este izvorul mărturiei care se adresează tuturor variantelor de ateism, secularism şi celor privitoare la „moartea lui Dumnezeu”. -
(,homo homini deus <-► homo factus est Deus [omul pentru om e Dumnezeu <-► omul a devenit Dumnezeu])
d) Tocmai această forţă trebuie să o regăsească permanent fiecare dintre noi! Acesta este lucrul cel mai important.
8. *Rog. adSS. Spiritum* [Rugăciunea către Preasfântul Duh]. *Medit. Tertia*
9. Conferinţa a III-a

Cristos trăieşte în noi – noi trăim în El
a) rugăciune
b) asceză
c) acţiune
iată mijloacele prin care totul să devină treptat expresia lui Cristos, Cel Care trăieşte în noi (Sf. Francisc)
10. Medit. Sexta, Nona
[Rugăciunea = *Oratio]*
11. Cor. Ros. I, II, III
îl. Via Cruciş (brevior)
13. Vesp.
14. Conferinţa a IV-a
Chemare la sfinţenie – iată răspunsul esenţial la întrebarea *„cur Deus Homo*Pentru a institui în fiecare dintre noi sfinţenia. Sfinţenia concretă
Sfinţenia pentru care este chemat totdeauna omul concret în condiţii şi împrejurări concrete – *„nonostante tutto”* [„în ciuda tuturor”] (dintr-o anchetă în rândul tinerilor).
Aceasta este o chemare pe care trebuie să o iei „la tine” (eu sunt cel chemat, Cristos în mine şi cu mine vrea să lucrez la această concretă şi irepetabilă sfinţenie).
Trăsăturile sfinţeniei după cerinţele contemporane: i) trăsătura „umană”, 2) trăsătura personală, 3) trăsătura „ecleziastică”.
La fel cum s-a întâmplat după Conciliul Tridentin, tot aşa şi acum, chemarea la sfinţenie se face simţită mult mai viu.
Nu este de ajuns ca preoţii să manifeste o atitudine „mediocră”.
15. Ador. SS-mi
16. Conferinţa a V-a Chemarea pentru Apostolat
- *„messis multa”* [„recoltă bogată”]: situaţia în lume neliniştitoare din mai multe considerente, situaţia Bisericii: răul a pătruns chiar în sanctuare

- este nevoie de apostoli: seminare! Dar seminare ar trebui să devină şi familia, şi parohia, şi tovărăşia celor din jur
apostolatul laicilor completează lipsa preoţilor *{comunauté de base* [comunitatea de bază])
- rădăcina şi ramurile trăiesc aceeaşi viaţă.

17. Ros. Benedictio eucharistica

18. Matut. (anticipatum) (Lecturae: „Paenitemini".

19. Medit. (reasumptio totius diei Test. P. Pauli VI [recapitularea întregii zile]) *de S. Stanislaw — et aliae*

20. Compl. / Lect. [Lecturi: *„Căiţi-vă". Testamentul Papei Paul VI despre Sf. Stanislav* – şi altele])

б III

1. Surgitur. Praeces mat.

Meditatio de testamento conficiendo [Meditaţia în legătură cu realizarea testamentului] 1) *vera et iusta iudicia Tua, Domine*

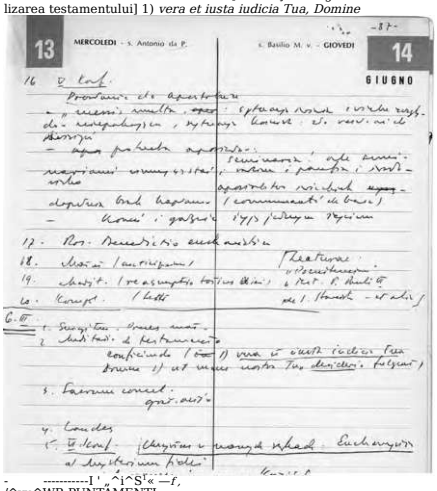

-
/^vu^WR-PUNTAMENTI
/J/Wi

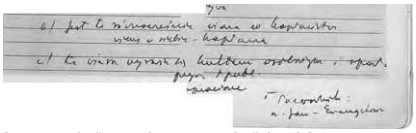

[Doamne, adevărate şi drepte sunt judecăţile Tale] 2) *ut mens nostra Tuo desiderio fulgeat* [pentru ca mintea noastră să strălucească prin dragostea Ta]

2. *Sacrum concel.* [Liturghia concelebrată] *Grat. actio*

3. Laudes

4. Conferinţa a Vl-a. Cristos în mâinile noastre: Euharistia

a) *Mysterium fidei* [Misterul credinţei]

- cum ne învaţă şi mărturiseşte Biserica de la Marcu, Matei, Luca, Ioan, Pavel, continuând cuToma d'Aqui- no, până la Paul VI (credinţa vie)

b) Aceasta este în acelaşi timp credinţa în preoţie cred în mine – în preot

c) credinţa se exprimă în cultul personal şi social, privat şi public

Cuvântare însoţită de bogate exemple de viaţă.

îndrumător Sf. Ioan Evanghelistul

5. Ador. euch.

6. Orat. ad Spiritum SS Tertia

7. Conferinţa a Vll-a. *Cur Deus — Panis?* [De ce Dumnezeu – Pâinea?]

răspunde i° *ad instituendam communionem* [pentru stabilirea comuniunii]

El în mine – El pentru mine Eu în El – Eu pentru El

2^0 *ad instituendam, „communitatem „* [pentru stabilirea comunităţii]

(communita – comunitate) o strânsă legătură între Euharistie şi comunitate

Euharistia este în mâinile preoţilor!
8. Medit. Sexta, Nona, Angelus [Post = Jeiunium]
9. Cor. Ros. (I)
10. Via Crucis
[În, 6]
11. Vesp.
12. Conferinţa a VIII-a. *„Mia Messd*[1] [„Liturghia mea”]
a) importanţa întregii *„ordo Missae*” [„ordinea Liturghiei”]
b) despre situaţia de astăzi (simptome îngrijorătoare)
c) cum oficiază preoţii?
cum oficiez eu /slujba/?
[1] expresia lui Claudel: „Creştinii nu ies după Liturghie de la întâlnirea cu Cel înviat, mai curând de la în- ‚mormântare...”
13. Matut. (anticip.)
14. Conferinţa a IX-a. *„Fons et culmen”* [„Izvor şi culme”]
Euharistia ca *„fons et cidmen'*
i° a clerului 2^0 a pedagogiei
3° a vieţii spirituale a preotului
15. Cor. Ros. (II) Benedictio euch. Lectura
16. Cor. Ros. (III) Medit. sint. – despre Sf. Stanislaw
17. *Compl.* - [ilizibil]
- documentare despre Lefebvre
7 III
1. Surgitur. Preces mat.
2. *Medit.:* despre legea pe care Dumnezeu vrea să o scrie nu cu cernealã pe hârtie, ci cu Duhul Sfânt în inimile oamenilor vii
3. Sacrum cumgrat. act.
4. Laudes
5. Conferinţa a X-a. Cristos trăieşte în Biserică
„sacramen- turn vel signum Christi operantis ad salutem humani generis' [„sacramentul sau semnul lui Cristos care lucrează pentru mântuirea neamului omenesc”]
a) *signum* [semn]: actualitatea acestei noţiuni în gândirea contemporană

b) sacramentum: non tantum signum seddonum
[sacrament: nu numai semn, ci dar]
Biserica este dar
Biserica descoperă darurile (ale lumii şi ale omului)
Biserica face ca totul să fie dar:
importanţa slujirii! *(servitium – donum* [slujire – dar])
c) Cristos lucrând prin Biserică ca semn sau sacrament.
Toţi suntem tocmai această realitate, trebuie să o instituim şi să o însufleţim. (O conferinţă foarte frumoasă)
6. Ador. SS-mi
7. *Precationes ad Spiritum SS-um* [Rugăciuni către Preasfântul Duh]
8. Tertia
9. Conferinţa a Xl-a. Cristos trăieşte în Biserică prin Cuvântul Său
a) prin Cuvântul Scripturii, care nu este doar un monument literar şi în care Cristos vorbeşte permanent
b) prin Cuvântul Bisericii, adică al Tradiţiei şi al Magiste- riului, prin ansamblul predicilor şi catehezei
c) prin conştiinţa profetică a întregului Popor al lui Dumnezeu (foarte multe exemple bune în cuvintele multor Episcopii, ale multor Episcopi)
10. *Medit.* cu privire la problemele de mai sus, precum şi la:
— Lefebvre – Sf. Stanislaw – Polonia

12. Sexta, nonaRos. cor. (I, II)
13. Via Crucis (quaedam leguntur et scribuntur pro Dominica II 40-ae— [se citesc şi se scriu câteva texte pentru a Il-a Duminică a
14. *Vesp.* Postului Mare])
15. Conferinţa a XII-a. Isus Cristos lucrând în Biserică prin Sacramente
a) *Magisterium,* mai ales Vatican II
b) Toţi suntem subiectul sacramentului (diaconul)
c) Sacramentele asupra cărora trebuie să ne îndreptăm îndeosebi atenţia
a) *Penitentia* [Pocăinţa]
b) Sacramentul Familiei (Căsătoria)
c) Sacramentul Preoţiei
(totul ilustrat cu exemple, citate)
16. Matut. (anticip.)
17. Conferinţa a XIII-a
a) (eyo) *aedificabo Ecclesiam* [(eu) voi întemeia Biserica] analiza propoziţiei
b) fiecare îşi are locul său, chemarea sa în Biserică
c) locul deosebit al lui Petru
d) locul Mamei: Spaţiul Mamei! întreaga Biserică este acest spaţiu şi întreaga lume: Biserica are o Mamă pentru lume, pentru toţi oamenii
- predicatorul ilustrează foarte frumos acest adevăr prin analogie cu cuvântul „Imaculata" / Biserica este Imaculată pe pământ şi va fi astfel în cer.
18. Cor. ros. (III)
19. Bened. Euhar.
20. *Medit.* (sinteza zilei)
21. Complet.
8 III
1. Su rgitu r, p reces.
2. *Meditatio* a) *redemptiopretioso Sanguine* [Meditaţia a) răscumpărarea cu Sânge de mare preţ]

b) *iudicium verum iudicate* [faceţi o judecată dreaptă] – *at dimiseritis (causa Hol.)* [dar iertaţi-i (pentru Holocaust)]
3. Sacrum cumgrat. actione
4. Laudes
5. Conferinţa a XlV-a. Cristos si lumea
lumea creată în Cristos
1. Textele Sf. Ioan şi Pavel Cristos vine în lume
—► pentru „a recapitula" în Sine întreaga creaţie
2. Atitudini: lumea – tema cunoaşterii
lumea – fiinţe şi produse pe care trebuie să le folosesc întru slava lui Dumnezeu şi pentru opera mântuirii (pr. Kolbe)
3. Concluzii: a) a nu „arunca" din Biserică material - acea mare şi minunată realitate pusă în mişcare cu puterea spiritului
b) a pune în valoare omul
c) a căuta un loc permanent de întâlnire între ştiinţă şi credinţă
6. Ador. SS-mi
7. *Precât. adSS. Spiritum* [Rugăciunile către Preasfântul Duh]
9. *[sic]* Conferinţa a XV-a. Cristos si omul
1. diferite atitudini faţă de om între indiferenţă şi variate nuanţe ale utilitarismului
2. atitudinea lui Cristos:
a) ceea ce aţi făcut unuia dintre cei mai mici, Mie mi-aţi făcut
b) porunca iubirii
această atitudine exprimă libertatea faţă de orice utilitarism, ajunge la om, căci este om, îi cuprinde şi pe cei sărmani, şi pe cei dezmoşteniţi 3. Trebuie să te controlezi permanent în orice dimensiune, apropiată sau îndepărtată, însemnată sau neînsemnată, pentru a fi credincios acestei atitudini.
10. Medit. (Eleemosyna — pomana)
11. Sexta, Nona, Ang.

12. Cor. Ros. (II, III)
13. Vesp.
14. Conferinţa a XVI-a. Isus Cristos si istoria
a) istoria ca prezenţă a răului
b) istoria ca prezenţă a binelui
c) istoria – „forţă conjugată" a binelui şi răului
Să ştii să împaci? Să ştii să scoţi binele din rău! (despre lupul din Gubbio)
- se impun concluzii... oare voi reuşi? pot totul în Cel care mă întăreşte
(oferind, suntem mai bogaţi)
15. Matut. (anticip.)
16. Conferinţa a XVII-a. Cristos al speranţei noastre
1. Să schimbăm lumea – aşteptându-L pe Cristos
2. Să ieşim cu bucurie în întâmpinarea lui Cristos în misterul morţii – teama în faţa morţii (omul contemporan „a exclus" moartea din viaţa sa)
3. Maranatha
naşte speranţa în această lume şi pentru această lume
4. Situaţia tinerilor – să rămâi tânăr!
17. Cor. Ros. I
18. Benedictio euch. Lect.
19. Litaniae Sanctorum Sf. Stan.

Ora sacră - *Morale et ancien Test.* Complet. *[Morala şi Vechiul Testament]*ra
^ eTuerr

~~*tnF*~~ • • ------
a-/ kjrtf-**
;j^^vi-t/o
„ ir
/ O V>*M¿*<<. *I* -^iMv ;----------

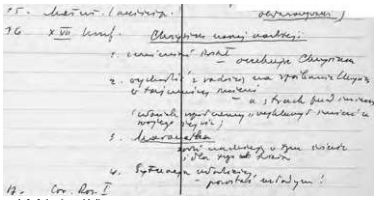

• A^^/.v,). . /A/'„ •
ce. y^ÀA^JCUNIAMENU i./A^..

_ _____ _ _____

? rr”
9 III
1. Surgitur, Int. Preces
2. *Medit.* ¡Mielul lui Dumnezeu]:
- realitatea, pe care Cristos o poartă în sine de la început (cuvintele lui Ioan Botezătorul), care se umple prin tot ceea ce alcătuieşte viaţa Lui, care se împlineşte întru totul: depăşeşte totul.
3. Sacrum cumgrat. act.
4. Laudes
5. Conferinţa a XVIII-a. Maica Domnului
1. *Est hora nostra – nos sumus Evangelium – Concilium în manibus nostris* [Este timpul nostru – noi suntem Evanghelia – Conciliul e în mâinile noastre]
2. Cristos – tema centrală.
Lumea contemporană îl caută pe El înainte de toate. El se află în mijlocul tuturor neliniştilor omului contemporan.

3. Cristos stă la uşă şi bate – nu vă temeţi!
în primul rând, noi nu ar trebui să ne temem de Cristos. Este vorba doar de „credibilitatea" noastră, de autenticitatea noastră evanghelică – pentru că lumea are nevoie de Cristos.
4. Fie să ne ajute în aceasta Mama lui Cristos.
6. Ador. SS-mi Sacr.
Rogat. ad Spiritum SS [Rugăciuni către Preasfântul Duh]
8. Conferinţa a XIX-a. Să arătăm lumii chipul adevărat al lui Cristos
cum? limbajul clerului, limbajul culturii 1) în primul rând îl vor pe Cristos ca persoană vie, apropiată omului, ca prieten
„şcoală a iubirii" mai mult decât „şcoală teologică"?
2) pentru a-L apropia astfel pe Cristos, trebuie să ai tu însuţi multă iubire dezinteresată
3) Cristos – Domnul – omul ajunge astăzi deseori pe mâini
rele – caută mâini bune
9. Via Cruciş
10. Sexta, Nona, Angelus
11. Cor. Ros. (I, III) Orat. Feriae VI
12. Psalmi poenitentiales
13. Vesp.
14. Conferinţa a XX-a. Crucea
1. Teologia pascală legată de teologia patimilor.
2. îl crucificăm pe Dumnezeu în timpurile noastre: câte forme? ateismul combatant, secularismul, imoralismul, „specularea" religiei în politică şi în afara ei.
3. Suferinţa, bolile, împărţirea nedreaptă a bunurilor, înrobirea omului, singurătatea, războaiele.
4. Apostolul „crucificat" – pocăinţa (Sf. Ioan Vianney) 1) Apostolul trebuie să arate clar că L-a ales pe Dumnezeu şi planul Lui 2) trebuie să-şi cunoască şi să-şi recunoască limitele 3) să

slujească şi să dăruiască. „Completez în trupul meu ceea ce lipseşte suferinţelor lui Cristos.”

15. Matut. (anticip.)

16. Conferinţa a XX-a [.«VI: Maria

1. Cristos a devenit om prin Femeie, iar odată cu aceasta a venit mântuirea oamenilor.

z.LG VIIIi Mater Ecclesiae (Paulus VI) [Mama Bisericii (Paul VI)]

3. Biserica apare din coasta străpunsă a Domnului pentru a se naşte în ziua Coborârii Duhului Sfânt. – Maria este prezentă la prima şi la a doua naştere. Anume în momentul aşteptării Duhului Sfânt (Maria şi alegerea noului Apostol, Maria şi Petru).

4. Maria în Biserica de astăzi: Ajută la crearea comunităţii fraţilor ca Mamă. îi ajută pe toţi să slujească – Slujitoare Ea însăşi. Ca Mamă stă în pragul Bisericii, veghează asupra deschiderii şi închiderii ei.

5. Maria şi noi. „ *Cultus marialis*” [„Cultul marial”]. Colaborarea noastră cu Maria pentru ca Ea să fie Mama Bisericii şi a lumii. Maria este modelul Bisericii. Un model deosebit pentru femeie (locul femeii în Biserică) – să-i dăm femeii chipul Măriei: iată noul cult, contemporan, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

17. Cor. Ros. (II)

18. Benedictio Euchar.

19. Medit. (syntetica)

20. Compl.

10 III

1. Surgitur. Preces. mat.

2. *Meditatio. Ubi est, mors, victoria tua?* [Unde este izbânda ta, moarte?] – fie ca oamenii timpurilor noastre să-L descopere din nou pe Cristos, care este biruitorul păcatului şi al morţii.

3. Laudes

4. Conferinţa a XXII-a. *Magnificat*

1) chemarea omului la fericirea din contactul cu Dumnezeu – singurul izvor sigur al stării de fericire

2) (analiza diferitelor versete) exegeza
2) *[sic]* Dumnezeu vrea să-i fiu credincios. Lucrăm pentru
veşnicie.
19.30
a murit card. J. Villot Secr. de Stat
Lect.
(Sf. Stanislaw *Morale et ancien Test.)*

Prin *Magnificat* reînnoim în fiecare zi speranţa Bisericilor Madona din Sala Cinei celei de Tain

ăZile de reculegere, Roma capela Sf. Matilda 24 **11 —1 iii** [1980] **arhiep. l[ukas] moreira neves [op] 2411**
•a 18 *Vesp.*
. <u>Introducere</u> (conferinţa I) <u>Zilele de reculegere</u>: singurătatea - sub privirea lui Dumnezeu – convieţuind cu El – în cea mai deplină profunzime a propriului „eu” -
<u>Tema</u>: Preoţia
<u>Justificare</u>: temă de bază comună
extrem de actuală I Fie ca Domnul Cristos să se alăture participanţilor la zilele de reculegere, precum s-a alăturat ucenicilor în dru- I mul spre Emaus.
Ador. Euch.
Matut. Anticip. Ros. Cor. Compl.
25 II
Oblatio, preces. Medit. [Oferirea de sine, rugăciuni. Meditaţie] *Dominum Deum tuum adorabis et Illi soli servies* [îl vei slăvi pe Domnul Dumnezeul tău şi îl vei sluji numai pe El]. *Sacrum*
grat. act.
3. *Via Crucis* (Gen l-3)
4. Laudes
5. *Meditatio* (conferinţa a **Il-a)** Vocaţia preoţească
a) *momentum aeternitatis* [momentul veşniciei] în cunoaştere şi în alegerea lui Dumnezeu *(cf.* textele Iez., Ier., chemarea lui Natanael: *<u>Ego Te cognovi</u>* [Eu Te-am recunoscut])

b) momentul (mai degrabă procesul interior) – între om şi Dumnezeu – numeroase mărturii biblice şi contemporane
c) procesul Harului: conştiinţa darului, care este expresia Iubirii – a binelui nemeritat
d) procesul (momentul) identificării cu preoţia: „nu aş putea fi nimic altceva decât preot.
e) toate acestea – credinţă si rugăciune (: Doamne, care m-ai chemat pe mine într-o zi – cheamă-mă în această zi) *(Domine, qui me vocasti illa die — voca me hac die)*

6. Reflecţie

actus obl. BMV, implor, donorum Spiritus S. [oferirea de sine Sfintei Fecioare Maria, rugăciunea de implorare a darurilor Sfântului Duh]

7. Tertia

8. *Meditatio* (conferinţa a III-a)

a) „darul, care este în Tine, prin aşezarea mânilor mele" „carisma" acest dar (harul), care există în vocaţie, este binele – darul pentru comunitatea Bisericii
esenţa darului este participarea la preoţie a lui Cristos
b) odată cu darul vin puteri deosebite în raport cu Euharistia, Sacramentele, Cuvântul lui Dumnezeu, Poporul lui Dumnezeu
c) acestor puteri le corespunde Harul deosebit al „stării", harul Sfinţirilor poartă cu sine şi „caracterul", prin Sacramentul Preoţiei omul-preot devine „altcineva".
A fi credincios harului preoţiei, preoţiei tale – înseamnă a avea încredere, a te

<u>încredinţa Harului</u>, pe care l-am primit odată cu preoţia de la Dumnezeu.

Suntem chemaţi la <u>reînnoirea harului</u> (*ad Tini)* **Epistola către Timotei] mai ales în aniversările sacerdotale.**

7. [sic] Reflecţie *Sexta, Nona*

8. Textul despre Milostenia lui Dumnezeu (*Dives în misericordia Deus [Dumnezeu bogat în milostenie*]) — citit.

Reflecţie: preotul este cu siguranţă cel care cunoaşte Milostenia într-o măsură deosebită.

9. Ador. SS-mi Cor. Ros. (I)

Lectura (depersecutione Ecclesiae în Albania) [Lectura (despre persecutarea Bisericii în Albania)]

10. Vesp.

11. *<u>Meditatio</u>* **<u>(conferinţa a IV-a)</u>**

- **Scopul primordial al preoţiei şi al vieţii preoţeşti este <u>Gloria lui Dumnezeu</u>. Ideea <u>Gloriei lui Dumnezeu</u> străbate întreg Vechiul Testament.**
  - **strălucirea interioară a Maiestăţii lui Dumnezeu**
  - **perfecţiunea însăşi a lui Dumnezeu**

în Noul Testament gloria lui Dumnezeu este obiectul vieţii şi faptelor lui Cristos. Rugăciunea sacerdotală a Domnului Isus. Pe de altă parte – în sens escatologic *{cf.* **Apocalipsa)** *(S. Aug.: gloria Dei erit sine fine, ubi cognitio Dei erit sine confine* **[Sf. Augustin: gloria lui Dumnezeu va fi infinită, unde cunoaşterea lui Dumnezeu va fi fără limită])**

- **Iată, preotul este chemat să aducă neîncetat slavă lui Dumnezeu: <u>Liturghia</u>: Euharistia** *(minist. presbyt.* **[ministerul**

sacerdotal]) *ministerium pastorale* [ministerul pastoral] = a face ca toţi credincioşii să trăiască misterul mântuirii.
- Preotul trebuie să fie martorul lucrurilor cărora lumea
le acordă adeseori prea puţină atenţie (Exemplu: s din Sfânta Treime)
[Mistica dellagloria di Dio] [Mistica gloriei lui Dumnezeu]
(UIOGD-AMDG)
„non no bis, Domine, non no bis, sedNomini Tuo da gloriam” [„Nu ne da nouă glorie, nu nouă, Doamne, ci Numelui Tău”] de la prima până la ultima filă a vieţii
[Reflecţie]
12. Matut. (anticipatum)
13. *Meditatio* (conferinţa a V-a)
„Homo Dei” (ad Tini) [„Omul lui Dumnezeu” (Epistola către Timotei)] (din tradiţia Vechiului Testament) *Sacerdos* – *homo Dei* [Preotul – omul lui Dumnezeu]
- *quaerere Deum* - [a-L căuta pe Dumnezeu] (deseori la Proroci, în Psalmi)
- *quaerere faciem Dei* [a căuta faţa lui Dumnezeu] în Evanghelie
- *quaerite regnum Dei* [căutaţi împărăţia lui Dumnezeu] regula Sf. Benedict
- *si revera Deum quaerit* [dacă îl caută cu adevărat pe Dumnezeu]
a) cel care îl caută pe Dumnezeu cu dragoste, angajare uneori în suferinţă

(Doamne, care mi-ai dat harul să Te găsesc, dă-mi voie să mă

*tem să nu Te pierd)*RÂU *tu^p^^f*
*Ao-r- •. IjÁkm/«. * ÎUJ^JU i^y, «¿y ur*.* <*-
*cL Y^/^^*
V—■ i^uis,' *t**.'*
~Ü;ÎJVuI ogQ – ^/f / ' /
' fçU /ŵ*

(f u U t M . /
*iiui**■*
() /SA /iy/^ J
v i , MiiT««' fe")

- y'^Jì/L. y yiL y ^ ¿iWy /W *i-v-t-ÀJ-*
Jur r
-tu J, fau^eA.

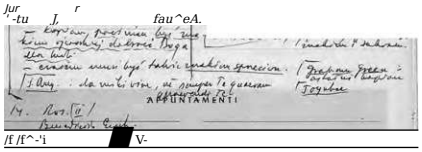

/f /f^-'i V-

Z.

b) cel care este martorul lui Dumnezeu dă mărturie lui Dumnezeu
- martor poate fi doar cel care L-a cunoscut
- lumea contemporană are mare nevoie de o asemenea mărturie (lumea secularizată)

c) cel <u>care este semnul lui Dumnezeu</u>
- preotul <u>ar trebui să fie semnul bunătăţii părinteşti a lui Dumnezeu pentru oameni</u>
- uneori trebuie să fie şi semnul împotrivirii

Biserica este semn şi Sacrament.
în Biserică toţi suntem cumva semn şi sacrament (Graham Green – *Ultimul preot)* (Toynbee)
(S. Aug.: da mihi vim, utsemper Te quaeram /quaerendi Te [Sf. Augustin: dă-mi puterea ca totdeauna să Te caut / de a Te căuta])

14. Ros. (II) Benedictio Euch.
15. Ros. (III). Sinteza *Compl.*

2 *6 11*

1. *Obl. Medit. „faciem Tuam Domine requiram"* [Oferirea de sine. Meditaţia „faţa Ta, Doamne, o voi căuta"]
2. Sacrum Grat. act.
3. Via Crucis
4. Laudes
5. <u>*Meditatio*</u> <u>(conferinţa a Vl-a)</u>
- <u>*Ricordati di Gesîi Christo*</u> [Amintiţi-vă de Isus Cristos]
- <u>*Ricordati di carisma*</u> *... per imposizione delle mie mani* [Amintiţi-vă de carismă ... prin aşezarea mâinilor mele]

<u>Relaţia</u>: <u>Isus Cristos – Preotul</u> (preoţia)
Legame esistenziale [legătură existenţială] legătură care modelează existenţa însăşi
- <u>*minister*</u> *di Gesu Christo <u>(Jesu Christi)</u>* [slujitorul lui Isus Cristos] după asemănarea apostolilor acest *„ministerium*[a] [„serviciu"] <u>constituie</u> *<u>„communio</u>*[ii] [„comuniunea"] deosebită a preotului cu Cristos: *<u>communio în passione</u>* [comuniune în suferinţă] cu cât este mai mult „slujitor" *(minister)* al lui Cristos, cu atât mai mult îi va sluji şi pe oameni

- *„în persona Xristi"* [„în persoana lui Cristos"] – (Sf. Pavel: *inpresenza* [în prezenţa] Sf. Toma a conferit un nou conţinut acestei formule – după care s-a desfăşurat Conciliul, când, înainte de toate, vorbeşte despre *actio liturgiae sacer- dotis* [acţiunea liturgică a preotului în altar] *(Eucharistia, Poenitentia* [Euharistia, Pocăinţa]), dar şi în toată activitatea pastorală.

5. *Pauli* [Sf. Pavel] [ilizibil]
vivo ego, iam non ego, vivit tamen în me Christus [eu trăiesc, dar acum nu eu /sunt cel care trăiesc/, ci Cristos trăieşte în mine]

reflecţie Patimile după Sf. Matei
6. Tertia

7. *Medit.* (conferinţa a VII-a) Ce este preoţia lui Isus Cristos? Evangheliile v
| *ad Hebr.* /Apocal. / [Epistola către Evrei/Apocalipsa]

' Scrierile apostolilor deşi nu vorbeşte despre Cristos ca preot, totuşi arată prin El sacerdoţiul într-un sens absolut nou si original
adHebr. – **sintetizează totul, vorbind direct despre Cristos ca preot**

a) preotul trebuie să fie deosebit de apropiat de Dumnezeu – nimeni precum Cristos
b) preotul trebuie să fie apropiat de oameni pentru a deveni intermediar între ei şi Dumnezeu – nimeni precum Cristos
c) preotul – jertfe / Cristos preotul propriei jertfe

d) cel mai original: Cristos este <u>preotul milostiv</u>, care a cunoscut suferinţele şi a devenit solidar cu toţi cei care suferă.
e) preoţia lui Cristos se concretizează <u>în toate</u> acţiunile vieţii lui Cristos, dar înainte de toate în Cruce – iar apoi în înviere şi în înălţarea la dreapta Tatălui.
ad interpellandumpro nobis **[pentru a mijloci prin rugăciune pentru noi]**
adHebr. **reliefează faptul că preoţia lui Cristos se deosebeşte de preoţia Vechiului Testament:**
St. Thom. **[Sfântul Toma d'Aquino]** *ratione Unionis hypost.* **[datorită Unirii ipostatice]**
ratione gratiae Capitis **[datorită harului Capital]**
Refl.
8. Milostenie – Dreptate *Sexta — Nona*
9. Ador. SS-mi Cor. Ros. (I)
Lectura / uti die hesterna (Albania) [Lectura / ca ieri (Albania)]
10.Vesp.
11. *<u>Meditatio</u>* **<u>(conferinţa a VIH-a)</u> Bunul Păstor (În io)**
Ps. – Iezech. – Zah. păstor – <u>titlu mesiani</u>

canaliza diferitelor elemente ale parabolei:
- **oile îi cunosc glasul şi îl urmează**
- **bunul păstor îşi cunoaşte oile şi le spune pe nume**
- **bunul păstor dă viaţă**
- **nu fuge de lup (este credincios)**
- **caută „alte" oi**
- **idealul unităţii „o singură turmă şi un singur păstor" Apoc. Mielul – păstor**

ricordati di Gesîi Christo – buon pastore **[amintiţi-vă de Isus Cristos – Păstorul cel Bun]**

12. *Matut. (anticip.)*

. *Meditatio* **(conferinţa a IX-a)**

Isus formează Apostoli – în diferite împrejurări doreşte să li Se reveleze – răspunsul trebuie să fie „să-L urmăm".

Pentru a-L urma trebuie să-L cunoşti – să crezi în El – să-L iubeşti – Sf. Augustin: „*amando habitamus corde***" [„ne facem sălaşul în inimă iubind"] – în El să-L iubim pe Tatăl şi pe oameni / pe semeni.**

Isus îi conduce pe Apostoli *adveram experientiam Sui*
- *cfr. Joannes, cfr. Paulus* **[către adevărata experienţă a Lui însuşi – vezi Ioan, vezi Paul].**

Cristos doreşte să-si formeze preoţi la fel cum a format Apostoli
(un semn al prieteniei este şi faptul că se discută despre Prieten, vezi discipolii din Emaus). Preotul trebuie să aibă şi experienţa personală a lui Cristos – la care se ajunge la fel ca Apostolii, pe o cale lungă şi perseverentă – această experienţă devine mărturie – această experienţă este harul, pe care trebuie să-l implori. . *Ros. (II) Benedictio Euch. Ros. (III)* Compl.

27 II

1. Act. obl. Vis. SS-mi

Medit de ideis conf. VII et IX [Meditaţia despre ideile conferinţelor a VH-a şi a IX-a]
2. Laudes
3. *Meditatio* (conferinţa a X-a) *Sacerdotium Ecclesiae*: preoţia Bisericii înseşi
a) Petru: *(gens electa, populus sacerdotalis* [neamul ales, poporul preoţesc])
Apocalipsa
Luther: negarea preoţiei ministeriale în favoarea preoţiei comune a celor credincioşi
7 *"rid.* [Conciliul Tridentin]: accentuează preoţia ierarhică. Secolul XX – în faţa estompării preoţiei celor credincioşi în favoarea preoţiei ierarhice înseşi – teologia începe să revină la „*sacerdotium commune*" [„sacerdoţiu comun"] până la *Vaticanum II*.
b) în ce se exprimă preoţia celor credincioşi: exegeza LG, precum şi alte documente Vat. II – mărturia Absolutului – toate acţiunile în sensul „*sacrificii spirit.*" [„jertfei spirituale"], dar înainte de toate prin „*consecratio mundi*" [„sfinţirea lumii"] (T. de Chardin: *Liturghia pe altarul lumii)* (card. Journet)
- aceasta înseamnă că Biserica este în întregime sacerdotală (Biserica în ansamblu este sacerdot).
- o mare bogăţie de citate din *Vatic. II. L. G. Sacr. Conc.,* altele.
c) Biserica învaţă permanent de la Cristos cum să fii preot. Aceasta este o temă oarecum uitată, trebuie să-i acordăm mai multă atenţie.
Preoţia Bisericii se exprimă în primul rând în Jertfa Euharistică şi în rugăciune.
/lectură din Sf. Aug. / P. Claudel / /Refl.
4. Ador. SS-mi

implorantur dona SS Spir. [rugăciune pentru darurile Preasfântului Duh]
5. *Meditatio* (conferinţa a Xl-a) *Sacerdotium ministeriale*
[Preoţia ministerială]:
a) Unii în Biserică primesc preoţia (= participarea la preoţia lui Cristos şi a Bisericii) într-un mod deosebit de intens.
b) o primesc totdeauna de la Dumnezeu prin intermediul Bisericii. O primesc în forma stabilită de Biserică, în condiţiile stabilite de Biserică, şi nu după vreun proiect propriu, personal.
c) Preoţia ierarhică (ministerială) rămâne în strânsă legătură cu preoţia comună: o slujeşte, o pune în valoare (comparaţie: nu creste separate, ci vârfuri în lanţul de munţi)
Sf. Pavel *ad CoL „factus sum minister Ecclesiae"* [Sf. Pavel către Coloseni: „am devenit slujitorul Bisericii"] [Refl.]
6. Sacrum Grat. actio
7. Via Cruciş
8. Sexta Nona
[Refl.: problema Lef.]
9. *Cor. Ros. (I, II)* Patimile dupăSf. Luca
10.Vesp.
11. *Lect. spir.* | despre persecutarea Bisericii în Albania:
pr. J. Woroniecki: despre Milostenia lui Dumnezeu (în fiecare zi)
12. *Meditatio* (conferinţa a XII-a)
a. preotul este cel care adună Poporul lui Dumnezeu, cel care formează comunitatea
a adunat Poporul lui Dumnezeu – Sf. Ioan Botezătorul înainte de toate Cristos (Sf. Ioan *„ut dispersos filios Dei congregaret în unum*' [„pentru a-i aduna laolaltă pe fiii risipiţi ai lui Dumnezeu"])
pe de altă parte Apostolii
Rămâne aceasta o misiune a episcopilor şi a preoţilor: ei adună laolaltă prin puterea Cuvântului şi a Sacramentului, dar şi prin puterea propriei slujiri

b. şi nu este un serviciu uşor. Slujirea unităţii nu este o slujire uşoară. Iar aceasta începând de la comunitatea Apostolilor, pe care un teolog a numit-o „comunitate imposibilă" (ea a devenit posibilă datorită lui Isus) *[cf.* Matei şi Simon Zelotul].

Nu lipsesc factori care în diferite perioade fac „imposibilă" această comunitate. Factori personali, subiectivi – dar şi diferenţe sociale şi, într-o măsură mai mare, ideologice.

c. Preotul trebuie să se situeze dincolo de ceea ce desparte – trebuie să fie omul care uneşte.

Aceasta este o misiune mare şi grea, care necesită conlucrare cu Harul.

Euharistia clădeşte Biserica / preotul clădeşte Biserica.

13.Cor. Ros. (III)

14. *Meditatio* (conferinţa a XIII-a) Duhovnicul – *Ecclesiastico* – Omul Bisericii (cuvintele lui Ioan Paul I despre Paul VI)

Ef. Christus dilexit Ecclesiam [Cristos a iubit Biserica] această iubire a lui Cristos pentru Biserică creează Biserica *et donavit Semetipsum pro Ea* [şi S-a dat pe Sine pentru Ea]

a) cel care iubeşte Biserica şi se dăruieşte pe sine, forţele sale – aceasta este iubirea de fiu: Biserica – Mama, dar şi iubirea de tată: *(„generat" Ecclesiam* [„creează" Biserica]), plină de veneraţie pentru această Biserică cu care se identifică pe deplin.

b) cel care slujeşte Biserica: cu cât mai mare este iubirea faţă de Biserică, cu atât mai deplină este slujirea / cu cât se identifică mai mult cu vocaţia lui sacerdotală, cu atât slujeşte mai bine Biserica (cuvintele Sf. Policarp)

c) cel care lucrează pentru Biserică: nu este important tipul de lucrare, importantă este conştiinţa misiunii pe care o îndeplineşte [despre munca în Curie, adeseori foarte bine ascunsă]

d) cel care suferă pentru Biserică după modelul lui Cristos: *„passione della Chiesa*" [„patimile Bisericii"] diferite suferinţe legate de activitatea preoţească – persecuţiile – experienţa propriilor limite, dezamăgirile provocate de oamenii Bisericii.

Fie ca toţi să poată vedea în noi adevăraţi oameni ai Bisericii.

28 11

1. *Obl. sui BMV! Spir. SS Medit.*
2. *Laudes*

3. *Meditatio* (conferinţa a XlV-a) Preotul si oamenii

a) Literatura mai veche – cea contemporană – *Vaticanum II*. Preotul, om dăruit lui Dumnezeu, „printre oameni" *(Presb. Ord.)*: *pater* [tatăl] – *mater* [mama] – *pastor* [păstorul] – *magister fidei* [învăţătorul credinţei] – *frater*

[fratele] (frăţia umană în spiritul credinţei: frăţia preoţilor înşişi

b) **faţă de laici (***fratelli dellafede* **[fraţii credinţei]): se străduieşte să le fie apropiat într-un mod perfect stabilit de** *Vaticanum II.* **Biserica nu se clădeşte nici prin opoziţia dintre cler şi laici, nici prin amestecarea carismelor.**

c) **Laicii nu aşteaptă de la preot să-i suplinească în sarcinile faţă de lume, ca el însuşi să devină „laic", ci să fie cu ei ca preot, să-i lumineze şi să-i susţină.**

d) **,,** *Optio praeferentialis „pro pauperibus* **[„Opţiunea preferenţială" pentru săraci] (***Vaticanum II, Puebla)* **– în sens pur evanghelic, nu politic.**

e) **<u>singurătatea</u> (obiectivă), care îl deschide pe om spre Dumnezeu. Singurătatea (psihologică): sentimentul singurătăţii (Scrisoarea lui Claudel) a fi depăşit prin iubirea pentru oameni**
<u>Non sum solus</u>: Pater, familia humana: Ecclesia **[Nu sunt singur: Tatăl, familia omenească: Biserica]**
4. Sacrum
grat. actio /preces.
5. *Tertia, sexta, nona / Implorantur dona Spiritus SS* [Rugăciunea pentru darurile Preasfântului Duh]
6. *<u>Meditatio</u>* **<u>(conferinţa a XV-a)</u>**
a) *<u>Sacerdos</u>* – *<u>educator în fide</u>* **[Preotul – învăţător al credinţei]** *(Presb. Ord.)*
evolutio textus conciliaris **[evoluţia textului conciliar]**
verb a perpulchra S. Gregorii **[cuvintele foarte frumoase ale Sf. Grigore]**
<u>S. Pauli</u> **[ale Sf. Pavel]: căci de aţi avea zeci de mii de învăţători în Cristos, totuşi <u>tată în credinţă</u> (: <u>educator)</u> aveţi doar unul.**

b) **Oamenii aşteaptă de la preot să-i educe în deplinătatea învăţăturii credinţei.** De aici prima îndatorire: predica, evanghelizarea. *Trid*. [Conciliul Tridentin]: vorbeşte despre preot înainte de toate în legătură cu altarul

Vat. II: înainte de toate în legătură cu predicarea credinţei – desigur datorită *Sacramenta Fidei* [Misterelor credinţei] . O misiune grea şi adesea legată de suferinţă: preotul trebuie să transmită realităţile credinţei mai mult prin viaţa sa decât prin cuvânt

c) cine nu are credinţă poate transmite noţiunile, însă doar omul cu credinţă poate transmite credinţa. Cei care trebuie să călăuzească Poporul lui Dumnezeu trebuie ei înşişi să meargă întru credinţă, să înainteze întru credinţă.

Pentru a fi om cu credinţă – preotul trebuie să fie credincios Magisteriului Bisericii, dăruit studiului temeinic, dar înainte de toate trebuie să-L caute din toate puterile pe Cristos.

7. [Refl.: test.-]

8. Ros(I)

9. *Via Crucis (meditando)* [Calea Crucii (meditând)]

10. Ador. SS-mi (medit.)

11. Vesp (Ros. III)

12. *Lect. spir.* — pr. J. Woroniecki, despre Milostenia lui Dumnezeu - despre persecutarea Bisericii în Albania

13. *Meditatio* (conferinţa a XVI-a)

a) Păstoritul – clerul – din vremurile apostolice până astăzi Raportare la analiza Bunului Păstor – Sf. Augustin (citat, în care se repetă versetul „*non intravitperportam — non est bonus pastor*" [„nu a intrat pe poartă – nu este un păstor bun"]

b) aşadar, prima însuşire – adevăratul păstor primeşte putere de la Cristos, rămâne în legătură cu El, singurul

Păstor al sufletelor. A doua însuşire – cunoaşterea turmei şi a oilor: prin ce se explică structurile: diecezele, parohiile, *communită di base* **[comunităţile de bază] a treia însuşire: păstorul trebuie să fie un adevărat îndrumător (nu trebuie să meargă prea repede, nici prea încet) – având conştiinţa că ceilalţi merg în urma lui. a patra însuşire: disponibilitatea de a căuta oaia rătăcită**

a cincea însuşire: a fi la dispoziţie

c) **pentru a face faţă acestor însuşiri, sunt necesare numeroase calităţi. în primul rând: grija (.***sollicitudo***); frământarea – starea de veghe; bunătatea: inimă înţelegătoare şi deschisă, în acelaşi timp exigentă; curajul.**

d) **A fi păstor constituie o trăsătură esenţială a vocaţiei preoţeşti, precum şi a frăţiei, în consens cu această vocaţie**

S. Bened. Labre: **mai puţin** *S. Vine. A Puulo*| **mai mult**

14. *Matut. (anticip.)* Patimile după Sf. Luca

15. *Meditatio* **(conferinţa a XVII-a)**

a) *S. Liturpia* **(Const.** *Sacrosanctum concilium)* – **apogeul vieţii creştine; Sacramentele – apogeul Liturgiei; Euharistia – apogeul Sacramentelor. Bogăţia infinită a liturgiei a) b) c) d)**

b) **Preotul este liturg:** *minister et dispensator mysteriorum Dei* **[slujitor şi administrator al misterelor lui Dumnezeu]. Este fratele oamenilor şi prin faptul că oficiază demn liturghia. Credincioşii au dreptul la acest lucru.**

Au dreptul totodată să fie bine pregătiţi în acest sens

c) **cel mai important moment în viaţa Bisericii este atunci când se oficiază Euharistia. Preotul este împlinit în**

Euharistie. Prin oficierea Euharistiei preotul se aseamănă în cea mai mare măsură cu Cristos. Acţiunea cea mai *„incommunicabile”* [incomunicabilă] a preotului şi totodată cea mai socială.

(S. Pietro Damiani: Dominus vobiscum [Sf. Petru Damia- ni: Dumnezeu /să fie/ cu voi])

16. Psalmi Poenit.

17. Hora Sancta (Ros. II, Lit. JC Sacerdotis) Compl.

29 II

1. O bl. prec.

Medit. mat. (erit vobis sanguis agni în signum [va fi pentru voi sângele mielului spre semn])

2. Laudes

3. *Meditatio* (conferinţa a XVIII-a)

Chemarea pentru sfinţenie – capitolul central LG

a) Căci cel mai mult clădeşte o Biserică – Sfântă. Preotul are o deosebită chemare pentru sfinţenie. Preotul sfânt întreprinde mult mai adecvat, mai profund şi mai rodnic sarcinile misiunii sale. Acest lucru depinde de viaţa spirituală. De aceea viaţa spirituală va fi tema reflecţiilor de astăzi.

b) Sacerdoţiul, sfinţenia sacerdotală presupune o temeinică formaţie creştină: trebuie să fii un creştin matur. Presupune totodată o umanitate matură.

Presb. Ord. include sfaturile evanghelice în spiritualitatea sacerdotală – dar din unghiul slujirii proprii vocaţiei de preot: analiza textelor conciliare are caracter detaliat.

c) Sfinţenia vieţii de preot: mărturie. Lumea contemporană ascultă mai mult mărturia decât pe preoţi şi pe episcopi.

Via cruciş Tertia
L U 6 II
-
-vuw't *forty*
r/W ifist
- ■* ci^-]-cJ^'- CvJU^

ír-^ít -<yvtl ■ ***Ktrfyu^***. *yit^**dy** u>* *A* *'/j^Ůu,* |

/itfti* '¿W • – «
£-nyţ~r,—ify u'. : *Asitj*
cJ fibZ\ tU fatt';* />. o.*
Ui' *¿luyjAj^. ' / ü-yU*
v. ¿W
^ • – . «TW-/ ©¿/yt ^A cTv^.^ :

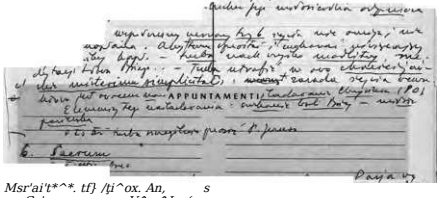

Msr'ai't^*. tf} /ţi^ox. An, s*
¿¿oCy'. V^.y^Ly (y,
jfiUUjjL f Jno Jty, ¿J-n -"L
h i j i
— 0 (U^w^i c *ăjIj^L/*

4. *I,* AvA. ^vycft. *Meditatio* (conferinţa a XIX-a)

a) Cum să împaci îndatoririle serviciului sacerdotal cu cerinţele aspiraţiei spre sfinţenie? P.O. (*Presb. Ord.)* dă un răspuns esenţial. Preotul se sfinţeşte prin slujirea sa, datorită ei. Cum ar putea fi altfel, dacă în unirea cu Cristos

pronunţă Cuvântul Lui, iartă păcatele în spiritul milosteniei Lui etc.
b) Şi totuşi, viaţa contemporană agitată nu-l ocoleşte şi nu-l cruţă pe preot. Pentru a face faţă şi a păstra stilul sfinţitor al slujirii preoţeşti, e nevoie înainte de toate de rugăciune, de meditaţie asupra Cuvântului lui Dumnezeu. ..
c) Trebuie să ajungi la acel *misterium simplicitatis* [mister al simplităţii] creştin: principiul vieţii interioare, care este rodul imitării lui Cristos (PO)
Elementele acestei imitări: căutarea voinţei lui Dumnezeu – iubirea pastorală.
Pentru acest lucru, de asemenea, trebuie să te rogi în mod deosebit la Domnul Isus.

5. Sacrum
Grat. actio. Preces Patimile după Sf. Ioan
6. *Lectura spir.*: Pr. J. Woroniecki: despre Milostenia lui Dumnezeu despre persecutarea Bisericii în Albania
7. Sexta, Nona
8. Refl. asupra întregului [test. Paul VI]
9. Cor. Ros. (I)
(II) Corona Vulnerum Christi [Cununa Rănilor lui Cristos]
10. Vesp.
11. *Meditatio* (conferinţa a XX-a)
a) Rugăciunea preotului: rugăciunea este o problemă a interiorului – şi o expresie a interiorului. Preotul, rugân- du-se, ar trebui să facă acest lucru în unire cu Preotul Suprem – Cristos. Să o lege de intenţiile Lui. Să-L legăm pe El de intenţiile noastre. Să folosim cuvintele Lui. Şă învăţăm rugăciunea de la cei care au învăţat rugăciunea de la Cristos.
b) Preotul – liturg: rugăciunea liturgului în unire cu Biserica.

Rugăciunea personală: rugăciunea tăcerii, în care ne străduim să ne deschidem privirii lui Dumnezeu (: *commu- nio* [comuniunea]).
Exemple... Carrel: rugăciunea nu schimbă realitatea din afară, dar mă schimbă pe mine pentru a schimba această realitate.
c) Preotul care se roagă devine mărturie vie a ceea ce este rugăciunea. în afară de aceasta, ar trebui să fie o rugăciune de intermediere, ca rugăciunea lui Avraam sau a lui Moise, a Sf. Ioan Vianney – o asemenea rugăciune este o necesitate deosebită a omului care are răspundere faţă de societate, faţă de comunitate. Oamenii aşteaptă acest lucru de la preot. Ei doresc ca el să fie „maestru" al rugăciunii, om al rugăciunii.

13. Ador. SS-mi
Litania SS. Cordis, BMV, S. Joseph (etiam aliis diebus [ca în alte zile])
14. *Meditatio* (conferinţa a XXI-a)
a. Preoţia (preotul) – si liturghia pentru Preasfânta Fecioară Maria.
Liturghia – asemănătoare pentru toţi creştinii, în primul rând – plină de cea mai mare simplitate.
Exemple: plină de încredere şi plină de iubire (*magis Mater quam Regina* [mai mult Mamă decât Regină])

Liturghia ar trebui să-şi găsească sprijin în Cuvântul lui Dumnezeu, în teologie

.Trăsăturile caracteristice ale liturghiei preotului pentru Maica Domnului – Maica Preotului Suprem, Maica Răscumpărătorului; *associata al Sacerdozio di Suo Figlio* [asociată la sacerdoţiul Fiului Său]

P.O. subliniază „*docilitas*" [„bunătatea"] Măriei pentru acţiunea lui Cristos şi misterul lui Cristos şi acesta este un model pentru preot.

c. este greu să vorbeşti despre întreaga problemă: spiritualitatea Măriei pentru preot. Doar câteva elemente: a) rugăciunea pentru Maria – contemplarea Măriei (Claudel, Bernanos) b) A O sluji pe Maria, apropiindu-i de Ea pe ceilalţi c) a intra în „scoala" Maicii Domnului (Cuvintele lui Pius XII); a învăţa de la Ea d) a ne dărui Maicii Domnului – a-I încredinţa problemele noastre şi înainte de toate pe noi înşine. *Totus Tuus.*

15. Matut. (anticip.)
16. Conf.
17. Lit. SS-orum omnium Cor. Ros. (III)
18. Compl.

I III
1. Obl. Prec.
Med.it. mat. (Totus Tuus)
2. Sacrum. Grat. act.
3. Laudes

4. *Meditatio conclusiva* (conferinţa a XXII-a)

Bucuria pascală – bucuria provocată de preoţie Bucuria preoţiei este, într-un anumit sens, condiţia de bază a îndeplinirii misiunii preoţeşti şi a stârnirii vocaţiei. De acest lucru se leagă

fervoarea (*fervor*) spirituală – condiţia bucuriei este *communio* (comunitatea) frăţească.

Bucuria dată de preoţie este punctul de sprijin în orice experienţă si în persecuţii – le biruie. în schimb, dispare când lipseşte contactul viu cu Cristos, cu Euharistia, cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Această bucurie este darul lui Dumnezeu, trebuie să-l implorăm, păstrând permanent deplina disponibilitate a inimii.

- Bucuria voastră perfectă este în cer

Biserica si lumea au mare nevoie de preoţi cu o asemenea bucurie deplină.

5. Cuvânt final. întâlnire cu predicatorul *AMDG UIOGD [Ad maiorem Dei gloriam* – Pentru mai marea slavă a lui Dumnezeu *Ut În Omnibus Glorificetur Deus* – Pentru ca Dumnezeu să fie preamărit în toate]Zile de reculegere 1981, capela Sf. Matilda 8 111-14 iii episcopul j[erzy] ablewicz

8 III

ora 18

1. Vest,.

2. Introducere (conferinţa I) „îmi veţi fi martori?" De ce anume are nevoie omul contemporan?

a) - reflecţie – intrarea în propriul eu (conştiinţă) -

- hotărârile lui Pius XI şi Pius XII cu privire la zilele de reculegere de la Vatican

b) îmi veţi fi martori – acesta este lucrul cel mai important

- omul prin firea sa este „martor"

- Cristos vrea ca omul să fie martorul lui Dumnezeu
- a fi martorul lui Cristos înseamnă a-L primi pe Cristos – martorul (Apocalipsa): a primi Revelaţia Lui
- a fi martor înseamnă „a răspunde": *populemeus, res- ponde mihil* [popor al meu, răspunde-mi!]
- doar printr-o asemenea mărturie putem să schimbăm lumea!

c) /Principala problemă a zilelor de reculegere: „îmi veţi fi (martori"! până la ultima suflare (exemplul lui Pius XI) *|Oare sunt martorul lui Cristos? |

(W. Kasper: *Jésus le Christ* şi altele)
3. Medit. concl.
4. Matut. ant. Compl.
9 III
1. Act. int. Medit. mat.
„Ipsi vidistis quomodo portaverim vos super alas aquilarum et assumpserim miht (Ex. 19 [, 4]) [„Voi înşivă aţi văzut... cum v-am luat pe aripi de vultur şi v-am adus la Mine" (Exodul 19/, 4/)]
2. Sacrum, grat. act.
(Iwaszkiewi
3. Laudes (corn. S. Franc. Rom. [amintirea Sf. Francesca Romana]) *Spiritus S.*
4. Conferinţa a II**-a.** *Spiritus Sanctus super me* [Sfântul Duh deasupra mea]
- Cristos acţionează în puterea Sfântului Duh
- *Sanguis Christi – Vehiculum Spiritus Sancti* [Sângele [işihii]) lui Cristos – Purtător al Sfântului Duh]

- *Spiritus S. est Spiritus Christi* [Sfântul Duh este Duhul lui Cristos] (*pneumatologia — cristologia* [pneumato- logie – cristologie])
- *Calor Verbi: Spiritus S.* [Căldura Cuvântului: Sfântul Duh]
—► este şi izvorul, şi baza mărturiei noastre — ► este izvorul rugăciunii noastre (: rugăciunea este un mister)
Augustin: *quasi „docta ignorantia"* [aproape „o ignoranţă savantă"]
- rugăciunea este deschiderea spre Duhul Sfânt *(Veni!* (arhiepisco- [Vino!])
pul Baziak)
(apertura [deschidere])
acea *„apertura"* = rugăciune habituală, existenţială
- Duhul Sfânt întinereşte permanent Biserica; îmbătrânind, putem păstra tinereţea spirituală în Duhul Sfânt: *Calor Verbi Aeterni* [Căldura Cuvântului Veşnic]

4a. Reflecţie. Concluzia principală: deschiderea permanentă *(apertura)* spre Duhul Sfânt este condiţia constitutivă

pentru „îmi veţi fi
martori”

.*Passio sec. Mat.* [Patimile după Sf. Matei]
5. Conferinţa a III-a
Cristos: Imagine văzută (ontol.) a lui Dumnezeu nevăzut
- de aici: când Cristos se numeşte Lumină, când te cheamă „vino cu mine" – arată că trebuie să devenim „imitatorii lui Dumnezeu" şi în acest sens: martori ai Lui
(Dostoievski, „ = âJmîlâ!
Kolakowski) = parcă a reproduce în tine trăsăturile lui Cristos
(întrebare în timpul conferinţei: oare imit? oare reproduc?)
pentru că: oamenii vor să-L „vadă pe Cristos" în noi
- trebuie să fim scrisoarea lui Cristos...
[întrebare în timpul conferinţei: oare sunt scrisoarea lui Cristos?]
5a. Reflecţie
6. *Via Cruciş* *Lect.*
7. *Cor. Ros. (11,111) „Unitatis redintegratio"* [„Refacereaunităţii"]
8. *Vesp.* [Decret despre ecumenism]
9. Conferinţa a IV-a. Mărturisire prin preoţie
Fiecare creştin este martorul lui Cristos, este scrisoarea lui Cristos. în mod deosebit este martor preotul, prin puterea caracterului său.
Semnificaţia cuvintelor: *hoc facite în mearn commemorationem*
[faceţi asta în amintirea mea] = „me- (Hess moria" în limba aramaică înseamnă: repetiţie [ilizibil]) – *Credo în caracterem sacerdotalem*
[Cred în caracterul sacerdotal]: ca bază a identităţii mele, „eul" meu a fost pătruns de preoţia lui Cristos, a fost cumva absorbit în această preoţie
(un minunat *passus* despre caracterul sacramentului preoţiei)
„sigillo" [„pecetea"]
(Guitton
„Montini non esiste" [„Montini nu există"])
- Trebuie să protejezi caracterul preoţesc de trei primejdii: 1) *sacrilegium* [sacrilegiul], ..., ...
(vom răspunde în faţa lui Cristos Judecătorul pentru preoţia Lui în noi)

- 2) *hypocrisia* [ipocrizia]: concordanţă în inimă, nu doar pe buze
- 3) *egoismo* [egoismul]: comunitatea într-o singură Preoţie a lui Cristos, aici importanţa lui Petru: verificarea caracterului (Pavel: *videre Petrum* [a-l vedea pe Petru]) (în ansamblu o predică minunată, plină de credinţă, de forţă persuasivă, de rigoare teologică]

9 a. Reflecţie
10. Matut. anticip.

11. Conferinţa a V-a: Maria – cel mai bun martor al lui Cristos. *Vergine dell'silenzio* [Fecioara tăcută]. Evangheliile înregistrează doar şapte fraze ale Măriei. Le supunem analizei pentru a confirma această mărturie

- „cum va fi aceasta, de vreme ce nu cunosc bărbat"... fecioria ca mărturie dată lui Dumnezeu
- „iată, eu, Slujitoarea Domnului, fie mie după cuvântul Tău" mărturia slujirii pe care o aşteaptă întreaga creaţie, în- Hemingway treaga lume (Sf. Bernard – lumea contemporană are ne- Robul lui
1 . 1 >\ Dumnezeu
voie de autoritatea serviciului) j Ba|ic|(i
- *autorită de serve* [autoritatea serviciului] - Daszynski Lumea are nevoie de un astfel de serviciu preoţesc
- despre frumuseţea slujirii
- atitudinea serviciului surmontează *[sic]* cel mai bine tristeţea şi cele mai mari suferinţe

! beata! [fericită!] : cel mai mare paradox al creştinismului – *felicită II servizio* / [fericire *II* serviciu] lumea aşteaptă de la Biserică mărturie a serviciului după modelul Ma- riei
Dante ioa. *[sic\ Refl.* Mărturie a serviciului după modelul Măriei

11. [sic\ Cor. Ros. (I) Kasper *Jésus le Christ* şi altele
12. Ador. Euchar.
13. Meditatio syntetica
14. Compl.

10 III
1. Act. intent. Meditat, mat.

„intra în cubiculum tuum et, clauso ostio, ora Patrem" [„intră în camera ta şi, închizând uşa, roagă-te Tatălui"]

2. *Sacrum cum orationibus* [Liturghia cu rugăciuni]

3. Laudes

4. Conferinţa a Vl-a indowskl – Mărturie – a Cuvântului lui Dumnezeu – cuvântul omului -

la filosofia cerca la teologia trova la religione posside Dio [filozofia îl caută, teologia îl găseşte, religia îl are pe Dumnezeu] 1 — Cuvântul lui Dumnezeu i creează, formează „religia" idstaetter | - Izvorul care nu se epuizează |

oare sunt un om religios? >an Gură cel mai important progres: progresul religios

de Aur Lectura Sfintei Scripturi, a cărei lumină este inepuizabilă

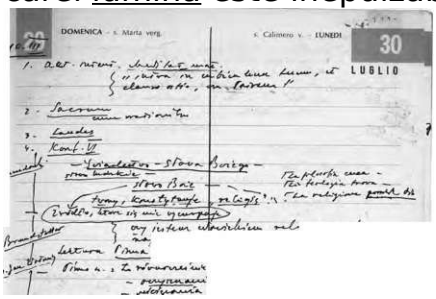

t-j'onFir,

- Sfânta Scriptură: este în *„la spada del verbo di Dio”* acelaşi timp <u>forţă</u> (!) [„sabia cuvântului lui Dumnezeu”]
- purificare
- sfinţire
- <u>biruire asupra satanei</u> (vezi ispitirea Domnului Isus)
- victoria „religiei pure”
- „biblioteca inimii: <u>Sfânta Scriptură ar trebui să umple bibliotecile inimilor</u>
- *Paradiso della Parola di Dio...* [Raiul Cuvântului lui Dumnezeu]
- *Gloria Tibi Verbum Dei!* [Slavă Ţie, Cuvânt al lui Dumnezeu!]

4a. <u>Reflecţie</u>

Da: inima trebuie să fie o bibliotecă a Cuvântului lui Dumnezeu, rostit în Scriptură. Această bibliotecă să fie mereu deschisă întrebărilor, nevoilor, situaţiilor importante...

(Passio sec. S. Mar cum [Patimile după Sf. Marcu])
5. Tertia
6. Conferinţa a Vll-a. Mărturie dată Tatălui
Auschwitz _ ^Tu,ăl... *Abba"* cea mai frumoasă mărturie, edificatoare,
mărturia pe care a dat-o Cristos. :iemenceau Sf. Tereza: clădesc totul pe *Pater Noster* [Tatăl Nostru]
- *„Abba"* – în Ghetsimani: în Ghetsimani a vieţii noastre *„Abba"* rămâne izvorul puterii
- | Paternitatea spirituală a preoţilor |
constă în dăruirea luminii: Evanghelia (credinţa) apropierea de sacramente
(masa Cuvântului lui Dumnezeu – a Euharistiei)
- lumea contemporană este „orfană" / îi lipsesc taţii şi cei care oferă mărturie Tatălui
nu există frăţie adevărată fără Tatăl
- Biserica nu este „orfană", dacă în ea nu lipsesc cei care aduc mărturie Tatălui, care strigă „Tată! *Abba/"*
importanţa deosebită a Scaunului lui Petru slujirea „Tatălui"
[sic] Medit. Refl. [ilizibil]
Sexta, Nona T-J- Breza:
[Poarta,
Porta di
7. Via Cruciş („miserere" [„fie-Ti milă"])
8. Ador. SS-mi 8a. *Lit. Sanct. etaliae* [Litaniile Sfinţilo şi altele]
9. Cor. Ros. III, I
10. Vesp.
11. Conferinţa a VIII-a
Mărturia învierii lui Cristos
- femeile, apostolii, pedagogia pascală de 40 de zile
- rodul zilelor de reculegere ar trebui să fie mărturia deosebită a învierii: nu doar credinţă, ci *„viverepaschd"* [„a trăi Pastele"]
- martorii învierii lui Cristos nu sunt politicienii: ei vor să rezolve toate problemele la dimensiunea vremelniciei, nu vor să păşească împreună cu Cristos spre slavă

- învierea: mărturia învierii oferă răspuns în problemele castității – celibatului – căsniciei cinstite
- oare modul meu de a gândi este „pascal”? grafologul
1 1 „« 1 despre sfinți
- lucrarea „pascala asupra propriei persoane: lucrarea în
această direcție este în sine pascală... cu ajutorul Harului lui Cristos: *„pascha nostrum*' [„pastele nostru”] Congar
- *attesapascuale* [așteptare pascală]: martor al învierii este omul care trăiește în așteptarea pascală. Ziua acestei aș- teptări este înainte de toate Duminica |lipsa duminicii |
(valoarea omului depinde de ceea ce așteaptă el) întrebare în timpul conferinței: ce anume aștept? – lumea contemporană are nevoie îndeosebi de mărturie pascală!
despre mărturia lui Cristos Celui înviat na .*Refl.*
12. *Matut. anticip.*
13. Conferința a IX-a. *Maria, testimonianza della cultura*
[Maria, mărturia culturii]
sf. Ludovic (revelată – Vizita la Elisabeta și urarea)
M. de – Natura și Cultura s-au unit în mod deosebit în Maria, Montfort
l„ând în considerare Zămislirea Imaculată și conlucrarea permanentă cu Harul: este Mama adevăratei culturi și a adevăratei umanități, mai ales a adevăratei culturi sacerdotale
(oare îmi supun firea Harului pentru a ajunge la o asemenea cultură?)
- *Regina urbanissima* [Preabinevoitoarea Regină]: cultura se relevă în slujire
- *Pneumatofora* [Purtătoarea Sfântului Duh]: Cultura se naște din alianța naturii cu Duhul Sfânt
Maica Domnului a făcut mai mult pentru cultura umană decât...
? Tatar- Omul contemporan are o deosebită nevoie de adevă-
kiewicz rata umani tate: plenitudinea este Maica Imaculată a lui Cristos
Sf. Francisc – Sf. Fancisc Salezy
(Maria îi face o urare Elisabetei – oare eu fac urări?)
14. *Cor. ros. (II)* Kasper:

15. *Devotio Eucharystica (adoratio)* *Jésus le Christ*
16. *Meditatio conclusiva* şi altele
A. Manzoni
17. *Compl.*
II III
1. Actus intent. Meditatio matutina
„în corde eorum scribam eas (leges), non atramento, sed Spiritu Dei vivi” [„în inima lor voi scrie aceste (legi), nu cu cerneală, ci cu Duhul lui Dumnezeu cel Viu”]
2. Sacrum. Orationes
3. Laudes
4. Conferinţa a X-a. Mărturie prin Euharistie: *„imitamini, quodagitis (tractatis]”* [„imitaţi ceea ce faceţi (lucraţi)”]
- săvârşesc Euharistia, jertfa Domnului, în care Cristos Fr ^^ este preot şi victimă, preotul însuşi trebuie să devină [ilizibil] „victimă”. (Exemplu din Dachau (pr. Bednarski).) Aceasta înseamnă *„martyrio bianco”* [„martiriul alb”], care poate pregăti pentru *„martyrio rosso”* [„martiriul roşu”]. (Sf. Ignaţiu: *martyrio* – în categoriile Euharistiei) *(martyrio bianco* – a birui poftele şi viciile) mărturie prin Euharistie – oare o ofer? Fr. Albert: a deveni pâine pentru ceilalţi II Euharistia este nu doar semn, ci şi cauză generatoare a || vieţii celorlalţi: virtuţile sociale. Paul VI, IP II
- Preoţia lui Cristos se înplineşte „totdeauna” *(sem- per)* însemnătatea prezenţei lui Cristos în tabernacul: M. Tereza dc Calcutta este prizonierul iubirii pentru fiecare om. Şi ne cheamă pe toţi să mergem spre ceilalţi cu iubire (importanţa călătoriilor papale) (Liturghia este adunare si răspândire!)
Să fac în aşa fel încât Euharistia să determine stilul de acţiune al Scaunului Apostolic.
4a. Reflecţie *Passio sec. Lucam*
(Patimile după Luca)
5. Tertia
6. Conferinţa a Xl-a. Mărturie... cu inima neîmpărţită

- **Curăţenie. Trupul lui Dumnezeu – răscumpărat: „nu sunteţi ai voştri” (I Cor.)**
- **Cristos este puritatea însăşi şi fecioria însăşi! Celibatul preoţilor este <u>un mister supranatural</u>** *(cf.* **cuvintelor lui Cristos: nu toţi înţeleg) şi totodată un dar**

Heidegger **<u>al lui Dumnezeu</u>,** *carisma* **[carismă], pentru a te consacra treburilor împărăţiei „cu inima neîmpărţită”. Acest dar prinde viaţă în omul concret în pofida marii sale slăbiciuni.**

Oare aşa gândesc şi eu?

Golubiew **— Trebuie să deslușesc într-o mai mare măsură adevărul (despre puritatea perfectă) în contextul mai larg al „ne-** *xus virtutum”* **[„legăturile virtuţilor”], precum şi al che-mării lui Cristos de a lua Crucea lui Cristos. în acest** Hitler **context se explică** *Jndivisum cor”* **[„inima indivizibilă”].**

Cu cât idealul este mai înalt, cu atât păcatul este mai mare.

- *„Propter regnum coelorum* **” [„Pentru împărăţia cerurilor”] ... „***<u>per Me e per il Vangelo</u>* **” [„pentru Mine şi pentru Evanghelie”]... Preoţia nu se identifică cu celibatul, dar celibatul sprijină preoţia şi îi oferă o deosebită eficienţă.**
- **Celibatul: angajare „pentru totdeauna” – în aceasta constă măreţia omului //** *Testimoniaza <u>escatologica</u>* **[Mărturia escatologică]. Lumea contemporană are în mod deosebit <u>nevoie de o asemenea mărturie</u>. Această lume este o lume a „<u>inimilor împărţite</u>”.**

Cum îmi trăiesc eu celibatul?

6a. *Medit. sintetica*
7. *Via crucis* (cântece din postul mare)
8. *Sexta, Nona, Angelus*
9. *Adoratio SS-mi*
10. *Cor. ros. (I, II)* *Psalmipoenit.*
11. *Vesp.* *„Marialis cultus”*
12. <u>Conferinţa a XII-a</u>. <u>Mărturia morţii</u> Tolstoi

- Moartea este un mister. Cristos schimbă misterul morţii în mărturie a morţii, Evanghelia
- Moartea este o necesitate indispensabilă a vieţii. Ea îl privează pe om de toate bunurile acestei lumi (ipostaza acestei lumi va dispărea) Sartre
- Oare moartea este absurdă? Viaţa este doar o peregrinare, după care ne aşteaptă întâlnirea cu Cristos întru fericirea veşnică. Aşadar: nu este o absurditate, ci este /Logica/ lui Dumnezeu, Planul lui Dumnezeu

„Maranathd'

întrebare: oare trăiesc în spiritul *„.Maranathd'?* (- teoria deciziei definitive (?)) Filozof ,
german r

- Cristos a transformat misterul morţii în mărturia definitivei responsabilităţi // „Eu sunt" al lui Cristos la judecata amănunţită îi va face să cadă pe rău şi pe păcătos
- responsabilitatea în faţa lui Dumnezeu şi „pentru Dum- Merder nezeu" (Mt 25)

întrebare: oare trăiesc cu o asemenea responsabilitate?

- Moartea este eliberare – nu fiindcă eliberează de sisteme J^Szce P ans ki şi „ideologii", ci fiindcă duce la întâlnirea cu Cristos, care

a biruit moartea

- această voinţă, eliberare: este Domnul Cristos, care-i Bonhoeffer slujeşte pe robii săi la masa Adevărului – *„Heureka" di Parasso* – Adevărul te va face liber! Adevărul în Iubire, sf. Toma Cristos va revela Iubirea Tatălui. d'Aquino

Surioara noastră: Moartea (Sf. Francisc)

13. Matut. anticip.

Conferinţa a XIII-a. Maria – martor special al istoriei mântuirii - *Magnificat*

Genesis 3: Protoevanghelia. – Apocalipsa

- **Acel „Dușmănie voi pune între tine si între Femeie...” – a devenit istoria mântuirii în povestea neamului lui Avraam (semința lui Avraam)**

Avraam a inaugurat calea spre Mesia.

- **Maria a avut credință după asemănarea credinței lui Avraam** *(filia diAbramo* **[fiica lui Avraam]): printre numeroasele momente mai ales: Isaac – Isus (jertfa tatălui, jertfa mamei)**
- **trebuie să fim martorii istoriei mântuirii după modelul Măriei. Maria își aduce contribuția la istoria mântuirii prin „***humilitas***” [„umilință”] după modelul lui Cristos. Tocmai această „***kénosis***” (chenoză) este unul dintre factorii care împing înainte istoria mântuirii – o cale dificilă. Pe de altă parte bucuria în Dumnezeu și adorația [chiar Coranul]**

„Papa e il diavolo „ – determina storia di salvezza „Papa e il diavolo” **[„Papa și diavolul” – determină istoria mântuirii] (Luther: comentariu la** *Magnificat)* Paul **vi) ~~ Maria arată că adevărata bucurie constă în contribuția** Luther **noastră la istoria mântuirii.**

Jésus le Christ și altele]
15. Cor. Ros. (III)
16. Ador. et benedic. euch.
17. Meditatio conclusiva
18. Compl.

12 III

1. Actus intent. Medit. Matutina
„Humiliamini Deo... „ [„Smeriți-vă înaintea lui Dumnezeu”] *„Subditi estote Deo, resistite diabolo et fugiet a vobis”* [„Supu- neți-vă lui Dumnezeu, stați împotriva diavolului și el va fugi de la voi”] (Iac 4) *(cf.* Conf. a XIII-a)
2. *Sacrum, orationes* [Liturghia, rugăciuni]
„Regimini Ecclesiae universae” [Constituția apostolică a Papei Paul VI pentru reorganizarea Curiei Romane]
3. Laudes
4. Conferința a XlV-a. *Anti-testimonianza*: Anti-mărturie
Anti-mărturia este un păcat!

- Tablele „decalogului” (sparte de Moise): legea dată firii umane.
Apoi legea Evangheliei „Eu sunt Domnul Dumnezeul tău. Care te-a scos din ţara Egiptului, din casa robiei”. Este păcat să te împotriveşti adevărului şi dreptăţii: Dumnezeu are drepturi de bază faţă de creaţie, faţă de om: „Carta drepturilor lui Dumnezeu”! „Păcatul lumii”

întrebare: oare înţeleg serviciul meu în Scaunul Apostolic ca pe o apărare a drepturilor lui Dumnezeu? A drepturilor Creatorului şi Răscumpărătorului.

Dacă păcatul este anti-mărturie, atunci poate fi numit aşa mai ales păcatul preotului, pe care Cristos îl cheamă la „prietenie” deosebită cu El („*abysso*” [„abis”]). $f. ioan

Păcatul – anti-mărturie faţă de Viaţă, de organismul Vianney supranatural al Harului. în special păcatul preotului care ^ Ioan urmează să slujească acestei Vieţi! Păcat este să te împotriveşti demnităţii persoanei umane. Prin Har omul este lăcaşul Duhului Sfânt. Păcatul distruge acest lăcaş. Prin păcat omul se lipseşte de demnitatea fiului lui Dumnezeu. Păcatul „îl micşorează” pe om. Aspectul social al păcatului: răneşte Biserica în calitatea ei de comunitate. în special păcatul preotului.

Passio sec. Joannem [Patimile după Sf. Ioan] iubirea lui Dumnezeu Tatăl harul Domnului Nostru Isus Cristos *communione dello Spirito Santo* [comuniunea Sfântului Duh]

4a. *Refl.* 5. *Tertia*

6. Conferinţa a XV-a. Mărturia Confesionalului

(să vorbească toate confesionalele, mai ales cele părăsite de duhovnici şi de penitenţi)

- Dumnezeu-Tatăl aşteaptă. Spovada: păcate de moarte, păcate obişnuite

(cuvintele lui Pius XII). Apostolii tuturor timpurilor şi-au luat puterea pentru evanghelizare din spovada frecventă. Poate de aceea astăzi lipsesc marii apostoli. *Dire tutto al confessore* [Să spui totul duhovnicului]

- Spovada este izvorul stării de fericire şi de bucurie Augustin: *vulnera Xristi merita mea!* [Rănile lui Cristos le merit pentru mine!]

Tisserant: Cristos a suferit atâta pentru noi. Confesionalul este martorul harului Domnului Nostru Isus Cristos. Acolo trebuie să căutăm harul şi sfinţirea! „Dumnezeu, care pe însuşi Fiul Său nu L-a cruţat, ci L-a dat morţii pentru noi toţi, cum nu ne va da, oare, toate împreună cu El?" (Sf. Pavel)

- Activitatea deosebită a Duhului Sfânt în Sacramentul Pocăinţei zilele de reculegere sunt o vreme a căutării acelui „idol" care împiedică unirea cu Dumnezeu.
- deosebită recunoştinţă pentru fiecare spovadă, mai ales în timpul zilelor de reculegere!

6a. *Meditatio sintetica*
7. Via crucis
8. Sexta, Nona, Angel.
9. Adoratio SS-mi
Testamentul cardinalului Tisserant *Filius* [Fiu] Camus

Robul lui J. Balicki
10. Cor. Ros. (II, III) *Marialis cultus*
11. Vesp.

12. Conferinţa a XVI-a. *Testimoniaza delle chiavi* [Mărturia cheilor]

- Apocalipsa: „Eu am cheile..." *„Non temere, Io tengo le chiavi"* [„Nu vă temeţi, eu am cheile"]
- Cristos împarte cu Petru, cu Biserica aceste „chei" ale împărăţiei Cerurilor, puterea de legare şi de dezlegare
- cheile cunoaşterii: promovarea Evangheliei, în masura Qttaviani în care este predicată în întregime, iară omisiuni şi deformări. Oamenii au dreptul la o asemenea predică. Responsabilitatea teologilor. O asemenea predicare a Evangheliei (1 *carisma della verità* [carisma adevărului]) ţine de Episcop în legătură cu succesorul lui Petru. Este aceasta un fel de *„ananke"* [necesitate], *determinatio* [determinare] „vai mie dacă nu vestesc Evanghelia".
- cheile puterii. Toată puterea în Biserică vine de la Cristos: *potestas ordinis* [puterea ordinii] *-potestas iurisdictio- nis*

[puterea jurisdicției]. Este puterea Tatălui, care are caracter de slujire, dar prin aceasta nu încetează a fi putere. îndeosebi Biserica contemporană are nevoie de această putere.

., ... „ . 1 1 • -n Bismarck

- puterea episcopilor se sprijină pe primatul lui Petru: Episcopii Cristos îi dă cheile lui Petru; în alte mozaicuri se arată germani cum Petru îi oferă cheile lui Cristos (*testimonianza delle Plus IX chiavi*| [mărturia cheilor!])

Sf. Bonifaciu: *Ecclesia non est derelinquenda sed regenda* [Biserica nu trebuie să fie părăsită, ci călăuzită] *veritas fatigaripotest, vinci non potest* [adevărul poate să fie istovit, dar nu poate să fie biruit]

- cheile puterii atrag după sine povara! *(iugum* [jugul])

13. Matut. Anticip.lVeni Sancte Spiritus [Vino, Duhule Sfinte]

14. Conferința a XVII-a. *Maria — Testimone della famiglia* [Maria – Martor al familiei]

- Familia. Misterul lui Dumnezeu: *creda alia famiglia;!* [crede în familie!]

Carta drepturilor lui Dumnezeu în familie / Sacramentul. Lipsa de credință în familie este prima cauză a crizei familiei.

Maria – testim. della f. Nazaret **[Maria – martor al familiei din Nazareth] – Maria își clădește familia pe căutarea lui Cristos. în felul acesta pătrunde tot mai adânc în FaW misterul Tatălui Lui.**

car] Familia: misterul lui Dumnezeu în Cristos şi în Biserică.

Ottaviani — *Maria – testimone della familia umana* **[Maria – martor al familiei omenești]. Cana Galileii / a şasea oară când Maria vorbește în Evanghelii (: „nu mai au vin") „Femeie", încă n-a venit ceasul Meu / la fel pe Cruce: „Femeie, iată fiul tău!"**

Mater hospitalitatis **[Mama ospitalității] [ilizibil]: le spune tuturor: „Faceți ce vă va spune Fiul meu" / pentru ca mediul în care lucrezi să fie o familie.** cRatzinger **~~ Imaginea**

Mamei face parte din tezaurul comun al întregii culturi europene
Mama Bisericii: *testimone dell'intera famiglia umana* **[martor al întregii familii omeneşti] îl adorăm pe Dumnezeu, când suntem martori ai familiei după modelul Măriei.**
15. *Cor. Ros. (I)*
Kasper. *Jésus le Christ Communio*
16. *Ador. et Bened. Eucharistica*
17. *Hora sancta*
18. Compl.
13 III
1. Actus intent. Meditatio matut.
„Erit vobis sanguis în signum... iustificavit Ipse iustus... „ [„Va fi pentru voi sângele /mielului/ spre semn... a făcut dreptate El însuşi /fiind/ drept"]
(„Regimini" et aliae [„Regimini" şi altele])
2. Sacrum. Orationes
3. Laudes
4. Conferinţa a XVIII-a. Mărturie prin rugăciune
- Nu poţi fi martorul lui Cristos fără rugăciune. Cris- J. Bielatowicz tos a adus pe pământ imnul de slavă cântat în cer - Cristos se ruga neîncetat.
- *Christus oratur a nobis utDeus noster, oratpro nobis ut... orat în nobis ut caput nostrum* [Ne rugăm lui Cristos ca Dumnezeului nostru, /El/ se roagă pentru noi ca... /Preot al nostru/ şi se roagă în noi fiind Cap al nostru] (Augustin)
- aceasta se referă în special la Breviar: *anamnesi di Gesîi tramite le ore! Celebrazione dell'opera salvifica di Cristo* [reamintirea lui Isus de-a lungul Liturgiei orelor! Celebrarea operei de mântuire a lui Cristos]. (Breviarul) ar trebui rostit *come testimonianza* [ca mărturie] a) *del largo cuore* [din toată inima]. Rugăciunea, care are o greutate specifică pentru întreaga Biserică. b) Breviarul ar trebui să fie *testimonianza della preghiera communitaria* [mărturie a rugăciunii comunitare]. Cristos şi întreaga Biserică se roagă cu noi. Teologia grupurilor de rugăciune – importanţa lor pentru Biserică. Breviarul este

izvorul sfinţirii noastre şi a apostolatului. *(„sub gravi!”* [„sub osânda păcatului grav!”]. De el depinde viitorul Bisericii.

c) Breviarul ar trebui să fie *testimonianza della preghiera incessante* [mărturia rugăciunii neîncetate] [Cum să te rogi „mereu”?]... *continua* [continuă].

- Dacă ne rugăm astfel (breviar) – rugăciunea noastră se va transforma cândva într-o <u>necontenită liturgie a cerului</u>.

De feria VI în Parasceve [Vinerea Mare]

4a. Reflecţie

5. Cor. Ros. II-partim [parţial]

6. **<u>Conferinţa a XIX-a</u>. <u>Mărturia conştiinţei</u> = (*sacrarium della conscienza* [sanctuarul conştiinţei])**

- **<u>GS despre conştiinţă</u>. Tablele decalogului au putut fi sparte.**

Forster **Conştiinţa nu poate fi „spartă”. Răsună în ea glasul lui Dumnezeu.** *Pedagogia divina* **[Pedagogia lui Dumnezeu]: conştiinţa este <u>unită cu Legea, cu Harul, cu Slava</u> -**

- **omul <u>descoperă în conştiinţa sa</u> Legea** *Inon autonoma sed theonoma* **[nu autonomă, ci teonomă]/ conştiinţa trebuie să fie educată de Biserică. Scaunul Apostolic. Conştiinţa nu este doar glasul lui Dumnezeu în om, ci şi dialogul cu Dumnezeu.**

- **cea mai mare tragedie a omului este <u>să nu-si recunoască</u> păcatul** *(agnoscamuspeccata...* **[să ne recunoaştem păcatele]). De aici calculul conştiinţei. Printr-un asemenea calcul, conştiinţa devine <u>sanctuarul reîntoarcerilor noas-</u>**

Sf. Ieronim **I£e (ca fiul risipitor).**

- **semnul progresului este <u>sensibilitatea</u> la omisiuni (negli-** Sf. PiusX **j[en]ţ[e]) ([vezi] *omissionis* [păcatul omisiunii])**

chi lo sd>. ~ **î[n] conştiinţă, <u>sub ochiul lui Dumnezeu</u>, omul îşi hotă-** [dne ştie?] **răşte destinul: altceva rămâne *„contra tales et talia”* [„împotriva unor astfel de oameni şi a unor astfel de lucruri”] în afara mărturiei bunei conştiinţe**

- **conştiinţa preotului este un sanctuar deosebit, în care Dumnezeu spune nişte cuvinte pe care nu le spune în altă parte, dar aceasta atrage după sine o responsabilitate deosebită**

6a. *Meditatio syntetica*
7. *(Via crucis)* —► ora 18.15
8. *Sexta, Nona, Ang.*
9. *Ador. euch.* (7 cuvinte) | *Marialis cultus* |
10. *Cor. Ros. (I, III) (II)*

Vesp.t, f***- f^f^S f ,
virt-mn. -a . - . - ,,",
j-n^'f-tl-* *Syi*
w txíUA

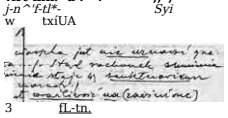

3 fL-tn.

I

^ • * '

„c^-'-^-'j^ A. /f¿r
cut^. UK.U-. /,i ir.'^j
^ -

Abu. j-/-*
■.Oly^ >»7« A^APPUNIAMENI

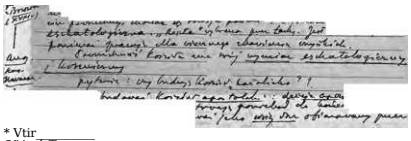

* Vtir
/V'AwitT
O-f^&Jl*. ,
fi; r; – ?

j12. Conferința a XX-a. Mărturia Bisericii

vis Corpus Christi aedificare? [Vrei să construieşti Corpul lui Cristos] Paul VI

- trebuie să construieşti o singură Biserică *(una):* unitatea Bisericii se construieşte înainte de toate în genunchi!

entul Slujirea unei singure Biserici este izvorul fericirii! card. – trebuie să construieşti o Biserică Sfântă *(sancta):* sfinţe- emnt nia Bisericii se construieşte aici, pe pământ. *Sancta et semperpurificanda* [Sfântă şi chemată întotdeauna să se purifice]. *Sposa santa di Christo Madre deipeccatori* [Sfânta mireasă a lui Cristos şi Mama păcătoşilor]. Biserica este sfântă în pofida tuturor slăbiciunilor noastre.

- trebuie să construieşti o Biserică universală (*universalis):* este universală, căci acţionează în ea Cristos prin puterea sa mesianică, izbăvitoare aşadar este universală, deşi se dezvoltă încet şi cu trudă. „Restul" escatologic. „Restul" ales de Har. Biserica este universală, deoarece lucrează pentru veşnica mântuire a tuturor.

Universalitatea Bisericii îsi are dimensiunea sa escatologica si cosmica.

întrebare: oare construiesc Biserica în mod „catolic"?

- Trebuie să construieşti o Biserică apostolică: istoria apostolică a început în ziua Rusaliilor şi durează până la sfârşitul lumii.

Slujirea Bisericii trebuie să fie tratată ca dar sfânt oferit de Cristos Apostolilor.

Pius IX: a cincea însuşire – Biserica este „persecutată”!

Mărturia Bisericii rămâne totdeauna soarele umanităţii, pentru că Biserica luminează cu lumina lui Cristos

12a *Refl'*
Misialowicz, paroh de Brzozov (sec. al XVII-lea)
13. *Matut. Anticip.*

i4- *Via Crucis (oratio ad S. Spiritum) (XXI)*

I **- oare opera Răscumpărării mă entuziasmează mai mult decât orice operă vremelnică? De m-ar absorbi din ce în ce mai mult!**

II **- Păcatele episcopilor si ale preoţilor nu-L împovărează pe Cristos cu o cruce mai mare decât păcatele celorlalţi? Fie ca orice Serviciu divin să însemne o reîntoarcere.**

III **-** *Copiosa apus Eum redemptio!* **[Generoasa răscumpărare /se află/ la El!]**

Iubirea noastră pentru Cristos este „*copiosa***” [„generoasă”] ? Este vorba mai ales de** *peccata omissionis* **[„păcatele omisiunii”]! Fie să nu le mai neglijez!** urmând

IV **- Cine va reuşi să explice profunzimea contemplării** motivele **euharistice a Măriei? Si contemplarea mea euharistică** euharistie **în Sfânta Liturghie – Maică, ajută!**

V **- Cine ar trebui, mai mult decât preotul, să fie Simon Cirineul? – de aici: orice Serviciu divin ar trebui să fie o fierbinte rugăciune euharistică. Doamne, ajută!**

VI **- Vălul Veronicăi: semn al dialogului lui Cristos cu sufletul răscumpărat de El. Preotul ar trebui să aibă duhul ispăşirii: mai ales în Sfânta Liturghie.**

VII **-** *„ex Tua largitate”* **[„din generozitatea Ta”] – iată, în pâine, Trupul, în vin, Sângele. Oare sunt** *„hilaris dator”* **[„cel**

care dă bucuros”]? în slujirea lui Dumnezeu şi a fraţilor? Isuse, dă!
VIII **-** *Parola del Signore* **[Cuvântul Domnului] Oare iubesc Cuvântul lui Dumnezeu? îl trăiesc? îl slujesc cu plăcere? – Dă, Doamne, să trăiesc Cuvântul Tău!**
IX **- Isus cade de trei ori pentru preoţii care, deşi în starea păcatului de moarte, celebrează Euharistia şi primesc Trupul şi Sângele Domnului. Să fiu întotdeauna unit cu Tine.**
X - *Victima pura* – *sancta* – *immaculata* [victimă curată – sfântă – imaculată]. De aceea le cere preoţilor săi *în- divisum cor* [inimă neîmpărţită] (celibat) – şi solicită puritatea preoţească. Isuse, ajută!
XI - Răstignit pe Cruce – Cristos supunându-se Duhului Sfânt: pe Cruce şi în Euharistie. Oare mă supun Duhului Sfânt, care trăieşte în Biserică? De-as fi gata pentru orice jertfă!
XII - Omul: preot al întregii lumi. Să converteşti lumea la Dumnezeu, nu să te converteşti la lume. Fie să celebrăm sacrificii pe altarele lumii, dar sacrificând lumea în noi.
XIII - Maria îl primeşte pe Cristos în braţele Sale pentru oameni, pentru Biserică. Oare celebrez Euharistia în acest spirit? Maică, te rog să mă ajuţi să fac asta!
XIV - *Pascha nostrum* [Pastele nostru]. Dacă murim cu Cristos, cu Cristos vom fi adoraţi în înviere. – Doamne, lasă-mă ca, în ciuda trudei de fiecare zi, să-mi iau bucuria pascală din Sfânta Liturghie. Rugăciunea finală către Duhul Sfânt.
15. Ador. et bened. eucharistica
16. Meditatio sintetica
17. Compl.
14 III
1. Act. int. Meditatio matut.
„ Vivo Ego – nolo mortempeccatoris” [„Eu trăiesc – nu vreau moartea păcătosului”]
2. Sacrum – orationes
3. Laudes

Ultima conferinţă. *Testimone fedele* –
(Martorul credin- dos

)Am venit pe lume pentru a da mărturie adevărului. Cine este din adevăr ascultă glasul meu. Orice om vine pe
lume pentru acest lucru, în special preotul.
Cristos: Amin = da (nu „da" şi „nu", ci „da") Omul contemporan are deosebită nevoie de acel „amin" – „da". Nimeni nu poate oferi certitudinea pe care nu o are. Cristos este „stâncă" (Dumnezeu este „stâncă"). Pentru „un schizofrenic" din secolul XX /Mifosz/ sunt Mfosz **necesare „amin", „stânca".**
Cristos, martor credincios, şi-a început drumul cu martori credincioşi, gata să moară / Sf. Thomas Morus Ce poate fi mai frumos decât să auzi de la Cristos „mar- i„„n xxiii **torul meu credincios"! (Apocalipsa). Cu preţul martiriu- [ilizibil] lui „alb" sau „roşu".**
Trebuie să-L urmăm pe Cristos, martorul credincios – şi, la rându-ne martori credincioşi, să-i călăuzim pe ceilalţi către El.
Gratiarum actio. Benedictio Magnificat
AMDG/UIOGD
Zile de reculegere 1982 28 11—6 iii capela Sf. Matilda prof.
[pr.] S[tanislas] Lyonnet SJ
28 11
Vesp.
Veni Creator
1) Conferinţa I (Introducere)
a) Sf. Pavel
b) 100 de ani Ioan XXIII – „*exerciţiu spir.*" [„exerciţiile spirituale"] ale Sf. Ignaţiu.
(Jurnalul sufletului: se vede cum Ioan 23 s-a pregătit – sau mai degrabă a fost pregătit de Duhul Sfânt – la şcoala Sf. Ignaţiu pentru mari sarcini: înainte de toate Conciliul – cel mai mare eveniment al secolului nostru. – sentimentul

propriei micimi – instrument în mâinile lui Dumnezeu – transparent pentru inspiraţiile Sfântului Duh.

c) acesta ar trebuie să fie şi spiritul zilelor de reculegere şi trebuie să ne rugăm pentru acest har

2) Ador. SS-mi

3) Mat. ant.

4) Medit. Ador.

5) Cor. Ros. (III)

6) compl.

1 III

1. Actus intentionis

Medit. matut.: „assumam vos mihi în populum, et ero vester Deus: aliquando nonpopulus, nune autempopulus Def [„vă voi lua drept poporul meu şi voi fi Dumnezeul vostru: odinioară nu eraţi un popor, dar acum sunteţi poporul lui Dumnezeu"].

2. Sacrum. Orationes

3. Laudes

4. *Meditatio II.* Conferinţă: Prezenţa lui Dumnezeu – esenţa zilelor de reculegere

Prezenţa lui Dumnezeu în rugăciune si prin rugăciune. Dumnezeu. Dumnezeul revelaţiei: Dumnezeul existenţei în Vechiul Testament: Revelaţia lui Moise „în Rug" – „Eu Sunt"! *Iahve*- nu-şi spune Numele (!) – se revelează în Existenţă şi Acţiune ca Milostenie (.*Rahamim)* = Bunătatea „maternă" – Tatăl Păstor (Iezech 34) – Mirele – Dumnezeu apropiat, care leagă prietenie (Vat. II DV), intră în comuniune (Ign.): adoraţia, rugăciunea de mulţumire.

4a.*Meditatio compl.*

a) Dumnezeu îşi revelează apropierea. Iese în întâmpinare. Doreşte să intre în comuniune... Este acelaşi în acelaşi timp: legătura în timpul „nopţii" (Sf. Ioan al Dumnezeu Crucii) = în acest „întuneric" stă apropierea, apropierea recunoscut tot mai mare a Celui care Este. Pavel

b) Dumnezeul lui Avraam = Cel care Este, Dumnezeul părinţilor, Dumnezeul credinţei noastre (ce legături sunt între aceste lumi: Israel – creştinismul – islamul //şi între toate acestea şi „religia” Orientului îndepărtat // şi „ateism”).

Tertia

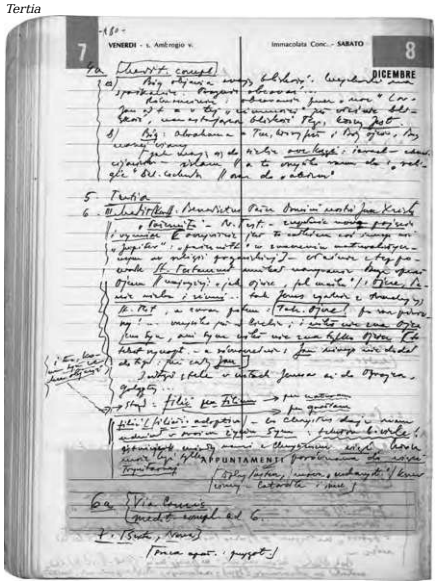

. *Meditatio III* **(Conferinţă):** *Benedictus Pater Domini noştri Jesu Xristi* **[Binecuvântat /este/ Tatăl Domnului nostru Isus Cristos]**

„Paternitâ" **[Paternitatea] – Noul Testament – noţi-uni si dimensiuni complet noi (desigur, este cu totul altceva decât „Jupiter": în religia păgână „*paternitâ*" are un sens naturalist) – tocmai din această cauză Vechiul Testament a evitat să-L numească pe Dumnezeu de-a dreptul Tată // cel mult: „ca un tată, ca o mamă" / Tată, Stăpân al cerului si al pământului... la fel Isus în concordanţă cu tradiţia Vechiului Testament, şi apoi îndată: [Da. Tatăl] pentru prima oară!... totul este de la Tine; şi nimeni nu-L cunoaşte pe Tatăl în afară de Fiu, nici pe Fiu nimeni nu-L cunoaşte în afară de Tatăl (este un text sinoptic – şi în acelaşi timp: Ioan nu a adăugat nimic: întru totul Ioan)**
Şi de atunci permanent în gura lui Isus până la Grădina Raiului, Golgota...
De aici: *filii per Filium* **[fii prin Fiul]**

„C

per naturam **[prin natură]**

per gratiam **[prin har]** *filii* **[fiii]-** *filiatio adoptiva* **[filiaţie adoptivă]), căci Cristos ne lasă să participăm la viaţa Fiului: foarte multe texte!**

|„

(Bunul Păstor / cuvântul „euharistie"/ rugul aprins – lăstarii şi altele) Există între noi şi Cristos o legătură care poate fi comparată cu legătura Trinitară.

6a. Via Crucis
Medit. Compl. adó.

7. Sexta, Nona
(Lucrarea apostolică: pregătirea)
8. *Ros. II, III, Lit. Nom. J., Lit. Nar. Pol.* [Rozariul II, III, Litania Numelui lui Isus, Litania neamului polonez]
9. Ador. euch. (continuatio Medit. III)
10. Vesp.
11. Meditatio IV (conferinţă)
Sf. Ignaţiu (Ioan 23): *sacra indijferentia* [sfânta asemănare] – este tocmai ataşamentul faţă de voinţa sfântă a Domnului – spiritul binecuvântărilor – bucuria de la Duhul Sfânt
Pe de altă parte: grija de a te pregăti pentru lupta spirituală etc. – principiul folosirii bunurilor, al consumării lor în libertate.
Rezolvarea: nu în posesiune, ci în dar *(cf.* GS 25)

Iniei măcar în mutarea „posesiunii" în viaţa veşnică: nu aici, ci „acolo" – deşi această idee îşi are temei în limbajul biblic şi liturgic.
Sacra indifferenza – condiţie de bază a vieţii noastre spirituale si apostolice.
12. Matut. anticip.
13. *Meditatio V* (conferinţa) Cap. l-11: preistoria Istoria: începe cu Avraam!
începe în acest spirit: (*sacra indiff):* răspuns – promisiune
Iniţiativa lui Dumnezeu – credinţa lui Avraam: prima dată în Biblie cuvântul *„credere* – a crede" şi *Justiţia* – dreptate" // Isaac – fiul promisiunii // testarea credinţei lui Avraam: pentru a crede în Dumnezeu //
Bergson [ilizibil] Chesterton
(adorare [a adora] = a-I permite lui Dumnezeu să-i dea omului tot ce doreşte) *[credere* [a crede] = *pisteuein* = a face permanent, cert)

- prin actul credinţei omul se deschide spre lucrarea lui Dumnezeu
- omul *„si abandona*" [„se abandonează"] = se lasă în seama lui Dumnezeu

14. Cor. Ros. (I)
15. Devotio Eucharist.
16. *Medit. conclusiva* (repetarea şi consolidarea temelor de după-a- miază, care por fi reduse la *„fides"* [„credinţă"]. De dimineaţă: *„Deus"* [„Dumnezeu"] — după-amiază *„fides")*
17. Compl. Grat. actio

2 III

1. Intentio Orat. Mat.
2. *Meditatio:* mă întorc încă o dată la reflecţiile de ieri: Dumnezeu // credinţa
3. Sacrum, orat.
4. Laudes

5. *Meditatio VI* (conferinţă)

Potrivit Sf. Ignaţiu: „omul" – „păcătosul". Dumnezeu- când vrea să-l aducă pe om la o apropiere deosebită faţă de El – îi permite să treacă prin cunoaşterea propriei nefericiri.
Analiza păcatului din Cap, v. păcatul rezidă înainte de toate într-o atitudine interioară a „asemănării cu zeii". // Ispititorul vrea să pună la îndoială „sinceritatea" lui Dumnezeu şi iubirea Lui. Dumnezeul „gelos" pe om. // în felul acesta, păcatul „îl smulge" pe om de la Dumnezeu: nu Dumnezeu respinge, omul se îndepărtează. / Drept consecinţă, omul împotriva omului: bărbat – femeie, frate – frate; – egoismul (ura)
Sf. Pavel Rom, „văd o altă lege în mădularele mele. Păcatul: ofensă la adresa lui Dumnezeu *(disprezzo di Dio, inquanto ci dona lo Spirito Santo* [desconsiderarea lui Dumnezeu ca Acela care dă Sfântul Duh]) – *universalitâ del peccato* [universalitatea păcatului] – de aici: fiecare poate să păcătuiască: să comită păcatul pe care l-au comis ceilalţi
Sf. Ignaţiu: îl arată pe Cel Crucificat: să mulţumim!

5a. *Meditatio (compl'): peccatum* [păcatul] – *peccatum originale* [păcatul originar] — *peccata mundi* [păcatele lumii].
6. *Lit. SSCordis DNJC/BMV/S. Joseph* [Litania Preasfintei Inimi a Domnului Nostru Isus Cristos / a Preasfintei Fecioare Maria / a Sf. Iosif]
7. *Medtatio VII* (Conferinţă)

Păcatul: cum a putut Dumnezeu să ierte? = Tema lui Pavel – mai ales păcatul Poporului ales: Israel (Rom!): analiză!
Rom., 3 capitole: păgânii au obţinut milostivirea „datorită" ne-exegeza! ascultării lui Israel şi necredinţei lui.
Aşadar: necredinţa poate fi folosită de Dumnezeu! Esenţa necredinţei lui Israel a constat în sentimentul de „au-tosuficienţă", de „dreptate" (aici excursul cu privire la Iov!)... Iona...
Aceasta este *teologia historii* [istoria teologiei] a lui Pavel. Dumnezeu i-a închis pe toţi în neascultare pentru a-şi arăta faţă de toţi milostivirea!
Bunătatea Domnului: în evitarea păcatului, în iertarea păcatului (Augustin, Tereza a Pruncului Isus) */: abysso della misericordia* [abisul milostivirii]

7a. *Via Crucis*
Medit. compl. ad$ et 6
8. Sexta, Nona, Angelus
Pass. sec. Marcum [Patimile după Marcu]
Lucrarea apost.: pregătirea
9. Cor. Ros. (III, I) lit. nat. pol.
10. Ador. SS-mi
11. Vesp.
12. *Meditatio VIII* (Conferinţă)

potrivit Sf. Ignaţiu: „*Regnum Christi*" [„împărăţia lui Cristos"]
potrivit Evangheliei / potrivit Sf. Pavel

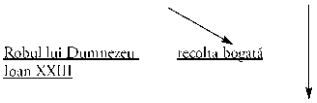

până ce-i va supune pe toţi duşmanii la picioarele Lui – pentru ca Dumnezeu să fie totul în toţi

Această împărăţie este opera lui Cristos, „*impresd*' Lui – misiunea, întreprinderea la care ne cheamă Cristos, la conlucrare. Pentru a o realiza – ne cheamă întotdeauna respectând libertatea omului /: „vino după Mine" – a fost aceasta (şi este) şi o chemare la viaţa grea, la o misiune adesea ingrată, la diferite chinuri – şi toate acestea din iubire (!)

Rugăciunea lui Io an XXIII, pe care o repeta în fiecare zi, după modelul Sf. Ignaţiu (analiză!). Scrisoarea misionarului TJ – martir printre irochezi, ca rod al meditaţiei *„de Regno*" [„despre împărăţie"]

13. Matut. anticipatum

14. *Meditatio IX* (Conferinţă)

Iubirea care pogoară: aceasta este Biblia: Vechiul Testament şi Noul testament – o noutate deplină faţă de **gândirea greacă (acolo doar iubirea „ascendentă") – Tocmai această *„Incarnatio*" = întruparea ca temă a exerciţii- lor spirituale ale Sf. Ignaţiu. II: lucrarea Preasfintei Treimi pentru mântuirea omului. Deşi omul, omenirea, nu se gândeşte la această mântuire. Dumnezeu devine om pentru ca în El omul, omenirea, să se întoarcă la Dumnezeu – capodopera iubirii: a devenit unul dintre noi şi a acceptat natura umană în ciuda păcatului!**

Devine om <u>cu acceptarea noastră, omenească</u> (Maria! *fiatţ,* **o nouă dovadă a „delicateţii" acestei iubiri.**
Cuvintele Sf. Bernard: *Totus mundus exspectat!* **[întreaga lume aşteaptă!]**
Recunoştinţă Preasfintei Treimei/recunoştinţă Măriei, Mama lui Cristos şi a noastră.
15.Cor. Ros. (II), Lit BMV
16.Celebratio — adoratio eucharistica
17. Meditatio conclusiva (sintetica VIII i IX)
18.Complet, (grat. act.)
3 III

1. Intentio diei — (orationes matut.) 2. *Meditatio*

[1] *„Dabo legeni meam... în tabulis cordis carnalibus... superscribam eas non atramento, sedSpiritu Dei vivi"* **[„Voi da legea mea... pe tablele de carne ale inimii... voi scrie pe ele nu cu cerneală, ci cu duhul Dumnezeului Celui viu"].**
, în contextul reflecţiilor de ieri după-amiază
3. Sacrum. Grat. actio. Orationes.
Laude

s5. *Meditatio X*(Conferinţă): *O admirabile commercium* [O!, ce schimb minunat] – una dintre modalităţile prin care Dumnezeu dăruieşte (*modus): modus sponsalitius* [modul conjugal] – căsătoria – darul reciproc! Iată, în întrupare există tocmai acest mod – şi în întreaga economie a mântuirii există tocmai acest mod: acesta este „*novum*' al Evangheliei – un *novum* esenţial.

Cristos devine mire şi soţ al Bisericii-om pentru a o mântui cu darul Divinităţii Sale, al Răscumpărării.

Cristos a iubit cu iubirea cea mai adevărată, acceptând ceea ce este omenesc *Idivinum — humanum* [divin – uman]!

- *„ Verbum caro factum est"* [„Cuvântul s-a făcut trup"]
- secretul: iubirea

5a. *Medit. complement.*

iubirea „răs-cumpărătoare" „răs-cumpărare" şi totodată „dar", un dar reciproc
Lit. Nom. Jesu

6. Meditatio XI (Conferinţă)

- *BVMaria: fide credidit, fide concepit – fide!* [Preasfânta Fecioară Maria: a crezut întru credinţă, a zămislit întru credinţă – să ai credinţă!]

împrejurările Naşterii – sărăcie lucie, nu era loc pentru ei în casă: Dumnezeu parcă nu s-a îngrijit deloc de naşterea Fiului Său pe pământ // ieslea // cum să împaci acest lucru cu aşteptarea mesianică a „Regelui"?

- în continuarea acestor „paradoxuri": profeţia lui Sime- on: „spre căderea multora"... prin sufletul Tău va trece o sabie
- credinţa: reevaluarea tuturor valorilor umane: la sfârşit se va arăta puterea Domnului (Nietzsche)

„L'Otage"
[„Ostaticul"]
Claudel
Cuvintele importante
Passio DNJC sec. Math [Patimile Nostru Isus Cristos după Matei]

- continuare: fuga în Egipt

Toate acestea au fost pentru Maria primul semn că Pruncul nu-I aparţine (!), că aparţine tuturor (!)

- continuare „regăsirea fiului la 12 ani” (*„sposalizio Dio et la mediocritef* [„căsătoria lui Dumnezeu cu mediocritatea”])

Toate acestea Maria „le păstra în inima sa” – să O rugăm pe Ea să ne ajute să pătrundem în acelaşi mister. Maria cunoaşte „noaptea credinţei”! (Sf. Tereza a Pruncului Isus: nu vălul, ci zidul) în toate acestea „s-a abandonat” *{abandono)* lui Dumnezeu, precum Avraam, înainte de toate sub Cruce.

7. Via Crucis
Medit. complem. iuxtaXIetX[Meditaţia complem. conform cu XI şi X]
8. Sexta, Nona, Ang.
(lucrarea apost.: pregătire)
9. Cor. Ros. (I) (II), Lit. naţ. pol.
10.Ador. SS-mi

11. *Meditatio XLI* (Conferinţă) *{admirabile commercium* „schimb minunat”)

Sf. Ignaţiu *meditatio-. duo vexilla* [meditaţia: cele două stindarde]
Xristum Deumpro nobis tentatum...: nos tentati în Xristo – în Xristo viatores [pentru noi a fost încercat Cristos Dumnezeu...: noi am fost încercaţi întru Cristos Dumnezeu – mesageri întru Cristos] – ispitele cuprinse în încercarea lui Cristos aveau un caracter „mesianic” – dacă Cristos ar fi îndeplinit cerinţele ispititorului, ar fi fost considerat la acea vreme Mesia, la fel ca în alte situaţii (*cf.* scrierile lui Porfir şi ale altora). Totuşi, în acest caz (ca şi în altele), Isus respinge acest mod „spectaculos” de acţiune

- respinge mijloacele puterii exterioare, ale forţei, ale însemnătăţii etc.
- de ce procedează astfel? Pentru a arăta că doar la Dumnezeu se află izvorul puterii. (*abandono heroico* [devotament eroic])

12. Matut. anticip. Lit. SS-orum

13. *Meditatio XIII* (Conferinţă)

Mijloacele umane pot fi admise, dar nu ne putem pune în ele toată încrederea şi speranţa //El le asază în Duhul Sfânt: (*visum est Spiritui Sancto et nobis* [Duhul Sfânt şi noi am hotărât]) – acelaşi lucru în toate călătoriile lui Pavel: totdeauna iniţiativa de la Duhul Sfânt, ca de altfel în

toate Faptele Apostolilor: seria de inițiative ale Duhului Sfânt – „*avvinto dallo Spirito Santo*" [„atras de Sfântul Duh"] – recapitulează în mod remarcabil întreaga activitate apostolică a Sf. Pavel şi orice activitate apostolică autentică.
Potrivit Sf. Ignaţiu, pentru a cunoaşte voinţa Domnului – prima condiţie este *Jndifferenza totale*' [„asemănarea perfectă"]

- a doua: rugăciunea (Sfânta Liturghie) – intenţia de a aduce ofrandă lui Dumnezeu pentru ca El să o accepte şi să o confirme.

Căutarea voinţei lui Dumnezeu în toate (nu doar rezolvările omeneşti) – acesta este modelul activităţii apostolice.

Este foarte important pentru cei care trebuie să călăuzească Biserica.

14. Cor. Ros. (III)
15. Celebr. – ador. euch.
16. Meditatio conclusiva
(în special: sinteza XII, XIII) *Lit. BMVI Lit. S. Joseph*
17. Compl.
4 III
1. Int. diei, orationes
2. Meditatio
Ego transibo... est Transitus Domini (Pascha) [Eu voi trece /dincolo/... este Trecerea Domnului (Pastele)] Pr. Wyjscia – recul. – situaţii
3. Sacrum, orationes
4. Laudes

5. *Meditatio XIV* (Conferinţă)

S. Paulus [Sf. Pavel]: pentru ca Dumnezeu să poată acționa prin intermediul instrumentului său, trebuie ca acest instrument să aibă sentimentul propriei slăbiciuni! *(ad. Cor.* [către Corinteni]): mai întâi vorbeşte despre slăbiciunile pe care le-a trăit, despre „s*timulus carnis... qui me colafizef* [„un ghimpe în trup... să mă bată peste obraz"]: Pavel se simţea slab, însingurat... tocmai atunci Domnul (în faţa marii misiuni apostolice care este Corintul) îi spune: Harul meu îţi este de ajuns (!). De aici cuvintele cunoscute din Epistola către Corinteni: „n-am voit să ştiu nimic altceva între voi decât pe Isus Cristos" (diferite obstacole, dar în special „fraţii falşi") „Domnul mi-a dat putere"... evanghelia a fost

acceptată… Domnul mă va elibera, mă va întări: Speranţa şi încrederea în Har!
ta. *Meditatio complem.*

„Sufficit tibigratia mea” [„îţi este de ajuns harul meu”] – aceasta naşte multe reflecţii şi concluzii! Se poate spune că este atitudinea esenţială, că există (uneori) resturi ale unui alt fel de a gândi – în afară de aceasta există o problemă centrală a încrederii/resemnării

(Passio DNJChr. Sec. Lucam [Patimile Domnului Nostru Isus Cristos după Luca])

7. *Meditatio XV* (Conferinţă)

(mă refer la diferite pasaje ale Sf. Ignaţiu: 3 trepte ale smereniei şi altele) (dorinţa de a-L imita pe Cristos: lectura unor fragmente din biografia Sf. Ignaţiu – imitarea în suferinţe şi umilinţe: rezistenţa „naturii” – motivul supranatural (imitarea lui Cristos) – ţelul: gloria lui Dumnezeu şi mântuirea sufletelor -

Să ne rugăm pentru harul de a îndrăgi suferinţele, umilinţele, crucile pentru Cristos.

8. (şi în zilele precedente: actul „sclaviei”) Rugăciune pentru darurile Sfântului Duh.
9. Via Crucis Medit. complem.
10. Sexta, Nona, Ang.

(lucrarea apost.: pregătire)

11. Cor. Ros. (III) Lit. BMV, Lit. S. Joseph, Lit. naţ. pol.
12. *Ador. SS-mi* (Harul meu îţi este de ajuns)
13. Vesp.
14. *Meditatio XVI* (conferinţă)

Euharistia: este actul de Alianţă după tradiţia Vechii Alianţe, aşadar conţine şi *Jmpegno'* („angajarea”) din partea poporului: un răspuns activ! – Reînnoirea Alianţei în vremea lui Iosua (minunat text, în care este vorba de răspunsul conştient şi de bunăvoie din partea lui Israel) – în acest context trebuie înţeleasă întreaga liturghie, mai ales Sfânta Liturghie ca „participare” din partea Poporului lui Dumnezeu (!)

în Euharistie avem sinteza întregii Biblii de la primele cuvinte ale Cărţii Genezei până la ultimele cuvinte ale Apocalipsei

14a *medit. compl.*

despre marea însemnătate a Alianţei în orice concepţie religioasă, în special în creştinism: viaţa creştină, existenţa creştină.
11. *Meditatio XVII* (Conferinţă)
Euharistia – Alianţă: „noua şi veşnica Alianţă" – aici legătura cu Ieremia: despre Alianţa cea „nouă", care este Legea dată de Dumnezeu, dar nu „din afară", ci ca dar interior al Euharistiei: în locul „Legii" (Ieremia) vorbeşte despre „Duh" -[în esenţa sa Alianţa este „un dar al legii"]
- aici: comentariul Sf. Toma:
Lege – Duh – Iubire
- aici: citat din Sf. Tereza a Pruncului Isus
Euharistia – hrană: Iubirea mea va fi în voi izvorul puterii, fără de care nu puteţi iubi.
16. Cor. Ros. (I)
17. Ador. celebratio eucharist.
Psalmi poen.
18. Horasancta (cor. ros. II)
19. Complet, (grat.)
5 III
1. Intentio diei. Orationes
2. *Meditatio („Judica causam meam; defende, quia potens es, Domine"* [„Judecă-mi pricina; apără-mă, Doamne, pentru că eşti atotputernic"])
3. Sacrum. Orat. (Grat. act.)
4. Laudes
5. *Meditatio XVIII* (Conferinţă)
Agonia lui Isus; ceea ce precedă agonia – şi agonia însăşi. Vinerea I (*Jo* [Ioan]): înainte: în „cuvântul" din timpul Cinei celei de Taină Cristos vorbeşte despre unitatea Sa cu Tatăl, despre slava pe care a avut-o în El încă de la început, spune „vreau" ca toţi ceilalţi să fie acolo „unde sunt Eu". Aceasta înainte de agonie – iar pe de altă parte: în timpul agoniei = „trist este sufletul meu până la moarte", „vegheaţi împreună cu Mine", „a căzut cu faţa la pământ", „sudoarea de sânge": Cristos vrea să împărtăşească până la sfârşit slăbiciunea noastră omenească – vorbeşte „omeneşte" şi îşi arată umanitatea, slăbiciunea umană! („ce vreau" – nu [k)\)AO|iai [vreau], ci [un cuvânt grecesc ilizibil]) – (Pascal: Cristos este în

agonie până la sfârşitul lumii – nu avem voie să dormim în acest răstimp) – Suferinţa lui Isus, agonia, *fiat* [să fie], este forţa atâtor mucenici.

Sf. Tereza a Pruncului Isus: a suferi cu Isus, „a-L alina" pe Isus în agonie = a lucra pentru mântuire, pentru sfinţirea sufletelor: *„mihi fecistis"* [„Mie mi-aţi făcut"]

slujbă pentru Preasfânta Inimă a Domnului Isus

5a. *Meditatio complem.*

(trebuie să menţinem şi să aprofundăm permanent practica de a fi împreună cu Isus în agonia Lui: slujbă pentru Preasfânta Inimă a Domnului Isus — răsplata)

6. Tertia

7. *Meditatio XIX* (Conferinţă)

Moartea – revelaţia supremă a iubirii: a lui Isus faţă de Tatăl şi a Tatălui faţă de Fiu şi a Tatălui şi a Fiului faţă de om.

Una este „să mori" (- să suporţi moartea) şi alta „să-ţi dai viaţa". Isus îşi dă viaţa! Nu doar a suportat moartea din cauza duşmanilor Săi. Moartea lui Isus – nu doar suportată, ci dorită cu intenţia „răscumpărătoare", „mântuitoare".

Pass. DNJCh

[Patimile Domnului Nostru Isus Cristos după

Există destul de multe indicii care arată că Isus alege de bunăvoie moartea (- înainte de a fi prins îşi arată puterea în faţa lui Pilat)...

Motivul acestei alegeri nu este *„în recto"* [în mod direct] păcatul însuşi, ci iubirea pentru Tatăl, pentru oameni: *„pro no bis", pro me* [„pentru noi", pentru mine] (s-a dat pe Sine pentru noi, pentru mine)

Moartea lui Isus este expresia iubirii Tatălui pentru oameni, a milosteniei: „care nu şi-a cruţat propriul Fiu..."

„tradidit [„dat"] – în acelaşi timp:

Iubirea Tatălui faţă de Cristos (Fiul): *„communicavif* [„a împărtăşit"] Fiului Iubirea – şi [„a te uni"] cu Fiul în Iubire. De aici: a-ţi da viaţa: *„communicare con Padre în Amore"* [„a te uni cu Tatăl în Iubire"]

8. Actul „sclaviei" – Rugăciune pentru darurile Duhului Sfânt

9. Via Crucis

(continuatio medit. XVIII et XIX [continuarea meditaţiilor a XVIII-a şi a XIX-a])

10. Sexta, Nona, Ang.

(lucrarea apost.: pregătire)

11. Ador. SS-mi: 7 *verbal* [7 cuvinte!]

12. *Cor. Ros. (III, I)* Lit. naţ. pol.
13. Vesp.
14. *Meditatio XX* (Conferinţă)
- în cel mai mare chin pe Cruce, în cea mai mare manifestare a slăbiciunii (omeneşti). Cristos găseşte gloria – de aici acele necontenite accente în liturghie: *crux gloriosa!* [crucea glorioasă!] etc. Numeroase referinţe:
- această tonalitate a Bibliei si a Liturghiei se explică prin faptul că nu este vorba aici despre „moarte", ci despre „dăruirea vieţii din iubire": *communione con Padre nell'a- more* [comuniunea cu Tatăl în iubire].
15. Matut. anticip. (Lit. S. Cord. DNJC)
16. Meditatio XXI (Conferinţă)
- în chinul şi moartea pe cruce – adoraţia lui Cristos (gloria Lui)
- totuşi toţi „au primit" moartea ca moarte şi distrugere - Singura care crede *„fide nuda"* [„cu credinţă totală"] în înviere: Născătoarea de Dumnezeu. în acel moment, în Ea este întreaga Biserică (!) // Mângâierea Măriei constă în conştiinţa că Isus este fericit în Dumnezeu. – Starea de spirit a celorlalţi apropiaţi: apostoli, duşmani, Maria Magdalena – ucenicii din Emaus – aceeaşi conştiinţă // Femeile: Isus le face apostoli ai apostolilor...
- apoi: Faptul: datu-Mi-s-a toată puterea în cer şi pe pământ. .. învăţaţi toate popoarele
- *Christus est resuscitatus tanquam primitiae!* [Cristos a înviat, El a pus începutul] toţi urmează să înviem în El. A avut parte de aceasta Născătoarea de Dumnezeu.
- Niciodată nu putem detaşa moartea de înviere: un mister / o cheie pentru transformarea lumii: *(novus) homo!* [omul (cel nou)!]
17. Cor. Ros. (II)
(rugăc. în Vinerea Mare)
18. Celebr. eucharistica – adoratio
19. Medit. concl: sintetica diei Lit. BMV. Lit S. Joseph
20. Compl. (grat. act.)
6 III
1. Int. diei — orat.

2. *Medit mat. I: Bonus est Dominus sperantibus în Eum, animae quaerenti Illum! Gloria Tibi Verbum Dei* [Bun este Domnul pentru cei ce îşi pun nădejdea în El, pentru sufletul care îl caută! Slavă ţie, Cuvânt al lui Dumnezeu]
3. *Sacrum /gr. act. / orat.*
4. *Laudes*
5. *Meditatio XXII* (Conf.)

Solemnitas solemnitatum **[solemnitatea solemnităţilor]:** *Pentecoste* **[Rusaliile], care constituie un singur mister laolaltă cu** *Pascha* **(Pastele – înălţarea). „Legea" scrisă în inimi – cu Duhul lui Dumnezeu cel Viu „***Digitus Pater- nae Dexterae***" [„Degetul Mâinii Drepte a Tatălui"]**

Sf. Toma: *Lex Nova = Spiritus S. (vel Ipse vel sua activitas în cordibus nostris, qua istam legem, facit)* **[Legea Nouă = Sfântul Duh (sau El însuşi, sau lucrarea Sa în inimile noastre, prin care face această lege].**

Aşadar: *principaliter ipsa gratia – (în quantum gratia – justificat) — secundarie: „Littera" — Lex uti Littera. („Litiera" sola „occidit",* **chiar dacă e vorba de însăşi** *„Littera" (!) N. Legis)* **[în principal harul – (în ce măsură harul – îndreptăţeşte) – în al doilea rând: „Litera" – Legea ca Literă („Litera" singură „omoară", chiar dacă e vorba de însăşi „Litera" (!) Noii Legi)]**

Vatic. II: *„maturitas christiana": (ubi Spiritus ibi libertás)* **[„maturitatea creştină": (unde e Spiritul, acolo e libertate)] sarcina noastră este de a educa pentru această** *„maturitas"* **[„maturitate"] – contemporanii aşteaptă acest lucru.**

Dar: aici este vorba înainte de toate de lucrarea lui Dumnezeu! Nu a omului.

6. Cuvinte de încheiere. *Benedictio. Grat. actio. Salve Reg.*
UIOGD

Zile de reculegere 1983 20 11-26 11 capela Sf. Matilda card. j[0seph] ratzinger
20 11
ora 18
Vesp.
Veni Creator

(1) – Introducere. Conferinţa I (I)

1. - Botezul lui Cristos
- „dus în pustiu". Pustiul – locul Absolutului, locul Harului
- Zilele de reculegere vor fi „pustiul"
2. - Pustiul este locul morţii – acolo se nasc şi ispitele
3. - Mergând în pustiu, Isus intră în istoria Poporului Său:

în călătoria şi ispitele lui în pustiu // Isus – Moise. A te converti înseamnă a intra în istoria Poporului ales. Preoţii contemporani urmează să arate lumii de astăzi calea prin pustiu.
Ador. Euch.
Matut. anticip.
- *Meditatio-.* laolaltă cu Botezul în Iordan a început pentru Cristos „ora Lui”. „Pustiul” a durat până la cuvintele „Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit”, rostite pe cruce.
Complet.

Praeparatio, lectura / „Pascha nostrum"Orat. t
Meditatio. *„ut, per annua quadragesimalis e*
menti, et ad intelligendum Christiprofícu num, et effectus eius digna conversatione [„ajută-ne ca prin exerciţiile anuale ale Postului Mare să înaintăm în înţelegerea misterului lui Cristos şi ca prin harul Lui să ducem o viaţă sfântă"].
— Laudes

- *Meditatio* **(II) Liturgică:** *Converte nos, Deus, salutaris noster*
  [Converteşte-ne, Dumnezeule, salvatorul nostru]

a) *Converte! – convertimini!* – **[Converteşte-te! – conver- titi-vă!]^**
op tio fundam. **„V respingerea – autorealizării – în sensul [opţiunea , autonomiei – „*avere*[11] [„a avea"] fundamentală] , acceptarea – iubirii – „*essere*' [„a fi"]**
a-I permite lui Dumnezeu să prindă contur
b) *„ut nobis opus quadragesimaleproficiat"* **[„pentru ca /perioada/ Postului Mare să ne fie de folos"] disciplina este condiţia adevăratului progres**
- despre importanţa „popasului" Postului Mare astăzi: *S. Petri în vinculis!* **[/bazilica/ Sfântului Petru în Lanţuri!]: rugăciune pentru toţi cei persecutaţi din cauza credinţei**
c) **lectura explică mai bine continuarea oraţiei** *„mentes nostras coelestibus instrue disciplinis"* **[„educă-ne sufletele cu cereasca ta învăţătură"]**
Reflecţie: există un sens evanghelic al autorealizării în iubire şi prin iubire, „cine-şi va pierde sufletul pentru Mine şi pentru Evanghelie, acela îl va salva". – *Tertia* (Mt)

- *Meditatio* **(III)** *christol.*

„descendif **[„a coborât"] – exprimare nepopulară: din cauza noţiunii de Dumnezeu, precum şi a noţiunii de** *„cosmos*" **– dar înainte de toate nu place „ne-egalitatea"**

- **un cuvânt de neînlocuit: dacă Dumnezeu „Se pogoară", ceea ce este „jos" devine în acelaşi timp „sus", dar mai întâi trebuie ca El să fie „sus": Maiestatea lui Dumnezeu şi Stăpânirea Lui asupra întregii creaţii**

„descendif: **coborârea Divinului în omenesc**

coborârea împărăţiei în Cruce „ci mi-ai pregătit un trup” (Evr.): „ascultarea întrupată”, întruparea corespunde în mod deosebit esenţei Fiului- Cuvânt.

în acest Cuvânt este răspunsul Tatălui, în acest răspuns urmează să devenim Trupul lui Cristos. Toate acestea sunt incluse în „*descendit de coelis*” [„a coborât din ceruri”].

- *Via Cruciş (superpredicta* [cele spuse mai sus])
- *Sexta, Nona*
- *Praeparationes* [Pregătirile] (suferinţa)
- *Sacrum. Grat. actio.*
- *Ador. SS-mi*
- *Ros (II, III)*
- *Vesp.*

- *Meditatio* **(IV)** *christol.*

incarnatus est de Spiritu Sancto **[s-a întrupat de la Duhul Sfânt]**

ceea ce înseamnă că Isus a trăit o viaţă omenească, de copil, de tânăr, de adult?

copilul: a primit „trup” din Femeie şi în acelaşi timp moştenirea după Avraam şi Adam // „pruncia” are în învăţătura lui Cristos o deosebită importanţă: a fi copil înseamnă a şti să spui „Tată”: calea intrării în Divinitate / „cei sărmani” – „copiii” (sărmanul – copilul) // grecii: copii veşnici (Platon), admiraţie faţă de realitate – nu tehnocraţie.

A fi copil înseamnă, de asemenea, a şti să spui „Mamă”. De la Mama Sa a învăţat să spună Domnului „da”.

Nazareth. Familia, Casa ca Biserică // viaţa ascunsă. Lucrarea, Biserica sărmană şi smerită / Noua Alianţă nu are începutul în Templu, ci în iesle şi în casa din Nazareth.

Vita publica **[viaţa publică] aduce cu sine singurătatea. Dezamăgire din partea prietenilor. Singurătatea cu Dumnezeu**

—*Matut. (anticip.)* – Lit. nat. pol.

- *Medit.* **(V)** *christol.*

<u>Ne întoarcem la</u> *IDom. <u>Ouadrag.</u>* **[Prima duminică din Postul Mare]: Ispitirea**

Cristos şi Ispititorul folosesc cuvinte din Vechiul Testament. (Problema relaţiei dintre Testamente: Marcion, Har- nack, E. Bloch, *teologia liberationis* **[teologia eliberării], în care Moise este un model al lui Cristos.)**

<u>Ispita pâinii</u>: Mesia este cel care dă pâine totdeauna şi tuturor (= bunuri materiale). Cristos dă „Pâinea" în sens euharistie. Răspunsul: „nu numai cu pâine, ci cu orice Cuvânt al lui Dumnezeu. .."nu este de ajuns pâinea, este nevoie de adevăr! Ispita cuprinde o minciună: absolutizează ceea ce este doar parţial.
întrebări de conştiinţă: <u>Oare Dumnezeu</u> (cuvântul Domnului) are întâietate?
<u>Despre importanţa postului</u> (!) răspunsul patriarhului.
<u>Două</u> alte ispite: abolirea nevoii de răscumpărare, f Raportare la reflecţiile Sf. Ignaţiu [despre cele Două Stindarde.

- *Ros(I)*
- *Ador. euch.*

Lit BMV, S. Joseph, SS. Nom. Jesu

- *Medit. sintetic.*
- *Compl.* [ilizibil]

22 II

Cat. S. Petri [Sărbătoarea Tronului Sf. Petru]

- *Orat. mat. solitae*
- *Medit. prec.*| „Eu însă m-am rugat pentru tine, ca să nu piară credinţa ta"
- *Laudes*
- *Medit. liturg.* **(VI)**

Lect. Is **[Lectura Isaia]** *feria III / <u>Mat</u>.* **Is [Isaia]. Cuvântul ce iese din gura mea nu se va întoarce la mine singur: misterul lui <u>Cristos</u> este puternic legat de <u>misterul Măriei</u>: în Ea Cuvântul Domnului nu rămâne la fel. Este primit în lume: solul Bisericii: „A păstrat Cuvântul în inima sa". în această inimă, solul omenirii a devenit fertil. în această disponibilitate totală, Maria „<u>s-a împlinit</u>"! Acesta este răspunsul pentru ateis- mele contemporane.**

Feminismo **[Feminismul]: (?) efectul negării Mariologiei în protestantism (?) Consecinţele în ecleziologie: Biserica nu este un produs al structurilor şi planurilor umane. Ea are misterul Măriei <u>adânc înscris în sine</u>: maturizarea în spiritul „disponibilităţii”: al deschiderii spre lucrarea Domnului!**

<u>Reflecţie</u>: fie ca Biserica, prin misterul Măriei înscris în natura ei, să devină un sol fertil al Cuvântului. Fie ca eu însumi, prin credinţa în Cea Imaculată, prin „sfânta sclavie”, să devin de la o zi la alta solul fertil al Cuvântului în Biserică

- *Tertia* [Mc] Lit. naţ. pol.
- *<u>Medit. christol.</u>* **(VII)**

Cathedra S. Petri **[Tronul Sf. Petru]. Răspunsul lui Petru la întrebarea lui Cristos „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?” constituie <u>miezul cristologiei</u>. Mc: eşti Mesia, <u>Mt, Lc</u>. / Printre numeroasele nume, la sfârşit au rămas <u>Cristos</u>, <u>Domnul</u> (*Kyrios*), <u>Fiul Domnului</u>: Ceea ce regăsim la <u>Matei</u>: „Tu eşti Cristos, Fiul Domnului celui Viu”. Acest răspuns explică toate celelalte denumiri şi noţiuni. în el se exprimă <u>dogma Bisericii</u>, în lumina Evangheliei, centrul vieţii lui Isus a fost <u>raportarea la Tatăl</u>. Aşadar: Fiul.**

în rugăciunea către Tatăl şi-a avut începutul <u>chemarea celor Doisprezece</u>, adică naşterea Bisericii. Mărturisirea lui Petru constituie întru câtva a doua treaptă a naşterii Bisericii. Petru a participat la apropierea interioară (*intimită*) dintre Cristos şi Tatăl – prin credinţa născută de aici a putut deveni „piatră de temelie”. (Schimbarea la faţă -) (Grădina Raiului): *Abba.* rugăciune

Tatăl meu – Tatăl nostru; participarea comunităţii bisericeşti „noi” în relaţia cu Tatăl lui Cristos „eu”.

- Calea Crucii (în contextul Medit. VI şi VII)
- *Sexta, Nona*
- *Lectio et medit. praeparat.* [Lectura şi meditaţia pregătitoare] (despre suferinţă)
- *Sacrum. Grat. act.*
- *Ros. III, I. Ador. euch.*
- *Vesp.*

- *Medit. christol.* **(VIII)**

„Consubstantialis" **[„consubstanţial"] (***homo-ousios)* **– termen central al dogmei cristologice. Corespunde întru totul moştenirii Bibliei şi credinţei apostolice (temă a Med. VII) în Cristologie şi Soteriologie. Nu există opoziţie între „biblic" şi „grecesc".**

în centrul soteriologiei se află problema libertăţii – libertatea este dimensiunea divină a omului. Libertatea întru adevăr. Eliberarea omului iară îndumnezeirea omului este o iluzie.

Conciliul de la Niceea a folosit termenul filozofic *„consubstantialis"* **pentru a explica biblicul „Fiul Domnului": „Te slăvesc pe Tine, Tată…"**

Conciliul din Calcedonia, unitatea dintre natura Divină şi cea umană în Persoană.

Conciliul de la Constantinopol III; dualitatea Naturilor nu distruge libertatea umană, ci o modelează (o naşte): „am venit nu pentru a face voia mea, ci Voia Celui care M-a trimis, a Tatălui" – această concordanţă dintre voinţa umană şi cea Divină prin iubire întăreşte şi unitatea „Eului" lui Cristos.

Pe această cale se produce şi modelarea libertăţii umane în fiecare om: *laboratorium* **al libertăţii umane (aspectul soteriologie).**

Refl.

- *Matut. anticip.* *Lit. Sacr. Cordis Jesu, Lit. BMV*

- *Meditatio* **cristologică (IX)**

Pascha. **în Israel era celebrată în familie, în case (nu în templu!).** *Pascha* **era în fiecare an întoarcerea la Temelia Divină, ieşirea din haos.**

în felul acesta *Pascha* **a devenit o sărbătoare a creştinilor, celebrată în familia Bisericii – opunându-se forţelor haosului şi dezbinării. La fel se întâmplă în lumea contemporană.**

Israel a moştenit pastele de la nomazi, pentru care era o sărbătoare a primăverii. De aici motivul: suntem pe drum. Ai fost călător.

Pascha **creştină – trecere. Suntem în drum spre o altă Viaţă, spre o altă Patrie. Biserica nu este o fortăreaţă, ci o cetate deschisă. A crede înseamnă „a ieşi" din beznă, din haos, aşa cum „a ieşit" Isus: Joia Mare. Trebuie să ieşim laolaltă cu El – înspre** *misteriumpaschale* **[misterul pascal].**

- *Ros (II)*
- *Ador. euch.*
- *Meditatio sintetica*
- *Compl.* / [ilizibil]

lit. S. Joseph Psalmi poenit.

23 II

Orat. consuetae

- *Medit: „în corde susperscribam... non atramento, sed Spiritu Dei vivi"* [„în inimă voi scrie... nu cu cerneală, ci cu duhul Dumnezeului Celui viu"].
- *Sacrum. Grat. actio /act. BMV. orat. adSpir. SJ*
- *Laudes*
- *Meditatio liturg.* **(X)**

Prorocul Iona // Evreii cer semne – generaţia noastră la fel. Marxismul: creştinismul a avut suficient timp pentru a schimba lumea... semnele: în domeniul vremelniciei. Mulţi sunt influenţaţi de aceste concepţii, fie şi parţial. *„Haecgeneratio signa quaerif* **[„Această generaţie cere semne"] – Semnul care va fi dat... „***vedere Gesu***" [„a-L vedea pe Isus"] – Rozariul, Calea Crucii şi altele ne permit să-L vedem pe Isus.**

- Credibilitatea lui Iona: Ninive trăia într-adevăr în păcat. Prorocul era dezinteresat. Marile oraşe ale epocii noastre au nevoie de apostoli ai pocăinţei, ai convertirii.
- Iona este o figură pascală: din iubire pentru Israel se abandonează morţii, „aruncaţi-mă în mare"
- semnul lui Iona: iubirea care biruieste moartea.

Refl.

- *Tertia* [Luca] Lit. naţ. pol. *Meditatio christol.* (XI)

Cristos a murit rugându-se: *Eli, Eli... În manus Tuas* [Dumnezeule, Dumnezeule... în mâinile Tale] / Ps. 21: mesianic: Isus este subiectul

propriu-zis al acestui psalm... Ultimele cuvinte ale lui Isus exprimă ascultarea totală faţă de Tatăl.

Cuvintele rostite în ceasul morţii rămân în strânsă legătură cu cuvintele Cinei celei de taină. Din această unitate decurge Euharistia. Euharistia nu este doar cină, este o jertfă anticipată. în această Jertfă se împlinesc toate jertfele Vechii Alianţe.

Figura Slugii lui Iahve (Is) – mai importantă decât ale tuturor prorocilor „*sacramentum juturf* [„sacramentului viitorului"] (Isaia).

Tradiţia lui Ieremia: noua Alianţă *Cena* – *Croce* – *Risurezione fanno uno indiviso myste- riopascuale* [Cina – Crucea – învierea constituie un mister pascal indivizibil]. / Cina (*eucharystia)* anticipează şi învierea: „*transsubstantiatio mortis*" [„transsubstanţierea morţii"].

- *Via Cruciş*
- *Sexta, Nona*
- *Lectio et medit. praeparat.* (suferinţa: [ilizibil])
- *Ador. SS-mi* *{Lit. SS-rum)*
- *Ros (1,11)*
- *Vesp.*

Meditatio christ. (XII)

Mysterium Paschale di Gesu. S. Giov. [Misterul pascal al lui Isus după Sfântul Ioan] două părţi l-13,13-21

Spălarea picioarelor. A fi creştin înseamnă a accepta să ţi se spele picioarele (Atitudini: Iuda şi Petru). Spălarea picioarelor este un act de iubire care poate fi primit doar prin iubire. Iubirea stă şi în acceptare.

Spălarea picioarelor – însemnătate sacramentală, ecle- zială („să vă spălaţi picioarele unii altora": comunitatea), etică.

Interpretarea Sf. Augustin: între idealul de curăţenie contemplativă şi grijile apostolice şi pastorale trebuie, de asemenea, „să te murdăreşti pe picioare", mergând la întâlnirea cu Cristos în mijlocul problemelor semenilor şi ale lumii.

Cristos „ne spală picioarele" în fiecare zi, când ne rugăm „iartă-ne nouă greşelile noastre". Refl.: punerea în practică în propria viaţă. *Matut. anticip.*

Lit. SS-mi Nominis Jesu

Lit. BMV Lit. S. Joseph

Veni Sande Spiritus *Meditatio christ.* (XIII)

Homo factus est [S-a făcut om] = a înfruntat moartea, a ieşit în întâmpinarea morţii. întreaga structură biologică este destinată morţii. Esenţa spirituală se opune morţii, pentru că trăieşte pentru iubire.

Disputa cu privire la înviere s-a născut din traducerea noţiunilor biblice. Două tradiţii biblice: „mărturisirea" – *(1confessionale)* – „povestea" (*narrativo*). Probabil cel mai vechi text (rădăcina) sunt cuvintele „Domnul a înviat si S-a arătat lui Petru". Tradiţia *„narrativo,"* încearcă mai degrabă să explice cum s-au desfăşurat evenimentele.

Pavel (I Cor) pleacă de la moarte: Cristos a murit după Scripturi (adică în concordanţă cu Vechiul Testament) pentru păcatele noastre (aşadar, nu moartea ca pedeapsă pentru păcat, ci ca eliberare de la moarte). A fost înmormântat = a coborât printre cei morţi / – Apoi a fost văzut (cocpGri). „A înviat a treia zi după Scripturi, S-a arătat lui Petru".

Mormântul. învierea s-a produs înainte ca trupul să înceapă să se descompună (Ps itO.

Moartea face parte din lumea care există. învierea adevărată (nu doar conceptuală) este mereu dorită de om. învierea este revelaţia Puterii lui Dumnezeu! Aceeaşi care se revelează în Creaţie.

- *Ro's (III)*
- *Ador. euch.*
- *Medit. sintetica*
- *Compl. / Praep.*

24 II

- *Medit. „Ipse liberabit Te de laqueo venantium et a verbo maligno „* [„El însuşi Te va izbăvi din laţul vânătorilor şi de cuvântul tulbu-
- *Sacrum. Grat. actio.*
- *Laudes*
- *Meditatio liturg.* **(XIV)**

Cateheza liturgică despre rugăciune. în pofida concepţiilor care contestă nevoia rugăciunii de implorare (şi care ascund iluzia autosuficienţei omului)

- **Isus ne învaţă rugăciunea de implorare**

Dumnezeu este Puterea Supremă, care este totodată Bunătatea. Pură Bunătate şi izvor al oricărui bine.

Dumnezeu este Putere şi Iubire. Ordinea etică merge mână în mână cu cea ontică.

Gnoza: religia ruptă de credinţă. Rugăciunea este înlocuită de antrenamentul interior al omului („pustiul” -)

Ce anume putem să implorăm? Tot ceea ce este bine. A supune întreaga realitate privirii Tatălui Atotputernic.

Rugăciunea desparte în noi lumina de întuneric – binele şi răul moral – şi călăuzeşte procesul convertirii (Luca: va da Duhul cel bun… -).

Rugăciunea în numele lui Cristos este calea pentru a deveni Fii ai lui Dumnezeu.

Căutaţi-L pe Dumnezeu – veţi găsi în Duhul Sfânt bucuria *(cf.* **colecta** *de die*| **[a zilei]).** *Tertia* (În) Lit. naţ. pol. *Meditatio* **cristologico-ecleziologică (XV) Concepţia contemporană: Isus – da: Biserica – nu. Pe Isus îl cunoaştem la fel ca orice lucru: prin învăţătură.**

Or pe Isus îl putem cunoaşte în mod autentic doar prin rugăciune, deoarece Isus s-a revelat în rugăciune, în cunoaştere este indispensabilă o anumită „*connatura- litas***” [„concordanţă de natură”] sau „***sym-patid***” [„com-pa- siune”]. Cristos: „nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine”.**

Nevoia de teologie, dar înainte de toate teologia celor sfinţi înrădăcinată în iubire.

Biserica – Trupul lui Cristos este condiţia reală a cunoaşterii lui Isus: îl cunoaştem pe Cristos în acel „noi” care este pătruns de iubirea Domnului.

Omul nu-L poate obliga pe Dumnezeu să Se lase cunoscut – această cunoaştere poate fi doar rodul iniţiativei lui Dumnezeu.

Isus a intrat în întreaga tradiţie a Vechii Alianţe a lui Israel şi de acolo şi-a început raportarea existenţială la Dumnezeu: „Tatăl nostru”.

Misterul lui Cristos si misterul Bisericii sunt nedespărţite până la sfârşitul lumii.

- *Via Crucis*: **Slavă Tatălui + Fiului + Sfântului Duh: trecerea prin realitatea păcatului şi dincolo de această realitate – spre Gloria în care, existând, Dumnezeu este începutul tuturor lucrurilor.**

- *Consideratiopraeparat.* [Consideraţii pregătitoare] : suferinţa Lectura: *Collégialité du Synode [Colegialitatea Conciliului]*
- *Sexta, Nona*
- *Ador. SS-mi*
- *Res. (II, III)*
- *Vesp.*
- *Meditatio* **ecleziologică (XVI)**

Ecleziologia îşi are începuturile în descrierea făcută de Luca Rusaliilor. Biserica apostolică: „*perseverantes în doctrina Apostolorum”* **[„stăruind în învăţătura Apostolilor”], sfântă: „***assidui în oratione et în fractione panis”* **[„stăruitori în rugăciune şi în frângerea pâinii”], una: „***unurn solum cor et anima und***” [„o singură inimă şi un singur suflet”] – universală: darul vorbirii în limbi, din prima zi Biserica vorbeşte în toate limbile: Biserica universală nu „preconizează” o multitudine de Biserici locale, ci „naşte” această „multitudine”: „***dilatamini***” [„răspân- diţi-vă”].**

- ***Ziua de Rusalii conţine în sine întreaga istorie a Bisericii. Misiunile Apostolilor se încheie la Roma. Roma devine moştenitoarea şi centrul universalităţii. Ecleziologia lui Luca este pneumatologică şi în acelaşi timp cristologică, spirituală şi în acelaşi timp concretă...*** *Refl.Matut. Anticip.*
Lit. MBV, Lit. S. Joseph

- *Meditatio* **ecleziologică (XVII)**

Communio (koinonia) **ebr.** *Ladelura (= cooperativa* **[colaborare/cooperare]).**

Biserica este *„koinonia"* **lui Cristos,** *koinonia* **Paştelui Lui –** *Communio* **[Comuniune] după Vechiul Testament. între Dumnezeu şi om, după Vechiul Testament, nu există** *communio*, **doar Alianţă. După Noul Testament, între Dumnezeu şi om există** *communio. II* **Vechiul Testament se opunea concepţiilor păgâne din cauza transcendenţei lui Dumnezeu. Grecii acceptau comuniunea între oameni şi zeităţi.**

Totuşi învăţătura Noului Testament nu este o consecinţă a elenizării, ci a Noii Realităţi, care este esenţială pentru Noul Testament: noutatea radicală a creştinismului. întruparea = noua Sinteză înfăptuită de Dumnezeu. Sf. Pavel: *koinonia nel Sangue di Christo... nel Corpo di Christo...* **[comuniune în Sângele lui Cristos... în Trupul lui Cristos...] Euharistia deschide „eul" omenesc spre Dumnezeu cel Transcendent în Divinitatea Lui: „îl îndumnezeieste" pe om.**

Această comuniune îşi are temeiul în Unirea Iposta- tică: *communio* **între Divin (natura, voinţa) şi uman (natura, voinţa).**

Comuniunea cu Dumnezeu întru Cristos ca temei al Bisericii este izvorul comuniunii dintre oameni („noi" ai Bisericii).

Refl, past.: pentru o reflecţie mai profundă, chiar renunţarea la Comuniunea sfântă pentru o Comuniune mai rodnică, precum şi o acţiune de solidaritate cu cei care o doresc, dar nu o pot primi.

Koinonia **înseamnă „Euharistie", precum şi „comunitate".**

— *Ros. (I)* *Lit. DNJCS. Sacerdotis*
— *Ador. euch.*
— *Hora Sancta*

— *compl.*
25 II
— *Int. Orationes consuetae*
— *Medit., „Ipse peccata multorum tulit et pro transgressoribus rogavit”* [„El însuşi a purtat păcatele multora şi S-a rugat pentru cei vino-
— *Sacrum – grat. act. Dedic. BMVImplorationes Ss-mi*
Spiritus cotidie [zilnic]
Laudes
Meditatio litum **(XVIII)**
De iustitia christ. **[Despre dreptatea creştină]. // Găsim două noţiuni soteriologice: „***compassio Def* **[„compasiunea lui Dumnezeu”]:** *S. Bernardus: „Deus non patitur, sed compatitur”* **[„Dumnezeu nu pătimeşte, ci compătimeşte”] . Problema „***compatheia Def* **[„compătimirii lui Dumnezeu”] îşi găseşte aici reflectarea. „***Cor meum”* **[„Inima mea”] în privinţa lui Dumnezeu.** *(Eucharystia: personalismoprofetico* **[personalismul profetic] // Liturghia din Vinerea Mare ne orientează permanent spre Golgota: Cel care a îndurat moartea fără păcat a îndurat-o pentru noi, deşi prorocul susţine că fiecare suportă singur răspunderea doar pentru propriile păcate. Evanghelia: „dacă nu va prisosi dreptatea voastră” ... „peste măsură” (preaplinul). Dumnezeu este „preaplinul, belşugul”. Creştinul ar trebui, de asemenea, să fie capabil de dar, de „ceva mai mult”; de aici se naşte bucuria spirituală.**

Aceasta ne conduce la antiteza Predicii de pe munte, „li s-a spus celor bătrâni” = Dumnezeu i-a spus lui Moise – iar Eu vă spun = Dumnezeu vorbeşte prin Mine *cfr. postcommunio* **C***cf.* **rugăciunea după comuniune)**

Refl.
circa [în ceea ce priveşte] acel „ceva mai mult” – în învăţătura Bisericii (HV, FC) în viaţa personală
metodologia omiliilor (!)
- *Tertia* Lit. naţ. pol.
- *Meditatio* **despre preoţie (XIX)**

Chemarea lui Petru: /Luca: pescuirea minunată./ – Mai înainte Petru îi spune lui Isus „învăţătorule”. Apoi: „Doamne”.

<u>Descrierea primei chemări</u>: Andrei şi fratele său, Si- mon: Vino! Să vezi! Fără vedere nu există „experienţă” *(= gustare* **[a gusta]).**

înainte îl numeau pe Isus „*<u>Rabbî</u>***\ după întâlnirea cu El „L-am văzut pe Cristos = Mesia”. Există aici <u>elementele chemării</u>:** *<u>ubi habitas?</u>* **[unde locuieşti?] – veniţi, uitaţi-vă.**

- **a arunca plasa asupra cuvântului Lui – aceste elemente trebuie să se repete în fiecare chemare.**

Cei doi ucenici au conştiinţa „Mielului lui Dumnezeu”, adică <u>în acelaşi timp conştiinţa</u> propriilor păcate/ greşeli: „Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos”. *Initium sapientiae timor Domini* **[Teama de Dumnezeu e începutul înţelepciunii]. Poate predica în mod autentic convertirea doar cel care are conştiinţa propriei păcătoşenii.**

VideteEum et <u>illuminamini</u>! **[Priviţi-L şi veţi străluci de bucurie!]**

„Şi-au chemat tovarăşii care erau în luntrea vecină”: chemarea celorlalţi şi <u>prin</u> ceilalţi. împreună vor forma *„koinonia Petri”* **[„comunitatea lui Petru”] (+Iacob, Ioan) – şi totodată bazele viitoarei Biserici / „A fi ucenic” înseamnă <u>a accepta</u> să fii „pescuit” de Isus / Vocaţia nu este <u>o chestiune doar personală</u>: ea se concretizează în comunitatea Bisericii; prin luntrea lui Petru.**

- *Via cruciş (pass.)*
- *(consideratio praepa.:* suferinţa)
- *(collegialitâ a Synodo dei Vescovi* [colegialitatea în Conciliu a Episcopilor])
- *Ros. (III) (I)*
- *Ador. SS-mi* (7 *verba* [7 cuvinte]) *Corona 5 vulnerum* [Rozariul celor 5 răni]
- *Vesp.*
- *<u>Meditatio-. spiritualitâ sacerdotale</u>* **[spiritualitatea preoţească] (XX)**

<u>Dominus pars haereditatis meae et calicis mei</u> **[Domnul este partea moştenirii mele şi a pocalului meu]**

Neamul lui Levi nu a primit nici o parte la împărţirea Pământului Făgăduinţei. Dumnezeu era moştenirea lor, temelia asigurării vieţii, chiar în sens material. Psalmul în care se află aceste cuvinte este psalmul preotului. în acelaşi timp el depăşeşte Vechea Alianţă înspre Cristos.

Această apartenenţă la Dumnezeu, dependenţa deosebită faţă de El, permanenta disponibilitate de a primi învăţăturile Lui – sunt izvorul unei bucurii deosebite.

Fără disponibilitatea de a părăsi bunurile personale nu există preoţie adevărată. în acest context se încadrează celibatul: şi în acest context trebuie să-i căutăm un sprijin existenţial.

Viaţa preoţească se concentrează integral asupra Euharistiei. Ea este întreaga noastră moştenire.„Iată, am părăsit totul…” „…Pentru unul primeşte o sută…”

Refl. *Lit. SS-mi Cordis Christi*
Lit. BMV, Lit. S. Joseph
Matut. anticip.

- *Meditatio*: **(Liturgică)** *de sabato* **(XXI)**

Colecta: *d Te corda nostra, Pater aeterne, converte, ut nos, unum necessarium semper quaerentes et opera caritatis exercentes, Tuo cultui praestes esse dicatos*” **[Tată veşnic, întoarce spre Tine inimile noastre, ca să faci ca noi, căutând mereu numai cele de trebuinţă şi realizând lucrările carităţii, să-Ţi dăm gloria care Ţi se cuvine”].**

Convertirea: dintr-o ţară îndepărtată (= din ţinutul păcatului) ca un fiu risipitor. Doi fraţi: unul mai mare şi altul mai mic. Cel mare (simbol al lui Israel) credincios, dar invidios (pentru că şi el şi-ar dori acele bunuri din „ţara îndepărtată”, deşi Tatăl îi spune „tot ce este al meu este al tău, şi ce este al tău este al meu”).

Convertirea de bază: *ad Te* **[la Tine]! La Dumnezeu.**

Prioritatea lui Dumnezeu: „*unum necessarium***' [„numai cele de trebuinţă”], la care se adaugă „***opera caritatis***” [„lucrările carităţii”].**

Amintirea zilelor seci (*quattuor tempora)* **(: din Postul Mare; prima săptămână): tradiţia străveche – de la un moment dat legată de vocaţia preoţească: miercuri – vineri – sâmbătă.**

cf. postcommunio de sabato

Ros. (II) Ador. euch. Medit. sintetica Compl. / Prep.
26 II
Int. Orat. consuetae
Meditatio „omnibus mutationibus multa subesse quae… fundamentum habent în Christo, qui est heri et hodie, Ipse et în saecula” [„între toate schimbările există multe care… au temelia în Cristos, care ieri şi azi şi în veci este Acelaşi”]. Unit cu El prin Maria.
{Dedic. BMV Orat. adSpir. SS-m)
— *Sacrum, grat. actio*
— *Laudes*

Meditatio liturg. de Dominica **(XXII) Alianţa cu Avraam (Geneza) Credinţa este demnă de viaţă si de moarte. Este demnă să-ţi legi de ea întregul destin.**
Si Dumnezeu se oferă pe Sine în Alianţă: îşi leagă „Destinul" Său de Alianţă. Confirmă aceasta prin moartea Fiului Său. Se angajează întru totul pe Sine în relaţia cu oamenii.
— Cuvânt de încheiere. *Grat. actio. Bened. Salvae Regina*
UIOGD
Zilele de reculegere de la Vatican **ii—**17 martie 1984 CARD. A[LEXANDRu] DO NASCIMENTO
II III
Vesp.

Veni Creator Spiritus **I Conferinţă introductivă**
S. Marcus: „venite în disparte" **[Sf. Mar cu: „veniţi voi singuri"].**
Vino! (referinţă la libertate), vino cu istoria ta personală, cu crucea ta.
Vino = *„essere în tensione"... „essere în lotta"* **[„a fi în tensiune".. . „a fi în luptă"] – ca răspuns la acest lucru Biserica ne oferă zilele de reculegere:** *(vacare Deo): solus cum Solo* **[(a te dedica lui Dumnezeu): singur cu El Singur]** *„deja las otras cosas"* **[„lasă celelalte lucruri"] (Sf. Carol)** *purificazione – intercessione – contemplazione* **[purificare – mijlocire – contemplare]**
(Canonizarea Sf. Paula Frassinetti – oamenii, Biserica sfântă şi Mama sfinţilor): a trăi întru sfinţenie = a-L face pe Dumnezeu prezent în istoria oamenilor *venite – accipite iugum* **[veniţi – primiţi jugul]** *venite — benedicti Patris mei* **[veniţi – binecuvântaţii Tatălui meu]** *Ador. SS-mi* Lamentaţii I *Matut. antic.*
7. Medit. sint.
8. Compl.
Lect. card. Ratzinger:
Vor privi spre Cel pe care L-au străpuns
12 III
1. Int. Orat.
2. *Medit. (vacare Deo* [a te dedica lui Dumnezeu])

3. Sacrum
Grat. act. [intercessiones] Consuete
4. Laudes
5. *Meditatio II*, | Dig/Dumnezeul
- Punctul final al cercetării raţiunii umane. în acelaşi timp, depăşeşte raţiunea (Pascal)
- *Ricerca* [căutare] /aspiraţie/ care traversează întreg Vechiul Testament
/Psalmii/: |Faţa lui Dumnezeul] – în teologie / filozofia medievală: Persoana
Vultum Tuum, Domine, requiram [Voi căuta faţa Ta, Doamne] – în această căutare: în acelaşi timp dorinţa de a fi văzut de către Dumnezeu.
Cercare Dio = cercare bone, evitare il male [A-L căuta pe Dumnezeu = a căuta binele, a evita răul]
despre mistică şi mistici: ei sunt mărturia a ceea ce este <- Bergson Viitorul definitiv al omului: omul – *„essere în lenta matu- razione*" [„a fi într-un proces lent de maturizare"]/"a ridica ochii spre Dumnezeu": *levare oculos.*
6. *Passio sec. Marc.* [Patimile după Marcu]
7. Imploratio donorum SS. Spiritus
8. *Tertia* Newman *Meditatio III:* | Omul: „eu" |
quis est Deus? — S. Thomas [cine este Dumnezeu? – Sf. Toma]
Newman: *Iand my Creator* [eu şi Creatorul meu] Cartes.: *Cogito – ergo sum* [Gândesc – deci sunt] „Eu" faţă de „Dumnezeu"
Io davanti a Dio [Eu în faţa lui Dumnezeu]: Ce sunt „eu"?: trup şi spirit, existenţă temporar-spaţială: istorică // Cine sunt „eu"? persoană deschisă spre celălalt (ceilalţi), deschisă spre Dumnezeu,
Creator – Pater Sanctus – Erus totius bonitatis (Thom.) [Creatorul – Sfântul Părinte – Domnul a tot ceea ce e bun (Sf. Toma)]. Cel care dă, iară a aştepta să i se înapoieze – orice bine, întrucât există în creaturi, se află în Dumnezeu ca în izvorul său (Fontanna).
9. Sexta /cor. Ros. II/
10. Reflexio medit.
11. *Via Crucis* [ilizibil]

12. Nona
13. Ador. SS-mi
14. Cor. Ros. III Psalmipoenit.
15. Vesp.
16. *Meditatio IV* [Ps 104] | Providenţa Divină: | creaturile aduc slavă Creatorului
Existenţa tuturor entităţilor întâmplătoare vine de la Dumnezeu
Dogma consolatore della Div. Providenza [învăţătura consolatoare a Providenţei Divine]: Dumnezeu ţine totul în viaţă (cuvintele lui Matei despre crinii câmpului).
Dostoievski, Sf. Toma, Merton
Chemarea la iubire a fiecărei creaturi (animale, plante) *cf. Prex Euch. IV* [rugăciunea euharistică IV]: adorarea înţelepciunii Domnului.
Cartea înţelepciunii: „iubeşti **tot ce ai zămislit". Locul deosebit al omului (*;*nobilitas:* demnitate)**
Bărbatul – femeia: o reflectare a Trinităţii. Card. Newman: textul despre Providenţă 18. *Refl.*
Matut. anticip. Lit. BMV/ S. Joseph
19 *Meditatio V*
| Mysterium inicjuitatis] **[Misterul fărădelegii] – |păcatul|:**
„salvaregli uomini dai loropeccatt (ad Tessal.) **[„a-i salva pe oameni de păcatele lor" (către Tesaloniceni)].**
Pentru a pătrunde misterul păcatului este indispensabilă lumina credinţei: când dispare credinţa, dispare conştiinţa păcatului.
Christus: „si" **[Cristos: „da"];** *peccatum — „non „* **[păcatul – „nu"]**
Peccatum = non oboedire **[Păcatul = a nu asculta/a nu te supune];** *iniquitas* **[fărădelege];** *ingratitudo* **[ingratitudine];** *impietas* **[impietate]; ruperea prieteniei cu Dumnezeu; refuzul fiinţei libere faţă de Absolut: faţă de Tatăl. Ce înseamnă păcatul în viaţa mea personală? Moartea -**
consecinţele păcatului

Iadul -

Bernanos = a nu mai putea iubi mai mult. Doamne, în mâinile Tale îmi încredinţez libertatea.
Fie-Ti milă, Doamne, Fie-Ti milă!

20. *Cor. Ros. (I), Lit. Laur.* [Litania lauretană]
21. *Benedictio eucharistica*
ii. Medit. sintet. Lect. J. Ratzinger
23. *Compl.* *alia* [altele]
13 III
1. *Int. Orat.*
2. *Médit, /amor – Providentia – peccatum* [iubire – providenţă – păcat]/
3. *Sacrum*
Grat. act. Intercessiones: consuetae
Filoi greci.
[Filozofii greci] [ilizibil]
4. *Laudes*
5. *Medit. VI \Redemptio* [Răscumpărare]
S. Paulus: qui me liberabit? [Sf. Pavel: cine mă va elibera?]
Deus tantum dilexit mundum, utFilium Suurn Unige- nitum mandavit... [Dumnezeu într-atât a iubit lumea, încât l-a dat pe Unicul Său Fiu] *(dedit = donurn* [a dat = dar]). Darul îl exprimă pe Dăruitor /: darul = îl reprezintă pe cel care a dăruit/
Cristos – darul Tatălui
Sf. Pavel: despre toate darurile care au precedat acest Dar suprem: darurile naturii, darurile culturii, şi ale celei asiatice, africane: marile figuri.
Isus Cristos – Al Doilea Adam
Tatăl care nu Si-a cruţat propriul Fiu, ci L-a dat pentru noi, cum să nu ne dea totul odată cu El?
Verbum caro factum est [Cuvântul s-a făcut trup].
6. *Imploratio donorum SS. Spiritus* [Rugăciunea de Implorare a darurilor Preasfântului Duh]
7. Patimile PNJC după Sf. Marcu
7a. *Tertia*

8. Meditatio VII. | întruparea – Evanghelia: *Magister* | [învăţătorul] Cristos – Darul Tatălui – Fiul Consubstanţial cu Tatăl: totul a fost creat în El şi totul dăinuie în El. Acest Dar a venit la noi ca un Prunc lipsit de apărare.
învăţătorul /Maestrul/: învăţătura îndreptată spre ceea ce este cel mai intim în om (*„cuore*' [„inima"]) – şi stârneşte în om profunzimea umanităţii.
Noi criterii atunci când este vorba de exercitarea puterii.
învăţătura exigentă – în acelaşi timp extinsă graniţa iertării.
Rivelatore **[Revelator] (ucenicul – Maestrul) –** *Jo e mio Redentore***" [„eu şi Mântuitorul meu"]**
A revelat misterul Tatălui şi propriul Său Mister *(cf.* **Dei Verbum): a propovăduit Cuvântul Domnului**
acelaşi Cuvânt ne este dat nouă, pentru a-l păstra şi a-l transmite.

9. Sexta / Cor. ros. (III)
10. Reassumptio medit.
11. Via Cruciş (Pauli PP. VI)
12. Nona
13. Ador. SS-mi
14. Cor. Ros. (I) Litania SS-rum
15. Vesp.

16. *Meditatio VIII* **[Rugăciune] T^ma" învaţă-ne, Doamne, să ne rugăm! – Tatăl nostru: Rugă-** d'Aquino **ciunea tuturor şi a fiecăruia în parte ^{111} ^{ul}P ^{al}P' Tatăl nostru, care eşti în ceruri: încredere (*fiducia*): sun- ^{el} tem Fiii Lui**
Sfinţească-se numele Tău – Numele – Esenţa – Conceptul de Dumnezeu
Vie împărăţia Ta – anunţată şi întemeiată de Cristos Facă-se Voia Ta – sfinţenia: îndeplinirea Voinţei Domnului
Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi – natur. si supranatur.
Ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm [ilizibil] greşiţilor noştri – împăcarea cu Dumnezeu şi cu oamenii
Si nu ne duce pe noi în ispită – mărturisim slăbiciunea Mauriac noastră ci ne izbăveşte de cel rău: Prinţul acestei lumi!

Ispita non-existenţei satanei se combate cu sacramentele şi cu slujba pentru Preasfânta Fecioară Maria.
17. *Matut. anticip.*
18. *Litaniae SS-mi Cordis DNJC, Lit. BMV., Lit. S. Joseph.*
19. Meditatio IX
|*"Go-eF*| – *Redentore* – *Riscattatore* [Răscumpărător – Mântuitor] – (*Go-el)*
LG.: Fiul lui Dumnezeu s-a unit întru câtva cu fiecare om.
(raportare la cultura africană: *bantu)*
Omul unit personal cu Dumnezeu – este Capul întregii umanităţi.
io. Cor. Ros. (II), Lit. Lauret.
21. *Benedictio Eucharist.*
22. *Medit. sintetica [„Goel"*- încredinţare Inimii Imaculate a Maicii Domnului]
23. *Compl.* Lect. Ratz.
14 III
1. *Int. Orat.*
2. Medit: iartă-ne nouă greşelile întru Cristos *„goel"*
3. *Via Cruciş*
4. *Sacrum /grat. act. Intercessiones: consuetae* 4a. *Cor. Ros. (I)*
5. *Laudes*
Newman *6. Meditatio X*. ¡Patimile Răscumpărătorului!
Golgota – Mielul Domnului – cu ochii Sf. Ioan Evanghelistul, care a auzit aceste cuvinte pe malul Iordanului din gura lui Ioan Botezătorul, laolaltă cu întreg cântecul
Slujitorului lui Iahve (din Is) şi cu tot conţinutul său mesianic şi pascal.
Ps 21 „va străpunge mâinile şi picioarele mele..." până la cuvintele „Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce M-ai părăsit". – întreg acest conţinut al patimilor din Vechiul Testament Ioan /fiul lui/ Zevedei îl găseşte con- *Greg* *arius* firmat pe Golgota, precum şi în cuvintele lui Cristos: Card^ „Păstorul cel bun îşi dă viaţa pentru oile Sale"... până Wyszynski la „Acesta este Trupul meu care se dă pentru voi". „Acesta este Sângele meu..."
7. *Ador. SS-mi*
8. *Imploratio donorum SS-mi Spiritus*
9. *Tertia*

10. *Meditatio XI* [Mama] Newman *„Iuxta Crucem Tecum stare"* [„Să stăm cu Tine lângă Cruce”] -
„Fiat” [„Fie”] la Buna Vestire
Newman: „în lumina Sângelui lui Cristos”…
- în ce punct mă aflu în privinţa îndepărtării de păcat?
Această sensibilitate a conştiinţei pe care o întâlnim la
sfinţi este indispensabilă în viaţa preoţilor
S. Gregorius [Sf. Grigorie], *S. Augustinus* [Sf. Augustin],
Sextus
marea smerenie a sfinţilor „însemnări din închisoare”
Ps 50: *„cor contritum et humiliatum…”* [„inima înfrântă şi smerită”]
11. Sex ta
12. *Celebratio iubilaei în audientiagenerali* [Celebrarea jubileului în audienţă generală]
12. [sic] Nona
13. Cor. Ros. (II)
14. Vesp.
Card. 15. *Meditatio XII* Wyszynski **jj**$_{gj}$**. contr**$_{tum\ et}$ *humilitatum"* **[„inima înfrântă şi smerită”] – condiţia pentru a deveni un om nou: Dumnezeu creează un om nou. îndreptăţirea este lucrarea Domnului: cic analogie cu actul Creator: Ziua învierii: Luaţi Duh Sfânt! F [A]xn Mântuirea multora depinde de ceilalţi. Virtutea pocăinţei – şi Sacramentul Pocăinţei! Sf. Ioan al Crucii**
1. Matut. anticip.
2. Litaniae SS-mi Nominis DNJC
Lit. BMV, Lit. S. Joseph
3. Meditatio XIII. | De Spiritu Sancto |
„ Vulturn Tuurn Domine requiram – a Dio Creatori" **[„Voi căuta faţa Ta, Doamne – o, Dumnezeule Creator”]** *idem – a Dio Redentore [idem* – **o, Dumnezeule Mântuitor]**
- *nune: idem — a Dio Spirito Sancto* **[acum:** *idem* – **o, Dumnezeule, Duhule Sfinte]**
Duhul Sfânt ne este dat: Darul: Duhul Tatălui, Duhul lui Cristos

/Duhul Sfânt – simbolul apei (!) Duhul Sfânt care a vorbit prin Proroci: legătura cu Cuvântul.
Sf. Pavel: Duhul Sfânt sălăşluieşte în noi ca într-un templu
- **în bisericile persecutate se realizează promisiunea lui Cristos: Duhul Sfânt vă învaţă ce trebuie să spuneţi!**
- **„Un alt Consolator”!**

(R. Brown) – „*Sanctificatof* **= Sfinţitorul**
- **Is: viziunea celor *6* Serafimi – Sfânt, Sfânt, Sfânt – a atins cu cărbune buzele omului, ale prorocului, purificân- du-le**
- Sfinţenia: atribut esenţial al lui Dumnezeu, atribut al Absolutului

‘ Sfinţenia: transcendenţa – *relationes inter-trinitariae* [relaţiile în sânul Sfintei Treimi] *supernaturcile est „suurn naturale”* [supranaturalul ‚este „natural în sine”] b) sfinţenia în sens moral – faţă de creaturi „a-i face pe oameni participanţi la Natura Divină”

19. Cor. Ros. (III), Lit. Lauret.
20. Benedictio Eucharistica
21. Meditatio sintetica

/despre sfinţenia lui Dumnezeu: Dumnezeu este iubire Lect. Ratzinger *et alia* [şi altele]
22. (=23) *Compl.*
15 III
1. Intentio Orat.
2. *Meditatio:* Is: Sfânt, Sfânt, Sfânt... piatră arzătoare
3. Sacrum (grat. actio. Intercessiones: consuetae)
4. Laudes
5. *Meditatio XIV*| Sfinţenia”!

Exiit Seminator seminare... Semen [Semănătorul a ieşit să semene... Sămânţa]: Cuvântul Domnului, semănat în sufletul bine pregătit, va da roade: *meta-noia*: noua scară de valori, care se realizează cu eforturi şi luptă: aceasta este calea sfinţirii şi sfinţeniei noastre: *imitare Christum* [a-L urma pe Cristos] – voinţa umană, unită cu Voinţa Domnului

- sfinţenia creştină este pentru fiecare zi
- *Deus mirabilis în sanctis suis* [Minunat este Dumnezeu J.^ al întru Sfinţii Lui]

5. *joan Ma f*
Arisut.

- Sfinţii: asemănarea cu Cristos: „va face fapte pe care Eu [Aristotel] le fac”

- a da mărturie în faţa tuturor, chiar şi a celor necredincioşi – restul să lăsăm lui Dumnezeu, care „*scrutatur corda*" [„cercetează inimile"]

6. *Implorat io donorum Spiritus SS-mi*

7. Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca

8. *Tertia*

9. *Meditatio XVI* prietenia cu Dumnezeu – rugăciunea |

- *amor naturalis*-. *auto-conservatione della natura* [iubirea naturală: autoconservarea naturii]
- *amiciţia* – *solummodo inter personas* [prietenie – numai între persoane]

confidentia fra gli cuori – communio personarum [încrederea între inimi – comuniunea persoanelor]

- Vat. II: *sancti sunt amici Dei: amiciţia inter Deum et hominem: „ vocavi vos amicos... „* [sfinţi sunt prietenii lui Dumnezeu: prietenia între Dumnezeu şi om: „v-am numit pe voi prieteni..."]
- *Spiritus S. habitat în nobis = amiciţia* [Duhul Sfânt trăieşte în noi = prietenie]: de aici să ne deschidem inima în faţa lui Dumnezeu, să-I vorbim, să discutăm cu El: rugăciunea, contemplarea.

Maritain -> Mărturie despre Sf. Toma d'Aquino (puterea rugăciunii lui, precum şi despre efortul spiritului lui) Mărturia Sf. Ioan Vianney despre enoriaşii săi

- *Dio stima amicizia dei suoifedeli* [Dumnezeu preţuieşte prietenia credincioşilor săi].

în felul acesta se explică rodnicia mijlocirii sfinţilor la Dumnezeu.

10. *Sexta*

10a. *Cor. Ros. (II)*

11. *Meditatio reflexiva*

12. *Via Cruciş*

13. *Nona*

14. *Ador. SS-mi*

15. *Cor. Ros. (III)*

16. *Vesp.*

17. *Medit. XVI* |*Communio Sanctorum* | [Comuniunea Sfinţilor]

Omul ameninţat de „masificare”! Omul contemporan în faţa acestui fenomen, creştinismul aduce realitatea lui *„communio”* [koivcovîoc] : Comuniunea cu Dumnezeu prin Isus Cristos, prin misterul întrupării // Comuniunea Sfinţilor

„Duhul Domnului asupra mea” (Is) – se referă *în prima persona* [la persoana întâi] la Cristos însuşi. Apoi – în El şi prin El – la întreg Poporul lui Dumnezeu: *„baptizad sumus în eodem Spiritu”* [„am fost botezaţi în acelaşi Duh”].

Semnul celor sfinţi este înainte de toate: iubirea şi, $^{st\ Thom}$- odată cu ea, toate virtuţile teologale şi morale.

„Motiones Spiritus S.” [„Mişcările Duhului Sfânt”] LG: Slăbiciunea noastră, sprijinită de mijlocirea sfinţilor în cer.

18. Matut. anticipatum
19. Lit. BMV. Lit. S.Joseph

20. *Meditatio XVII* [Sfinţenia Bisericii]

LG. *Ecclesia – instrumentum unionis cum Deo = instru- mentum sanctitatis!* [Biserica – instrument al uniunii cu Dumnezeu = instrument al sfinţeniei!]. Aduc mărturie în acest sens toţi cei care s-au sfinţit în Biserică şi se sfinţesc necontenit. Biserica are mijloace de sfinţire.

în acelaşi timp, şi păcătoşii fac parte din Biserică. Părerea potrivnică a lui Tertulian a fost de mult respinsă. Căci Biserica este Mama plină de milostenie.

Toţi în Biserică sunt chemaţi pentru sfinţenie.

21. Cor. Ros. (I)
22. Benedictio Eucharistica
23. Psalmipoenitent.
24. Hora sancta *Lit. DNJC Sacerd. et Vict.*
Lect.: Ratz. şi altele
25. Compl.

16 III
1. Int. diei
2. Medit. (Vultum Tuum Domine requiram [Voi căuta faţa Ta, Doamne])
3. Sacrum (grat. act. Intercessiones: consuetae)
(Lit. naţ. pol.)

4. Laudes

Meditatio XVIII (Sacerdotes) **[Preoţii] Sfinţenia preoţilor: deosebita chemare pentru sfinţenie este legată de vocaţia şi viaţa preoţească. în primul rând: Euharistia (***gratias agentes quia nos dignos habuisti astare corarn Te et Tibi ministrare* **[aducând mulţumiri pentru că ne-ai considerat vrednici să stăm în faţa Ta şi să Te slujim]).**
Sf. Ioan Evanghelistul – a fost singurul care a participat la Jertfa de Sânge pe Golgota. Tot el ne-a prezentat, în Apocalipsă, „Liturghia celestă"
Preotul: fie este om de credinţă vie, fie „nimic" (o povară pentru sine)
5-
Shakespeare
Tot binele din lume îşi are începutul în Jertfa lui Cristos. Preotul este un instrument. Vai de lumea în care ar lipsi preoţii! necontenită recunoştinţă pentru preoţie în Inima Euharistiei Domnului Isus *Imploratio donorum Spiritus SS.*
7. *Passio DNJC sec. Joannem* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
***(Lit.** DNJC Sacer. et Vict.)*
8. Tertia
9. Meditatio XIX \Maria Virgo et Mater][M aria Fecioara şi Mama]
Atâtea momente, atâţia ani cu Isus Răscumpărătorul. Răscumpărată în mod deosebit. – Momentul suprem – Cel care a fost totodată „ceasul Lui"
Maria – Mama Creatorului său (Newman). Maternita- [Newman] tea Divină a Măriei rămâne în legătură specială cu misterul Răscumpărării (*Go-el)*
Noaptea de la Betleem – Cana Galileii – trebuie să fie [IRvBmwn' înţelese în context deplin mesianic, în contextul Golgotei. Zămislirea Imaculată – Urcarea la cer: rodul deosebit al ^ [izibu] Răscumpărării: Răscumpărare în mod *„eminenter"* [,,su- Sakdin blim"].
Miraculoasă legătura dintre Maternitatea Măriei şi sacerdoţiul preoţilor Bisericii.
10. Sex ta
11. Cor. Ros. (III)
il. Meditatio reflex. [Mama lui Cristos – preoţia]

13. Via Crucis (feria VI)
14. Nona
15. *Ador. eucb.* (7 cuvinte ale Domnului Isus pe Cruce)
16. Cor. Ros. (I)
17. Vesp.
18. *Meditatio XX (BMV- et sacerdos* [Preasfânta Fecioară Maria – şi preoţii])
Iubirea maternă în experienţa omului / experienţele pro- Bernanos
prii ale predicatorului şi ale fiecărui om
Cor XIII: imnul iubirii: iubirea maternă se apropie cel
mai mult de acest ideal

.Card. Maria – în relaţia cu Cristos, cu toţi cei care constituie Wyszynski Trupul Lui Mistic *LG VIII (Salv. bol.)*
- Actul consacrării în faţa Preasfintei Fecioare Maria: consacrarea „robiei”;
Soli Deo per Mariani [Numai /în faţa/ lui Dumnezeu prin Maria] – Actul încredinţării 25 III
19. *Lit. SS-mi CordisDNJC, Lit. BMV, Lit. s.Joseph Orat. exF. VI în Parasceve io.Matut. anticip.*
21. *Meditatio XXI* [Purgatoriul]
a) Spre sfârşitul vieţii vei fi judecat în temeiul iubirii [Sf. Ioan al Crucii]
b) Purgatoriul: Preotul – nici fierbinte, nici rece *„zelus domus Tuae comedit me”* [„zelul pentru casa Ta mă devoră”]. Jurnalul sufletului lui Ioan XXIII Vom fi judecaţi în temeiul iubirii – *imparare Christo* [/în/ cunoaşterea lui Cristos] – delicateţea conştiinţei – iubirea faţă de oameni, îndeosebi faţă de copii Sensul purgatoriului: stagnare în iubire. Este important să-L facem pe Domnul centrul nostru de gravitaţie.
22. Cor. Ros. II
23. Bened. Euchar.
24. *Meditatio conclusiva* şi rozariul celor 5 Răni ale Domnului nostru Isus Cristos
25. Compl.
17 III
1. Int. Orat.
LeGoff
Sf. Ecaterina de Genova
1. Meditatio matut. / reînnoirea oferirii de sine Sfintei Fecioare Maria
3. Sacrum
/ grat. act. Intercessiones: consuetae
Lit. naţ. pol./
4. Laudes
5. *Meditatio XX* |*sic*| [Viaţa veşnică]
Omul – *esere în progetto – în tensione* [a fi în intenţie – în aşteptare].

Sfârşitul: „*La fine di quella tensione* [Sfârşitul acestei aşteptări]: nici moarte nu va fi mai departe, nici tristeţe, nici lacrimi…”
„non sunt condignaepassiones huius temporis în comparatione adfuturam gloriam' [„suferinţele acestui timp nu sunt demne /, prin comparaţie,/ de gloria viitoare”]
- *„tra noi e voi e stabilito un grande abisso*' [„între noi şi voi e o mare prăpastie”]
- Marea, perfecta Prietenie, *intimita con la Persona della SS-ma Trinità* [familiaritate cu Persoana Preasfintei Treimi]
- „(lucruri pe care) nici ochiul nu le-a văzut, nici urechea nu le-a auzit, nici la inima omului nu s-au suit.
- „Veniţi, binecuvântaţi…”
- caracterul „personalist” al fericirii veşnice
- misterul ascuns pentru noi în viaţa vremelnică
- *Vultum Tuum desidero: în Lumine videbimus Lumen!*

[Doresc să-Ţi văd Faţa: în Lumină vom vedea Lumina!]
6. Cuvânt de încheiere. *Grat. actio. Benedictio*
Exercitia Spiritualia **[Exerciţii spirituale]** 1985. 24 11-2 iii
arhiepiscopul [achille] glorieux
24 II
ora 18
1. Vesp.
2. Veni Creator
3. Conf. *Medit.* (I)
în timpul zilelor de reculegere formăm o comunitate, în centru: Cristos. Duhul Sfânt, care vorbeşte „înlăun- tru”.
Ne aflăm în centrul Bisericii: la Roma – si în lume. Biserica se pregăteşte pentru Paşte. Postul Mare este o chemare! Tema: Simbolul credinţei
în unitatea cu Mama Bisericii, din Lourdes: cuvintele Sf. Bernadetta: Sfântă Mărie, Maica Domnului, roagă-te pentru mine, biet păcătos.
4. Ador. Euch.
5. Cor. Ros. (III) Lit. SS. Cordis /BMV/S. Jos.
6. Compl.

/Lecturi/
25 II
1. Int.
2. *Medit.* /"Sunt în mijlocul lor"/
3. Sacrum / Grat. actio

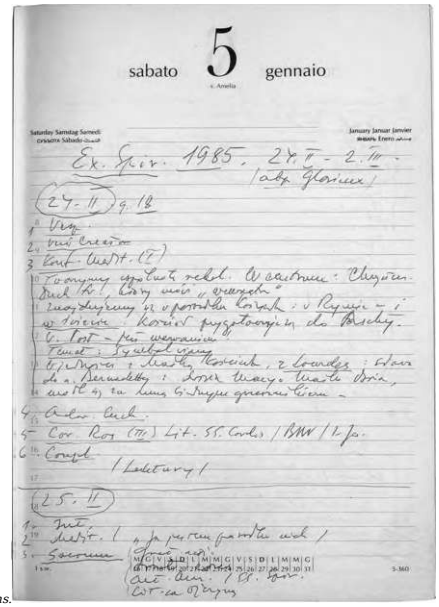
sabato 5 gennaio
s. Amelia

Saturday Samstag Samedi
Sobota Sábado

January Januar Janvier
Enero Gennaio

Ex. Spir. 1985. 24 II - 2. III -
/ abp Głódź /

(24-II) q. 18

1 Urg.
2 Mut Creator
3 Conf-Credo (7)
10 Tworzymy społeczność religijną: Wspólnotę. Chrześcijańską. Bóg mówi „uczynię"
11 Rozdzielenie się apostolskiego Kościoła: w Rzymie – i w Antiochii. Konieć pogłoskowych do Biskupy.
12 U. Tot – pro vegetatione
Tenet: Symbol wiary
13 Ufajmy w Matkę Kościoła, z Lourdes: Stań do a. Bernadetty: Boże Miłości, Matko Boża,
14 aniołowie z nami Chrystusowi Panu –
4 Credo Cath.
5 Cor. Ros (III) Lit. SS. Cordis / BMV / Ioa.
6 Compl. / Lektury /
17
(25. II)
1 Tert
2 Miss. („Ja pozostaję przy tobie cały /
3 Sacrum Gloria cap.
M G V S D L M M G V S D L M M G
Orat. cons. 25 26 27 28 29 30 31
Cat. Aem. / SS. Spir.
Cat. in Dogm.

5-M0

Act. mar:ISS. Spir. Lit. pentru Patrie
4. Laudes
5. Conf. Medit. (II)
! Credo! | Doar Dumnezeu poate vorbi cum trebuie despre Dumnezeu: în nenumărate rânduri şi în multe feluri……Dumnezeu a vorbit…, şi, la sfârşit, prin Fiul Său.
Symbolus Apostolorum [Simbolul Apostolilor]: structura Trinitară – *symbolus baptismalis* [simbolul botezului] (întâlnire ecumenică lângă Trento:) Botezul ne dă viaţa Domnului: Sf. Elisabeta a Sfîntei Treimi: viaţa Treimii în noi!
- Criza credinţei în epoca noastră /*malecredenti* [rău credincioşi]/
Altfel: în primele veacuri ale creştinismului, când cate- humenii se pregăteau pentru Botez: entuziasmul credinţei.
- Monoteism: islamic / rugăciune – mărturisire a credinţei/
Amintire din Damasc! contrast: secularismul Occidentului // card. Journet: *secreto di Dio* [taina lui Dumnezeu] Dumnezeu cel Unic – Creatorul!
refl. / Credo Populi Dei / Passio S. Math. [Crezul Poporului lui Dumnezeu / Patimile după Sfântul Matei]
6. Tertia
7. Conf. Medit. (III)
Analiza secularismului, a indiferenţei, în lumea creştină /Occidentul/. Semne ale reînnoirii: convertirile de la Islam!/

solidaritate persecutaţi

în ce măsură credincioşii sunt şi ei responsabili pentru ateismul contemporan? (GS) – Marxismul/ – sovietic: URSS: situaţia religiei, lupta necontenită cu religia.
8. *Medit. sintetica* „Doar Dumnezeu poate vorbi cum trebuie despre Dumnezeu…"
9. Sexta, Nona
10. Via Cruciş (Trinit.)
(despre Duhul Sfânt – *lectura et medit.)*

11. Ador. SS-mi.
12. *Cor. Ros. (II, III)* (Lectura textelor)
13. Vesp.
14. Conf. Med. (IV)
Istoria religiei – cu 4000 de ani înainte de Cristos, nu ştim aproape nimic
Geneza: Babei – Avraam *„pater credentium”* [„tatăl celor ce cred”]
Moise: Numele Domnului „Cel care ESTE” Revelaţia Paternităţii Divine – mai întâi în sens colectiv: eliberarea lui Israel din Egipt; apoi: Prorocii Dumnezeu este Atotputernic (spre deosebire de zeităţile păgâne)
Dumnezeu este Sfânt (Decalogul) / Atotputernicia pătrunsă de iubire
Liturghia – plină de veneraţie şi adoraţie a Maiestăţii Domnului (pentru a nu cădea în obişnuinţă). Idealul „Bisericii în rugăciune”. Exemplul parohiilor africane! *„ Te Deurn laudamus... Te per orbem terrarum sancta con- fitetur Ecclesia”* [„Pe Tine Te lăudăm, Dumnezeule... Sfânta Biserică Te mărturiseşte pe întreg pământul”] *refl. /Credo Populi Dei/*
15. Matut. anticipatum
16. Conf. Med. (V)
(Credo ... în Creatorem coeli et terrae [Cred... în Creatorul cerului şi al pământului])
Omul – depozitar al creaţiei. Scopul: slava Domnului. *Canticum 3 Puerorum ab fornace* [Cântecul celor trei tineri din cuptor]
Omul: bărbat şi femeie – după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. De acest lucru se leagă „să fiţi sfinţi” (Sf. Elisabeta a Sfintei Treimi).
De istoria omului se leagă strâns istoria mântuirii. De la „mandatul misionar” al lui Cristos, istoria aceasta trece în istoria evanghelizării: Europa, Africa, (Asia) – America. 500 de ani.

Din secolele al XVIII-lea/al XlX-lea – era industrială (L.E.). în acest efort de „stăpânire asupra pământului" – aşteptarea „unui nou cer si a unui nou pământ" (II P): Omul are un destin personal (GS).

17.Cor. Ros. (I) /Lit. BMV/Nom. DNJC/S. J.
18. Ador. Euch.
19. *Medit. concl.* (despre iubirea lui Dumnezeu)
20.Compl.

26 II

1. *Int. diei, preces* [Intenţia zilei, rugăciunile]
2. *Medit.* / doar Dumnezeu poate vorbi despre Sine/
3. Sacrum Grat. actio
Preces [ilizibil] Lit. pentru Patrie
4. Laudes

5. *Conf. med.* (VI): Creaţia (continuare)

Mai departe despre creaţie: Progresul uriaş în stăpânirea asupra lumii. Cuvinte de recunoştinţă pentru realizările omului *iuxta* [potrivit] Genezei! / Repetate luări de cuvânt: Paul VI, IPII – iniţiative: căci, în acelaşi timp, aceste noi realizări aduc cu ele ameninţări şi devieri morale (sexul, viaţa, genetica, „spaţiul"). Totodată: foamete şi înapoiere. // Viitorul omului – ameninţat. Toate acestea se leagă de tema creaţiei: poziţia omului în cosmos! Cosmonauţii americani în timpul zborului cosmic citesc Geneza i/Oarecum continuarea psalmului: *„Coeli enarrant gloriam Dez"* [„înălţimile cereşti spun gloria lui Dumnezeu"]

refl. | Impl. SS Spir. \ *Passio DNJC S. Marcum* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Sfântul Marcu] | *Credo Populi Dei*
6. Tertia

7. *Conf. med.* (VII): Alianţa

După păcatul originar – Potopul şi Noe (Alianţa cu Noe) – Babei – 11 Alianţa cu Avraam – succesorii lui Ia- cov: Israel – robia egipteană: Moise – Eliberarea – Sinai – Alianţa.
„Gratuitatea" alegerii din partea lui Dumnezeu: angajamentul solemn din partea lui Israel || Ritul Alianţei: Sângele.

Arca Alianţei, Tablele Decalogului – apoi va veni perioada Templului.
Nu o dată Israel a rupt Alianţa, dar a revenit la ea, ţinând seama de mărturiile Iubirii lui Dumnezeu: Dum- nezeu-Mirele 11 Vechea Alianţă – pregătirea pentru cea Nouă.
8. *Medit. reflex,* (despre iubirea lui Dumnezeu)
9. Via cruciş
10. Sexta, Nona
(Lectura, refl. – despre Duhul Sfânt)
11. Ador. SS-mi
n. Lit. SS-rum Lit. SS Cordis Jesu, Lit. BMV, Lit. SJ.
Lit. JChristi-Sacerdotis [Litania lui Isus Cristos-sa- cerdotul]
13. Cor. Ros. (III, I)
14. Vesp.
15. *Corif. medit.* (VIII) (Cristologia)

Partea cea mai extinsă a Simbolului se referă la Isus Cristos. (două nume: Maria... Pilat...)

Isus din Nazareth: Pilde – limbaj simplu – Acţiune plină de omenie. Isus iubeşte, miluieşte. Multe, multe detalii din Evanghelie. în singurătate se roagă, discută cu Tatăl...

Toată această imagine umană a vieţii lui Isus din Nazareth nu poate însă dezvălui Misterul Său Divin!
{refl.)
16. Matut. Anticipatum
17. *Conf. Medit.* (IX)
Isus a stârnit reacţia contemporanilor: miracolele Lui, modul Lui de a proceda, învăţătura Lui. / De aici întrebarea: Cine spun oamenii că sunt Eu? Răspunsul lui Petru // „Nimeni nu cunoaşte pe Fiul decât numai Tatăl – nici pe Tatăl nu-l cunoaşte nimeni decât numai Fiul...” şi „Cine Mă vede pe Mine îl vede şi pe Tatăl” // „Eu şi Tatăl una suntem”: reacţia violentă a evreilor. „Tată, Preaslăveşte pe Fiul Tău cu slava pe care am avut-o la Tine mai înainte de a fi lumea” // De aici Prologul Evangheliei lui Ioan „Cred în Isus... IDomnull nostru”. Vezi cuvântarea lui Petru în ziua

Rusaliilor. Pavel către Filipeni: „.. .Dumnezeu l-a preamărit...” însăşi rădăcina credinţei creştine: pentru acest adevăr, „Cristos este Stăpânul”, au murit Mucenicii.

Apocalipsa. „Eu sunt începutul... şi Sfârşitul. Vino, Doamne Isuse” || Liturghia: valorizarea cuvintelor!

18.Cor. Ros. (II)

19. Ador. Euch.

20. *Medit. concl.* [despre iubirea lui Dumnezeu]

21.Compl.

27 II

1. Int. (Preces)

2. *Meditatio* (Tu eşti Cristos Fiul lui Dumnezeu celui Viu).

3. Sacrum Grat. actio

Preces /Act. Mar. /Prec. Spir. SS/ Lit. pentru Patrie

4. Laudes

5. *Conf. medit.* **(X)** *Angelus***: întrupat de la Duhul Sfânt, născut din Fecioara Maria – Zămislirea Imaculată – Maternitatea Divină – Vizita la Sf. Elisabeta. |** *Mater Praecursoris* **[Mama înaintemergătorului] |** *-Magnificat-* **pe linia spiritualităţii lui Israel || Betleem: Cuvântul s-a făcut trup şi a locuit între noi: „dar mi-ai întocmit un trup – iată, vin să împlinesc voia Ta” – Jertfirea: Templul: „***Lumen***” [„Lumina”] Crucea: semnul căruia se vor împotrivi – „sabia care va străpunge”.**

6. Tertia

(audienţă min. Gromîko)

7. *Conf. med.* **(XI)**

din înregistrare: întâlnirile cu Isus din Nazareth, începând cu chemarea Ucenicilor, altele... de exemplu în casa lui Lazăr, Zaheu... până la Tâlharul cel Bun de pe Golgota.

Privirea lui Cristos

8. *Medit. refl.* regăsirea perspectivei în timpul zilelor de reculegere prin audienţa de mai sus: *Christus Princeps Pacis* [Cristos Prinţul Păcii]

9. Via Crucis

10. Ador. SS-mi

11. Sexta, Nona
12. Psalmipoenit. Lit. SS Nom. BMV, S. Joseph
13. Cor. Ros. (I, II)
14. Vesp.
15. *Conf. Med.* (XII)
Instituirea Euharistiei în contextul Poruncii iubirii: „iubindu-i pe ai săi, i-a iubit până la sfârşit" – noua poruncă în unire cu Sacramentul iubirii şi darul Duhului Sfânt: Persoana – Iubirea În 15 „Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, aşa v-am iubit şi Eu pe voi" „-să vă iubiţi unii pe alţii, cum v-am iubit Eu" – în acest spirit Comuniunea cu Cristos: Comuniunea euharistică.
refl.
16. Matut. Anticipatum
17. *Conf. med.* (XIII)
Ghetsimani. Ultimele zile înainte de patimi în relatarea Evangheliilor Sinoptice: disputa cu privire la întâietate, prefigurarea Patimilor, jurământele lui Petru || Cristos îşi începe Pătimirea cu o libertate suverană || Şi, iată, Grădina Ghetsimani: rugăciune si suferinţă, în care se împlineşte profeţia lui Isaia despre Slujitorul lui Iahve: a luat asupra lui întreaga neascultare a întâiului Adam şi a urmaşilor săi: întreaga moştenire a păcatului / „Dacă este cu putinţă, depărtează de la Mine paharul acesta!... totuşi nu cum voiesc Eu, ci cum voieşti Tu" 11 Analogia dintre ispita din pustiu şi rugăciunea din Grădina Ghetsimani ||
Apostolii: „vegheaţi împreună cu Mine"... şi ruga- ţi-vă să nu cădeţi în ispită... Să mergem, a venit ceasul... (Discuţie cu nişte musulmani despre Ghetsimani)
18. Cor. Ros. (III)
19. Ador. Eucharist.
20. Medit. conclusiva (Euch. — Getsem.)
21. *Compl.* Lecturi
2811
1. Int. Prec.
2. *Medit. matut.* (Iubirea — Euharistia)

3. Sacrum Grat. actio
Preces Act. Mar. *Implor. SS Spir.*
Lit. pentru Patrie
4. Laudes
5. Conf. med. (XIV) *Pascha*
„Am puterea să-mi dau sufletul... şi am puterea să-l iau înapoi...” Cu o asemenea conştiinţă şi după rugăciunea din Grădină, Isus se duce la întâlnirea cu cei care au venit să-L prindă. – în faţa „Sinedriului – învinuit de un păcat de moarte – în faţa lui Pilat – condamnat la moarte – crucificare. La poalele crucii, Maria: noua maternitate. – Moarte pe cruce. Biruit – biruie!: „am puterea să-l iau înapoi”.
- Petru în ziua Rusaliilor: *„Deus Eum resuscitavit a mortuis'* [„Dumnezeu L-a înviat din morţi”]. || De la înviere Isus stă la dreapta Tatălui.
- *Pascha-*. catehumenii primesc Botezul *refl. Passio DNJChr sec. Lucam*
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]
6. Tertia
7. Conf. medit. (XV) *Spiritus S.* [Duhul Sfânt]
„Din al Meu va lua si vă va vesti” 11 Revelaţia Duhului Sfânt este gradată: în lucrarea Creaţiei, mai ales a omului... în Vechiul Testament nu este clară: Duhul Sfânt ca persoană. Acest lucru îl lămureşte Noul Testament.
Rusaliile: apostolii primesc lumina înţelegerii Scripturii şi bărbăţia mărturisirii (în faţa Sinedriului). Duhul Sfânt în Faptele Apostolilor, în apostolatul lui Pavel, în misiunile sale – Conciliul de la Ierusalim. Duhul Sfânt si noi... am hotărât... – Acţionează în Sacrament: iertarea păcatelor; carismele (r/: Vat. II).
- Conciliul reliefează în special acţiunea Duhului Sfânt în sfinţenie (*vocatio ad sanctitatem* [chemarea la sfinte- nie]). '
- Este în noi şi acţionează în noi.
8. *Medit. reflex,* (ritmul „plecării” şi al „venirii”)

(Texte: test.)
9. *Via crucis* (Lectura – refl. *„Reconc. etpenit.”*] [„Reconciliere şi pocăinţă”]
10. Sexta Nona
11. Ador. SS-mi
12. Lit. SS-rum, Lit. Christi-Sacerdotis
Lit. BMV, Lit. S.Jos.
13. Cor. Ros. (II, III)
14. *Vesp.* Lectura
15. *Conf. med.* (XVI) *Ecclesia*: Biserica
Roma – Biserica – perspectiva nunţiaturii în ţările musulmane (*kafir-\A)* 11 Biserica în ţările persecutate: mărturia preoţilor (!) Bukowiriski? Cum se vede din această perspectivă Biserica în lumina documentelor conciliului: LG. GS. : laicatul (!): Cardijn / pionierii evanghelizării în Coreea – Victor... în Madagascar – unele texte ale conciliului.
Toate aceste fapte sunt mărturie a lucrării Duhului Sfânt în Biserică.
16. Matut. anticip.
17. *Conf* XVII continuare a mărturiei personale a nunţiaturii (Damasc, Cairo)
Bisericile orientale: ataşamentul faţă de Părinţi. O foarte bună frecvenţă, păstori foarte buni, vocaţii (feminine), ale comunităţilor, puţine, dar vii || *Copţi* [Copţii]: ortodocşi şi catolici: liturghie pentru Maica Domnului (Sf. Familie), şi musulmani || Oare Providenţa nu are planuri deosebite pentru aceste popoare? Biserici? || Copţii şi patriarhul Shenouda (!) – dinamism: Declaraţie comună cu Paul VI 11 Bogăţia liturgiei 11
Relaţii bune cu autorităţile, în acelaşi timp nedreptă- ţirea socială a creştinilor.
Importanţa Conciliului. Dialogul dificil cu islamul. Fervoarea religioasă a musulmanilor / va fi nevoie de secole pentru apropierea de creştini prin credinţa într-un singur Dumnezeu: dar avem încredere în lucrarea Duhului Sfânt -

Grupuri religioase crestin-musulmane: rugăciune comună.
18. Cor. Ros. (I)
19. Ador. eucharist.
20. Ora sacră
21. *Compl.* Lecturi
[1 III]
1. Int. Prec.
2. *Medit. Mat.* (Tu eşti Cristos, Fiul lui Dumnezeu Cel Viu)
3. Sacrum Grat. actio Act. Mar. Implor. SS Spir.
Preces Lit. pentru Patrie
4. Laudes
5. Conf. med. XVIII *Communio Sanctorum* [Comuniunea Sfinţilor]
Articol introdus mai târziu în Simbolul Apostolic (sec. al IV-lea), în alte simboluri – lipseşte. *Communio Sanctorum* – după tradiţia apostolică şi biblică: participare comună la bunurile spirituale, la bunurile „sfinţeniei" (ca de exemplu la Sf. Pavel).
Cel mai bine se vede acest lucru în Euharistie. Celelalte sacramente sunt primite, de asemenea, în comun de toţi creştinii, la fel ca şi Cuvântul Domnului, Tradiţia, Ma- gisteriul etc.
Comuniunea între cei vii si cei morţi „până ce toţi vom ajunge la plenitudinea vârstei lui Cristos"
refl. Passio DNJChristi sec. Jo.
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
6. Tertia
7. Conf. medit. – XIX *Remissionem peccatorum* [Iertarea păcatelor]
Acest articol nu se referă doar la „*Penitentia secunda*'' [„Cea de-a doua pocăinţă"] – ci mai întâi la „*Penitentia prima*" [„Prima pocăinţă"]: la Botez || Niceo-constanti- nopolitanul „*Confesso unum baptisma în remissionem peccatorum* [„Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor"] || Conciliul 1983 Exortaţia „*Reconciliatio et paenitentia*[ii] [„Reconciliere şi pocăinţă"]: 40-ma – Postul Mare spiritul pocăinţei, fapte de pocăinţă.
8. Meditatio syntetica: exam. cons.

9. Via Cruciş
10. Sexta Nona (Lectura *„Dives în mis.”* [„Domnul preamilostiv”] *refl)*
11. Ador. Euch.
ii. Psalmipenit. *Lit. Sacr. Cordis, BMV, S. Jos.*
13. Corona Ros. (III, I) Orat. quadrag. Lectura
14. Vesp.
15. Conf. medit. (XX) *„Carnis resurrectionem*' [„învierea trupului”]
Escatologia. Viaţa Domnului în noi – orientată în direcţia vieţii veşnice, a veşniciei. în Vechiul Testament – puţine mărturii: Iov, înţelep. („speranţa lor este plină de nemurire”) – sufletul/trupul; persoana – / Cristos Cel înviat – după modelul învierii trupurilor: (Conciliile). Cum învia trupurile? (I Cor, 15): certitudine şi mister! Importanţa Pastelui.
refl.
16. Matut. Anticipatum
17. *Conf. Medit.* (XXI) *„ Vitarn aeternam*' [„Viaţa veşnică”]
Cuvintele lui Cristos: „să Te cunoască pe Tine, si pe Fiul, pe care L-ai trimis”: aceasta este viaţa veşnică. „Cel ce mănâncă Trupul... are viaţă veşnică”.
Nu putem înţelege viaţa veşnică cu ajutorul noţiunilor noastre. Pavel: izbit de o mare lumină! Maria – urcată la cer / *„Satiabor cum apparueritgloria Tua*” „Sătura-mă-voi când se va arăta gloria Ta”
Judecata particulară /Judecata de apoi (Mt 25) „La apusul vieţii vei fi judecat în temeiul iubirii”
- „Mie Mi le-aţi făcut” – important pentru toţi, şi pentru cei care nu-l cunosc pe Dumnezeu
- „cei neprihăniţi vor moşteni viaţa veşnică”
- a-L vedea pe Dumnezeu „faţă către faţă” /*Jo, Paul.* [Ioan, Pavel]/
- *„cenabo cum illo”* „voi cina cu acela”... (Apoc.)

- „în mâinile Tale încredinţez sufletul meu”

prin Maria

17. Cor. Ros. (II)

18. Ador. euch.

19. Medit. conclus.

Compl

.2 III
1. Int. Prec.
2. *Medit. (Totus Tuus... et omnia mea...* [în întregime al Tău... şi toate ale mele])
3. Sacrum Grat. act. Preces Act. Mar. Impl. SS. Spir.
4. Laudes
5. Conf. concl. (XXII)
Gratiarum actiones: mutuae [Rugăciunile de mulţumire: reciproce] Pentru Domnul Isus, care a fost prezent printre noi. Pentru Mama lui Cristos. *„Pater noster"* [„Tatăl nostru"]: ne rugăm pentru gloria lui Dumnezeu, pentru răspândirea împărăţiei, pentru ca Voia Domnului să se împlinească. Realitatea contemporană pare a se îndepărta atât de mult de ceea ce spune Evanghelia despre Voia Domnului. Ne rugăm pentru pâine (- foamete în lume). Ultimele cereri sunt de ordin moral/în contextul situaţiei tulburătoare a lumii contemporane.
6. Cuvânt de încheiere, *Magnificat, Bened.*
AMDG *UIOGD*
Exercitia Spiritualia 1986 16 11-22 11 pr. [egidio] vigano (rett. mag. sdb) [superiorul general al salezienilor]
16 II
18. Vesp.
Veni Creator
I *Corif. introductiva* **[Conferinţa introductivă] Perioada Postului Mare (***Kairos* **[Momentul potrivit]): catehumenat /** *pedagogia ecclesiale* **[pedagogia Bisericii]** *exercitia spiritualia* **[exerciţiile spirituale] I. Duminică a Postului Mare: lectură: mărturisire de credinţă printre ispite.**
Pustiul – Duhul Sfânt – postul || *kenosislâscesis* **[che- noza/asceza]**
Tematica: *Vaticanum II-* **izvor de inspiraţie, dar înainte de toate izvor al noii convertiri (Paul VI)**

<u>Programul – scopul pastoral</u>: a te întoarce cu Isus din pustiu pentru a-l izbăvi pe om

Ador. Euch. Matut. anticip. Refl. sint. Compl.

Lecturae

17 II

Int. Preces. Matu.

(Medit. de Sacro [Meditația despre Sfânta Liturghie])luneđï -J **I** gennaio

„I ^ v Â Ï ; - S .

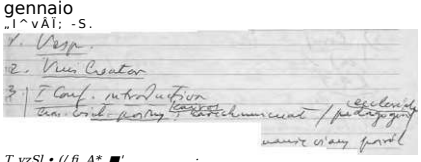

T, yzSl • (/.fi, A. ■' ;*

_ex. f^t. Ju_ i/y^ ^ i *<u>O-^Mjyc</u> <u>f</u>*

*^—O-***ej***Lj^X^'*

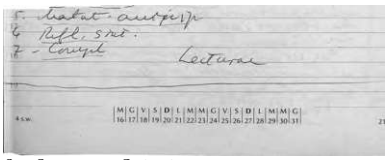

3. Sacrum, Grat. act., preces

Lit. pentru Patrie

(Preces adSSSpir. [Rugăciunile către Sfântul Duh])

4. Laudes

5. <u>Conf. a Il-a | Biserica – mister, *Mysterium]*</u>

a) <u>Mysterium</u> si *<u>historia</u> / S. Paulus,* LG/

- orbirea faţă de Mister, care nu duce la eliberare, ci la o nouă robie (opresiune ideologică, nouă idolatrie)
- noua deschidere fată de Mister: noua suflare a Duhului. (EN).
- : este Misterul Tatălui: Iubirea – Creaţia realitatea „lumii" (Paul VI)
- : este Misterul Fiului – în pofida „abordărilor politice", trebuie să descoperim necontenit Identitatea şi Originalitatea absolută a misterului Fiului
- : este Misterul Duhului – în pofida întregului raţionalism contemporan, istoria confirmă prezenţa Duhului. De aici: chemarea la sfinţenie *(vita consecr.* [viaţa consacrată])

Dumnezeu este Iubire = creaţie, răscumpărare, sfinţire/ *transform,* [transfigurarea] – *(Mysterium Dei* [Misterul lui Dumnezeu] se concretizează în istorie)

(refl.)

6. Tertia

7. Conf. a III-a |Biserica – Misterul]

b) *Vita nello Spirito* [Viaţa în Duh] = sfinţenie participare la Viaţa Domnului prin intermediul „mişcării" Trinitare. De la Tatăl prin Fiu în Duhul Sfânt – spre Tatăl prin Fiu în Duhul Sfânt.

Contra [împotriva]: antropocentrismului contemporan – *Protagonista ultimo* [ultimul Protagonist] – Duhul Sfânt! De El se leagă întreaga temă: sfinţenia.

Sf. Pavel: „în Cristos" – „în Duhul Sfânt"

Duhul transcende „eul" nostru, pe „noi" toţi (psiho-sociologia)

Trei „dinamisme" divine ale sfinţeniei în om – credinţa, speranţa, iubirea – trei moduri de a fi – cea mai mare: iubirea. Lumea are nevoie absolută de viaţa în Duh. Pavel – Duhul care lucrează în om, Luca – Duhul Sfânt care

lucrează în comunitate, în Biserică || Aceste intervenţii ale Duhului se repetă în istorie: Vatic. II – noile Rusalii
[Viaţa în Duh – direcţionează comportamentul perso-
[nai şi-i orientează pe apostoli şi pe clerici.
8. Sexta, Nona
9. (Meditat, sint.)
10/11. *Via cruciş. (Ang.)*
12. Ador. SS-mi.
13. Cor. Ros. (II, III) Lect.
Lit. SSNom.J./BMV. S.Joseph
14. Vesp.
15. Conf. a IV-a |Biserica – *Mysterium*| c) Harul Unităţii Sfinţenia – viaţa în Duh – viaţa în credinţă, speranţă, iubire se concentrează în definitiv în iubire : iubirea lui Dumnezeu şi a omului – inseparabilă. Iubirea pastorală.

Calea iubirii este omul. Pentru a-Şi manifesta iubirea, Dumnezeu a devenit omul sărman. Cristos – izvorul acestei iubiri.

între cei doi poli ai iubirii – Dumnezeu, omul – unitatea inimii: harul unităţii dintre „*interioritâ*” [„viaţa lăuntrică”! şi „*operositâ*[1]' [„trudă”!. (Citate din

1 *Int. Preces. mat.*
1. (Meditatio ad Sacrum) (Implor. SS Spir.)

documentele Vatic. II) Sf. Franc, de Sales / Sf. Camil de Lellis / Sf. Ioan Bosco / – o cerinţă a Conciliului este *promovere un*

anova spiritualită (apostolorum) dett'apostolato [a promova (printre apostoli) o nouă spiritualitate a apostolatului]. Contemplare şi acţiune: două dimensiuni complementare. Cristos şi-a dat viaţa pentru noi – noi – ai noştri – pentru fraţi (În).

16.(Matut. anticip.)

17. Conf. a V-a [Biserica – Mysterium | d) Fericirile (8 fericiri)

Spiritul binecuvântărilor este indispensabil pentru toţi creştinii: iară acest lucru lumea nu poate fi transformată şi oferită lui Dumnezeu (Vat. II). Fericirile (Mt, Lc) – într-un anumit sens, sinteza autobiografică a lui Cristos.

Trăsăturile concrete ale iubirii / „dincolo" de porunci – expresii ale mărturiei evanghelice

Cel mai complet comentariu pentru cele 8 fericiri – viaţa lui Isus, precum şi a Măriei şi a Sfinţilor.

- analiza structurală a fericirilor: (4 elemente)

_____??

Este vorba despre adevăratele energii evanghelice, capabile să transforme lumea, concl.

I A iubi aşa cum iubeşte Dumnezeu înseamnă a pune în aplicare în viaţă spiritul celor 8 fericiri.

18.Cor. Ros. (I)

19. *Ador. Euch.* *(Prec.) io. (Meditatio sintetica)*

21. *Compl.* *Lecturae*

3. Sacrum, *grat. act. preces,*

Lit. pentru Patrie

4. Laudes

5. Conf. a VI-a |Biserica – *Sacramentum*| a) „*Essere Chiesa*" [,,A fi Biserica"]

Nu suntem o asociaţie religioasă etc. Suntem Trupul lui Cristos. Biserica este *mysterium et sacramenttim* [mister şi sacrament].
Se poate spune: în Biserică, Misterul devine Sacrament. Sacramentul care există în istorie. / – Biserica – Sacramentul si cele 7 Sacramente – „noi" ca Trup al lui Cristos (*„biologia mystica"*- „biologia mistică")

„Essere Chiesa" = sentirsi membra vive e corresponsibili = vivere în communione [„A fi Biserica" = a ne simţi membri activi şi coresponsabili = a trăi în comuniune]

Dumnezeu – *Communio*| [Comuniune] (Treimea) – *Mysterium* [Mister] – Biserică

De vreme ce Biserica este *„sacramenttim* adică „semnul", creştinii (Biserica în întregul său) trebuie să dea mărturie = *(cf.* LG. /GS/) = *martyrium* [martiriul]

Această mărturie este cu atât mai urgentă cu cât în lume ia amploare fenomenul secularismului şi ateismului.

Sacramentele (mai ales Euharistia) şi Sacramentul: *„ecclesiogenest*" [„ecleziogeneza"] Toate acestea ca „materie" pentru examenul de conştiinţă: *„essere Chiesa"* [„a fi Biserica"] = a lupta cu păcatul, a colabora cu Răscumpărarea

6. Tertia (Passio sec. Math. [Patimile după Matei])

7. Conf. a VH-a | Biserica – Sacrament |

b) *Essere pastori nella Chiesa San.* [A fi păstori în Sfânta Biserică]

a) Revoluţia copernicană Vat. II – *sacerdotium commune fidelium* [sacerdoţiul comun al credincioşilor]

b) Cristos Cel înviat – Unicul Preot Suprem

c) plenitudinea sacerdoţiului ministerial – în episcopat

Cristos: Profet, Preot, Păstor – nu există succesori, are doar

„miniştri" [„slujitori"] (: *vicarii, delegaţi* [vicari, delegaţi])
De aici: *„esserepastori" = essere strumenti che fanno visibile Christo* [„a fi păstori" = a fi instrumente care îl fac vizibil pe Cristos]
Pastori [Păstori] (Episcopi) – i) *Succestia apost.* [Succesiunea apostolică] 2) *collegialita episcop. Icorpus episc.* [colegialitatea episcopală /corpul episcopal]/ în ce constă *„communio"* [„comuniunea"] păstorilor cu 1 Petru: *communio etparticipatio* [comuniune şi participare] | 3) *sollicitudo universalis* [solicitudinea universală] (= caracterul misionar) (1, 2, 3 – noutăţile Vat. II *quoad consecr. episc.* [în ceea ce priveşte sfinţirea episcopilor])
- *„esserepresbyteri*[1] [„a fi preoţi"]! (LG, PO)
- *Pastori* [Păstori] – chemaţi pentru a celebra Sacramentul Bisericii!: *populus acquisitionis, gens sancta!* [popor agonisit de Dumnezeu, neam sfânt!]
- *[originalita del minister,* [originalitatea ministerului]

1 [Noua Alianţă]

8. Sexta, Nona
9. (Meditatio sintetica)
10. Via Crucis
11. Ador. SS-mi
12. Cor. Ros. (III, I) /Psalmipenit.!
Lectura
Lit. SS Cordis JC/BMV/S. Jos.
13. Vesp.

14. Conf. a VIII-a [Biserica – Sacrament]

c) *Essere Curia del Papa nella Chiesa* [A fi Curia Papei în Biserică]
„Presidenza dinamica nella carita" [„Călăuzirea dinamică în iubire"]
e „compksso anti-romano"..... [şi „complexul anti-roman"]

- *Due atteggiamenti spirituali: (apertura – resp. min.?)* [Două atitudini spirituale: (deschidere – responsabilitatea serviciului?)]
- Cunoaşterea – şi aplicarea Vatic. II
- *nuova evangelizazione* [noua evanghelizare]
- *ministero della santificazione* [ministerul sfinţirii]
- *Si governa animando – si anima governando* [Guvernează însufleţind şi însufleţeşte guvernând]

Ministero di Pietro nella collegialita – e personale se si esercita non sostituendo da istituzione – [Ministerul lui Petru în colegialitate – este personală dacă se exercită iară a fi înlocuită de instituţii]
(principio della subsidiarietă? [principiul subsidiarităţii])
Alcunepriorita: [Câteva priorităţi:] i° *Applicazione del Vat. II* [Aplicarea Vat. II]
niune]
all'ecumenismo, altre religioni etc. [spre ecumenism, spre alte religii etc.]
3° raportare la biserici particulare
4° *apertura al laicato* [deschiderea spre laicat]
5° *spirito di servizio, bontă* [spiritul serviciului, bunătatea]
cuvintele lui Paul VI
Rugăciune către Sf. Petru
15. Matut. Anticipatum
16. Conf. a IX-a |Biserica – SacramenTI
d) *Essere religioşi o laici nella Chiesa* [A fi religioşi sau laici în Biserică] Nici o „stare" în Biserică nu este închisă în sine, ci există o deschidere reciprocă şi o interdependenţă -

- *Vita consacrata: radicalită delle esigenze del Vangelo* [Viaţa consacrată: radicalismul cerinţelor Evangheliei]
- *Pastori* [Păstori] – *forma gregis* [modelul turmei]

- *laici* [laicii] (Biserica), *Popolo di Dio, servitori del mondo* [Poporul lui Dumnezeu, slujitorii lumii] – a pătrunde întreaga realitate contemporană cu spiritul Evangheliei [„secularizarea” – „secularismul”]
- *spiritualită apostolica!* [spiritualitatea apostolică!]

Rezumatul temei zilei.

17. Cor. Ros. (II)
18. Ador. Euchar. *(Preces)*
19. (Meditatio sintetica)
20. *Compl.* (Lecturi)

19 II

1. Int. Prec. Mat.
2. (Meditatio de Sacro)
3. Sacrum. *grat. act. preces,*
pentru Patrie *(Preces ad SS. Spir.)*
4. Laudes

5. Conf. a X-a |Biserica: izvorul Vieţii|

a. Cuvântul lui Dumnezeu / *Parola di Dio*

- Păstorul – mesagerul Cuvântului lui Dumnezeu. Cristos
- plenitudinea cuvântului / *Verbum incarnatum* [Cuvântul întrupat] / şi plin de har şi de adevăr.

- Pâinea Cuvântului: nu poţi fi păstor iară a te hrăni cu acest Cuvânt. / DV: două mese!Cuvântul lui Dumnezeu: pedagogia Divină: condiţia este convingerea că acest Cuvânt vine de la Dumnezeul cel milostiv: *„ascolto dell'amore”* [„ascultarea iubirii”] ca bază a rugăciunii (Sf. I. Bosco) şi *ascolto orante* [ascultarea rugăciunii].
- Consecinţă: slujirea Cuvântului (ca rod al rugăciunii) – împotriva superficialităţii / Cristos este prezent în Cuvântul Său, în Cuvântul Bisericii.
- Sf. Ioan: vă vestim viaţa veşnică!

6. Tertia (Passio DNJC sec. Marcum [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu])

7. Conf. a XI-a [Biserica: izvorul Vieţii] b. Euharistia

Citate din Vat. II

- în Euharistie se evidenţiază cel mai mult concreteţea Misterului: realismul sacramental
- *„tutto il bene specifico della Chiesa”* [„tot binele specific al Bisericii”]
- *qui si concentra la N. et aeterna Alleanza* [aici se concentrează Noua şi veşnica Alianţă]
- Cristos este prezent în Euharistie – este prezent în preotul care aduce ofranda – este prezent în ofranda sub formă de pâine şi vin.
- să reînnoim necontenit contemplaţia euharistică: *mystagogia eucharistica Iad HbrHH* [mistagogia euharistică / Epistola către Evrei!!!]
- optica unei Noi si Definitive Alianţe (noutate absolută/originalitatea Euharistiei)
- Euharistia – recunoştinţa – faţă de Tatăl din partea Fiului si a fiilor întru Fiu
- Euharistia – *ecclesio-genesis* [ecleziogeneza]. Euharistia naşte Biserica drept Trup al lui Cristos în istoria oamenilor şi a omenirii -
- importanţa Comuniunii euharistice

- încorporarea în Cristos naşte iubirea frăţească între oameni

cea mai deplină împlinire a Misterului si a Sacramentului

8. ***Sexta,*** *Nona*
9. *(Meditatio sintetica)*
10. *Via Crucis* *{aud. prez. Gemayel*
[audienţă la preşedintele Gemayel])
11. *Ador. Euch.* *(Lit. SS-orum Omnium) Preces*
12. *Cor. Ros. (7, II)* *Lectura*
13. *Vesp.*

14. Conf. a XII-a ¡Biserica – izvor al Vieţii] c)

Riconciliazione [Reconciliere]:

Reconciliere, Pocăinţă Conciliul 1983: o imagine ameninţătoare a tensiunilor, a conflictelor

Oare reconcilierea mai este posibilă?

- Reconcilierea ca „aspect" al Misterului: reconcilierea pe „orizontală" presupune reconcilierea pe „verticală" (reconcilierea între oameni + împăcarea cu Dumnezeu). Această împăcare este rodul Răscumpărării, al cărei izvor este milostenia nesfârşită a Tatălui. Tatăl săvârşeşte împăcarea cu ajutorul Fiului (în Duhul Sfânt).
- Demnitatea penitentului (= a celui care se căieşte): acţiunile penitentului + harul sacramental se exprimă în convertire. Iar aceasta constituie „experienţa" Paştelui. în ea se realizează Biserica.

Toţi cei din Biserică – pelerini – ar trebui să trăiască o asemenea convertire – reconciliere.

Reconcilierea – ca energie istorică, pe care Biserica o opune materialismului istoric, unde totul se reduce la luptă ca singurul mijloc ce aduce dreptatea în lume.

Această putere a Reconcilierii este totdeauna o „mare noutate" a Evangheliei.

Lit. SS Nom. J. / BMV/S. Joseph
15. *Matut. anticip.*

16. Conf. a XIII-a | Biserica – izvorul Vieţii |

d) *Sequela radicale* **[urmarea radicală (a lui Cristos)]**
- *Sequela – propria ai Pastori* **[Urmarea – proprie Păstorilor] . Ca: în chemarea Apostolilor/: să lucrezi laolaltă cu Cristos pentru împărăţie, să părăseşti totul.**
- **Deplina** *„disponibilitâ" alia volonta delPadre* **[„disponibilitate" faţă de voinţa Tatălui] (= ascultarea voinţei Tatălui).** *Cf.:* **PO – în tot ceea ce alcătuieşte serviciul clerului (PO)**
- **De acest lucru se leagă atitudinile: smerenie – curăţenie în celibat – sărăcie benevolă – truda studiului necesar pentru a face faţă exigenţelor evanghelizării în lumea contemporană – priceperea de a conviețui cu ceilalţi**
- *kenosis* **[chenoză] – vigilenţă! (indispensabilă, în orice epocă)**
- **(Rezumatul întregii zile)**

17. Cor. Ros. (III)
18. Ador. Euch. *Preces*
19. (Medit. Syntetica) *Lectura*
20. Compl.

20 II

1. Int. Prec. Mat.
2. *(Meditatio adSacrum = de Eucharistia* [Meditaţia pentru Sfânta Liturghie = despre Euharistie])
3. Sacrum *Grat. act. Preces.* pentru Patrie
Implor. SS. Spiritus
4. Laudes

5. Conf. a XlV-a |Biserica *„în mission<F*| [„în misiune"]
a) *Originalitâ della pastorale* [Originalitatea pastorală] *Mutua interazione e complementarietâ* [Interacţiune şi complementaritate] *doctrina pastorale* [doctrina pastorala] / doctrina este prin natura ei „pastorală", de-oarece se adresează omului. Această doctrină este „religioasă" în esenţa ei (este „religie"), iar din esenţa ei decurg

consecinţele pentru viaţa umană în numeroase dimensiuni. învăţătura socială a Bisericii este o necesitate deosebită a vremurilor noastre.

Cristos a venit să ne înveţe o nouă „religie", bazată nu pe mituri, ci pe persoane, pe fapte: religia „Tatălui care iubeşte lumea". Tocmai dintr-o asemenea religie decurge *„lapastorale"* (= preoţia) sensibilă la toate problemele vieţii umane.

6. Tertia (Passio DNJCh sed. Lucam
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca])
!! „ut qui sine Te esse non possumus, secundum Te vivere valeamus"
[„pentru ca /noi,/ cei care nu putem să existăm fură Tine, să pu-

7. Conf. a XV-a | Biserica , *„în missione"*
b) Evanghelizarea.
Conciliul 1974, 1977 / Citate din Vat. II!! (GS) (*altre* Jaltele])
- întrebări veşnice şi contemporane (GS) – omul caută răspunsuri convingătoare. Iată raţiunea evanghelizării, care trebuie să ţină seama de cerinţele timpului/: noua evanghelizare/ ţinând seama de principiul libertăţii religioase.
- Evanghelizarea trebuie să se facă în dialog cu culturile (cultura).
- Evanghelizarea în deplinătatea adevărului (nu „parţială"): misterul – lumea: *verită salvifica în nova metodologia* [adevărul izbăvitor în noua metodologie] *veritas liberabit vos – non: novitas liberabit vos* [adevărul vă va face liberi – nu: noutatea vă va face liberi] acest lucru este legat de carisma infailibilităţii, precum şi de: *„relmosum obsequium"* [„supunerea religioasă"]
- un postulat semnificativ al Conciliului extraordinar: catehismul, manualele
- *Intercambio"* (schimbul) la nivel ştiinţific între credinţă şi ştiinţele umaniste

- misiunea evanghelică trebuie să se bazeze pe „pedagogia” apostolică
Citate din Vat. II
- Mulţumim Domnului că aţi fost chemaţi să predicaţi Evanghelia în aceste vremuri de răscruce!

8. ***Sexta, Nona*** ***Lit. BMV, S. Joseph***
9. ***(Meditat io sin tetica)***
10. ***Via Crucis-euch.***
11. ***Ador. Euch.***
12. ***Cor. Ros. (II, III) Lit. Christi Sacerdotis***
[Litania lui Isus Sacerdotul] ***Preces***
13. ***Vesp.***

14. Conf. a XVI-a | Biserica *„în missionf]*
Cei săraci / Pacea c) *Opzioneper i poveri e per la pace*
[Opţiune în favoarea celor săraci şi pentru pace]
- Cristos – cei săraci: Unul dintre ei.

Evanghelia celor sărmani / Maria, *Fiat* / Sărac până la crucificare
LG – sărăcia slujeşte libertăţii spiritului
- Sărăcia evanghelică – nu se identifică doar cu lipsa bunurilor materiale, ci cu atitudinea adecvată faţă de ele.
- Sărăcia evanghelică – este o provocare atât faţă de Occident, cât şi faţă de Orient. Ea aduce o perspectivă clară pentru întreg apostolatul şi clerul Bisericii.
- Pacea. Păcatul a născut în istoria omenirii ura; consecinţele lui. *Christus estPax nostra* [Cristos este Pacea noastră]. Pacea este totodată un criteriu al diverselor activităţi umane. De asemenea, al activităţii pastorale a Bisericii. Sarcinile laicatului – vaste şi diverse.

15. Matut. anticipatum

16. Conf. a XVII-a | Biserica *„în mission*
d) *Martyrio e la Croce* [Martiriul şi Crucea] Conc. 85
(non pessimismo, ma la speranza [nu pesimism, ci speranţă])

- în Cristos: *desiderio della sojferenza redentiva* [dorinţa suferinţei răscumpărătoare]
în Biserică – suferinţa răscumpărătoare îşi are continuitatea sa. O dovadă în acest sens sunt numeroasele texte ale Vat. II. I Cor!
- darul martiriului: caracteristica martirului (!). Mărturia lui Cristos: *mihi vivere est Christus* [pentru mine a trăi este Cristos]
- martiriul „nesângeros" – printre persecuţii.
- *missione apostolica pud essere vissuta nella azione o bene nella passione* [misiunea apostolică poate fi trăită în acţiune sau mai bine în suferinţă].
- *la presenza della passione e della Croce – parte constitutiva della missione della Chiesa* [prezenţa patimilor şi a Crucii – parte constitutivă a misiunii Bisericii].
- *Reasumptio* [Rezumat]

Protagonistul misiunii (apost.): *„la grazia di Dio"* [„harul Domnului"] cuvintele Sf. Pavel: sunt ceea ce sunt din harul Domnului... etc.

17. Cor. Ros. (I)
18. Ador. Euch. ***Preces***
19. Hora Santa ***Lectura***
20. Compl.
21 II
Int. Preces mat.
(.Meditatio de SS. Euch. [Meditaţia despre Sfânta Euharistie])
Sacrum ***Grat. act.,*** pentru Patrie.
Implor. SS Spiritus
Laudes

Conf. a XVIII-a | Biserica şi Escatologia| a) *Dono di giovinezza* **[Darul tinereţii]** *Caducitâ* **[Trecerea]: Efemeritatea, fragilitatea a tot ceea ce este creat. La fel şi „sacramentul", în măsura în care participă la această trecere.**

„Doar iubirea nu este trecătoare” LG VII
{indoles eschatol. Ecclesiae **[caracterul escatologic al Bisericii]) Escatologia poartă cu sine perspectiva Noutăţii veşnice. Ea a început odată cu Pastele si Primirea Sfântului Duh. Această perspectivă pătrunde întreaga viaţă a Bisericii. Sacramentele, sfinţenia, consacrarea, apostolatul laicilor. Acea** *„tensio eschatologicd"* **[„tensiune escatologică”] imprimă, de asemenea, în orice perioadă a Bisericii semnul tinereţii.**
Din această raţiune Biserica priveşte cu simpatie ceea ce este progres autentic în istoria umanităţii. Tensiunea escatologică (împărăţia lui Dumnezeu) stimulează acest progres.
Giovinezza — e Resurezzione **[Tinereţea şi învierea]**
„opzioneper igiovanni" **[„opţiune în favoarea tinerilor”]. Tinereţea semnifică totdeauna un nou început (!) – (cu condiţia să nu sufere degradarea, devierea), aşadar trebuie să transmitem Tinerilor întregul Vatican II, în timpul Conciliului Biserica a lucrat pentru a-şi „reîntineri” chipul.**
Biserica – tinereţea lumii
6. Tenia Passio DNJC sec. Jo.
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
7. Conf. a XIX-a | Biserica – şi Escatologia | b) *Forza della Speranza* [Forţa speranţei]
- *Speranza e forza piu di construire che di aspettare* [Spe- ranţa este o forţă care mai degrabă construieşte decât aşteaptă]
- acuzatorii creştinismului şi creatorii ideologiei contemporane – în pofida speranţei – sugerează ca omul să-şi ia în mâini propriul viitor (: creator al istoriei)

- Vat. II (GS): dinamismul Bisericii pelerinilor, născut din Paste si Rusalii, se exprimă şi prin structurile vieţii vremelnice.
- între „deja" si „nu încă"!
- Cristos Cel înviat şi Maria (înălţată la cer) mijlocesc, intervin în istorie („deja")
- „nu încă" – de aici întreg efortul confruntării cu Răul prezent în lume /dinamismul/
- De speranţă este legat curajul (bărbăţia) Sf. Pius X a spus: cele mai mari impedimente în apostolat sunt temerea şi meschinăria celor „buni".

Contraponderea sunt *„parrhesia",* curajul şi libertatea spiritului, al căror apogeu este Cristos.

- Pe de altă parte: răbdarea şi perseverenţa (înrădăcinate în energiile pascale). în felul acesta: *praegustare e vivere i beni del"già"e"non ancora"* [a gusta şi a trăi binefacerile lui „deja" şi ale lui „nu încă"].
- Optimismul sănătos; credinţa în victoria binelui asupra răului. *Formare* [a forma] comunitatea creştină, pătrun- şă de spiritul unei asemenea speranţe. Chemare către păstori şi către speranţele lor.

8. ***Sexta, Nona***
9. ***(Medit. sintet.)*** ***Lit. BMV/S. Joseph***
10. ***Via Crucis*** ***Lit. SS-mi Cordis JC.***
11. ***Ador. Euch.***
12. ***Cor. Ros. (III, I)***
13. ***Vesp.***
14. Conf. a XX-a | Biserica – escatologîă]

e) *Communione con la Città futura* [Comuniunea cu Cetatea viitoare]

- Ierusalimul Ceresc: în Cristos sfinţii şi cei binecuvântaţi sunt uniţi cu Biserica pelerinilor. Unirea reciprocă se exprimă prin cult, prin chemarea mijlocirii

sfinţilor. LG VII: *communio Sanctorum* [comuniunea Sfinţilor] – îndreptată spre binele mântuirii
- Parusia: Venirea Domnului: „Ziua Domnului”
Al Doilea Adam: Mt 25!: „cei care sunt ai Lui”. Se va revela în toată frumuseţea sa. Trupul lui Cristos; creaturile vor participa la slava Fiilor Domnului (Rom 8)
- Cristos îi oferă Tatălui împărăţia
- învierea trupurilor -
Paradiso [Raiul]: plenitudinea iubirii şi a fericirii. Plenitudinea Comuniunii. Vederea „Faţă către faţă”.
- Această dimensiune escatologică ar trebui să pătrundă în întreaga „strategie” a păstorilor Bisericii.
„*attrattiva del Paradiso*” („atractivitatea Raiului”) (Sf. Ioan B.)
(Din păcate, astăzi se vorbeşte prea puţin *„de Novissimis”* [„despre lucrurile noi (fundamentale)”]) Citat din Apocalipsă: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii” ... „Iată, eu fac toate lucrurile noi”

15. (***Matut. anticip. Festi „În CathedraS. Petri”*** [Matutinum anticipat pentru Sărbătoarea „Tronului Sfântului Petru”])Conf. a XXI-a
¡Biserica – escatologîă] d) Cristos: Alfa si Omega
Acest adevăr pare să-şi găsească o expresie deosebită în Constituţia GŞ. Cristos cel înviat Cristos: Alfa şi Omega este şi centrul adevărat al tuturor reflecţiilor în timpul acestor zile de reculegere. Conciliul 19 81: Biserica orientată Cristocentric, nu spre sine însăşi
Cristos: Primul născut al întregii creaţii Cristos: Imaginea consubstanţială a Tatălui Cristos: *Homo Novus* [Omul Nou] -
El a redat omenirii solidaritatea de bază: *filii nelFilio* [fii în Fiul]. în El îşi găseşte începutul Noua Creaţie. El înfăptuieşte „Recapitularea” a toate în Sine. Toţi păstorii în El găsesc centrul şi ritmul comun al vieţii şi activităţii lor. „El trebuie să crească, iar eu să mă micşorez”. A călăuzi pe toţi şi toate spre Cristos.

16. Cor. Ros. (II)
17. Ador. Euch. ***Preces***
18. (Meditatio sintetica) ***Lectura***
19. Compl.
22 II
Cath. S. Petri [Tronul Sfântului Petru]
1. ***Int. Preces mat.***
2. (***Meditatio: adEucharistiam*** [Meditaţie: cu privire la Euharistie])
3. ***Sacrum*** ***Grat. act. Preces*** pentru Patrie.
(ad SS Spiritum)
4. ***Laudes***

5. Conf. a XXII-a: |Mama Bisericii|
- (discuţie concl. – LG VIII)
- analiza textului LG VIII
- a) Maria în viaţa şi opera lui Cristos
- b) Maria în viaţa şi opera Bisericii

Paul VI: Mama Bisericii!

(în încheierea celei de-a III-a sesiuni Vatican II): *Auxilium Episcoporum* [Ajutorul Episcopilor] – şi al întregului Popor al lui Dumnezeu ? (1888) Sf. Ioan Bosco: *Auxilium Christianorum* [Ajutorul Creştinilor]
Madonna: Mama a tot ceea ce se înfăptuieşte bun în Biserică şi de către Biserică. Maica momentelor dificile!
în mod deosebit: *Auxilium Petri (în successoribus) et Curiae Rom.* [Ajutorul lui Petru (către succesori) şi al Curiei Romane]
(von Balthasar: *Maria – etPetrus* [Maria – şi Petru] – în „constituirea" Bisericii)
- c) *Ikona eschatologica della Chiesa* [Icoana escatologică a Bisericii]

Maria – Biserica laolaltă alcătuiesc „noua Eva" Maria adorată este începutul împlinirii escatologice a Bisericii
- Fie ca Mama Bisericii să se roage pentru rodirea a tot ce s-a înfăptuit prin aceste Exerciţii Spirituale.

6. Cuvânt de încheiere.
Magnificat. Binecuv.
UIOGD
Exerciţiu Spiritualia 1987 8 111-14 iii
PR. [PETER-HANS] KOLVENBACH [sj]
8 III
/ora 18/
1. ***Vesp. Dom. I Quadragesimae*** [Vesperele din Prima Duminică a Postului Mare]
2. /intr.:

Conf. I (Medit.): *De conversione* [Despre convertire] Fie să ne călăuzească liturgia acestor zile ale Postului Mare.

40 de zile: comentariile Părinţilor Bisericii – 40 de zile: imaginea istoriei umanităţii
Pascha: omenirea mântuită în Cristos o dată pentru totdeauna

De la primul Paşte (egiptean), prin toate cele care au urmat, Dumnezeu luptă pentru Poporul Său ales – pentru ca în istoria acestui popor să fie învins şi prin aceasta să repurteze victoria definitivă. to de zile: imaginea Bucuriei pe care nimeni nu ne-o poate lua.

Biserica [ilizibil] – istoria şi împlinirea escatologică Pustiul – calea spre Pământul Făgăduinţei. Pustiul – indiciul că printre experienţele acestei vieţi trebuie permanent şi înainte de toate să avem încredere în Dumnezeu. Ispitirea lui Cristos în pustiu la sfârşitul celor 40 de zile: (în întregime) imaginea convertirii pascale ([ilizibil] a Măriei)lunedi ^L^L febbraio

/"T" f^/A^'/ / •■']^çrw/ii^t 1 ■ *fr/^ryK fd ^ C-- /ÇA.* 7

- fy^^Ait" ■ ¿ft £->-7 -

i-*a* .____

C¿íl^-turf^ ' */cyy^i^i ¿nXj yU^SL __*

*4 ¿bÜ^Y^^] * /*•»/' /juU As*.*.^ oÚÍ^*

5 V *dU^X^i! Cy ¿¿Lo/Z ä^/ƒ^^A^^fIL ; * ¿T pT* WW»,V'___

) ' ^ .____. --------J

'; jL^r/n

11

3. %Benedictio SS-mi Lamentaţii
Corona Ros.
Matut. anticipatum
Lectura *Lit. SS. Cordis*
BMV S.Jos.
4. Complet.

9 III

1. Matut.: int. imprec.
2. *Meditatio*: „Dumnezeu luptă pentru poporul său.
(ieri: Medit.)
3. Sacrum, Grat. actio. Lit. pro Patria [Litania pentru Patrie]
4. Laudes
5. Conf. a II-a / Medit.

Z. *Leviticus* [Leviticul] – instituirea sacerdoţiului Vechii Alianţe în raport cu sacerdoţiul Noii Alianţe *(ad Hebr.*

[Epistola către Evrei]). Nu ruptură, ci împlinire. Totuşi: totul este „altceva" prin noutatea Pastelui lui Cristos. Nici un om nu-l poate înlocui pe Unicul Intermediar al noii şi veşnicei Alianţe.

în acelaşi timp însă acest Unic Intermediar „are nevoie" de preoţi – de oameni.

La fel ca preoţii despre care vorbeşte Leviticul, ei au *ministerium (:mediationem*) [ministerul (medierii)] Cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta este *„verurn sacrificium intellectus' (Padri Capadoc.*) [„adevărata jertfe a intelectului" (Părinţii Capadocieni)].

La fel şi slujitorii Noii Alianţe rămân legaţi de Templul care este Cristos – Euharistia şi Pastele nostru. Această legătură merge până la „identificarea spirituală": nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăieşte în mine (*Paulus* [Pa- vel]).

La fel – ca la leviţi – preoţii Noului Testament sunt cei care binecuvântează în numele Domnului: în puterea lui Cristos. în El este preotul „intermediar" între Dumnezeu, cel care Se dăruieşte omenirii, şi omul care în El şi cu El devine Dumnezeu, cel infinit Sfânt.

5. *[sic\ Refl. post.???praedic.* [Reflecţia de după predică]

6. Tertia Passio DNJCh sec. Mat.

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei] *Cor. ros. II*

7. Conf. a III-a / Medit.

„Fiţi sfinţi, căci Sfânt sunt Eu, Domnul Dumnezeul vostru"

Dacă alte atribute perfecte ale Domnului au anumite reflexii (*vestigiu* [urme]) în creaturi – Sfinţenia este întru totul în Dumnezeu. Sfinţenia – însăşi Esenţa lui Dumnezeu, Divinitatea în Sine.

Pentru om această Sfinţenie este o „Surpriză" (*Sorpresa)* totală: *cf.* Pavel, Petru, tânărul evang., Isaia (!). Toate strădaniile noastre de a înţelege Sfinţenia – de a-L

înţelege pe Dumnezeu – nu se ridică la această Realitate – Misterul Domnului – Sfinţenia care „întrece" orice.

„Sfinţii" – fiecare – „reflectă" la nivelul creaţiei (păcătoase), într-un anumit fel, această Sfinţenie absolută, transcendentă, a Domnului.

În Economia Vechii şi Noii Alianţe (adică în Istoria pe care Dumnezeu o scrie „în comun" cu omul), Dumnezeu „separă" de Poporul Său tot ceea ce este „ne-curat", „ne-sfânt": *sacrum — profanum*. Totuşi, această „separare sacră" nu acoperă Prăpastia dintre Sfinţenia Domnului şi imperfecţiunea (păcătoşenia) creaturii.

În această Prăpastie „nu intră" jertfele creaturilor. „O acoperă" doar jertfa darului *(dono eperdono* [dar şi iertare]), pe care o găsim în episodul cu Avraam şi Isaac. Iar împlinirea: în jertfa lui Cristos (Euharistia).

Aici este singurul izvor/*medium*] *sakramentum* [mijloc sacramental] al sfinţirii noastre întru Duhul Sfânt: fiţi sfinţi. *IBMVI*

8. ***Sexta, Nona Medit. reasupt.***
9. ***Via Crucis*** Sfinţenia Domnului -
10. ***Ador SS-mi Trinitas –*** [Treimea] ***Studia, Lectura***
11. ***Ps. poenit.*** Iubirea
12. ***Cor. Ros. (III)***
Lit. SS-mi Nom. DNJC. / BMV/ S. Joseph Lectura
13. ***Vesp.***
14. Conf. (a IV-a) Medit.

„Când va veni Fiul Omului..." /Mt 25/

Evanghelia astăzi / Fiul Omului este sărac / Si cel înviat este sărac / Şi Biserica este săracă în privinţa „mijloacelor" – trebuie „să cearăă", implorând credinţa celor care încă nu o cunosc, în esenţă este vorba de o problemă de viaţă şi de moarte din punctul de vedere al mântuirii lumii.

Eşti „sărac” şi totuşi eşti „bogat”: bogat pentru că eşti gata întotdeauna să dăruieşti, să dăruieşti tot mai mult/ Sf. Iosafat: „sărăcia – o bogăţie pascală” = *„di passagio”* [„trecătoare”].

„Cel sărac izbăveşte lumea” – cel sărac transformă lumea

Cristos îi alege pe săraci: *optiopropauperibus* [opţiunea pentru săraci] / nu în sens politic / în sens evanghe- lic / cu implicaţie etică /

Sărăcia – nu: resemnare, ci: alegere din iubire/ *dives... factus est pauper... ut nos divites faceret* [bogatul... a devenit sărac... ca să ne facă pe noi bogaţi]

Acest paradox transpare în Euharistie. Biserica trebuie să trăiască cu acest paradox, păstrându-şi răbdarea faţă de forţele care par să o „devanseze” în favoarea dreptăţii şi promovării celor vitregiţi.

15. ***Matut. anticip.***

16. Conf. (a V-a) Medit.

„Când Te-am văzut noi străin” /Mt 25/

Fiul Omului – sărac, dar în această sărăcie – liber. Aşadar, nu este vorba de dispreţul faţă de bunurile vremelnice. Este „sărăcia duhului”, adică tocmai *„esse”* [„existenţa”] lui Cristos: Fiul lui Dumnezeu, care face întotdeauna voia Tatălui. Fiul Domnului, care „s-a lepădat” de sine însuşi – care, „fiind bogat, a devenit sărac ca să ne facă pe noi bogaţi”.

- Aşadar, un „bogat” poate fi sărac cu duhul – *i vice versa* [şi invers]: săracul poate să nu fie sărac cu duhul. Această „sărăcie” se află la baza celor Opt fericiri. „Sărăcia” lui Cristos rămâne în esenţială concordanţă cu eliberarea omului de orice vitregie socială: de răul care îl necăjeşte pe om în felurite moduri. Cristos nu a predicat şi

nu a realizat reforme sociale. Rădăcina transformărilor sociale stă tocmai în adevărul sărăciei evanghelice.

17. ***Cor. Ros. (I)***
18. ***Bened. Ador. SS-mi***
19. ***Medit. concl.*** Lectura
20. ***Compl.***

(Fiţi sfinţi cum Sfânt sunt Eu, Domnul Dumnezeul vostru...)

1. Int. Prec. mat.
2. Meditatio mat.
IO III
Sacrum. Grat. act. Prec. *Lit. pro Patria*
Imprec. SS Spiritus

5. Conf (aVI-a) Medit.

„Când vă rugaţi, spuneţi: Tatăl nostru...”

Doamne, învaţă-ne să ne rugăm... Ca răspuns, Cristos îşi revelează propria viaţă în aceste rugăminţi, care sunt rugăminţile, năzuinţele Lui: acesta este totodată Duhul Fiului: Viaţa Fiului. Ori de câte ori spunem această rugăciune, trebuie să intrăm în viaţa Fiului, întru Duhul care strigă în inimile noastre: *AbbalTdiA*. „Tatăl nostru” este o sinteză, un rezumat al tuturor rugăciunilor ucenicilor, iar mai înainte a rugăciunilor Psalmilor şi ale întregului Vechi Testament. Această rugăciune (Tatăl nostru) ne include în întregul Act pascal al lui Cristos: mântuirea de rău (*libera nos a malo* [ne mântu- ieşte de cel rău])

Întreg „Tatăl nostru” este pătruns de realismul acelei reconcilieri cu Tatăl pe care a înfăptuit-o Cristos în Duhul Sfânt: facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. De la reconcilierea cu Tatăl până la reconcilierea cu oamenii (iartă-ne nouă... precum si noi iertăm greşiţilor noştri)... şi nu ne duce în ispită...

Dacă Cristos nu ar fi rostit cuvintele rugăciunii Domneşti, nici un om nu ar fi reuşit „să inventeze” această rugăciune.

(BMV- oratio final.)
(Refl. post-praedic.)
6. Tertia Pass. DNJCh. sec. Marcum
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu] *Cor. ros. (III)*
7. Conf. (a VII-a) Medit.
„Când vă rugaţi, nu spuneţi multe cuvinte…” Nu este vorba de multe cuvinte, ci de deschiderea inimii întru Duhul Sfânt către Tatăl. în acelaşi spirit vorbeşte Sf. Pavel, care cheamă la o necontenită rugăciune de mulţumire adusă Tatălui pentru tot. Rugăciunea nu se măsoară după numărul de cuvinte care ar urma „să asigure” ascultarea rugăminţilor, ci tocmai după această permanentă mulţumire pentru tot. Rugăciunea Sf. Pavel este înainte de toate contemplare a lucrării Domnului în noi şi în toate. Totodată este o rugăciune „realistă”, iară un optimism „euforic”.

Rugăciunea de mulţumire a lui Pavel se referă nu la trecut, ci la prezent: asupra acestuia Tatăl acţionează necontenit în puterea Răscumpărării lui Cristos. Rugăciunea vieţii noastre – şi viaţa rugăciunii noastre. Căci suntem „colaboratorii Domnului”.

Rugăciunea lui Pavel seamănă cu rugăciunea lui Cristos însuşi. Este o rugăciune de veşnică mulţumire izvorâtă din Inima omului. La fel, implorarea cuprinsă în rugăciunea lui Cristos se exprimă sub forma mulţumirii.

Euharistia

Didache: îţi mulţumim Ţie, Tatăl nostru…

(Biserica se roagă împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, mulţumind)

8. Sexta Nona
9. Medit. (reasumpta)
10. Via Crucis
11. Ador. SS-mi Studium
12. Lit. SS-rum Omnium Lectura
13. Cor. Ros. (I) Lit. SS Cord. JChr, BMV, S. Jos.
14. Vesp.

15. Conf. (a VIII-a) Medit.

Rugăciunea Maicii Domnului. Nu spune nimic despre rugăciunea Sa. Rugăciunea este necontenita Ei des**chidere spre Dumnezeu. înainte de toate este o rugăciune a tăcerii, mai ales la poalele crucii.**

Magnificatul – rugăciunea Ei întreagă – şi în acelaşi timp a întregii tradiţii a lui Israel (mai ales Cântecul Sf. Ana, Psalmii), aşadar totodată nu a Ei.

Magnificatul nu întrerupe tăcerea Măriei – este parte a ei. Această tăcere este ascultarea „cuvântului Duhului Sfânt". Aceasta a fost rugăciunea Măriei.

Fiul Măriei a învăţat rugăciunea Poporului Său de la Mama Sa. Pe această cale a ajuns la El Cuvântul Domnului, care era expresia Voinţei lui Dumnezeu pentru El – Mesia şi pentru mântuirea omului. „Trebuie să se împlinească toate cele scrise despre Mine în Legea lui Moise, în Profeţi şi în Psalmi." Acest „trebuie" nu este expresia fatalismului, ci a iubirii. „Nu ştiaţi că trebuie să fiu în casa Tatălui meu?"

Să ne rugăm cu ajutorul psalmilor laolaltă cu Maria.

Sf. Robert B. [Bellarmin]: „*electa elegi***" [„le-am ales pe cele alese"]**

Liturgia orientală: Maria – toată numai „urechi": cu urechea aţintită la Cuvântul Domnului. Libertatea ei se exprimă în feciorelnicul şi maternul „da": *Electa elegi.*

16. Medit. anticipata

17. **Conf. (a IX-a) / Medit.**

„Panem nostrum cotidianum" **[„Pâinea noastră cea de toate zilele"]. Fiul unei Familii sărace din Nazareth, Cristos a cunoscut valoarea pâinii de toate zilele. „Pâinea" este simbolul „lucrării Domnului",**

dar şi rodul muncii omeneşti. Munca omenească – şi întreaga creaţie omenească – este pătrunsă de lucrarea Divină a Creaţiei.

Aceeaşi semnificaţie au pâinea şi vinul de pe altarul euharistie. Domnul a ales roadele muncii omului, cele mai sărace şi elementare.

Cuvintele Sf. Pavel ne arată că trebuie să împărţim cu ceilalţi (cu cei flămânzi): Pâinea euharistică reprezintă aici o judecată deosebit de aspră: Euharistia devine în acest fel semnul „ieşirii" (*exodus*) pentru orice fel de egoism uman. Sub forma Pâinii (şi a Vinului) Cristos „se dăruieşte" pe sine în mod radical tuturor.

Aici este izvorul oricărei rugăciuni a Bisericii şi a întregului apostolat.

(Rugăciunea – prin Maria)

18. ***Cor. Ros. (II)***

19. ***Bened/ador. eucharistic!***

(Lectura)

20. ***Medit.*** ***(conclusiva)***
(Orationes consuetae)

21. ***Compl.***

11 III

1. ***Int. Prec. mat.***

2. ***Meditatio priv.*** (Cristos S-a oferit pe Sine în rugăciune: Tatăl nostru – şi în Sacrament: Euharistia)

3. ***Sacrum. Grat. act.*** ***Lit. pro Patria***

4. ***Laudes*** ***Cor. Ros. (I)***

5. Conf. (a X-a) Medit.

„Simum jonaeprofetae..." [„Semnul profetului Iona"]: Iona ca semn al lui Cristos. Este un semn „ciudat" – poate să pară chiar scandalos; constituie mai degrabă un contrast faţă de ceea ce este Cristos...

Dar: „iată, aici, mai mult decât Iona.

Crişţoş este semnul în care găsim Identitatea Adevărului: Dumnezeu, care este Adevărul însuşi, acţionează în El şi prin El: „Eu sunt Adevărul...": Adevărul – Persoana. în acest „semn" este cuprins, de asemenea, indiciul pentru toţi cei care predică acest adevăr – ei sunt doar **mesageri (***ambasciatori* **[ambasadori]): trebuie să fie credincioşi Adevărului (***fedeltă creatrice* **[fidelitate creatoare]) şi pe temeiul acestui Adevăr să fie, de asemenea, „creatori": în virtutea Duhului Lui: a Duhului Adevăru- lui.**

Iona aruncat în mare: cunoaşte moartea: aici Iona este înainte de toate semnul lui Cristos, care „trăieşte moartea" pentru păcatul omenirii. Este înainte de toate experienţa (morţii) a părăsirii/: de ce M-ai părăsit?/ Doar Dumnezeu poate cunoaşte pe deplin (în mod absolut) părăsirea de către Dumnezeu.

Domnul a dat „semnul lui Iona" în Cristos pentru întreaga umanitate, pentru omul tuturor timpurilor, omul care cunoaşte răul şi moartea. Iar creştinii trebuie să facă cunoscut acest semn în cetatea Ninive a lumii contemporane.

(Reflecţie ***post praed.)***

Tertia Passio DNJChr sec. Lucam

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]

Conf. a XI-a / Medit.

„Quanta peneratio simurn quaerif... **[„Neamul acesta cere semn"]. Cuvinte mereu actuale. Sunteţi tot mai pricepuţi la statistici şi proiecte, dar tot mai puţin pricepuţi să citiţi „semnele timpului": ceea ce este lucrul cel mai important la răscrucea dintre Milenii. (GS). Ceea ce spune Dumnezeu prin fapte si întâmplări.**

Căci <u>Dumnezeu a dorit</u>, ca şi <u>Emanuel</u>: [ilizibil] „Dumnezeu cu noi” „<u>să scrie</u>” laolaltă cu noi, cu omenirea, cu <u>istoria</u> noastră.

„Semnele” lui Dumnezeu nu pot fi înţelese <u>în sens automat</u> – aşa cum au descifrat prietenii lui Iov experienţele sale. Ceea ce este experienţă a omului, a umanităţii, a
popoarelor trebuie citit din perspectiva „semnului lui Iona”!
<u>Duhul – Dumnezeul Adevărului</u> duce la plenitudinea adevărului.
<u>Lectura semnelor timpului nu</u> poate fi făcută în cheia ideologiei, chiar dacă acestea par foarte bine documentate – ci <u>în cheia semnului lui Iona</u>: iată aici mai mult decât Iona, mai mult decât Solomon...
Nu putem uita că lectura semnelor timpului este permanent expusă <u>vicleşugurilor „tatălui minciunii”;</u> şi găseşte <u>în noi</u> multe <u>puncte de care să se agate</u>.
Vat. II (GS) reaminteşte cu mare fermitate această <u>unică cheie</u> cu care Biserica, laolaltă cu umanitatea, ar trebui să deschidă „semnele timpului”: Cristos crucificat <u>si înviat</u>: nebunia Domnului – mai înţeleaptă decât înţelepciunea umană, slăbiciunea Domnului – mai puternică decât puterea umană.

OOratio adBMV)
7a. ***Sexta, Nona***
8. Medit. (reasumpt.)
9. Via Crucis

10.	***Adoratio SS-mi***	***(Studium***
11.	***Lit. SS-rum Omnium***	***Lectura)***
n. Cor. Ros. (II)	***Lit. SSNom.JChr.***	
BMV, S. Joseph		

13. ***Vesp.***
14. <u>Conf. (a XII-a) Medit.</u>
!”<u>Ridică-te si du-te în Ninive...” Chemare misionară</u>. <u>Israel</u> din Vechiul Testament trăia mai degrabă crezând că

popoarele vor veni la el (la Ierusalim). Cristos cel înviat le-a dat apostolilor recomandarea: „mergeţi la" popoare până la marginile pământului. Un mandat misionar.
Această „încordare" misionară corespunde Misterului Bunului Păstor, care „caută" orice oaie rătăcită pentru **a o readuce la turmă. De aici „obligaţia" morală a evanghelizării în întreaga lume contemporană. Creştinul nu se poate lăsa absorbit de „lumea" trecătoare şi, în virtutea credinţei sale, trebuie să reveleze şi să facă prezentă „lumea netrecătoare".**

„Lumea" – mai ales cea contemporană – te intimidează. Cristos încurajează: „Eu sunt cu voi..." „îmi este dată orice putere în cer şi pe pământ"... „Eu am biruit lumea". Aşadar, misiunea Bisericii nu se realizează în gol: este vorba de lume, în care Dumnezeu este prezent şi acţionează prin puterea misterului pascal al lui Cristos. Deşi uneori este Un Dumnezeu necunoscut. Cristos L-a dat în mâna ucenicilor săi, în mâinile Bisericii – Epifanie exact pe acest Dumnezeu necunoscut.

Iona se teme de misiunea sa, nu crede până la capăt... Dumnezeu îl converteşte... şi Iona converteşte Ninive. Devine instrument al voinţei izbăvitoare a lui Dumnezeu cel plin de milostenie. Aşadar, trebuie să începem cu convertirea propriei inimi...

/Oratio do BMV/

15. ***Matut. anticipatum***

16. **Conf. (a XIII-a) Medit.**

Iona a chemat la convertire – şi a găsit ascultare în Ninive. Cel care este „mai mult decât Iona" – a întâmpinat rezistenţă: Cristos a fost, aşadar, „mai puţin decât Iona".

Şi, iată, Cristos „face ascultare": se lasă umilit şi crucificat: „s-a lepădat" de sine, acceptând ipostaza

slujitorului, aşa cum a fost prorocit în cântecul despre Slujitorul lui Iahve (!): „S-a lepădat de Sine însuşi, deşi era egal cu Dumnezeu": a renunţat la tot ce „avea" pentru a rămâne cel Care „era": Iubire.

Crucea – o „răsturnare" totală a noţiunilor şi a valorilor în lume.

Această „răsturnare" a găsit ecou în Saul – Pavel: „pentru El am pierdut toate şi le socotesc ca un gunoi, ca să câştig pe Cristos" -

Omul este adeseori ispitit să facă o delimitare radicală între Dumnezeu si Slujitor: Crucea si Gloria. Cea de-a patra Evanghelie le uneşte pe deplin: Dumnezeu „renunţă" la orice glorie, în afară de una singură: aceea de a fi Iubire! De a fi Darul care însufleţeşte.

în felul acesta Cristos este „mai mult decât Iona".

Trebuie să căutăm tocmai această asemănare cu El!

/Oratio ad BMV/

17. ***Cor. Ros. (III)***

18. ***Bened. et ador. Euch.***

19. ***Medit. concl.*** Lectura

20 ***Compl. IPrecesI***

12 III

I.Int. Prec. mat.

2. ***Meditatiopriv.*** („Semnul... Iată, aici, mai mult decât Iona")

3. Sacrum grat. actio

4. Laudes (Cor. Ros. II)

Lit. pro Patria

5. Conf. (a XlV-a) Medit.

„Regina Estera s-a rugat pentru poporul său" Biserica se roagă azi împreună cu Estera, care, riscându-şi viaţa, a salvat viaţa conaţionalilor / Vechiul Testament şi sărbătoarea Purim/: între Tron – locul înălţării, si cruce – locul pierzaniei // O prefigurare a lui Cristos, care a murit pentru ca noi să trăim... *„rovesciamento"* [„răsturnare"] şi transubstanţiere.

Dumnezeu a pus asupra Lui (a lui Cristos) păcatele noastre, ale tuturor: este un fel de „lungă coborâre în iad" pentru a dezrădăcina creaturile „în pofida lui Dum**nezeu" şi a-l aduce pe „Dumnezeu este cu noi" (Ema- nuel): „pentru noi şi pentru mântuirea noastră" (aceeaşi formulă de credinţă la Roma, în Antiohia, în Alexandria) – în felul acesta Cristos creează o nouă relaţie între „noi" = oamenii *communio Redemptionis* „comuniunea Răscumpărării". Este temeiul indispensabil al acelui „laolaltă" (unitatea) al tuturor oamenilor, şi mai întâi al tuturor creştinilor (ecum.): „căci toţi au păcătuit", „Unul a murit pentru toţi".**

(Oratio do BMV)

Tertia Passio DNJChr sec. Joannem

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]

Conf. (a XV-a) Medit. Evangheliei: „Cine este omul acela dintre voi care, dacă-i cere fiul său o pâine, îi va da o piatră?". Cu atât mai mult Dumnezeu, Tatăl Ceresc! Copilul... este simbolul gratuităţii împărăţiei lui Dumnezeu, al gratuităţii Harului (Copilul este încrezător, îşi crede părinţii... Tatăl nu-l poate dezamăgi... în acest sens – dacă dorim „să intrăm în împărăţie", trebuie să devenim „ca nişte copii") Copilul ca „model": nu „imaturitatea" lui, ci simplitatea lui şi siguranţa adevărului – a celui care vine de la Tatăl. II Cristos însuşi este primul care rămâne credincios „modelului": certitudinea a ceea ce vine de la Tatăl (din II Grădina Ghetsimani până la Cruce). Aici îşi are începutul întreaga tradiţie a spiritualităţii -l până la Sf. Tereza a Pruncului Isus.

Aşadar, certitudinea credinţei ca încredere în Persoană: încrederea în Tatăl.

„Cine Mă primeşte pe Mine îl primeşte pe Cel care M-a trimis”. în felul acesta „Pruncul împărăţiei” participă la bucuria pascală: „ca bucuria voastră să fie deplină”.
(Oratio ad BMV

8.)Sexta Nona
9. Medit. (reasumpt.)
10. Via Crucis (Studium,
11. Ador. SS-mi. Lectura)
12. Cor. Ros. (III) Lit. DNJChr Sacerdotis Summi
[Cel mai mare Sacerdot] ***Lit. BMV / S. Joseph***
13. Vesp.
14. Conf. (a XVI-a) Medit. Evang.:
1. „Cereţi şi vi se va da…"
A cere – a da. A bate – „se va deschide". Cererea izvorăşte din credinţă. Iubirea noastră este totdeauna precedată de iubirea Domnului: „El ne-a iubit întâi". Credinţa celui care cere este astfel, întotdeauna, rodul acestei Iubiri. „Nu M-ai fi căutat, dacă nu M-ai fi găsit deja".
2. în acelaşi timp, Dumnezeu nu-Si separă darurile Sale, mai mult, venirea împărăţiei Sale de rugăciunea noastră.
3. Rugăciunea din Grădina Ghetsimani: Faţă în Faţă cu Tatăl. Se întâlneşte cu tăcerea Tatălui. „Dacă se poate…"… „Pentru Tine totul este posibil…" Răspunsul este o nouă disponibilitate de a îndeplini Misiunea Răscumpărătoare: „Voia Ta".
4. Aşadar, rugăciunea din Ghetsimani este un model al oricărei rugăciuni: şi ea este cea care poartă înainte de toate roadele schimbării voinţei noastre. Este revelat aici chiar miezul rugăciunii de implorare /***CL,*** de asemenea, rugăciunea la învierea lui Lazăr: rugăminte şi mulţumire/.
' (Oratio ad BMV)
15. Matut. Anticipatum
16. Conf. (a XVII-a) Medit. „Tatăl va da lucruri bune celor ce I le cer"… După Luca: îl va da pe Duhul Sfânt… Acest dar bun este Duhul Sfânt.
în ochii Sf. Ioan: coasta străpunsă a lui Cristos pe cruce este tocmai „momentul" acestui Dar: al Duhului Sfânt. începutul Rusaliilor – naşterea Bisericii. Sângele si apa sunt semnul morţii. Totodată aceasta este Moartea care

dă Viaţă. în ochii Sf. Ioan, Trupul mort de pe cruce este Trupul învierii, al gloriei.
Misterul Coastei străpunse: misterul sângelui vărsat întru jertfă, misterul apei despre care Isus a vorbit la Sărbătoarea Corturilor: râuri de apă vie vor curge. în felul acesta Cristos ne-a invitat să căutăm în El potolirea setei sufletului.
Mai mult: cine caută astfel în El potolirea setei sufletului va deveni el însuşi izvor de apă vie pentru ceilalţi.
Aşadar: venirea Duhului însufleţitor este strâns legată de moartea mântuitoare a Răscumpărătorului.
Coasta străpunsă: *Cor ad cor loquitur* **[Inima se adresează inimii]. Augustin:** *redeamus ad cor...* **[să ne întoarcem la inimă...] || Inima Mântuitorului: Izvorul Vieţii în Duh: Misterul Iubirii Răni te.**
I Oratio ad BMVI
17. Cor. Ros. (I)
18. Bened. Ador. Euch. (Lectura)
19. Hora Sancta
20. Compl. *(Preces)*
13 III
1. Int. Prec. mat.
2. *Medit. priv.* (misterul Coastei Străpunse: *CorJesu* [Inima lui Isus])
3. Sacrum. Grat. actio. /Prec. / Lit. pro Patria.
Implor. SSSpir. /Cor. Ros. (I)
4. Laudes
5. Conf. (a XVIII-a) Medit.
„Când aduci darul Tău dinaintea altarului...” Predica de pe Munte... Mergem la Cina cea de Taină... înainte de a institui altarul Noii şi Veşnicei Alianţe, Cristos le arată apostolilor necesitatea purificării, precum şi necesitatea de a-L accepta pe El însuşi ca Slujitor!
„Du-te întâi, împacă-te...” Domnul ştie că viaţa noastră umană este întotdeauna plină de tensiuni si conflicte. El vrea ca

în această viaţă să pătrundă mereu duhul Slujirii Lui şi împăcarea.

Unitatea întru Cristos nu elimină diferenţele şi variantele, nu aboleşte pluralitatea, ci le preconizează şi le susţine. Exploatarea diferenţelor şi diversităţii în direcţia contradicţiilor şi a urii: aşa acţionează Prinţul lumii acesteia. Spre deosebire de el, Duhul lui Cristos, slujirea Evangheliei îndreaptă pluralitatea spre unitate prin reconciliere.

Cristos este noua Pace: a împăcat două lucruri întru unitate... a dărâmat zidul urii... cu puterea iertării vrăjmaşilor proprii *¡dona etperdona* [dăruieşte şi iartă] / pe Cruce.
(Oratio do BMV)
6. *Preces et Cantus F VI în Parasceve* [Rugăciuni şi cântări în Sfânta Vineri]
7. Conf. a XIX-a Medit.
„De nu va prisosi dreptatea voastră mai mult..." Predica de pe Munte
Nu este vorba despre un nou sistem moral, ci despre un sistem deja existent, mai adânc pătruns de misterul Iubirii si al Milosteniei lui Dumnezeu: Dreptatea împărăţiei! „desăvârşit precum Tatăl". Noua dreptate = răspunsul iubirii care este de la Domnul: nu „erosul", ci Iubirea care „coboară" de la Tatăl - *Agâpe*|
Predica de pe Munte „transpune" această experienţă a Fiului în limba poruncilor sau a sfaturilor. în acest sens spune Ioan că „iubirea stă în respectarea poruncilor". Aceste porunci slujesc protejării a tot ce este cu adevărat si profund uman. în acest spirit, Predica de pe Munte transpune, de exemplu, cea de-a cincea sau cea de-a şasea poruncă a Decalogului...
Demersul evanghelic trebuie să fie reflectarea Iubirii Tatălui, care vine în întâmpinare şi care întinde cel dintâi mâna... în această perspectivă, ultimul cuvânt este „iubirea vrăjmaşilor". Iubirea înseamnă să vezi în cel care nu este „prieten" un copil al Domnului.

Omul nu poate iubi astfel – nu poate iubi cu dragostea cu care iubește Dumnezeu, dacă nu recunoaște mai întâi el că este iubit de Dumnezeu – aşadar, în ordinea harului. Iată „dreptatea care nu va prisosi…”

(Oratio ad BMV)

8. Sex ta Nona

9. Medit. reasumpt.

10.

Cor. Ros. (II) — sub via Crucis [în timpul Căii Crucii]

/Studium, Lectura!

11.

Ador. Euch.

12.

7 psalmi penitenţiali -

(7 cuvinte ale lui Cristos pe cruce)

13.Rugăciunea celor 5 Răni ale Răscumpărătorului

14. Cor. Ros. (III)

Lit. SS. Cord. JChr. /BMV/S. Joseph

15.

Vesp.

16.

Conf. (a XX-a) Medit.

„Iar Eu vă spun vouă…”: în Predica de pe Munte este confirmată esența moralității și izvorul ei în Legea Domnului: „nu am venit să stric Legea sau prorocii, ci să împlinesc”.

De pe această poziție predică Cristos: „Eu vă spun vouă”. Este cuprins aici un apel absolut, confirmat de cruce și de înviere.

Cristos – noul Mesia. „Eu sunt Domnul Dumnezeul Tău care te-a scos… din casa robiei.”

La bazele Legii (Decalogului) se află Iubirea eliberatoare a Domnului. Iubire – Lege: iubirea dă putere Legii, Legea face ca Iubirea să se realizeze.

Fericirile din Predica de pe Munte nu sunt atât norme ale moralităţii, cât expresie a unirii cu Cristos ca realizare deplină a lor. Ele exprimă în acelaşi timp un aspect fericit al acestei uniri depline cu Cristos, prin care El însuşi „a împlinit Legea" – fericire la dimensiune escatologică.

Suntem chemaţi de Cristos la libertate: „Iar Eu vă spun..." Sf. Pavel: „neavând dreptatea mea cea din Lege...": Cristos – izvor al îndreptăţirii.

(Oratio adBMV)

17. Matut. anticipatum

Conf. (a XXI-a) Medit. „apoi întoarce-te si oferă darul tău..." (din Predica de pe Munte). Care este relaţia dintre „împăcarea cu omul" şi „jertfa" adusă lui Dumnezeu? Am putea spune: între dimensiunea spiritualităţii „pentru oameni" (adică: pe orizontală) şi dimensiunea „pentru Dumnezeu" (pevertic.). Cristos spune: „apoi întoarce-te şi oferă" – ceea ce înseamnă: întreaga dimensiune „pentru om" trebuie să fie înrădăcinată în dimensiunea „pentru Dumnezeu". în acelaşi timp, dimensiunea „pentru Dumnezeu" trebuie să treacă în dimensiunea „pentru fraţi". Acesta este veşnicul centru al spiritualităţii evanghelice.„Secularizarea" = „a nu te întoarce la altar"... Aşadar, sistemul de valori umane: dreptatea, fraternitatea, solidaritatea are origine creştină, adevăr pe care civilizaţia contemporană îl recunoaşte, detaşându-se totodată de el. Cristos este [ilizibil] doar „un om pentru ceilalţi", dar iară legătură cu realitatea pascală: crucea – învierea.

Biserica se angajează în întreaga dimensiune umană a civilizaţiei iubirii drept consecinţă a Misterului Pascal, care curăţă si aprofundează întreg conţinutul dimensiunii umane. Aşadar, trebuie „să te întorci" la darul lui Cristos. împărăţia lui Dumnezeu este prezentă în lume. Numai în Domnul cel înviat,

în împărăţia transcendentă, care este darul Domnului, îşi găsesc împlinirea cele omeneşti. Fără acest lucru – rămâne întotdeauna foamea spirituală. ..

(Oratio adBMV)
18. Via Crucis Un.../
19. Medit. concl. ***(Lectura)***
20. Compl.
14 III
1. Int. Preces. mat.
2. ***Medit. priv.*** (Predica de pe Munte: Iubirea eliberatoare la bazele Legii)
3. Sacrum. Grat. actio Lit. pro Patria
Imprecatio Spiritus SS-mi.
[Invocarea Sfântului Duh]
[ilizibil]
4. Laudes
5. Conf. (a XXII-a) Medit.: *Transfiguratio* – Schimbarea la faţă a Domnului – ca o Lampă ce luminează în întuneric „Tată, sfinţească-Se Numele Tău": Tatăl va fi preamărit, când trupul omului va fi „preschimbat".

„îl aşteptăm pe Mântuitorul care va preschimba trupul nostru umil şi-l va face asemenea Trupului Său glorios..."

Sunt prezenţi: Moise şi Ilie. Moise a coborât de pe muntele Sinai cu chipul luminat. Cristos vorbeşte cu Moise despre „Exodul" său,*grandePascha* [marele Paşte], în felul acesta, Cristos „preia" călăuzirea Poporului lui Dumnezeu pentru etapa definitivă: Pavel: „Cristos este stânca".

în gloria Schimbării la faţă, Cristos, Cel care „va fi osândit", este confirmat prin glasul Tatălui.

încă din timpul primului Exod Dumnezeu a dorit „să preschimbe" Poporul Său. Iată, începe un nou Exod: Acesta este Fiul Meu, întru care am binevoit – De aceea Mă iubeşte Tatăl, fiindcă îmi pun sufletul...

Apostolii: „ridicându-şi ochii, nu au văzut pe nimeni, doar pe Isus singur" – la fel şi „exodul" nostru spre Marea Noapte a Domnului se va încheia cu participarea la învierea şi la gloria Lui.

(Oratio concl. cum BMV)

6. încheiere. Cuvânt

Magnificat. Binecuvântare

UIÖGD

Exercitia Spiritualia 1988 21-27 [11]

(abp [james aloysius] hickey) usa wash.

21 II

(ora 18)

1. *Expositio SS-mi* [Expunerea Preasfântului Sacrament]
2. *Vesp. dom.*
3. Conf. I / Medit.

„O *Jesu vivens în Maria..."* [„O, Isus, care trăieşti în Maria"] / Anul Marial

- *Redemptoris Mater* [Maica Mântuitorului] – cuvintele lui Pius IX. Maria lângă Cruce laolaltă cu Biserica: acesta este punctul de plecare al tuturor reflecţiilor.

Cultul Mariei în America în timpul lui Columb – Mississippi: fluviul Zămislirii Imaculate / Maica Zămislirii Imaculate – Patroana Statelor Unite / Washington: un sanctuar naţional, ca atâtea altele în lume, ţările şi naţiunile

[ilizibil] – toţi – fiii Mariei prin har, precum Cristos *„per naturam"* [„prin natură"] 11 Maria are multe să ne spună – are multe să spună lumii contemporane 11

4. *Ador. Euch.*
5. Lamentaţii
6. *Matut. / ant.: Cath. S. Petri* [Tronul Sf. Petru] (Lecturi)
7. *Compl.*

22 II

1. Int. / Implorantur dona Spiritus SS-mi [Sunt invocate darurile Sfântului Duh

]4

Jl. C /MtcV

- njLÁíi

4 *r { fi-} Ce.* X^-Zci.

^ ^ iu- ¿ ¿sr X/Cw / ZZT /

lunedi

¡2., *¡ C^¡^v*

2. ***Meditatio mat.*** / Viaţa noastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu/

3. Sacrum Grat. act. Preces implor.

Cor. Ros. (II)

4. Laudes

5. Medit. (a Il-a) *Stabat Mater Dolorosa*... [Stătea Maica îndurerată...] *(La fede di Maria* [Credinţa Măriei])

a) Oare Maria lângă cruce nu a trăit acea „noapte" despre care scrie Sf. Ioan al Crucii – „Noaptea întunecată a credinţei" [ilizibil] – împotriva „tenebrelor necredinţei". „Ceea ce este nebunie ìa oameni – este înţelepciune a Domnului
Ceea ce este slab la Dumnezeu – puterea Domnului"

b) Care sunt „tenebrele" omenirii contemporane? Scepticismul cognitiv, când este vorba despre adevăr – în acelaşi timp fascinaţia pentru „succesul tehnologic", fără a se ţine seama de demnitatea omului şi de adevăratele valori.

c) Biserica apreciază tot ce este progres tehnologic adevărat – dar se conduce în primul rând după afirmarea valorilor şi a demnităţii omului. Se străduieşte să fie aproape de toţi, mai ales de tineri.

„Cruxfidelis... „ [„Cruce credincioasă..."]

6. ***Refl. /Passio DNJC sec. Math*** [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]

Tertia Lit. SS. Nom. DNJC

7. Medit (a IlI-a) *(La dimensione della fede di Maria* [Dimensiunea credinţei Măriei])
„Beata, quae credidisti" [„Fericită, tu, care ai crezut"] a) Credinţa Măriei: moştenire a credinţei lui Israel, care a fost „înălţată" în Maria.

b) **Ascultând Cuvântul Domnului, a zămislit Cuvântul – Fiul, mai întâi în duh, apoi în trup. Iată slujitoarea Domnului, fie mie după cuvântul Tău.Disponibilitatea de a primi Cuvântul Domnului şi de a-L împlini /** *disponibilită.* **Această disponibilitate merge mână în mână cu „sărăcia în duh”. Merge mână în mână cu fecioria Ei. Credinţa perseverentă — nu s-a clătinat niciodată, adevărată „** *Virgo fortis*” **[„Fecioară curajoasă”]** *{mulier fortis* **[femeie curajoasă]).**

c) **Model de credinţă pentru păstorii Bisericii: credinţa să fie adevărata dominantă a vieţii noastre, în ciuda tuturor problemelor omeneşti şi a sarcinilor vremelnice. Credinţa ca disponibilitate de a accepta magisteriul Bisericii /exemplu: mgr Fitzgerald: infailibilitate/**

8. ***Sexta***

Medit. reassumptr. BunaVestire — prima auto-revelaţie a lui Dumnezeu – a Treimii

9. ***Via Cruciş Nona***

10. ***Ador. SS-mi***

Lit. SS-orum Omnium

11. ***Cor. Ros. (III) Lit. BMVS. Joseph***

Lectura

12. ***Vesp.***

13. **Medit. (a IV-a)** *(Maria Madre della nostra fede* **[Maria Maică a credinţei noastre])**

Mater Salvatoris – ora pro nobis **[Maică a Mântuitorului – roagă-Te pentru noi] a) Să stai lângă crucea lui Cristos ca Maria şi Ioan – înseamnă să dai mărturie Persoanei si Iubirii. Această mărturie nu poate fi înlocuită de nici o „ideologie” – de nici un sistem de gândire abstract icf Rahner). Nu poate exista „evanghelie” fără Cristos: cel crucificat şi înviat. Pentru a evita acest lucru, trebuie să**

stăm lângă Maria. Atunci Cristos va fi pentru fiecare dintre noi Persoană Vie (Paul VI – citat).

b) Dând mărturie lui Cristos, trebuie să reamintim neîncetat cerinţele Lui faţă de oameni. Când vom sta laolaltă cu Maria lângă Cruce, nu ne va lipsi curajul. Căci sunt cerinţe care decurg din miezul credinţei creştine. Uneori acesta este un adevărat „*martyrium*" [„martiriu"]: semn al împotrivirii faţă de curentele moderne *(Cf.* **Paul VI – HV.)**

14. *Matut. anticip.* *(Ferialll, S. Polyc* [Sf. Policarp])

15. **Medit. (aV-a)** *(La Regina dei martyri* **[Regina martirilor])** *Regina martyrum – ora pro nobis*
„Regină a martirilor – roagă-Te pentru noi"

a) **Deşi cultura contemporană manifestă rezerve şi faţă de *„Regina",* şi faţă de „*martyres*" – totuşi atributul „*Regina martyrum*" [„Regina martirilor"] are pentru Maria o deplină justificare. Trebuie însă să aprofundăm conţinutul acestei chemări, recurgând la tradiţia bogată.**

b) **Maria, care a participat la toate misterele vieţii lui Cristos, lângă cruce participă la „Ceasul Lui" – iată „*martyrium cordis* ' [„martiriul inimii"]. Acest martiriu este izvorul fertilităţii întru Duhul Sfânt: participă la naşterea şi educarea fiilor Domnului prin Har.**

c) **nu vom reuşi să fim adevăraţi martori ai lui Cristos dacă n-o vom avea alături pe Maria.**

16. Cor. Ros. (I)

17. *Ador. Euch.* Rugăciuni de mijlocire

Lectura: Espérer pour tous (v. Balthasar)

18. (Medit. sintetica)

19. *Compl.* Altele

23 II

1. Int. Implorantur dona Spiritus S.

2. *Medit. mat.* (viaţa noastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu)

7

giovedï / marzo

/Ç, cusZţjS^. / / . /
/]"]Ľ,/Ü;-^'(¿i
CL'''

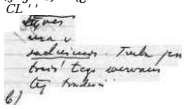

6)

¿^cauśTU\i
UyCjl^^'^^cXjj^ . 7? A^M-fyV) W. /W- *iij'i/ý-u* Ko^ .* Lfl][Lill, ' ir
' L¿^ - ^ ----------^

3. *Sacrum. Grat. actio. Preces* [ilizibil] *Cor. Ros. (III)*
4. *Laudes*
5. Medit. (VI) (*Umiltâ* [Smerenie])

Mater humilitatis ora pro nobis [Mamă a smereniei, roa- gă-Te pentru noi]

a) Maria la poalele crucii participă la acel „S-a smerit pe Sine însuşi" (*humiliavit Semetipsum)... propterea Deus exaltavit Eum* „S-a smerit... de aceea Dumnezeu L-a înălţat /la El/". Prin smerenia sa Maria participă la „Smerenia" lui Dumnezeu-Omul. Smerenia deschide în inima Măriei un spaţiu special, pe care îl umple gloria Domnului.

b) „Umilinţele" Bisericii, suferinţele Bisericii, smerenia Bisericii: nu doar persecuţii din partea vrăjmaşilor, ci şi atitudinea indiferentă a atâtor contemporani.

Biserica laolaltă cu Maria stă la poalele Crucii. „Smerenia" Bisericii – după modelul Mamei Bisericii.

c) Reflecţie *post medit.* [după meditaţie]

6. Tertia Passio DNJC sec. Marcum [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]

7. Medit. (a Vll-a) {*Mater misericordiae – ora pro nobis* [Mamă a milostivirii, roagă-Te pentru noi])

Autorita della Chiesa [Autoritatea Bisericii]

a) Autoritatea lui Cristos s-a bazat pe misiunea pe care a primit-o de la Tatăl. El s-a revelat în faptele Sale, în „semnele" pe care le-a dat, precum şi în Cuvântul adevărului pe care l-a rostit. Până la urmă: în moarte si în înviere.Maria a fost pe deplin conştientă de această „autoritate" a lui Cristos, Fiul său: autoritatea mântuitoare, care slujeşte mântuirii oamenilor: nu am venit să judec, ci să mântuiesc. Mântuirea – opera iubirii milostive: Maria participă la această operă ca Mamă a Milostivirii.

c) „Autoritatea" Bisericii şi în Biserică ar trebui să-şi găsească totdeauna izvorul şi acoperirea în ceea ce a constituit autoritatea mântuitoare a lui Cristos. Mama Milostivirii vrea să ne ajute în această privinţă.

8. Sexta
(Medit. reasumpt.)
9. Via Crucis Nona
10. Ador. SS-mi
11. Psalmi poenit. Lit. San. Cordis DNJC Cor. Ros. (I) Lit. BMV/Lit. S. Joseph
Lectura /v. Balth./
12. Vesp.

13. Medit. (a VlII-a) {*Obbedienza* [Supunere])

a) „*Fiat voluntas Tua*" [„Facă-se voia Ta"] – raportare la Hirotonirea Preoţească.

întreaga viaţă a Măriei – răspuns al supunerii faţă de Voinţa Domnului prin ascultarea atentă a Cuvântului lui Dumnezeu: ca în timpul Bunei Vestiri. în felul acesta a participat la supunerea Fiului şi la opera Răscumpărării.

b) Biserica – supusă lui Cristos; ca urmare a acestui lucru „*sentire cum Ecclesiat*" [„să fii un suflet cu Biserica"], expresie a supunerii în Biserică. Nu este o supunere „formală", ci bazată pe adevăr si pe libertatea spiritului.

Fie s-o putem urma pe cea Imaculată în supunere şi în iubire.

14. Matutinum lanticipatuml

15. Medit. (a IX-a) (.*Libertâ* [Libertatea]) Libertatea Măriei – libertatea creştină.

a) A fi supus lui Dumnezeu, care este Creatorul libertăţii noastre – nu poate fi în contradicţie cu libertatea (Guar- dini?). Supunerea Măriei – supunere din dragoste, aşadar supunere în libertate, b) Maria îi învaţă pe toţi creştinii că, pentru a afla adevărata libertate, trebuie să ştii „să o pierzi". Este condiţia acelei „libertăţi întru care ne-a eliberat Cristos": ne-a eliberat, dezlegându-ne din robia păcatului până la rădăcinile acestuia. „

Volo quidquid vis
volo quia vis
volo quomodo vis"

[„Vreau orice vrei Tu,
vreau pentru că vrei Tu,
vreau cum vrei Tu"]

16. *Cor. Ros. (II)* / Rugăciune de mijlocire
17. *Ador. Euch.* Lectura: v. Balth.
altele
18. (*Medit. int.: de oboedientia* [despre supunere])
19. Compl.

24 II

1. *Int. Medit. matut.* (Viaţa noastră este ascunsă cu Cristos în Dum-
2. Implor, dona Spir. S.
3. Sacrum (grat. actio. Orat. implorativae [Rugăciuni de implorare]).
Cor. Ros. (I)
4. Laudes

5. Medit. (a X-a) *(La Chiesa în servizio* [Biserica în serviciu])

„Spre amurgul vieţii vom fi judecaţi în temeiul iubirii" (Sf. Ioan al Crucii) a) Cristos si Evanghelia sunt izvor inepuizabil de inspiraţie pentru iubirea activă faţă de aproapele, mai ales faţă de
cei în nevoie (Surorile Maicii Tereza). Şi asta independent de criticile cele mai radicale (Marx).

b) Căutarea a ceea ce este veşnic (împărăţia Domnului) nu distrage atenţia de la ceea ce este vremelnic. Dimpotrivă: constituie un impuls inepuizabil pentru fapte de iubire faţă de aproapele, de slujire a celor în nevoie.

c) Suscipe, Domine, universam meam libertatem ... Amorem Tuum et gratiam Tuam mihi dones,... nec aliud quidquam ultraposco [Acceptă, Doamne, întreaga mea libertate ... Să-mi dai iubirea Ta şi bunăvoinţa Ta, şi nu cer nimic mai mult]

6. Tertia (Passio DNJChr sec. Lucam

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca])

7. Medit. (aXI-a) *{La tenerezza delk Chiesa-Madre* [Iubirea tandră a Mamei-Bisericii])

a) (Scriitoarea americană O'Connor...) Lipsa sensibilităţii faţă de om – aparent înlocuită de noţiunea „calităţii vieţii" – este simptomul epocii noastre. El este legat de ruptura faţă de Dumnezeu, de Cristos cel Crucificat, precum şi de Maria cea de la poalele Crucii.

b) Serviciul Bisericii faţă de cei care suferă ar trebui să aibă însuşirile Măriei; fără aceasta nu vom pătrunde niciodată în profunzimea omului şi a suferinţelor sale; „sensibilitatea" noastră va rămâne la suprafaţă sau pur şi simplu nu va exista.

A sta la poalele crucii lui Cristos înseamnă „a atinge" suferinţele Lui în oameni care suferă.

Maria – Mama Bisericii

8. Sexta
Medit. reasumpt.
9. Via Crucis Nona
10. Ador. SS-mi
11. Lit. SS-rum Lit. SSmi Cordis JChr Cor. Ros. (II) Lit. BMV/Lit. S. Jos.
Lectura
12. Vesp.
14. *[sic]* Medit. (a XII-a) *Servire ipoveri di spirito* [A-i sluji pe cei săraci cu duhul]

Servirepauperibus... în spiritu [A-i sluji pe cei săraci... în duh] (raportare la Washington). Forţa acestei slujiri este Crucea lui Cristos, la poalele căreia stă Maria. Această slujire este împlinită uneori în „singurătatea credinţei" (card. Lustiger). Pentru a o împlini, nu ne putem despărţi niciodată de Cruce, de Evanghelie, de învăţătura Bisericii. Crucea este „plenitudinea" mesajului lui Cristos.

Maica Tereza: oamenii sunt flămânzi de Dumnezeu. Iată cea mai profundă sărăcie. Vestiţi-ne Cuvântul Domnului!

15. Matut. (anticip.)
16. Medit. (a XIII-a) (.*Dire „Chiesa" e dire „Missione"* [A spune „Biserică" înseamnă a spune „Misiune"])

a) Maria merge la Elisabeta pentru a-i duce „vestea bună": este un proto-model de evanghelizare, care constituie misiunea Bisericii.

b) Maria arată că „misiunea" este necesitatea Bisericii: imperativul iubirii faţă de oameni şi faţă de popoare *iurget nos* [ne îndeamnă]), vezi Sf. Francisc Xavier.

Maria spune „faceţi ce vă spune Fiul", iar Fiul spune „învăţaţi toate popoarele": iubirea este universală.

c) Activitatea misionară angajează întreaga Biserică – pe toţi Episcopii întru unitate cu Succesorul lui Petru. Ca şi

Maria, trebuie să-l purtăm pe Cristos spre toate dimensiunile realităţii umane.

17. ***Cor. Ros. (III)*** (Rugăciuni de mijlocire)

Lectura: v. Balth.

18. ***Ador.*** *Euch.*

19. Meditatio reasumpt.

20. Compl.

25 II

1. Int. /Implorantur dona S. Spir.

2. *Medit.* / Viaţa noastră este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu/

3. Sacrum. Grat. act. Imp. Cor. Ros. (II)

4. Laudes

5. Medit. (a XlV-a) (,*Sacerdoţi – uomini transformaţi în Xristo* [Preoţii – oameni transformaţi întru Cristos])

a) în timp ce Cana Galileii a fost, întru câtva, anticiparea Cinei celei de Taină şi a instituirii preoţiei (transformarea apei în vin) – Ultima Cină este adevărata schimbare a oamenilor – a apostolilor, în preoţi ai lui Cristos.

b) Cristos doreşte un singur lucru: să facă Voia Tatălui. – Preotul: nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăieşte în mine. Aşadar, preotul este omul pe care Cristos îl „posedă", de care se poate „folosi". Omul care acţionează *„inpersona Christf (alter Christus)* [„în numele persoanei lui Cristos" (un alt Cristos)]. Oare inimile noastre „ard"?....

Să ne rugăm pentru acest lucru la Mama preoţilor.

c) Refl.

6. *Tertia (Passio DNJChr sec Joannem* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan])

7. Medit. (a XV-a) *(Sacerdoţi — chiamati aliapreghiera* [Preoţii – chemaţi la rugăciune])

a) De pe cruce, Cristos o lasă pe Maria în grija lui Ioan si pe Ioan îl lasă Măriei. Aceasta se referă la toţi oamenii ca ucenici ai lui Cristos, şi în mod special la preoţi *(„alter Christus*" [„un alt Cristos"]) – din cauza consacrării lor.

b) Tocmai de aceea suntem chemaţi în mod special la rugăciune, pentru a însufleţi în noi prezenţa Celei care „a păstrat totul în inima Sa”.
c) De acest lucru se leagă, de asemenea, nevoia Sacramentului Pocăinţei: spovada *„ex venialibus”* [„de păcate scuzabile”] (K. Rahner).
d) Rugăciunea – izvorul încrederii şi curajului apostolic: „Să nu vă fie teamă, Eu Sunt”. Sf. Pavel: „Ştiu în Cine mi-am pus încrederea.
e) Apogeul si centrul rugăciunii preoţeşti – în Euharistie /celebrarea – şi adoraţia/.

Mamă a Euharistiei – roagă-Te pentru noi.

8. Sex ta
Medit. reassumptiva [Meditaţia rezumativă]
9. Via Cruciş Nona lAng. Dom/
10. Ador. SS-mi
11. Lit. SS-rum omnium Lit. BMV
Lit. S. Joseph
Cor. Ros. (III)
il. Vesp.

13. Medit. (a XVI-a) *(Sacerdoţi – uomini di castita consacrata* [Preoţii – oameni ai castităţii consacrate])
a) Celibatul – castitatea (iară de femeie) consacrată Domnului – (mai demult legată de consacrarea subdiacona- tului) ne uneşte în mod deosebit cu Născătoarea de Dumnezeu – Fecioara.

Fecioria „rodnică” a Măriei a creat un întreg „stil” al vieţii în celibat pentru împărăţia lui Dumnezeu în Biserică. Aceasta a fost o imagine în oglindă a fecioriei lui Cristos. Fecioria – semn al iubirii neîmpărţite, deschisă tuturor, nu limitată la propria familie.
b) Isus – Maria – loan, uniţi întru Cruce. Celibatul este expresia iubirii jertfelnice (*amore sacrificale*). De aceea trebuie să veghem ca în viaţa noastră celibatul să nu se degradeze în vreo formă de egoism, de obtuzitate sau de „zgârcenie” spirituală.

c) Este greu să păstrezi celibatul Iară rugăciune, iară spiritul jertfei, fără disciplină interioară.

Regină a preoţilor – roagă-Te pentru noi. *Refl.*

14. Matut. (anticip.)

15. Medit. (a XVII-a) *(Lamia del sacerdote* [Bucuria preotului]) [ilizibil]

a) O numim pe Maria Mama Preoţilor, căci ne ajută să găsim în preoţia slujirii – bucurie. Chiar şi în toiul persecuţiilor şi suferinţelor (Sf. Maximilian Kolbe).

b) Ca preoţi putem să pătrundem în treburile omeneşti nu ca „observatori", ci *„inpersona Xtf* [„în numele persoanei lui Cristos"]. Izvorul principal al bucuriei preoţeşti este Euharistia, celebrarea ei. Apoi: Sacramentul împăcării – bucuria slujirii sufletelor şi conştiinţelor umane.

(Predicatorul se referă adesea la trăiri şi experienţe proprii, de asemenea la discursuri papale, episcopale, mai ales la Conf. din SUA, la teologi, maeştri spirituali etc.)

c) Bucuria care decurge din slujirea sacerdotală faţă de cei bolnavi si suferinzi. Distinct: despre bucuria preoţilor seniori, cu mulţi ani de trudă în spate.

Causa nostrae laetitiae — ora pro nobis [/Mărie,/ Cauză

a bucuriei noastre – roagă-Te pentru noi]

16. Cor. Ros. (I)

17. Ador euch.

Orationes implor.

Lectura: v. Balthasar

18. Hora sancta

19. Compl.

26 II

1. Int. Implorantur dona Spiritus S.

2. *Medit.* („Viaţa noastră..." continuare)

3. Sacrum. Grat. act. Implor. (Cor. Ros. III)

4. Laudes

5. Medit. (a XVIII-a) *CIn communione mysteriorum* [Prin participarea la mistere])

a) *„O Jesu, vivens în Maria, veni et vive în me… în communione mysteriorum Tuorum* [„O, Isuse, care trăieşti în Maria, vino şi trăieşte în mine… prin participarea la misterele Tale”] (pr. Olier). Şcoala sulpiciană franceză din secolul al XVII-lea (Berulle, Olier... dar şi Sf. Louis- Marie Grignion).

Creştin este acela care are Duhul lui Cristos (pr. Olier). în acest context, Olier îl roagă pe Isus, care trăieşte în Maria, să vină şi să trăiască în fiecare (cine O vede pe Maria îl vede pe Cristos, cine îl vede pe Cristos O vede pe Maria).

b) Aşadar, prin Maria, creştinul are acces la misterul lui Cristos, la toate misterele Lui – de la întrupare până la *mysterium paschale* [misterul pascal].

c) Biserica, urmând-O pe Maria – „modelul” ei –, se străduieşte să-i iniţieze pe toţi în misterele lui Cristos.

d) Refl.: cât de mult îi datorez Măriei (în aprofundarea, trăirea, predicarea misterelor lui Cristos! în iubirea mea pentru acestea!)

6. *Tertia* Liturgia din Vinerea Mare: rugăciuni, imne

7. Medit. (a XIX-a) (*Corpus mysticum* [Trupul mistic])

a) După tradiţia Părinţilor, aşa cum Eva s-a născut din coasta lui Adam în timp ce el dormea, tot aşa Biserica s-a născut din Trupul lui Cristos în timpul patimilor Lui şi al agoniei pe cruce.

b) Biserica este Trupul lui Cristos în sensul multiplicităţii celulelor (mădularelor) care participă la viaţa Lui, în acelaşi timp fiecare, pe măsura „darului” primit, conlucrează pentru binele întregului organism.

c) în această unitate a Trupului „se integrează” multiplicitatea care condiţionează „comuniunea”, precum şi dăruirea

reciprocă. Slujeşte acestui scop în special unitatea colegială a episcopilor uniţi cu Petru în succesorii lui. Maria ne ajută să trăim acest mister (Mama Bisericii).

8. ***Sexta Meditatio reasumpt.***

9. ***Via Crucis Nona/Ang. Dom./***

10. ***Ador. SS-mi***

11. ***Lit. Sacrat. Sanguinis DNJCh / Lit. Sacr. Cordis JChr Cor.*** Celor cinci Răni ale lui Cristos ***Lit BMV***

Lit. S. Jos.

(Lecturi)

12. ***Vesp.***

13. Medit. (a XX-a) *{Expectantes Beatam Spem* [Aşteptând Fericita Speranţă])

a) Pornind de la amintiri şi experienţe personale, predicatorul subliniază importanţa credinţei vii în problemele ultime /moartea, judecata/ *beata spes aeternitatis în Deo* [fericita speranţă a veşniciei întru Dumnezeu]. Precum şi trăirea lor în spiritul credinţei, aşa cum se întâmpla în tradiţia creştină autentică.

b) Maria, care este martorul morţii pe cruce a Fiului Său, ne arată cel mai bine *beatarn spern vitae aeternae* [fericita speranţă în viaţa veşnică].

c) Moartea este o dureroasă „trecere"; în lumina misterului pascal al lui Cristos, această „trecere" se explică prin „transformarea" (*transformatio*) definitivă a ceea ce este trupesc, muritor, păcătos în ceea ce este spiritual şi supranatural, sfânt. în această optică se explică şi misterul Purgatoriului: „purificaţi" în afara vremurilor, în focul Iubirii Domnului, pentru a ne maturiza întru sfinţenia lui Dumnezeu.

„În paradisum deducant te Angeli..." [„îngerii să te ducă în paradis"]

14. Matut. (anticip.)

15. Medit. (a XXI-a) *{Nostru Madre nella fede* [Mama Noastră întru credinţă])

a) Cana – Golgota. în împărăţia Fiului, Maria ne este mijlocitoare la fel ca în Cana. La poalele Crucii „a băut din paharul" din care a băut Fiul.

în cer, Biserica trăieşte plenitudinea vieţii, pe care o împărtăşeşte deja Binecuvântata Fecioară.

b) Cerul: Spaţiul pe care L-a deschis Cristos pentru om în Dumnezeu (Ratzinger).

c) Maria ne este mijlocitoare – iar rugăciunea Ei este cuprinsă întotdeauna „înlăuntrul" Voinţei Domnului.

Maria ne învaţă dorinţa fierbinte a Ierusalimului Ceresc, dorinţă care „s-a îndepărtat" atât de mult de conştiinţa lumii contemporane. Ca şi când această Realitate Ultimă „ar împiedica" implicarea în treburile pământeşti.

Ave Regina coelorum [Bucură-Te, Regina cerurilor]

16. Cor. Ros. (II)

17. Ador. Euch.

18. ***Medit. concl.*** (fie ca Născătoarea de Dumnezeu să mă ajute să aprofundez ***communio mysteriorum Xti, quae adspem vitae aeter- nae referunt*** [participarea la misterele lui Cristos, care privesc speranţa în viaţa veşnică])

19. Compl.

27 II

1. Int. Implorantur Dona Spiritus S.

2. ***Medit. {gratitudinis erga BMVpro communione mysteriorum Christi*** [Meditaţie (spre mulţumire Preasfintei Fecioare Maria pentru participarea la misterele lui Cristos])

3. Sacrum. Grat. actio. Implor.

Cor. Ros. (II) -partialiter [parţial]

4. Laudes

5. Medit. a XXII-a *conclusiva*

0 *Quodcumque dicetur vobis, facite* [Orice vă va spune, faceţi!])

Maria la poalele crucii, cu Ioan.
în acel loc, Ea repetă într-un mod emoţionant „orice vă va spune, faceţi" – cuvintele din Cana. Acestea sunt ultimele cuvinte ale Măriei înscrise în Evanghelie.
6. Cuvânt de încheiere
Binecuvântare. ***Magnificat***
UIOG

Exercitia spiritualia 1989

12 11—18 11 card. g[lacomo] biffi

12 II

(Lamentaţii)

1. *Expos. Euch.* [Expunerea Preasfântului Sacrament]
2. *Vesp. IDom. 40-malis* [Vesperele din Prima Duminică a Postului Mare]
3. Medit. inaugur. (I)

Contemplare – tăcere / = ascultarea Cuvântului lui Dumnezeu / *„ascolta, Israele"* [„ascultă, Israele"]/ – *solitudine* [singurătate] / a sta singur în faţa Măreţiei lui Dumnezeu Cel Infinit / *Communio cum Deo – cum tota Ecclesia* [Comuniunea cu Dumnezeu – cu întreaga Biserică] /în aceste zile/

4. Ador. Euch. / Bened. Euch. Lit. SSmi Cordis JC

Lit. BMV/S.Joseph

5. Medit. reasump.

6. Compl. Lecturi

13 [„]

1. Int. Preces.

2. *Medit. p riv.*| contemplaţia

3. Sacrum. Preces Grat. act. (Cor. Ros. II)

4. Laudes

„21

giovedi

Cy, „^Sj^ (j-pCnS

¿jZyic^, (ccuo-^^l<r Jjf ^iZZZ^C^y ^*

S&^KyJ«- Sty-- . A,

Í,

f ---------——*L*---, / *./ /,.'.* > . „ – -

„ J^t' £ A^li/' '

A - v y î c ^ U J ^ Jky«-

5. */{,f<-t<. yCÁ^j^-CLt^'y jJ!***-)* Medit. (a II-a): *\ad Efesios~î]*
[Prima Epistolă către Efe- seni]
Veşnicul plan al lui Dumnezeu
„Ne-a ales pe noi înainte de alcătuirea lumii..."
- avem de la Dumnezeu existenţa veşnică – pre-existenţa noastră
- *praedestinati odgloriam* [predestinaţi la glorie]
- Ceea ce există, într-un anumit fel a existat dintotdea- una.
Conştiinţa existenţei noastre efemere, a degradării intră în contradicţie cu acest lucru.
Dilemă – fie un Plan veşnic, fie o întâmplare *Icasusl*
Omul cade adesea în ispita „întâmplării".
Conştiinţa Planului = biruirea ispitei.
Concluzie: trebuie să răspundem Planului.
îl aleg pe Cel care m-a ales!
Acest Plan se realizează prin dăruirea de Sine a lui Dumnezeu: *Pneuma* [Suflare]
Astfel: trăim într-o lume pătrunsă de Divinitate *(,invasi* [pătrunşi]): într-o lume supranaturală.
Acest lucru exclude secularismul iluminist, laicismul etc.
Dumnezeu este Emanuel.
Măreşte, Doamne, inima mea (Sf. Ecaterina de Siena).
6. Reflectio Tertia
7. Medit. a III-a *{adEf]*la Epistola către Efeseni]) Dumnezeu este Tatăl Domnului nostru Isus Cristos Planul Domnului este Cristocentric
(adCol [la Epistola către Coloseni]): în El totul este creat – si datorită Lui. întâiul născut între toate creaturile.
şi acest Plan
în El omul îşi recunoaşte natura sa teologică/ Creştinism = Cristos
Lumea se străduieşte să-L califice pe Cristos conform propriilor criterii: „unul dintre..." Or: Cristos este cineva Unic Unicul –

pentru că este Viu (nu prin credinţa noastră, ci prin Sine însuşi).
Oamenii sunt de următoarele feluri: cei care îl consideră pe Cristos Viu (credincioşii) sau Mort (necredincioşii), „Eu SUNT" El, cel Unic, este Stăpânul universului (pentru că este Viu)
- în afara Lui, moartea este stăpână pe tot. Este Stăpân, deoarece totul dăinuie în El – este Stăpânul nostru, este Stăpânul meu.
Acesta este izvorul marii bucurii: că îi aparţinem Lui (izvorul mântuirii) / Sf. Ambrozie
Concluzie: credinţă nestrămutată în Acest Stăpân. Nu există cunoaştere a lui Cristos fără iubirea lui Cristos
(Passio DNJCh sec. Math.
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei])
7. [sic] Reflectio reasumpt.
8. Via Cruciş
9. Ador. SS-mi

10.	*Sexta, Nona*	Lecturi
11.	*Lit. SSrum*	*Preces consuetae*

na) *Cor. Ros. (III)*
il. Vesp.
n. Medit. a IV-a
Baza legăturii noastre cu Cristos: credinţa, speranţa, iubirea.
Memoria: faceţi aceasta în amintirea Mea / memoria Biserica este o continuă „memorie" a lui Cristos *Eucharystia* – *memoria „obiectiva „* [Euharistia – memoria „obiectivă"]
Amintirea despre cine este Cristos ne permite să înţelegem cine suntem noi: El este Mântuitorul – noi – cei mântuiţi etc.
Memoria noastră – memoria lui Cristos – face ca viaţa noastră să devină răspuns pentru Dumnezeu.
în felul acesta ajungem la recunoştinţă: *memoria della memoria di Dio* [amintirea memoriei lui Dumnezeu].
memoria Xristi [memoria lui Cristos] = totodată propria noastră *historia* (actele)

omul (mai ales cel contemporan) – este un pelerin afectat de amnezie (.*smemorato* [uituc])
Comunitatea creştină, care trăieşte memoria, îl apără pe om şi societatea în faţa „contemporaneităţii”. Se rupe legătura cu tradiţia şi istoria.
14. ***Matutinum anticip. (SS Cyrilli et Methodii)***
15. Medit. a V-a
Obbedienza (supunerea): Unul este Domnul-Cristos, noi toţi suntem slujitori *(miniştri)*. Biserica este slujitoarea lui Cristos, care s-a făcut Slujitor. în schimb, Biserica nu este slujitoarea lumii, deşi o slujeşte laolaltă cu Cristos.
Punctul de pornire este Euharistia. Ea este înainte de toate supunere, /care îşi are expresia şi în celebrare
Supunerea întru adevăr – *(a quocumque dicatur* [fără să conteze de cine este spus] [ilizibil])
Supunerea întru credinţă – adică în faţa planului lui Dumnezeu, care uneori „surprinde” (*sorpresa)*
în sfârşit: trebuie să fim slujitori ai lui Cristos, care s-a făcut El însuşi slujitor până la moarte: „Facă-Se voia Ta” *(preghiera tremanda* [o rugăciune tulburătoare]).Voia Domnului – este Mister. Cunoaştem semnele: *voluntas signi /metaforice dicta* [voia ca semn /cele spuse **metaforic]. Trebuie ca aceste semne să fie citite în mod adecvat.**
16. ***Cor. Ros. (I)*** ***Lit. Nom. Jesu***
17. ***Ador. Bened. Euch. Lit. BMV, S. Joseph,***
18. Reflecţie Concl. Lecturi
19. ***Compl.***
14 II
SS. Cyrilli et Methodii [Sfinţii Chirii şi Metodie]
1. ***În. Orat. Mat.***
2. ***Medit.: Christo e vivo*** [Cristos trăieşte]
3. ***Sacrum. Grat. act. Prec.***
4. ***Cor. Ros. (III) Implor. SS Spiritus***
5. ***Laudes***

6. **Medit. a VI-a** *(Ilregno scuro* **[împărăţia întunericului]):** *mundus* **[lumea] [ilizibil]**

Răscumpărarea „presupune" răul – răul păcatului, care există: „aşteaptă" Răscumpărarea – *Christus „Redemptor intrinsecus"* **[Cristos „Mântuitorul lăuntric"] -**

Păcatul originar *(pecc. originale)*... **îşi are izvorul în afara omului (**„*origo angelica"* **[„originea îngerească"] – L. Bloy)**

Satana – tatăl minciunilor – cum îl numeşte Cristos: vrăjmaş...

Din cauza lui „păcatul a intrat în lume".

Omul vine pe lume cu el: asemănarea cu Cristos „stricată", aşteaptă o reparaţie.

„Lumea" – o întreagă „organizare" de elemente care sub influenţa „tatălui minciunii" formează opoziţie faţă de Cristos şi de opera Lui: „lumea vă urăşte, pentru că şi pe Mine Mă urăşte".

Păcatul personal

Zilele de reculegere: a redobândi conştiinţa propriilor infidelităţi, de exemplu faptul de a ne ocupa mai mult de „treburile Domnului" decât de Dumnezeu, şi altele asemănătoare.

„Oaia rătăcită" (rugăciunea Sf. Ambrozie)

7. ***Reflectio Tertia***

8. Medit. a VII-a (*Felix ruina* [Fericita cădere])

Pentru a înţelege păcatul, trebuie să privim Crucea. Ea este o dovadă a păcatului (a răului) şi a măreţiei (a demnităţii) omului. De asemenea – Cristos nu poate fi înţeles iară păcat, nici păcatul iară Cristos.

Redemptor. Goel

Biserica Apostolilor este conştientă că crucificarea „corespunde" planului lui Dumnezeu: Petru – Pavel – în acest

sens se poate vorbi despre *„positivita „ delpeccato* [„caracterul pozitiv" al păcatului]. – Ambrozie.
Raţiunea unui asemenea punct de vedere este milostenia Domnului – *„o felix ruina*" [„o, fericită căderе!"]
Prioritatea milosteniei
¡Creând lumea după planul cristocentric, Dumnezeu a ales lumea aceasta, în care îşi poate exprima milostenia. Evanghelia: „o mai mare bucurie…"
Purgatoriul – într-un anumit sens, seamănă cu zilele de reculegere (card. Schuster)
9. ***Refl. reasumpt.***
10. ***Via Crucis (Passio DNJ. Chr. sec. Marcum***
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu])
11. ***Ador. SS-mi***
12. ***Sexta, Nona***
13. ***Psalmipoen. Preces consuetae***
14. ***Corona Ros. (I)***
15. ***Vesp.***
16. Medit. a VlII-a *(L'unico Maestro* [Unicul învăţător])

Unus estMagister vester — unus — vester [Unul este învăţătorul vostru – unul – al vostru] în El – şi prin El – Revelaţia Domnului a fost dusă până la capăt.

Există două teme ale învăţăturii lui Cristos (principale): i° Tatăl – Parabola despre fiul risipitor, altele – Nu putem accepta „lumea" (cu suferinţa ei) decât atunci când îl acceptăm pe Tatăl (Newman – Soloviov). în decursul sec, al XIX-lea s-a format o anumită mentalitate: a păstra concluziile creştine, (fraternitatea între oameni), pornind de la alte premise: omul iară Dumnezeu. 2^0 împărăţia = lumea este în mâinile sfinte ale Puterii Domnului; (deşi contemporanii par să nu accepte acest lucru): a trăi ca şi când Dumnezeu nu ar exista. Adevărul este că Dumnezeu a ales „înfrângerea" în această lume – dar din acest „eşec" a făcut baza împărăţiei sale.

17. ***Matut. anticipatum***

18. Medit. a IX-a *(Laparabola* [Parabola]): Luca / milostivul samaritean

Rădăcina Legii: iubirea pentru Dumnezeu şi pentru aproapele. „Cine este aproapele meu?" Isus răspunde cu o parabolă:

preotul – Levitul (poate teama de necurăţia rituală) – Samariteanul

- „Cine este aproapele meu?" – cine s-a dovedit „aproapele omului care s-a aflat la nevoie?"

Conceptul aprioric de „aproapele" – în parabole: un concept dinamic! Cât de departe merge sfera „aproapelui"?

Xtus [Cristos] nu recomandă să iubeşti „umanitatea", „clasa /socială/", ci pe aproapele! – Aceasta este semnificaţia etică a parabolei.

în afară de aceasta: semnificaţia teologică – o sinteză a istoriei mântuirii: omul atacat = omul după păcat. Samariteanul – Cristos (cel dintâi „Aproapele"), care, pentru a-i reda omului sănătatea, instituie Sacramentele – Biserica, atribuindu-i grija faţă de cel „lovit" || Fiind *„debitores"* [„datornici"], devenim, de asemenea, *„credito- res" Christi* [„creditori" ai lui Cristos].

19. ***Cor. Ros. (II)*** ***Lit. SS Cordis DNJChr***
20. ***Ador. Bened. Euch.*** ***Lit. BMVLit S. Jos.***
21. ***Rejectio concl.*** Lecturi
22. ***Compl.***

15 II

1. ***Int. Orat. mat.***
2. ***Medit. (de Div. Misericordia)*** [despre Divina Milostenie]
3. ***Sacrum Grat. act. Preces*** (Lit. pentru Sfinţii pol.)
4. ***Cor. Ros. (I) Implor. Spiritus S.***
5. ***Laudes***
6. iMedit. aX-a|

Cristos – Biserica: Mirele – Mireasa (a) Adam – Eva până la Mireasa Mielului din Apoca- lipsă

Il mysterio nuziale [Misterul nupţial] *Bella o brutta?* [Frumoasă sau urâtă?] Acuzaţiile contemporane la adresa Bisericii legate de „urâţenie". Şi totuşi – indiferent de toate – a fost aleasă de Mirele Divin, care a iubit-o pe această Mireasă. Dar iubirea creează frumuseţea. Aşadar: din credinţă şi contemplare se naşte admiraţia faţă de frumuseţea Bisericii – a Miresei. Biserica – o realitate cu mai multe aspecte.

*Sancta opeccatrice? [S*fântă sau păcătoasă?] / *Simulsanc- ta etpeccatrix* [Totodată sfântă şi păcătoasă] – Luther /

Ambrozie: *„ex maculatis immaculata"* [„din cei pătaţi, nepătata"] – Dumnezeu îi poate transforma pe păcătoşi şi pe neisprăviţi în instrumente ale harului Său.

Ecleziologia nu este Sinagogologie!

Nu este *„profezid"* („profeţie") a împărăţiei. în ea se realizează deja împărăţia. *Sancta et semper purificanda!* [Ces care este Sfântă şi trebuie purificată mereu!]

Ambrozie: *Ecclesia sicut luna* [Biserica precum luna]: nu luminează cu propria lumină, ci cu Lumina ce se revarsă de la Cristos.

7. Reflecţie ***Tertia***

8. iMedit. a XL-ă"| /*Chiesa frutto dello Spirito S. eMadre* [Biserica rod al Duhului Sfânt şi Mamă]/

Biserica înrădăcinată în veşnicie – Cristos la dreapta Tatălui trimite Duhul Sfânt. Duhul Sfânt este izvorul sfinţeniei în sens obiectiv si subiectiv / *il"santo"* [„sfântul"] – *e il"sacro"* [„sfinţitul"]/.

Sacralitatea obiectivă: Cuvântul Domnului (Sfânta Scriptură), sacramentele. Succesiunea apost. *{Sacro).* Cristos oferă Bisericii elementele sfinţeniei obiective, care dăinuie – chiar dacă omul în Biserică nu este sfânt.

Ar trebui totuşi să crească în acest *„sacrum"* prin sfinţenia personală (subiectivă).

Biserica – Mamă / Părinţii: analogie cu Eva – unită cu Adam, precum Biserica şi Cristos, şi naşte copii după asemănarea Domnului.

LG VIII despre Maria – „*typus*" [„tip/prototip"] al Bisericii

Biserica este Mamă, nu doar Slujitoare şi străjer al depozitarului, ci Mamă! Aceasta este o deosebire esenţială.

Cristos – unicul Răscumpărător. în acelaşi timp: fiecare om „*inXristo et per Xristum*" [„în Cristos şi prin Cris- **tos"] participă la Răscumpărare / *cor-redemptio* [participare la lucrarea Răscumpărării]/. Participă, de asemenea, la maternitatea Bisericii. Sf. Pavel: în Cristos v-am născut! Biserica – semn = este Semnul profetic vizibil: prefigurează împărăţia în împlinirea ei escatologică.**

9. Reflecţie, ***reasumpt.***
10. ***Via Crucis (Passio DNJChr. sec. Lucam***
11. ***Ador. SS-mi*** [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca])
12. ***Sexta, Nona*** Lect.
13. ***Litaniae SS-rum***
14. ***Cor. Ros. (II)***
15. ***Vesp.***
16. **|Medit. a XII-a |** *(Nozze eterne — Maria* **[Nunta veşnică – Maria])**

Din faptul că Dumnezeu a hotărât să se lege într-un mod inefabil de om prin alianţa unei nunţi veşnice, prin întruparea Fiului – a Cuvântului – rezultă locul special al Mamei Cuvântului întrupat. Ea devine „*primizid***' [„premisele"], „***prima redemptd***" [„prima mântuită"] – „*alma Mater Redemptoris*" [„binecuvântata Mamă a Mântuitorului"] .**

Sfinţenia obiectivă a Maternităţii Divine şi sfinţenia subiectivă sunt în Ea în perfectă armonie. O sinteză concisă a acestei osmoze este *„ fi a f.*

De aici: prezenţa Ei în Cana Galileii.
/Simbolul nunţii veşnice /: felul în care Ea se îngrijeşte de băutura pentru nuntă /Euharistia/ – Ajutătoarea.
Femeie, iată Fiul Tău...
Prima: Eva – mama celor vii; Maria – mama vieţii re-înnoite.
Atitudinea noastră faţă de Maria – filială!

17. ***Matut. anticipatum***
18. |M^dÎL a XIII-a| *(Missione apostolica* [Misiune apostolică])
Planul Domnului include această misiune.
Chemarea Apostolilor – alegerea „s-a suit pe munte...” – aceasta are şi sens simbolic.
îi cheamă la el (Isus) pe cei pe care i-a dorit... Acest lucru este lămuritor: I-a dorit... Valabil şi pentru succesori.
Ei reprezentau diverse temperamente, de asemenea defectele – diferite orientări sociale, precum şi politice. Toţi însă devin oameni noi.
Trimişi în virtutea faptului că „sunt cu Cristos” – precum Cristos: Trimişi în Tatăl.
Trimişi pentru a predica Evanghelia.
Primesc puterea „de a scoate duhurile rele” (Marcu) – adică *„mali del mondo*[II] [„pe cei răi ai lumii”], dar înainte de toate de a înfrânge stăpânirea Răului.
Chemarea Apostolilor este şi rodul rugăciunii lui Cristos. Din această rugăciune – Cristos – Tatăl – s-au născut Apostolii şi toţi cei care aparţin succesiunii lor (episcopi, preoţi).

19. ***Cor. Ros. (III) '*** ***Lit. SSNom. Jesu***
20. ***Ador. Bened. Euch.*** ***Lit BMV, Lit. S. Joseph***
21. Reflecţie concl. Lecturi
22. ***Compl.***

16 II
1. ***Int. Preces. mat.***
2. ***Medit. (De Div. Misericordia*** [Despre Divina Milostenie])

3. ***Sacrum. Grat. act. Prec.*** (Lit. pentru Sfinţii pol.)
4. Cor. Ros. (II) Impl. Spir. S.
5. Laudes
6. | Medit. a XIV-a|

Chemarea primilor ucenici (apostoli). Andrei, Simon Petru + şi alţii.

Jo **[Ioan]: structura celor 7 zile – paralelă cu cele 7 zile ale facerii (Gen), apoi Cana Galileii – nunta – sărbătoare escatologică.**

Ri-creazione del'mondo **[Recrearea lumii]:**

„Ridică-te" – Gen., şi „Vino" – Ioan Ucenicii lui Ioan – unii l-au urmat pe Cristos, alţii au rămas cu el.

fra: relativo e definitivo **[între: relativ si definitivi „Unde locuieşti?" – chemarea Domnului are caracter definitiv, ireversibil: pentru întreaga viaţă (dificultăţile generaţiei contemporane)**

Veniţi, uitaţi-vă = cunoaşte! te-ai aflat în centru! Mai mult: Cristos cunoaşte ce este în om – îl cunoaşte în profunzime şi „în trecut" – „în viitor" – (exemple: Si- mon – Petru, Natanael).

Nu numai: El pe fiecare dintre noi ne-a găsit (ne-a chemat). întâlnirea este regăsire.

întreg acest scurt citat (*passus)* **din Ioan cuprinde o uimitoare cristologie (***cf.* **textului). Să ne rugăm pentru dar: să rămânem mereu precum cei care aprofundează cunoaşterea lui Cristos – iar aceasta înseamnă: o necontenită înnoire** *(ricercatori di Cristo* **[căutători ai lui Cristos]).**

. Refl. medit. Tertia

. iMedit. a XV-al (Mc) Pescarii – pe malul lacului „Veniţi cu Mine". Lă- sându-şi plasele, s-au dus cu El... – Aproape toţi îl întâlniseră deja pe Isus (*cf.* **Ioan).**

Cunoaşterea lui Cristos *(vide* **[vezi] Pavel:** *„scio, cui credidi*" **[„ştiu în cine am crezut"])**
Pescatori di Cafarnaum sono statipescati [Pescarii din Capernaum au fost pescuiţi] şi au devenit *„pescatori degli uornini"* [„pescari de oameni"]
- *distacco* [respingere] (L-au respins) – *sequela* [urmarea] (s-au dus după El); *„sequela*" presupune *„distacco*" – după *„sequela"* urmează *„missio*' (misiunea)
Toate acestea sunt esenţiale pentru vocaţia apostolică totdeauna şi pretutindeni.
- *distacco (fuga mundi* [evadarea din lume]) – în raport cu „bogăţiile" (= bunurile materiale) – în raport cu persoanele, cu familia
- Luca: „au lăsat tot" – a lăsa „tot" pentru a găsi „Totul" în Cristos.
Cristos însuşi a lăsat totul – până la răstignirea trupului gol pe cruce – pentru a deveni Răscumpărător – Mântuitor – al tuturor.

9. Refl.
10. Via Crucis ***(Passio DNJ. Chr. sec. Joannem***
11. ***Ador. SS-mi*** [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan])
12. ***Sexta, Nona*** Lecturi
13. Psalmi poenit.
14. Cor. Ros. (III)
15. Vesp.
16. |Medit. a XVLa] (Pescuirea nereuşită si reuşită)

După învierie: Pescuirea minunată (Ioan)
Apostolii (7) au trăit adevărul învierii. în acelaşi timp sunt oarecum „dezorientaţi", neştiind ce au de făcut în continuare: „Mă duc să pescuiesc..." – ceilalţi cu el. Nu prind nimic. – Aşa se întâmplă când în acţiunile noastre lipseşte comunicarea cu Cristos. -

La îndemnul lui Cristos, mai
aruncă o dată plasele. Prind
it3 de peşti. (Ce înseamnă
acest număr?) – unii văd î

naprile
martedî

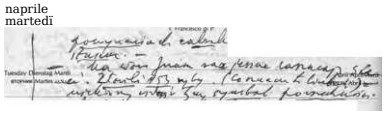

dt-^L^Wt • C^-fjj^i^.
Ai^V.__
- «^OSs

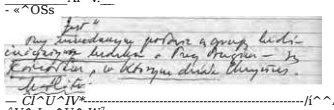

— Cí^U^JV*----------/í^^A
ůV^J. a^U^ W7.
Cr ^JLt^y ^ ■
» ^i^ jT/ţ^—*¿¿IM*.*— t

Ar' - / *j^/kj^* J «^—=5= ^

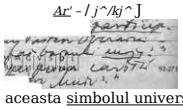

aceasta simbolul universalităţii mântuirii si a misiunii Bisericii.

- Plasa nu s-a rupt – aceasta indică şi faptul că Biserica este o comunitate a mântuirii.

„Domnul există"

După pescuirea nereuşită, apostolii sunt un grup – o iniţiativă umană. După cea de-a doua pescuire, apostolii sunt Biserica, în care acţionează Cristos.

- Rugăciune

17. Matut. anticip.

18. |Medit. a XVIU] (Euharistia – Petru) (cont. Ioan) Hrana – simbol al Euharistiei.

- Comunitatea Bisericii – Euharistia – misiunea apostolică. „Aveţi ceva de mâncare?" – Cristos mai întâi roagă, apoi oferă El însuşi ceea ce primeşte în dar. în Euharistie: darul nostru, pâinea si vinul, este transformat prin puterea Sfântului Duh (Ceea ce este „al nostru" este totodată al Domnului: *„de Tuis donis ac datis*" [„din darurile date de Tine"].)
- Isus – Petru: discuţie care mărturiseşte cât de mare este iubirea: mai mare decât oricare păcat.

Chiar şi înainte de aceasta: Petru l-a tăgăduit pe Ambrozie Cristos, El l-a privit pe Petru şi Petru a plâns amarnic.

- *Mistero della pastoralită participata* [Misterul pastoralei împărtăşite]. Cristos – unicul Păstor al Turmei – îi spune lui Petru: „paşte oiţele Mele!" *Caritâ pastorale e per prima carità per Christo* [Iubirea pastorală este înainte de toate iubire pentru Cristos]: „mă iubeşti tu pe Mine?"

ew a în textul de mai sus al lui Ioan: Petru îl reprezintă pe orice credincios [ilizibil] şi pe păstor.

- Este un text care mărutriseşte „întâietatea lui Petru" (Linia pastorală a lui Petru, a succesorilor săi).
- Biserica este mereu tânără, autentică, *ajfascinante* [fascinantă] .
- în Petru s-a revelat Milostenia necondiţionată a lui Dumnezeu faţă de om şi faţă de lume.

19. Cor. Ros. (I)
20. Ador. Bened. Euch. Lit. DNJChr.
ii. „Hora Santa" S. et. Ait. Sacerd.
22. *Comp.* *Lit. BMV, S. Jos.*
Lectura

17 II

1. Int. Preces. mat.
2. Medit. {Vocatio: Misericordia Div. [Vocaţie: Milostenia Divină])
3. *Sacrum Grat. act. Preces* (Lit. pentru Sfinţii polonezi)
4. Cor. Ros. (III) Implor. Spir. S.

5. Laudes

6. |Medit. (aXVIII-a)l (*celibato -proposta evamelica* [celibatul – propunerea evanghelică])

- O carismă „excepţională" – I Cor 7 – Mt 19, celibatul pentru împărăţia lui Dumnezeu... cine poate să înţeleagă, să înţeleagă! Pentru împărăţia Cerurilor: semnificaţie escatologică – Profetică. Semnificaţie eclezială: împărăţia este prezentă în Mister.
- Trebuie să nu uităm de energiile incalculabile care au fost investite în istoria Poporului lui Dumnezeu de-a lungul veacurilor.

Situaţia contemporană: absolutizarea sexului (freud.), ceea ce este o absurditate care aduce cu sine distrugerea valorilor umane esenţiale. Este o provocare deosebită pentru creştini: celibatul, fecioria „pun în valoare" masculinitatea şi feminitatea, le redau demnitatea.

Nu are sens să cauţi (în pastorala contemporană): cum anume „să împaci" evanghelia şi păcatele (abaterile) contemporanilor. A împăca = a reduce (?). Singura modalitate: a predica, a da mărturie! Sf. Ambrozie: *Il segno della presenza del Re* [Semnul prezenţei Regelui]
verso celibato sacerd. [spre celibatul sacerdotal].

7. Reflect. Tertia

8. | Medit. a XIX-a| (.*Impegno ecclesiale* [legământul biseri-cesc])

- Cristos a rămas necăsătorit (în pofida tradiţiei evreieşti din Vechiul Testament); acest fapt are o semnificaţie profundă: Cristos este Mirele *{Io Sposo)* – mărturiile scripturii. Calitatea de mire a lui Cristos indică realitatea supremă a nunţii – Efes Mirele Bisericii-Mireasă.
- În Cristos se găseşte dimensiunea ideală a oricărei relaţii de iubire.
- Ce înseamnă că Cristos este Mirele Bisericii? Răspuns în Efeseni 5: hrăneşte, purifică, duce la perfecţiune.

- Toate aceste sarcini le regăsim în preoţia ministerială.
  Sacerdotium – est sacramentum Christi-Sponsi [Preoţia – este sacramentul lui Cristos-Mirele].
  De aici în Biserică (Apuseană şi Răsăriteană) practica celibatului clericilor. (Deosebirile dintre Biserica Răsăriteană şi cea Apuseană.)
- Condiţiile vieţii de celibat: i°) Iubirea pentru Cristos, pe care trebuie să o cultivi în permanenţă 2°) Predilecţia pentru Biserică – Mireasa preotului 3°) A-i iubi pe oameni cu dragostea lui Cristos – Mântuitorul (iubirea pastorală) 4°) *BMV- archetipo deU'amore sponsale di Dio* [Preafericita Fecioară Maria – arhetipul iubirii supreme de Dumnezeu]

9. Reflect.
10. Via Crucis
11. Ador. SS-mi Lecturi
12. Sexta Nona
13. Feria VI. hora 15
14. Cor. Ros. (I)
15. Vesp.

16. Medit. a XX-a *(L 'orazione dell'essere* [Rugăciunea creaţieii)

- Cristos: rugăciunea veşnică *„preghiera eternizzata”.* Augustin despre preot: *„Homo Dez”* [„Omul lui Dumnezeu”] Trebuie ca rugăciunea să fie expresia întregii „fiinţe” a preotului. întregul său *esse* [fel de a fi] trebuie şă emane din rugăciune. Rugăciunea se naşte din ceea ce iubeşti. Păcatul (ca stare de spirit) stinge în noi rugăciunea. Atunci când ne întoarcem la rugăciune, păcatul cedează.
- De regulă, rugăciunea preotului este „împovărată” de oameni, de problemele, de intenţiile lor.
- Rugăciunea particulară. Rugăciunea comunităţii. Şi una, şi cealaltă se unesc în viaţa preotului într-un mod special.
- A te ruga pentru tot, adică pentru toate nevoile proprii si ale altora. Si în cuvinte spontane.

Efes.

17. Matut. anticipatum.
18. Medit. a XXI-a (/ *sentimenti fondamentali dell'orante* [Sentimentele de bază ale celui care se roagă])
II sentimento della vuotezza... (vanită della vanită) [Sentimentul neantului... (deşertăciunea deşertăciunilor)] ... omul, ca şi celelalte creaturi, se naşte din neant – este nevoie de contactul cu „Cel Care ESTE".
Sentimento della presenza [Sentimentul prezenţei] – să intri în „totul", unit de Gândul lui Dumnezeu: Planul lui Dumnezeu
Sentimento del Cristo vivo [Sentimentul lui Cristos Cel Viu]: Cristos Cel Care trăieşte – crucificat şi înviat: trăieşte.
Sentimento della volontă del Padre [Sentimentul voinţei Tatălui] – prin Cristos, mai ales în Jertfa Lui
- *per lo Spirito Santo* [prin Duhul Sfânt]: izvor al întregii vitalităţi a Trupului lui Cristos – al Bisericii. A fi Biserică înseamnă a fi în Duhul Sfânt.
- cu conştiinţa răului care există în lume – aceasta înseamnă totodată: cu conştiinţa Crucii, adică a Răscumpărării care acţionează în lume, biruind răul.
- în acelaşi timp, cu sentimentul Frumuseţii care este de la Dumnezeu (întru cât va punctul de sosire în acest proces al cărui punct de pornire a fost *sentimento della vuo- tezza* [sentimentul neantului]). Sentimentul Frumuseţii este într-un fel complementul rugăciunii creştine prin care lumea devine Epifanie a lui Dumnezeu.

19. Cor. Ros. (II) Lit. SS Cordis JChr.
20. Ador. Bened. Euch. Lit. BMV Lit S. Jos.
21. *Rejl. concl.* Lectura
22. Compl.

18 II
1. Int. Preces mat.
2. *Medit. {de Sacerdotis alloquendo* [despre predica Sacerdotului])
3. *Sacrum. Grat. act. Preces* (Lit. pentru Sfinţii polonezi)
4. Cor. Ros. (I) Implor, dona Spiritus S.

5. Laudes

6. Medit. a XXII-a

„ Consegna, Signore, la tua grazia" [„Dă-ne, Doamne, harul Tău"]

UIOGD

Ambrozie. Nu suntem nevinovaţi – ci răscumpăraţi. Putem cădea – dar întotodeauna ne putem ridica din nou Ambrozie

încheiere. Cuvânt Binecuvântare. *Magn*

.*Exercitia spiritualia* 1990 4 111-10 III
(PR. [GEORGES MĂRIE MARTIN] COTTIER, OP) *Consacraţi nella Verită*
[Consacraţi întru Adevăr]
4 **III**
ora 18 [„Lamentaţii”]
1. *Expositio Eucharist.* [Expunerea Preasfântului Sacrament]
2. *Vesp. IDom. Quadr.* [Vesperele din Prima Duminică a Postului Mare]
3. Meditatio introduttiva (În 20, 31)
Ecclesia ex natura sua — missionaria [Biserica prin natura sa – misionară] (LG)
- tema principală pe baza Evangheliei lui Ioan: evanghelia misiunii Fiului şi Sfântului Duh.
- misiunea prin mărturie: mărturia oamenilor de la Avraam prin Moise până la Ioan Botezătorul – şi de la Apostoli prin Biserică până în zilele noastre.
- mai presus decât mărturia oamenilor – mărturia lui Isus Cristos.
- „dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu”: toţi suntem ameninţaţi de superficialitatea faţă de Realitatea lui Dumnezeu: faţă de Dar.
4. Ador. euch. /Bened. euch.
5. Medit. reasumpt. Lecturi
6. Completoriul
5 **III**
1. Int. Preces
2. *Medit. mat.* („dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu” — până la Duhul Sfânt)
3. Sacrum. Prec. Grat. act. (Cor. Ros. II)
4. Laudes
5. Medit. a **II-a** (În 1, 7)
Sf. Ioan Botezătorul: a venit ca să dea mărturie despre Lumină.
Nu era El lumina, ci a dat mărturie despre Lumină: Cel Care vine după mine este Lumina, El a fost înaintea mea.

în faţa acestei Lumini toţi sunt chemaţi să facă o alegere esenţială: pentru sau împotriva Luminii / drama Vieţii sau a Morţii – a Adevărului şi a „Minciunii".

Martorul – cel care mărturiseşte despre Lumină (aceasta este mult mai mult decât simpla raportare a faptelor). Ioan Botezătorul – eu sunt glasul: eu sunt glasul celui care strigă în pustie... (comentariul lui Origen).

Mesagerul Domnului duce la întâlnirea cu Cristos.

6. Reflectio /Implor. Spiritus SJ Tertia Passio DNJCh sec. Math.

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]

7. Medit. a III-a (Ioan 1, 34)

Cu ce putere faci asta? (botezi?)... Eu botez cu apă, dar în mijlocul vostru stă Cel care botează cu Duhul Sfânt şi cu Putere.

Martorii – Scriptura: memoria /înregistrarea mărturiilor si a martorilor/

Ioan Botezătorul este maestrul (*maestro)* istoriei mântuirii – al istoriei poporului (Israel, Biserica), precum şi a fiecărei persoane.

Istoria mântuirii ajută la înţelegerea lui Cristos (dar totodată Cristos este cheia supremă pentru înţelegerea acestei istorii).

Cel pe care voi nu-L cunoaşteţi stă în mijlocul vostru. Aceasta are o permanentă actualitate în istoria Bisericii, în istoria misiunii. în amândouă apare permanent paradigma Botezătorului: slujire şi transparenţă.

18. SextaNona

19. *Refl. reasumpt.* /Paul VI: vremurile noastre au nevoie de martori/

10. Via Crucis

11. Ador. SS-mi *Lectura* etc.

12. Lit. Sanctorum IPrecesI Cor. Ros. (III)

13. Vesp.

14. Medit. a IV-a (*amicus Sponsi* „prietenul Mirelui") În 3, 29

Ioan Botezătorul: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii": figuri ale Vechiului Testament. – în Noul Testament

(începând cu cuvintele Botezătorului) „Mielul lui Dumnezeu" este expresia Răscumpărării: Cristos – Mântuitorul – „cel care ridică păcatul lumii" -

- „Cel peste Care vei vedea Duhul coborând" (împlinirea Iş). Botezătorul a văzut şi a dat mărturie: Acesta este Fiul lui Dumnezeu. Mărturia lui Ioan îşi are izvorul în mărturia Duhului Sfânt.
- A doua zi, cei doi ucenici ai lui Ioan, auzind din nou „Iată Mielul lui Dumnezeu", îl urmează pe Isus. Ioan Botezătorul este un model perfect: călăuzeşte spre Cristos. Este astfel sinteza Vechii Alianţe şi totodată anticiparea misiunii Bisericii.

15. Matut. anticipatum

16. Medit. a V-a

„Pe cine căutaţi?" îi întreabă Isus pe cei doi ucenici ai lui Ioan.

„Rabbi, unde locuieşti?" – După această întâlnire, Andrei îi va spune fratelui său Simon „L-am găsit pe Mesia" (la fel Filip lui Natanael), ceea ce înseamnă

(spune Sf. Toma d'Aquino): L-a cunoscut, căci si-a dorit foarte mult acest lucru.
Către Simon Isus spune: „Tu te vei numi Petru". Natanael: „Poate ieşi ceva bun din Nazareth?" Filip: „Vino şi vezi". Isus: „Te-am văzut înainte să te cheme Filip" – Natanael: „Tu eşti Regele lui Israel" (tidu mesianic) Cristos – Poarta cerului, Cel care coboară de la Tatăl (patriarhul Iacob, în Betel).

17. Cor. Ros. (I) *Lit. SSNorn JC*
18. Bened. Euch. *Lit. BMV, S. Joseph*
19. Refl. concl.
20. Compl.

***б* III**

1. Int. Orat. Mat.
2. *Medit.* (Cel pe care nu-l cunoaşteţi stă printre voi)
3. Sacrum. Grat. act. Preces

4. Cor. Ros. (III) Impl. SS Spir.
5. Laudes
6. **Medit. a VI-a (***amico dello Sposo* **[prietenul Mirelui])** *{Jo baptizat* **[Ioan botează]) – ucenicii –** *Christus discipuli Eius* **[Cristos al ucenicilor Lui"]** *[sic] -*

- **Nimeni nu are această putere, dacă nu-i este dată de sus – aceste cuvinte se referă la Botezătorul şi la puterea lui spirituală, dar se referă şi la puterea vremelnică (vezi conversaţia cu Pilat).**
- **Despre prietenii Mirelui: este aici o referinţă la Alianţa lui Iahve cu Israel – arătată de Proroci (Osea şi alţii), care vorbesc despre iubirea Mirelui, adică despre începutul însuşi, despre primul Sacrament.**
- **Prietenul Mirelui se bucură… El trebuie să crească, iar eu să mă micşorez (Ioan Botezătorul).**
- (referinţa e reluată de Sf. Pavel, care vorbeşte despre Cristos ca despre unicul Mire al comunităţii). Mai departe: Apocalipsa
- Martorul ca Mire / Mire – Martor / – bucuria face parte din mărturie – chiar în condiţii potrivnice, seculari, persecuţie.

7. Refl.
Tertia Passio DNJC. sec. Marcum.
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]
9. Medit. a VII-a

Mărturia / *Testimonio superiore* (Mărturie supremă) – mărturia lui Cristos însuşi, mărturia Cuvântului, care a venit pe lume, dar ai Lui nu L-au acceptat: o mare dramă a istoriei umane. A accepta – nu a respinge mărturia Cuvântului. Este vorba aici despre Adevăr: Dumnezeu este adevărat, Dumnezeu este Adevărul.

În privinţa acestui punct central, misiunea Bisericii se loveşte de un climat nefavorabil: – scepticism – nihilism – se fac eforturi pentru căutarea adevărului, dar în aşa fel încât să nu fie găsit – secularismul aduce cu sine diferite forme de relativism – se

acceptă religia ca fapt, dar nu se vorbește despre adevărul religios – un întreg climat modelat de „mass-media”.

Rezultatul: nu există certitudine, există opinii. Care este sarcina celor ce dau mărturie? Cine crede în Fiul are Viața!

9. SextaNona
10. Refl. reasumpt.
11. Via Crucis (Lect. et alia)
12. Ador. SS-mi
13. Psalmipoenit.
14. Corona Ros. (I)

15. *Vesp.*Medit. aVIII-a

Testimonianza superiore di Giovanni [mărturia supremă a lui Ioan] în În 5,..unde Isus spune „Tatăl a dat mărturie despre Mine", producând o violentă împotrivire printre evrei – „Eu şi Tatăl una suntem".

- Isus îl numeşte pe Ioan *„Lampas ardem"* [„făclia care arde"] (comentariul Sf. Toma) – el trebuia doar să călăuzească spre Cristos. Cristos este Lumina, Adevărul şi Viaţa.
- Isus se raportează la Scriptură: „ea dă mărturie despre Mine", trimiţând la Moise, care dă mărturie despre El (Legea).
- *scrutare la Scriitura,* [a cerceta Scriptura] = *în fede* [întru credinţă].

Ştiinţa (biblico-exegetică) însufleţită de credinţă!

17.Matut. anticipatum

18. Medit. a IX-a

- „Dacă nu credeţi cele scrise de El, cum veţi crede cuvintele Mele?" (Ioan). „Nu vreţi să veniţi la Mine ca să aveţi Viaţă..." (Ioan)

Misiunea Bisericii în lumea contemporană, în care omul trăieşte în afara lucrurilor esenţiale, departe de sine însuşi şi de Dumnezeu, pustiul interior – „nici rece, nici fierbinte – căldicel" (către Biserica din Lao- diceea).

- GS, 21 / omul *„alienata a se stesso"* [„înstrăinat de sine însuşi"] – trebuie să regăsească dorinţa de Dumnezeu, > care este înscrisă în umanitatea sa.

- cum puteţi să credeţi? (de vreme ce nu primiţi slava de la Dumnezeu, ci unii de la alţii) – *„Gloria Jahwe"* [„Slavă lui Iahve"] aceasta înseamnă El însuşi

Faptele pe care le împlinesc dau mărturie despre Mine: că Tatăl M-a trimis: mărturia Tatălui – semn că „Tatăl este în Mine, iar Eu în Tatăl".

Semnele – miracolele /dar semnele (.*semeion***) lui Cristos depăşesc cu mult miracolele. El însuşi este Semnul cel**

mai mare. // Semnele au făcut parte din economia Vechii Alianţe.

19. Cor. Ros. (II) Lit. SS. Cordis JChr
20. Ador. Euch. Benedict. Lit. BMV/Lit S. Jos.
21. Refl. concl. Lecturi
22. Compl.

7 III

1. Int. Orat. mat.
2. Medit. /Tatăl dă mărturie despre Mine/
3. Sacrum. Grat. act. Preces
4. Cor. Ros. (I) Impl. donorum Spiritus S. (Lit. Sant. Pol.)
5. Laudes

6. Medit. a X-a

Semnele (*semeia***) – revelaţiile puterii mântuitoare a lui Dumnezeu, venirea lui Mesia, în sfârşit: semnificaţia escatologică.**

în acelaşi timp, semnele *{semeid)* arată întreaga dramă a libertăţii omului. Semnele stârnesc credinţa, dar întâmpină şi respingerea (necredinţa). Este vorba, din acest punct, de răspunsul credinţei. Evanghelistul Ioan a arătat asta în relatarea sa, în care sunt consemnate doar unele miracole/semne.

(Textul Sf. Ioan al Crucii: în Cristos Dumnezeu a spus totul, aşadar să cauţi alte semne şi revelaţii ar fi o ofensă adusă lui Dumnezeu.

în vremurile noastre sunt căutate excesiv „revelaţiile" suplimentare.)

Tatăl dă Mărturie despre Fiul Său.

7. Reflecţie, *Tertia Passio DNJChr sec. Lucam*
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]
8. Medit. a XI-a
În *6* [ilizibil] *de signis* [despre semne]: semnul înmulţirii pâinilor. „Spuneţi-le oamenilor să se aşeze" – adunarea oamenilor este „înscrisă" în Euharistie – Apostolii trebuie să-i hrănească din aceeaşi pâine, fiindcă în felul acesta instituie unitatea.

„Au vrut să-L ia cu forţa şi să-L facă rege” – interpretare greşită a semnului: mântuitor în sens politic // Primejdia interpretării „semnelor” după propriile preconcepţii. Credinţa purifică.
Veşnica problemă: mesianismul vremelnic: împărăţia lumii acesteia. în Vechea Alianţă o asemenea împărăţie (= eliberarea din robie şi pământul făgăduinţei) este doar o figură de stil // Unii teologi ai eliberării nu au putut ocoli această ispită.
Vatic. are o poziţie clară cu privire la exigenţele evanghelice faţă de „lume”, dar aceasta este cu totul altceva decât mesianismul politic.

9. Sexta Nona
10. Refl. reasumpt. (Lectură)
11. Via Crucis
12. Ador. SS-mi
13. Litaniae SS-rum
14. Cor. Ros. (II)
15. Vesp.

16. Medit. a XII-a

Isus umblă pe mare. „Nu vă fie teamă” (În...) – Vindecarea orbului din naştere „cine a păcătuit – acesta sau părinţii lui? Nici el, nici părinţii lui, ci ca să se arate în el puterea lui Dumnezeu”.
De Lubac / — Joach. di Fiore [Joachim de Flore]

Contemporanii noştri au o mare sensibilitate faţă de suferinţele umane. în acelaşi timp, o mare insensibilitate faţă de păcat. – De aici întrebările: cum să împaci răul (suferinţa) cu existenţa si bunătatea lui Dumnezeu? Insensibilitatea la păcat face dificil răspunsul. Filozofii, precum şi „teologii” adoptă adesea atitudinea prietenilor lui Iov, care duce la blasfemie.

(Digresiune: Leibniz – încercarea de „a-l justifica” pe Dumnezeu?!)

- Ochii celui născut orb au fost unşi de Isus cu tină. I-a poruncit să se ducă la scăldătoarea din Siloe. Discuţia cu fariseii, care sunt agresivi... (pauză)

17. Matut. anticipatum

18. Medit. a XIII-a

(cont.) Dar fariseii sunt dezbinaţi între ei. „Nu este de la Dumnezeu de vreme ce nu ţine sâmbăta – Dacă acesta n-ar fi de la Dumnezeu, n-ar fi putut să facă nimic. – Tu ce spui despre El? – Este un proroc.” – Au fost chemaţi şi părinţii lui. Aceştia sunt înfricoşaţi.

O asemenea „înfricoşare” face de multe ori ca oame- Martorul devine aa
nii să se îndepărteze de adevăr.

- Fariseii: omul acesta (adică Isus) este un păcătos. Orbul din naştere vindecat: „Eu nu ştiu dacă este un păcătos. Eu ştiu că eram orb şi acum văd”. Şi mai departe... „Noi ştim că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoşi...” „Omul acesta este Trimisul lui Dumnezeu”.

Final. Cristos: „Crezi tu în Fiul Omului”? – „Şi Cine este?” – „Cel care vorbeşte cu tine” – „Cred, Doamne”.

„Eu am venit în lumea aceasta să fac judecată: pentru ca cei ce nu văd să vadă, şi cei ce văd să ajungă orbi” (pentru că sunt trufaşi – sensul răspunsului dat de Cristos fariseilor).

Trebuie să ne punem întotdeauna întrebări cu privire la adevăratele motive ale comportamentului nostru!

Ador. Bened. Euch. Lit. BMVLit. S. Jos.> Ăirtic^T C^C- ï-a^-c- V- _
ZV^V 'StócV
/Y *xfr* ■ ----------
Cy /yL -ÎK , ? -

A ' > ■ . 4 *A^y^JL* ●

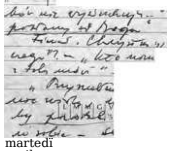

martedì
aprile

16

A^'^/ -ć--^y
20. Refl. conclusiva Lectură
21. Compl.

8 III

1. Int. Preces mat.
2. *Medit. mat.* (despre Duhul Adevărului)
3. *Sacrum Grat. act. Preces* (Lit. pentru Sfinţii polonezi)
4. Cor. Ros. (II) Implor. Spiritus S.

5. Laudes

6. Medit. a XIV-a

învierea lui Lazăr – *semeion* desosebit de important -

- **Conversaţie cu Marta: „Fratele tău va învia" – Marta: „...în ziua de apoi" Isus: „Eu sunt învierea si viaţa. Cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi" – moartea fizică – moartea păcatului. Este vorba şi de una, şi de cealaltă.**
- **Maria: ungerea picioarelor lui Isus în Betania (după învierea lui Lazăr). înainte de înviere, Maria vorbeşte mai puţin decât Marta, dar în esenţă spune acelaşi lucru: dacă ai fi fost aici, Lazăr n-ar fi murit.**
- **Isus a plâns. Umanitatea. în faţa morţii omeneşti a prietenului. *AdRom* [Epistola către Romani]: moartea a venit pe lume din cauza păcatului. „Plata" păcatului.**
- **Moartea lui Cristos <-► moartea lui Socrate. Analogie, diferenţe mari. Platon: datorită filozofiei învăţăm să murim.**

Astăzi: tendinţa de a uita de moarte. Se acordă multă atenţie suferinţelor pământeşti -

- **banalizarea păcatului, *aborto* [avortul], eutanasierea. în pofida adevărului vieţii. Aceasta se leagă de importanţa morţii. Perspectiva Judecăţii, a învierii trupului, a vieţii veşnice.**

8. Medit. a XV-a

Consecinţele semnului învierii lui Lazăr. Pe de o parte: trezirea credinţei în Cristos, a cărei expresie este intrarea în Ierusalim. Pe de altă parte: în Sinedriu se conturează decizia uciderii lui Isus. Argument politic: „Mai bine să moară unul singur...": adevăratul bine comun nu este împotriva persoanei, este pentru persoană. Cuvintele lui Caiafa: inconştient de sensul profetic al cuvintelor pe care le rosteşte: Cristos avea să-si dea viaţa cu adevărat pentru poporul său, pentru a-i aduna laolaltă pe copiii lui Dumnezeu...

- Trecem la mărturia Duhului Sfânt. Nicodim (În 3). Faptele lui Cristos (semnele) dau mărturie că a venit de

dim: Cum? Isus: din apă şi din Duhul Sfânt... Nicodim este însă un învăţat – Isus: vântul suflă... suflul – Duhul.

9. Sexta Nona *Passio DNJ. Christi sec. Jo.*
10. *Refl. reasumpt.* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
11. Via Cruciş
12. *Ador. SS-mi* Lecturi
13. Psalmi poenit.
14. Cor. Ros. (III)
15. Vesp.

16. Medit. a XVI-a

Isus către Nicodim: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât a dat pe singurul Lui fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţă veşnică..." „...Nu ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El..." Mai departe despre Lumină (*Luce*) şi întuneric. .. – ansamblul depăşeşte orice comentariu.

- Despre Duhul Sfânt „Dacă îi este sete cuiva, să vină la Mine şi să bea – râuri de apă vie vor curge din pieptul lui." A spus asta despre Duhul Sfânt, care încă nu era dat, pentru că nici Isus nu era /preamărit/.

El este Paracletul: Mângâietorul – Apărătorul pe care Cristos l-a promis apostolilor înainte de Plecarea Sa.

- „Dacă cineva Mă iubeşte, Tatăl meu îl va iubi. Noi vom veni la el şi Ne vom face locuinţă la el..." (În).
- „Când va veni Acela, Duhul Adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul, căci dintr-al Meu va lua si vă va vesti."
- „El va da mărturie despre Mine şi voi veţi da mărturie..."
- „Dacă nu mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi, dar dacă mă duc, îl voi trimite la voi. Iar când va veni el, va dovedi lumea vinovată de păcat, de dreptate şi de judecată" (În 16).

Radixpeccati [Rădăcina păcatului] – respingerea credinţei.
„Biruinţa care biruie lumea – credinţa noastră"
17. Matut. anticipatum

18. Medit. a XVII-a

- Trăim în epoca „redescoperirii" Duhului Sfânt în Biserică. De acest lucru este legată o conştiinţă aprofundată a Bisericii: a misterului Bisericii.
- Duhul Sfânt este izvorul Noii Legi (Toma d'Aquino). Prioritatea virtuţilor teologale, a darurilor Duhului Sfânt, a Sacramentelor. Vocaţia creştină este de la Dumnezeu. De aici nevoia de sensibilitate (*docilitas)* la lucrarea Duhului Sfânt.
- „Cine Mă vede pe mine, acela îl vede şi pe Tatăl"…

„Tatăl este în Mine şi Eu în Tatăl"… „Dacă cineva Mă iubeşte, Tatăl meu îl va iubi. Noi vom veni la el şi Ne vom face locuinţă la el". în aceste cuvinte – miezul însuşi al vieţii mistice.

Constatăm astăzi că este căutată „experienţa mistică" pe calea unor practici umane. Mistica este posibilă doar pe baza darului Duhului Sfânt: al virtuţilor teologale şi al darurilor Duhului Sfânt.

în acest domeniu se observă astăzi o anumită confuzie.

19. *Cor. Ros. (I) Lit. DNJChr Sacerdotis*
10. Ador. Bened. Euch. Lit. BMV/Lit. S. Jos.
11. Hora Santa

11. Compl. Lecturi

9 III
S. Franciscae Rom. [Sf. Francesca Romana]
1. Int. Preces mat.
1. Meditatio / Dacă mă duc, Mângâietorul va veni
3. Sacrum. Grat. act. Preces
4. Cor. Ros. (III) Implor, dona Spir. S. (Lit. Sf. pol.)
5. Laudes

6. Medit. a XVIII-a

Eu sunt lumina lumii… Eu sunt adevărul (În 7, În 8)

Omul este făcut pentru adevăr. Păstrând recunoştinţa pentru spiritul critic, nu putem să nu observăm că el induce

totodată subterfugiul de a nu căuta adevărul, de a nu-l găsi, de a nu-l accepta.

Sub aparenţa rigorii intelectuale se ascunde o adevărată dezertare. O viaţă care ratează ceea ce este esenţial şi profund în om.

Omul este creat întru adevăr. Adevărul şi certitudinea. Dacă lipseşte această atitudine interioară, omul nu se va întâlni niciodată cu Cristos: Cristos este Lumina, este Adevărul, este Imaginea Veşnică a Tatălui. Este cuvântul. Dacă omul nu acceptă acest Cuvânt, rămâne singur şi proiectează asupra lumii, asupra creaţiei şi asupra Creatorului o imagine creată de el însuşi. 7. *Tertia/Refl.*

8. Medit. a XIX-a

- Simpatia pentru Isus a multor oameni din vremea lui şi de astăzi, care nu duce totuşi la acceptarea întregului adevăr despre El: adică la credinţă. (La fel în privinţa anumitor „capitole" ale învăţăturii morale a Bisericii, mai ales în probleme sociale.) Acestea sunt lucruri importante, dar incomplete!
- Când îl veţi înălţa pe Fiul Omului, atunci veţi cunoaşte că EU SUNT.
- Dacă rămâneţi în cuvântul meu, veţi cunoaşte Adevărul şi Adevărul vă va face liberi (vă va elibera)!

Sunt însă mulţi cei care opun Adevărului libertatea. Pentru aceştia libertatea însăşi este adevăr şi izvor al adevărului = creează adevărul. Adevărul este – ceea ce omul vrea – şi nu ceea ce ar vrea – (ar trebui să vrea) – adică ceea ce este adevărat.

- Condiţia este: să nu fii rob, ci Fiu (Galateni). Aceasta este condiţia pentru a primi Adevărul, condiţia credinţei: „Dacă spun adevărul, de ce nu Mă credeţi?"

„.. .Voi aveţi de tată pe diavolul, el de la început a fost mincinos..." Această minciună naşte moarte. „Tatăl minciunii" este ucigător de oameni.

- Ne aflăm în faţa unei dramatice lupte care se desfăşoară în întreg spaţiul spiritual (*cf.* Efes. 6) – Nu este suficient să reduc răul la limitele omului (ale creaţiei).
- „.. .înainte să se nască Avraam, EU SUNT”

9. Sexta, Nona
10. *Refl. reasumpt.* [Probleme europene]
11. Via Crucis
12. *Ador SS-mi* Lect.
13. Feria VI. Hora 15
14. Cor. Ros. (I)
15. Vesp.

16. Medit. a XX-a

„Eşti tu rege?... Eu pentru aceasta M-am născut şi am venit în lume, ca să dau mărturie despre adevăr...” „împărăţia Mea nu este din lumea aceasta.”

Concepţia păgână a statului: omul trăieşte în cadrul statului – potrivit Evangheliei dimensiunea omului este transcendentă şi de aceea aşa sunt toate drepturile persoanei, începând cu libertatea religioasă... împărăţia omului...

„Oricine este din Adevăr ascultă glasul Meu.”

- Relatarea lui Ioan despre Patimile lui Cristos este mărturia împărăţiei Lui.
- Pilat: „ce este adevărul?”

Pilat: „Eu nu găsesc în El nici o vină.”

„Regele iudeilor” încoronat cu spini – „Iată omul” – mulţimea cere cu şi mai multă patimă „răstigneste-L”. „S-a făcut pe Sine Fiul lui Dumnezeu”! – „Am putere să Te eliberez şi am putere să Te răstignesc...” – „Nu ai avea nici o putere asupra Mea, dacă nu ţi-ar fi fost dată de sus.”

„Dacă-l eliberezi pe acesta, nu eşti prieten cu Cezarul” „nu avem alt împărat decât pe Cezarul!” – a fost ceva îngrozitor pentru un iudeu credincios. „Tatăl Minciunii” biruie.

Inscripţia: „Isus din Nazareth, regele iudeilor”

- „Când voi fi înălţat, îi voi atrage la Mine pe toţi”

17. Matut. anticipatum
18. Medit. a XXI-a
Ne întoarcem la În *6.* Euharistia
„Lucraţi pentru hrana care rămâne spre viaţa veşnică. ..”
Ascultătorii îşi amintesc „semnele” divine din istoria lor: mana în pustie – „Eu sunt Pâinea vieţii” – această pâine este înainte de toate Adevărul care se primeşte întru credinţă. Credinţa.
„Tot ce-mi dă Tatăl va ajunge la Mine...” „Eu sunt pâinea care a coborât din ceruri”... [- murmur -] „Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l va trage Tatăl”: credinţa este un dar.
De la tema credinţei Cristos trece la Euharistie.
„dacă nu mâncaţi trupul Fiului Omului şi dacă nu beţi sângele Lui, nu veţi avea viaţă în voi”
„Aşa cum M-a trimis Tatăl, Care este viu, iar Eu trăiesc prin Tatăl, la fel şi cel care Mă mănâncă pe Mine va trăi prin Mine.”
(Mulţi ucenici L-au părăsit după aceste cuvinte): „greu este cuvântul acesta”.
Omul se închide în limitele sale, nu doreşte să se deschidă spre Viaţa Divină.
„Duhul este acela care dă Viaţă, trupul nu foloseşte la nimic”
Cei doisprezece: Nu cumva vreţi să plecaţi şi voi?
Tu ai cuvintele vieţii veşnice.
Euharistia – realizează şi pregăteşte prezenţa lui Dumnezeu în noi.
19. *Cor. Ros. (II)* *Lit. SS Cordis JC.*
10. Ador. Bened. Euch. *Lit. BMVLit S. Jo.*
11. Refl. concl.

11. Compl. Lectura

IO III
1. Int. Preces mat.

1. Medit. (Duhul dă viaţă)
3. Sacrum. Grat. act. Preces (Lit. Sf. pol.)
4. Cor. Ros. III. Impl. donorum Spiritus S.
5. Laudes

6. Medit. a XXII-a
Evanghelia lui Ioan despre Maria

1. Cana Galileii „Mama lui Isus", „femeia"... „încă nu a venit ceasul Meu" – „Faceţi orice vă va spune!"
2. Golgota: „Femeie, iată-l pe Fiul Tău..." – „...iat-o pe Mama Ta" („Femeia") – Proclamarea maternităţii spirituale a Mariei - „ucenic iubit": „Precum M-a iubit pe Mine Tatăl, aşa v-am iubit şi Eu pe voi" – Iubirea este viaţa Bisericii.

„Femeia" – Mireasa *(Sposd):* Maria – *Chiesa* [Biserica] LG VIII, „Noua Evă": în Maria Biserica îşi află perfecţiunea. Ioan a primit o misiune specială: să o primească pe Maria ca Mamă (şi odată cu el întreaga Biserică). Suntem aici în inima Alianţei.

Mama Bisericii – Mama Trupului Mistic *associata non solo alia humanita di Verbo Incarnato, anche alia sua missione* [asociată nu numai umanităţii Cuvântului întrupat, ci şi misiunii Lui]

UIOGD

încredinţez Măriei roadele zilelor de reculegere

încheiere. Cuvânt Binecuv. Magn. *Exercitia spiritualia* 1991 17-23 11
ARHIEPISCOPUL [ERSILIO] TONINI
17 **II**
ora 18 [„Lamentaţii”]
1. *Expositio Eucharistica* [Expunerea Preasfântului Sacrament]
2. *Vesp. I Dom Quadr.* [Vesperele din Prima Duminică a Postului Mare]
3. Meditatio introd. (I)
- **Timpul Harului. Să stai la poalele Crucii lalolaltă cu Maria, precum Maria. /într-un moment atât de dramatic: Orientul Apropiat/**
- **Tema „*Chiesa omnia e mia speranza*” [„Biserica întreagă** Simone Weil **este speranţa mea”]** Pasolini **Duhul Sfânt lucrează prin evenimentele umane: Islamul.**
- **Occidentul (Europa). O provocare pentru Biserică. Scaunul Apostolic în centrul misterului Răscumpărării. Credincioşii, dar şi necredincioşii aşteaptă. Cea mai mare necesitate: sfinţenia (analogie: perioada Reformei).**
4. Ador. Euch. /Bened. Euch]
5. Meditatio reasumpt. (Lecturi)
6. Completoriul
18 **II**
1. Int. Preces.
2. Medit. mat. *(.Paraclitus* [Sfântul Duh])
3. Sacrum Prec. grat. act. Cor. ros. II
4. *Laudes* Medit. a **II-a**

Spirito S. inviato nella Chiesa [Duhul Sfânt trimis în Biserică] *huius temporis* [a timpului nostru]. *Tempo di Chiesa — tempo della persona* [Timpul Bisericii – timpul persoanei]. Duhul Sfânt trimis întotdeauna către persoană (*.Prima* [Prima] – Maria): către fiecare persoană în mod individual, înlăuntrul ei. Acesta este specificul zilelor de reculegere. A-ţi regăsi „eul”. *Devorant tempora et devorantur a tempore* [Timpurile distrug şi sunt distruse de timp (Augustin)]. Zilele de reculegere – timp la dispoziţia Sfântului Duh.

Tutto preceduto dalia Grazia [Totul precedat de Har]. Zilele de reculegere – *tempo primo* [cel mai important timp]. Mirele este aproape. Bucuria de a fi creştin. Numai să nu stăm în calea Duhului.

Incarnatione di Christo uni nei christiani [întruparea lui Cristos în creştini] *Imploratio Spiritus S.*

5. *Tertia Passio DNJ. Chr. sec. Math.* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]

6. Medit. a III-a

„De aceea mă iubeşte Tatăl, fiindcă Eu îmi dau viaţa..." – importanţa şi valoarea fiecărei acţiuni care vine din interior – „Simone, mă iubeşti Tu pe Mine?". Pe această cale fiecare acţiune capătă semnificaţie. Semnificaţiile se schimbă în funcţie de ceea ce este în interior. Acesta este şi scopul zilelor de reculegere: „ochii noi", şă vezi lucrurile mari (*magnalid)* în cele mărunte „să-l vezi pe Văzător".

Duhul Sfânt revelează (fiecăruia) lucrurile ascunse de veacuri. Biserica este spaţiul marilor planuri ale lui Dumnezeu IU Fiecare este dorit, este gândit de Dumnezeu: *speranza christiana* [speranţa creştină]

7. *Medit. reasumpt.* Duhul Sfânt le revelează persoanelor planurile veşnice ale lui Dumnezeu la timp. Locul este „eul" = omul lăuntric

Datorită acestei lumini lăuntrice, omul descoperă măreţia divină a lucrurilor mărunte, obişnuite *[magnalid).* Biserica – spaţiul planurilor lui Dumnezeu revelate în Duhul Sfânt.

8. Via Crucis

9. Sexta, Nona Lectura etc.

10. Ador. Euch.

11. Lit. SS-rum

12. Cor. Ros. (III)

15. [sic\ Vesp.

16. Medit. a IV-a

Biserica este Mama plină de grijă – şi, ca Mamă, merită recunoştinţă. De asemenea, diferitele instituţii care alcătuiesc Biserica. De exemplu, seminarul (la fel, Curia). Diferite persoane: clerul, profesorii, dar şi alte persoane, uneori modeste (dascălul etc.)... părinţii!

Grija faţă de om, faţă de tineri, să se păzească de rău, să-şi păstreze comoara pe care o au în ei: inima – conştiinţa (Augustin: *cum conscientia turbata universum turbatum* [cu conştiinţa tulburată totul /este/ tulburat]), în afară de aceasta (şi mai important): mirarea că „sunt" – darul existenţei, miracolul existenţei – darul chemării! Darul slujirii Bisericii (universale – în Curie).

17. Matut. anticipatum

18. Medit. (aV-a)

Darul Divin al intelectului uman: Viitorul depinde de folosirea acestui dar – ceea ce va fi omul = umanitatea! Biserica este păzitoarea – şi va păzi. Intelectul – adevărul „supus" libertăţii proprii, distrus de libertate

.(11 El nu „este”, ci „se creează”. Apărarea adevărului este con-
II diţia apărării omului, a moralităţii, a civilizaţiei.
Biserica acţionează în această direcţie: învaţă buna utilizare a acestui dar al intelectului uman.

19. *Cor. Ros. (I)* *Lit. SSmi Nominis Jesu. BMV*
10. *Ador.* *Bened. Euch.* *S.Joseph*
11. *Medit. reasumpt. 11. Compl.*
19 II
1. Int. Preces
1. Medit. matutina (Paraclitus [Sfântul Duh])
3. *Sacrum Prec. Grat. act. Cor. ros. (III)*
4. *Laudes*
5. Medit. (a Vl-a)

Biserica în timpurile contemporane – pentru aceste timpuri: şi fiecare dintre noi pentru aceste timpuri „minunate şi groaznice” (Paul VI). Nu este un *„tempo neu- tro*” [„timp neutru”]. Multe lucruri au fost clarificate (de exemplu, marxismul). Mai curând un timp al alternativelor radicale. Ce spune Duhul Sfânt Bisericii acestui timp? *„nolite obdurare corda vestrd*” [„nu vă împietriţi inimile”] – chemare la sfinţenie, la iubire dezinteresată – *„elencho*” [„respingerea”] a tot ceea ce este potrivnic unei asemenea iubiri: *„amor carnale*” [„dragostea fizică”] (Sf. Ecaterina din Siena), orice dependenţă de cele lu-
Peguy meşti etc. – Privirea aţintită în Cristos – teama filială.

6. *Tertia* *Implor S. Spiritus*
Passio DNJChr. sec. Marcum
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]
7. Medit. a VII-a

(card. Bea) Sfânta Teamă de Dumnezeu si teama pentru sufletele semenilor noştri / *ne nos inducas în ten-* Manzoni *tationem* [nu ne duce pe noi în ispită]/. Teama de Dumnezeu merge mână în mână cu credinţa în Dumnezeu: Dumnezeu vrea binele meu într-o mai mare măsură Newmann decât eu însumi şi

ştie mai bine care este acest bine. Păcatul primilor părinţi a constat în atitudinea contrară.

Sfânta Teamă de Dumnezeu alungă temerea (= teama umană), în schimb oferă curajul iubirii lui Dumnezeu. Altora le dă bărbăţie şi îndrăzneală (*per amore di Dio* [din dragoste de Dumnezeu])

Pe urmele Măriei!

(.Placent Deo, quibus Deus placet [îi plac lui Dumnezeu cei cărora le place Dumnezeu])

8. Medit. reasump.

Păcatul originar – negarea fricii de Dumnezeu, adică a credinţei totale şi dezinteresate (fiindcă este Dumnezeu) – Maria: afirmarea unei asemenea Frici, plinătatea încredinţării.

9. Via Crucis
10. Sexta Nona Lectura etc.
11. Ador. SS-mi
il. Psalmipoen.
13. Cor. Ros. (I)
14.Vesp.

n. Medit. (a VIH-a)

Semnificaţia vocaţiei fiecăruia în cadrul Scaunului Apostolic. Augustin: *Ecclesia-Mater* [Biserica-Mamă] *i Ecclesia în mundo — Ecclesia în Ecclesia (Ecclesia, în qua sumus)* [şi Biserica în lume – Biserica în Biserică (Biserica în care suntem)]. De aici încordările şi luptele interne. *Cath. Di Siena* [Sf. Ecaterina din Siena]: despre

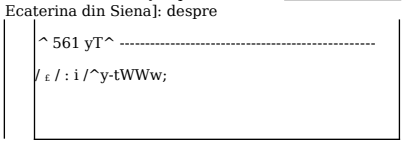

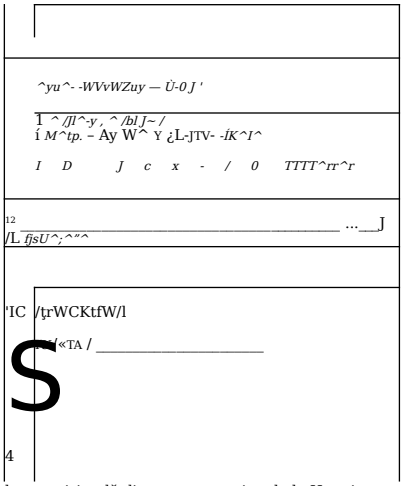

lupta spirituală dintre ceea ce vine de la Har şi ceea ce vine de la păcatul interior şi exterior. De la satana (tatăl minciunii).

Chemarea la lupta spirituală face parte din întreaga tradiţie a Bisericii şi a creştinismului. Ce înseamnă abandonarea acestei lupte – mărturisesc, de exemplu, cei care se droghează şi alţii.

Prioritatea omului lăuntric/prioritatea conştiinţei

16. Matut. anticipatum

17. Medit. (a IX-a)
Sf. Ecat. din Siena (continuare). Un cuvânt ajutător – tinerii îl aşteaptă: să se păstreze pentru Cristos. Inocenţa oferită lui Dumnezeu. Semnificaţia spovadei copiilor, a tinerilor. Lumina Botezului este încă vie în ei (Harul Botezului).
Liturghie pentru Duhul Sfânt
Liturghie pentru Patimile Domnului: în aceste Patimi şi în Moarte constă plinătatea revelaţiei Tatălui.
Celebrarea Misterelor + Liturghia: *„Divinapatt* **[„a** trăi cele divine”] – *maiora te quaeras!* [să cauţi lucruri mai mari decât tine] – să te pregăteşti pentru a sta în faţa lui Dumnezeu, „cu preţul Sângelui Mântuitorului”.

18. Cor. Ros. (II) — *Lit. SS Cordis Jesu*
19. Ador. Bened. Euch. — *BMV, S. Joseph*
20. Medit. reasumptiva — *Lectura*
21. Compl.

20 II
1. Int. Preces.
2. *Medit. mat.* (Tatăl va da Duh Sfânt celor care îl cer de la El...)
3. Sacrum. Preces. Grat. act. (Cor. Ros. I)

4. *Laudes*Medit. (a X-a)

- Dumnezeu. Nu este uşor să vorbeşti despre El. Mentalitatea contemporană a redus această problemă la o „nevoie religioasă" – *reductio ad hominem* [reducerea la /nevoile/ omeneşti"]. Diferite grupări care slujesc acestei direcţii.

în pofida acestei simplificări, Biserica dă – şi trebuie să dea mărturie lui Dumnezeu Celui Viu si Adevărat, care S-a lăsat cunoscut în Isus Cristos.

- Când vorbim despre Dumnezeu este mai uşor să ne oprim asupra autenticităţii sentimentului subiectiv decât asupra autenticităţii adevărului despre Dumnezeu. Uneori ateul are un sentiment mai profund al măreţiei lui Dumnezeu – Cineva de neatins – decât omul credincios.

quale e il mio modo di essere credente? [în ce fel sunt eu credincios?]

Exemple...

Biserica poartă în sine Binele tuturor oamenilor: Binele Suprem: *Creatore che si fa Pastore* [Creatorul care devine Păstor],

Despre Dumnezeu – cu un freamăt lăuntric

Imploratio Spiritus SS

6. Tertia Passio DNJChr sec. Lucam

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]

7. Medit. (a XI-a)

- Cuvântul lui Dumnezeu /1-3 Gen: temelia monoteismului: iudaism – creştinism – islam – Cuvântul lui Dumnezeu: la Dumnezeu se află iniţiativa universală a mântuirii... Dumnezeu mântuieste
- *Modernită* [Modernitatea]: totul îşi are începutul în *„cogito"* [„gândesc"]: gândirea creează realitatea. Dumnezeu este o îngrădire *{limite* [limită]).

- *„ Cognoscere*' [„a cunoaşte”] înseamnă pentru om a se îmbogăţi descoperind realitatea prin Gândirea lui Dumnezeu. De aici: de la *„cognoscere*' („a cunoaşte”) la *Jaudare Deum*' [,,a-L lăuda pe Dumnezeu”] pentru toate darurile (darul existenţei, al vieţii).

8. *Medit. reasumpt. „modus essendi christiant* [„modul de viaţă creştin”] — cu detaliile privitoare la reducerea la *„humanum*” [„ceea ce este omenesc”], precum şi la *„modernită*” [„modernitate”] || Trebuie să lucrez pentru a purifica acest mod de viaţă.

9. Cruciş

10. *Sexta Nona* Lecturi

11. Ador. SSmi

12. Lit. Sanctorum

13. Cor. Ros. (II)

14. Vesp.

n. Medit. (a XII-a)

Teologia Creaţiei este bastionul împotriva oricărui imanentism. *Siamo pre-ceduti!* [Suntem pre-cedaţi!]. în afară de aceasta: primul motiv al rugăciunii de mulţumire – creaţia – darul. Ontologia – etica. Civilizaţia în care produsele omului estompează opera Creatorului.

- Creaţia: rădăcina comunităţii Bisericii – *Chiesa di Dio* [Biserica lui Dumnezeu]
- Aici este şi rădăcina preoţiei noastre: *Omnibus debitor sum* [Sunt dator tuturor] – acţiunea universală a preoţiei – (îndreptată spre toţi şi spre toate).
- De aici şi: voinţa de a recupera toate lucrurile pentru Dumnezeu.

16. Matut. anticip.

17. Medit. (a XIII-a)

Teologia întrupării: toate Mi le-a dat Tatăl şi nimeni nu le va smulge din mâinile mele: Creaţia – întruparea.

Augustin: *Quid Tibi sum, Domine?... Dic animae meae, „salus tua Ego sum „* [Ce îţi sunt Ţie, Doamne? ... Spune inimii

mele, „Eu sunt mântuirea ta”]. în întrupare, Dumnezeu este „pentru” om, pentru mine, pentru fiecare: *commorimur, conresuscitabimur, conregnabimus* [murim împreună, vom învia împreună, vom domni împreună].

Corpus natum de Maria Virgine [Trupul născut din Fecioara Maria]: piatra de căpătâi pe care s-a construit Biserica.

De aici: Biserica – misiune îndreptată spre toţi oamenii.

Recapitulatio omnium în Christo [Reînnoirea tuturor lucrurilor în Cristos]

19.[sic] Cor. Ros. (III) *Lit. SS Nom. Jesu*
20. Ador. Bened. Euch. *BMVS. Joseph*
21. Medit. reasumpt. *Lectura*
22.Compl.

21 II

1. Int. Preces
2. *Medit. mat. (..* .Vom veni la el şi ne vom face locuinţă la el)
3. Sacrum. Prec. Grat. act. Cor. Ros. (III)
4. Laudes
5 Medit. (aXIV-a)

Biserica – *Mysterium* [Misterul] – *dono di Dio* [darul lui Dumnezeu] – nu doar comunitatea. *Principio anima- tore* [începutul care însufleţeşte] nu este o idee (ideologie), ci o Persoană – Cristos. Graţie Lui şi prin El, Dumnezeu cel Viu se dăruieşte oamenilor în Duhul Sfânt. Prin acest dar, Duhul Sfânt îl introduce pe om „în miezul” iubirii dintre Tatăl si Fiul, iubire de care Fiecare este cuprins. Aşadar, nu la picioarele Dumnezeului Creator, nu în Realitatea Monoteistă, ci, mult mai profund, în inima Treimii: a realităţii Trinitare.

„Eu si Tatăl una suntem”

6. Tertia Imploratio S. Spiritus
Passio DNJChr sec. Joannem
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
7. Medit. (aXV-a)

Spirito filiale [spiritul filial] – vine de la Duhul Sfânt, care este Duhul Tatălui şi al Fiului – se exprimă în acel „Eu – Tu" care reprezintă conştiinţa că sunt al Lui, că îi vorbesc Lui ca Fiu Unul Născut, „Tată, *Abba*", că sunt Fiul dorinţei Lui *{complacentia)*. Toate acestea dau naştere unui schimb special: doresc să împărtăşesc darurile pe care le-am primit şi le primesc. De aici impulsul misionar *¡Exempla* [Exemple]. Dorinţa de a-L vedea pe Dumnezeu.

8. Medit. reasumptiva (argumentum centrale [conţinut central])
9. Via Crucis
10. Sex ta Nona
11. Ador SS-mi Lectura
12. Psalmipoenit.
13. Cor. Ros. (III)
14. Vesp.

n. Medit. (a XVI-a)

Scaunul Apostolic (Curia Romană): *diakoma* [diaco- nia] sau *koinonia* [comunitatea] într-o anumită epocă, în legătură cu oamenii care o alcătuiesc. O cultură orientată spre viitor (viitorul – categorie a vremelniciei). Totul capătă dimensiuni mondiale. *„Cattolică"* [„Catolică"]: Tillich Biserica (catolicismul) are aceste dimensiuni în premisele sale. De aici: importanţa deosebită a Scaunului Apostolic.Din trecut, tradiţii minunate: *„Litterae communionis"* [„Scrisorile comuniunii"]. Ajutorarea celor care se află în nevoie, de exemplu a Bisericilor din Estul Europei – iniţiative misionare, mari lipsuri în ţările primei evanghelizări – alte modalităţi de a exprima grija faţă de oameni şi faţă de comunităţi, grija maternă – de asemenea, subiectul depopulării Europei. Suntem pregătiţi pentru întâlnirea cu Islamul? *(casus:* Irakul).

Temeliile moralităţii

16. *Matut. anticipatum (Cath. S. Petri* [Tronul Sf. Petru])

17. Medit. (a XVII-a)

Augustin; *Amore casto di Dio (= cercare Dio perché e Dio*) [Iubirea curată a lui Dumnezeu (= a-L căuta pe Dumnezeu fiindcă este Dumnezeu)]. Nu fiindcă ne ajută, de exemplu, să ne realizăm viaţa umană sau ordinea socială, ci fiindcă este Cel Care ESTE. în această direcţie ne călăuzeşte Duhul Sfânt. *Dio che cerca di essere cercato* [Dumnezeu, Cel care caută să fie căutat].

/Exemple/: *Lettere dei condannati a morte della resistenza* [Scrisorile membrilor mişcării de rezistenţă condamnaţi la moarte].

Acesta este cel mai mare har pentru care trebuie să ne rugăm.

18.Cor. Ros. (I)

19. *Ador. Bened. Euch.*

xo./Hora Sacrah Dumnezeu a luat asupra Sa păcatele noastre, ale tuturor – luaţi Duh Sfânt, celor cărora le iertaţi păcatele le vor fi iertate.

Pirandello, Maritain, Tolstoi

21. *Compl. Lit. JChr Sacerdotis BMV S. Joseph Lectura*
22 II
1. Int. Prec. mat.
2. Medit. matutina (Misit Deus Spiritum Filii sui în corda vestra clamantem „Abba Pater" [Dumnezeu a trimis Duhul Fiului Său în inimile voastre, care strigă *„Abba,* Tată!"])
3. Sacrum. Prec. Grat. act. Cor. Ros. (III)
4. Laudes
5. Medit. (a XVIII-a)

În Cathedra S. Petri: ministerium Petrinum: servus servorum Dei – et omnes qui huic ministerio cooperantur [La sărbătoarea Tronului Sfântului Petru: ministerul pe- trinian: slujitorul slujitorilor lui Dumnezeu – şi toţi cei care participă la acest minister]. Aici este locul *prae- destinationis et benedictionis* [predestinării şi binecuvântării] pentru fiecare *„Pietro, mi ami tu?"* [„Petru, Mă iubeşti tu pe Mine?"]. – Cu aceasta vom sta în faţa lui Cristos *în die iudicii* [în ziua judecăţii], ca să ne prezinte Tatălui.

Cathedra Petri [Tronul lui Petru]: o deosebită con- centraţie a Misterului. Cum trăieşte în continuare Petru? Datorită succesiunii apostolice. Dar nu doar prin continuitate retrospectivă, ci prin faptul că Cristos îl face prezent pe Petru în fiecare succesor (Petru, Mă iubeşti tu pe Mine?).

Ceea ce este esenţial pentru Petru – şi pentru fiecare succesor – este credinţa!

6. Tertia Imploratio S. Spiritus
Preces de Feria VI în Parasceve
7. Medit. (a XIX-a)

În fide vivo Filii Dei [Trăiesc prin credinţa în Fiul lui Dumnezeu] – „M-am rugat pentru tine, Petru, ca să nu se piardă credinţa Ta". *Chiesa della speranza* [Biserica speranţei] îşi are aici un punct de referinţă.

Petru, Mă iubeşti tu pe Mine? – Doamne, ştii că Te iubesc – Paşte oile mele – Când erai tânăr, te încingeai singur şi umblai pe

unde doreai. însă când vei îmbătrâni, un altul te va duce unde nu vei dori...

Martyrium [Martiriul] – testul suprem (expresie) ai iubirii Domnului: a se oferi pe sine cu sufletul şi trupul.

Ce putea face Tatăl mai mult decât să ni-L dea pe Fiul? Decât să accepte Martiriul Lui? -

Augustin. *Gaudet mente, qui se videt în Me* [Se bucură în spirit cel ce se vede în Mine]

Fie ca Papa să se vadă pe sine în Domnul, în Cristos – *„frui Domino"* [„bucuraţi-vă de Domnul"] – şi să slujească astfel!

8. Medit. reasumptiva
9. Via Cruciş
10. Sexta Nona
11. Ador. SS-mi Lectura
12. *Lit. Sanctorum* – Rugăciunea pentru răscumpărare – Devoţiune pentru cele 5 Răni ale Celui Crucificat
13. Cor. Ros. (I)
14. Vesp.
15. Medit (a XX-a)

Scaunul Apostolic îndeplineşte, în calitatea sa de comunitate specială în Biserică, funcţia de promovare (însufleţire) a celorlalte comunităţi particulare, locale, în cadrul diferitelor naţiuni, precum şi la nivel universal C *Bonus Pastor* [Bunul Păstor] – şi documentele mai vechi) în perspectiva celui de-al Treilea Mileniu.

Ce înseamnă *„Bonus Pastor"* [„Bunul Păstor"] ? Invitaţie la întâietatea persoanei în Biserică şi în acţiunile Curiei. Persoana – Duhul Sfânt. Persoana – comunitatea – Curia: trebuie să creezi climatul Harului. *Prevalenza dello spiritopastorale* [Prioritatea spiritului pastoral].

Duhul Adevărului: prima sarcină a Bisericii este Schonborn, adevărul: numai în adevăr ne putem întâlni. în afară de Danielou, aceasta: *stupor veritatis* | [uimirea /în faţa/ adevărului!] au e

stupor Eucharistiae / stupor absolutionis sacrarn
[uimirea /în faţa/ Euharistiei / uimirea /în faţa/ iertării sfinte a păcatelor]
16. Matut. anticip. (S. Polycarpi)
17. Medit. (a XXI-a)
(Curia): „Ei stăruiau în învăţătura apostolilor, în frângerea pâinii şi în rugăciuni…" Comunitatea: climatul Harului. Modelul – Mama lui Cristos. *Modo eminen- tiore* [prin excelenţă] întreaga ei Fiinţă a fost pregătită (prin Duhul Sfânt) pentru primirea Fiului lui Dumnezeu, pentru acel *Admirabile Commercium* [Minunat Schimb], în sfârşit pentru slavă. Totul: Iniţiativa lui Dumnezeu. în sfârşit: supunerea (*secundum verbum Tuum* [după Cuvântul Tău]. Nuntirea perfectă?
„Si!" [„Da!"] Sunt cu totul al lui Dumnezeu – mă ofer întru totul lui Dumnezeu. *Virgo* [Fecioara] – Suferinţa.
Stabilitas mentis în Deo [Aşezarea gândirii în Dumnezeu], indiferent de întreaga *„fragilitas"* [„fragilitate"] umană.
18. Cor. Ros. (II)
19. Ador. Bened. Euch.
20. Medit. reasumpt. Lit. SS Cordis J. BMV S. Jos. Compl. Lectura
23 II
1. Int. Prec. mat.
2. *Meditatio matut. („Gaudet mente qui se videt în Me"* [„Se bucură în spirit cel care se vede în Mine"]) Augustin
3. Sacrum. Preces. Grat. act.
4. Imploratio S. Spiritus
5. Laudes
6. Medit. (a XX-a) [de fapt a XXII-a]
Memoria creaturale: che siamo preceduti dall'Essere Assoluto. Prima intenzione: memoria deU'origine et della fine. Memoria creaturale crea profondită, fundamentus dignitatis, profondită — umiltă. [Memoria creaţiei: suntem precedaţi de Fiinţa Absolută. Prima intenţie: memoria începutului şi sfârşitului. Memoria creaţiei naşte profunzime, temelia demnităţii, profunzime – smerenie]

Parohul din Ars: Ţi-am dat Viaţă, ce-ai făcut cu ea?

Memoria dei Mysteri: non celebriamo gli riti, celebriam mysteri. [Memoria Misterului: nu celebrăm riturile, ci misterele]

Memoria delfuturo [Memoria viitorului]

Preghiera Trinitaria (ut supra) [Rugăciune Trinitară (ca mai sus)]

Destinatari di promesse – di compiacenza – [Destinatarii promisiunilor – ai compasiunii]

încheiere. Cuvânt.

Bened. Magnificat *UIOGD* *Exercitia spiritualia* 1992 8 111-14 III

CARD. [UGO] POLETTI VIC. ROMAE EMERIT. [VICAR EMERIT AL DIECEZEI ROMEI]

8 **III**

„Lamentaţii"

1. *Expositio Euchar.*
2. *Vesp. IDom.* ***Quadrag.***
3. *Meditatio introductiva (I)*

„Animuspastoralis" [„Spiritul pastoral"] Pelerinaj pe drumurile Palestinei pe care a umblat Bunul Păstor – Modelul nostru absolut. O Prezenţă care rămâne darul deosebit al acelor drumuri, al acelui Pământ (care altfel este obişnuit, asemănător atâtor locuri din Orientul Apropiat).

„A locuit în Capernaum" – pe drumul neamurilor *(via gentiurn) adorare* [a adora]

- *tăcere* [a tăcea]

- *godere* [a te bucura]

cum Maria: [împreună cu Maria] maestră a ascultării Cuvântului

4. *Ador. Euch. /Bened. Euch.*
5. *Meditatio reasumpt.* / Lecturi
6. *Compl.*

9 **III**

/S. Francisca Roman. [Sf. Francesca Romana]/

1. *Int. Preces*
2. *Medit. mat. / Verbum — Filius hominis* [Cuvântul — Fiul omului]
3. *Sacrum. Preces. Grat. act. (Cor. Ros. II)*
4. *Laudes*

5. *Meditatio* (a II-a)

Pelerinajul începe în Nazareth – întâlnire cu misterul Născătoarei de Dumnezeu

Veşnica intenţie mântuitoare a lui Dumnezeu – Harul: un Dar pur... *„non* [ilizibil]": omul – fecioara din Nazareth Buna Vestire: credinţa Măriei – (analog. Avraam) *obe- dienza nella*

oscuritâ [supunere în întuneric] (!) – *Intermediaria nell'annuncio del Vangelo* [Intermediară în vestirea Evangheliei]

întâlnire cu misterul Născătoarei de Dumnezeu ia Curie – în slujirea fiecăruia: *servi inútiles* [slujitori nefolositori]

Imploratio S. Spiritus
Passio Dom. N. J. Chr. sec. Math.
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]

6. Tertia

7. *Meditatio* (a IlI-a)

Nazareth: misterul lui Cristos (întruparea – Răscumpărarea – moartea – adoraţia)
„Cu adevărat, Omul acesta a fost Fiul lui Dumnezeu.”
„Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis.”
„A iubit Biserica şi s-a dat pe Sine pentru ea.”
(Fiul) „A dăruit totul Tatălui, ca Dumnezeu să fie totul în toţi”
Gloria di Dio (Padre) – *amore della Chiesa* [Slava lui Dumnezeu (Tatăl) – iubirea Bisericii] ■- *servizio ai frate lli* [slujirea fraţilor]: reevaluarea misterului lui Cristos din Nazareth

Aceasta este, de asemenea, vocaţia noastră (Scaunul . Apostolic)

- nu funcţia – ci calitatea serviciului (!) slujitor al slujitorilor – are dreptul de a fi judecat, criticat, pentru a putea sluji mai bine, pentru a împlini într-o mai mare măsură Voinţa lui Cristos /*discernimento* **[discernământul]/**

8. Medit. reasumpt.
„Slujitorul nu ştie ce face Stăpânul său...”
9. Via Cruciş
„Fiul Omului a venit să slujească şi să-şi dea sufletul răscumpărare pentru mulţi.”
10. Ador. Euch.
11. Sexta Nona (Lect.)
12. Psalmipoenit. IPrecesI
13. Corona ros. (III)
14. Vesp.

h-. *Medit.* (a IV-a)

Spirito di Nazaret **[Spiritul Nazarethului]: spiritul Slujitorului (din profeţia lui Isaia), rodul grijii Măriei şi a lui Iosif, rodul auto-educaţiei.**

Mandato dai Padre **[Trimis de Tatăl]: Tatăl nu Mă lasă Singur, căci precum mi-a poruncit Tatăl, aşa fac.**

Duhul slujirii fraţilor si surorilor: era „pentru" ei fără limită – (învăţătorul cel bun). Spălarea picioarelor – un fel de concluzie şi sinteză a acestei atitudini.

Acelaşi spirit – pentru toţi cei care slujesc Biserica universală în Curia romană.

1. Matut. anticipatum Lit. SS Nom. Jesu, BMV, S. Joseph

2. *Medit.* (a V-a)

La vita soprannaturale: **[Viaţa supranaturală]**

dono delMistero di Gesŝi **[darul Misterului lui Isus]**

Vita che viene dai Padre — vita aeterna **[Viaţa care vine de la Tatăl – viaţa veşnică]**

„cine Mă vede pe Mine vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine" (În)

„Eu am venit ca să aibă viaţă şi s-o aibă din belşug." Viaţa veşnică, să-L cunoască pe Tatăl.

„aţi primi Duhul înfierii, prin care strigăm: *Abba,* Tată" starea harului sfinţitor precum şi (sau)

chemarea la sfinţire: *stato missionario della vita christi- ana* [caracterul misionar al vieţii creştine] (*Christifideles laici)* mulţi fii ai lui Dumnezeu, dar răspândiţi...

Orice creştin: *canale della grazia* [canal al harului] (LG, 29)

Model – Maria!

3. Cor. Ros. (I)

4. Bened. Euch.

io. Medit. concl.

21. *Compl.*

10 III

1. Int. orat. mat.

2. *Medit. mat. I* ...având condiţie divină... a acceptat statutul de slujitor

3. Sacrum. Grat. act. Implor.
4. Corona Ros. (III) Implor. SS Spiritus
5. Laudes
6. *Medit.* (aVI-a): *Vivere la grazia santificante* [A trăi harul sfinţitor]
- Cristos a ales Galileea, un popor smerit, sărac cu duhul, mai deschis pentru primirea darului, a Harului lui Dumnezeu.
- Acesta este Harul fiilor aleşi (al fiilor în Fiul), acelaşi pentru toţi (parabola despre slugile din vie: fiecare... câte un dinar).
- Parabola Semănătorului: conlucrarea cu harul este diferită, are caracter personal... Depinde, de asemenea, de diversele vocaţii.
- Harul sfinţitor şi răspunsul nostru (în iubire). Devenim astfel celule vii ale Trupului lui Cristos: vii şi însufleţi- toare.
- Cât de actual este lucrul acesta pretutindeni, cât de actual este în Curie.

Sf. Bernard: rugăciunea pentru primirea harului, pentru buna conclucrare cu el/Maica Harului lui Dumnezeu

7. Tertia Passio DNJChr. sec. Marcum
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]
8. *Medit.* (a VII-a) *(Gesu davanti alpeccato* [Isus în faţa păcatului])

Pe drumurile Galileii, Isus s-a confruntat mereu cu păcatul omenesc. întâlnire şi „confruntare". Păcatul se împotriveşte harului (sfinţitor). Păcatul este boală, este moartea sufletului.

în faţa păcatului – Cristos: Bunul Samaritean. Totdeauna conştient că va lua asupra lui păcatul (păcatul lumii), ca şi agonia din Grădina Ghetsimani şi moartea: jertfa Crucii pe Golgota.

Faţă de cei păcătoşi Isus este plin de iubire şi de înţelegere. Niciodată nu-i respinge, o apără vădit pe prostituată şi îi spune „să nu mai păcătuieşti".

în definitiv: Crucea este un act de „solidaritate" specială cu omenirea păcătoasă. De aici: consecinţe pastorale: a)

Sentimentul păcatului – b) pentru ca păcatul să nu pună stăpânire pe „eul" nostru – c) întotdeauna să avem în minte Mila infinită a lui Dumnezeu.

9. Maria: Maica Milei*Medit. reasumpt.* (despre dăruirea lui Dumnezeu — Duhul
Sfânt — despre păcatul împotriva Duhului Sfânt)
10. Via Crucis
11. Ador. SSmi
ii. SextaNona (Lecturi)
13. Lit. Sanct.
14. Cor. Ros. (I)
15. Vesp.
16. Medit. (aVIII-a) *(La gioia di per donare e di essere per donati*
[Bucuria de a ierta şi de a fi iertaţi])

David: *Miserere mei, Deus... apeccatis meis lava me... Tibi soli peccavi...* [Miluieşte-mă, Dumnezeule... mă spală de fărădelegea mea... Ţie unuia am greşit]

Fariseul si vameşul

Păcatul face parte din condiţia noastră umană. însă nu trebuie să ne lăsăm niciodată descurajaţi de asta: „Sunt dezamăgit de mine însumi" poate fi reversul trufiei camuflate. Sf. Ioan: „Dumnezeu este mai mare decât inima noastră" [ ].

- *(„Perdono — ma non posso dimenticare*" [„Iert – dar nu pot uita"])
- „Iartă-ne nouă păcatele, precum si noi iertăm greşiţilor noştri."
- Printre altele, păcatele neglijenţei
- Păcatele împotriva castităţii...*Io* foarte bună radiografie

în confesional – să ne străduim în mod deosebit să urmăm exemplul lui Isus
„până la şaptezeci de ori câte şapte"
17. Matut. anticipatum
18. *Medit.* (a IX-a) *Beatitudini* [Fericirile]

- în Galileea, Cristos „a conturat" viitoarea Biserică, în Ierusalim a instituit-o (a realizat-o). Din acest „plan" fac parte prefigurarea Euharistiei, primatul lui Petru şi predica de pe Munte: fericirile.
- „săraci cu duhul"

- Curia romană şi spiritul fericirilor
- „fericiţi cei blânzi, căci ei vor moşteni pământul” = capa-
Manzoni citatea de a influenţa inimile şi conştiinţele, printre multe împotriviri şi persecuţii
cont. mâine

19.	*Cor. Ros. (II)*	*Lit. SS. Cordis Jesu*
20.	*Ador. Bened. Euch.*	*BMV, S. Joseph*
21.	*Medit. reasumpt.*	
22.	*Compl.*	Lectura

11 III

1. Int. Preces
2. Medit. matutina
3. Sacrum. Grat. actio Cor. Ros. (I)
4. Laudes

5. *Medit.* (a X-a) *Beatitudini* (cont.)

Continuarea examenului de conştiinţă în lumina celor 8 Fericiri

- fericiţi cei flămânzi si însetaţi după dreptate: dreptul după măsura evanghelică (precum „*Justus Joseph*” [„Dreptul Iosif”])
- fericiţi cei milostivi... milostenia trebuie să completeze dreptatea (dreptatea măsoară, milostenia dăruieşte şi iartă). Curia – problema milosteniei organizate
- fericiţi cei cu inima curată, căci ei îl vor vedea pe Dumnezeu. Curăţenia inimii – în sens mai larg şi mai profund decât „virtutea castităţii” /când ochiul tău este luminos (luminat) – curăţenia copilului/: „îl vor vedea pe Dumnezeu”

Y J*

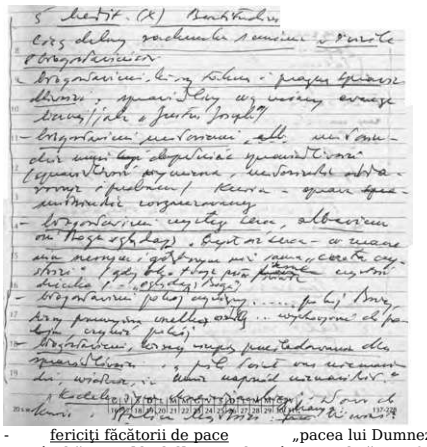

- fericiţi făcătorii de pace „pacea lui Dumnezeu, Cel care înalţă orice [ilizibil]” ... a educa în spiritul păcii, a face pace
- fericiţi cei persecutaţi pentru dreptate... „dacă lumea vă urăşte, să ştiţi că pe Mine m-a urât înainte de voi”.

„Codul vieţii creştine”: cuvânt pentru Curie. Scaunul înţelepciunii: Maria: Femeia celor 8 fericiri

6. Tertia Implorantur dona Spiritus S.

Passio DN. J. Chr. sec. Lucam

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]

7. *Medit.* a XI-a *(La Chiesa di Cristo fondata su Pietro* [Biserica lui Cristos zidită pe Petru])
în apropiere de Cezareea lui Filip, Isus rostește pentru prima oară cuvântul „Biserică: Biserica Mea" (Mt 16, ...)
Mărturisirea lui Petru.
Prefigurarea primatului *(petra* [piatra])
(Succesiunea – Scaunul Apostolic – Curia)
Constituţia dogmatică LG: Biserica – *universale sacra- mento di salvezza -popolo di Dio* [sacramentul universal al mântuirii – poporul lui Dumnezeu] – trimis întregii lumi. *Cathedra di Pietro presiede alia carită* [Tronul lui Petru veghează iubirea].
După prefigurarea primatului, acelaşi Petru dovedeşte că încă nu judecă după gândurile lui Dumnezeu, ci după gândurile oamenilor.
Acesta este un indiciu important pentru toţi cei din Curie: să trăiască întru credinţa în Fiul lui Dumnezeu, Cel care m-a iubit şi S-a dat pe Sine pentru mine.
„La cuvântul Tău, voi arunca năvoadele"
9. „Domnul secerişului" ... „unde este comoara ta, acolo va fi si inima ta "Via Cruciş
10. Ador. SSmi
11. SextaNona
12. Psalmi poenit.
13. Corona Ros. (II)
14. Vesp.
Lit. SSNom.Jesu BMV, S. Joseph (Lecturi
15.)*Medit.* a XII-a
/ Camminando con Gesîi incontro alia vita [Mergând cu Isus în întâmpinarea vieţii]/ în trei rânduri, pe drumurile Galileii şi (ale Iudeii), Isus se întâlneşte cu moartea
- tânărul din Naim
- fiica lui Iair
- Lazăr

(dialogul cu Marta)... – întâlnirile cu moartea în viaţa preotului
Cazurile de moarte subită/ „...Vegheaţi, pentru că nu ştiţi în ce zi va veni Stăpânul vostru”

- Moartea fiecăruia dintre noi este „întru slava lui Dumnezeu” (Lazăr). Trebuie să ne pregătim pentru ea. Să ne pregătim pentru Judecata lui Dumnezeu
- Mt 24: „Mie Mi le-aţi făcut”
  „Mie nu Mi le-aţi făcut” faptele de milostenie pentru suflet – pentru trup
- Pastorala la Roma: îndeosebi laicii (voluntariatul) dau mărturie acestui lucru. Preoţii – mai mult fapte de milostenie pentru suflet

„Dumnezeu este Iubire... cine rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu, şi Dumnezeu rămâne în el” (Ioan) roagă-te pentru păcatele noastre, acum si în ceasul morţii noastre

16. Matut. anticipatum

17. *Medit.* a XIII-a

(Gesu conferma la fede dei Apostoli: il Tabor [Isus întăreşte credinţa Apostolilor: Taborul]

- Taborul „muntele sfânt” (Petru): am fost martorii înălţării lui Cristos
- în gălăgioasa civilizaţie contemporană este nevoie de aceste locuri de concentrare, unde să se audă doar glasul Tatălui: „Iată fiul Meu iubit...”
- Moise şi Ilie – Legea şi Prorocii: s-a adăugat porunca iubirii – iată întreaga Poruncă: Legea şi Prorocii
- Taborul deschide calea spre Ierusalim

„rugăciune şi post”: diferite forme de pocăinţă în viaţa preotului
Auxilium christianorum [Ajutorul creştinilor]

18. Corona Ros. III
19. Ador. /Bened. Euch. (Lect.)
20. Medit. reasumpt.
21. Compl.

1. *Int. Preces*
2. *Medit. matut.* (Nimeni nu-l cunoaşte pe Fiul decât numai Tatăl... Misterul Taborul ui)
3. *Sacrum / Grat. act. Preces Cor. Ros. II*
4. *Laudes*
5. *Medit.* a XlV-a (*Verso Gerusalemme* [Spre Ierusalim])

Cristos şi Avraam: „Du-te unde îţi voi arăta" (analogie între Vechea şi Noua Alianţă)

sf Iosif

Isus părăseşte Galileea, ţinutul natal („Galileeanul"), Cottolengo de care era legat de copil... avea să se întoarcă acolo abia după înviere

.(Oricine este legat de ţinutul său natal) Isus merge cu apostolii pe valea Iordanului – acest drum are o semnificaţie deosebită. (Comparaţie cu atâtea drumuri ale noastre.) Pe acest drum se găseşte şi Muntele Ispitirii (în drumurile noastre ne aşteaptă şi ispite): „omul trupesc" după Sf. Pavel.

în acest loc, predicatorul analizează toate ispitele la care a fost supus Cristos spre sfârşitul celor 40 de zile de post.

Domnul Isus este reazemul nostru în toate ispitele. Maria.

6. *Tertia Implor, dona Spiritus S.*
Passio DNJChr. sec. Joannem

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]

7. *Medit.* a XV-a *{Dai Monte degli Ulivi* [De pe Muntele Măslinilor])

- Isus vine spre Ierusalim din Ierihon. Muntele Măslinilor. în apropiere, Betania, casa Măriei, a Martei şi a lui Lazăr – prietenii lui Isus

„Nu vă mai numesc servitori, ci v-am numit pe voi prieteni... nu este dragoste mai mare decât aceasta: să-şi dea cineva viaţa pentru prietenii săi”

Prietenia: Isus – prieten şi prietenii lui Isus (despre prietenia sacerdotală în lumina experienţei romane)

- Betfaghe – începutul intrării în Ierusalim „veţi găsi un măgăruş”...

Aici, în apropiere, se află locul [rugăciunii] „Tatăl nostru”: pe această rugăciune se sprijină programul *„unum esse, unum sentire, unum operări*” [„să fim ca unul, să gândim ca unul, să acţionăm ca unul”].

„Dominusflevif [„Domnul a plâns”] pentru Ierusalim „dacă ai fi cunoscut tu”..

.şi în sfârşit

de pe Muntele Măslinilor Isus se înalţă la Tatăl şi îi va trimite pe apostoli în lumea întreagă, spunându-le „Sunt cu voi până la sfârşitul lumii".

8. Medit. reasumpt.
9. Via Crucis
10. *Ador. Euch.* („Trupul meu — Biserica mea")
11. Sexta, Nona */Lit. Christi Sacerd.*
BMV- S. Joseph/
12. *Lit. SS-rum* Lecturi
13. Cor. Ros. (III)
14. Vesp.
15. *Medit.* a XVI-a *(Luce di Betlemme...* [Lumina de la Bet- leem...])

Betleem – ce ne spune? Cuvântul s-a făcut Trup şi a locuit între noi.

„.. .ne-a dat puterea să devenim fii ai lui Dumnezeu" (În 1)

Prima Epifania [Prima Epifanie] a planului mântuirii veşnice. *„ Gloria în excelsis Deo"* [„Mărire în înaltul cerului lui Dumnezeu"]: naşterea lui Cristos (întruparea Cuvântului) îi redă lui Dumnezeu mărirea pe care păcatul i-a răpit-o în lumea creată. *„et în terrapax hominibus bonae voluntatis*" [„şi pe pământ pace, între oameni bună- voire!"]. Este în acelaşi timp prima Epifanie a Bisericii: mărturisesc despre ea – cei din jurul Nou-născutului – Maria, Iosif, păstorii, magii.

Epifania sărăciei Card Traglia

(Problema sărăciei clerului)

Solidaritate fără margini cu omul *(caritâ* [dragoste])

Epifania persecuţiei /Roma/ /Irod/

Epifanie = ceea ce a ales Dumnezeu, devenind om în Fiul – în Cuvânt

16. Matut. anticipatum
17. *Mcdit.* a XVII-a
(Nel Cenacoloper raccodiere l'eredită di Cristo [în camera de sus, pentru a aduna moştenirea lui Cristos])
(„ereditci") = moştenire – Biserica zidită pe Jertfa mesianică a lui Cristos
Această moştenire o transmite Apostolilor la Cina cea de Taină: Euharistia şi Sacerdoţiul. „Vei pregăti Pastele..." (Ioan 13-17)
- altoiul de viţă şi lăstarii
- Rugăciunea sacerdotală

După cum Tu, Părinte, eşti în Mine si Eu în Tine... şi aceştia să fie una în Noi...
- Euharistia – *„memoriale mortis Domini"* [„amintirea morţii Domnului"]

O singură Jertfe, care rămâne în Biserică şi se reînnoieşte prin sacramente
- *Sacerdos – alter Christus – în spiritu et veritate*
  [Preotul – un alt Cristos – în duh şi adevăr]

(consideraţii pastorale concrete)
18. Cor. Ros. (I)
19. Ador.Bened.Euch. (Lect.)
20. (*Hora Santa* /Ora Sfântă)
Primind „paharul", Cristos plăteşte din plin în faţa Tatălui (ca Dumnezeu născut din Dumnezeu) preţul pentru tot ceea ce este păcat în istoria omenirii, pentru tot ce este înrădăcinat în împotrivirea faţă de Iubire... El restabileşte „echilibrul" Iubirii pentru creaţie, pentru umanitate: tocmai aceasta este Răscumpărarea.
- Acest „echilibru" al Iubirii este permanent si ireversibil. El dăinuie în Dumnezeu si totodată în istoria omenirii. Prin el, aceasta devine istoria mântuirii.

21. Compl.

13 III

1. *Int. Preces.*
2. *Meditatio matut.* (în legătură cu Ora Sfântă)
3. *Sacrum. Grat. act. Preces. (Cor. Ros. III)*
4. *Laudes*
5. *Medit.* a XVIII-a

{II Getsemanu
il tempo della prova e della tentazione
[Ghetsimani,
timpul încercării şi al ispitei])

Cristos – Fiul consubstanţial Tatălui, ca Om adevărat, trăieşte experienţa părăsirii totale: Tatăl „nu acceptă" rugămintea Lui, acceptă doar disponibilitatea de a bea „Paharul". Către ucenici: „n-aţi putut veghea împreună cu Mine nici măcar un ceas?" (Paul VI – în bazilica din Grădina Ghetsimani)

Vrem „să nu-L lăsăm singur" pe Cristos în condiţia noastră umană limitată. Lăuntric, El este întotdeauna singur cu Tatăl, dar aşteaptă ca şi noi „să fim cu El". în acelaşi timp ne rugăm ca El să fie cu noi în toate încercările şi experienţele noastre.

Grădina Ghetsimani, chemarea lui Cristos de a veghea laolaltă cu El este adresată întregului Scaun Apsotolic.

a) *Implorantur dona Spiritus S.*

b) *Improperia*: *Populе meus* [Plângeri: Popor al meu!]

6. *Tertia*
7. *Medit.* a XIX-a *II Calvario:*

Vertice della vita cristiana (militante)

[Golgota: culmea vieţii creştine (militante)] Pe Golgota, Cristos a dat mărturia

supremă a iubirii pentru Tatăl.

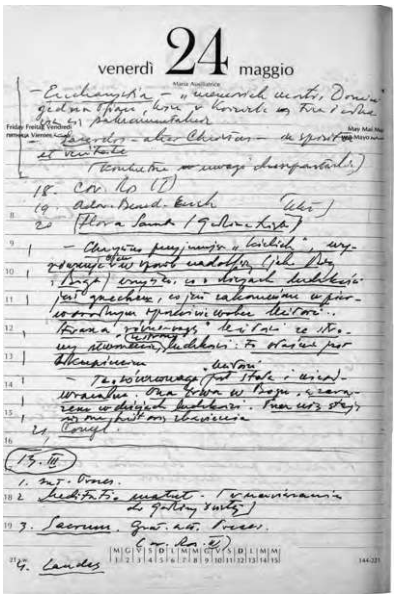

venerdì 24 maggio

Maria Auxiliatrice

Friday Freitag Vendredi
ramedja Viernes Venerdì

Mar Mai Mai
Maggio

– Eucharystia – „nieszwiele uczyń, Domine
gedan Thou, kiedy z kwiatu na Tiri i Sidonu
[illegible] pałacowanie
– Sacerdos – alter Christus – w życiu
et veritate
(Konstytucja o swiętej Liturgii)
18. Cor. Ro (1)
19. Adm. Bened. Exch (Ubi)
20 (Flores Sancti / 9 Nov. Lyda)
– Chrystus przyjmuje „Eucharystię" wy-
rażenie w Jego modlitwie (Ojcze Boże
; Ewangelia) wyraża, co z dorgani Eucharystii
[illegible] zaczęte, co jest całkowicie w gór-
nie [illegible] Ojcowie Wschodu [illegible].
Ofiara „zbawienia" [illegible] za [illegible].
wy stworzenia) Eucharystia: Ta Ofiara jest
Ofiarowana [illegible] ustawi.
– Tu, w Wieczerniku (jest Hostia i wino)
Wszystko. Dar Syna w Bogu, w zaw-
sze w dziejach Eucharystii. Dar ten staje
się w Eucharystii Kościoła.
21, Corp.
(15. III)
1. Sanct. Omnes.
18 2. Dedicatio ecclesiae. (w niedzielę
19 3. Sacrum. Spir. sanct. Preces.
6 – Ker. (E)
M G T S D E I M M C T S D L M M
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15
21 22 4. Candles
144-221

Pe Golgota: *Passio Christi* – *Passio Ecclesiae* [Patimile lui Cristos – Patimile Bisericii]
Pavel: „împlinesc...": chemarea Bisericii şi a oricărui creştin constă în Crucea lui Cristos. „Protagonistul" crucificării este păcatul: El este crucificat pentru păcatele noastre. Din alaiul „păcatului" face parte ura omenească. („Lumea Mă urăşte şi vă va urî şi pe voi"), împreună cu toţi cei ce s-au lăsat şi se lasă călăuziţi de ea.

Totuşi, Cristos – în singurătatea agoniei lui pe Golgota – nu a fost singur. A fost cu El Biserica, prin câteva persoane: Maria, Ioan, alte femei şi, întru câtva, centurionul roman, precum şi prin alţii, mai puţin cunoscuţi după nume.

Şi aşa va fi în veci.

8. Medit. resumpt.

Pe Golgota Biserica este deja alături de Cristos, datorită Harului Răscumpărării, în care s-a format Biserica – precum un copil la sânul mamei. Jertfa crucii „constituie" Biserica. în ziua Rusaliilor Biserica se va revela lumii: va veni pe lume ca un copil nou-născut.

9. Via Crucis *Lit. SS. Cordis Jesu*
10. Ador. Euch. *BMV, S. Joseph*
11. Sexta Nona Lecturi
12. „Cele 7 cuvinte de pe Cruce" „Crucea credincioasă" (*Crux fidelis)*
13. Cor. Ros. (I)
14. Vesp.

15. *Medit.* a XX-a

Il Sepolcro: luogo di partenza della testimonianza del Vangeh [Mormântul: punct de plecare al mărturiei Evangheliei]

Primii martori: Femeile, Maria Magdalena. Până în seara aceleiaşi zile: camera de sus – apostolii. „Pace vouă”
I – Cel care L-a înviat pe Cristos din morţi ne va readuce si pe noi odată cu El la viaţă *(S. Paulus* [Sf. Pavel]).
- Cristos a murit pentru păcatele noastre, a treia zi a înviat şi s-a arătat / Apostolul enumeră toate teofaniile post- pascale.
- Dacă Cristos nu a înviat, zadarnică este învăţătura noastră, zadarnică este credinţa noastră.
- A acceptat moartea si a înviat pentru noi toti, iară excep- tie (!)
- „înviat din morţi, nu mai moare.”
în afara Lui nu există mântuire. „Luaţi Duh Sfânt...”
16. Matut. anticipatum
ij.Medit. a XXI-a *(II Cenacolo: la presenza e l'opera dello Spirito S. nella Chiesa e în noi* [Camera de sus: prezenţa şi lucrarea Sfântului Duh în Biserică şi în noi])
- Alegerea lui Matei
- *Pentecoste*: [Rusaliile]
- Cristos însuşi L-a revelat pe Duhul Sfânt *(II vero Rivela- tore dello Spirito S. e Gesîi stesso)*: *sec. Io*. [(Cel care a revelat cu adevărat Duhul Sfânt este Isus însuşi): după Ioan], Din cuvintele lui Cristos – mai ales din cuvintele de despărţire la *Jo* [Sf. Ioan]: –, apostolii pot înţelege care este misiunea Duhului Sfânt (Paracletul) în Biserică şi în fiecare dintre noi.

O mărturie în acest sens este pneumatologia extrem de bogată a Sf. Pavel (o mare bogăţie de citate)

„Nu stingeţi Duhul”în Biserică: „Am hotărât – Duhul Sfânt şi noi...” (apostolii, Biserica) roadele Duhului Sfânt / darurile...
„o Lux beatissima...” [„o, Lumină preasfântă...”]

A trăi în Duhul Sfânt!
Prin Maria
18. Cor. Ros. (II)
19. Ador. Euch. Bened.
20. Medit. reasumpt.
21. Compl.
14 III
1. Int. Preces.
2. Meditatio matut.
(Il vero Rivelatore dello Spirito S. e Gesu stesso [Cel care a revelat cu adevărat Duhul Sfânt este Isus însuşi])
3. Sacrum. Grat. act. Preces (Ros. Cor. I)
4. Laudes
5. *Medit.* a XXII-a (concl.)
(Predica di Ricordi [Predica mărturiilor]
Conclusioni eprospettive sacerdotali [concluzii şi perspective sacerdotale])
- *Passa la scena di questo mondo* – [chipul lumii acesteia trece]
- *Tutto posso în Ouello che mi conforta* [Toate le pot în Cel care mă întăreşte].
- *„în Meam commemorationem*' [„în amintirea Mea"]
- *miniştri della Misericordia* [slujitorii Milosteniei]
- *discepoli e testimoni*
[ucenici şi martori] *(Liturgia delle ore, Rosario)*
- ci ha chiamati amici [Liturgia orelor, Rozariul] [ne-a numit prieteni]
- *Resta con noi!* [Rămâi cu noi!]
Affidamento a Maria [încredinţarea în mâinile Măriei]
Madre della Perseveranza [Mama Perseverenţei]
mente assorbita dallo Spirito Santo di Dio [mintea absorbită de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu] încheiere.
Cuvânt. *Bened.*

Magnificat UIOG

DExercitia spiritualia 1993
28 11—6 III *capella Redemptoris Mater* [MONS.] JORGE [ARTURO AUGUSTIN]

MEDINA ESTEVEZ (CHILE – RANCAGUA) 2811

(„Lamentaţii")
1. *Expositio SS-mi*
2. *Vesp. IDom. Quadr.*
3. *Meditatio introductiva (I)*

Timpul harului. Conlucrare cu harul – convertire – conştiinţa păcatului – smerenia – adoraţia lui Dumnezeu (*adlaudem suaegratiae* [pentru slava harului său]) – iubirea
Tăcerea – deschiderea lăuntrică spre Dumnezeu care vorbeşte (Sf. Iosif- *Grande Silenzioso* [Marele taciturn]) – „examenul" (*esame*) vieţii – hotărâri concrete -

în spiritul Măriei – prin mijlocirea Ei: *„fiaf* [„fie"] – merg să fac voia Ta – fie Voia Ta.

4. *Ador. Euch. /Bened. Euch.*
5. *Meditatio reasumptiva* (Lecturi)

Compl

.30

giovedï C-]\[maggio
? *JIUrtkSf*
p *¿JI.h ^` rt ^-r*, ^ f/j ^) ;*
O·],
¿ZV

5. *Medit.* (a II-a)

Fides [Credinţa]: „M-am rugat pentru tine, ca să nu piară credinţa ta, şi, după ce te vei întoarce, să întăreşti pe fraţii tăi".

- credinţa / preoţia: *ad Hebr.* [Epistola către Evrei]: *fondamento di tio che speriamo* [fundamentul pentru ceea ce sperăm]: fundamentul întregii vieţi a Bisericii – credinţa – sacramentele – *„Auctor et Perfectionator fidei nostrae*' [„începutul şi Desăvârşirea credinţei noastre"] – Pentru omul credinţei viaţa veşnică este mai presus de vremelnicie. (Este contrarul – nu negarea vieţii, „ca si când" Dumnezeu şi viaţa

1 *Medit.* (a III-a)

Vita aeterna [Viaţa veşnică] (i) Cred în viaţa veşnică *Beata* (Adevăr astăzi uitat). Expresia acestei credinţe, printre altele, canonizarea / beatificarea/

Toribio de

Viaţa noastră este Cristos – viaţa în Cristos – viaţa Mogrovejo harului – viaţa pământească în perspectiva morţii – *„sic transit gloria mundi"* [„astfel trece gloria lumii"] – cât timp mai avem? – pelerinul – administratorul – administratorul ştie că nu este proprietarul bunurilor vremelnice Suntem totodată „moştenitori" ai bunurilor veşnice (= comostenitori ai lui Cristos).

veşnică nu ar exista). Pentru omul credinţei, lucrurile nevăzute sunt mai reale decât cele văzute.

S. Paulus: nolite conformări huic saeculo... [Sf. Pavel: să nu vă conformaţi lumii acesteia!] Avraam – Moise – Sf. Iosif- Ştefan (oameni ai credinţei) Oare sunt cu adevărat om al credinţei? pacea şi bucuria pe care le dă credinţa Sporeşte-mi, Doamne, credinţa.

6. Fertia
8. Medit. reasumpt.
9. Sexta Nona
10. Via Crucis
11. Ador. Euch.
12. Lit. SS-rum
13. Corona Ros. (III)
14. Vesp.

15. *Medit.* (a IV-a) *Vita aeterna* (2) (Sf. Toma) / *Desidero mori et esse cum Christo* [Doresc să mor şi să fiu cu Cristos]

1) întâlnirea după moarte – 2) Parusia -
Exemplul omului cu credinţă vie: mor, în scurt timp voi fi în ceruri
Col. „viaţa voastră este ascunsă laolaltă cu Cristos în Dumnezeu”

Ev. „Căci unde este comoara ta, acolo va fi şi inima ta” – *Invisibilia* [„cele nevăzute”] – „ceea ce ochiul nu a văzut. .. Dumnezeu a pregătit...” Diferite imagini, înainte de toate „locuinţa” / „casa Tatălui” [a e] – „ospăţul” / plenitudinea comuniunii

- imagini ale Apocalipsei – Vino, Doamne Isuse – viaţa veşnică – slava plenitudine a lui *„essere”* [„a existenţei”]
- *Deus meus et omnia* [Dumnezeul meu şi toate /ale mele/]

Lit. SSNom. DNJChr.
BMV/S.Joseph
Lect.
/Sfânta Scriptură altele/
contemplarea Frumosului absolut *contemplatio beatificam*... „contemplaţia dătătoare de bucurie”
16. Matut. anticipatum
17. *Medit.* (a V-a) *{II Cammino verso la Patria* [Drumul către Patrie])
vocatio finalis – vocatio ad vitarn aeternam „chemarea finală – chemare la viaţa veşnică”: Dumnezeu îi dăruieşte omului fericirea Lui *ibeatitudo)*
„beatus' – qui est beatus? în St. T? [„fericit” – cine este fericit? în Vechiul Testament?] (multe citate)
- qui în N. Test? [cine în Noul Testament?] *beata, quae credidisti* [fericită /eşti Tu, Mărie/, care ai crezut] (BMV)
beatus es Simon [fericit eşti, Simone] (Petru), multe citate atât în Vechiul, cât şi în Noul Testament, fericirea are nuanţa „înţelepciunii” Sf. Pavel *sapientia Crucis* [înţelepciunea Crucii] – fericirea pe care o putem înţelege numai în lumina credinţei
- *mali del mondo: abortus—guerre — ateismo* [răul din lume: avortul – războaiele – ateismul] – păcatul / respingerea lui Dumnezeu
- Cristos plângând pentru Ierusalim
18. Cor. Ros. (I)
19. Bened. Euch.
20. Medit. concl. Lect.
21. Compl.
2 III
1. Int. Preces
2. *Medit. mat.:* „Cel ce mănâncă trupul Meu are viaţă veşnică”
3. Sacrum
Preces. Grat. act.

Cor. Ros. (III)
4. Laudes
5. *Medit.* (a Vl-a)
„Beati pauperes” [„Fericiţi cei săraci”] – semnificaţie (Mt 5) – cei care îşi pun toată încrederea în Dumnezeu *(anawim)* – „Nu vă adunaţi comori pe pământ..., ci... în cer” (destructibil – indestructibil) – „bogatul cu greu va intra în împărăţia cerurilor” – Ispita bogăţiilor – una dintre cele mai mari primejdii ale Bisericii (ist.) (Iuda)
Parabolele – mai ales Bogatul si Lazăr – Anania şi Safira
Cristos nu i-a evitat pe oamenii înstăriţi.
Nicodim. Zaheu... Cateh. Epistola lui Iacov [ ]
Sărăcia = inima deschisă înainte de toate spre Dumnezeu – ponmcajubìrii
Imploratio Spiritus S. Passio DNJChrsec. Math.
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]
6. Tertia
7. *Medit.* (aVII-a) *„Beati mit?* [„Fericiţi cei blânzi”]
- Rugăciunea lui S.? Solano (misionar din America Latină) în Vechiul Testament – Moise – de asemenea, David – în Evanghelie *,,Sono mite e umile di cuore” (mitis et humilis corde* [blând şi smerit cu inima])
Predica de pe munte -
către Iuda: „Prietene” – „nu ştiţi, oare, fiii cărui duh sunteţi” – Păstorul – oaia rătăcită -
- *humilitas, mansuetudo* [smerenia, blândeţea]
merg mână-n mână cu fermitatea (alungarea negustorilor din Templu) cuvintele adresate lui Petru – cuvinte către cei corupţi (!) – cuvintele de la Judecata de Apoi
„... .guia possidebunt terram” căci vor moşteni pământul
8. Medit. reasumpt.
9. Sexta Nona

10. Via Cruciş
11. Ador. Euch.
„Cele 8 fericiri" – există o profundă legătură între revelaţia vieţii veşnice: a fericirii pe care Dumnezeu doreşte să o dăruiască omului şi „programul" fericirilor evanghelice. O legătură logică – „*Logica Divina — beati- tudo — beatz*" [„Logica divină – fericire – fericiţi"]. Nu doar poruncile (Decalogul), ci şi „fericirile".
12. Psalmipoenit.
13. Cor. Ros. (I)
14. Vesp.
15. *Medit.* (a VIII-a) | *Beati quelli che piangono* [Fericiţi cei ce plâng] |
învierea lui Lazăr – „Isus a plâns" -
(- Perfectus Deus (Perfectus homo) [Dumnezeu Desăvârşit (om Desăvârşit)] – sensibilitatea profundă -) Isus plânge pentru Ierusalim — *cf.* Hbr. [Epistola către Evrei]
- Cuvintele lui Simon: / Maria: participare la suferinţele Fiului: suferinţa Ei
- Plânsul lui Petru „amar" după ce tăgăduieşte
- Pavel (de 3 ori)
- Mai târziu: Lacrimile Sf. Monica / rugăciunea „*Propeti- tione lacrimarum*[1] [„Pentru cererea lacrimilor"]

16. Matut. anticip.
17. *Medit.* (a IX-a)
(Beati quelli che hanno fame e sete di giustiziaperché' saranno saziati [Fericiţi cei flămânzi şi însetaţi după dreptate, căci aceia se vor sătura])
Dreptatea se bazează pe lege / pe adevăr – păzitorii dreptăţii – judecătorii Dreptate – îndreptăţire
Dumnezeu Singur este plinătatea dreptăţii – este Drept / Despre Cristos: Omul acesta drept a fost – *Gesü*

Christo -justo i° drept – nevinovat, 2° drept – cel care îndreptăţeşte, 3°...
- Dimensiunea absolută a dreptăţii

Avraam – drept, pentru că a crezut – cu o credinţă absolută
Sf. Iosif- soţ drept (Mt) /Zaharia – Ana/ – Simeon
flămânzi si însetaţi după dreptate – *(fante e sete)* – opoziţie faţă de conformism, de oportunism
18. Cor. Ros. (II)
19. Bened. Euch.
io. Medit. concl.
21. *Compl.*
3 III
1. Int. Preces.
2. *Medit. mat.:* „Dreptul şi Cel care îndreptăţeşte”
3. Sacrum
Preces. Grat. act.
Cor. ros. (II)
4. Laudes
5. *Medit.* (a X-a) | *Beati misericordes* [Fericiţi cei milostivi] |
„Beati pauperes” [„Fericiţi cei săraci”] ... fericire esenţială Dumnezeu este Milostenie. Este milostiv: *„aprogenie în progenies timentibus Eum”* [„/Şi mila Lui/ faţă de cei ce se tem de El, din generaţie în generaţie”]
- *Magnificat*
- *Benedictus* [Imnul lui Zaharia]
- Imnul lui Simeon

în învăţătura lui Isus: parabola despre fiul risipitor – femeia cananeancă – cei zece leproşi – şi altele. însănătoşiri colective. Lipsuri materiale şi spirituale / femeia infidelă/Isus – Bunul Samaritean: întreaga Lui viaţă şi misiune este Milostenia

Cor misericors Iesu — viscera misericordiae
[Inima milostivă a lui Isus – adâncul milosteniei]

Un asemenea *„viscera misericordiae"* [„adânc al milosteniei"] ar trebui să fie însuşirea fiecărui ucenic al lui Cristos şi în special a fiecărui preot – în contextul uriaşelor suferinţe, al mizeriei şi foametei suportate de oameni în ziua de azi.

Implor. Spiritus S. Passio DNJChr sec. Marcum
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]

Tertia
Medit. (a Xl-a) (*Beati ipuri di cuore* [Fericiţi cei cu inima curată])
„Cor mundum crea în me. Dens" [„Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule"] Curăţenia – în lumea materială în lumea spirituală: curăţenia inimii Inima – *intimită, dimora* [apropiere, lăcaş], loc de întâlnire, loc de alianţă cu Dumnezeu *„Deum videbunf* [„îl vor vedea pe Dumnezeu"] (- transparenţă)
(curăţenia inimii – sărăcia cu duhul) Păstorii – Nathanael -
Pe de altă parte: „din inima omului" vin şi diferite „lucruri necurate"
Sf. Pavel: *„opera carnis"* – *„opera Spiritus"* [„faptele trupului" – „faptele Duhului"] / lupta spirituală – /Ef./ „voile trupului" în contextul „neo-pelagianismului" contemporan trebuie să reamintim adevărul despre păcatul originar şi întreita poftă
purezza del corpo, delcuore, della fede [curăţenia trupului, a inimii, a credinţei]

Paulus [Sf. Pavel]: „văd în mădularele mele o altă lege care luptă împotriva Legii lui Dumnezeu" Cristos m-a eliberat de legea păcatului si a morţii *Jo* [Sf. Ioan]: despre întreita poftă (În I)
îndelungat şi dureros este procesul curăţirii *a peccato meo munda me* [de păcatul meu mă cură- ţeşte]
8. *Lit. SS-rum. Lect.*
9. *Cor. Ros. (II)*
14. *[sic] Vesp.*
15. *Medit.* (a XII-a) *„Beati operatori della pace*'
[„Fericiţi făcătorii de pace"]
saranno chiamati fiii di Dio [fii ai lui Dumnezeu se vor chema]
„Dumnezeul păcii": Dumnezeu este făptuitorul adevăratei păci.

Timpuri mesianice: binele: pacea. Pacea – darul lui Dumnezeu / *Pax – tranquillitas ordinis* [Pacea – liniştea ordinii] Psalmii Procesul păcii – treptat

Cristos este pacea noastră Pace cu Dumnezeu Pace cu oamenii Pace cu lumea prin împăcarea cu Dumnezeu „Pacea Mea o dau vouă – nu precum dă lumea vă dau Eu" *(Jo)* „Pace vouă" seara învierii... .. .Eu vă trimit... cei cărora le veţi ierta păcatele... ... | Pace – mesajul împăcării
Buna Vestire a binelui împărăţiei! Pace vouă / bucurie/ – *vinci il male con bene* [să biruieşti răul cu binele]f > sa bato
I tXssv-fU-c^i*^

8

”

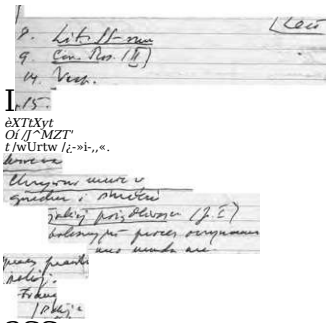

I.15.
èXTtXyt
Oi /[^MZT'
t /wUrtw /¿-»i-„«.

3SS
forrt*?} ^r^Jfp^.
_^ ^¡^^

instrumentele păcii: să spui adevărul – să uiţi nedreptatea – să te rogi pentru cei care te nedreptăţesc – să respingi răzbunarea – să cauţi mijlocitori buni – să eviţi cuvintele potrivnice păcii – iartă-ne nouă păcatele, precum şi noi iertăm

16. *Matut. anticip. S. Casimiri* [Matutinum anticipat al Sf. Cazimir Jagiellonul]

17. *Medit.* (a XIII-a) *„Beati, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quia eorum est Regnum Coehrum*" [„Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a lor este împărăţia Cerurilor"]

- Prigoana pentru credinţă (*odium fidei* [ura faţă de credinţă]) în Vechiul Testament:
Cartea Esterei – A doua a Macabeilor (?) -
- Sf. Ignatie al Antiohiei (Epistola către Romani)
- Catacombele romane mărturisesc despre Martiri
- Martirii timpurilor noastre
- *„Sanguis martyrum — semen christianorum"*
[„Sângele martirilor – sămânţa creştinilor"]
(Sf. Maria Coretti – Sf. Maximilian Kolbe)
- Diferite forme de prigoană (şi de martiriu) nesângeroase – răspândite în epoca noastră
Partea I a reculegerii:
bazele imitării lui Cristos (= a fi ucenic)
18. Cor. Ros. (III)
19. Bened. Euch.
20. Medit. concl.
21. Compl.
4 III
Int. Preces
Medit. mat. (Cine m-a eliberat de trupul morţii? — Harul Divin prin Isus Cristos)
3. Sacrum
Preces. Grat. actio Corona Ros. (II)
4. Laudes
5. *Medit* (a XIV-a) *S. Giovanni Battista* [Sf. Ioan Botezătorul]
- *profeta epiu cheprofeta* [profet şi chiar mai mult decât profet] – „Acela trebuie să crească, iar eu să mă micşorez" – Acela care va veni după mine -: „Mirele"...
Ucenicii lui Ioan – Andrei – Simon fiul lui Iona (Petru)
„Iată Mielul lui Dumnezeu" – „s-au dus după Cristos"
învăţătura lui Ioan avea ca temă pocăinţa – condiţie a mântuirii. O învăţătură limpede, univocă – Irod – moartea lui Ioan
Ioan – întruchiparea celor 8 fericiri (mai ales: flămând şi însetat după dreptate)

Implor. Spiritus S.
Passio DNJChr sec. Lucam
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]
6. Tertia
7. *Medit.* (a XV-a) (.*La salvezza* [Mântuirea])
„addandam scientiam salutisplebi Eius‘ [„să dai poporului Său cunoştinţa mântuirii”]
„Salvezza” – toţi „avem nevoie” de mântuire şi de Mântuitorul care este Isus Cristos: „fără Mine nu puteţi face nimic” piatra de temelie – în nimeni altcineva nu există mântuire -
Ţelul final al omului: unirea cu Dumnezeu *(vis io Dei* [vederea lui Dumnezeu]). Piedică – păcatul. Unirea cu Dumnezeu – sfinţenie / Unirea cu Dumnezeu este singura împlinire a omului.
Mântuirea – dragoste
Mântuirea – dar de la Dumnezeu
Creştinul nu poate fi doar observator al dramei Mântuirii. O provocare apostolică
8. Sexta Nona
9. Medit. reasumpt.
10. Via Crucis
11. Ador. Euch. Lect.
12. Psalmipoenit.
13. Cor. Ros. (III)
14. Vesp.
15. Medit. (a XV-a) *[sic] (‚Servitori della salvezza* [Slujitorii mântuirii])
Primo Servo della nostra salvezza — Cristo [Primul slujitor al mântuirii noastre – Cristos]
(Servo di Jahve [Slujitorul lui Iahve]) – „s-a făcut Slujitor şi a ascultat până la moarte”... am venit să fac voia Ta...
- ... suntem slujitori *(servi)*
tot ceea ce suntem şi facem este menit să slujească

- *servi inutiles* [slujitorii nefolositori]
- *servo -pastore* [slujitor – păstor] *(Christo — Bon Pastore*

[Cristos – Bunul Păstor]) *I Petri* [Prima Epistolă a Sf. Petru] să avem mereu conştiinţa limitelor noastre

16. Matut. anticipatum

17. *Medit.* (a XVI-a) *(ancora sulServizio* [tot despre Serviciu]) „Cine vrea să fie primul între voi să fie servitorul vostru." Vat. II.: *diaconia – ministerium* [diaconia – ministerul]

(„prêtre — un homme mangé" [„preotul – un om mâncat. cat"] Chevrier) – *servizio non toglie autorità* [serviciul nu răpeşte puterea]

vicario [vicarul]

un echilibru dificil între blândeţe si fermitate răspundere şi o anumită temere întotdeauna disponibil: aparţin celorlalţi

Collegialită [Colegialitate]

Acţionând colegial, episcopii acţionează întotdeauna într-un mod personal

ministerium [minsterul] exigent, dar trebuie îndeplinit cu bucurie (*hilarem. datorem. diligit Dens* [Dumnezeu iubeşte pe cel care dă cu voie bună]) (!) Sf. Toribio de Mogroveio (!)

Cor. Ros. (I) Bened. Euch.

Medit. cond. ' Ora sfântă:

Compl. *Primo Servo della nostra salvezza...*

Ancilla Domini... [Primul Slujitor al mân- Slujitoarea Domnului]

5 III

1. Int. Preces

2. *Medit. matut.* („s-a făcut slujitor" - Slujitor – Fiu – Slujitor – Păstor)]

3. Sacru m Preces Grat, actio

Cor. Ros. (III)

4. Laudes

Medit. (a XVII-a) *{Lapreghiera* [Rugăciunea]) „Rugaţi-vă neîncetat...” Temeiul rugăciunii este con- Cat. ştiinţa creaţiei şi a „creatului” (creaţia din neant). Avraam. Vechiul Testament.
Cartea în care Cuvântul lui Dumnezeu devine rugăciune omenească.

Isus – se roagă în cuvintele Vechiului Testament, aşa cum le-a învăţat de la Mama Sa. Isus se roagă în momentele decisive pentru Misiunea Sa

- .învierea lui Lazăr
- rugăciunea sacerdotală
- rugăciunea din Grădina Ghetsimani şi de pe Cruce

Isus ne învaţă cum să ne rugăm (în mai multe rânduri)

Implor. Spir. SS.

Passio DNJChr sec. Joan. [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]

6. *Medit.* (a XVIII-a)

{Lapreghiera della Madonna [Rugăciunea Maicii Domnului])

Buna Vestire – Descoperirea:

- „păstra toate acestea în inima Sa”
- Cana – Golgota
- Rusaliile
- *Magnificat* (Cântecul Măriei, cântecul Bisericii)
- *în Dio mio Salvatore* [în Dumnezeu Mântuitorul meu]
- *quia fecit mihi magna: opere della Salvezza* [pentru că ai făcut pentru mine fapte mari]
- *mi chiameranno beata* [mă vor ferici]
- *esaltagli umili* [îi înalţă pe cei umili]

l

(fariseul şi vameşul) Isuse Cristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieste-mă pe mine „rugăciunea lui Isus” în Biserica Răsăriteană

7. Sexta Nona

8. Medit. reasumpt.

9. Via Crucis

10. Ador. Euch.

12. [sic\ „Cruxfidelis” „Crucea credincioasă”

13. Cor. Ros. (I)

14. Vesp.

15. Medit. (a XIX-a) *(La fedeltă alia preghiera*
[Stăruinţa în rugăciune])
Dificultăţile pe care le întâmpinăm în legătură cu rugăciunea: timpul (lipsa timpului) – ispita că rugăciunea nu este folositoare – concepţia că viaţa în sine este o rugăciune / viaţa ar trebui să devină rugăciune, dar pentru aceasta este indispensabilă legătura cu Dumnezeu în rugăciune.
Preghiera – tempo dipurificazione [Rugăciunea – timp al purificării]
Orele liturgice
Fedeltă [Stăruinţa] şi în rugăciunea privată (şi caracterul ei regulat)
16. Matut. anticip.
17. |*Medit.* a XX-a| *{Sul quotidiano): „oggi*" [Despre cotidian: „astăzi"]
„Astăzi" *{oggi)* este darul lui Dumnezeu.
„Astăzi" este legat de „totdeauna".
(L. Blois: *oggi – adorabile* [astăzi – demn de adoraţie])
- Liturghia în fiecare zi: „Astăzi" cel Divin coboară în „astăzi" cel omenesc (Meyendorff)
Cel mai mare eveniment din istoria lumii se înscrie în acest „astăzi" omenesc al nostru
- *Misterium paschale — Misterium eucharisticum* [Misterul pascal – Misterul euharistie]
- „cheia" pentru „astăzi" al nostru şi pentru totdeauna.

Cor. Ros. (II)
Bened. Euch.
Medit. cond.
COMPL.6 III
1. Int. Preces.

2. *Medit. mat.* / Liturghia: Veşnic
ămotivul ecumenic al zilelor de reculegere
Trinitarul „Astăzi” al lui Dumnezeu într-un „astăzi” omenesc cotidian şi trecător Despre harul împăcării: Nu există reunire a creştinilor fără convertire (ecum.
3. *}Sacrum. Prec. Grat. act Cor. Ros. (I)*
4. *Laudes*
5. *Medit.* a XXII-a *[sic]*
„Nelle mani del Padre e sotto lo sguardo di Maria": [„în mâinle Tatălui şi în grija Măriei”] *„mondo contemporáneo"* [„în lumea contemporană”]: *holocausto* [holocaustul] – un număr enorm de copii exterminaţi înainte de a se naşte, cum nu s-a mai pomenit până atunci
Rachelplorans filios [Rahela plângându-şi copiii] *et sunt mulţi* [şi sunt mulţi]
- dimensiunea uriaşă a sărăciei şi împărţirea nedreaptă a bunurilor
- semne ale slăbirii credinţei un relativism doctrinar-etic
„La secolarizatione" [„Secularizarea”]

- acesta este contextul în care este trimisă Biserica: provocări supraumane. Ele pot fi asumate prin puterea Duhului Sfânt.

Cristos spune: *„nolite timere*" [„nu vă temeţi"]. „Sunt cu voi" „Eu am biruit lumea".

„În manus Tuas..." [„în mâinile Tale..."]

sotto lo sguardo di Maria [în grija Măriei] *Causa nostrae laetitiae*

ora pro nobis – [Izvor al bucuriei noastre, roagă-Te pentru noi]

încheiere. Cuvânt. *Benedict. Magnificat*

UIOG

DExercitia spiritualia 1994

20-27 [26] 11 *Capella Redemptoris Mater* CARD. [GIOVANNL] SALDARINI / TORINO

20 II

(Lamentaţii)

1. *Expositio SS-mi*

2. *Vesp.*

3. *| Conf. introductivăĂŞ|*

Exercitia [Exerciţiile]: *„guaVcosapud capitare*" [„se poate întâmpla ceva"]!

Spirito S. – *Parola di Dio civilta anti-tetica che ci abbraccia* – [Duhul Sfânt – Cuvântul lui Dumnezeu civilizaţia contradictorie care ne înconjoară] *2 Cor* [A doua Epistolă către Corinteni] *„amore immenso che lavora în voi* [„o uriaşă iubire care lucrează în voi"] – mărturia conştiinţei (!) Paulus [Pavel] *Veritatis et ~ ~ con fronto con l'Altro* [etica – confruntarea cu Celă- *splendor* lalt]

Gratia Eius în me vacua non juit [Harul Lui pentru mine nu a fost în zadar]

abbandonarsi – colaboratori di Cristo [a te abandona – colaboratori ai lui Cristos]
momento favorevole — lasciamo allo Spirito S. diformarci [momentul potrivit – să-I îngăduim Duhului Sfânt să lucreze în noi]

4. *Ador. SS-mi* *Lecturi*
5. *Meditatio reasumpt.* i) Brandstaetter, *Isus din Nazareth*
6. *Compl.* 2) *Martirii din Podlasie*

21 II
S. Petri Damiani [Sf. Petru Damian]
1. *Int. Preces*
2. *Medit. mat. / lasciamo allo Spirito S. diformară* [să-i îngăduim Duhului Sfânt să lucreze în noi] /
3. *Sacrum. Preces. Grat. act.*
(Corona Ros. II) „pentru Patrie”
4. *Laudes*

5. | Medit. a II-a |
L 'interioritâ [viaţa lăuntrică] (2 Cor 12,1-6) *„Conosco un uomo în Cristo che... fu rapito al terzo cielo... e udi parole indicibili...*” [„Cunosc un om în Cristos care... a fost răpit până la al treilea cer... şi a auzit cuvinte de negrăit...”]

Pavel „se laudă” *(si gloria)* în Cristos,
- *gratitudineghrificante* [recunoştinţă de slavă] – în acelaşi timp „se laudă” în slăbiciunile sale
- *Personalită christiana — una vera”novită”* [Personalitatea creştină – o adevărată „noutate”]

ontologica [ontologică]: Cristos, subiectul „auto-bio- grafiei” noastre în Cristos *(praese. Historicum* [timpul prezent istoric])

„ Sapere „per „ Sap ere „ [„Ştiinţa” pentru „Ştiinţă”] *„abitiamo nella risurrezione*” [„locuim în

înviere”] = (escatologia) „Cristos” – întotdeauna „*pros ton Theon*” „către Dumnezeu

1 r *uomo delPadre* – [omul Tatălui] Dumnezeu-Omul care acţionează în noi Confruntarea personalităţii creştine la dimensiunile: on- *Reas.* tologică – istorică – escatologică – ca atare, cristologică

4. *[sic] Tertia Passio DNJCh. Mat.* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]

5. Medit. (a III-a) 2 Cor. n-18 „*Veniamo trasformati în quella medesima immagine, di ghria, secondo 1'azione dello Spirito delSignore*” [„Suntem schimbaţi în acelaşi chip al lui glorios, prin lucrarea Duhului lui Dumnezeu”]

- *experiencia di comunione* [experienţa comuniunii]: a te vedea pe tine în celălalt, mai ales în acest „Celălalt” care este Cristos – oglindirea trinitară: Tatăl în Fiu – *pericho- resis trinitaria* [perihoreza trinitară].
- *transformaţi* [transformaţi] în Duhul Sfânt – *vivificati et conformaţi ad Christum* [trăind şi fiind formaţi după /chipul lui/ Cristos]

D. et Viv.! – toate acestea – în contextul diverselor forme de „umanism laic şi secularist”

- *Paulus* [Pavel]: Duhul Sfânt cognoscibil doar prin Isus Cristos, prin El se modelează si umanitatea noastră. Aceasta este sursa unui „nou umanism”: umanismul de la Duhul Sfânt (*Dominum et Vivificantem* [Domnul şi Dătătorul de viaţă]). Acest proces de „umanizare” care îşi are izvorul în Duhul Sfânt nu are sfârşit.

- omul liber: „unde este Duhul, acolo este libertate” (umanismul trinitar: de la Duh prin Fiu spre Tatăl) în fiecare zi, la locul de muncă etc.
- *„uomo spirituale*' [„omul spiritual”]

6. Medit. concl. reasumpt. „debitores Dei et hominum” [„datornici ai lui Dumnezeu şi ai oamenilor”]
7. Tertia, Sex ta, Nona
8. Via Crucis („debitores” [„datornici”])
9. Ador. Euch. (debitores)
Lectio
Sacra Script., alia [Sfânta Scriptură, altele

*19

]

mercoledi giugno

^ /tty { M/ —, ^J&LSiA. SK4V) /-rîu-*^U.-

**t r - ' ~

As

/Séssassí

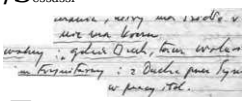

y

l/i'-i e^ c-i / . cCUri^.

/Testamentul lui Paul VI

10. Lit. SS-rum SS Nom. J. /BMV/S. Joseph

11. Cor. Ros. (III) Lect.| Scrisoare către familii

enc. Dominum et Vivificantem

12. Vesp.

13. |Medit. a IV-a – *La preghiera nella novitâ*| [Noutatea rugăciunii] 2 Cor 5,16-17

„ Ormai non conosciamo piu nessuno secondo la carne... Ouindi se uno e în Cristo e una creatura nuova" [„Astfel, de acum înainte, noi nu mai cunoaştem pe nimeni după trup... Deci, dacă cineva este în Cristos, este o creatură nouă"]

- Cristos cunoscut în credinţă – (Euharistia) – aceasta nu este „posesiune", este comuniune în credinţă – aşa cunoaşte Biserica – Mireasă aşa cunoaşte Biserica prin rugăciune prin veghe

Cristos – forma perfectă (plenitudinea) oricărei rugă-
ciuni în lume: „Amin” pentru Tatăl
- plenitudinea rugăciunii: contemplaţia
- în aceasta constă „noutatea” rugăciunii
- *orationi nihilpraeponatur* [nimic să nu fie mai
presus de rugăciune]
- o asemenea rugăciune „îi place” Tatălui
- o asemenea rugăciune este ascultată de Dumnezeu
- rugăciune perseverentă – mărturisirea credinţei
- „prin noi înşine” nu reuşim să ne rugăm astfel
- „Duhul mijloceşte pentru noi”
- maeştrii rugăciunii

15. [sic] Matut. anticip.

16. [Medit. a V-a. *La consolazione*] [Mângâierea] 2 Cor 1, 3-5 *„Sia benedetto Dio... Dio di o mi consolazione, ilquale ci consola în o mi nostra tribolazione*' [„Binecuvântat să fie
Dumnezeu... Dumnezeul oricărei mângâieri, care ne mângâie în orice necaz al nostru”].
- Izvorul mângâierii: Dumnezeu – pentru toate slăbiciunile omului: teama, umilinţa etc. – Dumnezeu le îngăduie pentru a elibera în noi disponibilitatea pentru rugăciune – şi astfel ne întăreşte în Cristos/ „strategia” lui Dumnezeu, mântuitoare/ *„Consolatio”* [„Mângâie-rea”] nu anulează experienţa, ci înainte de toate o explică.
- în relaţia cu acest Izvor apar şi alte *„consolationes”* [„mângâieri”] . Dar *„ Consolatio prima”* [„Cea mai mare mângâiere”] rămâne întotdeauna *mysterium paschale* [misterul pascal] – economia mântuirii. *Consolatio* apare întotdeauna în mijlocul suferinţelor. Mângâierea (*Consolatio)* Duhului Sfânt, „maternă”.

17. Cor. Ros. (I) *Lect.*
18. Ador. Euch.
19. Medit. concl.
20. Compl.

22 II
Cathedra S. Petri [Tronul Sf. Petru]
1. Int. Preces
2. *Medit. mat.* (Biserica răstignită)
3. Sacrum. Grat. act. Preces
Cor. Ros. (III) „pro Patria" [„pentru Patrie"]
4. Laudes

5 [Medit. aVI-a. *Comunione nellapurificazionedi Gesîi Cristo*] [Comuniune cu Isus Cristos în curăţire] *La purificazione* [Curăţirea] (2 Cor 5,1-3)
.....Sospiriamo în questo nostro stato, desiderosi di rivestirci del nostro corpo celeste. E Dio che ci ha fattiper questo e ci ha dato la caparra delsuo Spirito."
[„Suspinăm
în acest trup, dorind să ne îmbrăcăm cu locuinţa noastră din cer. Cel care ne-a făcut pentru aceasta este Dumnezeu, care ne-a dat arvuna Duhului."] Aşteptarea lui Cristos în credinţă, pentru a participa la învierea Lui: *rivestirci del nostro corpo celeste*: *sopravestiti* [să ne îmbrăcăm cu locuinţa noastră din cer: îmbrăcaţi] aceasta este o particularitate a creştinismului: *redemptio corporis* [mântuirea trupului]. începutul: învierea lui Cristos. *Sacramentalită del corpo* (sfinţenia trupului). *Purificazione dell'essere umano nella sua integrită* [Curăţarea fiinţei umane în întregime]. Semnificaţia deplină a curăţeniei: „a fi părtaşi cu Cristos" (Petru). [Comuniune *Tertia Passio DNJChr sec. Marcum* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu] Cristos în curăţire] 7. [Medit. a VI-a [aVII-a] *Lapenitenză*] [Penitenţa] (2 Cor 5, 6-10)

„Percio ci sforziamo... di essere a Lui gradito. Tutti dob- biamo infatti comparire davanti al tribunale di Cristo” [„Ne străduim să-i fim plăcuţi Lui. Căci cu toţii trebuie să ne prezentăm înaintea tribunalului lui Cristos”]

- cultura „înfăţişării exterioare” (a aparenţei) *nolite conformări huic saeculo* [să nu vă conformaţi veacului acestuia] . Asceza. Morala creştină este asceza. O „clasificare” neobişnuită (: *„ci sforziamo”* [„ne străduim”]).
- Responsabilitatea: complementară libertăţii.
- *Speranza cristiana* [Speranţa creştină] / diferită de perspectivele seculariste ale speranţei: progresul – raiul pe pământ. Progresul în sfinţenie.
- Daunele pe care le-a provocat diferenţierea dintre „creştin” si „sfânt” (LG V).

vrifica:
ii Gesú Cristo

- *penitenza christ.* [penitenţa creştină] „a renunţa la omul vechi” „a îmbrăca pe cel nou” în virtutea Misterului pascal al lui Cristos.
- *spirituspoenitentiae* [spiritul penitenţei] (atitudinea) condiţie a Sacramentului Pocăinţei.

8. *Sexta, Nona* *Lectio:*
' S. Scriitura; Test. Pauli VI [Sfânta Scriptură; Testamentul lui Paul VI]
10. Via Cruciş *D. et Viv. /Lettera adfamilias* [Scrisoare
. către familii]
11. Ador. SSmi
12. Psalmipoenit. *Lit. SS Cordis JChr.*
Lit. BMV. Lit. S. Joseph
13. Corona Ros. (I)
Lect. Scrisoare către familii
14. Vesp. *enc. Dom. et Vivif.*

15. Medit. a VIH-a *La riconciliazione* [împăcarea] 2 Cor 5, 18-21

- „ *Tutto questo viene da Dio..., che ci ha riconciliati con Se mediante Cristo... Colui che non ha conosciuto peccato, Dio la trattb da peccato... perche noipotessimo diventare per mezzo di lui, giustizia di Dio*[1] [„Iar toate vin de la Dumnezeu, Care ne-a împăcat cu Sine prin Cristos... Pe Cel Care nu a cunoscut păcatul El L-a făcut păcat... pentru ca noi să cunoaştem prin El dreptatea lui Dumnezeu"]
- *Cristo — Riconciliatore. Apostolo annunzia la riconciliazione – e questo e suo grande dovere come anche della Chiesa* [Cristos – Făcătorul de Pace. Apostolul anunţă împăcarea – şi aceasta este marea lui misiune, aceeaşi ca a Bisericii].
- îndeosebi în vremurile noastre

Medit. reasumpt.

- *uomo — colaboratore / lasciandosi riconciliare, confessando gli peccati: diaconia, varieta degli carismi* [omul – colaborator / lăsându-se împăcat, mărturisindu-şi păcatele: diaconia, diversitatea carismelor]
- *riconciliazione nei ambienti diverşi: fra le persone, fra le comunită,fra glipopuli. Forza riconciliativa della Eucha- ristia* [împăcarea sub diversele sale aspecte: între oameni, între comunităţi, între popoare. Puterea reconciliantă a Euharistiei].
- *Paraclito convinceră il mondo di peccato* [Paracletul va învinge lumea păcatului].

16. Matut. anticipatum

17. Medit. a IX-a *L 'umiltă* [Smerenia] 2 Cor 12, 7-13

- *„Perché non montassi în superbia per la grandezza delle rivelazioni, mi e stata messa una spina nella carne, un inviato di satana incaricato di schiajfeggiarmi, perché io non vada în superbia”* [„Şi, ca să nu mă umplu de îngâmfare din cauza măreţiei revelaţiilor, mi-a fost dat un ghimpe în trup, un înger al satanei care să mă pălmuiască, ca să nu mă umplu de îngâmfare”].
- Trăsătura specifică a lui Pavel (temperamentul). Aici – smerenia într-adevăr emoţionantă. Se mândreşte cu slăbiciunea sa (Isus în Grădina Ghetsimani). Răspunsul lui Dumnezeu: îţi este de ajuns harul meu.
- *umiltă – verită e nostra forza/ quando sono debole, ailor a sono forte* [smerenia – adevărul este puterea noastră / când sunt slab, atunci sunt puternic]. || *Kenozis* [kenoza]

18. Cor. Ros. (II)
19. Ador. Euch.
20. Meditatio cond.
21. Compl.

23 ||
S. Polycarpi [Sf. Policarp]
1. Int. Preces
2. *Medit. mat.* „curăţenia încântătoare”
beati puri di cuore, perché vedranno Dio [fericiţi cei curaţi cu inima, căci aceia vor vedea pe Dumnezeu]
3. Sacrum. Grat. act. Preces
Cor. Ros. (I) *Lit. pro Patria* [Litania pentru Patrie]
4. Laudes

5. Medit. a X-a *II coinvolgimento* [Angajamentul] [2] Cor 14-15

- *„...Egli e morto per tutti, perché quelli che vivono, non vivano piü per se stessi, ma per Colui che e morto e risuscitato per loro”* [„El a murit pentru toţi, pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască

pentru ei înşişi, ci pentru Acela care a murit şi a înviat pentru ei”]

- Moartea lui Cristos este în acelaşi timp moartea omului ca păcătos. Acesta este marele noastru „destin”: cristo- centrismul. Cristos este „centrul” nostru cel nou, în sens dinamic. Concentrarea cristologică.
- Sf. Pavel vorbeşte din experienţă. Aceasta este în acelaşi impegnarsi timp o redescoperire a misterului omului *(cf.* GS) *'g'JüCtfZ*
- de aici: *coinvolgimento fino alia fine* [angajamentul până [A te angaja la sfârşit] întru totul *¡Sancti PolycarpU*

conivolgimento = angajamentul, entuziasmul

6. Tertia I Passio DNJChr. sec. Lucam

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca] *I mihi vivere Christus est* [pentru mine a trăi este Cris- T tos]

7. Medit. a XI-a *II ministerio* [Slujirea] (2 Cor 3,1-3)

„La nostra lettera siete voi... È noto infatti che voi siete una lettera di Cristo composta da noi, scritta non con inchiostro, ma con lo Spirito del Dio vívente...”

[„Voi sunteţi scrisoarea noastră... Căci este evident că voi sunteţi scrisoarea lui Cristos alcătuită de noi, scrisă nu

cu cerneală, ci cu Duhul lui Dumnezeu cel Viu...”

-]nu suntem „proprietarii” Bisericii, suntem slujitori. La baza oricărei comunităţi în Biserică stă Treimea: Fiul trimis de Tatăl, care trimite Duhul Sfânt: *lettera di Cristo* [scrisoarea lui Cristos]. El singur este Autor şi Stăpân. Toţi sunt „coslujitori”.
- singura atitudine adecvată: iubirea imensă pentru toţi. Şi toată lumea o recunoaşte de îndată.
- această iubire se exprimă în rugăciunea de mijlocire, pentru ca „Fiul Omului, când va veni, să găsească pe pământ credinţa”. Rugăciunea este cel mai mare „angajament”, mai ales rugăciunea celor care slujesc în Biserică. Rugăciunea – susţinută mai ales de jertfe.
- Oare astfel este şi angajamentul meu? *impegnoi*

8. Sexta Nona Lectio
9. Medit. reasumpt. S. Script. D. et V. Lett. adFamilias
10. Via Crucis Testam. Pauli VI
[Sfânta Scriptură, Domnul şi Dătătorul de viaţă, Scrisoarea către Familii, Testamentul lui Paul VI]
11.Ador. Euch.
12. Lit. SS-rum Lit. SS-mi Nom. J. / BMV/ S. Jos.
13. Corona Ros. (II)
14. Vesp.

15. Medit. a XII-a *II travaglio* [Suferinţa] (2 Cor 6, 2-10)

În ogni cosa cipresentiamo come miniştri di Dio, con molta fermezza nelle tribolazioni, nelle necessită, nelle angosce... con parole di verită, con la potenza di

Dio" [„...dar în toate noi ne prezentăm ca slujitori ai lui Dumnezeu, cu multă răbdare în necazuri, în nevoi şi în strâmtorări... prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu"] – *Salvifici doloris*

- *miniştri di Dio non devono aspirare a essere trattati medio di Firtio di Dio* [slujitorii lui Dumnezeu nu trebuie să dorească să fie trataţi mai bine decât Fiul lui Dumnezeu] – şi atunci să nu piardă disponibilitatea de a se iubi şi de a ierta.
- Fidelitatea întâmpină piedici. Biserica nu încetează să trăiască în speranţă.

16. Mat. anticip.

17. Medit. a XIII-a *La veritâ* [Adevărul]

2 Cor 11, 7-15

- *„În ogni circostanza ho fatto ilpossibile per non esservi di aggravio... Com'e vero che c'e la veritâ di Cristo în me, nessuno mi toglierâ questo vanto în terra d'Acaid"* [„în toate m-am ferit să fiu o povară pentru voi... Pe adevărul lui Cristos, care este în mine, nimeni din ţinuturile Aha- iei nu-mi va lua această laudă"]
- *„erit enim tempus, cum sanam doctrinam non tenebunt, sed secundam suam voluntatem..."* (Tim) [„căci va veni o vreme când nu vor mai suferi învăţătura sănătoasă, ci după poftele lor..." (Tim)]
- adevărul este ceea ce vreau – nu: vreau ceea ce este adevăr
- *anunzio gratuito* [vestirea fără răsplată]. Adevărul nu poate fi cumpărat. Unde vorbeşte banul, Evanghelia tace. Doar sfinţii păstrează Evanghelia „curată". *„Martire della veritâ"*

[„Martir pentru adevăr”]. Deşi adevărul nu stârneşte interesul.
- „ *Veritatis splendor*‘
- *acedia* = *tristizia di doversi impegnare* [acedia = tristeţea în faţa necesităţii angajamentului]

comunicare la veritâ e primo aspetto della caritâ

[vestirea adevărului este prima expresie a milosteniei

- *]Corraggio della veritâ proviene dalla fortezza dello spirito* [Curajul de a vesti adevărul vine din tăria spiritului]

18. Cor. Ros. (III)
19.Ador. Euch.
10.Medit. cond.
11. Compl.
24 II
1. Int. preces
1. Medit. matut. /Christus nostro "centro"[Cristos/este/ „centrul" nostru]/ *= mihi vivere sit Christus* [pentru mine a trăi să fie Cristos]
3. Sacrum
Grat. act. Preces. Cor. Ros. (III), „pro Patria" [„pentru Patrie"]
4. Laudes

5. Medit. a XlV-a *La iconicitâ* [Iconicitatea] (2 Cor 8,1-9)

- *„... come vi segnalate în ogni cosa... cosi distinguetevi anche în quest'opera generosa... Conoscete infatti la grazia del Signore nostro Gesü Cristo: da ricco che era, si e fatto povero per voi, perché diventaste ricchiper mezzo della sua povertâ"* [„...aşa cum sunteţi mai presus în toate... la fel să fiţi mai presus şi în această binefacere... Căci voi cunoaşteţi harul Domnului nostru Isus Cristos: deşi era bogat, s-a făcut sărac pentru ca, prin sărăcia lui, voi să vă îmbogăţiţi"]

Rendere
Gesü Cristo [A-L face cunoscut pe Isus Cristos]
„Koinonia" delle Chiese – scambio dei doni – economia della condivisione — civiltâ deU'amore — „ hilarem datorem diligitDeus" [„Comuniunea" Bisericilor – schimbul de daruri – economia împărtăşirii – civilizaţia iubirii – „Dumnezeu iubeşte pe cel care dă cu voie bună"]. *comunitâ – un Sacramento permanentemente celebrata – „Tibi ex Tuis"- ringraziamento* [comunitatea – un Sacrament celebrat permanent – „Ţie dintru ale Tale" – mulţumiri]. Acesta este răspunsul pentru cultura în care domină spiritul revendicativ, lipsa de recunoştinţă. – *coletta — „icona" della Chiesa catholica* [colecta – „icoana" Bisericii catolice] *Cristo — „icona „ di Dio invisibile* [Cristos – „icoană" a lui

Dumnezeu cel nevăzut] *6. Tertia* *Passio DNJChr sec. Joannem*
5. *Bem.* [Sf. Bernard] [Iertarea]
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
7. Medit. aXV-a*L'oblativita* [Oblativitatea] (2 Cor 9,1-9)
- *„Conosco bene la vostra buona volontă... Già molti sono stati stimolati dai vostro zelo... Tenete a mente che chi senina scarsamente, scarsamente raccodierà*" [„Cunosc bunăvoinţa voastră... Şi zelul vostru i-a însufleţit pe mulţi... însă eu vă spun aceasta, că cine seamănă cu zgârcenie va secera cu zgârcenie"]
- spiritul de sacrificiu
- „aţi primit pe degeaba, dăruiţi pe degeaba"
- cheia învăţăturii sociale a Bisericii – nu doar dreptatea, ci dragostea
8. Sexta, Nona
9. Medit. reasumpt. *Lectio*
10. Via Cruciş *(ut supra* [ca mai sus])
11. Ador. Euch. *Lit. (ut supra)*
12. Psalmipoenit.
13. Cor. Ros. (II)
14. Vesp.
h-. Medit. a XVI-a *li perdono]*
(2 Cor 2, 4-11)
- „Se qualcuno mi ha rattristato, non ha rattristato me sol- tanto, ma în parte almeno, Tutti voi... A chi perdónate, perdono anch 'io... l'ho fatto davanti a voi davanti a Cristo" [„Dacă cineva a provocat întristare, nu pe mine m-a
întristat, ci pe voi toţi, cel puţin în parte... Pe cine iertaţi iert si eu... am facut-o pentru voi în fata lui Cristos"] – [ilizibil]:
Dio che perdona [Dumnezeu cel iertător] *dove ha abbondato ilpeccato*
sovrabbonda la grazia [acolo unde păcatul a fost mare harul a fost şi mai mare] *Dives în misericordia Vittoria della Chiesa rispetto al mondo* [victoria Bisericii în faţa lumii]
Perdoni foro, Padre, perché non sanno che facciano [Iartă-i, Doamne, că nu ştiu ce fac]

Rimetti a noi come noi li rimettiamo [Iartă-ne nouă aşa cum şi noi iertăm]
- *Homo misericors salva* [ilizibil] [Omul milostiv mântuie] *non „uomo misura di tutto"- ma Cristo* [nu „omul este măsura tuturor lucrurilor" – ci Cristos]

Dio non si stanca di perdonará [Dumnezeu nu oboseşte să ne ierte] (pr. Kolbe)
- *Concentrare la nuova evangelizazione su perdono* [Să întemeiem noua evanghelizare pe iertare]

(per-dono piu che dono [să ierţi mai degrabă decât să dăruieşti])
sempre da ricominciare [s-o iei mereu de la început]

16. Matut. anticip.

17. Medit. a XVII-a *La consolazione* [Mângâierea] (2) (2 Cor 1, 6-11)
- *„ Quando siamo tribolati, éper la vostra consolazione e sal- vezza; quando siamo confortati, é per la vostra consolazione. ..*" [„Dacă suntem în necaz, suntem astfel pentru mângâierea şi mântuirea noastră; dacă suntem mângâiaţi, suntem astfel pentru mângâierea voastră"]
- *Caratteristica di una comunita, che funziona bene. Esis- tenza delle persone consolanti é propria alia vita cristiana. Ildiavolo e scoraggiante et în quelsenso influisce la civiltă hodierna. Popolo deve essere consolato e consolante* [Caracteristica unei comunităţi care funcţionează bine. Existenţa persoanelor care pot să-i mângâie pe alţii este proprie vieţii creştine. Diavolul descurajează şi astfel are o mare influenţă asupra civilizaţiei actuale. Oamenii trebuie să fie mângâiaţi şi să mângâie pe alţii].
- *Consolazione sussiste anche nella ingiustizia suliţă* [Mângâierea există, chiar şi într-o mare nedreptate]. *Deussemper maior. Sempre consolante* [Dumnezeu este întotdeauna mai mare. Veşnic mângâietor].

Cor. Ros. (I)
Ador. Euch.
Hora Sancta
Compl.
25 II

1. *Int. Preces*
2. *Medit. matut.* [Iartă-i, că nu ştiu ce fac]
3. *Sacrum*

Grat. act. Preces. Cor. Ros. (III) „pro Patria” [„pentru Patrie”]

4. Medit. a XVIII-a *L 'eterno* [Veşnicia] (2 Cor 4-11)

- *„La lettera uccide, lo Spirito dă vita... quanto piii sară glorioso il minister o dello Spirito... Se dunque cio che era effimero fu glorioso, molto piîi lo sară cio che e duraturo...”* [„Litera ucide, pe când Duhul dă viaţă... cu cât mai măreaţă nu va fi slujirea Duhului... Dacă ceea ce era tre- *Santo* cător s-a arătat plin de măreţie, cu atât mai mult va fi *Traboccare d* plin de măreţie ceea ce este netrecător”] ^LTcrisu *l'eterno preme sulpresente* [veşnicia este mai importantă [Sfânta decât prezentul]. Intrarea în timp a lui Dumnezeu prin Efuzlune de Cristos. O optică diferită. Nu *„dopo”* („după”), ci „acum”. cdstos]Duhul Sfânt, prezenţa a ceea ce este ultim si definitiv, în aceasta constă măreţia creştinismului şi a Bisericii.

- De aici: speranţa = viaţa în Duhul Sfânt.

Speranţa sfinţeşte „lumea” (Biserica prezentă în lume)

5. Preces de VI în Parasceve Tertia

6. Medit. a XIX-a *La morte* [Moartea] (2 Cor 4, 7-11)

- *„Pero noi abbiamo questo tesoro în vasi di creta... sempre et dovunque portando nel nostro corpo la morte di Gesu, perché anche la vita di Gesü si manifesti nel nostro corpo”* [„Dar noi avem această comoară în vase de lut... pretutindeni purtăm în trupul nostru moartea lui Isus, ca să se arate şi viaţa lui Isus în trupul nostru”]
- *E la Pasqua di Cristo che ilumina i contrasti et poi di toglie. În Cristo Dio-Verbo ha vissuto la morte per renderla sorgente della Vita* [Pastele lui Cristos lămureşte contrastele şi apoi le elimină. în Cristos, Dumnezeu-Cuvântul a trăit moartea, pentru a o face izvor de viaţă]

card. Colombo

- Viaţa trece. Dar acesta nu este un proces unilateral, dinspre viaţă spre moarte. Omul „exterior” este cel care îmbătrâneşte si moare, însă în

acelaşi timp omul interior se maturizează, se maturizează întru viaţa veşnică în Dumnezeu.

- Pavel: *soffiire temporáneo genera gbria e morte genera la vita* [suferinţa vremelnică naşte slava şi moartea naşte viaţa]
- cultura imanentismului a contribuit într-un anumit sens la dominaţia morţii asupra vieţii. Cristos şi Evanghelia – dominaţia Vieţii asupra morţii. Prioritatea speranţei. *Paulo e cosi* [Pavel este aşa].

7. Sexta Nona

8. Medit. reasumpt.

9. *Via Cruciş I* Brandstaetter:
„Divinul şi Preacuratul Ţap Ispăşitor”

10. Ador. SS-mi din romanul *Isus din Nazaret*

11. I, IILitt. S. Petri [Prima şi a Doua Epistolă a Sf. Petru] *Lectiones (ut super)* [Lecturi (ca mai sus)]

12. Cor. Ros. (I)

13. Vesp.

14. Medit. a XX-a *La santificazione* [Sfinţirea]
(2 Cor 6,14-18; 7,1) *„ Quale accordo tra il tempio di Dio e gli idoli? Noi siamo infatti il tempio del Dio vivente... portando a compimento la nostra santificazione, nel timore di Dio*” [„Ce legătură poate fi între templul lui Dumnezeu şi idoli? Doar noi suntem templul Dumnezeului Celui viu... desăvârşind sfinţenia noastră, în frica de Dumnezeu”]

- *timore di Dio* [frica de Dumnezeu] – prima condiţie a sfinţirii *initium sapientiae* [începutul înţelepciunii]. Acest respect faţă de Dumnezeu a dispărut în cultura contemporană „laică”. Răspunsul stă în sfinţenie. Este nevoie de redescoperirea primatului spiritualităţii. De sfinţenia înlăuntrul lumii. Umanismul sfinţeniei ca antidot pentru „umanismul trupului” („viaţa trupului” – Pavel).
- Importanţa canonizării şi a beatificării

Enciclica despre sfinţenie! S. Bernard: sfinţii aşteaptă

15. Matut. anticip.

16. Medit. a XXI-a *La trinitarietă* [Treimea] (2 Cor 13, n-13)

Ja grazia del Signore nostro Gesûi Cristo, l'amore di Dio e la comunione dello Spirito Santo siano con tutti voi" [„harul Domnului nostru Isus Cristos, dragostea lui Dumnezeu şi comuniunea Duhului Sfânt să fie cu voi, cu toţi"

-]Estomparea conştiinţei trinitare Dumnezeu – Tatăl Fiul şi Sfântul Duh. Nu „Divinitatea” generală, ci Trei în Unul: *Mysterium Communionis* [Misterul Comuniunii] . Dumnezeu Cel Viu este *Communio* [Comuniune], iubire, nu Absolutul însingurat. întru cât va „familia”.
- structura trinitară a omului (spirit – raţiune şi voinţă)
- paradigma Măriei: persoana care stă în faţa Preasfintei Treimi (momentul întrupării, vestirea)

17. Cor. Ros. (II)
18. Ador. SS-mi
19. Medit. concl.
20. Compl.

26 II

1. Int. Preces
2. *Medit. mat. „mihi vivere Christus est”* [„pentru mine a trăi este Hristos”]
3. Sacrum. Grat. act. Cor. Ros. (I) Implor. Spiritus S. „pro Patria” [„pentru Patrie”]
4. Laudes
5. Medit. (a XXII-a) *IIprofumo di Cristo e il „si”di Cristo* [Mireasma lui Cristos şi „da”-ul lui Cristos] (2 Cor 2, 14-17,1,18-24)

- *„Noi siamo dinanzi a Dio il profumo di Cristo fra quelli che si salvano e fra quelli che si perdono”* [„Căci noi suntem înaintea lui Dumnezeu mireasma plăcută a lui Cristos pentru cei care se mântuiesc şi pentru cei care se pierd”]

„Il Figlio di Dio, Gesu Cristo non fu «si» e «no», ma în luic'e stato il«si»...[u] [„Fiul lui Dumnezeu,

Isus Cristos, nu a fost «da» şi «nu», ci în El a fost «da»-ul”]
J'amore di Cristo ci spinge' [„dragostea lui Cristos ne obligă”]
vero apostolo — *sposo della Chiesa come Cristo* [adevăratul apostol – mire al Bisericii, precum Cristos] */ zelus animarum* [zelul sufletelor] / – *„collaboratori della vostragioid*' [„conlucrători pentru bucuria voastră”]
încheiere. Cuvânt. *Benedictio Magnificat*

UIOGDExercit.ia spiritualia 1995
5-11 III *Capeila Redemptoris Mater* PR. [TOMÁS] SPIDLÍK SJ
5 III
(Lamentaţii)
1. *Expositio SS-mi*
2. *Vesp.*
3. I *Conf. introductiva* / (1) Importanţa zilelor de reculegere anexă sensul lor
4. *Ador. SS-mi*
5. *Medit. reasumpt. Ros. Cor.* (Lectura)
6. *Compl.*

6 III
1. *Ador. SSmi. Medit.*
2. Sensul recul.: să ne deschidem spre lucrarea Duhului Sfânt, pentru ca El să-L formeze în noi pe Cristos
3. *Sacrum. Grat. act.* (Pentru Patrie)
4. *Laudes*
5. Medit. (a Il-a)

Il mistero dell'uomo (Misterul omului) anexă

în mâinile domnului: însemnări personale, i992 467

si comprende solamente în Christo ad attraverso Christo (por. GS 22) [poate fi înţeles numai în Cristos şi prin Cristos

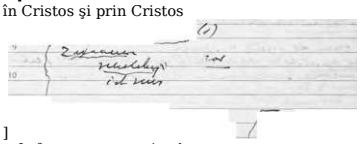

]
r- Jvsft- /¿rt-^«-.
¿ – ¿"W^----------
*Jiului**
venerdi S^| luglio

„7A^
A Lytfc-_____-__—

5 1

*¿. Uu, ^AJ.. duJÍ^ ^ ajy A * -*

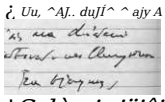

\S làpisiïiîiîiiiŒiya

u Passio DNJCh. sec. Math.

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]

6. Tertia

7. Medk- (a Ill-a)

Dialogo con Dio [Dialog cu Dumnezeu] ,anexă

8. Medit. conclusiva

9. Via Cruciş

10. Sexta Nona *Lecturae* [Lecturi]

11. Lit. SS-rum

12. Vesp.

13. [Medit. (a IV-a)

Dialogo con il mondo [Dialog cu lumea] .anexă

14. Mat. anticip.

15. [Medit. a V-a

Dio nel cuore [Dumnezeu în inimă] ,anexă

16. Cor. Ros. (I)

17. Ador. Euch.

18. Medit. concl.

19. Completoriul

7 III

1. Ador. SS-mi

2. Medit. mat.
(creştinismul şi budismul) 2^0 într-un fel, rugăciunea creează lumea
3. *Sacrum, grat. act.* „pentru Patrie”
4. Laudes
Medit. aVI-a
Origine del male [Sursa răului]
anexa
6. *Passio DNJChr sec. Marcum* [Patimile Domnului n Cristos după Marcu]
7. Tertia
Medit. a VII-a
La durezza del cuore [Tăria inimii]
anexa
9. Medit. concl. („daemonium meridianum' [„demonul amiezii”])
10. Via Crucis *Cor. Ros.*
11. Sexta / Nona *Lecturae*
12. Psalmipoenit. *Cor. Ros.*
H-
13. Vesp.
Medit. a VIII-a
La morte etgiudizio [Moartea şi judecata] anexă
15. *Matutinum anticip.*
Medit. a IX-a
La penitenza [Pocăinţa]
17. Ros. Cor. (II)
18. Ador. SS-mi
19. Medit. conclusiva
20. Compl.
8 III
1. Ador. SS-mi
2. Medit. matut.: transitus [trecerea]
3. *Sacrum. grat. act.* „pentru Patrie”
4. Laudes
Medit. a X-a

Cristo nei pensatori russi [Cristos în scrierile gânditorilor ruşi]
6. *Passio DNJChr sec. Lucam* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]
7. [Medit. a Xl-a
l Cristo – anti-Christo [Cristos – Antihristul]
7. \sic\ *Tertia*
9. Medit. concl. (Christus — Corpus Christi [Cristos — Trupul lui Cristos]) *Cor. Ros.*
10. Via Crucis
11. Sexta Nona *Lectura*
12. Lit. SS-rum
13. Vesp. *Cor. Ros.*
14. [Medit. a XII-a
Imitazione di Cristo [Imitarea lui Cristos] .anexă
15. Mat. anticip.
16. [Medit. a XIII-a
Cristo nella Scriitura [Cristos în Scriptură] .anexă
17. Cor. Ros. (III)
18. Ador. SS-mi
19. *Medit. concl. (Mihi vivere est Christus* [Pentru mine a trăi este Cristos])
20. Compl.
9 III
(S. Franciscae Rom. [Sf. Francesca Romana])
1. Ador. SS-mi
2. Medit. mat. (Christus – Bonus Pastor [Cristos – Bunul Păstor])
3. *Sacrum. grat. act.* „pentru Patrie"

Laude

4. s[Medit. a XlV-a
Cristo meditato [Cristos gândit] .anexă
5. *Passio DNJChr sec. Joannem* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
6. Tertia
7. [Medit. aXV-a
La verginita (fecioria – celibatul) .anexă
8. Medit. concl.
9. *Via Crucis (brevior* [forma mai scurtă])
10. Sexta Nona Lectura
11. Psalmi Penitentiales
12. Vesp.
Medit. a XVI-a *L 'obbedienza* [supunerea]
. anexa
16.
15. *Matut. anticipatum*
Medit. a XVII-a
Passione di Cristo [Patimile lui Cristos] anexă
17. Cor. Ros. (I)
18. Ador. SS-mi
19. |Hora Sancta |
2. Medit. mat.
- „.. .Prin Cruce si Patimi ai binevoit să mântuiesti lumea..."
- „Dumnezeu a pus asupra Lui toate păcatele noastre..." (Răscumpărarea)
3. *Sacrum. Grat. act.* „pentru Patrie"
4. Laudes
5. Medit. a XVIII-a
La risurrezione (învierea) anexă
6. Orationes de Feria VI in Parasceve
7. Tertia
8. f Medit. a XIX-a
I La Chiesa [Biserica]
9. Medit. conclusiva
10.1*Via Crucis]* *Lectura*
11. Sexta Nona Cor. Ros.
12. Lit. SS-Omnium

13. Vesp. *Cor. Ros.*
14. Medit. a XX-a *Eucharistia* [Euharistia]
. anexă
15. Matut. anticipatum
16. [Medit. a XXI-a
Maria (BMV) . anexă
17. Cor. Ros. (II)
18. Ador. SS-mi
19. *Medit. conclusiva* (orice vă spune, să faceţi)

ÎN MÂINILE DOMNULUI: ÎNSEMNĂRI PERSONALE, I995 489 II III
1. Ador. SS-mi
2. *Medit. mat. Ireasumptiva totius exerciţii* [meditaţia rezumativă a exerciţiilor spirituale]/
3. *Sacrum. Grat. act.* „pentru Patrie"
4. Laudes
5. [Medit. a XX-a ide fapt a XXII-al
încheiere. Cuvânt. *Magnificat* | UIOGD |
Exercitia spiritualia 1996
2511—3 [2] III *Capella Redemptoris Mater*
MONS. CH. [CHRISTOPH] SCHONBORN, ARHIEPISCOPUL VIENEI
25 II
ora 18 Lamentaţii
1. ***Exp. SS-mi***
2. ***Vesp.***
3. *Medit. introductiva*
O Lux beata, Trinitas [O, fericită Lumină, Sfântă Treime!] Cat. Bisericii – Dumnezeu absolut perfect în Sine însuşi (Catehismul Catolice Bisericii Catolice)
- „Rabbi, unde locuieşti?" – cu aceste cuvinte începe *Corn- munio vitae* [Comuniunea vieţii] – Biserica. *Prima ora* [Ceasul dintâi]. începutul
- Adame, unde eşti?

- înaintea veacurilor si veşnic: acest ceas al întâlnirii, *com- munio* [comuniunea] este în Dumnezeu. în Inima lui Dumnezeu.
- La începutul zilelor de reculegere fiecare ar trebui să-si reamintească ceasul primei sale întâlniri cu Dumnezeu: începutul, pentru a se întoarce la el:
unde locuieşti?
- L-am găsit pe Mesia:
chemare personală... eu -
- în Biserică Biserica
|LG:| poporul unit prin unitatea Tatălui, Fiului si Duhului Sfânt
zilele de reculegere: *seminarium Verbi* [izvorul Cuvântului]
(Catehismul Bisericii Catolice) Dumnezeu cel infinit perfect – infinit
adorandus [vrednic de veneraţie] pr. Garrigou-*amandus* [vrednic de iubire]
Lagrange
chemaţi să participăm la Viaţa si la Fericirea Lui

4. Ador. SS-mi

5. Medit. reasumpt.

6. Compl.

2 *6 11*

1. Int. Ador. Preces

2. Medit. mat.

Dumnezeu – absolut perfect în Sine însuşi
Dumnezeu – se dăruieşte
îl caută pe om: unde eşti? Dumnezeul întâlnirii cu omul – ca persoană -
în comunitate (Biserica) *Deus adorandus, amandus* [Dumnezeu vrednic de veneraţie, vrednic de iubire]

3. Sacrum. Grat. act. Int. Lit. pop. Pol.

4. *Implor, donorum Spir. S.* încredinţare în mâinile Sfintei

Fecioare Maria
5. Laudes
6. Med, a *ll-^Ecclesia — iam ab origine mundipraefiguratd* [Biserica – prefigurată de la începutul lumii]
(Finis omnium Ecclesia [Ţelul tuturor lucrurilor este Biserica])
Lumen gentium — Christus [Lumina neamurilor – Cristos], (ţelul)

Ecclesia — medium et quasi Sacramentum

[Biserica – mijloc şi, într-un fel, Sacrament

]*Ecclesia* – întru câtva ţelul întregii creaţii *Creatio* – *fundamentam,* – | *Creator* [Creaţie – fundament – Creator]
Dumnezeu – Creatorul la baza întregului edificiu al credinţei, pe care o încununează adevărul despre Biserică
Conversio – Convertirea la Dumnezeu – Creatorul, acceptarea propriului statut de creatură. Aceasta este o convertire fundamentală în contextul spiritualităţii contemporane
Ecclesia praefimrata nella creatione [Biserica prefigurată în creaţie]
în acelaşi timp: *Ecclesia* este ceea ce doreşte întreaga creaţie (Rom 8)
Augustin: *Ecclesia* – *mundus reconciliatus* [Biserica – lumea reconciliată]
7. Tenia Passio DNJChr sec Math
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]
8. Medit. a III-a
|Coelum et Terra| [Cerul şi Pământul] (*sopra — sotto* [deasupra – dedesubt])
Gen 1 La început Dumnezeu a făcut cerul si pământul
„Sopra"determina il"sotto" [Ceea ce este „deasupra" determină ceea ce este „dedesubt"] aceasta are importanţă şi pentru esenţa Bisericii
coelum -Angeli – invisibilia – mundus invisibilis crea- tus [cerul – îngerii – cele nevăzute – lumea nevăzută creată]
Sanctus [Sfântul] – cântăm întotdeauna la unison cu Cerul / cu îngerii

Deşi mentalitatea raţionaliştilor contemporani s-a eliberat de „lumea nevăzută", aceasta reapare în diferite moduri: îngerii şi diavolii

despre îngerul (creatura) care îl consolează pe Fiul lui Dum- Newman nezeu în Grădina Ghetsimani Pasc f Scholem sf Toma

communio (comuniunea) cu lumea îngerilor

9. Sexta Nona
10. Medit. conclusiva
11. Via Crucis *Lectura*
12. Ador. SS-mi
13. Psalmipoenitentiales *Cor. Ros. I*
S. Cat. Sien. [Sf. Ecaterina din Siena]
Sigismund
[colina] Wawel
14. Vesp. *Cor. Ros.*

15. Medit. a IV-a | *Hexaemeron* | [Cele Şase Zile ale Creaţiei]

- cateheza despre creaţia „din nimic”
- Eu sunt Cel ce SUNT. Tu – cea care nu eşti
- Orice creatură îşi are bunătatea (valorea) sa proprie
- Creatorul a dorit diversitatea creaturilor şi solidaritatea lor. *Per analogiam* [Prin analogie]: Biserica – Trupul (organismul).

Frumuseţea creaturilor: Cosmosul. Ierarhia creaturi- Einstein lor // Analogie: ordinea ierarhică din Biserică.

Antropocentrismul operei creaţiei.

Omul – singura creatură pe care Dumnezeu a dorit-o în sine (GS).

Opoziţie: omul ca auto-creator – şi crearea omului (1 *creaturalită dell'uomo).* Nu „se creează pe sine”, ci este creat.

rului.

Hexa-emeron – Cele sase zile – Sabatul *Creazione fatta în vista der Szabat* [Creaţia îi Sabatului]

(gloria di Dio [gloria lui Dumnezeu])

16. Lit. SS. Nom. Jesu/BMV/S. Joseph

17. *1 Divina Providenză*] [Providenţa Divină] Medit. aV-a

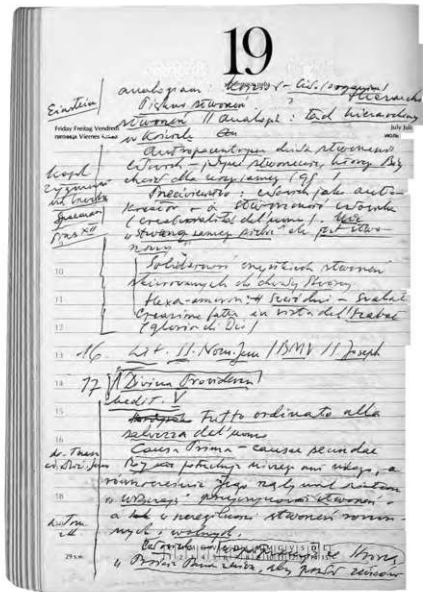

luglio
venerdi

■ ¿¿tOr^în

-*Tutto ordinato alia salvezza delluorno* [Totul este întocmit pentru mântuirea omului]

Causa Prima – *causae secundae* „Cauza Primă – cau- sf. Tereza zele secunde" ^ncului

Dumnezeu nu are nevoie de nimic şi de nimeni, dar în acelaşi timp împărăţia Lui asupra lumii „include" ca- uzalitatea creaturilor şi mai ales a creaturilor raţionale şi Sf. Toma

libere. _____ A1

Omul – [conlucrează cu Creatorul] „Rugaţi-L deci pe Domnul secerişului să trimită lucrători la secerişul lui" Participăm la mântuirea lumii Aceasta este ordinea Providenţei Divine să lucrăm pentru împărăţia lui Dumnezeu

- să ne rugăm – să suferim

lavorare – *pregare* – *sojfrire* [să lucrăm – să ne rugăm - să suferim] 17a. *Ros. Cor. (I)*

18. Ador. SS-mi
19. Medit. reasumptiva
20. Compl.

27 II

1. Int. P rec es Ador.
2. Matut.
3. Medit.

Sinodul 1985
Tomasek Danielou

Creator – coeli et terrae – hexaemeron [Creatorul – cerul şi pământul — Cele Şase Zile ale Creaţiei] — *Providentia* [Providenţa] 4/3. *Sacrum. Grat. Act. Preces* Lit. pentru Patrie 5/4. *Impl.* 7 *donorum S.S.* [Rugăciunea de implorare a celor 7 daruri ale Duhului Sfânt]. încredinţare în mâinile Sfintei Fecioare Maria 6/5. *Lande*

*s*ten
Ecclesia – în foedere antiquo mirabiliter praeparata
7/6. Medit. a VI
[Biserica – admirabil pregătită în Vechea Alianţă]
Unde malum? [De unde /vine/ răul?] de la Creaţie până la Mântuire
Adamo – Christo / Christo – Adamo [Adam – Cristos / Cristos – Adam]
în uno solo omnes peccaverunt [toţi au păcătuit în unul singur]
quomodo possibile? [Cum este posibil?]
Solidarietăpeccati [Solidaritatea păcatului] *exsulesfilii Evae* [fiii Evei, izgoniţi]
- *solidarietă salutis* [solidaritatea mântuirii]
recapitulatio omnium în Christo [înnoirea tuturor în Cristos]
destinatio omnium dipende da uno {„fiat" Mariae) [destinul tuturor depinde de un singur lucru („fie" al Măriei)]
peccato originale – doct, soc, della Chiesa [păcatul originar – doctrina socială a Bisericii]
peccato originale [păcatul originar] este lipsa harului originar
- aici a lipsit puţin Sf. Pavel: cum prin nesupunerea unuia toţi au devenit păcătoşi, tot astfel prin supunerea Unuia toţi pot fi îndreptăţiţi
unde malum? ex malo usu libertatis [de unde /vine/ răul? din folosirea greşită a libertăţii]
7. ***[sic\ Tertia***
8. Medit. a Vll-a |*Protoevangelium*] [Protoevanghelia]
în pofida mentalităţii raţionaliste, Cartea Genezei oferă un răspuns convingător la întrebarea: *unde malum?*.
Consecinţele păcatului originar Rug.

a) în domeniul muncii umane: „în sudoarea frunţii Euch' ^ vei mânca pâinea ta"
- în domeniul civilizaţiei si culturii: în cazul marilor reali- Paul VIL E. zări – câte suferinţe. Câte probleme etice? Câtă nedreptate?
- în domeniul relaţiilor bărbat – femeie analizei versetului „a făcut bărbat si femeie"). Mai ales suferinţele maternităţii

Augustin: *matrimonium — remedium concupisc.* [căsătoria – remediul concupiscenţei]
Protoevangelium: Prima promisiune a lui Mesia – Răscumpărătorul
„de-a lungul întregii istorii lupta dintre bine şi rău" GS

9.	*SextaNona*	
10.	*Via Cruciş*	
11.	*Ador. SS-mi*	Lectura
12.	*Lit. SS-Omnium*	*(Cor. Ros.)*
13.	*Vesp. (Cor. Ros.)*	

14. Medit. a VUI-a |*Foedus cum Noe* | [Alianţa cu Noe] Dumnezeu vindecă rănile păcatului prin intermediul pocăinţei.
Dreptul Noe este un simbol pentru *Ecclesia dellegenţi* [Biserica popoarelor] *{Noe — „paganogiusto"* [„păgânul cel drept"]) într-un fel, reprezentantul religiilor naturale. La fel ca Melchisedec, Iov. *„Le nazioni" (battezzate tutte „le nazioni"): cultura, lingua, historia* [„Popoarele" (botezaţi toate „popoarele"): cultura, limba, istoria].
Opoziţie: turnul Babei – arca lui Noe
- Cuvintele lui Pavel despre Areopag

nazioni [hannol anchegli suoi demoni [popoarele /au/ şi ele demonii lor], aşa cum s-a văzut în secolul nostru. Naţionalismele. Statolatria

.Sfinţii exprimă perfect popoarele lor, dar nici unul nu este doar „naţional”.
- *Foedus cum Noe* [Alianţa cu Noe] este o alianţă durabilă. Precedă alianţa cu Avraam, tatăl credinţei noastre.
15. *Lit. N. Serca PJ. NMP. Si.* Iosif
16. *Veni, Sancte Spiritus* [Vino, Duhule Sfinte]
Medit. a *IX-a**Antiquum Testamentum*\l/*VecU*iul Testament] Israel. Poporul Alianţei. *Terra Sancta* [Pământul Sfânt]. Comunitatea evreiască la Roma – din vremurile Apostolilor, Petru şi Pavel, până în vremurile noastre. Contribuţia lui Pius XII în timpul celui de-al doilea război mondial.
Dumnezeu l-a ales pe Avraam: în Tine vor fi binecuvântate toate popoarele pământului.

După perioada patriarhilor Dumnezeu creează poporul Său – Ieşirea din Egipt – Moise – alianţa de pe Muntele Sinai
cateh. Israel în sens etnic. Israel în sens teologic: seminţia
lui Avraam în sens spiritual
(- Shoah – ura faţă de Dumnezeul lui Israel: al Vechiului şi al Noului Testament)
(semnificaţia Epifaniei – *pagani* [păgânii], găsindu-l pe Cristos, intră în moştenirea lui Israel)
-*Anticho Test. e la Storia deU'amore di Dio* [Vechiul Testament este istoria iubirii lui Dumnezeu]. (în litur- gie – de neînlocuit)
Biserica nu poate niciodată să se rupă de Vechiul Testament

Legea (Tora) pregătirea pentru Cristos
(paedagogus [învăţătorul]: *Ecclesia*

mirabiliterpraeparata în Vetere Testamento [Biserica admirabil pregătită în Vechiul Testament]
17. Cor. Ros. (II)
18. Ador. Euch.
19. Medit. reasumpt.
20. Compl.
28 II
1. Int. Preces
2. Matutinum
3. Medit.
(Unde malum? — Protoevangelium — Foedus cum Noe — Antiquum Testamentum [De unde /vine/ răul? – Proto-evanghelia – Alianţa cu Noe – Vechiul Testament])
Ecdesul în Foedere antiquo mirabiliter praeparata [Biserica pregătită admirabil în Vechea Alianţă]
4. Sacrum. Grat. act.
7 *dona S.S. implorantur* [rugăciunea de implorare a celor 7 daruri ale Sfântului Duh]
încredinţare în mâinile Sfintei Fecioare Maria
5. Laudes
6. Medit. a X-a | *Ecclesia în novissimis temporibus constituta* | [Biserica orânduită în ultima vreme] |*Et incarnatus est*| [Şi S-a întrupat]
{*ad Gal* [Epistola către Galateni]) *„Quando venit plenitudo temporum, misit Deus Filium suum, natum de muliere"* [„Când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie"]
- *et Incarnatus est* [şi S-a întrupat]: să cădem în genunchi Marele Jubileu 2000 (- de introdus din nou) Să cădem în genunchi în faţa ieslei din Betleem
- realitate – nu mit -
credinţa – misterul întrupării, care este una cu credinţa în Dumnezeu Cel Unic (monoteism)
- Biserica este în acelaşi timp Trupul lui Cristos şi adevărata comunitate

- Cristos: Dumnezeu-Omul. Umanitatea – *instrumentum animatum Divinitatis* [instrumentul însufleţit al Divinităţii]. Biserica participă la această unitate *Incarnatus est de Spiritu S. ex Maria Virgine et homo factus est* [S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara şi s-a făcut om]

Passio DNJ. Chr. sec. Lucam
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]

7. Medit. a Xl-a

[Mysteria vitae Gesu] [Misterele vieţii lui Isus] *Verbo si e fato uomo, perché uomo diventassefiglio di Dio: Cateh. divinizzazione: nostro modo di essere uomini e rinnovato* [Cuvântul S-a făcut om, pentru ca omul să devină fiu al lui Dumnezeu: îndumnezeirea: natura noastră umană s-a înnoit]

omul participă la această Filiaţie Divină a Fiului-Cuvânt: El în noi, noi în El:
Biserica – comunitate a fiilor adoptivi ai lui Dumnezeu

Mysteria vitae Gesü [Misterele vieţii lui Isus]
de la naştere până la patimi, moarte şi înviere – misterele
mântuitoare ale lui Dumnezeu-Omul
Cine Mă vede pe Mine, îl vede pe Tatăl.
Meditaţie după metoda ignaţiană
Răscumpărarea – *mysterium tremendum* – [misterul de temut]

Redemptor totul în viaţa lui Cristos are putere mântuitoare *hommis vita Chrisli* [viaţa lui Cristos] – *per noi* [pentru noi]

- *davanti noi (di fronte a noi)* [în faţa noastră (înspre noi)]
- *în noi* [în noi]

Pro-existentia Christi [pentru existenţa lui Cristos] (Schiir-
mann) Eudes
de aceea *„sequelaXristi"appartiene alia vita della Chiesa* [„urmarea lui Cristos" face parte din viaţa Bisericii]. *„mia cosa sola*" [„singura mea îndatorire"] *Liturgia, sacramenti – vita Cristi.* [Liturgia, sacramentele - viaţa lui Cristos.] întreaga noastră viaţă cu Cristos şi în Cristos, a lui Cristos El vrea să folosească viaţa noastră pentru gloria Tatălui.

8. Medit. reasumpt.
9. Via Cruciş
10. *Ador. SS-mi* Lectura
11. SextaNona *(Cor. Ros.)*
12. Lit. SS-rum *(Cor. Ros.)*
13. Vesp.

14. Medit. a XII-a
|Et super hanc petrăm| [Şi pe această piatră]
- Cristos a dat Bisericii Sale o structură care să dăinuie de-a lungul veacurilor
- Alegerea celor Doisprezece
- *Struktura ordinata alia santită* [structură subordonată sfinţeniei] -
Mariaprende la struttura gerarchica l'ordine ministeriale [Maria capătă structură ierarhică, ordinea slujirii]
MulieHs
- Trimiterea Apostolilor: „Eu sunt cu voi până la sfârşitul *dignitatem* lumii" ' [„Despre
11 demnitatea
- Apostolii la şcoala lui Cristos femeii]

diferite momente
pot constitui baza examenului de conştiinţă pentru toţi urmaşii Apostolilor -

- femeia din Cana – Isus şi copiii -ce-şi propun Apostolii atunci când Isus le vorbeşte despre patimile sale – la Cina Cea de Taină
- Doamne, Tu ştii totul, Tu ştii că eu Te iubesc

15. *Lit. SSNom.J. BMV. S.Joseſ '*

16. Medit. a XIII-a |*Ecclesia ex ktere Chrîsti*| [Biserica /creată/ din coasta lui Cristos] |*O Crux, ave, spes unica*| [Bucură-te, o, Cruce, unica /noastră/ speranţă]
- *„ Tu, che sei uomo, Ti fai Dio”* [„Tu, om fiind, Te faci Dumnezeu”] – acesta a fost pentru Sinedriu motivul condamnării lui Cristos şi al morţii Sale pe cruce. Problema identităţii. Au socotit că fac un serviciu lui Dumnezeu condamnându-L pe Isus la moarte.
- Plânsul lui Isus pentru Ierusalim.
- „Iartă-i, Doamne, că nu ştiu ce fac.
- „Tăria inimilor” – căci au văzut minunile pe care le-a fă cut.
- De câte ori am vrut să-i adun pe fiii tăi, Ierusalime
- responsabilitatea pentru Crucea lui Cristos cade în seama întregii moşteniri a păcatului originar şi a întregii istorii a păcatului, care înseamnă întotdeauna un „nu” adresat lui Dumnezeu (Sf. Pavel: Fiul lui Dumnezeu m-a miluit si Si-a dat viaţa pentru mine)

Grădina Ghetsimani – Crucea – dăruirea totală în mâinile Tatălui pentru păcatele întregii lumi. Tot acest „nu” al umanităţii adresat lui Dumnezeu a fost pironit pe Cruce.

17. *Ros. Cor. (III)*

18. Ador. Euch.
19. Medit. reasumpt.
20. Compl.
1. Int. Ador. Preces
2. Matutinum
3. Meditatio
(Incarnatio – Mysteria Christi – Super hancpetrarn – Ecclesia ex latere Christi [întruparea – Misterele lui Cristos – Pe această piatră – Biserica din coasta lui Cristos])
4. *Sacrum. Grat. actio.* Rug. pentru Patrie
5. *Implor. 7 donorum S.S.* [Rugăciunea de implorare a celor 7 daruri ale Sfântului Duh] încredinţare în mâinile Sfintei Fecioare Maria / Grignion
6. Laudes
7. Medit. a XIV-a |*Ecclesia – ejfuso Spiritu manifestata* | *Hugo* [Biserica – revelată prin revărsarea Duhului] Rahner |*Tradidit spiritum* | [Şi-a dat Duhul] *p.tri Spiritus S.* – *Dio nascosto* [Duhul Sfânt – Dumnezeu ascuns] [Tatălui] „Dacă îi este sete cuiva, să vină la Mine şi să bea... Aceasta o spunea despre Duhul pe care aveau să-L primească cei care cred în El”
Pentecoste – viene dato lo Spirito Sancto, viene mani- cuvântul *festata la Chiesa* [Rusaliile – a fost dat Duhul Sfânt, a luat fiinţă Biserica] încredinţa”]
Aceasta este Biserica născută pe Cruce *„ex latere* semnificaţie *Christi”* [„din coasta lui Cristos”] *^”cd et v. „tradidit spiritum”* [„şi-a dat Duhul”] *Cf. Dominum et Vivificantem*
Toma d'Aquino: *Verbum spirans amorem* [Cuvântul Sf. Toma care inspiră iubire]

joo karol wojtyta – ioan paul ii

Tată, în mâinile Tale încredinţez Duhul Meu Pe Cruce se revelează Tatăl – Fiul – Sfântul Duh Primul dar al Celui înviat este Duhul Sfânt: luaţi Duh Sfân

în mâinile domnului: însemnări personale, 1996 489

t

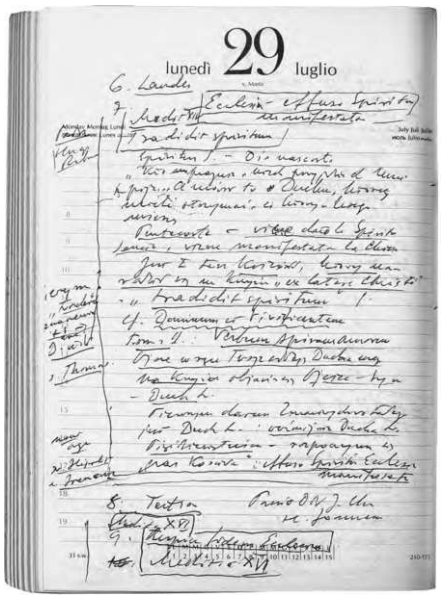
lunedì 29 luglio

Rusaliile – începe „timpul Bisericii”: *effuso Spiritu newage*
Ecclesia manifestata [Biserica revelată prin revărsarea ^ Duhului]
. *Tertia Passio DNJ. Chr. sec. Joannem* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
. *Meditatio* a XVI-a sf.ioanal
[Respicefidem Ecclesîăe| [priveşte credinţa Bisericii] crudi” [a]
Manifestatio Spiritus S. consistit în „ vita theologali”:fides, justinm
spes, caritas [Revelaţia Sfântului Duh constă în „viaţa larmei teologală”: credinţa, speranţa, iubirea] Pruncului
fides: assenso ad revelataparticipatio vitae Divinae: Isus attinge
lată la viaţa lui Dumnezeu: să aspiri la cele Divine] (Sf. Ioan al Crucii: *Dios por participación* [Dumnezeu prin participare])
credinţa este sigură – are o mai mare siguranţă decât cunoaşterea umană, deoarece se sprijină pe Cuvântul lui Dumnezeu (Revelaţia)
„noaptea credinţei” la Maica Domnului (*cf* enciclica *Redemptoris Mater)*
Doamne, nu te uita la păcatele noastre, ci la credinţa Bisericii Tale...
colonna della Verità [coloana Adevărului]

10. Medit. reasumpt.
11. Sexta Nona *Cor. Ros.*
12. Via Crucis *Cor. Ros.*
13. Ador. SS-mi *Lectura*
14. *Psalmi poenit.* (Soloviev)
15. *Vesp.* B. Forte
16. Medit. XVII

I Oratio – spei interpres| [Rugăciunea – tălmaci al speranţei]
Edith Stein – *nessun processo di secolarizzazione pud soffocare în noi il*
sf *IT ˢᵒffi° Spirito S.* [nici un proces secularist nu poate să sufoce în noi suflul Duhului Sfânt]
- *quiprega, spera* [cine se roagă speră]
Sf. Toma — *preghiera e interprete del nostro desiderio verso Dio* [rugăciunea traduce dorinţa noastră de Dumnezeu]: Vie împărăţia Ta. Facă-se Voia Ta...
Izbăveşte-ne de cel rău...
Ratzinger – *la preghiera e la lingua della nostra speranza* [rugăciunea este limba speranţei noastre]
- ce este speranţa?
Cateh. *spes sperat Deum a Deo* [speranţa îl aşteaptă pe Dumne-
clltzZ^ zeu la Dumnezeu]
BmcknTr *spes non deludit* [speranţa nu înşală]
în Te, Domine, speravi, non confundar în aeternum [în Tine, Doamne, am sperat, să nu fiu tulburat în veac]
deviazioni della speranza: acedia [abateri de la speranţă: *acedia*|
(demonio / del mezzogiorno) – torpore spirituale [(demonul amiezii) – moleşeala spirituală] *medicina: perseveranza* [remediul: perseverenţa] *amore della propria povertă* [dragostea pentru propria sărăcie]
5. *Teresia* -> *Beati gli poveri di spirito* [Fericiţi cei săraci cu duhul]
ab Jesu i?. Lit. JChr. Sacerdotis / BMV/ S. Jos. '
Infante [Sf. Tereza
a Pruncului 18. Medit. a XVIII-a Iubirea este cea mai mare

Isus] / *Caritas – amor amicîtiăe*ı [Milostenia – iubirea prieteniei]

- „Nu vă mai numesc slujitori, ci prieteni”

(În) Sf. Toma -> *amiciţia: benevolentia* [prietenia: bunăvoinţa]
communicatio mutua [dăruirea de sine reciprocă]
Cum poate fi *communicatio* [dăruirea de sine] dintre Infinit şi finit?

Dar Isus spune: „v-am numit pe voi prieteni”

- *communicatio* [dăruirea de sine] este posibilă datorită Harului (*participatio Div. naturae* [participarea la natura Divină]) – P. Lombard: însuşi Duhul Sfânt însufleţeşte spiritul omului
Sf. Toma: *instinctus Spiritus S.* [impulsul Sfântului Duh]
- Dacă devenim prieteni ai lui Dumnezeu, ar trebui şă devenim si prieteni între noi
- Prietenia şi dragostea conjugală. Este indispensabilă curăţirea simţurilor, a sentimentelor şi a voinţei.

„nu putem să trăim fără dragoste” *„gusto della vita”* [„gustul vieţii”]

19. Cor. Ros. (I)
20. Ador. Euch.
21. Ora sacră. *Compl.*

I III
1. Int. Preces
2. Matutinum
3. *Medit. mat. Ecclesia Spiritu ejfuso manifestata: tradidit spiritum — Respicefidem Ecclesiae. Oratio: spei interpres — Caritas — amor amicitiae* [Biserica revelată prin revărsarea Duhului: a transmis Duhul – Priveşte credinţa Bisericii. Rugăciunea: tălmaciul speranţei – Milostenia – iubirea prieteniei]

4. Sacrum. Grat. act. Preces.
Lit. pentru poporul pol.
5. *Implor.* 7 *doni Spi. S.* | încredinţare în mâinile Sfintei Fecioare Maria
6. Laudes
Lombard loan al Crue
7. Medit. a XIX-a |*Ecclesia — în fine saeculorum gloriose consummabitur* | [Biserica – la sfârşitul veacurilor se va desăvârşi în mod glorios]
[Ecclesiaperegrinans| [Biserica în pelerinaj]
- *peregrinans* în drumul spre Patrie
- *La Chiesa epromessa della Patria:*
[Concittadini dei Sancti [Biserica este promisiunea Patriei: concetăţeni cu Sfinţii]
- Speranţa de a dobândi cele sfinte este totodată un impuls pentru a ne angaja în cele vremelnice.
- *Deviazioni* [Abateri]: orizontalitate, utilitarism
v. Balthasar – Biserica *Chiesa e nella storia, ma simultáneamente la Tras- cende!* [Biserica este înscrisă în istorie, dar în acelaşi timp o Transcende!]
dovadă: Sacramentele: semnele
(humilitas Sacramentorum [smerenia Sacramentelor])
8. Tertia (Feria VI în Parasceve)
9. Medit. a XX-a
|Sanctorum Communio| [Comuniunea sfinţilor] *(Sancta Sanctis* [Cele Sfinte Sfinţilor])
- *comunione alle cose sânte* [comuniunea cu cele sfinte]

- *comunione alie persone sânte* [comuniunea cu cei sfinţi] ^onc. Vat. II *„i tutti siamo Chiesa*" [„noi toţi suntem Biserica"]
- *nostra debolezza aiutata dalla loro sollecitudine* [slăbiciu- nea noastră sprijinită pe ajutorul lor]

Tereza a Apocalipsa: oraşul – Ierusalimul ceresc – care se pogoară Pruncului din ceruri

Ce aşteptăm din partea Sfinţilor? Unirea cu Dumnezeu, harul, veşnica mântuire, orice ajutor pe acest drum. Merton — *„Comunicantes"...* [„în comuniune"] în Euharistie Leon Blois _ numai în ceruri vom vedea cât datorăm Comuniunii Sfinţilor

10. Sexta Nona
12. [sic] Medit. reasumpt.
13. Via Crucis Lectura
14. Ador. SS-mi
15. Lit. SS-rum
16. Vesp.

17. Medit. a XXI-a

[Tertio Millennio adveniente]

- *novissima* [cele de pe urmă]: LG, cap. VII LG, GS
- Occident – Orient (secularizarea – prigoana)
- tot mai multe ameninţări / sectele pentru credinţă şi Biserică Aug.
- Biserica îşi continuă pelerinajul printre persecuţii din partea lumii si consolări din partea lui Dumnezeu
- Cei care au trăit cu gândul la împărăţia Cerurilor au fost totodată promotori ai civilizaţiei şi ai culturii.

„jugul meu este dulce"

- pe Pământ suntem pelerini, dar pelerinii nu sunt vandali

- „ *Tertio millenio*" nu ascunde nelegiuirile pe care le-au săvârşit creştinii
- *desiderio della unită dei christiani* [dorinţa de unitate a *monac.* creştinilor] (dar aici se poate amesteca duhul acestei lumi) [căiug ării]
Maria non vince con la spada în mano, ma con la
^*onodocsi spada în cuore* [Maria nu triumfe cu sabia în mână, <- Gertruda ci cu sabia din inimă].
18. Lit. SS Cordis. BMV. S. J.
Rozariul celor 5 Răni *Veni Sande Spiritus*
19. Medit. a XXII-a
/ Obviam Sponso | [în întâmpinarea Mirelui] *Tre aspetti*: [Trei aspecte:]
- i° *Liturgia*. *Maranatha.* Vino, Doamne! Acest „*Marana-*
thcf exprimă Biserica, oficiind Euharistia. *sf.Aug* Rugăciunea „*versus Orientem*' [„către Răsărit"]: duomo
- *Oriens ex alto* [Răsăritul cel de sus]: simbolism cosmic
anticipazione della nuova venuta di Cristo [anticipare a Aug celei de-a doua veniri a lui Cristos]: *Obviarn Sponso* –
2° *Obviam Sponso: desiderio di essere conformaţi a Cristo* [în întâmpinarea Mirelui: dorinţa de a ne asemăna cu Cristos]
con le lampade ardenti [cu făcliile care ard]
caritâ pastorale per la Chiesa [dragostea pastorală pentru
Biserică]
3° – ,, *Obviam Sponso „: Sponsa semper magis conformis allo Sposo* [„în întâmpinarea Mirelui": Mireasa tot mai asemănătoare Mirelui]. Martirii secolului XX Orig. a) ,,
Tempo della Chiesa „— tempo della attesa. Anchegli Santi del cielo attendono con noi [„Timpul Bisericii" –

timpul aşteptării. Şi Sfinţii din cer aşteaptă împreună cu noi]. Cat. b) *Tempo della prova della Chiesa* [Timpul încercărilor pentru Biserică]
Tempo di svegliarsi [Timpul deşteptării] c) *Venuta dello Sposo – tempo sară la sua sovrana decisione* [Venirea Mirelui – timpul /acesta/ va fi hotărârea lui suverană] pentru ca Dumnezeu să fie totul în toţi
20. *Cor. Ros. (II)*
21. *Ador. Euch.*
22. *Medit. reasumpt.*
23. *Compl.*
2 III
1. *Int. Prec. mat.*
2. *Matut.*
3. *Medit. mat.*
(Reasumptio omnium dierum [Recapitularea tuturor zilelor])
4. *Sacrum. Grat. act.* *Pro Patria* [Pentru Patrie]

Prece

s5. Medit. a XXIII-a
Au cœur de l'Eglise je serai l'amour [în inima Bisericii eu voi fi iubirea]
(s. Ther. ab Jesu Inf. [Sf. Tereza a Pruncului Isus])
- *Chiesa santa* [Sfânta Biserică]
- obolul văduvei: „a dat tot ce avea", recapitularea întregii Evanghelii „nu ştie dreapta ce face stânga". Ucenicii trebuie să înveţe cine este cu adevărat mare în împărăţia Cerurilor.

Văduva – *figura della Chiesa* [simbolul Bisericii] Cateh.
- îl binecuvântăm pe Tatăl pentru sfinţenia pe care o dă ^t" extt Bisericii. Aici cuvintele Sf. Tereza a Pruncului Isus *„Au pr gali cœur de l'Eglise je serai l'amour"*. Sfinţenia este posibilă pentru toţi.

încheiere. Cuvânt
Pater noster [Tatăl nostru]
UIOGD
AMDG
Exercitia spiritualia 1997 16 11-22 11 card. r[oger] etchegaray
16 II
Lamentaţii
Litaniae
1. ora. 18 *Exp. SS-mi*
2. *Vesp.*
3. I *Medit. introductiva*
„Tertio millennio adveniente": Anul 1: Cristos A cincea Evanghelie – cea pe care o scriu creştinii cu viaţa lor Experienţa Curiei Romane depăşeşte graniţele Curiei – (card. Confalonieri) – comunitatea dicasteriilor: rugăciunea colectivă - „Rugaţi-vă şi pentru noi, ca să putem vesti Misterul lui Cristos" Cuvântul s-a făcut Trup – acesta este Isus Cristos *Memoriale di Pascal „fuoco „* [Memorialul lui Pascal „focul"]
(precum Moise în rugul aprins) = iară Cristos nu ştim nici Cine este Dumnezeu, nici cine suntem noi înşine.

4. Ador. SS-mi
5. Medit. reasumpt.
6. Compl.
17 II
Feria II [luni]
1. Int. Preces. Ador.
2. Medit. Mat.
Moise *ad montem Horeb* [pe muntele Horeb]
3. Sacrum. Grat. actio
încredinţare în mâinile Sfintei Fecioare Maria
4. Laudes
5. Medit. a Il-a
Numele lui Isus Cristos
Fiul lui Dumnezeu
„Tu esti Fiul Meu cel iubit, în Tine îmi găsesc toată bucuria"
relaţia cu Tatăl
„Cine Mă vede pe Mine îl vede şi pe Tatăl" *Abba*
„si îl vom vedea, aşa cum Este" sf. ioan al
„Tatăl nostru": fiii în Fiul sf^r"
6. Implor, donorum SSpir. *'ecea Passio*
DNJ. Chr. sec. Math [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]
7. Tertia
8. Medit. a III-a
Tatăl – Paternitatea
împotrivirea gândirii contemporane *{societas represiva* [societatea represivă]) creşte în acelaşi timp dorul după Tatăl *„nemo tam pater quarn mater"* [„nimeni /nu e/ un astfel de tată precum mama"] *perdono* [iertarea] – *(cf.* tabloul lui Rembrandt)giovedi
1

8

agosto

Íc ^

r- €

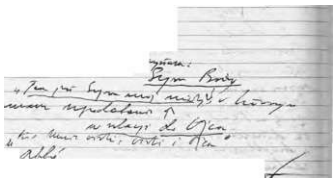

#

¡gE

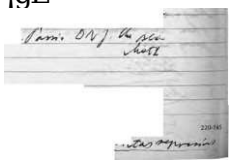

——TW^ñ
^„*Dives în Misericordia*'' (AliAgca)
Biserica împlineşte misiunea Milostivirii lui Dumnezeu (Pascal)
Bucuria iertării
„este mai mare bucurie în cer.
„*misericordia ageneratione în generationem*' [„milostivirea din neam în neam”]
9. Sexta Nona
10. Medit. reasumpt.
11. Via Cruciş
12. Ador. SS-mi Lit. Nom. DNJCh
13. Lit. SSrum Lit. BMV
Lit. S. Joseph Lect
13.[sic| Vesp.
14. Medit. a IV-a
Spirito S. (Spirito di Christo) [Duhul Sfânt (Duhul lui Cristos)]
= ne învaţă acelaşi lucru ca şi Cristos *Credo [în] Spiritum Sanctum* [Cred /în/ Sfântul Duh] *„Dominum et Vivificantem*' [„Domnul şi Dătătorul de viaţă”]
enciclica (partea a III-a) partea a II-a „va convinge lumea”…
Rusaliile: Duhul Sfânt conferă sensul potrivit oricărui cuvânt din Evanghelie şi puterea evanghelizării: insuflă Viaţă.
15. Matut. anticip. (Feria III)
16. Veni Creator
17. Medit. a V-a
Sf. Tereza a Pruncului Isus
(Urs v. Balthasar)
„Mergeţi în toată lumea, învăţaţi toate popoarele.
Evanghelizarea
Paul VI *„Evanghelii nuntiand?* întâlnirea religiilor: Assisi 1986 iudaismul = religie protocreştină *Mostra aetate”*

- moştenire comună cu Israel
- *incontro / scontro delle religioni una sfida maggiore del nostro tempo* [întâlnirea / confruntarea religiilor /este/ o mare provocare a vremurilor noastre] nu se poate vorbi despre *„vieparadele“* [„căi paralele”] spre mântuire Cristos – singura cale a mântuirii

18. Cor. Ros. (I)
19. Ador. SS-mi
20. Medit. reasumpt.
21. Compl.

18 II
Feria III [marţi]
1. Int. PrecesAdor.
2. Medit. („Pater noster” – de textis Feriae III [„Tatăl nostru” – din lecturile zilei de marţi])
3. Sacrum. Grat. actio. Preces
- încredinţarea (Grignion) *Imploratio donorum S. Spir.*
4. Laudes

5. Medit. aVI-a Rugăciunea.

Rugăciunea lui Cristos o cunoaştem într-o anumită măsură. în primul rând s-a rugat singur (în cămara inimii). Cu siguranţă s-a rugat cu Psalmii
Rugăciunea din Grădina Ghetsimani – apogeul Rugăciunea de pe cruce rugăciunile lui Cristos
Agonia lui Cristos este totodată apogeul Misterului Său (toate cuvintele, toate acţiunile – totul este plinătatea rugăciunii şi a Misterului)
Trebuie ca rugăciunea lui Cristos să devină rugăciunea noastră. Suntem chemaţi să participăm.
Ceea ce ne învaţă Cristos despre rugăciune este foarte simplu şi totodată profund. *„Pater noster“*... [„Tatăl nostru” ...]: „îndrăznim să spunem” Tatăl meu şi Tatăl nostru.

6. Tertia Passio DNJChr sec. Marcum
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]

7. Medit. a VlI-a
Lectio Divina [Lectura Divină]. Rugăciunea trebuie să-şi găsească temeiul în Cuvântul lui Dumnezeu. Evanghelia – Rugăciunea – Predica Creştinismul este religia Cărţii (Cuvântul lui Dumnezeu).'
al^ndohie
Lectio divina – studium (Const. Dei Verbum) – „lumina" (Botticelli): *„Madonna del Livro"* [„Madonna cu Cartea"] – Textele Părinţilor (patristica) – dimensiunea contemplaţiei (Cârmei).
Lectio divina trebuie să fie ancorată în Biserică: (= li- Ckudel turgia)
8. Sex ta Nona
9. Medit. reasumpt.
10. Via Cruciş
11. Ador. SS-mi
12. Psalmipoenit.
13. Vesp.
4. Medit. a VUI-a „Cel Crucificat" [ilizibil]
încă de când vine în lume, spune: „Iată, Tată, am venit să fac Voia Ta". De la venirea în lume se pregăteşte pentru acest „ceas", aşadar nu doar cele trei ceasuri pe
Golgota, ci o lungă pregătire pentru a împlini ceea ce a Cullmann spus Isaia în cântecul despre Slujitorul lui Iahve. Claudel Suferinţa: o problemă fără răspuns la dimensiune
umană. Răspunsul l-a dat Cristos: El însuşi Si-a asumat Crucea – cu adevărat El a luat asupra lui suferinţele noastre (Is.)
Dostoievski După Cristos, suferinţa nu mai este *„scandalum"* [„pă-
Scheler cătuire"], ci *„mysterium"* [„mister"]. Pascal
Bulgakov Nebunia crucii – *follia crucis*
journet *Stabat Mater*. o. Tu, care ai suferit împreună cu El

14. *[sic\ Matut. anticip.*
15. Medit. a I X-a *A ve, Verum Corpus* [Bucură-te, Trup Adevărat]
Guitton „Dacă murim cu Cristos, tot cu El vom trăi” [ ]
„De aceea Mă iubeşte Tatăl, pentru că îmi dau viaţa.
Nimeni nu Mi-o ia, ci o dau Eu de la Mine”... am putere. ..
„A coborât în iad”: într-un fel consecinţa finală a întrupării:
„a coborât printre cei morţi”.
„Moartea”: dacă murim cu Cristos, tot cu El vom trăi.
v. Balthasar Sf. Tereza M: ultimele 18 luni de viaţă:
„noaptea”: „a
Studiu muri din dragoste” Sf. Tereza »nu mor> pătrund în Iubire”
a Pruncului „jurnalul” agoniei
^ „Tâlharul cel Bun” – „*ha rubato il Cielo*” [„a furat Cerul”]
16. Cor. Ros. II
17. Ador. SS-mi
18. Medit. reasumpt.
20. *[sic\ Compl.*
19 II
1. Int. Preces. Ador. Euch.
2. *Medit.* (Ninive – Iona)
3. Sacrum. Grat. act. încredinţarea (de Monfort) *Implorantur* 7 *dona Spiritus S.*
4. Laudes
5. Medit. a X-a
„ *Volto di Christo, volto deifratelli*' [„chipul lui Cristos, chipul fraţilor”]
(Icoana – mai mult decât o imagine, mai mult decât un tablou]: Răsăritul – Cine este aproapele meu?
Parabola despre bunul samaritean Multitudinea de chipuri omeneşti este o expresie a bogăţiei Chipurilor lui Cristos.

Biserica -*fondatrice della fraternită* [fondatoarea fraternităţii]
- *promotrice* [promotoarea] „să-ţi iubeşti aproapele ca pe tine însuţi" Burundi:
nb (De fapt, întreaga temă se află în titlu)
6. Tertia Passio DNJChr. sec. Lucam
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]
7. Medit. a Xl-a
„ *Volto di Cristo, volto dei sacerdotf* [„Chipul lui Cristos, chipul preoţilor"]
„Sacerdos – alter Christus" [„Preotul – un alt Cristos"]
Situaţia în dieceză – situaţia în Curia romană, la fel şi în Curie – *verum misterium sacerdotale, pastorale* [adevăratul mister preoţesc, pastoral] vizite *ad limina).*
^ ----------observaţii
sugestie! ^
Episcopii în Curie
8. Sexta Nona
9. Medit. reasumpt.
10. Via Cruciş
11. Ador. SS-mi
12. Lit. SS-rum Lectura
Lit. Nom. Jesu BMVS,Joseph
13. Vesp.
14. Medit. a XII-a
Biserica – misterul *Misterium* acelaşi lucru cu misterul lui Cristos. (Paul VI *„Ecclesiam suam')* Bemanos
Imaginile Bisericii (LG) Conciliul a ales imaginea
„Poporului lui Dumnezeu" Renan Credinţa în Biserică, organic contopită cu credinţa în Cristos. Biserica – împărăţia lui Dumnezeu
A crede în Biserică înseamnă a avea răspundere pentru întreaga lume în perspectiva împărăţiei lui Dumnezeu
Guitton istoria şi geografia Bisericii

H. Rahner Biserica Sfântă

Biserica în pustiu Cad în genunchi în faţa misterului Bisericii.

15. *Matut. anticipatum*

16. *Veni Sancte Spiritus* [Vino, Duhule Sfinte]

17. Medit. a XIII-a Biserica – Mamă

Mama, Cea care ne dă naştere în Sacramentul Botezului

Claudel || JVr.. L poate avea pe Dumnezeu drept Tată cel care nu are Biserica drept Mamă" (Sf. Ciprian) (catehumenii) - Maria – Mamă în Biserică – Mama Bisericii (enciclica (De Lubac) *Redemptor hominis)*

oare iubim Biserica?

nu există reformă fără iubire Teilhard de

a iubi Biserica – înseamnă a privi Biserica prin ochii lui chardm Cristos

Biserica – singurul loc al mântuirii omului

18. *Cor. Ros. (III)*

19. *Ador. SS-mi*

20. *Medit.* *reasumpt.*

21. *Compl.*

20 II

1. *Int. Preces. Ador. Euch.*

2. *Medit. mat. (Lecturae- Ester* – „orice vei cere...")

3. *Sacrum* *Grat. actio. Preces*

a) încredinţare în mâinile Sfintei Fecioare Maria

b) *Implorantur dona Spiritus S.*

4. *Laudes*

5. Medit. a XIV-a

Riconosci nel oferta della Tua Chiesa la Vittima immolata per la nostra Redenzione [Priveşte cu bunătate la darul Bisericii Tale, recunoscând în el jertfa prin care ne-ai împăcat cu Tine].

„Eucharistia facit Ecclesiam – Ecclesia facit Eucharistiam' [„Euharistia celebrează Biserica – Biserica celebrează

Euharistia”] *Padri del* 11
Felul în care oficiezi Euharistia arată ce fel de preot eşti.
Liturgia Cuvântului – Liturgia Jertfei deşertului]
bucuria comunităţii (*communio*) întru Cristos Euharistia si misiunea China || Rom
aReforma liturgică Vat. II
6. Tertia Passio DNJChr sec. Joannem
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
7. Medit. a XV-a *Cristo casto* [Cristos neprihănit]
Tre semi del Remo: castită — povertă — obedienza [Cele trei semne ale împărăţiei: castitatea – sărăcia – ascultarea]
Cristo casto [Cristos neprihănit] – celibatar pentru împărăţia cerului
- „nu ştiaţi că eu trebuie să fiu în casa Tatălui Meu?”
- „oricine face voia Tatălui Meu cel Ceresc, acela îmi este şi frate, şi soră, şi mamă.
- nu Mă atinge, pentru că nu M-am urcat încă la Tatăl
- Paul VI *„Sacerdotalis coelibatus”*: motivaţia cristologică. Celibatul are un sens antropologic.

Cei 144 000 din Apocalipsă
8. Sexta Nona
9. Medit. reasumpt. (Via Crucis)
10. Ador. SS-mi
11. Psalmi poenit. îl. Vesp.
Medit. a XVI-a *Christopovero* [Cristos sărac]
„Dio e Ouello che non possiede e non puo essere posseduto” [„Dumnezeu este Cel care nu posedă nimic şi nu poate fi posedat”].
Christo – icona di Dio povero [Cristos – icoana lui Dumnezeu sărac] „fiind bogat, s-a făcut sărac pentru voi, ca să vă îmbogăţiţi cu sărăcia Lui” tot edificiul Bisericii de-a lungul istoriei s-a înălţat pe sărăcie
Sf. Francise din Assisi M. Tereza din Calcutta Sf. Martin de Tours

Pascal (moartea lui Pascal) *(poveri dijahwe* [săracii lui Iahve])

- Isus din Nazareth: sărăcia
- Prima Duminică a Postului Mare – evanghelia despre ispitirea lui Cristos

14. Matut. anticipatum

„ Ubi caritas est vera [„Acolo unde iubirea este adevărată”]

15. Medit. a XVII-a *Christo obbediente* [Cristos ascultător] *„ Vemo perfare, o Dio, la Tua volontd*" [„Vin să fac, Tată, voia Ta“]

Isus la 12 ani Ghetsimani

„supus până la moarte, moartea pe cruce”

Adam – Cristos

per inobedientiam unius

- *per obedientiam Unius* [prin neascultarea unuia – prin ascultarea de Unul]

hrana mea este să fac voia Tatălui „ceasul meu” – ceasul prevăzut şi stabilit de Tatăl pr. Bidogar sj.

pentru creştini si ascultarea este calea spre Tatăl // T de Lubac

/ 1 ' „ ' — l I Sf. Ioan

(este mai greu sa porunceşti decât sa asculţi) ai crucii

/în/ ascultare /este şi/ „a asculta” (Cuvântul) să iubeşti ascultarea Sinai – Muntele celor 8 fericiri

16. Cor. Ros. (I)

17. Ador. SS-mi

18. Hora santa. Compl.

21 II

1. Int. Preces

2. *Ador. Euch.* Lit. Pop. Pol.

3. Medit. mat.

(Iezechiel — Predica de pe Münte)

4. Sacrum Grat, actio. Preces

a) încredinţare în mâinile Sfintei Fecioare Maria (Grignion)

b) Implorantur doni S. Spiritus

5. *Laudes*
6. Medit. a XVIII-a
Cristos – noul Adam (Sf. Pavel: primul Adam – ultimul Adam)
neascultarea – ascultarea [ilizibil] în gândirea lui Dumnezeu ultimul (al doilea) Adam este cel dintâi
fie şi *în ordine executionis* [în ordinea creaţiei] Al doilea Adam vine după primul
(înnoire *în Christo* [în Cristos]: firul conductor în toată istoria)
Născut înainte de orice creatură Primul născut în întreaga creaţie Adam – Cristos Eva – Maria:
Mama tuturor celor vii *Christus* — *nostrum „Amen"* [Cristos – al nostru „Amin"]
„Da"
7. *Tertia*
8. *ex FeriaVI în Parasceve*
9. Medit. a XIX-a *„ Testimone fedele*" [„Martorul credincios"]
(Apocalipsa) Martor credincios Apocalipsa – scrisoare către Biserici – cartea cristolo- gică – Cristos – Martor (Martir) credincios – Claudel *Martirio dei Christiani dei primi secoli e în tutti gli secoli* [Martiriul creştinilor din primele secole şi din toate secolele]
D. Rops *martirio e battesimo* [martiriu şi botez]
martirio ed Eucharistia [martiriu şi Euharistie]
7 scrisori ale Sf. Ignatie al Antiohiei apoi Sf. Antonie pustnicul o formă specială de *„martyrium"* pentru că toţi creştinii sunt chemaţi ca martori
(Martyrigiapponesi [Martirii japonezi]) *!! {martyri delnostro secolo* [martirii vremurilor noastre])!!
(„ Tertio millennio adveniente") martyrologium

ortodocşi – catolici – anglicani (Uganda) – evanghelici
Aleksander Meri
t Biserica este puternică atunci când este crucificată Terzy Popiekiszko
China Albania (card. Koliqi)

10. Sex ta Nona
11. Medit. reasumpt.
12. Via Crucis
13. Ador. SS-mi
14. Litania SS-rum (Lectura)
Lit. S. Cordis DNJ. Chr.
BMVS,Joseph
15. Vesp.

16. Medit. a XX-a *„Nostro Signore"* [„Domnul nostru"] *Dominus Noster* [Domnul Nostru] *(Paulus)* „... .I-a dat un Nume mai presus de orice alt nume" [Pavel] .. .Isus Cristos este Domnul
Signoria di Christo si estende a tutte le cose visibili e [Paul VI] *invisibili* [Domnia lui Cristos este asupra tuturor celor vizibile şi invizibile]
- *e..cosmica"* [este „cosmică"/ universală]. *„Pantokrator"* (5. *Paulus) „pleromd"* [(Sf. Pavel) „plinătatea"]

lumea nu L-a recunoscut... a venit la ai lui, iar ai lui nu L-au primi

tîntre „deja”... şi „încă nu” – o tensiune permanentă *Parusia* [ceea ce urmează să vină] celebrarea Regelui Cristos, care încununează întregul an liturgic al Bisericii

17. *Matut. anticipatum*
(Tronul Sf. Petru)

18 Medit. a XXI-a *Veni Domine Jesu* [Vino, Doamne Isuse]
Lumea trăieşte cu obsesia distrugerii, a sfârşitului ei. Viaţa Bisericii este orientată spre „*Maranatha*”, spre Cea de-a doua Venire.
„*donec veniaf* [„până când va să vină”] veşnicia a „intrat” deja în timp odată cu Cristos Cel crucificat şi înviat „timpul s-a împlinit”
cu Cristos Cel înviat am intrat deja în plinătatea timpului
Ce facem pentru a grăbi Venirea Lui? ! Euharistia: parusia anticipată
- apogeul speranţei creştine: aclamaţia după Schimbarea la Faţă! Ziua Domnului
(Judecata de Apoi după Matei 25) Viaţa veşnică: este Viaţa veşnică pentru a Te cunoaşte pe Tine, Tată, şi pe Cel pe care L-ai trimis, pe Isus Cristos
Parusia lui Cristos este începutul unei „noi creaţii”. pentru ca Dumnezeu să fie „Totul în toţi”

19. Cor. Ros. II
10. Ador. Euch.
11. Medit. reasump.
11. Compl.
1. Int. P rec es
2. Ador. SS-mi
3. Medit. matut.
(cathedra S. Petri „Tronul Sf. Petru”) *Grat. act. Preces*
a) încredinţarea sf. Grignion de Monfort
b) Imploratio donorum Spiritus S.

6. Medit. a XXII-a Maria:
Causa nostrae laetitiae Motivul bucuriei noastre

Buna Vestire

Salvatore – *Precursore* [Mântuitorul – începătorul]

Akathistos [Acatistul]: bucură-te *AMDG/IPII* /

„Binecuvântat pântecul care Te-a purtat şi sânul pe care L-ai supt…”

Maria: io zile în Camera de sus în aşteptarea venirii Duhului Sfânt

Acolo s-a născut *„devozione Mariana*” [„devoţiunea marială”]

1966: [Piekaryl! Sf. Anzelm *Deus Pater omnium rerum creatarum*

Maria Mater re-creatarum [Dumnezeu Tatăl tuturor lucrurilor create Maria Mama celor înnoite]

Cath. S. Petri [Tronul Sf. Petru]

beatus es Simon Petre [fericit eşti, Simone Petru]

7. încheiere. Cuvânt. *Magnificat*

UIOGD

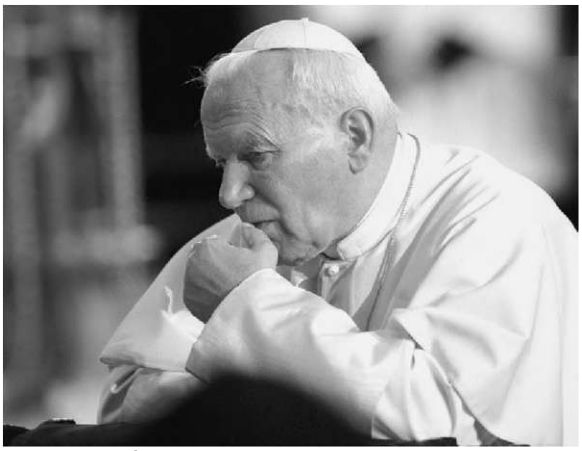

Exercitia spiritualia 1998 L-7 iii
card. j[ân] ch[ryzostom] korec sj (nitra)
I III
ora 18 Lamentaţii *Exp. SS-mi*
Vespro II. Dom. I. Quadragesimae [Vesperele, Prima Duminică a Postului Mare]
Medit. introductiva

Martorul Bisericii catacombelor sec. XX! a venit să dea mărturie
Tertio Millennio adveniente Anul Duhului Sfânt
secolul XX: două experienţe de viaţă fără Dumnezeu – poate au devenit o nouă descoperire a adevărului despre Dumnezeu
Curia Romană – *„cenacolo permanente*" [„o Cameră de sus permanentă"] (Paulus VI [Paul VI])
tăcere şi reculegere în prezenţa lui Dumnezeu *forza della Chiesa* [puterea Bisericii] *Jesus Christus heri et hodie et în saecula* [Isus Cristos ieri şi azi şi în veci]
Ador. SS-mi
Medit. reasumpt. *Matut. anticipatum*
Compl.
2 III
1. Praep. ad Sacrum
ador. SS-mi
Implorantur doni Spiritus S. Lit. SS. Pol.
2. *Medit. matut. (de die!* [despre această zi])
3. Sacrum
Grat. act. preces
4. Laudes
5. *Medit*. a Il-a
- *Da Dio o dai nulla?* [Din Dumnezeu sau din nimic?] Creaţia! nici o structură raţională nu se naşte *„per casum* [„din întâmplare"]
Cartea Genezei: *contra* [contrariul]: diversele forme de materialism / de evoluţionism
Există un singur Dumnezeu. Creatorul cerului şi al pământului:
Dumnezeu a încredinţat acest adevăr lui Israel Creatorul omului: după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu
„dai nulla" [„din nimic"] lumea nu putea să se nască singură. A trebuit să fie creată.

Biserica – noul Israel – trebuie să susţină acest adevăr fundamental despre creaţie. Şi asta în contextul tuturor provocărilor vremurilor noastre.
(Passio DNJChr. sec. Mat. [Patimile Domnului nostru Isus Cris- tos după Matei])
6. Tertia
7. *Medit.* a III-a *Verită sull'uomo* [Adevărul despre om] omul – *mysterium* [misterul] *profunditas est homo et cor eius abyssus* [profunzime e shakespeare omul şi inima lui abis]
Ps 8
Omul exterior – lăuntric
Ce este omul, de vreme ce Dumnezeu i L-a dat pe Fiul Său?
Dumnezeu – Omul
Omul şi lumea animală chesterton
Omul – fiinţă care se roagă. Urmele omului duc la Dumnezeu.
(de la cele primordiale la Capela Sixtină) Michelangelo
Cristos: *perfecta immagine di Dio* [imaginea perfectă a lui Dumnezeu]
Adamo – Christo [Adam – Cristos] Pascal
primo – secondo Adamo [întâiul – cel de-al doilea Adam] a muX
cum să asiguri viitorul omului! negarea lui Dumnezeu —► negarea omului *Dio, abbipietâ di noii* [Doamne, ai milă de noi!]
8. Sexta, Nona
9. *Reflexiones super Conf. II et III* [Reflecţii în legătură cu conferinţele a II-a şi a III-a]
10. Ador. SS-mi
11. Lit. SS-rum Lecturae
Lit. SS Nom. JChr., BMV/S. Joseph
12. Vesp.
13. *Medit.* a IV-a

„Mysterium iniquitatis' [„Misterul fărădelegii”] Gen. 3. Păcatul de la originile umanităţii Moştenirea păcatului originar – atât de vizibilă în vremurile noastre
Experienţele propriei Patrii şi ale propriei vieţi omul a opus „propriul” proiect de viaţă planului lui Dumnezeu *uomo presenta la fine della Creazione* [omul prezintă sfârşitul Creaţiei]
arriva a vantarsi delsuo peccato [ni se întâmplă să ne lăudăm cu propriul păcat]
Consecinţa păcatului este moartea mai ameninţătoare decât moartea este *„mors aeternd'* [„moartea veşnică”]
Singurul Mântuitor – Cristos
14. *Meditatio* a V-a
superpraedicato: [despre conţinutul predicii] L*profunditas est homo et cor eius abyssus*' [„profunzime e omul şi inima lui abis”]
15. *Medit.* a IV-a *[sic]*
„Salvatorepromesso” [„Mântuitorul făgăduit”] Istoria lui Israel, care îşi are începutul în Avraam Prorocirea lui Isaia despre Emmanuel născut din Fecioara Ier / Daniel / Miheia *„Servo di Dio”* [„Slujitorul lui Dumnezeu”] (Is) omul durerii
Toate acestea în linia Protoevangheliei *Messia promesso e aspettato!* [Mesia cel făgăduit şi aşteptat!]
Făgăduinţa vorbeşte despre o „Femeie” *promessa e aspettata* [făgăduită şi aşteptată] (Maria) Ioan Botezătorul – misiunea lui a fost de a-L arăta pe Mesia cel prezent.
Toată istoria omenirii atinge în El încununarea: „Cuvântul s-a făcut Trup” / În 1
16.Cor. Ros. (I)
17. *Bened. Euch.*
18. *Matut. anticip.*
19. *Medit. reasump.*
20. Compl.

1. Praepar. ad Sacrum
Ador. SSmi
Implorantur dona Spir. S.
Lit. Pop. Pol.
2. *Medit. matutina* (despre Cuvânt
despre rugăciunea „Tatăl nostru") *Sacrum. grat. actio. Preces*
3. Laudes
4. *Medit*. a Vl-a
Mysteria vitae Christi [Misterele vieţii lui Cristos] *Vawelo e unaforza!* [Evanghelia este o forţă!] Isus Cristos – Singurul Mijlocitor între Dumnezeu şi om
Doar prin El putem să ne apropiem de Tatăl Fiecare Liturghie cuprinde toate misterele vieţii lui Cristos
Evanghelia [ilizibil] doar biografie, ci şi *„annunzio di salvezzd*" [„vestire a mântuirii"]. *Verită rivelata* [Adevărul revelat]
Viaţa, crucea, învierea toate acestea dăinuie
Cristos lucrează în Biserică: Cuvântul si Sacramentele *messagno continuo* [vestirea continuă] Câţi oameni participă la acest Mister! Maica lui Cristos aparţine pe deplin acestui Mister *Chrystus heri hodie et în saecula* [Cristos ieri, azi şi în veci]
Trăim prin Viaţa Lui, prin Misterul Lui mântuitor.
5. Tertia
6. Medit. a VII-a
Primi discepoli [Primii ucenici

]Andrei, Petru, fiii lui Zebedeu
până atunci ucenici ai lui Ioan Botezătorul
„Veniţi după mine” Aşa începe şirul de chemări legate intrinsec de istoria Bisericii
- învăţătorule, unde locuieşti?
- Veniţi şi vedeţi – (deviza Paris) Au mers, au văzut, au rămas cu El Andrei îl aduce pe Simon, fratele său
Cristos către Simon: „te vei numi Kefa”, adică Petrus / Pietro [Petru]
Nomen – *munus* [Nume – misiune] „L-am găsit pe Mesia”
Munus Petri [Misiunea lui Petru] pentru Biserică *Amore* — *Autoritâ* [Dragostea – Autoritatea] – fără de care nu ar putea exista Biserica
Chemarea lui Petru ca paradigmă a tuturor chemărilor în Biserică
7. *Medit. concl.* „Cristos trăieşte în mine”
8. Via Cruciş
9. Ador. SSmi Lecturae
10. Psalmi poenit.
Lit. SS Cordis DNJChr., BMV, S. Joseph
11. Vesp.
iz. *Medit.* a VIII-a
„ *Cristoparia anche a noi*" [„Cristos ne vorbeşte şi nouă”]
„*Spersonalizzazione*”. *Numeri* [„Depersonalizarea”. Cifrele] .
Masele – nu persoanele
Sfânta Scriptură numeşte şi cheamă pe nume. Isus – persoană – Bunul Păstor cheamă pe fiecare pe nume -
- „De atâta timp sunt cu voi şi nu M-aţi cunoscut” „Marta, Marta”... etc. „Maria” (după înviere)
„Saulo, Saulo” [„Saule, Saule”] „m-a iubit şi şi-a dat viaţa pentru mine” „ştia ce este în om”, îl cunoştea pe dinăuntru Samariteanca
Natanael Zaheu
Cristos ne cunoaşte şi ne iubeşte pe fiecare dintre noi

în acelaşi mod
„La cine vom merge”
„O, Doamne, Tu te-ai uitat la mine Buzele Tale au rostit astăzi numele meu”
„ Totus Tuus” [„Al Tău în întregime”]
13. Reflecţii concl.
14. *Medit*. a IX-a
„Segregatus în Evangélium” [„Rânduit pentru vestirea Evangheliei”]
Misiunile sacerdotale – *segregatus în Evangélium*
„Presbyterorum ordinis” – „ut labia sacerdotum scientiam custodianf [„pentru ca buzele preoţilor să păzească ştiinţa”]
înainte de toate *„scientiam spirituálém*' [„ştiinţa duhovnicească”] *iscientiae sacrae* [ştiinţele sacre])
de aceea trebuie să se roage si să citească mult
(*scientia sacra* [ştiinţa sacră])
(Sfinţii Chirii şi Metodie)
„Segregatus în Evangélium [„Rânduit pentru vestirea Evangheliei”] prin puterea Duhului Sfânt, care formează în noi personalitatea preoţească autentică.
Oamenii încredinţează preotului problemele si tainele lor.
„Donum et mysterium[1] [„Dar şi mister”] Sfinţii preoţi
Sacerdos – alter Christus [Preotul – un alt Cristos] Sfinţii preoţi
pe care Dumnezeu i-a dat Slovaciei în perioada persecuţiilor
15. Cor. Ros. (II)
16. Bened. Euch.
17. Matut. ant.
18. Reflecţii
19. Compl.
4 III
(S. Casimirus [Sf. Cazimir Jagellon])
1. Praepart. ad Sacrum

Ador. SSmi
Laudes S. Casimiri [Laudele Sf. Cazimir] *Implorantur dona S. Spiritus* Lit. Pop. Pol.
2. Medit. mat.
(texte liturgice ale Sf. Cazimir)
3. Sacrum Gratactio. Preces
4. Laudes
5. *Meditatio* a X-a
Sacerdote immerso nei mysteri [Preotul cufundat în mistere] *immersus în mysteriisW* [cufundat în mistere] viaţa în credinţă, viaţa supranaturală pentru a fi un bun păstor, trebuie să fii pentru ceilalţi! Viaţa preotului „depăşeşte" (este dincolo de) viaţa omenească.
A rămas singur ca să fie pentru toţi.
S. Gregorius: ars artium regimen animamm [Sf. Grigorie /cel Mare/: arta artelor /este/ guvernarea sufletelor] don Bosco Preotul trebuie să fie gata să vestească şi adevărurile grele *(de novissimis*| [despre lucrurile ultime!]) precum Cristos – tot astfel preotul trebuie să fie *Immer- sus"* [„cufundat"] în misterele creaţiei şi ale răscumpă-
(Refl. post medit.)
Passio DNJChr. sec. Lucam [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]
6. Tertia
7. *Medit*. a Xl-a
„La parola viva di fede" [„Cuvântul viu al credinţei"] Preotul *Immersus în Mysteriis*[4] [„cufundat în mistere"] este capabil de un asemenea Cuvânt viu al credinţei
Acesta ar trebui să fie un cuvânt totodată „contemporan", care să se adreseze nevoilor oamenilor de astăzi foloasele literaturii şi artei
Cuvântul credinţei trebuie să răsune în mod autentic în contextul prea numeroaselor cuvinte ale culturii contemporane „de masă".

Trebuie să fie cuvântul credinţei, nu al ştiinţei şi tehnicii umane.
„Păcatul" – temă inevitabilă
Cuvântul credinţei arată întotdeauna calea spre viaţa veşnică
Tema „*aeternitâ''* [eternitatea]! exemplu: Mikoian şi mama lui
Sotto laguida dello Spirito Sancto [Sub egida Duhului Sfânt].
7. Medit. reasumptiva
8. Sexta Nona
9. Via Crucis
10. Ador. SS-mi
11. Lit. SS-orum
Lit. SSNom. DNJChr., BMV, S. Joseph
12. Vesp. Lecturae
13. *Medit.* a XII-a
„ Vivificati daU'amore" [„însufleţiţi de iubire"]
Cristos cheamă pe mulţi pentru diferite misiuni *(munus — munera* [misiune – misiuni]) în fiecare epocă se găsesc oameni, creştini, care îl urmează pe Cristos Domnul, opunându-se „lumii". Nu lipsesc greutăţile pe acest drum. „Lumea" are modelele ei. Este nevoie de o profundă viaţă lăuntrică pentru a nu ceda.
I trebuie să fim smeriţi I trebuie să folosim mijloacele verificate
Mărturia unui
preot de 89 de ani *animato dall'amore di Christo* din Nitra:
[însufleţit de iubirea pentru Cristos]
- şi mulţi alţii.
14. Matut. anticipatum
15. *Medit.* a XIII-a
„Dalia preehiera alia missione" [„De la rugăciune la misiune"]
Cum poţi să-i slujeşti pe toţi fără rugăciune? Fără Cristos?

„Fără Mine nu puteţi face nimic.” Preoţia noastră se

maturizează odată cu rugăciunea. Rugăciunea – izvor al

creativităţii – a te ruga înseamnă a-L întâlni pe Dumnezeu

Cel care vine 6

. venerdi \J setiembre

, /}. Mttjfi; y-— ^

September September Septembre

*4 /k^J. /t^Lry**

Dacă în Biserică există o „criză”, atunci aceasta este întotdeauna criza rugăciunii noastre, „apostolatul, activitatea sunt în sine rugăciune” – această concepţie trebuie îndreptată

A vorbi despre Cristos – înseamnă: a vorbi despre bogăţia Lui Aceasta este experienţa apostolilor lui Cristos din toate timpurile.

Contribuţia Conc. Vatican II

16. Cor. Ros. (III)

17. *Bened. Euch.*
18. Reflecţii de seară
19. *Compl.*
5 III
1. *Praepar. adSacrum Ador. SS-mi*
Implor, dona Spiritus S. Lit. Pop. Pol.
2. *Medit. matut. (sec. tekstus liturgicos* [conform textelor liturgice])
3. *Sacrum*
Grat. actio. Preces
4. *Laudes*
Dostoi 5- *Medit.* a XIV-a
E Dio che fa crescere [Dumnezeu face toate să crească]
- Eforturile Bisericii pentru evanghelizare după Vatica- num II, dar numai Dumnezeu face sămânţa să crească chiar în pofida indiferenţei multora, a ostilităţii şi a urii. „Îndrăzniţi. Eu am biruit lumea.” [ilizibil] Secolul xx confirmă acest lucru multe convertiri! rugăciunea către Duhul Sfânt
6. Tertia Passio DNJChr. sec. Joannem
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
7. *Medit.* a XV-a
(Mystero della persona di Gesii [Misterul persoanei lui Isus])
- Cuvintele unui cosmonaut despre Pământ, care a devenit patria Fiului lui Dumnezeu
- (numeroase cărţi despre Cristos)
Isus Cristos este Fiul Omului, în măsura în care este Fiul lui Dumnezeu. Mărturia Sf. Ştefan
Cristos a trebuit să-i pregătească treptat pe ucenici pentru acest adevăr
Profet – şi mai mult decât Profet
- (Mărturia lui Petru!!! Mt 16)
- în faţa lui Caiafa: cuvintele lui Cristos „Eu si Tatăl una suntem”
Cristos – prezent aici: *A dor o Te devote* [Te ador cu devoţiune]
8. *Sexta, Nona*

9. Medit. reasumpt.
10. Ador. SSmi Lectura
11. Psalmipoen. *Litaniae consuetae*
12. *Vesp.* [Litaniile conform obiceiului]

n. *Medit.* a XVI-a
„ Ultima cena" „Cina Cea de Taină" *credo quidquid dixit Dei Filius nil hoc verbo Veritatis verius* [cred ceea ce a spus Fiul lui Dumnezeu, nimic mai adevărat decât acest cuvânt al Adevărului] din experienţă proprie ' din tinereţea în perioada comunismului

Evenimentele Cinei Celei de Taină (a IV-a rugăciune euharistică) şi totodată *Mysterium* [Misterul] *Mysterium fidei*| [Misterul credinţei] Jertfa Noii şi Veşnicei Alianţe *A dor o Te devote* 14. *Matut. anticipatum*

îs. *Medit.* a XVII-a
{La Croce, ilgiudizio della gratia [Crucea, judecata harului])
Vesperele, întru câtva „slujba Răscumpărării"

Ultimele cuvinte ale lui Cristos „Iartă, Tată..." (mărturia unui ateu) Agonia Fiului lui Dumnezeu

„Per riunire insieme gli dispersi figlii di Dio" [„Pentru a-i aduce laolaltă pe fiii lui Dumnezeu, răspândiţi"] jertfa iubirii
Crucea, judecata Harului
Redemptor mundi salva nost [Mântuitorul lumii, salvea- ză-ne!]
Fulget Cruciş mysterium [Misterul Crucii ne luminează]

16. Cor. Ros. (I)
17. Bened. Euch.
18. (Ora Sfântă)
19. Compl.

6 III

1. Praepar. adSacrum Ador. SS-mi
Implor. 7 *dona Spiritus S. Lit. Pop. Pol.*
2. Medit. matut. (ec. liturgiam diei [conform liturgiei zilei])
3. Sacrum
Grat. actio. Preces

4. Preces
5. Laudes
6. *Medit.* a XVIII-a
Alia risurrezione attaverso la morte [Spre înviere, prin moarte]
„Trebuie ca Fiul Omului să fie ridicat (pe cruce) ca să învie."
exaltazione (crucificarea) – *glorificazione* [ridicarea – glorificarea]
o legătură strânsă între acestea două Moartea si învierea constituie un singur mister. în el şi prin el Cristos Şi-a împlinit misiunea mântuitoare pentru care a venit în lume.
Este o *„novitct*[1] [„noutate"] absolută! „mormântul gol"
„apparizioni del Risorto" [apariţiile Celui Crucificat]
Senza la Risurrezione non ci sarebbe un' Vangelo [Fără înviere nu ar exista Evanghelia]: dacă Cristos nu a înviat, credinţa noastră este în van. Biserica, misiunea, toate îşi au sensul ultim în învierea lui Cristos.
[Prin înviere Cristos a luat totul asupra Sa! în puterea Duhului Sfânt.
: abisso delmistero [profunzimea misterului] reflecţie
(Rugăciunile din Vinerea Mare)
7. Tertia
8. *Medit.* a XIX-a
(Gesii nell'Eucharistia – il dono dei doni [Isus în Euharistie – darul suprem])

La Morte di Christo nella Croce era un Sacrificio salvifico [Moartea lui Cristos pe Cruce a fost un Sacrificiu salvator]Jertfa oferită şi acceptată de Tatăl: *Morte e Risurezione* [Moartea şi învierea].

Euharistia: Sacramentul Morţii si al învierii *Vittima glorificata* [Victima glorificată] (Apocalipsa) *Signore glorificato: mystero dell'eternitâ sacramental- mente presente nell'Eucharystia* [Domnul glorificat: misterul veşniciei prezent în Sacramentul Euharistiei]

Aceasta este totodată *culmen* [culmea] Iubirii lui Dumnezeu – dincolo de care nu se poate merge.

Iar acest lucru se exprimă, se realizează în Euharistie în toate locurile de pe pământ.

Corpo spiritualizzato [Trupul spiritualizat] „Domnul este Duhul" *f În Eucharistia christianesimo e insuperabile 1* l [în Euharistie creştinismul este de neînvins]. J Refl.

9. Sexta Nona
10. Via Crucis
11. Ador. SS-mi Lectura
12. Vesp.

13. *Medit.* a XX-a

„La Chiesa del Signore" [„Biserica Domnului"] *„Lumen gentium'*

Chiesa — sua ejficientia dipende da Dio [Biserica – eficienţa ei depinde de Dumnezeu] *successo invisibile* [o reuşită invizibilă] / greu de „măsurat" şi de „calculat" Despre critica adusă Bisericii „Revoluţia" evanghelică fără vărsare de sânge Despre meritele Bisericii în transformările sociale şi în dezvoltarea culturii (experienţa slovacă)

Ataşamentul faţă de Biserică. Cinstirea si iubirea Scaunului Apostolic

Christo e Chiesa vanno insieme [Cristos şi Biserica sunt un tot] – Simone, Mă iubeşti?
Gratitudine per la Chiesa „Madre eMaestra" [Recunoştinţă pentru Biserica „Mamă şi învăţătoare"]
14. *Riflessione* [Reflecţii]
15. *Medit.* a XXI-a
„Madre della Chiesa" [„Mama Bisericii"] (LG VIII) RM
Mama lui Cristos în Biserica Apostolilor (Ierusalim):
„assidui nella preghiera" [„stăruitori în rugăciune"]
{ Camera de sus
{ Rusaliile
Preghiera di Maria [Rugăciunea Măriei]
„conservava nelsuo Cuore" [„păstra în Inima sa"]
Maria „ immersa „ nella meditazione dei Misteri [Maria „cufundată" în meditaţia misterelor] Pietatea marială – personală, dar şi comunitară. *Atisi- liatrice dei christiani* [Ajutătoarea creştinilor]
16. Cor. Ros. (II)
17. Bened. Euch.
18. Medit. comprehensiva
19. Compl.
7 III
S. Perp. et Felicita [Sf. Perpetua şi Felicitas]
Praepar. ad Sacrum Ador. SS-mi
Implorantur dona Spiritus S.
2. *Medit. matut. {sec. textus liturg.* [conform textelor liturgice])
3. Sacrum
Grat. actio. Preces
4. Laudes
5. *Medit.* a XXII-a
„Spirito S. nella Chiesa" [„Sfântul Duh în Biserică"]
Pentecoste [Rusaliile]
care continuă în Biserică: *discesa dello Spirito S. Continua* [trimiterea Duhului Sfânt continuă] în epoca noastră nu mai puţin ca altădată.

Dumnezeu este mai mare decât inima noastră [1] experienţa
sistemului ateist a confirmat lucrarea Duhului Sfânt –
ca şi acum!
permanentă"]: *flatus Spiritus S.* [suflarea Sfântului Duh]
(DeV)
încheiere. Cuvânt. *Magnificat*

UlOGDExerciţiu Spiritualia 1999 21-27 [11]
Apocalipsa către cele şapte Biserici
mons. a[ndré-joseph] m[utien] léonard, episcop de namur
21 II
a 18 Lamentaţii *1. Exp. SS-mi L'etema Trinită. Viatico dell'uor, sul camino del terzo millennio* [Treimea Veşnică. Viaticul omului pe drumul mileniului al treilea] *Vesp. II. {I Dom. Quadragesimae* [Vesperele II din Prima Duminică a Postului Mare])
3. Medit. introductiva / Convertirsi all'Unico Necessario [Să te converteşti la Unicul Necesar]
începutul Postului Mare Cristos cheamă la convertire Cristos ne iubeşte
Cristos – începutul sfârşitului veacurilor Biserica în aşteptare Mă iubeşti? Bate la uşa noastră
4. Ador. SS-mi
5. Medit. reasumpt.
22 II
6. Compl.
Praep. ad Sacrum Ador. SS-mi
1. Implorantur dona Spiritus S. Lit. SS. Pol.
2. *Medit.: Cath. S. Petri* [Tronul Sf. Petru]
3. Sacrum. Grat. actio. Preces
4. Laudes
5. *Medit.* a Il-a
II Figlio Unic o di Dio [Fiul Unic al lui Dumnezeu] Eu şi Tatăl una suntem etc.
Passio DNJChr. sec. Mat. [Patimile Domnului nostru Isus Cris- tos după Matei]
6. Tertia
7. *Medit.* a IlI-a *Giovedi Santo* [Joia Mare]'„) „i-a iubit până la sfârşit”
8. Sexta Nona
9. Ador. SS-mi
10. Via Cruciş
11. (Reflecţii după medit. a Il-a şi a Ill-a)
12. Lit. SS-rum omnium Lit. SS-mi Nom. J. / BMV/ S. Joseph

Lecturi
13. Vesp.
14. *Medit.* a IV-a *Venerdi S.* [Vinerea Mare] „Dumnezeul meu. Dumnezeul meu, de ce m-ai părăsit”
15. Reflecţii *post meditationem* [după meditaţie]
16. *Medit.* a V-a
Sabato S. [Sâmbăta Mare]
„E în spirito ando adannunziare la salvezza agii spiriti che attendevano în prigione” [„înviat cu duhul, în care a venit şi a predicat sufletelor care erau în închisoare”] (I Petru 3,19)
* Conferinţele au un conţinut foarte bogat. Este greu să notezi totul. Sperăm că textul integral va fi publicat.
17. Rosario (I)
18. Ador. SS-mi
19. Matut. anticipatum
20. *Meditatio conclusiva totius diei* [Meditaţia concluzivă a întregii zile]
21. Compl.
23 II
1. Praeparatio ad Sacrum Ador. SS-mi
implorantur dona Spir. S.
2. Lit. Pop. Pol. || *Medit. de die (S. Policarpus)* [Meditaţia acestei zile (Sf. Policarp)]
3. Sacrum Grat. actio. Preces
4. Laudes
5. *Medit.* a VI-a
Il Figlio abbandonato e glorificato [Fiul abandonat şi preamărit]
„Dumnezeu L-a făcut Stăpân şi Cristos pe acest Isus pe care voi L-aţi crucificat.”
învierea
glorificarea
Passio DNJChr. sec. Marcum [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]
6. Tertia
7. *Medit.* a VII-a

„Gesîi, unico Salvatore del mondo” [„Isus, unicul Mântuitor al lumii”]
„Nu le este dat oamenilor alt Nume prin care să fie mântuiţi”
(certitudinea mântuirii întru Cristos)
8. Sex ta Nona
9. Ador. SSmi
10. Via Cruciş
11. (Reflecţie după conf. aVI-a şi a VH-a)
11. [sic| Psalmi poenit. Lit. N Serca PJ
BMV 5. *Joseph*
12. Vesp.
13. *Medit.* a VUI-a
„Credi tu questo? Crezi tu aceasta? Da, Doamne, cred II că Tu eşti Cristos, Fiul lui Dumnezeu Cel Viu”
14. Refl. *post medit.* (Soloviov: Anticristul)!
15. Medit. a IX-a
„ Gesii Christo, dimora e sowente dello Spirito” [„Isus Cristos, izvorul şi sălaşul Duhului”]
„Acela asupra căruia vei vedea Duhul coborând şi oprindu-Se este Cel ce botează în Duhul Sfânt” (În 1, 33)
16. Rosario III
17. Ador. SS-mi
18. Matut. anticipatum
19. *Meditatio conclusiva (reasumptiva) totius diei* [Meditaţia conclu- zivă (rezumativă) a întregii zile]
20. Compl.
24 II
1. Praeparatio ad Sacrum Ador. SS-mi
Implorantur dona Spiritus S. Lit. Pop. Pol.
2. *Meditatio matutina* (Iona – Ninive)
3. Sacrum. Grat. actio. Preces
4. Laudes
5. *Meditatio* a X-a

Lo Spirito delPadre e delFiglio [Duhul Tatălui şi al Fiului] Dumnezeu a trimis în inimile noastre Duhul Fiului Său, care strigă „*Abba,* Tată”.
(misterul Trinitar)
(icoana lui Rubliov *„Filioque”)*
6. Tertia
7. Medit. a Xl-a
„*Dulcis hospes animae*” [„Iubit oaspete al inimii”] „iubirea lui Dumnezeu a fost revărsată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat!” (Rom 5, 5) (Sf. Ioan al Crucii)
8. Sex ta Nona
9. Ador. SS-mi
10. Via Crucis
11. (Refl. după conf. de dimineaţă)
12. Lit. SS-rum omnium Lit. SS. Nom. Jesu
BMV S. Joseph
Lecturi
13. Vesp.
14. Medit. a XII-a
„*La speranza di una vita nuova*” [„Speranţa într-o nouă viaţă”] „Duhul vine în ajutorul slăbiciunii noastre” (Rom 8, 2 [de fapt 26])
(Rom 8 – *speranza cronica”* [„speranţa care dăinuie”]) este foarte necesar textul integral!
h. Medit. a XIII-a
„*// Padre del Signore nostro Gesîi Cristo*' [„Tatăl Domnului nostru Isus Cristos”]
Nimeni nu-L cunoaşte pe Tatăl decât numai Fiul
16. Cor. Ros. (III)
17. Ador. SS-mi
18. Matut. anticipatum
19. Meditatio conclusiva
20. Compl.
25 II
1. Praeparatio ad Sacrum Ador. SS-mi

Dona Spiritus S. implorantur Lit. Pop. Pol.
2. Medit. matutina (textus diei [textele zilei]) Estera
şcoala rugăciunii
3. Sacrum. Grat. actio. Preces
4. Laudes
5. *Medit.* a XIV-a
L'eterna paternità di Dio [Paternitatea veşnică a lui Dumnezeu]
„El este chipul Dumnezeului nevăzut, Primul născut din toată Creaţia" (Col).
6. Tertia
7. *Medit.* a XV-a
II „Padre nostro „ [„Tatăl nostru"]
„voi rugaţi-vă astfel:
Tatăl nostru, care eşti în ceruri"
Passio sec. Jo [Patimile după Sf. Ioan]
8. Sexta Nona
9. Ador. SS-mi
10. Refl. după medit.
11. Psalmi poenit. Litanii
Sf. Inimă a lui Isus Cristos Fecioara Maria Sf. Iosif
12. Vesp.
13. *Medit.* a XVI-a
La „confessione di Cristo" [„Spovada lui Cristos"] „Pe Cel Care nu a cunoscut păcatul El «L-a făcut» păcat... pentru ca noi să cunoaştem prin El dreptatea lui Dumnezeu" (2 Cor)
14. Matut. anticipatum
15. *Medit.* a XVII-a Sacramentul împăcării
Vă rugăm pe voi, în numele lui Cristos, împăcaţi-vă cu Dumnezeu (2 Cor).
Assumendo le nostre parole confessionali nella sua grande Confessione [Adunând cuvintele spovadei noastre în marea Lui Spovadă]
16. Ador. SS-mi
17. Cor. Ros. (I)

18. Ora Sfântă
19. Compl.
26 II
1. Praepar. ad Sacrum Ador. SSmi
Implorantur dona Spir. S. Lit. Pop. P.
2. Medit. matut.
3. Sacrum. Grat. actio. Preces
4. Laudes
5. *Medit.* a XVIII-a
I Spre amurgul vieţii vom fi judecaţi în temeiul iubirii. I Tot ce aţi făcut unuia dintre fraţii mei, Mie Mi-aţi făcut

6. Tertia *Medit.* a XIX-a
Trinită, Eucharistia – sacerdozio [Trinitatea, Euharistia – preoţia]
(înmulţirea pâinilor Mt 25)
7. Sexta, Nona
8. Ador. Euch.
9. Via Cruciş
10. (Refl.)
11. *Lit. SS-rum* Litanie '/.
Lecturi
12. Vesp.
13. *Medit.* a XX-a
Maria, Madre della riostra fede e del nostro amore [Maria, Mama credinţei noastre şi a iubirii noastre] *„Maria... serbava tutte queste cose meditándole nel suo cuore"* [„Maria... păstra toate acestea punându-le în inima Sa"] (Luca)
14. *Medit.* a XXI-a
Spes nostra salve! [Bucură-te, speranţa noastră!] Duhul şi Mireasa spun: „Vino"
15. Cor. Ros' (II)
16. Ador. SS-mi
17. Matut. anticip.
18. Reflecţii despre toate
19. Compl.
27 II
1. Praeparatio ad Sacrum Ador. SS-mi
Implorantur dona Spir. S. Lit. Pop. Pol.
2. Medit. matut.
3. Sacrum. Grat. actio. Preces
4. Laudes
5. *Medit.* a XXII-a
Desiderare molto, desiderare tutto [Să-ţi doreşti multe, să-ţi doreşti totul]
„Cine doreşte, să vină..." *Amen.* Vino, Doamne Isuse
6. încheiere. Cuvânt. *Magnificat*

UIOGD

Fotografie din timpul vizitei Papei Ioan Paul II în România, 7-9 mai 199

9Exercitia Spiritualia 2000 (12-18 iii)

mons. [françois xavier ngueyen] văn thuân tema *„ Testimoni della Speranza"* [„Martorii Speranţei"]

12 **11**

ora 18. Lamentaţii

1. Exp. SS-mi '

2. *Vesp. II (I. Dom. 40-gesimae)* [Vesperele II (Prima Duminică a Postului Mare)]

3. Medit. introductiva (I)

„Geneahgiadi Gesù Christo" [„Genealogia lui Isus Cristos"]

- patriarhii Mat./Luca
- regii – neamul lui David
- regii

virtutea – şi păcatul credinţa – şi necredinţa promisiunea
harul – milostivirea
4. Ador. SS-mi
5. Medit. reasumpt.
6. Mat. anticip. || Compl.
13 III
1. Preces /Ador. SSmi — dona Spir. S. Lit. Pop. Pol.
2. Medit. matut.
3. Sacrum / Grat. actio. Preces
4. Laudes
(Spera în Deum [Speră în Dumnezeu])
5. Conf. /Medit. a II-a
„Simon, quiddicis de meipso?" [„Simone, ce spui despre mine?"]
(Isus nu ţine minte păcatele) (parabolele)
(paradoxurile evanghelice) nu tine socoteala
- este iubire
- milostivire (Sf. Faustina)
(Gesîi Salvatore, mia speranza [Isus Mântuitorul, speranţa mea])
Mater misericordiae [Mama milostivirii] *Mater spei* [Mama speranţei]
6. Tertia
7. Sexta, Nona (Passio DNJChr. sec. Mat.
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei])
8. Conf. Medit. a III-a
„Redde rationem villicationis tuae" [,,Dă-mi socoteală de iconomia ta"]
Un bilancio al inizio XXI secol. [Un bilanţ la începutul sec. XXI]
(jubil. della Curia [aniversarea Curiei]) Apocalipsa || către cele 7 biserici
(Adsumus Domine [Suntem aici, Doamne])
9. Via Crucis (brev.) Angel. Dom.

10. Lecturi

Lit. SS-rum et consuetae [Litaniile Sfinţilor şi cele obişnuite]

11. Vesp.

. *Conf. / Medit.* a IV-a

„Sic Deus dilexit mundum' [„Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea”] *{il mondo del oggif)* [lumea de astăzi!] GS (Biserica în lumea contemporană) Testamentul slujitorului lui Dumnezeu Paul VI datele „statistice” vorbesc despre progresul multilateral

în acelaşi timp indicatori negativi printre altele – criza valorilor morale în acest context

Anno Sancto iubilare [Să ne bucurăm în Anul Sfânt] Biserica – speranţa lumii – Cristos crucificat şi înviat

Maria – *spes nostra* [speranţa noastră] *Conf./Medit.* a V-a]

cxp

? „porro unum' [„or, e nevoie de un singur lucru”] *? Dio e non la opera di Dio* [Dumnezeu, nu lucrarea lui Dumnezeu - chemarea lui Avraam – încredinţarea absolută în mâinile lui Dumnezeu, care cheamă *„nubedei testimonf* [„norul de martori”] erienţa proprie a lui van Thuan lucrările pe care noi le împlinim ca „lucrare a lui Dumnezeu”

(,adHebr [Epistola către Evrei])

porro unum est necessarium [or, este nevoie de un singur lucru]

„se semite Gesîi, la gente vi semiră” [„dacă-L urmaţi pe Isus, oamenii vă vor urma”]

martyrio di S. Cypriano [martiriul Sf. Ciprian]

. Ros. (I) . Ador. SS-mi

16. Mat. anticip.

17. *Medit. concl.*
18. *Compl.*

14 III

1. *Preces mat. /Ador. /Dona Spir. S.* /Lit. Poporului Pol.
2. *Laudes*
3. *Medit. mat. {de die* [despre această zi])
4. *Sacrum. Grat. actio. Lit.*
5. *Tertia, Sexta, Nona SS. Cordis, BMVirg. S. Joseph Preces consuetae {celebrantur Laudes în sacello* [Laudele sunt celebrate în capelă])
6. *Conf. /Medit.* a Vl-a *L 'aventura della speranza* [Aventura speranţei] *{„Sive manducatis, sive bibitis"* [„Ori de mâncaţi, ori de beţi"]) *{il momentopresente* [clipa prezentă]) *{vivere il momento presente* [a trăi clipa prezentă])

Christus heri et hodie (!) [Cristos ieri şi azi!] ¡(experienţa închisorii -!)

(ora, minutul, secunda) *în Christo* [în Cristos] *în Dio / immersi în Dio* [în Dumnezeu / adânciţi în Dumnezeu]

sacramenti del momento presente [sacramentele clipei prezente] experienţa deţinutului-episcop (grija pentru dieceză) (Paul vi | D_{ac}ă prin tot ce înseamnă „acum" în întreaga viată îl testament)

Î urmez pe Cristos, El ne va conduce... (Sf. Faustina)

7. *Passio DNJChr. sec. Marcum* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]

(1 *celebratur Tertia în sacello* [este celebrată Terţa în capelă])

8. *Conf./Medit.* (aVII-a)

„Verba mea Spiritus et vita sunf [„Cuvintele pe care vi le-am spus sunt Duh şi viaţă"] *Essere Parola* [A fi Cuvânt] *parole di Gesîi* [cuvintele lui Isus] nu se compară cu nimic <-Dei Verhum)

(Doamne, la cine să mergem? Tu ai Cuvintele vieţii veşnice) (Sf. Ieronim)

experienţa deţinutului *„ Vademecum'*

- *Verbo che prende dimora în noi* [Cuvântul care rămâne în noi]
- *verba în Verbo* [cuvinte în Cuvânt] *annunciare* [a vesti] *vivere* [a trăi]
servire il Vangelo della speranza [a sluji Evanghelia speranţei]

9. Via Crucis
10. Psalmipoenit.
11. Vesp.

iz. *Conf. /Medit.* a VIH-a
Vinculum perfectionis [Lanţul perfecţiunii] *L 'acto d'amore*: [Actul de iubire]

I

non basta theoria [teoria nu este de ajuns] (Maica Tereza) Ioan XIII [XXIII
]*per amare la persona; Bisogna accostarla* [pentru a iubi o persoană; trebuie să te apropii de ea] *(persona, non* [ilizibil] [persoana, nu ...]) !!! experienţa din închisoare *„lei ci ama?"* [„ne iubeşte?"] *.. ."gli amo fino alia fine*' [„i-a iubit până la capăt"]
despre crucea pectorală (!), care provine din închisoare

14. *Conf./Medit.* (a IX-a)
Extra muros – omnia omnibus [în afara zidurilor – toate sunt pentru toţi] *IIpopolo di Dio a noi ajfidato* [Poporul lui Dumnezeu care ne-a fost încredinţat]
amintirile Episcopului-deţinut: expulzarea *„extra muros"* [„în afara zidurilor"]
Chrystus – mortuus extra muros [Cristos – mort în afara zidurilor]
socotit printre rău făcători Ca Apostolii, suntem chemaţi să mergem „la capătul pământului" – *extra muros di Gerusalemme* [în afara zidurilor Ierusalimului]
„consummatum est" [„S-a împlinit"] misiuni! Sf. Pavel

15. Ros. (II)

16. Ador. SS-mi
17. Matut. antidp.
18. Medit. cond.
19.Compl.
15 III
1. Preces mat. /Ador. SSmi dona Spir. S. Lit. pentru Poporul Pol.
2. Laudes
3. Medit. mat. / de die
4. Sacrum
Speranza contra ogni speranza
Laudes Tertia
[Terţa în capelă]
[Speranţa dincolo de orice speranţă] *5.Tertia, Sexta, Nona*

6. Conf /Medit. (a X-a)
Eloi, Eloi, lamma sabactani
(Abbandonato dai Padre) [Abandonat de Tatăl] (experienţa din închisoare) *kenosis* epuizarea ^ apogeul iubirii mântuitoare
Completez în trupul meu ceea ce lipseşte suferinţelor lui Cristos
pentru Trupul Lui – există Biserica
7. *Passio DNJChr. sec. Lucam* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]
9. Conf /Medit. (a Xl-a)
Nune corpus dividi potest? [Acum trupul poate fi împărţit?]
Affinche il mondo creda [Pentru ca lumea să creadă] (ecumenism)
- 13 În. [18 În] Sf. Pavel
- document despre îndreptăţire [ilizibil] – problema lui Hus
- *Egypt. papa Shenuda* [Egipt, patriarhul Shenouda] *ipatr.*
- *Domenica delperdono* [Duminica iertării] *Athen.*

10. Lit. SS-rum
11. Angelus
îl. Vesp.
adHebr 13. *Coîlf. / Med.*
[Epistola *Semen Christianorum* [Sămânţa creştinilor] (a XII-a) | *cf.*
;atre Evrei] ma
Martiri oggi [Martirii din ziua de astăzi]
(Martyri vietnamiti [Martirii vietnamezi]) (semnificaţie)
(Solowki!) ecumenice
Martyria [Mărturiile/Martirii])
ndi turbam I lagărul
liZl^e Sf. Maximilian M. Kolbe
nemopotest martyrii del odio etnico Burundi / Ruanda [martirii urii
am văzut o etnice Burundi / Rwanda]
are pe care *martyrii della purezza (mgr Romero)* [martirii curăţiei
nimeni nu (mons. Romero)]
o numere] *0 Crux ave, spes unica* [Bucură-te, o, Cruce,
unica /noas
tră/ speranţă]
14. Matut. anticipatum
15. *Conf.//Medit.* (a XIII-a)
„În oratione Def [„în rugăciune către Dumnezeu”] *(// testimonio di Gesîi* [Mărturia lui Isus]) (rugăciunea – unirea cu Dumnezeu) multe exemple (a fi rugăciune)
„pregare sempre” [„să ne rugăm neîncetat”] piedicile în rugăciune (experienţa din închisoare)
(pregare il testamento di Gesîi [să ne rugăm cu testamentul lui Isus])
16. Cor. Ros. (III)
17. Ador. SS-mi
18. Medit. cond.

Compl

.16 III

1. Preces mat. Ador. SS-mi. 7 *Doni Spir. S. Lit. SSrum Polon.*
2. Laudes
3. Meditatio mat.
4. Sacrum Grat. actio. Preces
5. *Medit. / Conf.* (a XIV-a) ^
„Caro mea pro mundi vita" [„Trupul meu pentru viaţa lumii"]
- *Concorporei et consanguinei în Cristo* [devenind una cu trupul şi sângele lui Cristos]
- *Hoc facite în meam memoriam* [Faceţi aceasta în amintirea mea!]
(Amintiri din închisoare) Euharistie printre deţinuţi
ssidui în fractionepanii" [„Stăruitori în frângerea pâinii"]
doctrina soc. della Chiesa [doctrina socială a Bisericii]
6. *Passio DNJChr. sec. Jo.* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
7. Lit. consuetae (Cor. Christi, BMV, S. Joseph)
8. Tertia, Sexta, Nona
9. Conf./Med.
Jesus vivens în Ecclesia sua [Isus trăind în Biserica Sa]
(a XV-a)
Con voi tutti igiorni [Cu voi în toate zilele] *Synodi continentales: Christus în Ecclesia* [Conciliile continentale: Cristos în Biserică]
| Mărturii ale creştinilor „dacă veţi avea iubire"
/ *Curia Rom., Xristus* [Curia Romană, Cristos] printre noi
Harul Aniversării!
10. Psalmi poenit.
11. *Angelus* (Lectura)
12. Vesp.
13. Conf./Med.
Imago Trinitatis [Imaginea Treimii] (a XVI-a) *La mia speranza e la Chiesa* [Speranţa mea este Biserica]

La Chiesa é communione perché participa alia vita dello Sanctissima Trinitá [Biserica este comuniune, pentru că participă la viaţa Sfintei Treimi] | Vat. II

dimensione spirituale / personale [dimensiunea spirituală / personală]

e anche sociale / materiale [şi în acelaşi timp socială / materială]

servizio (diaconia)

della Curia [slujirea (diaconia) Curiei] *visita „ad limina"* [vizita *„ad limina"]*

studenţii de la Roma („închisoarea")

14. Matut. anticip.

15. *Conf. /Medit.* (a XVII-a)

Sicut Tu în Me et Ego în Te [După cum Tu/, Tată,/ în Mine şi Eu în Tine]

(Vivere la comunione [Să trăim comuniunea])

Nuova Pentecoste della Chiesa [Noile Rusalii ale Bisericii]

Spinga lo Spirito S. [Reînvie Duhul Sfânt] *fratello — via alia santificazione* [fratele – o cale spre sfinţire

]*prossimo – accogliere altro* [aproapele – să-l primeşti pe celălalt] „închisoarea"

„prima va a riconciliarti con tuo fratello" [,,du-te şi împacă-te mai întâi cu fratele tău"]

„communicazione" [„comunicarea"]

Sf. Tereza: *„Castello interiore*' [„Castelul interior"]

16. Cor. Ros. (I)

17. Ador. SS-mi

18. Concluzii

19. Hora Sacra / Compl.

17 III

(com. [comemorarea] Sf. Patrick)

1. *Preces mat. Ador. SS-mi/ 7 Doni SS* / Lit. Pop. Pol.
2. *Laudes*
3. *Medit. mat.*
4. *Sacrum Grat. act. Preces*

5. *Conf. /Med.* (a XVIII-a)
Pusillus grex [Turmă mică]
„Non abbiatepaura" [„Nu vă temeţi"]
(situaţia minorităţilor)
(ist. lui Ghedeon)
// *minoranza qualitativa* [minoritatea calitativă] (David / Goliat)
]
{Chiesa ha le sue armiper combatiere [Biserica are armele sale pentru a se lupta]) împărăţia lui Dumnezeu asemănătoare seminţei de muştar. Cea mai mică dintre toate.
La Chiesa e chiamata di vivere di questo stile („minoritario „) [Biserica este chemată să trăiască în acest mod („minoritar")], fapt confirmat de figurile sfinţilor (fie şi numai Sf. Francisc)
Procedamus în Nomine Domini [Să mergem în numele Domnului]
J.e mura, delnuovo Gerico nadranno" [„zidurile noului Ierihon vor cădea"]

6. *Tertia / Sexta / Nona*
7. *Lit. consuetae/S. Cor. Jesu, BMV, S. Jos.*
8. *Preces de Feria VI în Parasceve*

9. *Conf. /Med.* a XIX-a
(Accipite Spiritum Sanctum [Luaţi Duh Sfânt]) C*Per rinnovare la faccia della terra* [Ca să înnoiţi faţa pământului])
Opera dello Spirito S. nei primi secoli della Chiesa e nelle epoche successive [Lucrarea Sfântului Duh în primele secole ale Bisericii şi de-a lungul vremii] (XIII – *povertă di S.*

Francisco [sărăcia Sf. Francisc]) până în timpurile noastre (exempl. Zilele Mondiale ale Tinerilor şi altele) Duhul Sfânt <u>*scambia la storia*</u>*?* [schimbă istoria?] Da. Prin *Vaticanum II* pentru a reînnoi faţa pământului, Biserica îşi face un examen de conştiinţă
întreg procesul de reînnoire iniţiat de Ioan XXIII prin convocarea Conciliului (Vietnam)

{ Paul VI

La Chiesa ha bisogno della sempre nuova Pentecoste [Biserica are nevoie de mereu reînnoitele Rusalii]
10.Via Crucis
11.(Angelus) Lit. SS-rum omnium
12.(*Leguntur et scribuntur textus* [Se citesc şi se scriu texte])

Vesp

.10

giovedï ottobre
/â
te ţjr^^r^^t
7card. 14. <u>*Conf. / Medit.*</u> a XX-a ^”zjng” <u>*Ecce Mater tua*</u> [Iat-o pe Mama ta]
<u>*II modello della Chiesa*</u> [Modelul Bisericii] *(„notte oscura” della nostra epoca* [„noaptea întunecată” a vremurilor noastre])

1) Buna Vestire (întruparea)
Maria – Chiesa [Maria – Biserica] (LG VIII)
2) *Beata es, quia credidisti* [Fericită eşti, pentru că ai crezut]
Chiesa – comunità dei credenti [Biserica – comunitatea credincioşilor]
3) *StabatMater iuxta Crucern* [Stătea Maica lângă Cruce] [experienţa]
servire (Stella della evangelizazione) [slujirea (Steaua evanghelizării)]
{Cana Gal [Cana Galileii]) (RM) *„Ecce filius Tuus*" „Iată-l pe fiul Tău"
accepitEam în sua [a primit-o în /Biserica/ Sa] *(„Maria mi ha liberato*" [„Maria m-a eliberat"]) experienţele
15. Matut. anticipatum
16. Conf. /Med.
Nune etin hora mortis nostrae [Acum şi în ceasul morţii noastre] (a XXI-a)
anzianità, infermità, morte [bătrâneţea, boala, moartea]
(Anzianità nella Scrittura [Bătrâneţea în Scriptură]) *s. Paulus: „reposita est mihi corona iustitiae"* [Sf. Pavel: „a fost pusă deoparte pentru mine cununa dreptăţii"] [ilizibil]
/ semnificaţia bolilor / trupul uman – puternici prin crucea lui Cristo

s*Ave Crux* [Bucură-te, Cruce] pe cruce s-a înfăptuit Mântuirea lumii
agii Tuoifedeli [credincioşilor tăi] *„vita mutatur non tollitur”* [„viaţa e schimbată, nu e luată”] *Christus vivebat* [Cristos trăia]
perla „sua ora” [pentru „ceasul său”] (pr. J. Lagrange: *Gerusalemme, Gerusalemme* [Ierusalime, Ierusalime]) testamentul lui Paul VI

17. *Cor. Ros. (II)* Rozariul celor 5 Răni ale Domnului nostru Isus Cristos.
18. *Ador. SS-mi*
19. *Medit. cond.*
20. *Compl.*

18 III

1. *Preces mat. /Ador. SSmi /Doni Spir. S* / Lit. Pop. Pol.
2. *Laudes*
3. *Medit. mat.*
4. *Sacrum*

Grat. actio. Preces

5. *Tertia, Sexta, Nona*
6. *Conf. (Med,* a XXII-a) *Cond.*

La Gioia della speranza [Bucuria speranţei] *Sul cammino di Emmaus* [Pe drumul spre Emaus] *„Lapace sia con vot* [„Pacea fie cu voi”] – Tristeţea se va preschimba în bucurie *(dalia genealogia di Gesîi fine alApocalypse* [în genealogia lui Isus până la Apocalipsă])

„coelum novum et terra nova” [„cerul nou şi pământul nou”] (recapitulare) (*Apostoli con Maria Madre di Gesîi* [Apostolii împreună cu Maria, Mama lui Isus])

escatologia Isus va veni la Judecată Speranţa vieţii veşnice

„ Confirmata est super nos misericordia Tua” [„S-a dovedit milostivirea Ta asupra noastră”]
AMDG UIOGD 18 III 2000Exercitia spiritualia 4-10 iii 2001
card. [francis eugene] george [oml]
4 III
1. Lamentaţii
2. *Expos. SS-mi – Vesp.*
3. *Conf. Medit. I introductiva*
„Venite seorsum” [„Veniţi voi singuri”]
4. *Ador. SSmi*
5. *Matut. anticip.*
6. *Compl.*
5 III
1. *Preces. Ador. SS-mi / AdSpiritum* [Către Duhul Sfânt] / Lit. pop. pol. / *Medit. mat.*
2. *Sacrum. Grat. act.*
3. *Laudes*
4. Conf. a Il-a: *„ Conversione e distacco”*
[„Convertire şi detaşare”]
(Iată, noi am părăsit totul... refl.)
5. *Passio DNJCh sec. Math.* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei]
6. *Tertia*
7. Conf. a IlI-a *„Conversione eperdono di Dio”*
[„Convertirea şi iertarea lui Dumnezeu”]
(„îţi iartă ţie greşelile tale...
mergi şi nu păcătui mai mult”

8.)Refl. post conf. [după conferinţă]
9. Sexta, Nona
10. Via Crucis, Lit. SS-rum
11. Lecturae
12. (consuetae)
13. Vesp.
14.Conf. a IV-a
Ilpentimento e il santo realismo [Căinţa si sfântul rea- lisml I
Lc 14 |
suntem mântuiţi şi tot ceea ce se leagă de acest lucru – *(.status naturae lapsae et redemptae* [starea naturii decăzute şi răscumpărate]) *tfrica salvezza universale* [mântuirea universală] A.i. 14.
[sic| Mat. anticipatum
15. Cor. Ros. (I)
16. Conf. a V-a
Perdono reciproco e solidarietă [iertare reciprocă şi solidaritate]
Lc 15 (fiul risipitor)
(peccato – separatione) – (perdono – solidarietă) (păcat – separare) – (iertare – solidaritate)
experienta ZMT: *giovani – anziani* (Ziua Mondială a Tinerilor: tinerii – vârstnicii)
17. Ador. SSmi
18. Meditatio conclusiva
19. Compl.
6 III
1. Preces mat. /Ador. SS-mi /7 dona Spir. S. / Lit. pop. pol.
2. Sacrum Grat. act.
3. Laudes ||*Prec. consuetae Litaniae*
4. Conf. a V-a *[sic] Libertă* [Libertate]
Libertă que viene daipentimento [Libertatea care vine din căinţă] (Le 19) Zaheu!

Passio DNJChr. sec. Marcum [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu]

5. Tertia

6. Conf. a VII-a

^*Libertă diperdonare anche i nemici* [Libertatea de a-ţi ierta chiar şi duşmanii]

II (experienţa americană) (Lc 6, 27-36)

7. Sex ta Nona

8. Refl. / Via Cruciş / Preces

Lectura

9. Vesp.

10. Conf. a VIII-a

„ *Videbit omnis caro salutare Det* [„/Şi/ toată făptura va vedea mântuirea lui Dumnezeu”] (Lc 13, 29-30 [de fapt, Lc 3, 6]) *Rahner* şi Vat. II Biserica a devenit Biserică mondială *(mondiale – non solo universale* [mondială – nu numai universală]) (card. Suhard): „*humanismo planetario*” [„umanismul planetar”! „*Sacrameto universale*” [„Sacramentul universal”]

(„recapitulări omnia în Christo”) [„să se înnoiască toate în Cristos”] (de Lubac) (procesul globalizării)

11. Mat. anticipatum

iz. Conf. a IX-a

tocca tutto quello che e umano [priveşte tot ce ţine de natura umană]

affinche uomo diventi Dio [pentru ca omul să devină Dumnezeu]

„ut în invisibilium amorem rapiamur” [„ca să fim prinşi în iubirea celor nevăzute”]

1. Cor. Ros. (II)

2. Ador. SS-mi

3. Medit. conclusiva

4. Compl.
7 III
1. Preces mat. Ador. SS-mi
Dona Spiritus S. implorantur Lit. Poporului pol.
2. Sacrum Grat. actio
Preces consuetae
Litaniae
3. Laudes
4. Conf. a X-a *Potere liberatorio di Dio* [Puterea eliberatoare a lui Dumnezeu]
mysterium quae supera
expectationi [ilizibil] [misterul care depăşeşte aşteptările]
„Nune dimittis...” [„Acum laşi /slujitorul/ să plece...” (Cântarea lui Simeon)]
... Il excesso di grazia [abundenţa harului]
5. *Passio DNJChr. sec. Lucam* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]
„Omnis caro” [„Toată făpti ' T N „ ^ *st. Incarna-*
tionis [Misterul întrupării]

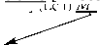

6. Tertia<u>Conf. a Xl-a</u>
<u>Potere salvifico di Dio ci libera ajfinche possiamo essere noi Figli di Dio</u> [Puterea mântuitoare a lui Dumnezeu ne eliberează ca să putem deveni noi Fii ai lui Dumnezeu]
- *<u>nellapropria identitapesonale</u>* [în propria noastră identitate]
- *<u>nella propria identita în Christo</u>* [în propria identitate în Cristos]
<u>attraverso il dono dello Spirito S.</u> [prin darul Duhului Sfânt]
„<u>nova creazione</u>" [„noua creaţie"]
8. Sex ta Nona
9. Via Crucis
10. Refl. / Lecturi *(Consueta)*
11. Vesp.
iz. Conf. a XII-a
<u>Potere salvifico di Dio ci dona la libertă di ricevere e di dare</u> [Puterea mântuitoare a lui Dumnezeu ne dă libertatea de a primi şi de a dărui] (spălarea picioarelor)
(precum copiii) 11 dialogul cu tânărul, altele *experiencia dei Santi* [experienţa Sfinţilor]
13. Matut. Anticipatum
14. Conf. a XIII-a
<u>„La libertă di sofrire</u>" [„Libertatea de a suferi"]
(Fapte 21) „pentru Numele lui Isus...." /<u>Conciliile continentale</u>/ *abbraciare la sojferenza* [să îmbrăţişezi suferinţa] /: Maria / *StabatMater*
15. Cor. Ros. (III)
16. Medit. concl.
17. Compl.
8 III

1. *Preces mat. / Ador. SS-mi / Implorantur j dona Spiritus S.* / Lit. Poporului Polonez
2. *Sacrum / Grat. act.*
Preces consuetae Litanie
3. *Laudes*
4. Conf. a XIV-a
Comunione nella Parola di Dio. Ascolto di Cristo. Lc [Comuniune în Cuvântul lui Dumnezeu. Ascultarea
lui Cristos. Luca....]
(- Maria e Marta [Maria şi Marta])
Experiencia ecclesiale nostra [Experienţa noastră ecleziastică]
una crisi della meditazione [o criză a meditaţiei]
incapacitã dell'ascolto [neputinţa de a asculta] *în quelsenso siamo chiamati* [în ce scop suntem chemaţi]
5. *Passio DNJChr. sec. Joannem* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
6. *Tertia*
7. Conf. a XV-a
La comunione sacramentale [Comuniunea sacramentală] *Agire în Christo* (Luca 22,...) [A acţiona în Cristos] Cuvintele de instituire a Euharistiei *Cons. pastorale.*
8. *Sexta, Nona*
9. *Refl. Preces consuetae* Lectura
10. *Vesp.*
11. Conf. a XVI-a

La comunione dynamica. La Chiesa pellegrina

[Comuniunea dinamică. Biserica peregrină]

(Luca 24) 20

domenica ¿i\ ottobre
JjUoZivy.*

------- ----—* ’ y _
^ !rj,^{G}›i:i;jrci;jrjr3iXsi$_{2}$^{s}j$_{2}$^{D}›i;jrj3^{M}oiíi ^
(Emaus)
(.Popolo în cammino (Poporul pe drum)] 12. *Matut. Anticipatum*
13 Conf. a XVII-a
Gerusalemme celeste: la pace [Ierusalimul ceresc: paceal *Pregate per la pace di Gerusalemme*
[Rugaţi-vă pentru pacea Ierusalimului]
(aeterna communione con Dio [eterna comuniune cu Dumnezeu])
la Chiesa dei Santi [Biserica Sfinţilor]
14. Cor. Ros. (I)
15. Ador. Euch.
(refl. concl.)
16. Ora Sacră
17. Compl.
9 III
(Sf. Fracesca Romana)
1. Preces mat.: Ador. Euch. /Dona Spiritus S. implorantur
/Lit. poporului pol./

2. *Sacrum, Grat. actio, Preces consuetae, Litanie*
3. *Laudes*

4. Conf. a XVIII-a *Missione* [Misiunea]
La missione nella povertă et con potere [Misiunea în sărăcie şi cu putere] (Luca 9....)
(Synodo per Africa [Conciliul pentru Africa])
(Charles Foucauld)
(Movimento dei lavoratori cath. în America [Mişcările muncitorilor catolici din America])
Potere della communio Sanctorum [Puterea comunităţii Sfinţilor

]*BMV, déliaprehiera etc....* [Preasfânta Fecioară Maria, rugăciunea etc]
5. Tertia
6. de Feria VI în Parasceve
7. Conf. a XIX-a
La missione ailepecoreperdute [Misiunea pentru oile pierdute] (Lc...) *„ho ritrovato la pecora que si èperduta pecoraperduta"* (Le): *trovare e salvare* [„am găsit oaia pierdută oaia pierdută" (Luca): s-o găseşti şi s-o salvezi....] (experienţa din Chicago despre homosexualitate)
(tâlharul cel bun şi cel rău] Concilii: Africa
18. Cor. Ros.
cele 5 răni ale Domnului Isus.
19. Sexta Nona
10. Via Cruciş
(Lectura)
11. Vesp.
12. Conf. a XX-a
„Confirma fratres" [„întăreşte-i pe fraţii tăi"] (Luca 22) *{Synodi continentales: America, Asia)* [Concilii continentale: America, Asia]
Petru – *ministero petrino* [ministerul petrinian] – *successori di Pietro* [succesorii lui Petru] (Schimbarea la faţă – Grădina Ghetsimani *confirma – con la sua fede* – [întăreşte – prin credinţa ta-]) Vat. II
13. Matut. anticipatum
14. Conf. a XXI-a
„La missione nello Spirito 5." [„Misiunea în Duhul Sfânt"] (Le 24)

Synodi continentales [Concilii continentale] (Faptele apostolilor)
alio Spir. S. [în Duhul Sfânt] *fedeltă: „lasciarsi guidare"* [credinţa: „să te laşi ghidat"] *„Paterpauperum – Dator munerum – Lumen cordium…"* [„Tată al săracilor – Dătător de daruri – Lumină a inimilor"] *vita sec. Spiritum* [viaţa în conformitate cu Duhul]
15. Ador. Euch.
16. Cor. Ros. (II)
17. Medit. Concl.
18. Compl.
10 III
1. Preces mat. / Ador. Euch. / Implorantur dona Spiritus S.
Lit. poporului polonez
2. Sacrum Gratiarum actio Preces consuetae. Litanie
3. Laudes
4. Conf. a XXII-a
„Magnificat". Sacra Conversazione [Dialogul Sfânt] (Lei…)
„magnalia Dei" [„lucrările minunate ale lui Dumnezeu"]
- *gioire în Dio suo Salvatore* [să ne bucurăm în Domnul, Mântuitorul nostru]
- *canto della Chiesa* [cântarea Bisericii] LG
5. Ringraziamento [Mulţumiri]
AMDG UIOGD
ut în ómnibus glorificetur Deus [pentru ca Dumnezeu să fie preamărit în toate]
Exercitia a. 2002 17-23 11
card. [clâudio] hummes ofm
17 II
h. 18
1. Lamentaţii

2. Expositio SS-mi
3. *Vesp. II:* Vesperele II Prima Duminică a Postului Mare
4. Medit. introductiva
„Convertirsi all'unico necessario" [„Să ne convertim la unicul necesar"]
5. A&r. *SS-mi*
6. Medit. reasumpt.
7. Matut. anticipatum
8. Compl.

18 II

1. Preces. Angelus. Ador. SS-mi Lit. poporului pol.
2. Sacrum. Grat. actio. Preces consuetae
3. Laudes
4. Conf. a Il-a Medit. *(Passio DNJChr. sec. Mat.* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Matei])
5. Tertia.
6. Sexta Nona
7. Lecturi
8. Via Crucis Litaniae consuet.: Numele lui Isus, *BMV, S. Jos.*
9. Conf. Medit. a Ill-a *Lit. Sanctorum omnium*

Vesp. 25

| or. 2¿>t>|

venerdì ¿Jvj ottobre

*Z. Uf^^*

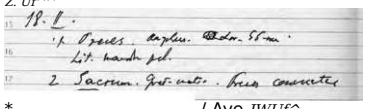

* / Ave *JWUf^* -

10. Conf. a IV-a. Medit.
11. Mat. anticip.
12. Conf. a V-a. Medit.
13. Ador. SS-mi. Cor. Ros. (I)
14. Medit. concl.
15. Compl.

19 II

1. Preces, Angelus, Ador. SS-mi Lit. poporului polonez
2. Sacrum. Grat. actio. Preces consuetae
3. Laudes
4. Conf.-Medit. (a VI-a) (Patimile lui Cristos după Marcu)
(anexă)
5. Tertia
Conf. Medit. a VII-a
6. Sexta, Nona
7. Via Crucis. Lit. Sacr. Cor. BMV, S. Joseph
8. Lectura (testament)
9. Psalmi poenit.
10 *Vesp.*
II Conf.-Medit. (aVIII-a)

1 | *Matut. anticip.*
2 |
13 | Conf.-Medit. (a IX-a)
14 | *Cor. Ros.*
15 | *Ador. SS-mi*
1 | *Medit. concl*
6 |
1 | *Compl.*
7 |

20 II
(miercuri)
1. Preces. Angelus. Ador. SS-mi Lit. Pop. pol.
2. Sacrum. Grat. actio. Preces consuetae
3. Laudes
4. Conf.-Medit. (anexă) (a X-a) *Passio sec. Lucam*
[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]
5. Tertia
6. Conf.-Medit. (anexă) (a XI-a) / 6a. Conf.-Medit. (anexă)
7. Sexta, Nona
8. *Via Crucis* (Paul VI)
9. Litanie Numele lui Isus, *BMV. S. Jos.*
10. Lecturi în legătură cu testamentul
11. Lit. SSanctorum Omnium
12. Vesp.
13. Conf.-Medit. (anexă) a XII-a
14. Matut. anticip.
15. Conf.-Medit. a XIII-a
16. Cor. Ros.
17. Ador. SS-mi
18. Medit. conclus.
19. Compl.

21 II
(joi) – Sf. Petru Damiani

1. *Preces. Angelus. Ador. SS-mi* Lit. pop. pol.
2. *Sacrum. Grat. actio. Preces consuetae*
3. *Laudes*
4. Conf.-Medit. (anexă) a XlV-a
5. *Tertia*
6. Conf. anexă Medit. (a XV-a) *Passio sec. Joannem*

[Patimile Domnului nostru Isus Cristos după loan]

7. *Sexta – Nona*
8. Litanie (ca în zilele de joi)
9. *Psalmi poenit.*
10. Lecturi / preşedintele Siriei
11. *Vesp.*

iz. Conf.-Medit. (a XVI-a)

13. Matut. anticipatum

14. Conf.-Medit. (a XVII-a)

15. Cor. Ros. (I)
16. Ador. SS-mi
17. Ora Sacră
18. Compl.

22 II

Tronul Sf. Petru, sărbătoare

1. *Preces (Angelus). Ador. SS-mi* Litania Poporului pol.
2. *Sacrum. Grat. actio. Preces consu.*
3. *Laudes*
4. Conf. Medit. (a XVIII-a)
5. *Tertia*
6. Conf.-Medit. (a XIX-a)
7. *Sexta, Nona*
8. *Via Cruciş (Lit. SS-orum)*
9. Litanie / Preasfânta Inimă a Domnului Isus *BMV S.Joseph*
10. *Cor. Ros. (II). Preces consuetae*
11. Lecturi. Organizare
12. *Lit. SS-orum omnium*
13. *Vesp.*
14. Conf. Medit. (a XX-a)

15. Matut. anticipatum
16. Conf.-Medit. (aXXI-a)
17. Cor. Ros. (II)
18. Ador. SS-mi (Medit. conclusiva?)
COMPL.23 II
(Sf. Policarp)
1. Preces. Ang. Ador. SS-mi Lit. Poporului pol.
2. Sacrum. Grat. actio. Preces
3. Laudes
4. Conf. Medit. (a XXII-a)

AMDG UIOG

DExercitia spiritualia 2003
9-15 iii (ep. angelo comastri)
9 III
ora 18
1. Lamentaţii
2. Expositio SS-mi
3. Vesp. II. Dominicae I. Quadragesimae
4. Introduzione
„Il tempo e compiuto" [„S-a împlinit timpul"]
5. Ador. SS-mi
6. Medit. reasumptiva
7. Matut. anticipatum
8. Compl.
9. III
10. Preces mat. Ang. Dom. Lit. Pop. Pol.
11. Sacrum. Preces consuetae
12. Laudes
13. Conf. a Il-a *Passio DNJCh sec. Mat.* [Patimile Domnului tru Isus Cristos după Matei]
14. Tertia
15. Sexta, Nona
16. Lectura
17. Lit. Nom. J. /BMV/S. Joseph
18. Conf. a Ill-a

19. Via Crucis
20. Lecturi
21. Lit. SS-omnium
22. Vesp.
23. Conf. a IV-a
17. [sic] Matutinum anticipatum
18. Compl.
11III
1. Preces matut. Ang. D. Lit. poporului pol. *Lit. S. Cuore, BM. S. Joseph*
2. Sacrum. Preces consuetae
3. Laudes
4. Laudes
5. Conf. a *6*-a. *[sic]* Medit. *(Dio lentamente scopre ilsuo volto. Egli e misericordia* [Dumnezeu îşi arată fără grabă chipul. Este milostiv])
(DNJ. Chr. sec. Marcum [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Marcu])
6. Tertia
7. Conf. a 7-a. (*Ma l'uomo e infedele e Dio si riveste misericordioso e fedele* [Dar omul este necredincios, iar Dumnezeu se acoperă de milostivire şi încredere])
8. Sexta, Nona
9. Via Crucis
10. Lecturi
11. Psalmi penit.
12. Vesp.
13. Medit. Conf. a 8-a *{„Dio si specchia nell'infelice matrimonio di Osea"* [„Dumnezeu se reflectă în căsnicia nefericită a lui Osea"]) 14. *Matut. anticipatum*

15. Conf. Medit. (a 9-a)
„Fedelta e infedelta fino a quando" Geremia annun- cia una sorprendente decisione di Dio'
[„Credinţă şi necredinţă până când" „Ieremia anunţă o hotărâre surprinzătoare a lui Dumnezeu"]
12 III
1. Preces matut. Ang. D.
2. Litanie Numele lui Isus, *BMV, S. Joseph*
Lit. poporului pol.
3. Sacrum. Preces consuetae
4. Laudes
5. Conf. Medit. (a io-a)
(*„Ezechiele spinge lontano lo sguardo: Vi dard il mio Spirito*" [„Iezechiel priveşte departe: vă voi da Duhul meu"])
Passio Dom.N.J.Chr. sec. Lucam [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Luca]
16. Tertia
17. Conf. Medit. (a n-a)
(*„ Gesú e l'ultima Parola di Dio, perché é la prima Parola di Dio*" [„Isus este ultimul Cuvânt al lui Dumnezeu, pentru că este primul cuvânt al lui Dumnezeu"])
8. Sexta, Nona
9. Via Crucis
10. Lecturi
11. *Litaniae Sanctorum omnium* [Litaniile tuturor Sfinţilor]
12. *Vesp.* Medit. a 12-a
Gesú: tre meravigliose parabole [Isus: trei minunate parabole]
13. Medit. a 13-a
Parabola despre fiul risipitor *Anticipatum matut.*

14. Ador. SSmi Corona Ros.
15. Medit. conclusiva
16. Compl.

13 III

1. Preces mat. Ang. D. Litaniae S. Cordis J. BMV, S. Joseph
2. Sacrum. Lit. poporului pol. Preces consuetae
3. Laudes

14. Conf. a 14-a *Meditatio*
(„.Andiamo a Betlemme per seguire i passi del Figlio di Dio fatto Uomo" [„Să mergem la Betleem pe urmele paşilor Fiului lui Dumnezeu, care s-a făcut Om"])

15. Tertia

16. Conf. a it-a. *Medit.*
„Che cosa e il Natale? Ouăle volto di Dio si rivela?" [„Ce înseamnă Crăciunul? Care chip al lui Dumnezeu se revelează?"]

17. Sexta Nona
18. *Passio DNJChr. sec. Joannem* [Patimile Domnului nostru Isus Cristos după Ioan]
19. Lecturi -
20. Vesp. Psalmipoenitentiales
21. Conf. a 16-a. *Medit.*
(„Egiunta l'ora! que cosa e l'ora di Christo?" [„A venit ceasul! ce înseamnă ceasul lui Cristos?"])

22. Matut. anticipatum
23. Conf. a 17-a. *Medit.*
(Ora Sacră)
{„L'ora di Gesîi — la risposta a ipellegrinigreci — e la- vando dei piedi" [„Ceasul

lui Isus – răspunsul către pe- *Hora Sancta* lerinii greci – şi spălarea picioarelor”])
14 III
1. Preces mat.
Lit. S. Cordis Jesu Ador BMV
S. Joseph
Lit. Poporului polonez
2. Sacrum
Grat, actio
3. Laudes
4. Conf. *Medit.*
„L 'ora di Gesü. Contempliamo ilgrande mystero” [„Ceasul lui Isus. Să contemplăm acest mare mister”]
5. Tertia
6. Medit. Conf.
„L 'ora di Gesü nella vite degli Santi... S. Stef., Paolo, Francesco, Teresa de Lisieux, Maria Goretti, Massimilian Kolbe, Teresa Benedetta della Croce“ [„Ceasul lui Isus în vieţile Sfinţilor... Sf. Ştefan, Pavel, Francisc, Tereza de Lisieux, Maria Goreti, Maximilian Kolbe, Fericita Tereza a Crucii”] (Edith Stein)
7. Sexta, Nona Ang. D.
Via Crucis
8. Lecturi
9. Vesp.
10. Conf. / *Medit.*
„Il Sacramento dell'amore e il commando dell'amore' [„Sacramentul iubirii şi porunca iubirii”]
11. Medit. anticip.
12. Conf. *Medit.*

*Maria aipiedi cklla Croce*ª [„Maria la poalele Crucii”]
13. Medit. conclusiva
14. Compl.
15 III
Preces mat.
Lit. SS Nominis J. BMV S. Joseph
Lit. Poporului pol

.Sacrum
Grat, actio
Laudes *Conf. Medit. Conclusiva*
Predicator singol [Un singur predicator]
Tertia Sexta Nona
(aici se încheie zilele de reculegere)
AMDG UIOGD Deo gratias
„Giona, ossia lapaura di annunciare l'amore di Dio"
[„Iona, sau teama de a vesti iubirea lui Dumnezeu"]

8

venerdï novembre

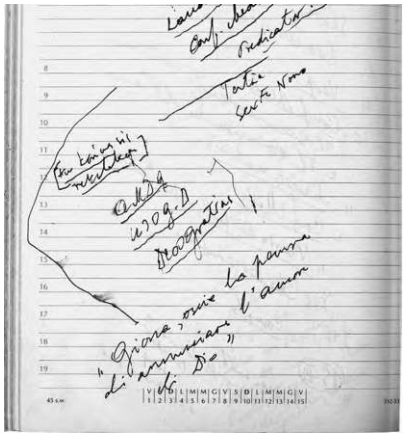

Listă de abrevier

iAct.AdSpir. S. – Actus ad Spiri- tum Sanctum — rugăciunea către Duhul Sfânt *Act. BMV- Actus Beatae Mariae Virginis* – rugăciunea către Sfânta Fecioară Maria *Act. consc. – Actus conscientiae* - examen de conştiinţă *Act. int.,Act. intentio – Actus în-*

tentionis — intenţia *Act. Mar.* – *Actus Marialis* – încredinţarea de sine în mâinile Sfintei Fecioare Maria *Act. obl.* — *Actus oblationis* — ofe- rirea de sine (lui Dumnezeu) *Ador. euch.* – *Adoratio eucharis- tica* — adoraţia euharistică *Ador. Ss-mi, Ador. Ss. Ador.* – *Adoratio Sanctissimi Sacra- menti* – adoraţia Preasfântului Sacrament *AMDG* – *ad maiorem Dei glo- riam* — spre mai marea slavă a lui Dumnezeu *Anal. Cracov.* — *Analecta Craco- viensia* – analele teologice ale Cracoviei *Ang. -Angelus-xxx^cwmt^An- Bened., Benedict.* – *Benedictio* - binecuvântarea *Bened. Euch.* – *Benedictio Eucha- ristica* — binecuvântarea euharistică *cf., cfr.* — *confer* — conform *Coll. Theol.* – *Collectanea Theo- logica* — revistă teologică trimestrială *Compl, Complet., Completa* — *Completorium* – completo- *Concel.* – *Concelebratio* – conce- lebrare *Conf.* — *Conferenţia* — conferinţă *Confess.* – *Confessio* – spovada *Corona ros. Cor. Ros. (I, II, III), Rosarium, Rosario, Ros., Ros. cor., Cor.* — *Corona Rosarii*— Rozariul (partea I: misterele de bucurie, partea a II-a: misterele de durere, partea a IlI-a: misterele de slavă) *Dom. et Vivifi, D. et Viv., D. et V, D e V* — *Dominum et Vivifi- cantem* – enciclică a Papei loan Paul II despre Duhul Sfânt în viaţa Bisericii şi a lumii (1986) *DV*— *Dei Verbum* — constituţie dogmatică a Conciliului Vatican II despre Revelaţia divină (1965) *EN-Evangelii nuntiandi* – exor- taţia apostolică a Papei Paul VI despre evanghelizare în lumea contemporană (1975) *Exam. consc.* – *Examen conscien- tiae* – examen de conştiinţă *Expos. SS-mi* — *Expositio Sanctis- simi Sacramenti* — expunerea Preasfântului Sacrament *FC* — *Familiaris consortio* — exor- taţia apostolică a Papei Ioan Paul II despre misiunea şi identitatea familiei creştine în lumea contemporană (1981) *Grat. actio,grat. act.* —*gratiarum actio* – mulţumirile după pri- mirea sfintei împărtăşanii, în timpul Sfintei Liturghii sau la sfârşitul ei *GS, G.S.* – *Gaudium et spes* – constituţia pastorală a Conciliului Vatican II privind Biserica în lumea contemporană (1965) *Horae min.* — *horae minores* — orele minore (terţa, sexta, nona) *HV* – *Humanae*

Vitae – enciclică a Papei Paul VI despre principiile morale cu privire la transmiterea vieţii umane (1968)
Implor. S. Spiritus — Imploratio Sancti Spiritus – rugăciune către Duhul Sfânt *Int. diei — Intentio Diei* — intenţia spirituală a zilei *Int. prec. mat. – Intentio precum matutinarum* – intenţia rugăciunilor de dimineaţă *LE, L.E. – Laborem exercens* – enciclică a Papei Ioan Paul II despre muncă (1981) *Lectio spirit., lectio spir. — lectio spiritualis* — lectura spirituală *LG, L.G. – Lumen gentium* – constituţia dogmatică a Conciliului Vatican II despre Biserică (1964) *Lit. ad Christum Sacerdotem et Vidimam* – litania lui Cris- tos Preot şi Victimă *Lit. BMV, Lit. BMVirg, Litaniae de Beata Maria Virgine* – litania Fericitei Fecioare Ma-
Lit. con. — Litaniae consuetae — litaniile obişnuite *Lit. JC Sacerdotis, Lit. DNJCh S. – Litaniae Domini Noştri Jesu Christi Summi et Aeterni Sacerdotis* — litaniile Domnului nostru Isus Cristos, Eternul şi Marele Preot *Lit. Laur. — Litaniae Lauretanae*— litania lauretană *Lit. nar. pol* – litania poporului polonez
Lit. pro Patria — Litaniae pro Patria — litania pentru Patrie
Lit. S. Josef, Lit. S. Jos. – Litaniae de S. Joseph – litania Sf. Iosif *Lit. Sacr. Cordis Jesu, Lit. Sacr. Cordis JChr., Lit. SS. Cordis, Lit. S. Cordis Jesu, Lit. SS-mi Cordis, Lit. SS-mi Cordis DNJC— Litaniae Sanctissimi Cordis Jesu (Domini Noştri Jesu Christi)* – litania Prea- sfintei Inimi a lui Isus (a Domnului nostru Isus Cristos) *Lit. sanct. — Litaniae Sanctorum* — litania tuturor Sfinţilor *Lit. SS-mi Nominis Jesu, Lit. Nom. J. — Litaniae Sanctissimi Nominis Jesu* – litania Preasfântului Nume al lui
Magn., Magnificat — Magnificat (cântarea Măriei) *Matut. anticipatum, matut. an-cip. – Matutinum anticipatum* – Matutinum anticipat (oficiu liturgic celebrat la primele ore ale dimineţii, recitat anticipat) *Matut. diei sequ. – Matutinum diei sequentis* — Matutinum
Matut., Mat., Matutinum – Matutinum (laudele de dimineaţă)
Medit. – Meditatio – meditaţia *Medit. matut., Medit. mat. -Meditatio matutina* — meditaţia de dimineaţă *Medit. sintetica, Medit. sintetic.,*

Medit. sintet., Medit. sint. – *meditatio synthetica, meditatio sintetica* — meditaţia recapitulativă *Medit. vesp., medit. vespert.* – *meditatio vespertina* – meditaţia de seară
Meditatio concl., medit. conclusiva, medit. conclus., medit. concl, medyt. concl. — *meditatio conclusiva* – meditaţia concluzivă *Obl. sui BMV- Oblatio sui BMV-* oferirea de sine Sfintei Fecioare Maria
Ojficium euch. – *Ojficium eucha- risticum* – Oficiul euharistie *ONZ* – *Oaza Nowego Zycia* -
Oaza Vieţii Noi *Orat., oratio.* — *orationes* — rugă-
Orat. cons. – *Orationes consuetae-*
rugăciuni obişnuite *Orat. quadrag.* – *Orationes quadragesimales* — rugăciuni pentru Postul Mare *Praepar. ad Sacrum, praep. ad Sacrum* – *Praeparatio ad Sacrum* – pregătire pentru celebrarea Sfintei Liturghii *Preces, prec.* — rugăciuni *Prec. cons.* — *Preces consuetae* —
rugăciuni obişnuite *Prec. mat., prec. matut.* – *Preces matutinae* – rugăciuni de dimineaţă
Presb. Ord., PO, P.O. – *Presby- terorum Ordinis* — decret al Conciliului Vatican II privind slujirea şi viaţa preoţească (1965) *Ps. Poenit., Ps. Pen.* — *Psalmi poe- nitentiales* — Psalmii penitenţi aii
Recap. — *recapitulatio* — recapi-
RM – *Redemptoris Mater* – enciclică a Papei Ioan Paul II despre Preacurata Fecioară Maria în viaţa Bisericii peregrine (1987) *Rog. adS. Spiritum* — *Rogatio ad S. Spiritum* — rugăciune către Duhul Sfânt *Sacr. Conc.* — *Sacrosanctum Con- cilium* — constituţie a Conciliului Vatican II despre liturgie (1963) *Sacr., Sacrum* — Sfânta Liturghie *Sacrum concelebr., Sacr. con.* — *Sacrum concelebratum*— *Sianta* Liturghie concelebrată *Salv. Doi* — *Salvifici doloris* — scrisoare apostolică a Papei
loan Paul II despre sensul creştin al suferinţei umane (1984)
Salve Reg. — *Salve Regina* — *Bu-* cură-Te, Regină (cântare în cinstea Sfintei Fecioare Ma- ria)
TMA — *Tertio millennio adveniente* — scrisoare apostolică a Papei loan Paul II despre pregătirea Jubileului Anului 2000 (1994)
Trid., Tryd. — *Tridentium* — Con-

ciliul Tridentin (1545-1563) *UIOGD — ut în ómnibus glorifi- cetur Deus* — pentru ca Dumnezeu să fie preamărit în toate *Vat. I— Vaticanum I—* Conciliul
Vatican I *Vat. II – Vaticanum II* – Conciliul Vatican II *Vesp. — Vesperae* — Vesperele (rugăciunile de seară) *Vis. SS-um — Visitatio ad Sanctis- simum* — vizita la Preasfântul Sacramen

t Cuprins

Cuvântul introductiv al cardinalului Stanislaw Dziwisz, mitropolitul Cracoviei..... 5
Taina însemnărilor spirituale ale părintelui Karol Wojtyla – Ioan Paul II (de pr. Jan Machniak)..... 7
Nota ediţiei polone..... 14
Karol Wojtyk – Ioan Paul II
însemnări personale, 1962—2003 17

Listă de abrevieri 59

1 III

1. Int. Preces

2. *Medit. mat. (adlaudem maiestatisgratiae Tuae* [pentru slava măreţiei harului Său] – Efes i)

3. Sacrum Preces. Grat. act. (cor. ros. II)

4. Laudes